

Thanh Minh Thượng Hà Đồ

Contents

Thanh Minh Thượng Hà Đồ	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	14
6. Chương 6	17
7. Chương 7	21
8. Chương 8	25
9. Chương 9	28
10. Chương 10	30
11. Chương 11	35
12. Chương 12	39
13. Chương 13	43
14. Chương 14	46
15. Chương 15	48
16. Chương 16	51
17. Chương 17	55
18. Chương 18	57
19. Chương 19	61
20. Chương 20	63
21. Chương 21	65
22. Chương 22	67
23. Chương 23	70
24. Chương 24	72
25. Chương 25	74
26. Chương 26	77
27. Chương 27	81
28. Chương 28	85
29. Chương 29	89
30. Chương 30	91
31. Chương 31	93
32. Chương 32	96
33. Chương 33	100
34. Chương 34	103
35. Chương 35	107
36. Chương 36	111
37. Chương 37	113
38. Chương 38	117
39. Chương 39	122
40. Chương 40	126
41. Chương 41	131

42. Chương 42	134
43. Chương 43	139
44. Chương 44	143
45. Chương 45	147
46. Chương 46	150
47. Chương 47	154
48. Chương 48	159
49. Chương 49	163
50. Chương 50	168
51. Chương 51	172
52. Chương 52	177
53. Chương 53	181
54. Chương 54	186
55. Chương 55	190
56. Chương 56	195
57. Chương 57	200
58. Chương 58	205
59. Chương 59	209
60. Chương 60	215
61. Chương 61	221
62. Chương 62	227
63. Chương 63	232
64. Chương 64	237
65. Chương 65	240
66. Chương 66	244
67. Chương 67	252
68. Chương 68	258
69. Chương 69	261
70. Chương 70	266
71. Chương 71	271
72. Chương 72	275

Thanh Minh Thương Hà Đồ

Giới thiệu

Thể loại : Bách Hợp Truyện có nội dung nói về bắc tống năm cuối , tờ trạch bưng làm (thanh minh t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-minh-thuong-ha-do>

1. Chương 1

Chung Khuynh Trà đời này, là tứ thanh lục sống mạnh mẽ vang dội cả đời, nàng cơ hồ theo không biết “Phiến chuyện” hai chữ nên viết như thế nào.

Đương nhiên, nàng cũng cực kỳ chán ghét phiến chuyện nhân, nghệ bình a di chính là Chung Khuynh Trà cuối cùng công địch, ở Chung Khuynh Trà xem ra, ngày trôi qua là tốt là xấu bản thân trong lòng tối hiểu được, người bên ngoài cũng không phải người mù, người ta đa đa thiếu thiếu cũng có thể hiểu được, êm đẹp người không có việc gì phiến cái gì chuyện? Thế nào cũng phải hướng người khác miệng vết thương thương tát đem muối thuận tiện xả ra vài giọt đại chúng nước mắt đến mới có thể chứng minh người có bao nhiêu bác ái? Đây không phải là có bệnh thôi.

Cho nên hiểu biết Chung Khuynh Trà nhân, đa số đều đã nghĩ đến của nàng cảm tình không đủ phong phú, tự nhiên mà vậy, cũng đã đem nàng phân loại đến “Ôn nhu dã thú” hàng ngũ. Cái gọi là ôn nhu dã thú, là chỉ ở mặt ngoài thoát nhìn giống thánh mẫu bàn ôn nhu thực, nhưng bên trong lại thực tại cất giấu một viên giống dã thú bàn lãnh khốc tâm —— dùng thông tục điểm trong lời nói đến khái quát, chính là trong ngoài không đồng nhất.

Không thích phiến chuyện Chung Khuynh Trà, ngẫu nhiên cũng sẽ lên lút phiến thượng chính mình nhất tiểu đem chuyện, phiến chuyện động lực, nguyên vu một cái nho nhỏ nhớ lại.

Nhị mười một năm trước, Chung Khuynh Trà 7 tuổi.

Năm ấy thanh minh đêm trước, Chung Khuynh Trà ông nội mang theo Chung Khuynh Trà đi xem xét thanh minh thượng hà đồ, lúc ấy tồn tại diên hi trong cung thanh minh thượng hà đồ, người bình thường rất khó có thể thân mật tiếp xúc, cũng may Chung gia gia khắp ở cổ cung viện bảo tàng công tác, cùng lãnh đạo nói nói chuyện, mang theo cháu gái đi xem bút tích thực, cũng không phải việc khó.

Thanh minh thượng hà đồ tiền linh tinh đứng bát chín nhân, xem bọn hần bộ dáng, hần là phần lớn là tài hoa hơn người họa sĩ hoặc đây bụng thi thư học giả, trong đó có điều, so sánh dẫn nhân chú mục, là một cùng Chung Khuynh Trà không sai biệt lắm đại Tiểu cô nương, nàng mặc một thân màu trắng tiểu vận động phục, bó buộc Tiểu Mã vĩ, hệ khăn quàng đỏ, trùm mắt một đôi đen lúng liếng mắt to thanh minh thượng hà đồ dùng sức tiêu, làm như muốn từ kia phó bức tranh lý nhìn ra điểm vàng đến giống nhau.

Khó được có thể theo một đám đại nhân bên trong đụng tới bạn cùng lứa tuổi, Chung Khuynh Trà liền đối với Tiểu cô nương nhìn nhiều hai mắt. Tiểu cô nương lơ đãng một cái quay đầu lại, thực đúng dịp, cùng Chung Khuynh Trà tầm mắt huyệt nhất vừa vặn.

Nhìn đến Chung Khuynh Trà, Tiểu cô nương giương lên một luồng so với ánh mặt trời còn muốn sáng lạn cười, bên phải trên khuôn mặt kia khỏa nho nhỏ má lúm đồng tiền có vẻ phá lệ thâm, phá lệ ngọt.

Tiểu cô nương kia một loạt sáng choang tiểu nha hoảng Chung Khuynh Trà có điểm quá mắt, Chung Khuynh Trà bản không nghĩ cười, nhưng vì lễ phép, vẫn là đối với Tiểu cô nương nở nụ cười.

Đáng tiếc, của nàng cười Tiểu cô nương cũng không có nhìn đến, bởi vì không biết sao, Tiểu cô nương đột nhiên đánh một cái đại hắt xì, tiếp theo nước mũi liền theo trong lỗ mũi chảy ra, kia hắt xì thanh ở im lặng bên trong có vẻ phá lệ điếc tai, Chung Khuynh Trà bị này đột nhiên tới “Tiếng sấm” dọa thật lớn nhảy dựng. Tiểu cô nương phụ thân vội vàng ngồi chồm hổm vội tới nàng sát nước mũi, sau đó lại nắm tay nàng đi ra diên hi cung.

Trước khi đi, Tiểu cô nương lại quay đầu hướng Chung Khuynh Trà cười, Chung Khuynh Trà lần này không có lễ phép quay về lấy cười, nhưng nàng nhớ kỹ Tiểu cô nương bộ dáng.

Rất nhanh, tiết thanh minh tới rồi.

Năm ấy thanh minh, không trung âm u, năm ấy 7 tuổi Chung Khuynh Trà ở mẫu thân trương tú vũ dưới sự hướng dẫn của đi vào mộ viên, vì các nàng sinh mệnh là tối trọng yếu một người nam nhân tảo mộ.

Cái kia nam nhân kêu chung tấn hào, là trương tú vũ trương phu, Chung Khuynh Trà phụ thân.

Chung tấn hào khi còn sống là vị thích cất chứa danh họa đồ cổ gia cụ thương, cái kia thời điểm cải cách mở ra vừa mới khởi bước không lâu, nường trện này đông nam phong, cả nước nhấc lên điên sản nhiệt, điên sản nóng lên, tôn nhau lên cũng liền kéo vật liệu xây dựng nóng hổi gia cụ nhiệt, chung tấn hào chính là tại đây dạng tốt tình thế hạ lập nghiệp .

Hắn không ngại cực khổ dài nắng dầm mưa một tay khởi đầu mình hào gia cụ công ty, vì có thể làm cho công ty khỏe mạnh lớn dần, hắn không biết vì thế chảy nhiều ít huyết sái nhiều ít hãn, sự ở bởi vì, ở quảng ngã vô số lần té ngã trải qua vô số lần trả giá lúc sau, hắn rốt cực thường tới rồi thắng lợi quả thực —— công ty có cái mạch, ngày lướt qua càng tốt .

Thương thiên trêu người, ngay tại hắn công ty phát triển không ngừng hết sức, một năm trước, chung tấn hào ở một hồi giao thông sự cố vừa ngoại bị chết.

Vừa xong mà đứng chi năm trương tú vũ một bên thừa nhận mất đi thân nhân cực kỳ bi ai, một bên nhất bả vai đâm nổi lên chung tấn hào lưu lại tới công ty, một cái ngày thường chỉ làm lụng vất vả gia vụ nữ nhân hiện tại phải đâm khởi toàn bộ công ty, này khó khăn có thể nghĩ, cũng may có chung tấn hào bằng hữu nhâm xa ở một bên giúp đỡ nằng.

Nhâm xa nguyên là mỗ trường cao đẳng công thương quản lý hệ giảng sư, lớn lên thực nhâ nhận, tính cách thực hàm hậu, so với trương tú vũ tiểu 3 tuổi, vẫn không có kết hôn. Chung tấn hào khi còn sống cực thích cùng hắn uống nhất hồ tâm sự ngày, chung tấn hào qua đời sau, xuất phát từ đối bằng hữu đạo nghĩa, nhâm xa nghĩa vô phần cố ở trường học làm đình lương giữ chức thủ tục, toàn tâm toàn ý giúp đỡ trương tú vũ xử lý công ty. Thường xuyên qua lại , hai người ma ra cảm tình, ngay tại này thanh minh phía trước, cũng chính là ở Chung gia gia mang theo Chung Khuynh Trà đi xem xét thanh minh thượng hà đồ ngày đó, nhâm xa hướng trương tú vũ cầu hôn .

2. Chương 2

Khi cách nhiều năm, Chung Khuynh Trà sớm trưởng thành, trương tú vũ cũng từ lúc nằng 8 tuổi năm ấy cùng nhâm xa khi kết hôn, ở nằng 9 tuổi năm ấy lại sinh một cái nam hài —— nhâm bằng.

Chung tấn hào qua đời, bản cũng đã bắt đầu buộc Chung Khuynh Trà khác hẳn với thường nhân trưởng thành sớm, mà theo trương tú vũ cùng nhâm xa kết hôn ngày nào đó khởi, Chung Khuynh Trà lại bắt đầu rồi điên cuồng lớn dần, nằng vẫn hãm nhâm xa thức thức, chưa từng hô qua một tiếng ba ba, nằng biết nhâm xa người này tốt lắm, đối nằng cũng tốt lắm, nhưng nằng nhận định phụ thân, chỉ có chung tấn hào một cái, những người khác không có tư cách làm cho nằng đi hãm ba ba, cho nên hắn họ cũng liền vẫn chưa từng sửa đổi —— Chung Khuynh Trà , đây là phụ thân của nằng vì nằng khởi tên, nằng chí tử cũng sẽ không đổi.

Trương tú vũ tính tình rất là không màng danh lợi, không thích hợp ở trên thương trường người tranh ta thưởng, bởi vậy nằng ở có nhâm bằng lúc sau, vừa nặng thao cũ nghiệp, tiếp tục nổi lên gia đình bà chủ cuộc sống, một lòng đều đặt ở chiếu cố trợ phụ cùng đứa con thượng, công ty lý chuyện vụ cơ hồ toàn bộ giao cho nhâm xa đi xử lý. Chính là nằng đối Chung Khuynh Trà đa đa thiếu thiếu tổng là có thêm một cổ áy náy, lúc trước nằng cùng nhâm xa kết hôn về sau, nhâm xa đưa Chung Khuynh Trà khi, nói: “Trà trà, về sau người theo ta họ Nhâm đi.”

Trương tú vũ cũng theo đùa nói: “Nhâm khuynh trà, cũng đình dễ nghe a.”

Đại nhân vui đùa nói bị đùa nhỏ làm thực, trương tú vũ cùng nhâm xa cũng chưa có thể nghĩ đến, ở bọn họ giọng nói vừa mới rơi xuống đất kia một cái chớp mắt, Chung Khuynh Trà bản khuôn mặt nhỏ nhắn, thực nghiêm túc há mồm liền nói câu: “Không, ta họ chung.”

Cũng chính là theo thời khắc đó khởi, trương tú vũ miễn tuệ-sâu sắc phát hiện, nữ nhân cùng nằng trong lúc đó, làm như ẩn ẩn có một chút cái gì vậy ở cách.

Cứ việc Chung Khuynh Trà đối nàng cùng nhâm xa hôn nhân cho tới bây giờ không có ý kiến gì, đối nàng cùng nhâm xa thái độ cũng cho tới bây giờ đều là thực lễ phép, đối đệ đệ nhâm bằng lại khách khách khí, nhưng chỉ có bởi vì rất lễ phép rất khách khí, mới để cho trương tú vũ cảm thấy được khó chịu, bởi vì cái kia yêu ở cha mẹ trong lòng, ngực làm nũng nịu nhân, rốt cuộc tìm không thấy .

Năm tháng tiền dờ có thể làm cho nhân quên hoặc làm nhạt rất nhiều sự cùng rất nhiều người, trương tú vũ ở cùng nhâm xa kết hôn lúc sau, đặc biệt ở có nhâm bằng lúc sau, liền đem chung tấn hào chôn dấu tới rồi tâm linh chỗ sâu nhất một cái tiểu góc sáng sủa, ở ngày qua ngày năm phục một năm bốn mùa thay đổi trung, bất tri bất giác , cái kia tiểu góc che thương một tầng lại một tầng thật nhỏ bụi bậm, nàng tùy ý chung tấn hào mặt bị này tro bụi bao trùm, nàng không dám đi quét tước, thậm chí ngay cả táng chung tấn hào kia khỏi mộ địa, nàng cũng không dám dễ dàng lại đi , nàng thật sâu sáng tỏ, mọi người là ích kỷ , nhâm xa tái khảng khái hào phóng, cũng không có khả năng một chút đều không đi so đo chăm biên nhân đối chồng trước vô hưu vô chỉ tưởng niệm.

Chợt thoát nhìn, trương tú vũ tựa hồ là quên chung tấn hào tồn tại, ít nhất, Chung Khuynh Trà thâm nghĩ đến mẫu thân ở có một cái tân gia lúc sau, liền quên cái kia từng chuyên thuộc loại nhà của nàng.

Cùng trương tú vũ bất đồng chính là, Chung Khuynh Trà chưa từng có che dấu quá nàng đối chung tấn hào tưởng niệm, mỗi đến phụ thân sinh nhật cùng ngày giỗ, nàng tổng hội một người đi phụ thân mộ tiền ngồi một chút.

Huyết thống là một thực kỳ diệu gì đó, từng ân ái vợ chồng có lẽ hội chia ly, nhưng di truyền xuống tới huyết mạch vĩnh viễn cũng sẽ không ma diệt.

Mỗi lần đứng ở phụ thân mộ tiền, Chung Khuynh Trà tổng hội ngắm nhìn chung quanh một chút, trong lòng mông mông lung lung chờ đợi có thể lại nhìn thấy cái kia đưa nàng hoa đưa nàng tán tiểu cô nương, nhưng đáng tiếc chính là, một năm một năm xuống dưới, nàng không còn có đụng tới quá cái cô bé kia.

Ở Chung Khuynh Trà 18 tuổi năm ấy thanh minh, trương tú vũ ở nghỉ trưa khi, mơ thấy chung tấn hào kia trương anh tuấn kiên nghị lại ôn hòa mặt, dải theo trong mộng tỉnh lại, trương tú vũ lần đầu tiên quét tước nổi lên cái kia che măn tro bụi tâm linh góc, nàng mở ra đặt ở đáy hòm cùng sách, nhìn kia hé ra lại hé ra nàng cùng chung tấn hào còn có Chung Khuynh Trà một nhà ba người chụp ảnh chung, nước mắt uyển uốn lượn diên đi đầy chĩnh khuôn mặt giáp —— kia từng tình cảm chân thành, lại sao có thể có thể dễ dàng quên mất?

Buổi chiều, trương tú vũ một mình một người đi mộ viên, không nghĩ rất xa, liền thấy được Chung Khuynh Trà bóng dáng, gió lạnh trung, nữ nhân giơ lên tóc dài cùng đơn bạc thân ảnh đau đớn mẫu thân tâm, trong nháy mắt đó, trương tú vũ rơi xuống lệ, nàng đột nhiên hiểu được nữ nhân đối nàng ở lễ phép khách khí dưới oán giận —— nữ nhân cho là mình quên nàng duy nhất phụ thân.

Theo khi đó khởi, trương tú vũ mỗi nhìn đến Chung Khuynh Trà , luôn luôn điểm “Hơi sợ ” lỗi giác, điểm ấy sợ, nói không rõ cũng nói không rõ, tựa như khôn cùng dây dưa mạng nhện, làm cho người ta căn bản tìm không thấy nó ngọn nguồn đến tột cùng đến từ làm sao, muốn đi thân thủ lột nhất lột mạch lạc, lại sợ không nghĩ qua là đem kia mềm mại lại dính hợp vòng cấp lộng phá, tựa hồ trừ bỏ đứng xa xa nhìn, tái cũng vô pháp làm những thứ gì.

Thậm chí ở phía sau đến Chung Khuynh Trà nói muốn mua phòng một người ngụ ở thời điểm, trương tú vũ trừ bỏ giữ lại một phần, cũng không dám phát biểu nhiều lắm ý kiến, nữ nhân lớn, có ý nghĩ của chính mình, có thể theo , liền theo đi.

Từ nhỏ đến lớn phẩm học giỏi nhiều mặt Chung Khuynh Trà , ở ba năm Mĩ Quốc lưu học kiếp sống sau khi kết thúc, ở nhâm xa dưới sự trợ giúp, từng bước tiếp nhận phụ thân lưu lại đến hơn nữa hiện tại càng lo liệu càng tốt minh hào gia cụ công ty, đồng thời nàng cũng di truyền chung tấn hào yêu thích cất chứa tranh chữ đồ cổ ham, thành một vị danh điều chưa biết cất chứa ham giả. Sở dĩ danh điều chưa biết, là bởi vì Chung Khuynh Trà hiểu được điệu thấp, này tranh chữ hoặc đồ cổ kiện kiện đều cũng có cất chứa giá trị tác phẩm nghệ thuật, Chung Khuynh Trà vẫn cảm thấy thân là người thu thập hoặc cất chứa ham giả, càng thấp điều càng tốt, điều này cũng làm cho tạo thành biết nàng có cất chứa yêu người tốt, ít chi lại ít.

Mấy năm nay hợp lại đánh, nhâm xa cũng thật sự là hơi mệt chút , làm cái Đại lão bản thoát nhìn phong

cảnh vô hạn, khả phong cảnh vô hạn sau lưng cũng tồn mãi đương đương chưa xót khổ lụt, nhâm xa nguyên là một vị không chỗ nào dục không chỗ nào cầu dạy học tiên sinh, hần chân chính thích chính là, là uống uống trà đọc sách đàm bạc cuộc sống, hần tăng nghĩ đến tương đối tinh thuần tươi tốt vườn trường chính là hần cuộc đời này thuộc sở hữu. Vì công ty phát triển, nhâm xa không thể không thu hồi bản tính, buộc chính mình đi thích ứng cũng nắm giữ này người lừa ta gạt tiểu lí tàng đao thương trường quy tắc, rất lâu, nắm giữ này đó quy tắc cản trở giá lương tâm đại giới, làm một cái lương tâm chưa mất nhân buộc chính mình đi làm một ít vi phạm lương tâm chuyện tình khi, hần đã bị dày vò là có thể nghĩ .

Nhâm xa một mỗi, nguyên bản thẳng đỉnh lưng hiện tại cũng có một chút vi đà.

Hiện tại xem Chung Khuynh Trà có thể được việc, nhâm xa cũng liền tính toán lui cư phía sau màn, cùng trương tú vũ quá điểm thanh nhàn ngày. Nói sau này công ty vốn chính là chung tấn hào , hiện tại giao cho Chung Khuynh Trà trong tay, coi như là vật quy nguyên chủ, theo như cái này thì, nhâm xa người này, thực tại là không tồi .

Chính là Chung Khuynh Trà biết, coi hần lịch duyệt cùng công tác kinh nghiệm thượng không thể hoàn toàn một mình đảm đương một phía, nhâm xa nghĩ muốn lui cư phía sau màn, nàng tự chắc là không biết đồng ý, nhâm xa bất đắc dĩ, chỉ có thể khởi động lão xương cốt cựa nứa thượng vài năm, chờ khi nào thì Chung Khuynh Trà có thể chân chánh bắt đầu , hần khi nào thì lui nữa hừ.

Hiện giờ đã muốn 28 tuổi Chung Khuynh Trà , trở mã rất là tuấn mỹ, kia cao gầy dáng người câu nhân mặt, kia màu đen thác nước bần tóc dài cùng đoạt hồn mắt, không biết tăng dần bao nhiêu người còn muốn chạy tiến lên đây ở của nàng cây lựu vấy dưới cụng bái một phần.

Cơ hồ mỗi người trong lòng đều dấu diếm đối tốt đẹp tình yêu khát vọng, Chung Khuynh Trà cũng không ngoại lệ, nàng đối tình yêu là cực kỳ hướng tới , ở quốc nội đọc sách cùng nước ngoài lưu học trong lúc, nàng trước sau kết giao quá một cái bạn trai cùng hai một người bạn gái, bạn trai tên là phó nguyên hân, là một cao lớn khôi ngô nam hài tử, góc cạnh rõ ràng, hơi có chút nam tử khí khái, phó nguyên hân là nàng ở quốc nội đọc đại học khi sư phụ ca, cũng miễn cưỡng xem như của nàng mối tình đầu, sở dĩ nói là miễn cưỡng, là bởi vì Chung Khuynh Trà cùng hần ở nói thương yêu khi, chưa từng có nóng ruột nóng gan quá, nàng phân không rõ ràng lắm nàng cùng phó nguyên hân đàm rớt cuộc là tình yêu vẫn là hữu tình, hai người đừng không được tự nhiên nữa nói chuyện hơn nửa năm, ngay cả giường cũng chưa thượng, Chung Khuynh Trà liền ngưng hần này đoạn mối tình đầu.

Cùng phó nguyên hân chia tay sau, một lần vô tình, Chung Khuynh Trà đọc lý ngân hà đồng tính luyện ái Avan hóa , đọc bài lúc sau, nàng bắt đầu rồi mình xem kỹ quá trình.

Theo đuổi Chung Khuynh Trà nam hài tử có rất nhiều, nhưng cùng phó nguyên hân kết giao làm cho nàng xác định mình ở trên thân nam nhân tìm không thấy tình yêu cảm giác, vì thế nàng bắt đầu đem tầm mắt dần dần địa hướng nữ nhân trên người na, nhưng rất không đúng dịp chính là, nàng xuất ngoại sau cùng hai một người bạn gái kết giao, tựa hồ cũng không có làm cho nàng chờ đợi cái loại này khắc cốt minh tâm tình yêu hương vị.

Chung Khuynh Trà đệ một người bạn gái là một có một đầu tóc vàng cùng một loại Mĩ Quốc nhân, tên là hán na, lớn lên cùng Jennifer lạc bối tư có vài phần tương tự, ở hán na dần dặt hạ, Chung Khuynh Trà rất sung sướng hưởng thụ một lần lại một lần hai nữ nhân trong lúc đó giường đệ chi hoan, nhưng tình cảm mãnh liệt nhất quá, Chung Khuynh Trà liền đối với này đoạn cảm tình có điểm chán ghét , nàng cùng hán na là ở hai cái hoàn toàn bất đồng quốc gia lý lớn lên, các loại thói quen thượng sai biệt hoặc văn hóa thượng xung đột liền xích / lỏa lỏa bãi ở nơi nào, đối người thường mà nói, cùng ngoài nghề làm bằng hữu có thể cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, nhưng nếu làm sớm chiều ở chung người yêu, nghĩ muốn ở cuộc sống trung nơi chốn đều hợp pháp, cơ hồ là không có khả năng . Vì thế ở các nàng kết giao ba tháng về sau, Chung Khuynh Trà lại ngưng hần này đoạn tình cảm lưu luyến.

Chung Khuynh Trà ở hán na trên người tổng kết giáo huấn —— về sau sẽ tìm bạn gái, phải tìm cái tóc đen da vàng người Trung Quốc. Nhưng ở dị quốc tha hương muốn tìm cái có thể làm cho mình coi trọng mắt lão trung, thật sự là kiện đỉnh khó xử chuyện. Chung Khuynh Trà cứ như vậy tìm kiếm , bất quá nguyệt lão cũng không làm cho nàng tìm kiếm bao lâu, ở nàng lưu học kiếp sống cuối cùng một năm, nguyệt lão liền an bài nửa người Trung Quốc tự động đưa lên cửa, cái gọi là nửa, là bởi vì người nọ cũng không phải

cái cùng một loại Viêm Hoàng con cháu, mà là cái có một nửa đại cùng dân tộc huyết thống trung ngày con lai, nàng kêu ông thực, ở diện mạo thượng, con lai khởi bước bình thường có điều, so sánh cao, cho nên ông thực lớn lên liền có điều, so sánh yêu nghiệt.

Ông thật sự là ở trong quán rượu cùng Chung Khuynh Trà quen biết, nàng đối Chung Khuynh Trà có thể nói là nhất kiến chung tình, mới vừa nhận thức ngày hôm sau, ông thực liền đối Chung Khuynh Trà triển khai dày đặc thể công, lúc ấy chính trực tịch mịch khó nhận Chung Khuynh Trà ở nhãn nhó một trận lúc sau, đánh tới bởi, tước vũ khí đầu hàng.

Nhưng này đoạn cảm tình đồng dạng cũng không duy trì bao lâu, bởi vì Chung Khuynh Trà phải về quốc, cha mày thật sự là phải ở lại Mĩ Quốc phát triển. Chung Khuynh Trà ngày về, cũng tự thành hai người chia tay ngày hội.

Chung Khuynh Trà về nước ngày đó, ông thực chảy ước chừng nhất lít nước mắt, nàng là thật đã yêu Chung Khuynh Trà, ở ông thực xem ra, các nàng chính là bởi vì khách quan nhân tố, không thể không tách ra thời.

Nhưng Chung Khuynh Trà cũng không cho là như vậy, ở khoa học kỹ thuật biến chuyển từng ngày đáng đại, nàng cảm thấy được hai người nói thương yêu, khoảng cách cũng không phải cái vấn đề, nàng cùng ông thực chia tay, chủ quan nhân tố chiếm đa số.

Ở chia tay ngày đó, Chung Khuynh Trà trừ bỏ có như vậy một tia thần nhiên mất mát bên ngoài, vẫn chưa có mọi ... khác cảm xúc, ông thực thường nói với nàng “Ta yêu ngươi”, Chung Khuynh Trà đối những lời này phản ứng bình thường là lạnh nhạt cười, nàng đối ông thực nói không nên lời “Yêu” tự. Lúc trước nàng cùng ông thực cùng một chỗ, hoàn toàn là xuất phát từ thân thể cần cùng nhân loại tổng muốn tìm cái bạn mà sống nguyên thủy bản tính, mà không phải xuất phát từ tình yêu —— nàng đối ông thực, chưa bao giờ đa nghi khiêu.

Từ nhỏ đến lớn phẩm học giỏi nhiều mặt Chung Khuynh Trà, ở ba năm Mĩ Quốc lưu học kiếp sống sau khi kết thúc, ở nhâm xa dưới sự trợ giúp, từng bước tiếp nhận phụ thân lưu lại đến hơn nửa hiện tại càng lo liệu càng tốt minh hào gia cụ công ty, đồng thời nàng cũng di truyền chung tấn hào yêu thích cất chứa tranh chữ đồ cổ ham, thành một vị danh điều chưa biết cất chứa ham giả. Sở dĩ danh điều chưa biết, là bởi vì Chung Khuynh Trà hiểu được điệu thấp, này tranh chữ hoặc đồ cổ kiện kiện đều cũng có cất chứa giá trị tác phẩm nghệ thuật, Chung Khuynh Trà vẫn cảm thấy thân là người thu thập hoặc cất chứa ham giả, càng thấp điều càng tốt, điều này cũng làm cho tạo thành biết nàng có cất chứa yêu người tốt, ít chi lại ít.

Mấy năm nay hợp lại đánh, nhâm xa cũng thật sự là hơi mệt chút, làm cái Đại lão bản thoát nhìn phong cảnh vô hạn, khả phong cảnh vô hạn sau lưng cũng tồn mãi đương đương chưa xót khổ lạt, nhâm xa nguyên là một vị không chỗ nào dự không chỗ nào cầu dạy học tiên sinh, hần chân chính thích chính là, là uống uống trà đọc sách đàm bạc cuộc sống, hần tăng nghĩ đến tương đối tinh thuần tươi tốt vườn trường chính là hần cuộc đời này thuộc sở hữu. Vì công ty phát triển, nhâm xa không thể không thu hồi bản tính, buộc chính mình đi thích ứng cũng nắm giữ này người lừa ta gạt tiểu lí tàng đao thương trường quy tắc, rất lâu, nắm giữ này đó quy tắc cản trở giá lương tâm đại giới, làm một cái lương tâm chưa mất nhân buộc chính mình đi làm một ít vi phạm lương tâm chuyện tình khi, hần đã bị dày vò là có thể nghĩ.

Nhâm xa mệt mỏi, nguyên bản thẳng đỉnh lưng hiện tại cũng có một chút vi đà.

Hiện tại xem Chung Khuynh Trà có thể được việc, nhâm xa cũng liền tính toán lui cư phía sau màn, cùng trương tú vũ quá điểm thanh nhàn ngày. Nói sau này công ty vốn chính là chung tấn hào, hiện tại giao cho Chung Khuynh Trà trong tay, coi như là vật quý nguyên chủ, theo như cái này thì, nhâm xa người này, thực tại là không tồi.

3. Chương 3

Đối tình yêu lược cảm thất vọng Chung Khuynh Trà , về nước về sau, đem toàn bộ tâm tư đều bỏ vào công tác thượng, nàng còn có rất nhiều sự cần đi làm, có rất nhiều đồ vật này nọ cần đi học, cũng có rất nhiều nhân cần đi xã giao, công tác lúc sau nàng thật sự không có rất nhiều thời gian giống nhau đọc sách khi giống nhau, không có việc gì đi tìm cái nhìn thuận mắt đối tượng, thuận tiện đàm tràng không có yêu luyện ái.

Công tác rất nhiều, Chung Khuynh Trà đi qua hai lần một nhà coi như khá lớn LES quán bar, nàng phát hiện quốc nội LES quán bar cùng Mỹ Quốc LES quán bar có khá lớn sai biệt, Mỹ Quốc một ít LES trong quán rượu, các tuổi trẻ đều có, cũng không nan phát hiện vài cái tứ năm mươi tuổi tả hữu trung niên nhân, nhưng quốc nội LES trong quán rượu lại hơn phân nửa là chút 20 tuổi tả hữu đại đứa nhỏ, mười sáu mười bảy tuổi thanh thiếu niên cũng không ở số ít, thành thực nữ tính ít đáng thương, cũng là, dân tộc tính cách bất đồng cùng LES sự nghiệp phát triển tốc độ, khiến cho ở Trung Quốc này khối đất thượng, phạm là trải qua năm tháng lễ rửa tội thành thực nữ nhân, hơn phân nửa là không quá thường đi hỗn quán bar . Chung Khuynh Trà vốn là muốn từ nơi nào tìm cái có thể cùng nàng đồng tâm cùng đức đồng loại nhân, ai ngờ đồng loại nhân là tìm được rồi, nhưng đồng tâm cùng đức yêu cầu, tựa hồ là rất cao chút —— nàng không có thể ở đồng loại nhân lý tìm được phù hợp yêu cầu rất đúng giống.

Chung Khuynh Trà là không lớn thích ở thẳng trong đám người tìm tòi mục tiêu , đầu tiên là nàng không muốn phí cái kia tinh khí thần mà đi đem thẳng nhân bài loan —— người ta hảo hảo tính hưởng, không có khả năng thay đổi bất thường, cho dù thay đổi, ở đủ loại cuộc sống áp lực dưới, ngày sau nói không chừng cũng có lập lại có thể; tiếp theo là nàng biết này đường vòng, đối một cái bình thường nữ nhân tới nói có bao nhiêu khó đi, nàng đi đường này đủ kiên định, cũng không có nghĩa là sở hữu ở trên con đường này đi qua mọi người đủ kiên định, cho nên thẳng nhân thứ này, Chung Khuynh Trà là phi thường không muốn đi đụng vào . Khả loan nhân lại thực tại hữu hạn, thả số lượng không coi là nhiều, ý chí không đủ mạnh, ít nhất nàng ở LES trong quán rượu nhìn đến tình huống là như thế, điều này làm cho Chung Khuynh Trà đối khó bề phân biệt tương lai xoa vài phần ám bụi sắc thái.

Nàng rời xa LES quán bar, cũng rời xa đồng loại, thậm chí dưới đáy lòng, cũng ẩn ẩn địa ôm lấy cô độc cả đời ý tưởng —— tựa hồ rất nhiều tâm kiên ý định LES, ở gặp được thích hợp rất đúng giống phía trước, đều từng có quá loại này ý tưởng.

Nhưng chỉ phải ngày mai còn tại, hy vọng tổng vẫn là sẽ có , Chung Khuynh Trà mới 28 tuổi, nàng có ngày mai, cũng liền còn có hi vọng, hơn nữa, tuyệt vọng cho tới bây giờ sẽ không là của nàng tính cách.

Tình yêu a, từ từ thành thực hoài sử hy vọng Chung Khuynh Trà đánh trong đáy lòng thở dài, tạm thời tùy duyên đi.

Ham cất chứa đồ cổ tranh chữ Chung Khuynh Trà , ở nàng sở hữu cất chứa phẩm trung, đối với nàng mà nói tối có giá trị gì đó, nghĩ đến chắc chắn làm cho người ta thật to ngã phá kính mắt —— vài miếng héo rũ màu trắng hoa bách hợp cánh hoa cùng một phen màu xanh da trời màu mưa nhỏ tán, hai thứ này thật sự là không thể nào đáng giá gì đó, bị Chung Khuynh Trà coi là vật báu vô giá.

Chung Khuynh Trà đối năm đó cái tiểu cô nương kia ấn tượng sớm đã có chút mơ hồ , duy nhất rõ ràng chính là Tiểu cô nương kia ánh mắt cùng nàng cười rộ lên khi kia khóa thật sâu má lúm đồng tiền, còn có tán bính thượng cái kia tự —— .

Chung Khuynh Trà thường nghĩ muốn , phải là Tiểu cô nương tên đi?

Mấy năm nay, mặc kệ Chung Khuynh Trà bên người có hay không nhân làm bạn cùng bồi, mỗi khi đêm dài nhân tĩnh một chỗ thời gian, Tiểu cô nương câu kia “Hoa tặng cho người, phải kiên cường nga “, thường thường hội không hề báo động trước chui vào Chung Khuynh Trà trong tai.

Này tám chữ, bạn nàng vượt qua thơ ấu, thiếu niên cùng thanh niên, tuy rằng trương tú vũ cùng nhâm xa đối nàng vẫn thực trân trọng, khả mỗi khi nàng xem đến bọn họ đối nhâm bằng từ ái khi, nàng vẫn là khó có thể điều khiển tự động cảm thấy được mình là một dư thừa, khi đó nàng, tổng cảm thấy được chính mình giống cái cô nhi, khi đó nàng, tổng cảm thấy được chính mình yếu ớt tới cực điểm, khi đó nàng, cũng tổng hội nhớ tới Tiểu cô nương câu nói kia, vì thế nàng học kiên cường, đuổi dần , cũng trở nên kiên cường.

Mà theo không thích phiền chuyện Chung Khuynh Trà , cũng thường thường hội mặc niệm những lời này ở trong lòng trộm phiền thượng một phen chuyện —— ta kiên cường , khả người ở chỗ đâu?

Làm cho ta kiên cường người kia, đi đâu vậy?

Ở 28 tuổi sinh nhật đêm hôm đó, Chung Khuynh Trà nằm mơ , nàng mơ thấy cái kia vì nàng miễn cưỡng khen lại đưa cho nàng hoa bách hợp Tiểu cô nương, Tiểu cô nương khuôn mặt tươi cười ở trong mộng có vẻ phá lệ rõ ràng, nàng cao hứng cực kỳ, trái tim phịch phịch nhảy loạn, một cỗ nhiệt huyết xông lên đỉnh đầu, nàng cúi người liền muốn đi hôn môi Tiểu cô nương má lúm đồng tiền, không nghĩ tới thất lạng mới vừa loạn đi xuống, miệng mới vừa mên mê đến, Tiểu cô nương một chút liền biến mất vô tung vô ảnh .

Tỉnh, Chung Khuynh Trà trực giác đặc biệt khả tư nghị, cứ việc thường thường nhớ tới Tiểu cô nương, nhưng nàng vẫn là từ lúc chào đời tới nay đầu một hồi mơ thấy Tiểu cô nương, mộng liền mộng đi, thế nhưng còn tại trong mộng muốn đi hôn môi một cái tiểu bất điểm, là bởi vì mình này hai ba năm đến không ai làm bạn quá mức tịch mịch đột nhiên phát xuân? Vẫn là chính mình có mẩn đồng phích? Nghĩ đến này, Chung Khuynh Trà thành linh đánh một cái rùng mình.

Chung Khuynh Trà tăng không chỉ một lần làm ra giả thiết —— nếu là nàng cùng Tiểu cô nương một khối lớn lên, nàng nhất định sẽ yêu thượng cái kia đáng yêu bé đi? Cho dù yêu không hơn, các nàng cũng có thể có thể trở thành tri tâm thật là tốt hữu đi?

Nề hà nhân sinh không có nếu, cho nên Chung Khuynh Trà cũng không chỉ một lần hối hận, lúc trước vì sao sẽ không đuổi theo đến hỏi hỏi Tiểu cô nương tên rốt cuộc gọi là gì. Mờ mịt biển người, có năng lực hướng đi đâu tìm tìm một từng làm cho mình cảm thấy vô hạn ấm áp nhân? Trời đất bao la, lại nên như thế nào giao trái tim để mãi giấu cảm tạ nói đưa cho người kia nghe?

Cách ngày chạng vạng, Chung Khuynh Trà theo công ty lý đi ra, khắp phòng giao thông cao phong, một chiếc lượng xe đổ thành một cái hàng dài, nàng chán đến chết hạ xuống cửa kính xe, vươn đầu trước sau nhìn xem mệnh mông vô bờ xa trận, thở ra một hơi.

Dòng xe cộ hi nhường, building đứng sừng sững, thành thị không trung cũng không trống trải, chỉ có bên đường treo đầy lá cây cây cối, làm cho này khối thiên địa lau vài phần sinh cơ.

Chung Khuynh Trà nghĩ công tác thượng chuyện tình, nhìn nhân đi đường thượng chật chội dòng người, một loại tên là cô độc tình tự tự đáy lòng lan tràn tới rồi toàn thân, không biết sao, nàng nhớ tới họ Tư Mã thiên nói qua một câu, thiên hạ rộn ràng giai vi lợi đến, thiên hạ nhốn nháo giai vi lợi hướng. Một cái “Lợi” tự, đại khái đại bộ phận nhân cuộc sống trạng thái, một cái “Lợi” tự, bao gồm Chung Khuynh Trà này hai mươi tám năm qua, đặc biệt nàng tự công tác tới nay gần ba năm cuộc sống thể nghiệm, ai dám nói người thời nay nhất định liền so với cổ nhân thông minh? Ai dám nói cổ nhân sẽ không có người thời nay trí tuệ? Động lòng người sinh trừ bỏ lợi, thật sao sẽ không có khác cái gì sao?

Chung Khuynh Trà nghĩ đến đang làm việc trung dụng tới này hình dáng vẽ / mẫu chính là nhân vật —— giống như trừ bỏ lợi, thật sao cũng không sao khác , cho dù là hiện giờ đang ở theo đuổi nam nhân của nàng nhóm, cũng nhiều là nhìn trúng của nàng bối cảnh cùng tướng mạo, tình yêu hàm lượng, luôn ít đáng thương. Chính là, chỉ có tình yêu lại có ích lợi gì đâu? Nó là làm ăn vẫn là làm uống? Không có lợi, không có tiền, đối Chung Khuynh Trà loại này hành tẩu tại đây con không tầm thường con đường của người trên mà nói, cho dù có tình yêu, cũng nhiều hồi lâu trở thành không trung lâu các, ít nhất, Chung Khuynh Trà là vẫn cho là như thế hơn nữa rất tin . Vô hình trung, Chung Khuynh Trà ở tư tưởng thượng đồng thời đi rồi hai con đường, một cái lộ là lợi, nàng đỉnh thích bắt lấy ích lợi cảm giác, một cái lộ là tình khiết, nàng cực hướng tới không sấm tạp chia ra lợi tình yêu. Này hai con đường, đối Chung Khuynh Trà mà nói, là cùng biết không hợp , nhưng đối càng nhiều người đến nói, này hai con đường cũng là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược , cho nên Chung Khuynh Trà tìm không thấy tình yêu chỗ,nơi, đồng thời cũng khiến nàng càng phát ra không thể quên được vị kia tiểu cô nương, bởi vì cái kia xa lạ cô gái đối nàng cười, đối nàng quan tâm, là thuần túy , tuy rằng loại này thuần túy có thể chỉ chứa tồn vu thơ ấu, nhưng này cũng không gây trở ngại nàng đi tư đi niệm, tựa như hiện tại, nàng lại nhớ lại vị kia cô gái.

“ ——” một tiếng nam trung âm đang cùng Chung Khuynh Trà ...song song một chiếc xe tử lý vang lên, cũng đánh gãy của nàng suy nghĩ.

Nghe được “ ” hai chữ, Chung Khuynh Trà không khỏi hướng cách vách tiều, cùng là hạ xuống cửa kính xe trong xe đoàn tọa trứ một người trung niên phụ nhân, nàng bàn tóc, ăn mặc sạch sẽ, mũi cao thẳng, mỏng thần khê nhếch, hơi hướng phía bên phải nửa người trên cho thấy nàng có một bộ duy trì tốt đẹp chính là dáng người, chính là trên mặt làn da hơi có vẻ lỏng, của nàng khéo mắt lộ vẻ mấy cái nhợt nhạt nếp nhăn nơi khoé mắt, nhưng này nhu hòa lại ung dung khí độ lý, lại lộ ra mười phần thông dong cùng trấn định.

Làm như cảm giác được có người ở xem chính mình, trung niên phụ nhân cũng quay đầu hướng đối diện tiều, hai ánh mắt ở bí mật mang theo một chút tro bụi trong không khí giao hội, trung niên phụ nhân đối với Chung Khuynh Trà mỉm cười sau, lại nghiêng đầu, cùng trong xe nam nhân thấp giọng đang nói gì đó, nói chuyện thời điểm, của nàng hai tay tiểu biên độ vi bãi , tựa như kinh kịch lý áo xanh như vậy, thư hoãn lại rụt rè, trong tay trái kia mai bạch kim nhẫn, ở trời chiều ám ánh hạ, chiết xạ ra một luồng trong suốt quang.

Chung Khuynh Trà trái tim thoáng chốc lộp bộp một chút —— cặp kia sáng ngời ánh mắt, kia khóa khảm bên phải trên mặt má lúm đồng tiền, kia chủ động hướng nàng cười thần thái, nhiều giống năm đó Tiểu cô nương a! Khả Tiểu cô nương rõ ràng cùng chính mình không sai biệt lắm đại, như thế nào một ... không ... Lưu ý liền so với chính mình dài quá này rất nhiều tuổi? Cứ việc nàng bảo dưỡng tốt lắm, thoát nhìn cũng rất mỹ lệ, khả kia năm tháng di lưu ở trên mặt dấu vết, là vô luận như thế nào bảo dưỡng đều mặt không đi .

Nhưng này ánh mắt cùng kia khóa má lúm đồng tiền, thật sự quá giống.

Tục ngữ nói ba tuổi xem đại, bảy tuổi xem lão, câu này thường bị người nhóm dùng ở tính cách cùng trí lực thượng trong lời nói, phóng tới tướng mạo thượng, đồng dạng áp dụng, một người diện mạo ở lục bảy tuổi khi nhiều là định rồi hình , ngày sau tái như thế nào sửa, ngũ quan thượng đại hình dáng tổng cũng kém không đi nơi nào.

Tiểu cô nương kia ánh mắt cùng kia khóa má lúm đồng tiền, Chung Khuynh Trà vẫn nhớ thực rõ ràng, nữ nhân có khi là thực tin tưởng trực giác , Chung Khuynh Trà tăng thật sâu tin tưởng, chỉ cần dựa vào đối kia ánh mắt cùng kia khóa má lúm đồng tiền trí nhớ, dựa vào đối kia ánh mắt cùng kia khóa má lúm đồng tiền cảm giác, nàng có thể nhận ra vị kia Tiểu cô nương. Nhưng hiện tại, Chung Khuynh Trà có chút do dự .

Ngược lại, Chung Khuynh Trà lại âm thầm cân nhắc, có chút nhân diện mạo cùng tuổi cũng không thành có quan hệ trực tiếp, có người thoát nhìn hiển lão, có người thoát nhìn hiển tiểu, chẳng lẽ năm đó Tiểu cô nương thật sự chính là trước mắt vị này phụ nhân? Vẫn là chính mình thức sai lầm rồi nhân? Chung Khuynh Trà nghĩ muốn tiến lên để hỏi đến tột cùng, khả lại loáng thoáng giống như ở kháng cự nhất những thứ gì, về phần kháng cự cái gì, Chung Khuynh Trà chính mình cũng nói không rõ sở.

Thẳng đến xe sau loa thanh truyền đến, xa trận chậm rãi tiền dời, Chung Khuynh Trà mới đình chỉ rồi rầm.

Nàng chung quy là không có đi hỏi.

Có chút nhân, có một số việc, không cần phải đi hỏi nhiều, chỉ dưới đáy lòng lưu phân lúc ban đầu tốt đẹp, cứ việc tiếc nuối, nhưng cũng hoàn mỹ.

Chung Khuynh Trà gắt gao đóng một chút ánh mắt, tiếp theo mở, cứ như vậy đi.

Chỉ là có chút mộng, tựa hồ nứt ra rồi một đạo nho nhỏ khe hở.

4. Chương 4

Nói lên Thượng Hà Thanh , có người mắng có người khoa, này trên cơ bản là thuộc loại hai cái cực đoan đánh giá, tại sao lại có loại này cực đoan đánh giá? Này cần trước đơn giản tự thuật một chút Thượng Hà Thanh đồng chí cá nhân giới thiệu vắn tắt cùng của nàng quang vinh lịch sử.

Thượng Hà Thanh , tính nữ, 28 tuổi, thân cao một thước thắt, thể trọng 98 cân bán, sinh ra vu trước thế kỷ 80 niên đại lúc đầu, mặt trái xoan, áo choàng trắng tóc dài, dáng người thon thả, tóm lại, của nàng ngoại hình có thể dùng một cái từ đến khái quát —— tú màu khả cơm.

Chỉnh thể mà nói, tú màu khả cơm Thượng Hà Thanh tối đáng giá làm cho người ta đi nhầm nháp địa phương là của nàng kia ánh mắt, nàng là mắt hai mí, thả song rất sâu, lông mi mật lại dài, một đôi thâm nếu như bích đàm con mắt sáng ở lông mi che lấp hạ nhìn quanh thần phi, mặc kệ tuổi của nàng có nhiều hơn , mặc kệ tâm tình của nàng là tốt là xấu, của nàng đồng tử lý luôn lộ ra vài phần cười khê cùng ngây thơ, thoát nhìn vô hại cực kỳ —— này tựa hồ là một loại cùng sinh câu tới bản năng. Nàng cười thời điểm, trong suốt ánh mắt hội bán nheo lại đến, khóe mắt tự động hướng lên trên chọn, tái xứng thượng bên phải trên khuôn mặt kia khóa ngọt ngào tiểu má lúm đồng tiền, tựa như tranh tết liên năm có thừa lý cái kia ôm màu đỏ cá lớn tiểu oa nhi bình thường, làm cho người ta nhìn liền thẳng cảm vui mừng.

Thượng Hà Thanh phụ thân thượng quân hà ở chỗ thi họa viện công tác, yêu thích quốc họa, ngày thường không có việc gì thường thường động thủ bức tranh thượng hai bút, mẫu thân lưu đồ là một trường cao đẳng âm nhạc lão sư, yêu thích kinh kịch, bình thường không có việc gì thường thường rống thượng hai cổ hống, Thượng Hà Thanh chính là tại đây dạng một cái tràn ngập nghệ thuật hơi thở gia đình lý ngang trời mà ra .

Lúc trước thượng quân hà cùng lưu đồ mừng đến ái nữ, đều cao hứng nguy, vì cấp này khuê nữ đặt tên, đôi khả mắt không ít đầu óc, hai người cả ngày cầm tân hoa tự điển lật tới lật lui, nhìn xem này tự rất tốt, nhìn xem cái kia tự cũng rất tốt, tân hoa tự điển đều trở mình lạn , chính là không có thể khởi thượng một cái vừa danh mà, này thật sự là đủ làm cho người ta buồn bực .

Buồn bực thượng quân hà ôm bàn tay đại tiểu khuê nữ ở trong phòng khách đi bộ đến đi bộ đi, ánh mắt trong lúc vô ý tảo tới rồi trên bàn trà một quyển mở ra tập tranh, tập tranh thượng chính dán một bộ thanh minh thượng hà đồ cục tiểu đồ, nhất đạo thiểm điện theo thượng quân hà trong đầu phần phật lập xẹt qua, hần lập tức nắm bắt nhà mình khuê nữ khuôn mặt nhỏ nhắn đánh nhịp định luận: “Cha người tên lý có cái hà, người nương tên lý có cái đồ, người đã kêu Thượng Hà Thanh rồi! Thật tốt họ, thật tốt danh mà, của ta quốc bảo a! Thượng —— hà —— !”

thanh minh thượng hà đồ nguyên danh đã kêu thượng hà đồ , “Thanh minh” hai chữ là tổng huy tông sau lại hơn nữa đi , tuy rằng loại này cách nói có tranh luận, nhưng là có nó tồn tại hợp lý tính. Theo thượng cha hô lên “Thượng Hà Thanh ” ba chữ kia khởi, Thượng Hà Thanh cùng thượng hà đồ còn có gần bó keo sơn, đương nhiên, đây là nói sau.

Cha yêu thích tranh bức tranh, lão nương yêu ca hát, theo lý thuyết, sinh ra tại đây dạng một gia đình, Thượng Hà Thanh nghệ thuật tế bào phải là tương đương phát đạt , khả trời biết vì cái gì này vĩ đại nghệ thuật tế bào nhất di truyền đến Thượng Hà Thanh trên người lại đột nhiên chuyển gien .

Thượng Hà Thanh từ nhỏ chỉ yêu xem bức tranh không thương bức tranh bức tranh, chỉ thích nghe khúc mà không thương ca hát, đồng thời nàng cũng không yêu học tập, sách giải trí tạp thư nàng không ít xem, chính mà bát kinh sách giáo khoa nàng cũng không nhiều xem, thả cực kỳ chán ghét số lý hoá, từ nhỏ học được trung học, thành tích của nàng luôn luôn tại tiền tam danh lý bồi hồi —— đếm ngược sau mười tên lý tiền tam danh, cho nên, tam đệ tử tốt thứ này đối với nàng mà nói chính là cái thật thật tại tại truyền thuyết.

Thượng quân hà cùng lưu đồ này lưỡng từ nhỏ liền đức nghệ song hình tiểu tri thức phần tử vốn định đem thân thân nữ nhi đào tạo thành cầm kỳ thư họa toàn bộ tinh thông toàn tài, kết quả thân thân nữ nhi áp cái không phải kia khối liệu, Thượng Hà Thanh khiêu điệu nhảy giống chụp bóng cao su bức tranh chỉ phượng hoàng giống chỉ kê cộng thêm ngũ âm không được đầy đủ không nói, thành tích học tập còn phải thật hướng lên trên số, năm ấy đầu mỗi lần trường học khai cha mẹ hội thượng quân hà cùng lưu đồ cũng không yêu đi, bị bắt đi tìm cái dựa vào tường góc che mặt, vì sao? Dọa người bá.

Thượng Hà Thanh thành tích không tốt là bởi vì nàng thực ngu ngốc sao? Không đúng, nàng lấy chồng biện luận đứng lên thao thao bất tuyệt trật tự rõ ràng, đây không phải là một cái ngu ngốc nên có tài ăn nói cùng có lối suy nghĩ, huống chi của nàng ngữ văn tiếng Anh địa lý cùng lịch sử văn thực vĩ đại, chính là số lý hoá rất không vĩ đại mà thôi, người như thế không phải bần, chính là nghiêm trọng thiên khoa. Thượng

Hà Thanh thành tích không tốt là bởi vì nàng đối học tập không hơn tâm sao? Không hoàn toàn, xong đối, nàng kỳ thật thực để bụng, nhưng chỉ có đối này treo đầy ngày phù sách giáo khoa không cảm mạo, điều này cũng thật sự là không có cách nào chuyển.

Lúc ấy thượng quân hà cùng lưu đồ này vợ chồng son tử đối với tiểu Thượng Hà Thanh có thể nói cả ngày than thở, cuối cùng chỉ có thể dùng “Vật cực tất phản” đến an ủi mình kia khóa thoát phá không thôi tâm.

Từ xưa đến nay đều không thể thiếu có như vậy một loại nhân, bọn họ có thể bồn sự không lớn, nhưng cực có thể chó săn thì vận, Thượng Hà Thanh là có thể phân loại đến người như thế bên trong.

14 tuổi năm ấy, Thượng Hà Thanh đọc đầu tháng ba, mắt xem xét phải trung thi đỗ, khả Thượng Hà Thanh số lý hoá cũng là phóng nhân một mảnh tao tao tao, nếu bàn về người bình thường chỉ sợ sớm đã dắc cả ngày lo âu ngủ không yên, thực may mắn, Thượng Hà Thanh không phải người bình thường, thượng cha thượng lão nương nghệ thuật tế bào nàng mặc dù không kế thừa lại đây, nhưng nàng tự nghĩ ra một loại thượng cha thượng lão nương sở thiếu tân tế bào —— lưu manh tế bào.

Đương nhiên, Thượng Hà Thanh “Lưu manh tế bào” cùng này chân chính lưu manh là có chất khác nhau, tối thiểu Thượng Hà Thanh sẽ không giống trong phim ảnh cổ hoặc tử như vậy giết người phóng hỏa không chuyện ác nào không làm, nàng kia đúng là bình thường phẩm hạnh còn miễn cưỡng xem như tương đối có điều, so sánh đoan chính. Của nàng “Hỗn”, chủ yếu là chỉ đầu sống miệng ngọt, gặp người tiếng người nói gặp quỷ nói chuyện ma quỷ, dựa vào cái kia tam tắc không lạn miệng lưỡi cùng cùng loại a Q như vậy siêu cường đại tâm lý tố chất đến hỗn xã hội. Loại này hỗn ít nhất phải cụ bị ba cái điều kiện tiên quyết điều kiện, một là phải dắc có một định thấy rõ lực, nếu không không thể phân rõ không phải nhân không phải quỷ; hai là phải dắc có một định văn hóa tu dưỡng, nếu không ở cái người làm công tác văn hoá trước mặt nói họ Tư Mã thiên cùng họ Tư Mã chỉ là hai huynh đệ, kia chê cười đã có thể nháo lớn; tam là muốn hiểu được chỉ ta hạnh không được ta mệnh tư tưởng giác ngộ, nếu động bất động liền vì kiện không vui việc nhỏ rối rắm thượng hơn nửa năm, kia còn hỗn cái cái gì kính.

Ở Thượng Hà Thanh xem ra, đại thế giới lý chúng sinh, nói trắng ra, đều trốn không thoát một cái hỗn tự, chính là này hỗn, có cao thấp chi phân, lấy đao khảm nhân du côn lưu manh thuộc loại cấp thấp cuộn cuộn, giết người vu vô hình bên trong các quốc gia chính khách thuộc loại cao cấp cuộn cuộn, mà giống nàng loại này vô luận cao thấp cũng không sang bên nhân, Thượng Hà Thanh càng nghĩ không biết nên như thế nào định vị, nhiều lần rối rắm sau, nàng liền thực khiêm tốn đem mình định vị vu trung cấp cuộn cuộn.

Sau trưởng thành Thượng Hà Thanh thực có thể hỗn, loại này “Hỗn” tốt đẹp phẩm chất theo nàng tham gia trung thi đỗ một khắc kia tránh ra thủy tiểu hà thủy lộ đầy sừng, cụ thể biểu hiện vì ở trường thi thượng Thượng Hà Thanh dùng trảo cử phương thức vui sướng địa làm xong số lý hoá lựa chọn đề, lại lấy cứng rắn bộ công thức phương pháp làm xong phía sau đại đề, thành tích nhất hạ lai, điểm thế nhưng cũng không tệ lắm, tái một đôi đáp án, lựa chọn đề chính xác dẫn thế nhưng cao tới 95%, thực tự nhiên, nàng liền lấy đếm ngược đệ nhất danh thành tích trà trộn vào trọng điểm trung học.

17 tuổi năm ấy, Thượng Hà Thanh đọc cấp ba, mắt xem xét phải thi vào trường cao đẳng, Thượng Hà Thanh vì trốn tránh toán học tra tấn, tự động tuyển hai cái nghệ thuật viện giáo —— bắc phục cùng vừa mới thành lập không lâu đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc từ bi hồng nghệ thuật học viện. Nàng bức tranh bức tranh tuy nói không tốt, khả ở thượng quân hà ảnh hưởng hạ nhiều ít luôn luôn chút đấy, chuyên nghiệp thi đỗ thử tiền nàng trước mang theo mấy hạp lá trà đi gặp ngộ đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc nghệ thuật hệ giáo thụ cát sáng ngồi, cát sáng ngồi là thượng quân hà thật là tốt hữu, có loại quan hệ này không cần bạch không cần, Thượng Hà Thanh sử dụng đến tuyệt không hàm hồ.

Ở cát sáng ngồi chỉ điểm hạ, nàng dùng hai tháng thời gian chuyên môn nghiên cứu này lưỡng trường học đều tự thích bức tranh phong, cũng ngâm nga thêm luyện tập cây táo nên như thế nào bức tranh bình nên như thế nào bức tranh vãi lốt nên như thế nào bức tranh, sau đó ở 3 giữa tháng hạ tuần nàng ôm thử một lần tốt bụng thái độ đi tham gia chuyên nghiệp thi đỗ thử, không thành nghĩ muốn nàng kia chữ như gà bới bình thường mãnh liệt bắc phục không cùng trung, thật bị người đại nghệ thuật học viện cấp thông qua, tuy nói nàng có thể thông qua đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc chuyên nghiệp thi đỗ thử tám phần có cát sáng ngồi cho nàng phóng thủy thành phần ở bên trong, cũng có thể có người đại các sự phụ liền thích nàng cái loại này “Trừu tượng phái phong cách” thành phần ở bên trong, nhưng mặc kệ quá trình như thế nào, thắng lợi quả thực luôn chọc người hi. Vì thế ở trải qua bảy tháng phân thi vào trường cao đẳng lúc

sau, Thượng Hà Thanh lại lấy tổng phân bài danh đếm ngược thứ nhất thật là tốt thành tích oanh oanh liệt liệt địa trà trộn vào đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc.

Thượng Hà Thanh đánh tiểu sẽ không là cái gì an phận chủ nhân, nàng biết ăn nói, khéo léo, tính cách có điều, so sánh hưởng ngoại, còn có phó lòng nhiệt tình, cả ngày một bộ trời sập xuống dưới ta tiếp theo hùng tráng cùng, lạc quan kỳ cục. Đầu năm nay hưởng ngoại nhân thực triêm quang, vào cửa trường đại học lúc sau Thượng Hà Thanh hỗn lại vui vẻ thủy khởi, cùng cùng học lập bang kết phái cùng lão sư xưng tả nói muối, hỗn thực thực mà là bất diệc nhạc hồ. Cụ thể biểu hiện vì ở nàng 20 tuổi năm ấy nghỉ hè, nàng cùng chân chó cổ hồng kỳ nhất thương lượng, liền lôi kéo vài cái cùng học làm nổi lên buôn bán dưa hấu mùa bán.

Nói đến cổ hồng kỳ, nơi này còn phải sắp ba một đoạn tiểu nhạc đệm.

Cổ hồng kỳ, tính nam, so với Thượng Hà Thanh lớn hơn một tuổi, 1 thước 76 lớp giữa cái đầu, dài quá một bộ tiểu bạch kiểm hình dáng, hần sở dĩ có thể trở thành Thượng Hà Thanh chân chó, tất cả đều là bị buộc. . Kia là một ánh mặt trời cũng không nắng mùa xuân, chính trực phát xuân kỳ cổ hồng kỳ oa ở hợp đường trong phòng học đầu cùng làm kẻ trộm đường như xem xuân ý dạt dào BL tranh châm biếm, rất không đúng dịp, bị Thượng Hà Thanh bắt giữ một cái hiện hình, Thượng Hà Thanh hỏi hần có phải hay không GAY, cổ hồng kỳ phủ định hoàn toàn, nói không phải. Thượng Hà Thanh cũng không tin, không phải GAY có thể xem loại này tranh châm biếm? Còn có thể xem như vậy mùi ngon? Cho dù không phải cũng phải nhiều ít có điểm GAY khuynh hướng mới đúng.

Ở Thượng Hà Thanh lần nữa bức vua thoái vị hạ, cổ hồng kỳ rốt cục thừa nhận chính mình tính hướng, hần nói hần theo thượng trung học bắt đầu liền không thích xem mỹ nữ, liền thích xem anh đẹp trai, tuy rằng còn cho tới bây giờ không cùng anh đẹp trai nói qua luyến ái, nhưng ở sâu trong nội tâm vẫn tương đối hướng tới. Cuối cùng cổ hồng kỳ cầm cầu xin bình thường ánh mắt, đối Thượng Hà Thanh nói: “Ta, ta liền điểm ấy bí, bí, bí mật, người, người nên giúp ta, ta giữ bí mật a!”

Minh mắt người xem phỏng chừng đều có thể theo cổ hồng kỳ những lời này lý nhìn ra điểm cái gì, đúng vậy, đúng vậy, mi thanh mục tú cổ hồng kỳ lớn nhất không được hoàn mỹ chính là —— nói lắp. Bất quá cổ hồng kỳ nói lắp cũng không tính lợi hại, bình thường nói chuyện chậm một chút người bình thường căn bản phát hiện không được, nhưng hần phải nhất sát ruột liền phá hủy, hần phải nói lắp đứng lên, làm cho người ta hận không thể một đao chém hần.

Cứ như vậy, Thượng Hà Thanh nắm lấy cổ hồng kỳ bím tóc, cổ hồng kỳ cũng bị bách bắt đầu rồi hần chân chó nhân sinh. Thượng Hà Thanh làm cho cổ hồng kỳ hướng đông người ta cũng không dám đi tây, làm cho cổ hồng kỳ đã cầu người ta cũng không dám mắng kè, Thượng Hà Thanh đối cổ hồng kỳ loại này thực thuận theo chân chó thái độ cực kỳ hưởng thụ, hơn nữa cổ hồng kỳ đối nữ nhân không có gì cảm giác, cái này càng làm cho Thượng Hà Thanh ở hần trước mặt không kiêng nể gì, bài tập làm cho cổ hồng kỳ giúp đỡ làm, điểm tâm làm cho cổ hồng kỳ bỏ tiền mua, lúc ấy không biết nội tình, đều nghĩ đến Thượng Hà Thanh là ở cùng cổ hồng kỳ muốn làm đối tượng, Thượng Hà Thanh đối này tỏ vẻ trâm mặc, không nhất định cũng không phủ định, nghiêm nhiên một bộ cam chịu thái độ, dù sao cổ hồng kỳ tính hướng vẫn là dùng cho người khác biết đến hảo.

Bị Thượng Hà Thanh áp bách lâu, tức giận không chỗ ngồi tất cổ hồng kỳ không chỉ một lần mình than thở: “Ta, ta, ta chính là, là, thiếu gia thân mình, nô tài mệnh!” Hần cũng không chỉ một lần ở sau lưng mắng to Thượng Hà Thanh: “Này nữ, nữ nhân là lão, lão hồ, muốn muốn phải, không được!”

Mặc kệ như thế nào oán giận, theo vĩ mô thượng xem, cổ hồng kỳ đối Thượng Hà Thanh vẫn là thực thích, tuy nói Thượng Hà Thanh thích sai khiến hần làm này làm kia, nhưng Thượng Hà Thanh người này hữu tình có nghĩa, đối hần cũng là thật sự không tồi, ít nhất hần về điểm này bí mật Thượng Hà Thanh là thật thay hần bảo thủ ở. Đương nhiên, loại này thích là thực đơn thuần thích, không liên lụy gì nam nữ tình yêu.

Thượng Hà Thanh vẫn nhận định, nam nữ trong lúc đó không có thực thuần túy bằng hữu, trừ phi cái kia nam chính là cái GAY, bởi vậy Thượng Hà Thanh đánh tâm trong mắt may mắn Cổ tiên sinh là một GAY—— không cần sợ hần đối như hoa như ngọc chính mình có cái gì thú / dục, thực tại làm cho người ta yên tâm a.

5. Chương 5

Năm ấy nghỉ hè, ở Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ dưới sự hướng dẫn của, vài cái còn chưa đi ra ngà voi tháp sinh viên bắt đầu rồi buôn bán dưa hấu cuộc sống thể nghiệm. Vì làm cho nông dân trồng dưa nhóm cảm thấy được bọn họ đủ thành thực, đồng thời cũng vì tìm điểm tâm kỳ cảm, Thượng Hà Thanh đề nghị của nàng vài cái cùng học ở buôn bán dưa hấu thời điểm, nói là trung học tốt nghiệp lúc sau mà bắt đầu hỗn xã hội, hơn nữa, nàng còn vì chúng cùng học đều nổi lên một cái tên giả, tỷ như Thượng Hà Thanh kêu thượng đồ, cổ hồng kỳ kêu cổ kỳ. Nàng mấy người ... kia cùng học vừa nghe man mới mẻ, cũng liền khoái khoái lạc lạc theo sát Thượng Hà Thanh cờ xí chạy, nhưng lại không một người đưa ra quá dị nghị.

Năm đó trời tốt, mưa thuận gió hoà kỳ cực, phương bắc dưa hấu nơi sản sinh chủ yếu, như là Sơn Đông nội mông liều trữ chờ, đều đạt được đại mùa thu hoạch, liên quan các thành phố lớn quanh thân một ít nông dân trồng dưa cũng lấy được không nhỏ quả lớn, qua hơn là chuyện tốt cũng là chuyện xấu, vì không cho dưa hấu đều lan đến địa lý, nông dân trồng dưa nhóm phần lớn đều cố không hơn đàm giá, ôm có thể bán một cái là một ý tưởng dùng sức đem qua ra bên ngoài chào hàng.

Lúc ấy Thượng Hà Thanh bọn họ ở trong thôn bán sỉ qua là 8 phân tiền nhất cân, tới rồi trong thành, ít nhất cũng phải bán 6 mao tiền nhất cân, 8 phân tiền cùng 6 mao tiền trong lúc đó có cái gì khác biệt? Thỉnh thoảng một chút người đi 8 tầng lầu thê cùng người đi 60 tầng lầu thê đều tự cần tiêu hao nhiều ít thể lực sẽ rõ ràng.

Lúc ấy ở bán sỉ dưa hấu trong quá trình, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ đắc tội sảng khoái địa một chỗ đầu xà, kia bọn rắn độc là mập mập tướng ngũ đoản, cái ớt thực khoan, nhưng trán thực trách, tựa như bị dã lang lăm bằm đi một nửa giống nhau, làm cho người ta thấy thể nào nghĩ như thể nào thay hẳn đem cái ớt lột bỏ nhất tiết, sẽ đem cái trán kéo dài một đoạn. Ánh mắt của hắn tiểu nhân giống lập chỉ ma, cổ tình đầu đại giống cái bóng rở, treo đầy bơi lội vòng cổ mai phục tại đầu cùng thân thể trong lúc đó, không không cố ý duỗi thân nó, nó rất khó lộ đi ra, như thể một cái đầu, hơn nữa cánh tay đoản chân cũng đoản tứ chi, chợt vừa thấy đi, hẳn quả thực liền là một có thể tự hành vận động nhục đoàn tử.

Bọn rắn độc là một dựa vào trêu ghẹo mãi thủy tinh sinh ý lập nghiệp bùng nổ hộ, sau lại càng làm nghiệp vụ mở rộng đến thu mua cũng lưng đoạn địa phương nông sản phẩm thượng, nông dân trồng dưa đem qua bán cho bọn rắn độc là 6 phân nhất cân, bán cho Thượng Hà Thanh bọn họ cũng là 8 phân nhất cân, nên bán cho nghĩ muốn bán cho ai là cá nhân trong lòng đều hiểu được. Bọn rắn độc nhìn Thượng Hà Thanh vài cái mao đưa nhỏ dám thưởng hẳn sinh ý, sao có thể nuốt xuống khẩu khí này? Vì thế hẳn liền cũng không có việc gì đi tìm tra, Thượng Hà Thanh nhiều lần quan sát, phát hiện bọn rắn độc có cái trí mạng ưu điểm —— mê tín.

Bọn rắn độc thực mê tín, bình thường cũng không có việc gì cho dù nhất quỷ, cực kỳ tin tưởng trên đời này có quỷ thần nói đến, hẳn tuy rằng trải qua thiếu đạo đức sự tội lỗi chồng chất, nhưng hẳn mỗi ngày đều đã cấp Thái Thượng Lão Quân thượng nén hương, thỉnh chú ý một chút, hẳn cung phụng chủ tử không phải quan âm bồ tát, mà là Thái Thượng Lão Quân, Thái Thượng Lão Quân đại biểu cái gì? Đại biểu đạo giáo, đồng thời cũng tới một mức độ nào đó đại biểu cho tín giáo nhân cơ hồ đều tín này có thể làm cho nhân ăn lúc sau trường sinh bất lão viên thuốc tử —— mỹ kỳ danh viết “Tiên đan”.

Bọn rắn độc văn hóa không cao, chính là tiểu học tốt nghiệp, không hiểu khoa học chỉ tín giáo, cho nên hẳn liền đỉnh tín nhân có trường sinh bất lão này vừa nói.

Nhắm ngay bọn rắn độc tốt đẹp ưu điểm, kế tiếp Thượng Hà Thanh mà bắt đầu thi triển nổi lên của nàng “Hỗn công”, nàng nhớ tới Tây du bên trong tôn hầu tử ở chu tử quốc tự chế viên thuốc vì nước vương chữa bệnh một màn kia, vì thế nàng cũng nghiêm trang học ngộ khoảng không sư huynh bộ dáng bắt đầu làm nổi lên ô kim đan.

Ô kim đan bên trong có mã nước tiểu, Thượng Hà Thanh tìm không ra mã nước tiểu, chỉ có thể dùng hệ thống cung cấp nước uống để thay thế, nàng đem lá trà bột bột ngô hắc mạch mặt khoai lang mặt còn có mặt khác một ít không biết là cái gì danh mặt cấp hỗn đến cùng nhau, lại bỏ thêm điểm có thể trắng dương

thuốc Đông y, đoái thủy làm bộ tương hướng lên trên nhất tước, lấy tay nhất chà xát, nhu thuốc pha chế sẵn hoàn trạng, chờ chừng chín, tái lấy da lông ngắn bứt theo bên ngoài thượng điểm màu, cuối cùng phóng tới một cái tinh xảo hộp nhỏ lý. Sau đó nàng tự mình tìm được bọn rắn độc, làm nổi lên giao tế công tác.

Thượng Hà Thanh đem tráp hướng bọn rắn độc trong tay nhất phóng, cung kính lại thần bí hề hề nói: “Chúng ta mới đến, còn không biết nơi này quý củ, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân quá, cũng đừng theo chúng ta so đo. Ta bà cố nội là trung y, cũng tín nói, này tráp lý đan dược là nàng lão nhân gia làm, không riêng có thể trị bách bệnh, còn có thể kéo dài tuổi thọ,” nói xong, nàng từ trong túi tiền lấy ra nàng theo trên mạng tùy tiện hạ tái, hé ra hạc phát đồng nhân lão niên nhân ảnh chụp, còn nói: “Đây là ta bà cố nội năm nay đầu năm mới vừa chiếu, ngài nhìn một cái, ta bà cố nội đều chín mươi hơn, thoát nhìn còn cùng 60 đến tuổi giống nhau, nàng thân thể tốt như vậy liền là bởi vì nàng mỗi cách lương nguyệt liền ăn một viên viên thuốc cấp nháo, thứ này khả hiếm lạ rất, lấy tiền cũng mua không được, ngài khả ngàn vạn lần đừng ra bên ngoài truyền, ta là theo ta bà cố nội chỗ cấp thâm tới, không thể tiết ra ngoài...”

Trời biết Thượng Hà Thanh nàng bà cố nội đã muốn qua đời đã bao nhiêu năm, nàng đem nàng bà cố nội theo mộ phần lý cấp lay đi ra, còn chỉ vào ảnh chụp thượng cái kia người xa lạ “Nhận thức kẻ trộm chỉ nãi”, lá gan cũng thật sự là không nhỏ, bất quá có câu nói cho cùng, chỉ có dọa phá đảm mà, không có thói hoàn ngư, xuy ngư không giao thuế, chỉ cần người có cái kia đảm mà, liền khả kính mà thôi đi thôi.

Thượng Hà Thanh bải hé ra thiên chân vô tà mặt, nói một đồng kia viên thuốc thật là tốt, nói bọn rắn độc bán tín bán nghi, bọn rắn độc mở ra tráp nhìn lên, đen nhánh lục khóa tiểu viên thuốc rất là hợp quy tắc đẹp, tái bùng lên đến phóng cái mũi dưới vừa nghe, một cỗ hỗn dược hương trà hương đập vào mặt mà đến, trong đó tựa hồ còn mang theo tinh điểm ngọt vị. Thượng Hà Thanh trong lời nói rốt cuộc là thực hoặc là giả? Bọn rắn độc thật là có chút lấy không chính xác.

“Ngài yếu hại sợ nó có độc ta ăn trước một viên cho ngài nhìn xem,” Thượng Hà Thanh gặp bọn rắn độc vẫn chưa xong toàn bộ tin tưởng của nàng bịa chuyện, đơn giản theo tráp lý xuất ra một viên đến nhét vào chính mình miệng, dùng sức tước hai cái cổ gắng nuốt xuống, trên mặt còn làm ra một bộ hưởng thụ trạng, trong lòng lại lần nữa may mắn may mắn làm viên thuốc thời điểm không có thực chấp nhất đi tìm mã nước tiểu.

Chờ nuốt xong rồi viên thuốc, nàng rồi hướng bọn rắn độc nói: “Ta thượng đồ biết không cải danh tọa không thay đổi họ, ngài muốn ăn ra vấn đề cứ việc tìm ta, khả ngài đặc nhớ kỹ, này viên thuốc không thể ăn nhiều, mỗi cách hai đến ba tháng mới có thể ăn một viên, ngài liền kính được rồi!”

Tận mắt đến Thượng Hà Thanh đem viên thuốc nuốt xuống, lúc này bọn rắn độc miễn cưỡng xem như tin, đêm đó bọn rắn độc lão nương có điểm choáng váng đầu, tinh thần rất thấp mỹ, bọn rắn độc một chút cũng nhớ tới ban ngày hấn vừa lấy được này viên thuốc tử, liền ôm theo lão nương trên người làm làm thí nghiệm hiếu tâm tới trước thử một lần, không thành nghĩ muốn lão nương ăn một viên hoàn, thể nhưng sẽ không choáng váng đầu, dần dần cũng có tinh thần, lúc này bọn rắn độc xem như thật sự tin, liền tiếp cấp Thái Thượng Lão Quân thượng tam chú hương, hấn đã cảm thấy Thượng Hà Thanh kia tạp hợp mặt viên thuốc thật sự là thần dược.

Kỳ thật bọn rắn độc mẹ của hấn là tuột huyết áp, Thượng Hà Thanh làm kia viên thuốc tử bên trong vừa lúc có đường phân, ăn một viên tự nhiên thì tốt rồi, Thượng Hà Thanh liền như vậy đánh bậy đánh bạ cấp trung màu.

Kế tiếp ngày, bọn rắn độc đối Thượng Hà Thanh thái độ có một cái một trăm tám mươi độ đại biến chuyển, hấn tìm được Thượng Hà Thanh, hỏi nàng còn có loại này viên thuốc sao, Thượng Hà Thanh khôn khéo phát hiện một tia “Thương cơ”, liền nhần nhó nói đã không có, bọn rắn độc cũng không tín, lần nữa thỉnh Thượng Hà Thanh vô luận như thế nào cũng muốn lại cho hấn nhất tráp, hấn nguyện ý bỏ tiền mua.

Thượng Hà Thanh khó xử nói: “Không phải ta không để cho người, theo ta lần trước đưa cho người kia một ít, vẫn là ta thâm, thuốc này hoàn chính là ta bà cố nội bảo bối, người bình thường cũng không thể động nó, nó chính là vô giá...”

“Người tái thâm nhất hạp không là được?” Bọn rắn độc tài đại khí thô, há mồm đã nói: “Nói cái giá đi.”

Thượng Hà Thanh thân một ngón tay đầu, bọn rắn độc vừa thấy, Thượng Hà Thanh bải kia tư thế đúng là

hắn bình thường thích dùng là —— ngón trỏ dựng thẳng thực thẳng, còn lại tứ chỉ toàn thực nhanh, này ở bọn rắn độc trong mắt đại biểu cho một vài tự —— mười vạn, nếu lại thêm một cái nắm tay, kia chỉ sợ cũng đặc là trăm vạn .

Bọn rắn độc híp chi ma đôi mắt nhỏ, cả tiếng nói: “Mười vạn? Người cũng thật đủ ngoan nột!”

Thượng Hà Thanh vốn muốn nói một vạn, bọn rắn độc thành linh toát ra cái mười vạn, nhưng thật ra dọa nàng nhảy dựng, khả bọn rắn độc nếu có thể nói ra này giới, đã nói lên hắn là thật tâm muốn mua này biểu diễn, Thượng Hà Thanh lập tức đặc ý dào dạt lại trang mô tác dụng mờ mẫm: “Bằng nói mười vạn, trước kia có người, chính là bắc đại cái kia phó viện trưởng, nghĩ muốn lấy 50 vạn mua ta bà cổ nội này đan dược ta bà cổ nội cũng chưa bán, ngài nếu không tín phải đi hỏi thăm hỏi thăm có chuyện này không có. Này đó đan dược ăn đứng lên dễ dàng, làm đứng lên khả phí cái kia dương kính , khác không nói, đã nói cả ngày các đan lô trước mặt ngắm này hỏa, cũng đủ phí công phu .”

Bắc đại phó viện trưởng là ai bọn rắn độc không biết, nhưng hắn biết bắc cực kỳ cái cái gì vậy, bọn rắn độc vừa nghe Thượng Hà Thanh kia hữu lý có theo trong lời nói, hơn nữa mẹ của hắn ví dụ liên bài ở nơi nào, thẳng không lưu , hắn liền như vậy tin, nghĩ thăm,rằng nha đầu kia thật đúng là cái phá sản nữ, thân nhà mình bảo bối đến kiếm tiền, phá sản nữ.

Trải qua một phen cò kè mặc cả, bọn rắn độc lấy cửu vạn tam giá cả lại mua Thượng Hà Thanh nhất tráp viên thuốc. Lúc ấy còn không rất thông dụng theo trên mạng trực tiếp gửi tiền, nói sau bọn rắn độc cũng không tin được máy tính, Thượng Hà Thanh cùng bọn rắn độc ở chỉ định địa điểm tiền trao cháo múc, đồng thời song phương đạt thành hiệp nghị: nhất, trong tương lai trong một tháng, hai người các làm các sinh ý, các phiền các đưa hấu, ai cũng không có thể quấy rầy ai; nhị, nếu mua phương uống thuốc ăn mắc lỗi, người bán phải đủ số lui khoản cũng gánh vác chữa bệnh phí dụng.

Bọn rắn độc vì bảo hiểm để..., làm cho Thượng Hà Thanh ở hiệp nghị thư thượng ký tên đồng ý, Thượng Hà Thanh sớm đoán được sẽ có như vậy vừa ra, liền dài hơn cái tâm mắt, nàng trước tiên ở ngón tay cái thượng thiếp một tầng plastic lá mỏng, ấn dấu tay thời điểm nàng mặt không đỏ tâm không khiêu liền đè xuống. Nhìn Thượng Hà Thanh bắt tay ấn xoa bóp đi lên, bọn rắn độc xem như ăn nhất viên thuốc an thần, hắn vừa muốn Thượng Hà Thanh gia đình địa chỉ cùng số điện thoại, vạn nhất này đan dược không hiệu quả, hắn cũng tốt lui hàng. Thượng Hà Thanh rất lớn phương đem điện thoại di động của nàng hào đưa cho bọn rắn độc, về phần gia đình địa chỉ, nàng không dám cấp thật sự, sẽ theo liền biên một cái, bọn rắn độc cũng không còn thật sự truy cứu Thượng Hà Thanh địa chỉ là thật hay không, bởi vì hắn cảm thấy được Thượng Hà Thanh loại này mới ra đời con nhóc không dám lừa hắn.

Bọn rắn độc ôm viên thuốc về đến nhà, trước cấp Thái Thượng Lão Quân thượng nén hương, tiếp theo cung kính cầm lấy một viên viên thuốc, chậm rãi phóng tới miệng chậm rãi tước, kia tư thế, cùng năm đó lý hồng chương trấn áp Nghĩa Hoà Đoàn khi bộ dáng hơi có chút tương tự —— kiên định lại quả quyết.

Làm Thượng Hà Thanh sửu kia một bao lão nhân đầu về nhà lúc sau, còn cùng nằm mơ dường như không thể tin được đây là thật sự. Cửu vạn tam a, lấy đến hiện tại cũng không xem như một số lượng nhỏ, huống chi là ở nhớ năm đó .

Nàng bắt được tiền về sau, một người lén lút chạy đến ở nông thôn, tìm được nhà mình phần mộ tổ tiên, cho nàng bà cổ nội đốt không ít tiền giấy, tính chỉ báo đáp.

Một tháng lúc sau, Thượng Hà Thanh khai giảng , nàng thay đổi số điện thoại di động, cùng bọn rắn độc như vậy gián đoạn liên hệ.

Thượng Hà Thanh cảm thấy được nàng đây không tính là lừa dối, bởi vì là bọn rắn độc không nên tìm nàng mua , nói sau cho dù là lừa dối, có thể lừa dối một hồi bọn rắn độc cái loại này du côn, coi như là loại quang vinh.

Hai tháng lúc sau, làm bọn rắn độc theo quỹ bảo hiểm lý xuất ra kia tráp đan dược muốn ăn thứ hai khóa thời điểm, hắn đột phát hiện, này đan dược thế nhưng đều giàu to rồi môi, kia lông xanh bạch mao tản ra một cỗ lại một cỗ khó nghe lại gay mũi hương vị, hắn giống bị sấm đánh trung bình thường, thế mới biết chính mình bị lừa, bọn rắn độc thực sinh khí, thẳng tức giận đến làm cho kia dễ dàng không chịu ra bên ngoài triển lộ thô cổ cũng chấn hưng đi ra.

Hắn nghĩ muốn cầm đàn được đi tìm Thượng Hà Thanh tính sổ, khả thành thị lớn như vậy, lúc trước Thượng Hà Thanh cho hắn nói này gia đình địa chỉ nhất loại một cái nhân tình hướng đều là vô căn cứ , thậm chí ngay cả kia dấu tay cũng là giả , hắn muốn tìm cái không chớp mắt tiểu nhân vật, thực tại không dễ dàng.

Cuối cùng, bọn rắn độc đem kia nhất tráp đàn được đều ném tới trong WC, khiêu chân mắng to “Thượng đồ” này quy tôn tử không phải cái đồ vật này nọ.

Đáng tiếc hắn kia trung khí mười phần tiếng mắng Thượng Hà Thanh một chút cũng nghe không được, đây cũng thật là là một loại tiếc nuối. Thẳng đến N năm về sau, làm Thượng Hà Thanh cùng bọn rắn độc có lần thứ hai đánh giá khi, nàng mới bù lại thượng tầng này tiếc nuối.

Đương nhiên, này như thế nào thật lâu thật lâu về sau chuyện xưa .

6. Chương 6

Hiểu biết Thượng Hà Thanh nhân cũng biết, Thượng Hà Thanh là thuộc loại có điều,so sánh tà hồ cái loại này nhân, nếu không cũng không có khả năng có người mắng có người khoa . Ở hằng ngày cuộc sống trung, nàng tận lực không đi đắc tội với người, nhưng nàng cũng tuyệt đối không sợ đắc tội nhân, nàng trong lòng cho tới bây giờ đều không có hảo cùng phá hư giới hạn, chỉ có nên cùng không nên làm.

21 tuổi năm ấy, Thượng Hà Thanh đọc đại tứ, mới vừa mãn 21 tuổi nàng không nghĩ công tác, liền cho mình tìm cái lấy cớ —— thi đồ nghiên, mỹ thuật tạo hình sinh thi đồ nghiên thi đồ cái gì? Nói trắng ra , liền một môn —— tiếng Anh. Thượng Hà Thanh đối bức tranh bức tranh thật sự không cảm mạo, liền ở báo danh khi tuyển một cái mỹ thuật tạo hình sử luận chuyên nghiệp, cụ thể phương hướng là Trung Quốc mỹ thuật tạo hình sử, dính tiếng Anh tốt quang, đồng thời cũng dính cùng đạo sư cát sáng ngồi quan hệ có điều,so sánh tốt quang, Thượng Hà Thanh thực thuận lợi ở bài vẽ và bài tập thượng nâng cao một bước.

Nếu nói là năm đó thi đại học Thượng Hà Thanh chỉ là vì trốn tránh toán học tra tấn, như vậy lần này thi đồ nghiên nàng sẽ không tái trốn tránh cái gì , bởi vì nàng đối Trung Quốc mỹ thuật tạo hình sử thực có hứng thú, thực thích nghiên cứu một chút này biểu diễn.

24 tuổi năm ấy, Thượng Hà Thanh định thi cái bác vui đùa một chút, lúc này nàng thật sự chỉ là muốn thi đồ vui đùa một chút, áp cái sẽ không tính toán có thể thi đậu, ai ngờ cứ chỗ vận quang huy lại buông xuống đến đầu của nàng đỉnh, Thượng Hà Thanh không ngờ trúng tuyển .

Cũng lạ Thượng Hà Thanh đạo sư cát sáng ngồi thật sự đỉnh thích này thoát nhìn thực ngây thơ Trên thực tế một bụng ý nghĩ xấu xinh đẹp cô nương, có người nói thi đồ bác chính là thi đồ người cùng đạo sư tính tảo cùng tích trình độ, lời này thật sự là một chút không giả.

Qua tuổi bán trăm cát sáng ngồi từ nhỏ sẽ không là một ẩn lệ thường ra bài nhân, hắn cũng thích không ẩn lệ thường ra bài nhân, hắn không thích này đầu treo cổ tử tù trừu thứ đùi con mọt sách, cũng không thích miệng đầy nhân nghĩa đạo đức ngụy quân tử, đầu linh hoạt vô tâm không can Thượng Hà Thanh khát đối hắn ăn uống, nói sau hắn cùng Thượng Hà Thanh nàng cha thượng quân hà giao tình sâu, cái này càng thêm tăng thêm hắn đối Thượng Hà Thanh yêu thích.

Cũng là ứng với câu kia cách ngôn, vương bát xem đậu xanh, người ta đôi mắt , ai cũng chưa triệt. Thậm chí ở Thượng Hà Thanh bắt được kia nhất chỉ văn bằng về sau, cát sáng ngồi còn giúp nàng tìm tìm quan hệ, trực tiếp đem nàng lưu giáo , hai người theo thầy sinh chuyển biến vì đồng sự, cách mạng hữu nghị tốt hơn kiên trì.

Tuổi còn trẻ Thượng Hà Thanh có thể lấy được như thế thành tựu, làm cho người ta hâm mộ đồng thời cũng khó tránh khỏi làm cho người ta đi ghen tị, không bị người đó là tài trí bình thường, có thể chiêu nhân đồ kỵ, cũng thuyết minh Thượng Hà Thanh không phải tài trí bình thường.

Đứa nhỏ càng dài càng lớn, cha mẹ càng dài càng lão, cùng với Thượng Hà Thanh lớn dần, thượng quân hà cùng lưu đồ theo vợ chồng son dần dần chuyển biến vì lão hai cái, này lão hai cái mới đầu nghĩ đến Thượng

Hà Thanh có thể thi lên đại học cho dù không tài, ai ngờ nàng nhưng lại một hơi đọc xong bác, quả thực chính là rất ngoài ý muốn, ngoài ý muốn lão hai cái không có việc gì liên đới với Thượng Hà Thanh quá cảm thán: “Phần mộ tổ tiên mạo khói nhẹ tính cái gì? Chúng ta phần mộ tổ tiên đều châm lửa rồi!”

Bác sĩ là hảo, nhưng đối nữ hài tử tìm đối tượng mà nói liền không được tốt, ở thượng quân hà cùng lưu đồ xem ra, tìm đối tượng đặc tìm cái môn đương hộ đối, kia những thứ gì nhà giàu có thể gia ta không thêm nghĩ nữa, cũng không hiếm lạ kia cái cao chi, khả nhà mình gia đình là nhỏ khang, khuê nữ còn là một 985 trọng điểm trường cao đẳng bác sĩ, đây đối với giống cũng dù sao cũng phải là một bác sĩ, gia đình là một thường thường bậc trung đi, cho dù không phải bác sĩ, gia đình hơi chút có điểm gánh nặng cũng không có quan hệ gì, kia bằng cấp cũng dù sao cũng phải biện pháp hay điểm đi, nếu không câu thông đứng lên kia nhiều lắm có khó khăn.

Khả đầu năm nay bác sĩ phần lớn là thành gia, cho dù không thành gia, cũng phần lớn là danh hoa có chủ, hướng chi bình thường bác sĩ diện mạo, không quan tâm nam nữ, đều dính làm cho người ta thở dài, Thượng Hà Thanh bộ dạng ở bác sĩ đôi lý xem như nhất chi siêu quần xuất chúng, hơn nữa một chút tâm cao khí ngạo đức hạnh, bởi vậy Thượng Hà Thanh rất đúng giống vấn đề, cũng thật đủ làm cho lão hai cái khó xử. Thượng quân hà cùng lưu đồ mỗi khi cảm thán quá phần mộ tổ tiên nổi lên hỏa lúc sau, cũng mỗi khi hội nén giận nén giận Thượng Hà Thanh không có việc gì đọc cái gì bác làm cái gì đệ ba loại người, cái này tốt lắm, bác là đọc, đối tượng cũng xa vời, này làm cho bọn họ đây đối với làm cha mẹ thật là có khổ cũng nói không nên lời, sau đó đôi liên đới với cân nhắc, đây rất cuộc là phần mộ tổ tiên châm lửa, vẫn là phần mộ tổ tiên cháy?

Cũng may thượng quân hà cùng lưu đồ coi như là một đôi có điều, so sánh khai sáng cha mẹ, đối Thượng Hà Thanh lớn dần cũng phần lớn áp dụng nuôi thả thái độ, cho nên bọn họ đối Thượng Hà Thanh rất đúng giống vấn đề, trừ bỏ thỉnh thoảng lải nhải một phần ở ngoài, cũng cũng không hướng tử lý thúc giục dấu hiệu.

Hiện giờ Thượng Hà Thanh 28 tuổi, hỗn công càng phát ra lộ hỏa thuần thanh, nhưng cảm tình thế giới cơ bản cùng cấp chỗ trống, Thượng Hà Thanh lớn lên đẹp, thích hấn nhân không ở số ít, khả ở nàng kia lấy trường học vi trung tâm cuộc sống vòng luẩn quẩn lý, chính mà bát kinh dám đi truy của nàng, sẽ không lớn hơn, nàng một cái nữ bác sĩ danh hiệu bãi ở nơi nào, người bình thường nào dám đi động?

Nhưng là có cái ngoại lệ, này ngoại lệ kêu cổ lồi, là Thượng Hà Thanh đồng sự, lớn lên tư nhĩ nhận văn, rõ ràng là cái nam nhân, kia làn da so với nữ nhân còn muốn trắng nõn, hấn thâm mền Thượng Hà Thanh hơn nửa năm, rốt cục ở một lần giáo sư tụ hội lúc sau, hấn đưa Thượng Hà Thanh khi về nhà, nường cảm giác say đối Thượng Hà Thanh thổ lộ. Thượng Hà Thanh coi chừng lồi tựa hồ uống nhiều rượu, sợ hấn thẹn quá thành giận thú tính quá, sẽ không dám gọn gàng dứt khoát cự tuyệt. Thượng Hà Thanh không cự tuyệt, làm cho cổ lồi thẳng nghĩ đến nàng đối với mình cũng là có ý, cao hứng nguy, một cái kích động đi lên, hấn ôm lấy Thượng Hà Thanh nhất miệng hôn đi xuống, Thượng Hà Thanh nụ hôn đầu tiên như vậy hôn phi yên diệt.

Cổ lồi ở tụ hội thượng ăn hai cái rau hẹ bánh bao, rau hẹ vị hỗn hợp thượng một thân yên mùi rượu, kia nhất thân, huân đặc Thượng Hà Thanh thiếu chút nữa vụng qua đi. Nụ hôn đầu tiên không như vậy mạc danh kỳ diệu, một chút lãng mạn cũng không có không nói, còn kém điểm bị sang tử, Thượng Hà Thanh bị phần diện ứng, nàng số chết già khai cổ lồi, hướng chuẩn hấn con cháu cái, một cái phi chân đạp qua đi, cổ lồi đau xoay người che nửa người dưới, vốn là không uống rượu hấn cái này lại thanh tỉnh —— nữ bác sĩ quả nhiên là diệt sạch sư thái, vì đem cái lưu lại, ta không đuổi theo còn không được sao?

Đánh kia về sau, hai người nếu ở trường học chạm mặt, Thượng Hà Thanh luôn ngấm cổ lồi thất lưng phúc chỗ cần nhắc chân, nghiêm nhiên một bộ hận không thể đem kia nổi đôi tông đường tên cấp nghiền nát tư thể, thường thường dọa cổ lồi vừa thấy nàng liền rất xa né tránh, hấn còn không nghĩ muốn đoạn tử tuyệt tôn.

Cổ lồi bị kích làm cho phần đông rục rịch muốn đuổi theo cầu Thượng Hà Thanh tiên sinh nhóm đại đô ngũ đông lên, vốn dám đi truy người của nàng sẽ không nhiều, cái này liền lại không nhiều lắm. Nữ nhân ở sau lưng thích nói nói nam nhân, nam nhân tại sau lưng cũng thích nói nói nữ nhân, tỷ như thích Thượng Hà Thanh mấy người ... kia đồng nghiệp liền thường ở tư dưới thảo luận, hà a, thì phải là một đóa mang thứ

hoa sen, khả xa xem, không thể tiết ngoại, người nghĩ muốn ngoại, nàng liền trát người, còn chuyển đãi vận mệnh trát, đây cũng không phải là đùa giỡn .

Lên mặt việc nhà nói một câu, ngay cả có đoạt được tất có sở thất, Thượng Hà Thanh ở bài vở và bài tập cùng sự nghiệp thượng đi dứt chó vận nhiều lắm, vì thế ông trời cho nàng mở một cái vui đùa, làm cho nàng sống 28 năm dám không đụng tới quá một cái có thể làm cho nàng xem thượng mắt rất đúng giống.

Đây cũng cùng Thượng Hà Thanh tính cách có liên quan, nàng thích một người vô câu vô thức tự do tự tại, không thích bị chuyện khó khăn bị chuyện sở nhiều, nàng thầm nghĩ một người khoái khoái lạc lạc vô tâm không phé đi phía trước đi, thầm nghĩ quá một người ăn no cả nhà nhân không đói bụng cuộc sống, nàng chưa từng nghĩ tới muốn tìm cái bạn trai hoặc bạn gái đến dựa vào, nàng cảm thấy được tại đây cái hết thấy hưởng tiền xem niên kỉ nguyệt, chân chính có thể đáng tin chỉ có chính mình, điều này cũng làm cho tạo thành Thượng Hà Thanh hiện trạng —— qua tuổi 28, vẫn là xử nữ một quả —— lòi, đó là tương đương lòi, thật sự khả liệt vào đương đại đô thị nam nữ lý vĩ đại khủng long cấp đội quân danh dự.

Ở đa số nhân xem ra, một người cuộc sống, khó tránh khỏi sẽ bị cô độc hoặc tịch mịch chiếm cứ nhất định không gian, nhưng cô độc cùng tịch mịch này hai cái từ ngữ, làm mất đi chưa ở Thượng Hà Thanh tự điển trung xuất hiện quá, cùng rất nhiều chuyên muốn làm học thuật nhân giống nhau, nàng cơ hồ đem sở hữu thời gian cùng tinh lực đều bỏ vào đối Trung Quốc mỹ thuật tạo hình sử nghiên cứu thượng, đang làm việc ngày, nàng diệu ngữ hàng loạt đi học dạy học, ở nghỉ ngơi ngày, nàng đắm chìm ở sách cổ thi họa lý, ở nghỉ đông và nghỉ hè, nàng chạy ở các thành thị nhà bảo tàng trung, nàng viết luận văn nhiều lần bị phát biểu, đồng thời cũng kết bạn rất nhiều đi nội chuyên nghiệp nhân sĩ, bất tri bất giác , trên người của nàng bị nung đúc ra một loại hỗn hợp đậm bạc cùng khéo đưa đẩy độc đáo khí chất —— muốn làm nghiên cứu khi cái loại này xuất thế đậm bạc cùng muốn làm nhân tế khi cái loại này vào đời khéo đưa đẩy, này hai loại không liên quan nhau khí chất, bị Thượng Hà Thanh thực hoàn hảo dung hợp tới rồi cùng nhau.

Thượng Hà Thanh nhìn xem chính mình, bài vở và bài tập thành công , công tác ổn định , từ lúc đọc bác năm ấy cha mẹ liền cho nàng mua xe —— áo thác, tuy nói không đủ thể diện, cũng không đủ mạnh tráng, mở từ năm tu bốn lần, khả nhiều ít luôn lượng bốn bánh xe xe, kế tiếp nên mua phòng , trước kia nói qua, Thượng Hà Thanh là thực có thể hỗn , trong đó cũng chính là hỗn tiền, nàng theo bọn rần độc nơi đó lấy tới cửa vận tam, xem như trong đời của nàng thùng thứ nhất kim, kế tiếp này vài năm, nàng lợi dụng tự thân đối mỹ học cùng đồ cổ rất có nghiên cứu tinh thông, thường xuyên đi mua một ít đồ cổ chờ tăng tỉ giá đồng bạc, đương nhiên, cũng liền cùng bác thi học kỳ cổ hệ giảng sư hác tự mình cố gắng đánh đập lửa nóng.

Hác tự mình cố gắng 35 tuổi, kết quả một lần hôn, hiện tại độc thân, cái đầu một thước bát, thiên gầy, hơn sáu trăm độ đại cận thị mắt, ly kính mắt sẽ không có thể sống, diện mạo không thể nói rõ suât cũng không thể nói rõ xấu, thực đại chúng hoá, đối đồ cổ thực tinh thông, hần khoa chính quy là ở đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc văn học viện liền đọc , sau lại lại thi đỗ bác thi học kỳ cổ chuyên nghiệp nghiên cùng bác, miễn cưỡng xem như Thượng Hà Thanh nửa sư ca, Thượng Hà Thanh cùng hần là ở một lần đồng học hội thượng nhận thức , hai người nhất kiến như cố, không tán gẫu bao lâu tự thành bằng hữu.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng hữu nghị vẫn tương đối thuần khiết , hác tự mình cố gắng vợ trước cùng hần, cũng là cái bác sĩ, rất có ý tưởng, đặc biệt độc lập, hai người không có việc gì liền yêu theo tư tưởng thượng chàng ra đốt lửa hoa đến, đáng tiếc lửa này hoa luôn không thể dung đến cùng đi, người kiên trì quan điểm của người, ta thủ vững lập trường của ta, hai người ai cũng không phục ai, đi đến cuối cùng cũng chỉ có thể mỗi người đi một ngã. Hác tự mình cố gắng theo hần vợ trước trên người tiếp nhận rồi giáo huấn —— tương lai nhị thê kiên quyết không thể là bác sĩ. Bởi vậy hần đối Thượng Hà Thanh tuy nói rất là thích, nhưng nếu bàn về khối cùng Thượng Hà Thanh sống, kia vẫn là trước coi như hết.

Đồ cổ lợi nhuận không gian là rất lớn , ở hác tự mình cố gắng chỉ điểm hạ, thường xuyên qua lại , Thượng Hà Thanh cũng còn có thứ hai dũng kim, dùng này thứ hai dũng kim mua bộ tiểu phòng ở là vậy là đủ rồi.

Thượng Hà Thanh ở kinh đắc cha mẹ đồng ý lúc sau, liền mua một bộ 70 đến bình nhị thủ phòng, thượng quân hà cùng lưu đồ liền như vậy một cái khuê nữ, khuê nữ muốn mua phòng đan phi, bọn họ dù sao cũng phải tỏ vẻ tỏ vẻ, vì thế lão hai cái liền thay nàng đào nhất hơn phân nửa tiền, còn lại kia hơn một nửa chính cô ta xuất tiền túi, Thượng Hà Thanh bản không muốn làm cho cha mẹ bỏ tiền, khả lưu sách tranh: “Chúng

ta trừ bỏ đem tiền hoa đến trên người của người, còn có thể cho ai đi tìm?” Thượng Hà Thanh tưởng tượng cũng là như vậy cái để ý, lập tức cũng sẽ không tái cự tuyệt cha mẹ một mảnh tâm ý.

Phòng ở mới vừa mua đến, nếu là người bình thường, nhất định phải nghĩ nên đi như thế nào hảo hảo trang hoàng một chút, nhưng Thượng Hà Thanh không phải người bình thường, nàng chưa từng nghĩ tới phải trang hoàng phòng ở, nói sau này phòng là nhị thủ, nguyên chủ nhân tăng giản dị trang hoàng quá, nàng cũng không muốn tái vi trang hoàng đào kia phân tiền phí kia phân tâm, chỉ mua vài món gia cụ hé ra giường lớn cùng một ít vật dụng hàng ngày liền vào ở, nói đến cũng khéo, nàng mua kia mở lớn giường đúng là minh hào gia cụ công ty sản xuất, vì đi xuống khảm giới nàng không ít phí môi, cũng không ít thâm mắng quá minh hào thầy cai thật là làm cho người ta thất vọng đau khổ, hé ra phá giường chém tới 2500 sẽ chết sống cũng khảm không xuống, vừa lúc so với 250 nhiều linh, ít chia ra cũng không làm, nàng nếu không đánh tâm trong mắt cùng trung, đánh chết nàng cũng sẽ không mua.

Này bộ nhị thủ phòng là hai thất nhất thính, phòng ở tuy là nhị thủ, nhưng chất lượng cùng địa lý vị trí đều là rất tốt, Thượng Hà Thanh lấy có chứa ban công một gian làm phòng ngủ, lấy mặt khác một gian làm thư phòng, nàng đem nàng từ nhỏ đến lớn thích thư cùng này vài năm gây sức ép tranh chữ đồ cổ đều bàn đến, nhưng lại tràn đầy tổn một, về phần phòng khách, Thượng Hà Thanh không như thế nào đi trông nom nó.

Thượng Hà Thanh không để ý tới phòng khách, phòng khách cũng không để ý nàng, có khi Thượng Hà Thanh du đãng ở trống rỗng trong phòng khách nhìn trống rỗng tường mặt, tổng cảm thấy được thiếu điểm cái gì, tổng muốn cho nó phong phú phong phú, thực tự nhiên, Thượng Hà Thanh nghĩ tới tường bức tranh, lại thực tự nhiên, kinh nhân giới thiệu, nàng liên lạc với Lộ Lộ phòng làm việc.

Thượng Hà Thanh tự mình tới cửa tìm được đường lộ phòng làm việc, nói của nàng ý đồ —— phải tường bức tranh, hơn nữa chỉ cần thanh minh thượng hà đồ.

Hứa là tên nguyên nhân, theo mới vừa lúc còn nhỏ khởi, Thượng Hà Thanh đối thanh minh thượng hà đồ còn có gần như mê hứng thú, nàng đối này phúc danh họa nghiên cứu, cũng không so với mỡ ta chuyên gia ít, thậm chí phải so với bọn hắn nhiều hơn nhiều.

Đem thanh minh thượng hà đồ một chút không làm toàn bộ vẽ đến tường trên mặt, này lượng công việc là tương đương thật lớn, cũng tương đương khảo nghiệm vẽ giả đỉnh đầu công phu, nhưng Lộ Lộ dám người dựa vào đối với mình thủ hội công phu tự tin, mí mắt cũng không trát tiếp nhận này việc.

Chính là đang nói đến giá cả khi, song phương có một chút không hài hòa, Lộ Lộ nói: “ thanh minh thượng hà đồ thực phức tạp, nghĩ muốn ở trên tường bắt nó hội ra hiệu quả, cần dùng đến nhập khẩu thuốc màu, nhập khẩu thuốc màu khả luôn luôn là thực đắt tiền a, nho nhỏ một chi 40ml luân bột lã ít nhất cũng phải nhị ba mươi đồng tiền, người tính tính muốn đem đồ đều bức tranh đi ra, đặc cần bao nhiêu thuốc màu bao nhiêu tiền? Tiền trận có người đem tranh này dùng chữ thập tú làm đi ra, giá quy định đều ở cửa vạn đã ngoài, người làm cho chúng ta ở hai tháng trong vòng hoàn công, thuốc màu cũng cho chúng ta dùng tới chờ, chúng ta chỉ cho người phải lục vạn khối công phí, thật sự không thể tính nhiều, người tùy tiện đi gì một cái tường bức tranh phòng làm việc hỏi một chút, bọn họ đều không có khả năng với người phải cái này giới.”

Thượng Hà Thanh nói: “Ta mới vừa mua phòng không lâu, hiện tại đỉnh đầu có điểm nhanh, chúng ta tuổi không sai biệt lắm đại, đều hiểu được đầu năm nay người trẻ tuổi nghĩ muốn kiếm tiền không dễ dàng, lẫn nhau thông cảm thông cảm đi, người xem có phải hay không nhiều ít tái đánh xuống điểm đến?”

Khuyên can mãi, Thượng Hà Thanh cuối cùng nhường đường lộ hạ ba nghìn đồng tiền. Nàng mới gặp Lộ Lộ khi, đối cô bé này ấn tượng là rất tốt, nghe Lộ Lộ tán gẫu đứng lên hội họa tới cũng thực chuyên nghiệp, cái này càng tăng thêm nàng thích hợp lộ thật là tốt cảm, vốn tưởng rằng Lộ Lộ phải là tốt lắm nói chuyện mới đúng, nhưng Thượng Hà Thanh không nghĩ tới toàn thân không mang theo nhất định điểm hơi tiền khí Lộ Lộ, nhất cho tới tiền vấn đề nhưng lại giống hằm câu lý tảng đá giống nhau lại thối lại vừa cứng, nàng sử cả người thể vô mới để cho người ta tiện nghi ba nghìn đồng tiền, Thượng Hà Thanh lần nữa cảm thán chính mình xem đi rồi mắt.

Ngày đó Thượng Hà Thanh chải giày cao gót theo phòng làm việc lý đi ra về sau đã là chạng vạng, tháng năm trung tuần chính trực đầu hạ, đầu hạ không trung thực trong suốt, quất màu trời chiều ấm áp hơn

phân nửa cái thành thị, không lạnh không nóng gió nhẹ làm cho người ta cảm thấy một trận thoải mái.

Nghĩ đến chính mình yêu tha thiết danh họa rất nhanh sẽ phục chế đến nhà mình lý trên vách tường, Thượng Hà Thanh toàn thân một trận hưng phấn, khả tái tưởng tượng mới vừa mua phòng, lại tái nhất trên ghẹo mãi tường bức tranh, nhiều tiền như vậy thành linh lấy ra đi, đỉnh đầu thật đúng là có điểm khẩn, xem ra này trận đắc tỉnh ăn kiếm dùng, như vậy nhất suy nghĩ, kia sợi hưng phấn một chút liền lạnh nửa thanh.

Cũng may vẽ tường bức tranh tiền là chờ bức tranh hoàn lại cho, nàng có thể thừa dịp mấy ngày này đem này có thể ra tay đồ cổ đều bán đi, như vậy tính toán kế, đỉnh đầu thật cũng không phải thực khẩn trương, trời sanh tính lạc quan Thượng Hà Thanh lại hưng phấn lên.

Hưng phấn Thượng Hà Thanh đi thư điểm, đi bộ một vòng sau ánh mắt như ngừng lại kia bản mới ra hãy không lâu tập tranh thượng, tập tranh bìa mặt khắp là thanh minh thượng hà đồ cục tiết đồ, Thượng Hà Thanh không chút do dự vươn tay phải, muốn từ giá sách thượng bắt quyển sách kia đến xem cái đến tốt cùng, ai ngờ thủ mới vừa đụng tới gáy sách, một con trắng noãn mảnh khảnh tay trái cũng đi theo hướng lên trên nhảy lên qua đi.

Thượng Hà Thanh ngón tay cứng đờ, nhân sưng sốt, đầu không khỏi hướng chủ nhân của cái tay kia trên người chuyển, tiếp theo, nàng thấy được một nữ nhân bị vì cuốn tóc dài bán che khuất xinh đẹp mặt nghiêng.

Ở im lặng thư điểm lý, ở thật dài giá sách tiền, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà lần đầu tiên gặp gỡ bất ngờ.

7. Chương 7

Thượng Hà Thanh mới gặp Chung Khuynh Trà khi sưng sờ một chút, chờ lắng xong rồi, nàng mí mắt cao thấp hợp lại, con mắt cao thấp uốn éo, cực nhanh đem Chung Khuynh Trà sự phân hình một lần, nàng nghe Chung Khuynh Trà trên người phát ra nhọt nhọt thần nhiên mùi thơm, nhìn Chung Khuynh Trà kia giá trị con người cách xa xỉ thiếu màu xám sáo trang, cùng trên chân đăng cặp kia D&G nhuộm da mặt giày cao gót, cùng với ở giờ tay nhắc chân trong lúc đó thấu ra tới một cổ có khả năng cao, nàng thực tự động đem Chung Khuynh Trà phân loại đến bạch cốt tinh hàng ngũ.

Thượng Hà Thanh là đỉnh không thích cùng bạch cốt tinh nhóm giao tiếp, bởi vì nàng cảm thấy được nàng mình chính là cái mộc mạc giai cấp bạch cốt tinh, tinh không biên không duyên, người như thế, nan lừa dối, pha có tính khiêu chiến.

Chung Khuynh Trà mới gặp Thượng Hà Thanh khi cũng là sưng sờ một chút, nàng xem Thượng Hà Thanh cặp kia tối như mực ánh mắt, không biết sao, liền nghĩ tới bảo ngọc mới gặp đại ngọc khi nói câu nói kia: “Cô muội muội này ta tặng gặp qua.”

Nhưng cụ thể là từ đâu lý gặp qua, Chung Khuynh Trà nhất thời hồi lâu nghĩ muốn phá đầu cũng không nghĩ ra được, đơn giản cũng liền không suy nghĩ thêm nữa, ngược lại đem lực chú ý đều tập trung tới rồi kia bản tập tranh thượng.

Chung Khuynh Trà bởi vì đến đây chuyện tốt, thân thể có điểm chột dạ, tâm tình có điểm phiền táo, thiên hạ này ban sau nàng đẩy rất nhọt trình biểu thượng nguyên bản hẹn trước tốt bữa tiệc, vốn định trực tiếp về nhà hảo hảo nghỉ ngơi, đi ngang qua thư điểm, cũng không biết na cái cân giạt giạt, liền nửa đường dừng xe đi đến.

Nàng ở thư điểm đi bộ hai vòng không thu hoạch được gì, vừa muốn tính toán nhắc chân chạy lấy người, ánh mắt thoáng nhìn, liền miết tới rồi kia bản tập tranh, nàng chưa do dự liền thân thủ đi lấy, ai ngờ có cái không lâu mắt nữ nhân thể nhưng cùng nàng thượng quyển sách kia, còn nắm bắt gáy sách không hề buông tay ý tứ, nàng vốn là có điểm phiền táo, cái này lại có điểm phiền táo.

Thượng Hà Thanh yêu thư như mạng, hơn nữa yêu tha thiết thanh minh thượng hà đồ, làm cho nàng có thể liếc mắt một cái nhìn trúng thư, nàng tự chắc là không biết dễ dàng buông tay.

Thật bất hạnh , Chung Khuynh Trà cũng yêu thư như mạng, đối thanh minh thượng hà đồ cũng cực cảm thấy hứng thú, bị nàng nhúng chìm trôi qua thư, nàng tất nhiên là cũng sẽ không dễ dàng làm cho người ta.

Một quyển sách, hai thủ, một người nắm bắt một bên, ai cũng không chịu trước phóng.

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đều tự hướng về phía đối phương lễ phép tính cười, lại cơ hồ đồng thời đều tự dưới đáy lòng làm thấp đi đối phương: hiểu hay không lễ phép a? Người nhưng thật ra nhanh lên buông tay a!

Ngắn ngủn vài giây đồng hồ giằng co, hai người đều cảm giác như là giằng co thật dài vài năm.

Tối nhưng vẫn còn Thượng Hà Thanh trước buông, đây là thư điểm, có khi là trừ hàng, nàng không nghĩ cùng này keo kiệt ba lạp mỹ nữ so đo đứng lên không để yên.

Chung Khuynh Trà gặp Thượng Hà Thanh trước buông lỏng tay ra, khoe môi không tự giác giương lên nhất mặt ý cười, nàng không rõ hôm nay như thế nào sẽ vì một quyển tập tranh giống tiểu hài tử đường như tính toán chi li, nhưng phiền táo tâm tình lại đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh.

Nàng không khỏi lại đánh giá Thượng Hà Thanh , xem nàng mặc đơn giản vàng nhạt quần thường đơn giản màu trắng lưu nhàn sam cùng bị kẹp tóc đơn giản buộc màu đen tóc dài, cùng với trên mặt tăng kia đơn giản lại vừa đúng đồ trang sức trang nhã, thanh nhẹ nhàng khoan khoái thích bộ dáng tựa như khe núi lý chậm rãi chảy qua thanh tuyền —— không đường hoàng, lại thấm vào ruột gan, lại nhìn cặp kia đen nhánh lượng mắt to cùng bên môi như ẩn như hiện má lúm đồng tiền, không hiểu , Chung Khuynh Trà trái tim lộn nhẩy vỡ.

Thượng Hà Thanh cũng không tâm tư tái đánh giá Chung Khuynh Trà , nàng vừa mới hỏi qua nhân viên cửa hàng tranh này sách còn có ... hay không trừ hàng, nhân viên cửa hàng thật đáng tiếc nói cho nàng, tranh này sách ở cả nước là số lượng phát hành , các kể chuyện điểm đều là ấn lượng tiền hàng, tháng trước vừa mới tiến hai mươi lăm bản, giá sách thượng kia bản, là cuối cùng một quyển, nếu nói muốn, chỉ có thể để cho chu tái nhập hàng, bất quá kia thực có thể phải là lần thứ hai in ấn .

Cuối cùng một quyển? Thượng Hà Thanh không tha nhìn nhìn kia bản tập tranh, tập tranh đã muốn bị Chung Khuynh Trà mở ra, Thượng Hà Thanh thẩu đi lên quan vọng, cùng nơi nhìn xem tổng vẫn là có thể đi?

Này vừa thấy, Thượng Hà Thanh ánh mắt liền không nhỏ ra được , kia bản tập tranh, là màu gốc nguyên dạng cao phẳng chân phục chế sách bìa cứng, thích hợp nhất lấy đến cất chứa xem xét, Thượng Hà Thanh nhìn tâm động, thủ liền nhịn không được muốn đi sờ sờ kia trang giấy khuynh hướng cảm xúc, ai ngờ nàng kia thủ mới vừa nâng lên đến, Chung Khuynh Trà không giữ quy tắc thượng tập tranh, tầm mắt lướt qua Thượng Hà Thanh , trực tiếp đối nhân viên cửa hàng nói: “Sách này ta muốn .”

Thượng Hà Thanh đại lảng, lưỡng mắt trừng đặc lưu viên, người phải ? Cũng không mang thương lượng một chút ? Bất đồng vu dễ bán thư, loại này tập tranh tựa như này trân quý tem, ở cả nước xuất bản phát hành số lượng luôn luôn cực kỳ hữu hạn, đồng cất chứa nhân cũng biết, bộ sách nhất loại sách báo, đều là thứ nhất hãy lần đầu tiên in ấn tối có giá trị, lần thứ hai in ấn phải rụng giá trị con người, tranh này sách là cuối cùng một quyển, vẫn là thứ nhất hãy lần đầu tiên in ấn, sao có thể liền như vậy sai qua đi?

Nghĩ đến này, Thượng Hà Thanh cặp kia đặc biệt dẫn nhân chú mục đích ánh mắt lén lút địa trát vài cái, giơ lên hé ra đồng tấu vô khi cười to mặt, lại bắt đầu nàng am hiểu nhất nói lưu nói vượn: “Vị tiểu thư này, ông nội của ta ngày mai sinh nhật, lão nhân gia ông ta khác không thích, liền thích không có việc gì nhìn xem thanh minh thượng hà đồ , mới vừa nhân viên cửa hàng cũng nói, sách này cuối tuần bọn họ còn nhập hàng, khả ông nội của ta sinh nhật liền vào ngày mai, ta nãi nãi, bà nội mất sớm, hần 80 đến tuổi người, thân thể vẫn không được tốt, nếu có thể nhìn đến này bản tập tranh nhất định thật cao hứng, người xem có phải hay không...”

Thượng Hà Thanh trong lời nói nói tới đây, cũng rất có kỹ xảo tự động đình chỉ , nàng còn lại dư âm, là một mọi người có thể bỏ đi lên —— “Người xem có phải hay không... Trước đêm này bản tập tranh tặng cho ta?”

Thượng Hà Thanh nhìn Chung Khuynh Trà không giống ngọc tử, nàng tin tưởng Chung Khuynh Trà có thể tự động bỏ thượng nàng kia dư âm.

Vì này bản tập tranh, Thượng Hà Thanh đem gia gia của nàng bàn đi ra phiên chuyện van xin hộ, còn tự đứng đem nàng 70 đến tuổi thân thể cường tráng ông nội cấp nói thành một cái 80 hơn tuổi lão ma ốm, người bình thường nếu nghe xong đi, tám phần đều đắc vì nàng phần này hiểu tâm phình chướng.

Đáng tiếc nàng phiên chuyện phiên sai lầm rồi đối tượng, Chung Khuynh Trà đời này phiên nhất cái gì? Phiên nhất phiên chuyện, hướng chỉ Chung Khuynh Trà ở thương trường bên trong sờ đi cấn đánh đập này vài năm cũng không phải là bạch hồn, không phải lời nói thật không phải giả nói nàng tất nhiên là có thể phân đắc thanh.

Khả Thượng Hà Thanh kia tương tú thanh tú tức giận mặt, thoát nhìn thật sự không giống hội lừa dối nhân chủ nhân, người ta còn nói như vậy sống động chuyện, đây cũng thật là làm cho Chung Khuynh Trà có như vậy một chút bán tín bán nghi, nhưng Chung Khuynh Trà đối bán tín bán nghi trong lời nói luôn luôn là trước lựa chọn nghi tái lựa chọn tín —— này mấu chốt thượng gia gia của người sinh nhật? Lừa tiểu hài tử đầu người! Ta thật nhìn xem gia gia của người có phải hay không ngày mai thật sự sinh nhật!

Hạ quyết tâm, Chung Khuynh Trà cười cười, thực chân thành nói: “Chúc gia gia của người sinh nhật khoái hoạt a.”

“Cám ơn, cám ơn,” Thượng Hà Thanh vội vàng nói lời cảm tạ.

Chung Khuynh Trà lại cười cười, nói việc nhà bình thường, nhìn như vô tình hỏi: “Lão nhân gia bình thường đều quá âm lịch sinh nhật đi?”

Thượng Hà Thanh vừa thấy Chung Khuynh Trà rất tốt nói chuyện, trong lòng mừng rỡ, nàng cảm thấy được Chung Khuynh Trà cũng không gì hơn cái này, dễ dàng như vậy liền tin tưởng người khác, thật sự có phụ vụ nàng kia thân bạch cốt tinh giả dạng, trong lúc nhất thời, Thượng Hà Thanh còn có điểm khinh địch, bệnh nghề nghiệp vừa lên đến, nàng thậm chí rất muốn giáo dục giáo dục Chung Khuynh Trà này chỉ hello kitty về sau không cần như vậy dễ dàng tin tưởng người xa lạ trong lời nói.

Thượng Hà Thanh đoán sách này tám phần là có thể mua được thủ, liền theo sát gặt đầu nói: Đúng vậy a, lớn tuổi điểm bình thường đều quá âm lịch sinh nhật.”

Chung Khuynh Trà Ngay sau đó hỏi: “Ngày mai âm lịch mấy hào?”

Thượng Hà Thanh ngây người, đầu năm nay đều nhớ dương lịch đi, có mấy người nhân còn xem âm lịch ngày a? Khả nàng bây giờ nói gia gia của nàng ngày mai sinh nhật, cố tình nàng lại không biết ngày mai âm lịch mấy hào, này không rõ xiêm áo là lừa dối quần chúng sao?

Chung Khuynh Trà tựa tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm Thượng Hà Thanh thẳng xem, kia tầm mắt giống băng giống nhau đông lại ở Thượng Hà Thanh trên người, xem Thượng Hà Thanh một trận phát lạnh, lúc này nàng không nhẹ địch, khả ngày mai là âm lịch mấy hào, nàng đem phá xuất huyết não nghĩ muốn nổ mạnh cũng không nghĩ ra được.

Kỹ xảo bị người xem thấu, thường ở bờ sông đi Thượng Hà Thanh đầu một hồi ướt hải, khuôn mặt tức thì nghẹn đỏ bừng, khả nàng lại thật sự là không cam lòng, rõ ràng căn cứ phá bình phá suất vĩ đại tâm tính đem bịa chuyện tiến hành rất cuộc, nàng một bên bỏ tiền bao chuẩn bị giao tiền đài thọ đạt được tiên cơ, một bên làm cho người ta động tình lại động dung nói: “Người xem ta người này chính là hảo quên sự, rõ ràng mới vừa rồi còn nhớ rõ rành mạch đầu, người vừa hỏi ta như thế nào đột nhiên liền đã quên, người nhất định cũng có quá đột nhiên quên sự loại này kinh nghiệm đi? Ông nội của ta thật đúng là ngày mai sinh nhật, tranh này sách ta ngày hôm qua liền nhìn trúng, chính là không mang đủ tiền, chưa kịp mua xuống dưới, người...”

Nói đến đây, Thượng Hà Thanh càng làm nói đình chỉ, vì sao đình chỉ? Bởi vì nàng trong bao tiền tiền không đủ.

Kia tập tranh định giá một ngàn bát, Thượng Hà Thanh không mang chi phiếu, tiền mặt chỉ có bốn trăm đến khối, đừng nói sách này mới vừa lên cái áp cái không đánh gãy, chính là đánh cái bát chiết nàng về điểm này tiền cũng lấy không hơn mặt bàn.

Đáng giận sự thật làm cho nàng hợp với quạt chính mình hai bàn tay —— âm lịch ngày nghỉ không ra, hiện tại tiền lại xa xa không đủ, nàng nhìn chăm chăm kia bốn tờ lão nhân đầu, cứng họng xử ở nơi nào, rốt cuộc nói không ra lời.

Nhưng Thượng Hà Thanh là thấy quan tài cũng muốn trước đoán thượng hai chân lại đi tử cái loại này nhân, tựa như lần này, phút cuối cùng nàng cũng không quên cho mình tìm về chút mặt mũi, nàng đỏ mặt nhìn về phía Chung Khuynh Trà, mặt mày rất là ngại ngùng, nói ra trong lời nói lại mang theo mười phần đúng lý hợp tình: “Nha! Ta tiền bị người đánh cắp!”

Thượng Hà Thanh kia một bộ ngoài ý muốn sợ hãi than lại giận dữ mồm, không rõ ý tưởng, thật đúng là có thể nghĩ đến của nàng tiền xác bị người đánh cắp, tối thiểu bên cạnh tiểu điểm viên là thật nghĩ đến nàng tiền kia bị thâu, còn an ủi nàng nói: “Hiện tại tiểu thâu cũng thật hung hăng ngang ngược, về sau xuất môn phải cẩn thận a.”

Chung Khuynh Trà không tái nói tiếp, nàng lông mi nhú lại, nhìn từ trên xuống dưới cùng nàng chờ cao Thượng Hà Thanh, âm thầm tổn hại mắng: mê sảng hết bài này đến bài khác, ăn nói lung tung, nhất hoàng hai lưỡi, vô pháp vô thiên, quả thực nên tự tuyệt vu nhân dân! Gia gia của người ngày mai sinh nhật, người nói không nên lời ngày mai là âm lịch mấy hào, đây là dấu vết nhất; ngày hôm qua liền nhìn trúng tranh này sách người ngày hôm qua không mang đủ tiền hữu tình khả nguyên, khả hôm nay còn không mang đủ tiền còn như thế nào làm cho người ta đối với người hữu tình khả nguyên đi? Đây là dấu vết nhị, may mắn ta không tin tưởng người này chuyện ma quỷ! Trả lại người tiền bị người đánh cắp, người nào tiểu thâu hội tốt như vậy tâm không đem người trộm sạch trả lại cho người lưu bốn tờ a? Nói dối cũng không trước điểm điểm chất lượng, nên diệt!

Di động thiếp đi | trăm độ trang đầu | đăng ký đăng kí

Tin tức vòng trang thiếp đi biết âm nhạc hình ảnh tần số nhìn bản đồ trăm khoa kho sách cùng sách

Chung Khuynh Trà tảo liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh kia phó bởi vì tiền bị “Thâu” mà giả vờ oán giận dạng, phong khinh vân đạm hé miệng cười, thuận tay sẽ đem chi phiếu đưa cho nhân viên cửa hàng: “Ta mua.”

Khách hàng chính là thượng đế, thượng đế ngay cả có tiền nhân, tuổi trẻ nhân viên cửa hàng tay chân lưu loát vén màn, đem tập tranh trang đến chỉ túi bên trong, sau đó giao cho Chung Khuynh Trà trong tay.

Chung Khuynh Trà diêm diêm chỉ túi, khách khách khí tức giận đối Thượng Hà Thanh nói: “Thật sự là xảo, ngày mốt ta nãi nãi, bà nội sinh nhật, nàng cũng đang thích thanh minh thượng hà đồ, ngưng ngưng a.”

Dứt lời, Chung Khuynh Trà mang theo chỉ túi phong tình chân thành nói cười yển yển tiêu sái ra thư điểm, tâm tình đột nhiên xinh đẹp vô cùng.

Thượng Hà Thanh tâm tình cũng là buồn bực vô địch, tập tranh không có không nói, nàng kia luôn luôn dẫn nghĩ đến hào khoe khoang loạn đạn không chỉ không có tác dụng, còn làm cho nàng đã đánh mất lớn như vậy mặt, này thật đúng là kiện đỉnh bi thức giục chuyện, hảo xảo bất xảo, thư điểm bên ngoài thực hợp với tình hình địa bay vào đến một ca khúc, kia ca lý tê tâm liệt phế xướng: “Thương thế của người hại ta, còn cười mà qua...”

Thượng Hà Thanh phần nộ địa hoành nhân viên cửa hàng liếc mắt một cái, thâm mắng tên đáng chết, nhìn người tính tiền kết cái kia có thứ tự, sẽ không sợ đem thất lưng cấp thiếu a? Nàng đem khí tự dựng toàn bộ tắt tới rồi người ta tiểu điểm viên trên đầu.

Tiểu điểm viên trở mắt nhìn thượng một giây coi như ôn nhu hòa khí Thượng Hà Thanh tại hạ một giây tự thành hung thần ác tức giận Thiết kim cương, thị giác thượng mãnh liệt mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, cả kinh nhân viên cửa hàng thẳng nghĩ đến đụng phải ngoại tình nhân.

Bất quá Thượng Hà Thanh thật cũng không có bi thức giục bao lâu, bởi vì trên người nàng có rất mạnh đại a Q tế bào, ở nàng đá ven đường một khối hòn đá nhỏ cho hả giận lúc sau, nàng lại bắt đầu a Q bàn mình an ủi: không phải một quyển tập tranh sao, cũng không phải cổ cung lý cái kia chính phẩm, lão nương không hiếm lạ! Theo ta thưởng bản tập tranh có thể có gì đặc biệt hơn người? Có bản lĩnh người đem chính phẩm thưởng đến a, xem ra nữ kia vẫn là không bốn sự, hơn nữa, tuy nói đã đánh mất một hồi nhân, nhưng

ta cuối cùng kết liễu : thanh toán kinh nghiệm giáo huấn —— về sau xuất môn phía trước đặc xem trước một chút âm lịch ngày! Dùng không hoa một phen tiền dọa người đến đổi lấy một cái quý giá nhân sinh kinh nghiệm, thực có lời!

Như vậy tưởng tượng, Thượng Hà Thanh tiếp theo lại thần thanh khí爽 , nàng chạy tới mặt quán ăn thơm ngào ngạt một chén thịt bò mì sợi, vừa mới không thoải mái rất nhanh bị nàng không cố ý địa phao tới rồi sau đầu.

Đem không thoải mái phao đến sau đầu, cũng không phải bởi vì Thượng Hà Thanh một chút cũng không so đo lợi hại, hoàn toàn tương phản, nàng vẫn tương đối để ý đặc cùng thất , nguyên nhân chính là so đo, mới có thể liều mạng tìm lấy cơ đến an ủi mình, mới có thể không cố ý không thêm nghĩ nữa nó. Thượng Hà Thanh vẫn cảm thấy sinh mệnh đến chi không đổi, mặc kệ hỗn thật là tốt hỗn phá hư, kết quả là đều là một phen bụi chuyện, không thể để cho phản đối cảm xúc chiếm cứ hơn phân nửa cá nhân sinh đây là phải , nàng cũng là mau 30 người, hoàng thổ cũng mai đến đầu gối đã ngoài , loại này tuổi phải còn không đồng hưởng thụ nhân sinh, vậy rất thực xin lỗi sinh mệnh , luôn luôn xua đuổi khỏi ý nghĩ nàng tuyệt đối sẽ không bởi vì một lần dọa người liền tàn phá chính mình tốt thì giờ.

Chung Khuynh Trà về đến nhà sau đã là bóng đêm tràn ngập , nàng cũng không cảm giác được đói, chỉ làm một mâm hoa quả sa lạp đêm đó cơm, nàng vừa ăn hoa quả một bên xem xét tập tranh, nghĩ muốn cho tới hôm nay ở thư điểm lý trải qua, nghĩ đến Thượng Hà Thanh nói dối không nháy mắt bộ dáng, ý cười lại bắt đầu ở khóe mắt lan tràn, người nọ khả thật thú vị, xem nàng đem hoảng viên có bài bản hân hoi, đầu óc chuyển cũng thật sự là rất nhanh, xem ra nàng phải là một loại yêu đùa giỡn tiểu thông minh sinh vật, Chung Khuynh Trà nâng cằm, thâm nghĩ, nề hà loại này sinh vật, thường thường là thông minh bị thông minh lầm a.

Lúc này Chung Khuynh Trà , đối Thượng Hà Thanh ấn tượng không thể nói rõ có bao nhiêu hảo, nhưng cũng không thể nói rõ có bao nhiêu kém, 8 điểm tả hữu, nàng hưởng hoàn tất, thân cái lại thất lưng, ngồi vào trang điểm trước đài, rút ra ngăn kéo, vừa định xuất ra đem dùng nhuận phụ lộ, liền thấy được kia đem vẫn bị nàng hoàn hảo bảo tồn màu lam mưa nhỏ tán, nàng xem kia đem tiểu tán, không biết sao, Thượng Hà Thanh bộ dáng cùng năm đó vị kia Tiểu cô nương bộ dáng nhưng lại dần dần trùng hợp tới rồi cùng nhau, nàng lắc đầu, vô luận như thế nào cũng không nguyện đem nói hư nói vượn Thượng Hà Thanh cùng khờ dại rục rở Tiểu cô nương liên lạc với một khối đi, nói sau, nào có trùng hợp như thế chuyện?

Có thể có má lúm đồng tiền nữ nhân không coi là nhiều, bên phải trên mặt chỉ có một viên má lúm đồng tiền nữ nhân càng không coi là nhiều, các nàng tựa hồ lại là thật sự có như vậy một chút giống, Chung Khuynh Trà ngón trở nhẹ nhàng gõ tán bính thượng cái kia xiêu xiêu vẹo vẹo “ ” tự, mặt nhăn ngắc đầu lên, hoặc là, hẳn là hỏi một chút nàng tên gọi là gì mới đúng.

Sợi tóc thượng giọt nước mưa ngưng tụ đến phát sao, đang rung động, chậm rãi hạ xuống, nhuận ướt cái kia “ ” .

8. Chương 8

Đầu hạ thần phong mang theo nhẹ nhẹ cảm giác mát ở thành thị trên không chỉ có khởi vũ, nhu hòa ánh sáng mặt trời giống tay của mẫu thân giống nhau, lặng lẽ tham nhập tiến ngàn gia vạn hộ cửa sổ linh, tỉnh lại còn tại ngủ say mọi người.

Chung Khuynh Trà không phải tham ngủ nhân, ánh sáng mặt trời nhất gọi, nàng cũng liền tự động tỉnh đến.

Rời giường, rửa sạch, làm điểm tâm, ăn sớm một chút, thay quần áo, đi đi làm. Của nàng làm việc và nghỉ ngơi an bài luôn luôn rất có quy luật, ban ngày công tác tái vội, của nàng tam cơm cũng muốn đúng hạn ăn, buổi tối xã giao nhiều hơn nữa, ở ban đêm 12 điểm cũng muốn đúng hạn ngủ, nàng không để cho hứa chính mình đi phóng túng, chỉ vì nàng theo không thích phóng túng nhân.

Ở rộng mở sáng ngời văn phòng, Chung Khuynh Trà mở ra máy tính, xem xét bưu kiện, trong đó một phong bưu kiện khiến cho chú ý của nàng, đó là ông thực phát tới, nàng nói nàng ở năm nay hội về nước, cụ thể thời gian — ước chừng ở mùa đông.

Từ lưu học trở về về sau, Chung Khuynh Trà cùng ông thật sự liên hệ có thể nói ít chi lại ít, Chung Khuynh Trà đỉnh chán ghét ở cảm tình thượng ước át bản thủ, nàng nói chuyện ba lượt luyến ái, mỗi đoạn cảm tình đều là coi hấn trước tiên là nói về chia tay chấm dứt, nàng đem chung kết dấu chấm tròn luôn bức tranh như vậy rõ ràng lại hoàn toàn, muốn cho nàng chụp tục tập, đó là không có khả năng. Nhưng ở này thông tin ngày càng phát đạt niên kỉ đại, muốn cùng một người hoàn toàn chặt đứt liên hệ, cũng là không có khả năng, công tác nguyên nhân, của nàng hòm thư cùng số điện thoại không tốt dễ dàng đi đổi, điều này cũng làm cho khiến cho ông thật muốn muốn liên lạc với lời của nàng, dễ dàng, mà nàng có thể làm, cũng chỉ có thể là đứng ông thật sự nhiệt tình, thờ ơ lạnh nhạt.

Chung Khuynh Trà theo không biết là cùng tình nhân chia tay sau còn có làm bằng hữu có thể, ở nàng xem đến, nếu phân rảnh tay, vậy phải phân hoàn toàn, không cần tổng nghĩ gương vỡ lại lành, lẫn nhau trong lúc đó có thể trở thành hồ không thể làm chung người xa lạ đương nhiên là tốt nhất bất quá, này có lẽ tới một mức độ nào đó, khắp thuyết minh Chung Khuynh Trà còn không có chân chính địa đi có yêu — nguyên nhân chính là không đủ yêu, cho nên đủ quyết tuyệt.

Nhưng ông thực nhưng không cho là như vậy, nàng cảm thấy được yêu nhau trôi qua hai người, cho dù phân rảnh tay, ngày xưa cảm tình cũng có thể vẫn là tồn tại.

Ông thực tự thân điều kiện không tồi, vậy quanh nàng đảo quanh cả trai lẫn gái cũng quá nhiều, ở cảm tình thượng, nàng thói quen người khác đối nàng kỳ hảo cùng bao dung, lại phi thường không có thói quen người khác đối nàng cự tuyệt cùng coi thường. Nàng yêu Chung Khuynh Trà, cũng vẫn nhận định Chung Khuynh Trà cùng nàng chia tay chỉ là bởi vì hai người ở riêng hai địa, cách đại đương không tốt nói chuyện yêu đương. Bởi vậy Chung Khuynh Trà càng là đối nàng lãnh đạm, nàng càng là bắt tại trong lòng, càng là yêu. Nàng biết Chung Khuynh Trà có bất cận nhân tình một mặt, vì không bính lãnh cái đỉnh, ông thực cũng liền cực nhỏ gọi điện thoại cho nàng, chỉ luôn luôn phát cái bưu kiện, điếm phân lượng tùy tiện nói nói nàng gần đây cuộc sống, Chung Khuynh Trà không để cho nàng hỏi âm không có vấn đề gì, nàng thầm nghĩ làm cho Chung Khuynh Trà chớ quên nàng. Chung Khuynh Trà người này, nàng nghĩ muốn phóng, nhưng thả vài năm — trong lúc cũng giao quá khác bạn gái, lại tổng cũng không bỏ xuống được. Đương nhiên, nàng cùng với hấn nữ nhân kết giao chuyện tình, chưa từng đối Chung Khuynh Trà nhắc tới quá.

Nếu không bỏ xuống được, vậy không cần thả đi, ông thực vì thế không tiếc tính toán sa thải ở Mỹ Quốc công tác, chỉ hy vọng ở về nước sau, có thể cùng Chung Khuynh Trà nối lại tình xưa.

Ông thật sự ý đồ, Chung Khuynh Trà là phi thường hiểu được, nàng xem xem đồng hồ treo tường, đúng là giờ Bắc kinh buổi sáng 9 điểm, như vậy, lúc này New York, đại khái ở buổi tối 8 điểm tả hữu, vì không cho ông thực càng lún càng sâu, hơn làm cho mình ít điểm phiền toái, lần đầu tiên, nàng chủ động cấp ông thực gọi điện thoại, nàng muốn đem nên đều nói mở đi, như vậy ngày sau ông thực mặc dù thật sự trở về quốc, nàng cũng đứng ở hữu lý kia một bên, ít nhất, nàng đến lúc đó hoàn toàn có thể nghĩa chính lời nói lại không hề gánh nặng đi đối ông thực bãi mặt lạnh. Nhưng Chung Khuynh Trà xem nhẹ một chút — cảm tình thứ này, là tối không đạo lý khả giáng.

Lúc này ông chân chính cùng của nàng hai cái bằng hữu ở nhà ăn ăn cơm, chợt thu được Chung Khuynh Trà điện thoại, ông thực một trận kích động, nàng bình phục một chút nổi lòng, cầm lấy di động, không đủ xác định hỏi: “Khuynh trà, là người sao?”

Đúng vậy ta, ” Chung Khuynh Trà dừng một chút, nói: “Của người bưu kiện, ta mới vừa vừa lấy được, như thế nào đột nhiên nghĩ muốn về nước rồi đó?”

Ông thực cười hỏi lại: “Người không nghĩ ta về nước sao?”

Chung Khuynh Trà vui đùa bình thường quay về hỏi: “Có trở về hay không quốc, là của người tự do, theo ta có rất đại quan hệ sao?”

Ông thật sự cười cương ở trên mặt, nàng trầm mặc một hồi, lại hỏi: “Người thật sự không biết ta vì cái gì hội nghĩ muốn về nước?”

“Đại khái biết một chút đi, ” Chung Khuynh Trà nhẹ nhàng xao kích trừu bàn công tác, dùng một bộ giải quyết việc chung ngữ điệu, tận lực uyển chuyển nói: “Nếu người là bởi vì ta mới nghĩ muốn về nước, người tốt nhất tái suy nghĩ một chút, ông thực, người ở Mĩ Quốc đã có căn cơ, không cần bởi vì ta để lại khí nơi đó hết thấy.”

Ông thực nghe xong Chung Khuynh Trà trong lời nói, chỉ phiên diện nghĩ đến đây là Chung Khuynh Trà ở vì nàng suy nghĩ, bất giác trung, nàng nói ra trong lời nói liền dẫn theo vài phần làm nũng ý tứ hàm xúc: “Như vậy, người là muốn cho ta trở về, vẫn là không muốn làm cho ta trở về? Nếu người nghĩ muốn, có lẽ ta còn có thể trước tiên về nước đâu.”

Chung Khuynh Trà nhần lại mi, nàng phát hiện nàng hiện tại phi thường không thích ứng ông thực đối nàng làm nũng, nàng nghĩ muốn chạy nhanh chấm dứt lần này trò chuyện, liền thần nhiên địa nói: “Mặc kệ người là vì cái gì mới nghĩ muốn về nước, ta và người trong lúc đó, cũng không tái có thể , không cần chờ người thật sự về nước , tái hồi hận hiện tại quyết định.”

Ông thực nhắm mắt lại, thâm hút một hơi, hỏi: “Người thích thượng người khác?”

Chung Khuynh Trà ngẩn ra, quyết đoán nói: Đúng vậy “, tiếp theo lại lấy trần thuật ngữ khí phát ra một cái hỏi câu: “Này vài năm, người hẳn là cũng cùng những người khác kết giao quá đi?”

Ông thực do dự , nàng nhất thời không biết nên như thế nào đi trả lời, nhưng này một lát do dự, lại làm cho Chung Khuynh Trà hoàn khẩu khí, nàng nhẹ nhàng địa nói: “Ông thực, chúng ta đều là người trưởng thành, từ lâu phân rảnh tay, cùng người khác kết giao là đương nhiên , phải quý trọng người trước mắt a.”

Ông thực nắm chặt di động, trên mặt tràn ngập không phục tâm tư, nhưng đối Chung Khuynh Trà nói chuyện ngữ khí, lại ôn nhu làm như có thể tích nổi trên mặt nước đến, nàng mang theo tràn đầy ủy khuất, nhỏ giọng nói: “Ta không thêm để ý người thích ai quý trọng ai, ta chỉ biết là ta yêu người.”

Cái này Chung Khuynh Trà thật là không lời nào để nói , thậm chí dưới đáy lòng dâng lên một cỗ ghét cảm, cùng là nữ nhân, cũng không có ai thực xin lỗi ai, người cần gì phải bày ra một bộ oán phụ trạng vội tới ta xem? Chẳng lẽ cũng bởi vì ta với người kết giao quá mấy tháng —— lúc trước cũng là người truy ta, ta sẽ đối người của người sinh phụ toàn bộ trách? Ta đây tìm người nào chịu trách nhiệm đi?

Cuối cùng, nàng thán một hơi, nói: “Ông thực, chân chính yêu một người, không phải liều mạng muốn đi được đến, mà là muốn đi tôn trọng nàng, ta tôn trọng của người lựa chọn, nhưng mỗi người cũng tôn trọng của ta cự tuyệt, nên ta đều nói qua, cứ như vậy đi.”

Cúp điện thoại, Chung Khuynh Trà ngồi ở băng da ghế xoay thượng, nhìn rơi ngoài cửa sổ xa xưa trời xanh, phiên táo cầm lấy bật lửa, lấy ra một chi dài nhỏ nam nữ thuốc lá, nàng là cực nhỏ hút thuốc , nhưng hiện tại, nàng rất muốn hút thượng một chi. Lòng người đều là thịt lớn lên, nàng đối ông thực cự tuyệt cạn nữa giòn lưu loét, trong lòng cũng ít nhiều sẽ có như vậy một chút xin lỗi. Chính là, làm cho người ta cảm thấy xin lỗi yêu coi như yêu sao?

Chung Khuynh Trà buông cái bật lửa, đem thuốc lá lại thả lại đến ngăn kéo lý, lãnh cười rộ lên. Không thể phủ nhận, Chung Khuynh Trà là ích kỷ , làm người khác chạm đến đến của nàng dễ dàng tha thứ điểm mấu chốt khi, nàng sẽ không hỏi đến người khác tình tự, chỉ biết chiều cổ cảm thụ của mình, mà yên thứ này, nàng cũng chỉ sẽ vì nàng để ý người đi hút.

Nàng đứng lên, đi đến cửa sổ sát đất tiền, tắm rửa sáng lạn dương quang, nhìn xuống dưới lầu xe đến xe hướng, ông thực mơ hồ bộ dáng ở trong đầu hiện lên, nàng muốn cho ông thật sự mặt trở nên rõ ràng một ít, khả vô luận như thế nào cũng rõ ràng không đứng dậy, ngược lại thay thế , đúng là Thượng Hà Thanh kia trương ăn nói bừa bãi lại không không sợ sắc mặt, nghĩ đến Thượng Hà Thanh , Chung Khuynh Trà ách nhiên thất tiểu, tâm tình cũng tựa hồ ở giây lát đang lúc tốt lắm hơn phân nửa, nàng mang theo một tia như có như không bất đắc dĩ cảm xúc —— cũng chia không rõ là đúng ông thực bất đắc dĩ, vẫn là đối Thượng Hà Thanh bất đắc dĩ, dài hu một hơi, tiếp theo, cầm lấy thử tiêu, san rụng ông thật sự bư kiện, chuẩn bị công tác.

9. Chương 9

Cùng là một ngày, ở thành thị bên kia, Lộ Lộ cùng Tần Hạo sáng sớm liền mang theo thùng dụng cụ đi tới Thượng Hà Thanh gia, vì vẽ thanh minh thượng hà đồ làm chuẩn bị.

Lộ Lộ phòng làm việc đón việc càng ngày càng nhiều, Mai Hình phùng khảo cùng tiểu ngư ở hiện hữu việc trung trừu không ra thân đến, mặc dù Lộ Lộ cùng Tần Hạo cũng là ở một lần nữa an bài thời gian làm việc trình lúc sau mới rút ra thân, thanh minh thượng hà đồ chỉ nguyên tác chiều dài còn có 528. 7 ly thước, cái này muốn đem nguyên tác phóng đại vẽ đến trên tường, Lộ Lộ cùng Tần Hạo lượng công việc to lớn có thể nghĩ.

Cũng may hai người ở trên học kỳ đang lúc đều tăng vẽ quá vài lần thanh minh thượng hà đồ, lượng công việc tuy lớn, nhưng đối bọn họ mà nói thật cũng không phải việc khó.

Thượng Hà Thanh rất nhiệt tình chiêu đãi hai người bọn họ, của nàng khóa không nhiều lắm, có thể chuyên tâm ở nhà coi chừng dùm bọn họ, nói sau nhà của nàng có đồ cổ, cùng Lộ Lộ Tần Hạo lại không quen, đối làm người luôn luôn căn cứ “Lòng hại người không thể vô, phòng nhân chi tâm phải có” loại độc chất này phụ tâm tính Thượng Hà Thanh mà nói, cũng thực tại không dám dễ dàng xuất môn.

Lộ Lộ ẩn ẩn cảm giác ra Thượng Hà Thanh cái loại này đề phòng cướp tâm lý, âm thầm cười sau nên vội gấp cái gì cái gì, dù sao đầu năm nay là một mọi người hiểu được phòng nhân, không đi phòng nhân ngược lại có chút không bình thường.

thanh minh thượng hà đồ quá dài, vừa lúc trong phòng khách có tứ phía tường, Lộ Lộ ở kinh đặc Thượng Hà Thanh tán thành sau, quyết định đem nguyên tác chia làm bốn bộ phận, phân biệt lấy thuận kim đồng hồ thứ tự vẽ đến tứ phía trên tường.

Tần Hạo xuất ra thước đo xác định tỉ lệ, Lộ Lộ ở một bên hiệp trợ, chờ tỉ lệ cố định tốt lắm, Lộ Lộ theo ba lô lý lấy ra thanh minh thượng hà đồ tập tranh cùng mở rộng sau một quyển sao chép thảo, một bên cùng Tần Hạo thương thảo, một bên cùng nhau so với đối với nguyên đồ trước dùng bút máy vẽ viết bản thảo.

Lần này bài tập cùng dĩ vãng bất đồng, thanh minh thượng hà đồ quá mức rườm rà, chỉ nhân vật hạng nhất còn có 815 cái, bọn họ không dám lỗ mãng thất thất đặt bút liền bức tranh, vẫn là dùng bút máy đem hình đánh hảo sau trở lên màu có điều,so sánh yên tâm chút.

Thượng Hà Thanh vừa nhìn thấy Lộ Lộ xuất ra kia bản tập tranh, ánh mắt một chút liền tái rồi, kia rõ ràng chính là ngày hôm qua nàng muốn mua kia bản tập tranh a, chợt nhìn đến này bản tập tranh, Thượng Hà Thanh liền nghĩ tới ngày hôm qua cái kia vô tình gặp được, lớn lên so với bạch hạc còn muốn đặc sắc keo kiệt nữ nhân, nàng cảm thán ta bản đem hiểu lòng tập tranh, nề hà tập tranh về yêu hạc, nhất thời không biết nên khóc hay nên cười, rồi rầm đến cuối cùng, thế nhưng khổ cười rộ lên.

Cười khổ xong rồi, Thượng Hà Thanh lại bắt đầu lưu ý Lộ Lộ cùng Tần Hạo, xem bọn hắn đầu đối với đầu không hiểu thương tiếc đem tập tranh lật tới lật lui, thường thường còn dùng bút máy ở trên vừa làm cái dấu hiệu, nàng kia tâm cứ như vậy trừu trừu đau lên, tranh này sách chính là trân quý phẩm a, các người có thể nào như thế chẳng biết yêu quý?

Thượng Hà Thanh nhện không được nhắc nhở nói: “Sách này đỉnh đắt tiền đi, các người thật đúng là bỏ được lấy bút hướng lên trên hoa a, ta muốn là các người, ta khả luyện tiếc.”

“Bút máy hoa, có thể lau,” Lộ Lộ cũng không ngẩng đầu lên lại ở trong sách tìm một vòng tròn, đỉnh ôn hòa nói: “Vốn ta cũng luyện tiếc, khả vì cho người đem tường bức tranh chuẩn bị cho tốt, tái luyện tiếc cũng phải xá a.”

Người này thoát nhìn văn văn tĩnh tĩnh, vô mông ngựa thật quái làm cho người ta thoải mái, Thượng Hà Thanh liệt nhếch miệng sừng, cho là cười.

Cùng Lộ Lộ có chút nội liêm tính tình bất đồng, Thượng Hà Thanh là một từ trước đến nay thực, Lộ Lộ không nói lời nào, nàng liền tự cố mục đích bản thân tìm nói, trong chốc lát hỏi một chút Tần Hạo khát không khát, trong chốc lát hỏi một chút Lộ Lộ có đói bụng không, vài cái tuổi xấp xỉ người trẻ tuổi, ở Thượng Hà Thanh dưới sự hướng dẫn của, rất nhanh liền cho tới cùng nơi đi.

Trung buổi trưa, Lộ Lộ Tần Hạo phải ra đi ăn cơm, vừa lúc Thượng Hà Thanh tứ chi không cần ngũ cốc chẳng phân biệt được sẽ không nấu cơm, liền theo chân bọn họ cùng nhau đi xuống lầu.

Tìm cái sạch sẽ nhà hàng nhỏ ngồi xuống, vài người vừa ăn vừa nói chuyện, cơm ăn đến nửa thanh, Lộ Lộ nhận được lăng gia điện thoại, liền về mặt xuân phong đến nhà hàng bên ngoài cùng lăng gia nên thông minh, Thượng Hà Thanh nhìn Lộ Lộ kia dường như đang bị tình yêu làm mù mắt, thân thân đầu lưỡi, đối Tần Hạo nói: “Ta nguyên vốn tưởng rằng hai người các ngươi là một đôi, xem ra không phải.”

“Không phải, ” Tần Hạo cười nói: “Ta kết hôn , ngày hôm qua người đang làm việc thất nhìn thấy Mai Hình chính là ta người vợ.”

“Mai Hình...” Thượng Hà Thanh nghĩ nghĩ Mai Hình hào phóng dịu dàng bộ dáng, nói: “Người cùng Mai Hình thật đúng là trai tài gái sắc, kia Lộ Lộ rất đúng giống cũng là các người phòng làm việc lý người sao? Không phải là cái kia kêu... Kêu phùng khai tiểu anh đẹp trai đi?”

“Không phải, phùng khai hẳn đối tượng là Lộ Lộ bằng hữu, cũng là Lộ Lộ cho bọn hắn khiến tư hồng, kêu viên viên, với người giống nhau, cũng là cái bác sĩ.”

“Các người đây đối với giống tìm , đều oa biên cây cỏ ăn, thật sự là một nhà thân a!” Thượng Hà Thanh bất quá hỏi: “Lộ Lộ nàng đối tượng là gì chứ ? Theo các người cũng rất quen thuộc đi?”

“Àn, ” Tần Hạo không dám tùy tiện đem Lộ Lộ gốc gác cấp giữ ra đến, chỉ tránh nặng tìm nhẹ nói: “Lộ Lộ nàng đối tượng theo chúng ta rất quen thuộc, không có việc gì thời điểm thường thường sẽ đi chúng ta phòng làm việc ngồi một chút.”

“Gặp các người như vậy sự hòa thuận, có thể sớm chiều ở chung ở làm việc với nhau cuộc sống, thật đúng là hảo, ” trời sanh tính nhiệt tình yêu thương tự do, đối tình yêu khinh thường nhất cố Thượng Hà Thanh , đầu một hồi phát ra từ phế phủ ca ngời một lần người khác tình yêu.

Vài ngày xuống dưới, Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ Tần Hạo hỗn chín, đối bọn họ cũng an tâm, ít nhất ở nàng đi làm thời điểm không cần tái lo lắng trong nhà này đồ cổ —— tuy rằng nàng mỗi lần xuất môn tiền vẫn là hội lặng lẽ đem thư phòng đại môn cấp khóa thượng, chiều nào ban về sau làm chuyện thứ nhất chính là đi thư phòng nhìn xem thiếu cái gì không có.

Phòng nhân chi tâm không thể vô, câu này từ lão tổ tông truyền xuống tới trong lời nói, đều có nó đạo lý, huống chi Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ Tần Hạo tuy nói hỗn rất quen thuộc, nhưng lẫn nhau tiếp xúc cũng bất quá chỉ có vài ngày, nên đề phòng vẫn là đi đề phòng điểm hảo.

Này cuối tuần buổi chiều, hác tự mình cố gắng hẹn Thượng Hà Thanh đến đồ cổ thị trường đi đào bảo, Thượng Hà Thanh vui vẻ ứng với hẹn.

Cuối tuần , thích đồ cổ người đang bận rộn một vòng lúc sau đại đồ hội lại tới đây đi một chút nhìn xem, bởi vậy thị trường lý nhân, cũng so với bình thường hơn rất nhiều.

Giống như là vì làm nổi bật mọi người thật là tốt tâm tình bình thường, hôm nay thời tiết cũng phá lệ hảo, ánh mặt trời cực nhiệt tình phác chiếu vào mọi người trên người, không thấy nhiều mấy đóa Bạch Vân nằm ngửa ở trời xanh trong ngực, lưỡi biếng địa ngáp.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng hưng trí khá cao ở trong đám người nhìn tới nhìn lui, mỗi nhìn đến nhất kiện coi như đập vào mắt vật phẩm, hác tự mình cố gắng sẽ vì Thượng Hà Thanh truyền thụ một ít về bình định đồ cổ kinh nghiệm, Thượng Hà Thanh cũng bắt được cơ hội, từ điểm đến tuyến liên mạng hồi tới hồi lui, đem không ngại học hỏi kẻ dưới mỹ đức phát triển thực hoàn toàn. Ở xem xét đồ cổ phương diện này, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng loại này chuyên nghiệp nhân sĩ khi xuất ra, chỉ có thể tính cái gà mờ, vì tiền đồ suy nghĩ, nàng không thể không hảo hảo học tập mỗi ngày hướng về phía trước.

Du lịch đến nửa đường, hác tự mình cố gắng nhìn trúng nhất kiện từ màu trắng ngọc thạch chế thành cừu chuyển Càn Khôn lô, cùng lão bản cò kè mặc cả, Thượng Hà Thanh nghe không thú vị, đơn giản đi một mình đi ra, tiến đến tìm nàng thích gì đó.

Ở một nhà trong điểm, Thượng Hà Thanh nhắm vào một cái chim trả ban chỉ, cái kia bộ dạng hắc hắc gầy teo, mang theo một bộ kính đen lão bản nói này ban chỉ là thanh hương Gia Khánh trong năm thực phẩm, thiếu tứ vạn đồng tiền không bán, Thượng Hà Thanh nhìn có điểm giống, khả lại không dám xác định, rõ ràng lại quay trở lại tìm hác tự mình cố gắng, làm cho hân này hành gia đến xem cái đến tốt cùng.

Không nghĩ nàng mới vừa túm hác tự mình cố gắng đã chạy tới, liền nhìn đến một cái dáng người yếu điệu, thân màu trắng hươu nhàn trang niên kỉ khinh nữ nhân đang theo lão bản tiền trao cháo múc, tái đục lỗ cần thận nhìn lên, kia không phải là đầu mấy ngày nay tử cùng nàng thưởng thư còn làm cho nàng đã đánh mất thật lớn một lần mặt quỷ hẹp hòi thôi.

Thượng Hà Thanh xem đúng vậy, người nọ đúng là Chung Khuynh Trà , khó được có cái không rãnh cuối tuần, yêu thích cất chứa Chung Khuynh Trà tự nhiên sẽ không tha khí này đến đồ cổ thị trường đào bảo đại cơ hội tốt.

Chung Khuynh Trà hơi một bên thân, liền thấy được Thượng Hà Thanh , không biết sao lại thế này, mỗi lần vừa nhìn thấy nàng hoặc là vừa nghĩ tới nàng, tâm tình lại đột nhiên trở nên đặc biệt hảo. Lại nhìn Thượng Hà Thanh bên người cái kia nam nhân, Chung Khuynh Trà tổng cảm thấy được nhìn quen mắt, giống như ở đâu quyển sách thượng nhìn thấy quá, chính là nhất thời nghĩ không ra, cũng sẽ không tái cố sức suy nghĩ.

Thượng Hà Thanh đi lên tiền, cũng không nhìn Chung Khuynh Trà , chỉ đối lão bản nói: “Mới vừa đâu có ta trong chốc lát lại đây, người như thế nào trên đường thay đổi ?”

“Cô nương, ” lão bản cùng hiền lành thiện giải thích: “Ta làm này đi nhiều năm như vậy , có bao nhiêu mọi người nói trong chốc lát lại đây, khả bọn họ bình thường đều trong chốc lát quá không đến, có thể làm thành một hồi sinh ý không dễ dàng, ngài cũng thông cảm thông cảm ta, nhìn xem ta đây mà còn có ngài cùng trung cái gì vậy không có, nếu có, chỉ cần người khai cái hợp lý giới, ta chính là thâm hụt tiền cũng bán cho người.”

Chung Khuynh Trà ở một bên nghe kinh ngạc, chẳng lẽ người đàn bà kia cũng nhìn trúng này ban chỉ? Như thế nào liên tục hai lần chạm mặt đều là cùng nàng xem trung giống nhau gì đó a? Hành vi bất chính !

Người ta đều đem trưởng cấp kết liễu : thanh toán, Thượng Hà Thanh nói cái gì nữa cũng vô dụng , không đầu không đuôi , nàng bỗng nhiên nhớ lại ở tâm lý học trên có cái cái gì blablabla tổng hợp lại chứng, cụ thể là như thế nào kêu , nàng nói không đúng thiết, dù sao, phiên dịch thành thông tục ngôn ngữ, chính là kêu một khi bị rấn cấn, mười năm sợ tỉnh thẳng.

Thượng Hà Thanh ở Chung Khuynh Trà trên người đầu quá một lần nhân ném qua một lần mặt, vừa thấy được nàng, trong lòng đa đa thiếu thiếu luôn luôn như vậy một chút đánh truyệt, nàng cắn quai hàm, tức giận hoành Chung Khuynh Trà liếc mắt một cái —— mỗi lần đều là người theo ta thưởng đồ vật này nọ, ta khiếm người a! Người cái sát tinh!

10. Chương 10

Chung Khuynh Trà tiếp thu đến Thượng Hà Thanh trong ánh mắt trách cứ, hé ra mặt lập tức cười giống mới vừa nở rộ hoa mẫu đơn, nàng cầm lấy ban chỉ bộ đến ngón cái thượng, còn cố ý phóng tới trước mắt hoảng nhoáng lên một cái, lại cực kỳ nho nhã lễ độ rất đúng Thượng Hà Thanh nói: “Thật là tẩu xảo a, chúng ta lại gặp mặt .”

Thượng Hà Thanh ngay từ đầu bị Chung Khuynh Trà cười lung lay một chút mắt, trong nháy mắt công phu, lại bị Chung Khuynh Trà kia phó khiếm tẩu đắc ý bộ dáng lung lay một chút thất lưng, nàng trong lòng hận không thể sờ khởi một khối bản chuyên đến chụp đến Chung Khuynh Trà trên đầu, khả trên mặt vẫn là xiêm áo một bộ giả dối ý cười: Đúng vậy a, lại gặp mặt , thật đúng là xảo a.”

Tiếp theo, Thượng Hà Thanh lại ở trong lòng bồ nhất đại câu, mỗi lần đều là ta chân trước nhìn trúng người sau lưng cùng, cùng liền cùng đi, còn hợp với hai lần đều là sau lại giả cư thượng, với người xảo một hồi người liền thưởng ta một hồi, ta có thể hay không cầu người không cần theo ta trùng hợp như thế a?

Chung Khuynh Trà tự động xem nhẹ Thượng Hà Thanh kia trương khuôn mặt tươi cười dưới ẩn hiện ra tới bất mãn, chỉ tâm tình tốt hướng nàng mỉm cười, xoay người mà đi.

Đi rồi mười đến bước, Chung Khuynh Trà nhìn trên tay ban chỉ, lại nhớ lại Thượng Hà Thanh kia ánh mắt cùng kia khóa má lúm đồng tiền, thật là giống như đã từng quen biết a, bất tri bất giác, Thượng Hà Thanh hai mắt lại cùng trong ẩn tượng vị kia đưa nàng hoa nói với nàng phải kiên cường Tiểu cô nương hai mắt trọng điệp tới rồi cùng nhau, nàng mạnh dừng lại chân, rất nhanh xoay người, muốn đi hỏi một chút kia người có tên tự, khả người đến người đi đồ cổ thị trường lý, sớm không có người nọ tầm hơi.

Chung Khuynh Trà cũng không có không cố ý đi tìm, đối với nàng mà nói, Tiểu cô nương liền là một mộng ảo, người càng đại, nhìn thấy đối trá càng nhiều, Tiểu cô nương kia trương chân thành mặt cùng cặp kia chân thành mắt, cũng tự thành di chứng trên quý cất chứa phẩm. Nhân là hội lần, theo thời gian trôi qua, lúc trước chân thành bé có lẽ hội lớn dần làm một cái không hề chân thành đại nhân —— đây là vô cùng có khả năng chuyện, cùng với đang tìm đến nàng về sau làm cho mình thất vọng, chẳng rõ ràng không đi tìm. Huống chi khi cách hai mươi một năm, nghĩ muốn ẩn thơ ấu trí nhớ đi tìm một cái người trưởng thành, này khó khăn khả không giống bình thường, Chung Khuynh Trà không nghĩ lỗ mãng thất thất tiến lên nhận thức.

Chính là, nếu có như vậy một ngày, có thể lại nhìn thấy vị kia Tiểu cô nương, mình có thể đối nàng nói cái gì đó đâu? Chung Khuynh Trà nghĩ muốn, hẳn là nói một tiếng cảm ơn đi, đúng vậy, thậm nghĩ nói với nàng thượng một tiếng: cảm ơn.

Thượng Hà Thanh từ lúc Chung Khuynh Trà xoay người lúc sau liền cùng hác tự mình cố gắng cùng nhau ly khai, nàng tâm tình thực hậm hực, hậm hực nơi phát ra đương nhiên chính là Chung Khuynh Trà, cũng là, liền tiếp hai lần chính mình nhìn trúng gì đó đều bị người khác chiếm đi, việc này các ai trên người ai đều đắc hậm hực.

Hác tự mình cố gắng hỏi Thượng Hà Thanh: “Người vừa rồi nhìn trúng gì đó chính là bị cái kia mỹ nữ mua đi ban chỉ?”

Đúng vậy a, người vừa rồi cũng nhìn thấy cái kia ban chỉ, người cảm thấy được nó giống chính phẩm sao?” Thượng Hà Thanh lúc này phi thường hy vọng kia ban chỉ là một đồ dỏm.

Nhưng sự thật luôn như vậy địa làm cho người ta thất vọng, hác tự mình cố gắng nói: “Vừa rồi ta cũng không thấy cẩn thận, đục lỗ nhìn lên phải là cái chính phẩm, nhưng muốn nói nó là Gia Khánh trong năm, không nên. Thời gian còn phải sau này đẩy đẩy, cụ thể sau này đổ lên người nào thời gian đoạn, ta bây giờ còn không dám nói, nhưng nó là một chính phẩm tám phần là không sai được.”

Hác tự mình cố gắng vừa nói như thế, Thượng Hà Thanh lại buồn bực, ngược lại lại nén giận hác tự mình cố gắng, không có việc gì nói cái gì lời nói thật a? Phải mạng già!

Sợ ý đại ý hác tự mình cố gắng lúc này rất cực cảm thấy được Thượng Hà Thanh tựa hồ có như vậy một chút không vui, vì đậu Thượng Hà Thanh vui vẻ, hác tự mình cố gắng an ủi: “Kia ban chỉ chỉ nhìn tỉ lệ, phải là văn thanh gì đó, người theo ta lẫn lộn lâu như vậy, tổng nên biết bình thường văn quả niệm biểu diễn, phần lớn là đồ vật này nọ nói, nhưng giá trị không cao. Cũng không có gì hay đáng tiếc.”

Hác tự mình cố gắng lần này nói văn tương đối có an ủi hiệu quả, Thượng Hà Thanh nhân tình sáng lên, hỏi: “Vậy người đánh giá nó đắc giá trị bao nhiêu tiền?”

“Nứt vỡ ngày hai vạn.”

“Yêu, lão bản kia nói với ta thiếu tứ vạn không bán, hẳn cũng thật dám chào giá!” Thượng Hà Thanh một tiếng sợ hãi than, lại một trận mừng thầm —— nữ nhân kia tốt nhất năm vạn đồng tiền mua đi, làm cho người theo ta thưởng!

“Hải, những người đó liền chỉ vào các người loại này đối đồ cổ tám lạng nửa cân kiếm tiền đâu,” hác tự mình cố gắng chụp vỗ ngực, nói: “Vui vẻ điểm rồi, chờ buổi tối ca mời người ăn Pháp quốc bữa tiệc lớn đi.”

Thượng Hà Thanh vừa nghe có bữa tiệc lớn khả ăn, còn không dùng chính mình bỏ tiền, giấy lát đang lúc kia đùi hạm hực đảo qua mà quang, ban chỉ vấn đề cũng thuận chi bị nàng đầu đi trảo oa quốc.

Khoảng cách ăn cơm thời gian còn sớm, hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh lại đi sách cũ thị trường đi dạo cuống, Thượng Hà Thanh đào một quyển 1957 năm thứ nhất hầy mười giá trai dưỡng tân lục , hác tự mình cố gắng đào một quyển 1956 năm xuất bản điện ảnh tiểu nhân thư thanh xuân vườn , Thượng Hà Thanh xem xét kia bản tiểu nhân thư lưỡng mắt vẫn mạo hung quang, sợ tới mức hác tự mình cố gắng đem tiểu nhân thư gặt gao địa sủy tới rồi trong lòng,ngực —— Thượng Hà Thanh theo trong tay của hắc đoạt lấy quá không ít thứ tốt, hắc khả rất rõ ràng Thượng Hà Thanh nữ nhân này có bao nhiêu “Cường đạo” .

Thượng Hà Thanh hào : ...chút nào không để ý tới hác tự mình cố gắng tự vệ hành động, chỉ nhìn giống như ôn nhu hòa ái lẫn nữa cùng hác tự mình cố gắng thương lượng có thể hay không đem sách này mượn cho nàng trước thưởng thức vài ngày, hác tự mình cố gắng thật sự không đành lòng nhiều xem Thượng Hà Thanh kia trương mau chảy ra chảy nước miếng tới mặt, biết rõ bị Thượng Hà Thanh “Mượn đi” gì đó bình thường đều khả năng không lớn tái trở lại chủ nhân bên người, nhưng hắc vẫn là vượt làm đau trái tim lưu luyến không rời đem tiểu nhân thư bỏ vào Thượng Hà Thanh trên tay, cái này Thượng Hà Thanh liền càng hưng phấn .

Buổi tối bảy giờ, hác tự mình cố gắng mang theo nàng đi một nhà cơm Tây thính, nhà này cơm Tây thính có điều,so sánh thượng cấp bậc, trang sức phong cách thuộc loại Âu Châu điển viên thức, cùng một ít chuyên môn nghênh đón tai to mặt lớn mà người giàu có cao cấp nhà ăn khi xuất ra, nơi này hết thủy cũng không có vẻ có bao nhiêu tôn quý xa hoa, bên trong này giàu có sinh khí, tự nhiên mộc mạc điển viên hơi thở xây dựng, hấp dẫn phần đông trung cao tiêu phí giai tầng mọi người tiến đến dùng cơm, sinh ý cũng bởi vậy mà rất tốt, bình thường ở cuối tuần loại này nghỉ ngơi ngày, nghỉ muốn ở trong này dùng cơm nhiều người là trước tiên đỉnh tòa, hác tự mình cố gắng đã quên đỉnh tòa này tra mà, đợi cho về sau nhìn trong phòng ăn tràn đầy nhân tài nhớ lên.

Thượng Hà Thanh ngấm ngấm hác tự mình cố gắng, âm thanh quái điều hỏi: “Người cố ý đi?”

“Cố ý?” Hác tự mình cố gắng cảm thấy được hắc so với đậu nga nàng cha còn oan uổng, “Trời đất chứng giám, ta là thực đã quên trước tiên đỉnh tòa chuyện này.”

Thượng Hà Thanh nhìn quanh một vòng trang sức tinh xảo nhà ăn, mãnh phát hiện dựa vào cửa sổ kia trương trên bàn không ai, nàng giống phát hiện tân đại lục bình thường, ngạc nhiên lại vui mừng địa thân thủ một lóng tay, nói: “Bên kia có cái khoảng không tòa!”

Một bên đứng phục vụ sinh mang theo không biết luyện tập quá bao nhiêu lần mỉm cười, nói với nàng: “Tiểu thư, cái kia vị trí đã muốn bị người trước tiên dự định tốt lắm.”

Phục vụ sinh trong lời nói mới vừa lược hạ, mặc một thân màu đen văn trang Chung Khuynh Trà liền đi đến, cùng nàng cùng một chỗ còn có một vị phong độ chỉ có trung niên nam nhân, đó là của nàng một cái hợp tác đồng bọn.

Chung Khuynh Trà mới đầu cũng không có nhìn đến đứng ở phục vụ thai bên cạnh Thượng Hà Thanh , chỉ cùng trung niên nam nhân vừa nói một bên cười ở cạnh cửa sổ cái kia vị trí thượng ngồi xuống, Thượng Hà Thanh không nghĩ tới ở nơi này lại đụng phải Chung Khuynh Trà , càng không nghĩ tới kia trương duy nhất không cái bàn vẫn là Chung Khuynh Trà đỉnh tốt, nàng chống lưng trông mắt nhìn chăm chăm trừng mắt Chung Khuynh Trà mặt nghiêng, làm như muốn đem người ta kia mặt cấp trừng ra một cái lỗ thủng đến.

Thượng Hà Thanh cảm giận cắn răng, lần đầu tiên chạm mặt người theo ta thưởng thư, lần thứ hai chạm mặt người theo ta thưởng ban chỉ, lần thứ ba chạm mặt người theo ta thưởng chỗ ngồi, ta như thế nào na lần đụng tới người na lần đều lạc không chuyện tốt a?

Chung Khuynh Trà cảm giác được giống như có người ở xem nàng, không tự chủ được ngẩng đầu, hướng hữu xiêm áo một cái 45 độ sừng, tiếp theo, nàng liền thấy được Thượng Hà Thanh kia phó đối nàng nghiêng rằng nghiêng lợi bộ dáng, khó được ở một ngày bên trong bính hai lần mặt, Chung Khuynh Trà tính toán, lúc này nhất định phải hỏi ra nàng gọi là gì.

Nàng đối trung niên nam nhân khách khí cười cười, nói: “Ta nhìn thấy nhất vị bằng hữu, qua đi tiếp đón một chút, trong chốc lát trở về.”

Trung niên nam nhân gật đầu đầu có.

Chung Khuynh Trà mang theo muốn hỏi Thượng Hà Thanh tính danh nhiệm vụ, lắc lắc eo nhỏ đi đến Thượng Hà Thanh trước mặt, nói: “Lại gặp mặt a!”

Cùng hác tự mình cố gắng đi dạo nghiêm chỉnh cái buổi chiều, Thượng Hà Thanh thể lực trên cơ bản đã muốn tiêu hao xong rồi, nàng bụng đói thẳng kêu to, cũng vô tâm chuyện tái cổ làm ra vẻ, chỉ vô lực nói: “Đúng vậy a, xảo a.”

“Tìm không ra chỗ ngồi?”

Đúng vậy a, duy nhất hé ra khoảng không tòa vẫn bị ngài cấp dự định tốt, xảo a.”

Chung Khuynh Trà nhìn Thượng Hà Thanh kia phở hừ khí vô lực lại không thể nề hà bộ dáng, cực nghĩ muốn đại cười ra tiếng, chính là bận tâm hình tượng, đành phải cố gắng duy trì dáng vẻ.

Thượng Hà Thanh tắm rửa Chung Khuynh Trà kia không chút nào che dấu vui sướng khi người gặp họa ánh mắt, buồn bực đối qua thân mình, nàng thật sự không nghĩ nhiều xem Chung Khuynh Trà kia phở tiểu nhân đắc chí bộ dáng.

Khả nàng lại đỉnh không vui cam bái hạ phong, liền lại lần nữa vòng vo thân mình, nghĩ muốn mặt đối mặt cùng Chung Khuynh Trà đến tràng ánh mắt đánh giằng co, ai ngờ hai người dựa vào là thân cận quá, Chung Khuynh Trà bởi vì ghen cười, thân thể thoáng có điểm tiền khuynh, Thượng Hà Thanh kia thân mình mạnh vừa chuyển, đỉnh đúng dịp, môi của nàng xẹt qua Chung Khuynh Trà thần cánh hoa.

Kinh này đụng vào, hai người đều là hoảng hốt, không hẹn mà cùng đều sau này lui từng bước, Chung Khuynh Trà cũng tạm thời xem nhẹ nàng vốn cũng muốn hỏi Thượng Hà Thanh cao tính đại danh quang vinh sứ mệnh.

Hác tự mình cố gắng cùng phục vụ sinh cảm thấy được các nàng này ở trong lúc vô ý làm ra động tác phi thường buồn cười, hai cái đại nam nhân nhưng lại rất không phúc hậu đều bật cười.

Đời này đầu một hồi bị người nhìn chê cười, Chung Khuynh Trà có điểm không thích ứng, trên mặt mơ hồ nổi lên một tầng đỏ ửng.

Từ nhỏ đến lớn, Thượng Hà Thanh bị người xem qua không ít chê cười, da mặt đã sớm cấp luyện ra, nàng thật không cảm thấy được không thích ứng, nhưng này hùng dũng oai vệ hai mắt to lý lại phóng ra ra hai cổ cảm tức —— từ lúc chào đời tới nay người thứ nhất hôn bị cổ lồi tiểu tử kia đoạt đi, không mặc danh kỳ diệu, từ lúc chào đời tới nay người thứ hai hôn bị trước mắt nữ nhân này dính tiên, buộc sở khả danh trạng, cổ lồi là nam, ta có thể đoán hần con cháu cái, khả người nọ là nữ, ta cũng không thể nắm nàng trước ngực kia lưỡng sơn đi? A, không chỗ phát tiết, lão nương không muốn sống chẳng!

Mặc kệ có bao nhiêu cảm tức, Thượng Hà Thanh vẫn tương đối khách quan, nàng biết lúc này là chính mình trước bính người ta, cùng cổ lồi lần đó có chất khác nhau, nàng ho khan một tiếng, giả bộ một bộ thật có lỗi tư thái, nói: “Vừa rồi, là đúng dịp.”

Chung Khuynh Trà gật gật đầu, tỏ vẻ không thêm để ý.

Hác tự mình cố gắng đến đây tin ngắn, hần lấy điện thoại cầm tay ra nhìn xem, đối Thượng Hà Thanh nói: “Ta không thể cùng người ăn cơm, trường học có chút việc, ta phải đuổi qua đi”, hần thả lại di động, rồi hướng Chung Khuynh Trà nói: “Bình thủy tương phùng là duyên phận, ta gọi là hác tự mình cố gắng, xin hỏi người... A!”

Hác tự mình cố gắng không đợi hỏi xong nói, Thượng Hà Thanh ngay tại hần cánh tay thượng hung hăng kháp một phen, nàng là phi thường hội kháp nhân —— trước đem tay phải thực tự nhiên đáp đặt ở hác tự mình cố gắng cánh tay thượng, ngón cái cùng ngón trỏ bắt được cẳng tay thượng, móng tay đại nhất tiểu khối thịt, tranh thủ ở lấy mắt thường nhìn không tới trong phạm vi, số chết sờ, kia đau đón hiệu quả, so với bị kim tiêm trát mạnh hơn liệt hơn.

Hác tự mình cố gắng bị này đột nhiên tới tê rần sang ở nói, hần nhanh chóng đem cánh tay rút về đến, thần tình vô tội nhìn về phía Thượng Hà Thanh, trơ mắt liền như vậy đã quên phải cùng mỹ nữ đến gần chuyện.

“Ít hát hoa ngắt cỏ, cẩn thận ta cho người biết lão bà đi, chúng ta một khối đi thôi,” Thượng Hà Thanh thấp giọng trách cứ hác tự mình cố gắng một câu, sau đó, nàng hướng tới Chung Khuynh Trà ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Ngài chậm dùng cơm, chúng ta đi.”

Thượng Hà Thanh nói xong liền lôi kéo hác tự mình cố gắng bước nhanh đi ra ngoài, nàng cảm thấy được Chung Khuynh Trà chính là nàng sát tinh, ly dắc càng xa càng tốt, nếu như vậy, kia vẫn là không phải biết rằng nàng họ thậm chí danh ai có điều, so sánh làm cho người ta có cảm giác an toàn.

Hác tự mình cố gắng thích xem mỹ nữ, cũng đã sớm nhận ra hiện tại này mỹ nữ chính là ở đồ cổ thị trường lý nhạ Thượng Hà Thanh không vui cái kia mỹ nữ, hần vốn đang muốn làm cái tự giới thiệu, thuận tiện nhận thức nhận thức Chung Khuynh Trà, khả Thượng Hà Thanh chưa cho hần cơ hội này, lưỡng thủ dặt hần giống xả con gà con giống nhau cấp xả đi rồi, hưng phấn một ngày hác tự mình cố gắng lúc này rất cực buồn bực, hần xoa bóp còn hỏa lạt lạt đau cánh tay, tháo xuống kính mắt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh, may mắn người không lưu móng tay, người phải có móng tay, ta kia khối thịt cũng đừng muốn! Còn nói cho ta biết lão bà đi, ta sớm cùng lão bà của ta ly hôn được không?

Thượng Hà Thanh một bên bước nhanh đi phía trước đi, một bên lại cho mình tìm an ủi: kia tảng thịt bò sườn lợn rán nửa đời không quen, có cái gì ăn ngon? Cũng không sợ ăn tiêu chảy, kia phá chỗ ngồi lão nương không hiếm lạ! Về phần vừa rồi cái kia không tính hôn hôn, tốt xấu là ta chủ động, miệng nàng lý cũng không rau hẹ vị, nếu không đem ta huân vụng, ta sẽ không cùng nàng so đo, nói sau, khắp Cường ca một phen, ta liền quyền chỉ gián tiếp trả thù đi!

Một phen mình an ủi xuống dưới, Thượng Hà Thanh lại vui tươi hơn hử giống chuyện gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau, nàng cái gọi là hậm hực luôn duy trì không được vài, nàng tổng có biện pháp làm cho mình cao hứng đứng lên.

Chờ Thượng Hà Thanh bóng dáng biến mất ở trong bóng đêm, Chung Khuynh Trà mới vừa rồi nhớ lại, nàng lại đã quên hỏi người đàn bà kia tên gọi là gì.

Thượng Hà Thanh khắp hác tự mình cố gắng động tác tuy nhỏ, nhưng vẫn là bị giới về quan sát Chung Khuynh Trà xem vào trong mắt, Thượng Hà Thanh thấp giọng trách cứ hác tự mình cố gắng câu nói kia tuy rằng âm lượng không cao, nhưng là bị tai thính mắt tinh Chung Khuynh Trà nghe được trong lỗ tai, lại nhìn Thượng Hà Thanh giống trốn ôn thần giống nhau trốn nàng mà đi, nàng đột nhiên cảm thấy được chính mình tựa như chỉ miêu, Thượng Hà Thanh tựa như chỉ con chuột, mèo vờn chuột, con chuột trốn miêu, như vậy trò chơi, cỡ nào đáng yêu, tiến tới, nàng cũng đã cảm thấy Thượng Hà Thanh rất thú vị, nàng đã muốn thật lâu không có đụng tới quá như thế thú vị nữ nhân, mà nghĩ muốn nhận thức Thượng Hà Thanh tâm tư, cũng liền từ đàm nhập nùng hơn một ít.

Hác tự mình cố gắng sao? Chung Khuynh Trà biên độ pha tiểu nhân gật gật đầu, nàng mua quá một quyển về đồ cổ tên là cổ thú thư, thư tác giả đúng là hác tự mình cố gắng, trong sách có hác tự mình cố gắng hé ra nửa người chiếu, khó trách nhìn hần cảm thấy được nhìn quen mắt, thì ra là thế. Nếu đã biết hác tự mình cố gắng, như vậy, muốn biết hác tự mình cố gắng bên người người đàn bà kia là ai, sẽ không khó khăn.

Nhưng Chung Khuynh Trà tạm thời cũng không nghĩ thông suốt quá hác tự mình cố gắng đi nhận thức Thượng Hà Thanh, trực giác, nàng cho rằng nàng hòa Thượng Hà Thanh sẽ ở không lâu tương lai lại vô tình gặp được.

Đợi cho tái gặp lại, mặc kệ tái phát như thế nào ngoài ý muốn trạng huống, cũng nhất định phải hỏi trước nàng gọi là gì, Chung Khuynh Trà nhẹ vỗ về môi của mình, kia mặt trên tựa hồ còn có Thượng Hà Thanh lưu lại dư ôn, vừa mới cứ việc cận là nhột nhột nhất bính, nhưng nàng vẫn là cảm giác được Thượng Hà Thanh thân có bao nhiêu nguy hiểm, kia trương trên môi, còn có chút quả hương, cũng không biết là dùng là na loại son môi, Chung Khuynh Trà hai mắt nhú lại, nghiêng ngẫm cười, không nghĩ tới kia há mồm như vậy có thể nói lưu nói vụng, kia há mồm xúc cảm thật cũng không tệ lắm, chiếm tiện nghi, là muốn trả giá đại giới, sao có thể cứ như vậy cho người rời khỏi?

Loáng thoáng, nàng tựa hồ thực chờ mong tiếp theo cùng Thượng Hà Thanh tái gặp gỡ.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: từ dưới chu khởi mãi cho đến nguyên đán trước sau, nhật trình bị an bài tràn đầy, trong lúc còn muốn đi nước ngoài một chuyến, dùng để viết văn thời gian cũng liền cực nhỏ, chờ vội quá này trận, đổi mới tốc độ hẳn là hội so với hiện tại khoái thượng một ít, xin hãy các vị thứ lỗi đi.

11. Chương 11

Có rất nhiều sự, có rất nhiều người, làm người không thêm nghĩ nữa bọn họ thời điểm, bọn họ hội tự động nhảy đến người trước mặt, nhưng làm người kỳ đợi bọn hắn xuất hiện thời điểm, bọn họ ngược lại giống đang ở ngủ đông rùa, lui ở xác lý, thật lâu dấu điểm xuất đầu.

Tự nhà ăn từ biệt, Chung Khuynh Trà luôn luôn tại đáy lòng hy vọng có thể cùng Thượng Hà Thanh tái gặp lại, khả tiểu nửa tháng quá khứ, các nàng lại chưa từng có tái gặp lại quá.

Chung Khuynh Trà cũng không nóng nảy, có hác tự mình cố gắng này cái tuyến, Thượng Hà Thanh sẽ không hội khó tìm. Sắp tới nàng đang định theo Phi Châu nhập khẩu một đám bó củi, từ trên xuống dưới đều cần chuẩn bị, cả ngày vội xoay quanh, thỉnh thoảng còn bị truy của nàng vài vị nam đồng bào nháo phiền lòng, cũng thật là không có nhiều lắm tinh lực lại đi kết giao một ít cùng công tác không quan hệ nhân.

Tháng sáu sơ thời tiết, đột nhiên ấm lên nhất mắng lớn, hiện tại lão thiên gia nói lãnh liền lãnh, nói nhiệt liền nhiệt, tựa hồ tuyệt không hiểu được “Quá độ” vì sao vật.

Tới rồi tháng sáu, tới gần nghỉ hè, Thượng Hà Thanh vốn là không mấy lễ khóa rất là thanh nhàn, cái này lại thanh nhàn, trong ngày thường không có việc gì nàng liền nhìn Lộ Lộ cùng Tần Hạo bức tranh bức tranh, một ngày ngày xuống dưới, bọn họ ba cái dĩ nhiên thành không có gì giấu nhau bằng hữu, đương nhiên, này không có gì giấu nhau là có điểm mấu chốt —— Thượng Hà Thanh không nói chuyện đồ cổ, Lộ Lộ không nói chuyện lăng gia, Tần Hạo không nói chuyện hân tăng ở hôn tiền ra quá quý chuyện.

Ba người đều rất có ăn ý đem “Phòng nhân chi tâm không thể vô” quán triệt thực hoàn toàn, thoát nhìn hiểu rõ quen thuộc muốn chết, Trên thực tế là nước ấm chữ hạt dẻ —— nửa đời không quen. Vài cái thường ở giang hồ phiêu lưu tăng ai quá đao người trẻ tuổi, các hữu các so đo, cũng các hữu các bàn tính, nghĩ muốn làm cho bọn họ đối với một vị gần nhận thức nửa tháng sau nhân dễ dàng mà đem tâm oa tử cấp móc ra, đó là kiện rất khó làm được chuyện.

Tục ngữ nói lộ xa mới có thể biết mã lực, lâu ngày mới có thể gặp người tâm, đầu năm nay, nghĩ muốn kết giao bằng hữu là thực lãng phí thời gian, người bình thường đều là mặt mũi thượng có thể nói đắc qua đi là đến nơi, ai có thời gian rồi với người xả lốt bên trong áo hay chăn a?

Nhưng là cá nhân sẽ có điểm lòng hiếu kỳ, Lộ Lộ càng là không nói chuyện lăng gia, Thượng Hà Thanh lại càng muốn biết Lộ Lộ nàng đối tượng là một như thế nào nhân, Thượng Hà Thanh cảm thấy được, người thường nói thương yêu, đại đô hội cầm đối tượng chung quanh khoe ra, khả Lộ Lộ rõ ràng thực khác thường, nàng căn bản không đề cập tới nàng đối tượng đến tốt cùng là phương nào thần vật.

Ở trong khoảng thời gian này lý, thậm trọng Thượng Hà Thanh phát hiện từ lúc Lộ Lộ đến nhà nàng bức tranh tường bức tranh về sau, mỗi đến chạng vạng, nhà nàng tiểu khu cửa tiền thường thường hội đình một chiếc trên đường chạy chậm, Lộ Lộ mỗi ngày hoàn công sau, chỉ cần kia lượng chạy chậm ở, nàng liền tắt hội hướng chạy chậm bên trong chui, Thượng Hà Thanh không khỏi hạt cân nhắc, có thể lái được trên đường chạy chậm, nhất định là một tài chủ, chẳng lẽ Lộ Lộ là một tiểu tam, không tốt tùy tiện đem đối tượng lấy ra nửa kỳ nhân?

Mà thích hợp lộ mà nói, Thượng Hà Thanh càng là không tán gẫu đồ cổ, Lộ Lộ cũng lại càng muốn biết nàng kia đang lúc không thường mở cửa trong thư phòng rốt cuộc ẩn dấu chút bảo bối gì, không phải là đang lúc phóng mẫn thư thư phòng sao? Về phần như vậy cất giấu dịch sao? Chẳng lẽ bên trong có cái gì nhận không ra người gì đó?

Cứ như vậy, Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ cũng không có việc gì liên đới với tiến hành hiểu rõ hành động.

Hôm nay giữa trưa trời mưa, vũ không thể nói rõ đại, nhưng là là không nhỏ, Lộ Lộ hòa Thượng Hà Thanh sợ lộng quần áo ướt sũng, cũng không muốn đi ra ngoài ăn cơm, Thượng Hà Thanh biết được Lộ Lộ hội nấu cơm, đã nghĩ nằng nếm thử, chút tay nằng nghệ, Lộ Lộ không tốt cự tuyệt, nằng xem xét xem xét kia đang lúc sạch sẽ phòng bếp, thán khí làm cho Tần Hạo hạ đi mua một ít đồ ăn cùng đồ gia vị đi lên, nấu cơm liền làm cơm đi, tổng so với xối quần áo hảo.

Chờ Tần Hạo mua quay về đồ ăn cùng đồ gia vị, Lộ Lộ cùng Tần Hạo tắm đồ ăn nấu cơm, Thượng Hà Thanh đứng ở cửa phòng bếp khẩu cùng bọn họ nói chuyện phiếm, Lộ Lộ xem nằng giống La Mã đầu cột giống nhau đứng thẳng ở cửa trung ương, không có nhất đỉnh điểm muốn tới đây hỗ trợ tư tưởng giác ngộ, đánh đay lòng khách sáo nằng một hồi.

Thượng Hà Thanh tùy tiện tìm cái đề tài, nói: “Các người có thể tùy tay liền bức tranh chính mình nghĩ muốn bức tranh gì đó thật là tốt, nhớ năm đó ta khoa chính quy là nghệ thuật thiết kế chuyên nghiệp, đối với người liên đới bức tranh bức tranh không cảm mạo, lúc trước thi đồ này chuyên nghiệp toàn bộ là vì trốn tránh toán học.”

Tần Hạo tỏ vẻ lý giải, hần nói: “Với người tôn giống nhau tâm tư có khi là, đầu năm nay đưa nhỏ thi đồ mỹ thuật tạo hình chuyên nghiệp, đại bộ phận đều là nhìn trúng trúng tuyển điểm thấp cùng không thi đồ toán học.”

Thượng Hà Thanh tỏ vẻ tán thành, tán thành qua đi, nằng bắt đầu mượn cơ hội bộ quan hệ: “Ta muốn làm sử luận, các người muốn làm tinh khiết nghệ, ta đều cùng nghệ thuật có liên quan, là cùng đi a.”

“Đồng hành bất đồng loại, ” Lộ Lộ lập tức phiết thanh quan hệ, nằng lúc này có điểm không đợi gặp không biết giúp hỗ trợ Thượng Hà Thanh, tiếp theo tổn hại nói: “Ta đành buồn bức, đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc cánh cửa đỉnh cao a, lúc trước bọn họ là như thế nào đem người này sẽ không bức tranh bức tranh công chúa cấp chiêu đi vào ?”

“Ta nhiều ít cũng vẫn là hội bức tranh nét thật là tốt đi, hơn nữa, đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc cánh cửa cao tới đâu, cũng cao không dậy nổi các người ương mỹ a, ” Thượng Hà Thanh vì quay về tổn hại Lộ Lộ, nộ cười giả tạo nói: “Các người nghe qua một câu không có, là bắc ảnh kê, bắc thể hán, ương xinh đẹp lưu manh xoay quanh.”

“Ai vậy nói hươu nói vượn a?” Lộ Lộ đối trường học cũ vẫn là thực có cảm tình, “Bắc ảnh cùng bắc thể ta giữ lại ý kiến, chúng ta ương mỹ cũng không lưu manh đội.”

“Mặc kệ có hay không, đầu năm nay chỗ nào đều không thể thiếu lưu manh, ” Thượng Hà Thanh cố ý đem nói hướng Lộ Lộ đối tượng trên người dẫn, nằng tả nhìn xem Tần Hạo, hữu nhìn xem Lộ Lộ, nói: “Gặp các người nấu cơm như vậy phối hợp, không biết thực đặc nghĩ đến người nhóm là một đôi.”

“Lời này cũng không thể nói lung tung, ” Lộ Lộ bày ra hé ra oán phụ mặt, “Người ta Tần Hạo chính là đã sớm danh hoa có chủ .”

Tần Hạo đem tắm tốt cây cải dầu phóng tới thốt thượng, nói: “Ít đem mình nói cùng không ai phải đường như thoát nhìn như vậy đáng thương, người lúc đó chẳng phải đã sớm danh hoa có chủ sao.”

Thượng Hà Thanh đứng lúc hỏi: “Lộ Lộ người như thế nào rất ít nhắc tới người kia Phò mã a?”

“Hải, lão phu lão thê, tình cảm mãnh liệt sớm sẽ không có, không có gì hay nói .”

Tình cảm mãnh liệt sớm sẽ không có, mỗi lần nhận được người ta điện thoại kia khuôn mặt còn có thể như thể xuân ý bừng bừng phấn chấn? Thượng Hà Thanh cũng không tín, nằng đem câu chuyện tiếp tục đi xuống dẫn: “Ngày thời đại chính là lão phu lão thê mới có tư vị không phải?”

“Vừa thấy người chính là không nói qua luyến ái chủ nhân, ” Lộ Lộ lưu loát thiết hảo hành thái, nói: “Ngày thời đại lão phu lão thê có thể có cái gì tư vị? Trộm đạo kia mới kêu có tư vị.”

“Người cũng thân quá sờ qua?”

Tần lớn cười, “Nàng ngay cả có kia tâm cũng không kia đảm mà a.”

Lộ Lộ sợ Tần Hạo nói nói lộ hết, chạy nhanh nói sang chuyện khác: “Hà bác sĩ, ngài kia trong thư phòng đầu có phải hay không cất giấu bảo bối gì a?”

“Nào có cái gì bảo bối a, trong thư phòng đầu loạn thất bát tao, sợ cho các người thấy chê cười.”

Sợ làm cho chúng ta thấy chê cười? Lộ Lộ bĩu môi, áp cái không tin Thượng Hà Thanh kia chuyện ma quỷ, ngài kia trong phòng ngủ đầu cũng loạn thất bát tao, như thế nào tự thành ngày khai cái cánh cửa cũng không sợ làm cho chúng ta thấy chê cười?

Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ đều theo đối phương miệng không chiếm được cái gì tốt bất quá tư liệu sống, đơn giản tạm thời đành chỉ hiểu rõ hành động, Thượng Hà Thanh thuận miệng hỏi đường lộ: “Người lão gia là chỗ nào?”

“Sơn Đông, người sao?”

“Nha! Mẹ của ta cũng là Sơn Đông nhân, ta xem như nửa đồng hương a!” Thượng Hà Thanh lại bắt đầu chấp nôi, “Thật sự là lũ lụt vọt long vương miếu, người một nhà không biết người một nhà a, ta nói ta như thế nào vừa thấy được người liền vô cùng thân thiết đâu!”

“Cũng không phải là thôi,” Lộ Lộ theo Thượng Hà Thanh trong lời nói, nói: “Đồng hương gặp đồng hương, lưỡng mất nước mất lưng trông, ta nói ta như thế nào vừa thấy được người đã nghĩ khóc đâu!”

Lộ Lộ liền tiếp đem Thượng Hà Thanh trong lời nói cấp đỉnh trở về, điều này làm cho Thượng Hà Thanh rất là có điểm chịu không nổi, nếu ở bình thường, nàng định là nhất đã sớm đem xem thường cấp phi quá khứ. Nhưng hiện giờ bất đồng ngày xưa —— Lộ Lộ là muốn theo tay nàng lý kiếm tiền, mà nàng lại không muốn làm cho Lộ Lộ nhiều kiếm, nàng thật vất vả cùng Lộ Lộ nhắc lên một chút quan hệ, cũng không thể như vậy buông tha cho, nàng cũng không tái quan co lòng vòng, rõ ràng sẽ đem trong lòng nói cấp nói ra: “Xem ở ta là đồng hương phần thượng, người xem, chờ các người làm xong tường bức tranh, tiền kia cho ta tính ít điểm?”

Lộ Lộ cười xán nếu ánh sáng mặt trời, nàng cùng lăng gia gốc lâu, lăng gia nói chuyện kỹ xảo nàng tự nhiên cũng đi học đến đây không ít, vì thế nàng phảng lăng gia tại đàm phán khi cái loại này pha đủ lực tương tác bộ dáng, ở không thương cảm chuyện điều kiện tiền quyết hạ, nói ra có điều, so sánh chọc người âm thầm thương tâm trong lời nói: “Lão tổ tông nói, thân huynh đệ mình tính sổ, ta mặc dù không phải thân huynh đệ, khả như thế nào cũng là nửa đồng hương, ta xem vì chúng ta hữu tình trọn đời dài thanh, ta vẫn là ẩn tổ tông nhóm lưu lại quy củ làm việc thật là tốt, ngài nói là như vậy cái để ý đi?”

Lộ Lộ cúi gao không tiến, thẳng làm cho Thượng Hà Thanh da mặt rút gân, nàng tà miết Lộ Lộ trong tay thái đao, hận không thể một phen đoạt lại đây hướng trên người nàng khảm con trung ngoại tử tuyến.

Tiền vấn đề thượng chiếm không đến cái gì tiện nghi, Thượng Hà Thanh cực kỳ không cam lòng, nàng hạ quyết tâm về sau phải mỗi ngày mua thức ăn về nhà, làm cho Lộ Lộ mỗi ngày cho nàng nấu cơm ăn, có tiện nghi không chiếm là vương bát đản, bày đặt cái có sẵn đầu bếp không cần bạch không cần, nếu Lộ Lộ không cùng nàng giảng khách khí, kia hỗn ăn hỗn uống thành tánh, vừa vui hoan chiếm chút tiểu tiện nghi Thượng Hà Thanh, cũng kiên quyết không cần cùng Lộ Lộ nói cái gì khách khí.

Lại là một cuối tuần, cuối tuần thái dương công công như là vừa mới mất mền, vì phát tiết bình thường, bắt nó ọi bức phát huy tới cực điểm, sáng trong ngày so với kính mặt còn muốn bình, không thấy được nhất đỉnh điểm dao động, rõ ràng còn xa không tới, đây bảy tháng hè nóng bức, chính là, chỉ đầu lá cây đã muốn đập kéo xuống đầu, vô tình mong mỗi ánh trăng bà bà đã đến.

Này cuối tuần có cái đại hình đấu giá hội, Thượng Hà Thanh lôi kéo cổ hồng kỳ tiến đến quan vọng, nàng ở hai ngày tiền vừa mới chuyển thủ *** quang thất năm nặng khan Khang Hi tự điển, buôn bán lời không ít tiền, tâm tình tốt nguy, tới gần nghỉ hè, nàng trừ bỏ vậy quanh cổ họa đồ cổ muốn làm muốn làm nghiên cứu viết điểm luận văn, cũng không có gì nhiều lắm chuyện làm, Lộ Lộ cùng Tần Hạo bức tranh bức tranh cần tập trung tinh lực, nàng cũng không hảo tổng lôi kéo người ta nói chuyện phiếm, cho nên trong lúc này, phàm là có cái nào nhiệt trường hợp, nàng luôn hội tiến đến thấu nhất thấu.

Cổ hồng kỳ tốt nghiệp đại học về sau trước tiên ở một nhà nhà xuất bản phạm hai năm mặt bằng, sau lại lại đi ăn mánh khác vào thủy phong tạp chí xã thiết kế bộ, chủ yếu đảm nhiệm sắp chữ thiết kế, hẳn

hòa Thượng Hà Thanh vẫn vẫn duy trì tốt đẹp chính là nam nữ quan hệ, cũng là, cổ hồng kỳ là một GAY, Thượng Hà Thanh lại tôn trọng tự do nhiệt tình yêu thương độc thân, bọn họ nam nữ quan hệ nghĩ muốn bất lương hảo đều thực khó khăn.

Trên đường, ở Thượng Hà Thanh tiểu áo thác lý, cổ hồng kỳ đại kể khổ: “Hà a, ca ta lại, lại thất tình rồi, người nói đầu năm nay đàm cái luyện ái, như thế nào liền khó như vậy, nan đâu?”

“Biết rõ rất khó, người còn đi ngoan đàm, đây không phải là cho mình tìm tội chịu sao?” Thượng Hà Thanh đắc ý dào dạt đề nghị: “Nếu không người học học ta, một người ăn no cả nhà nhân không đói bụng, nhiều tự tại a.”

“Người là không thuộc mình loại, ta không theo người học.”

“Vậy người liền chính mình buồn bực đi thôi, ” Thượng Hà Thanh xem cổ hồng kỳ liếc mắt một cái, nói: “Người nói qua ba lượt luyện ái , mỗi một lần đàm cũng chưa vượt qua nửa năm, còn đều là làm cho người ta gia súc người, người sẽ không có thể cho ta dài điểm tiền đồ nha?”

“Ta cũng muốn dài, dài tiền đồ a, này, này, này, ta, ta...” Cổ hồng kỳ hơi chút nhất sốt ruột, nói lấp đống lên sẽ không cái hoàn.

“Được rồi a, dừng này này người đây người của người , người thường thường thất tình là có nguyên nhân .”

“Cái gì nguyên nhân?” Cổ hồng kỳ vẽ mặt thỉnh giáo.

“Người có biết ngày / an cánh cửa quảng trường kéo cờ tiền, quốc kỳ hộ vệ đội người tiên phong nhóm đều phải đem kia kỳ ra bên ngoài súc một chút đi?”

“Biết, biết a, nhưng này, này theo ta thất tình, có cái gì quan hệ?”

“Quan hệ khả lớn!” Thượng Hà Thanh không lưu tình chút nào đã kích nói: “Hồng kỳ a hồng kỳ, người chính là một mặt đại kỳ, sinh hạ đến chính là muốn bị người súc , nhận mệnh đi.”

Cổ hồng kỳ vừa nghe Thượng Hà Thanh lời này, đột nhiên rất muốn lấy cái lưỡi dao cắt của nàng yết hầu.

Tới rồi đầu giá hội đại môn trước mặt, Thượng Hà Thanh đem nàng tiểu áo thác đình hảo, mới vừa đóng cửa xe, cổ hồng kỳ liền mặt hướng tới cách bọn họ hơn mười thước xa một đôi nữ nhân nói: “Không nghĩ tới ở nơi này, còn có thể gặp được ta, chúng ta tổng biên.”

“Các người tổng biên? Chính là người thường nói cái kia lăng gia?” Thượng Hà Thanh tả hữu nhìn xem, hỏi: “Ồ đâu đâu?”

“Xem phía trước kia lưỡng mỹ nữ đi?” Cổ hồng kỳ thân thủ một lông tay, “Cái đầu hơi chút cao điểm, tóc hơi chút đoản điểm , chính là.”

Thượng Hà Thanh ánh mắt hơi chút có điểm cận thị, nhưng cận thị không lợi hại, nhiều lắm 200 độ, tại đây cái toàn dân cận thị niên kỷ đại, nàng điểm ấy số ghi, thật sự không coi là cái gì. Nàng neho lại ánh mắt đi phía trước xem, vốn là bình thường vận chuyển đại não không khỏi đánh một cái lão đảo.

Phía trước kia lưỡng nữ nhân, tóc vừa qua khỏi bả vai vị kia nàng trước kia ở tạp chí thượng gặp qua, đúng là trong truyền thuyết thụ phong tổng biên lăng gia, nhưng lăng gia bên người người đàn bà kia —— cũng là làm cho nàng đại não tạm dừng vận chuyển người kia, khắp là theo nàng đoạt lấy tập tranh đoạt lấy ban chỉ còn đoạt lấy chỗ ngồi Chung Khuyết Trà .

Tại sao lại đụng tới nàng ? Thượng Hà Thanh nhỏ giọng nói thầm, thật sự là chồn đàn cắn bệnh vị chết, đến lượt không hay ho.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: này chu ra ngoài, đi lên càng nhất chương, lần sau đổi mới, xem ra xác phải kéo dài tới nguyên đán về sau , a, đến lúc đó tái kiến đi.

12. Chương 12

Mark nói, thế giới là phổ biến liên hệ . Nghiệp quan một nhà thân, Chung Khuynh Trà việc buôn bán không thể thiếu phải cùng làm quan giao tiếp, thực tự nhiên , nàng nhận thức hoàng tươi thắm, hoàng tươi thắm cùng lăng gia lữ nam là bạn tốt, lại thực tự nhiên , nàng thông qua hoàng tươi thắm nhận thức lăng gia cùng lữ nam, thuận tiện cũng nhận thức các nàng đều tự vợ —— Lộ Lộ cùng cây dâu và cây du.

Nàng cùng lăng gia lữ nam nhận thức thời gian không đủ nửa năm, không tính là dài cũng không tính là đoản. Bởi vì lữ nam danh sách bên ngoài, mà Chung Khuynh Trà luôn luôn không lớn thích cảm tình tràn ra nhân, cho nên hẳn đối lữ nam ẩn tượng, chỉ có thể nói là bình thường bạn. Tuy rằng lữ nam từ cùng cây dâu và cây du cùng một chỗ lúc sau hoàn toàn từ hoa Hoa công chúa cải tạo thành hoàng con gái, nhưng này từng “Danh sách “, nhất thời hồi lâu chính là mặt không đi .

Tương đối mà nói, lăng gia liền không giống với , của nàng cuộc sống tác phong xu vu bảo thủ, cũng cơ hồ không nháo quá cái gì chuyện xấu, hơn nữa pha cường công tác năng lực cùng khéo lời nói cử chỉ, thực dễ dàng làm cho người ta lưu lại ấn tượng tốt.

Chung Khuynh Trà thực thường thức lăng gia, các nàng đối lẫn nhau cảm giác đều là cực kỳ không tồi , hai người tình dụng tới cùng nơi, có một số việc, cho dù không chính mồm nói, đối phương cũng nhiều là có thể đoán đến, tỷ như tính thủ hướng.

Bình thường LES xem nữ nhân ánh mắt, cùng bình thường nữ nhân xem đồng tính ánh mắt, đa đa thiếu thiếu tổng hội có chút sai biệt, tựa như Chung Khuynh Trà , nếu một cái anh đẹp trai cùng một mỹ nữ đồng thời ra hiện tại trước mặt nàng, ánh mắt của nàng ở mỹ nữ trên người lưu lại thời gian hội tương đối dài một ít, lăng gia lấy này phán đoán, Chung Khuynh Trà có thể cùng mình là cùng loại.

Chung Khuynh Trà cũng không phải tính du đãng, ở năm nay tết âm lịch sau một lần tiệc tối thượng, lăng gia mang theo Lộ Lộ đang đi trước, Chung Khuynh Trà thấy được các nàng trên tay kia hai quả tương tự chính là nhãn, tái tham chiếu các nàng tầm mắt giao hội khi, tản mát ra ăn ý cùng tình yêu, nàng miễn cảm ý thức được, lăng gia cực có thể cùng Lộ Lộ là bầu bạn. Ở phía sau tới tiếp xúc trung, nàng biết tới rồi lăng gia cùng Lộ Lộ ở cùng một chỗ, vì thế liền khẳng định các nàng là bầu bạn ý tưởng.

Đối này, nàng cùng lăng gia hiểu lòng không hết, nhưng từ đồng loại mà dẫn phát ra tỉnh táo cùng tích, lại khiến cho các nàng thành quan hệ có điều,so sánh tốt đẹp chính là bằng hữu.

Chung Khuynh Trà là thực hâm mộ lăng gia cùng Lộ Lộ , bởi vì tại đây cái thời đại, mặc dù ở chủ lưu tình cảm trung nam nữ trong lúc đó, muốn tìm đến một vị có thể cùng chính mình đầu bạc đến già nhân cũng quá quá gian nan. Mà ở đồng tính bên trong, thường thường có đủ loại khách quan thượng vô hạn áp lực cùng chủ quan cảm xúc thượng lặp lại lắc lư, tại đây loại áp lực cùng lắc lư hạ, đa số LES, luôn yêu thượng nhất nữ tử, đàm thượng một chút, rồi rắc nhất sọt, rồi, tiếc nuối cả đời.

Bởi vậy, thân là LES, tuổi càng là tăng trưởng, tư tưởng càng là thành thực, muốn tìm đến một vị đồng tâm cùng đức rất đúng giống, cũng lại càng là thành nan càng thêm nan chuyện, loại này nan, cực dễ dàng dao động một người từng đối tình yêu tín ngưỡng, rất nhiều LES ôm có đồng tính trong lúc đó có tình yêu vô dài chuyện ý tưởng, có lẽ, chính là như vậy tự nhiên mà vậy lại thân bất do kỷ hình thành .

Này cuối tuần, lăng gia bản tính toán đi siêu thị mua điểm cuộc sống tất đồ dùng, không nghĩ tới ở trạm xăng dầu cấp xe cổ lên thời điểm, đụng phải mới vừa thêm hảo du, đang muốn tiến đến đấu giá hội Chung Khuynh Trà . Lăng gia đối đồ cổ nhất loại hiểu biết không nhiều lắm, đấu giá hội cũng không thường đi, nàng nhất thời tò mò liền đi theo Chung Khuynh Trà đã tới, lăng gia cân nhắc, vẫn là chờ buổi tối cùng Lộ Lộ cùng đi siêu thị đi, dù sao đôi cùng nhau chọn đồ vật này nọ mua đồ kia mới có ý tứ.

Chung Khuynh Trà đi đấu giá hội là chỉ do thâm nghĩ tán giải sầu, nàng gần đây ký một lại phiền, một đương nhiên chính là công tác mệt, về phần phiền, cái này phải liên lụy đến nhâm xa.

Tháng năm để lúc ấy, nhâm xa thông qua đục khoét nền tảng lấy tiền vào một vị tiêu thụ quản lí, vị này tiêu thụ quản lí không phải người khác, đúng là Chung Khuynh Trà mối tình đầu tình nhân phó nguyên hâm, phó nguyên hâm đáng về đường đường, năng lực lại xuất chúng, nhâm xa đối hẳn vẫn là thực thượng thức , nhưng Chung Khuynh Trà đối hẳn chính là thượng thức không đứng dậy, đầu tiên, nàng cảm thấy

được nếu nhâm xa có thể đem phó nguyên hâm lấy lại đây, như vậy mặt khác công ty liền mới có thể sẽ đem phó nguyên hâm lấy qua đi, cứ việc ở công ty cạnh tranh trong quá trình đục khoét nền tảng hành vi phi thường phổ biến, chính là, giống phó nguyên hâm loại này nguyên bản công tác tốt lắm tiền lương rất cao đồng thời cũng rất được nguyên lão bản thưởng thức, chỉ vì kinh không được hấp dẫn mà bị ngay cả cái lấy khởi nhân, ít nhất thuyết minh một vấn đề —— bọn họ đối công ty trung thực độ cũng không cao. Đối người như thế, Chung Khuynh Trà nhất quán nguyên tắc là chỉ có thể đi dùng, mà không thể đi tén, cứ như vậy, cũng liền không sao cả thưởng thức cùng phủ .

Tiếp theo, y Chung Khuynh Trà tính tình, đánh chết nàng cũng không nguyện cùng trước kia kết giao trôi qua tình nhân tái nhắc lên cái gì quan hệ, khả phó nguyên hâm là nhâm xa một tay lấy vào, ngại vu nhâm xa tình mặt, nàng không tốt nói thêm cái gì, dưới loại tình huống này, nàng chỉ có thể được chẳng hay chớ. Ấn hình trung, nàng đối nhâm xa nhiều ít dâng lên một chút bất mãn: ta không phản đối người đi lấy nhân, khả ở lấy nhân phía trước có thể hay không trước theo ta thương lượng một chút người đến tốt cùng là lấy ai?

Phó nguyên hâm có thể bị nhâm xa lấy lại đây, trừ bỏ nhâm xa đưa ra phi thường hấp dẫn nhân công tác đãi ngộ ngoài ý muốn, còn lại lớn nhất nhân tố chính là Chung Khuynh Trà , tại đây cái mạnh mẽ vật chất niên đại, có càng ngày càng nhiều nữ nhân đi khát vọng có thể bay lên chi đầu làm phượng hoàng, cũng có càng ngày càng nhiều nam nhân đi kỳ vọng có thể phen cái cao chi làm Phò mã, cái này làm cho hôn nhân tăng thêm càng nhiều hiệu quả và lợi ích, mà tình yêu cũng cơ hồ thành có thể có khả vô gì đó.

Bị lấy phía trước phó nguyên hâm có cố định bạn gái, bị lấy lúc sau phó nguyên hâm lập tức cùng bạn gái phân rảnh tay, hẳn một bên lấy lòng nhâm xa, một bên đem hết thủ đoạn nghĩ muốn một lần nữa truy quay về Chung Khuynh Trà , bởi vì Chung Khuynh Trà không riêng bộ dạng xinh đẹp, là trọng yếu hơn, là nhà của nàng thế hảo. Nếu có thể đem Chung Khuynh Trà đuổi tới thủ, vậy hẳn cuộc sống sau này đã đem sẽ có cái biến hóa nghiêng trời lệch đất. Hẳn cũng chưa đủ vu đã có thường thường bậc trung cuộc sống, hẳn đánh tâm trong mắt hâm mộ hơn nữa ghen tị này tiêu tiền như nước công tử ca, hẳn muốn làm cái thuộc loại quyền quý bộ tộc “Nhân bề trên “, loại này “Cao theo đuổi “, thúc đẩy hẳn cực kỳ hối hận lúc trước đến trường thời điểm vì cái gì chính mình cùng giải quyết ý Chung Khuynh Trà đưa ra chia tay, hối hận đến hối hận đi, hẳn chỉ có thể thán một tiếng năm đó từ khổng tước đông nam phi, đều do còn trẻ không biết cuộc sống một.

Xã hội này thất thải đại chảo nhuộm, đem phó nguyên hâm vị này đơn thuần dương quang thiếu niên, nhuộm thành một vị mọi chuyện trăm phương ngàn kế thâm trầm nam nhân, hẳn loại nghĩ gì này, cũng không có đối cùng sai, có chính là người thường tâm tư, cùng người thường lựa chọn. Cũng hoàn toàn bởi vì bình thường, hẳn cũng liền nhất định vĩnh viễn được không nhân bề trên —— mặc kệ hẳn tự thân năng lực có bao nhiêu cường.

Chung Khuynh Trà đối phó nguyên hâm tâm tư là liếc mắt một cái liền nhìn thấu , nàng ở cảm thán rất nhiều, nhẹn không được suy nghĩ, phó nguyên hâm này nguyên bản không tồi nam nhân đều biến thành hiện tại cái dạng này, kia năm đó Tiểu cô nương, lại hội biến thành cái dạng gì? Nghĩ đến đây mà, nàng lại nghĩ tới Thượng Hà Thanh , tiếp theo lại muốn, chờ vội quá này trận, nếu là hòa Thượng Hà Thanh còn không có vô tình gặp được trong lời nói, vậy rất có tất yếu đi tìm hác tự mình cố gắng , không vì cái gì khác , chỉ vì công tác rất nhiều một loại tiêu khiển đi.

Bất quá, trời tốt, ở Chung Khuynh Trà mới vừa vừa mới chuẩn bị hảo muốn đi tìm hác tự mình cố gắng thời điểm, Thượng Hà Thanh tựa như cái con thỏ dường như lại bính tới rồi nàng trước mắt, này ngoài ý muốn gặp lại, làm cho Chung Khuynh Trà rất là kinh hỉ.

Thượng Hà Thanh vừa nhìn thấy Chung Khuynh Trà , tựa như thấy ngũ ôn sứ giả giống nhau, đầu không chịu không đáng cơ, lưỡng chân cũng không khỏi sau này triệt —— bính một hồi liền thưởng một hồi, nàng tuy rằng không phải lòng dạ hẹp hòi nhân, nhưng nàng vẫn là cảm thấy được ly người đàn bà kia xa một chút có điều,so sánh hảo.

Khả Chung Khuynh Trà cũng chưa cho Thượng Hà Thanh rời xa cơ hội, nàng hơi chút sau này uốn éo đầu, liền thấy được Thượng Hà Thanh , không hề nguyên nhân , nàng mỗi lần vừa thấy được Thượng Hà Thanh , tâm tình sẽ vô duyên vô cớ tốt, lần này cũng không ngoại lệ.

Chung Khuynh Trà không biết đối với lăng gia nói những thứ gì, chỉ thấy nàng sau khi nói xong, hai người liền cùng nhau xoay người, lập tức hướng tới Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ đi tới.

Ngày thường ở thụy phong lăng gia nói một không hai, cũng không cùng cấp dưới hi hi ha ha, cổ hồng kỳ đối nàng rất là có điểm sợ, cái này nhìn đến lăng gia ý cười chân thành hướng tới hần đi, hần ở thụy sủng nhược kinh rất nhiều, da đầu cũng bắt đầu run lên, hần sợ một cái không cẩn thận nói lấp đứng lên, làm cho lăng gia chế giễu, làm cho nữ nhân chế giễu loại sự tình này, đối một người nam nhân mà nói chính là tương đương không thể nhẫn nhịn chịu .

Thượng Hà Thanh trở mắt nhìn Chung Khuynh Trà càng chạy càng gần, muốn tránh không chỗ ngồi trốn, nghĩ muốn tát nha tử chạy còn ngược lưng, cuối cùng chỉ có thể giao trái tim nhất hoành, trước hướng về phía độc cay thái dương xé mở hé ra ánh mặt trời cười to mặt, tiếp theo lập lớn giọng chủ động cùng Chung Khuynh Trà chào hỏi: “Xảo —— a!”

Thượng Hà Thanh kia quanh co một tiếng “Xảo a “, cùng sớm đi năm này lao động nhân dân khiêng đòn gánh đi khắp hang cùng ngõ hẻm qua lại thét to “Ma cây kéo đến ma thái đao” có một hợp lại, nàng nhất cổ họng “Xảo a” rống đi ra, kích thích Chung Khuynh Trà cả người lạnh lẽo, nhìn không được ngay tại này ba mươi sáu thất độ cực nóng thời tiết lý đánh một cái giạt mình.

Lăng gia cũng bị Thượng Hà Thanh này thanh “Xảo a” cấp hoảng sợ, mới vừa Chung Khuynh Trà nói với nàng nàng đụng tới một cái thú vị nhân, muốn đi lên tiếng kêu gọi. Lăng gia vừa thấy cái kia “Thú vị nhân” bên người đang đứng của nàng cấp dưới cổ hồng kỳ, xuất phát từ lễ phép, lăng gia liền cùng Chung Khuynh Trà cùng nhau qua đến, không nghĩ tới còn cách ba bốn thước xa, nữ nhân kia liền thành linh đến đây như vậy vừa ra, theo như cái này thì, này cái gọi là “Thú vị nhân “, thật đúng là có thể khảo nghiệm một người trái tim thừa nhận lực.

Lăng gia hướng Thượng Hà Thanh cười, trước cùng cổ hồng kỳ chào hỏi. Chung Khuynh Trà đánh xong giạt mình, cũng bắt đầu cùng Thượng Hà Thanh chào hỏi, nàng cùng hòa khí tức giận nói: “Ồ trong này lại gặp mặt , thật sự là xảo. Người thích tranh chữ đồ cổ?”

“Còn đi đi, không thể nói rõ thích, cũng liền thấu cái nào nhiệt, ” Thượng Hà Thanh gặp lăng gia đã muốn cùng cổ hồng kỳ đánh xong tiếp đón, đã nghĩ lời kéo cổ hồng kỳ chạy lấy người. Ai ngờ cổ hồng kỳ không nghĩ nhanh như vậy bước đi, hần thật vất vả có thể nhìn đến người lãnh đạo trực tiếp bình dị gần gũi như vậy một lần, hần nghĩ muốn nhiều lấy chồng gia tán gẫu trong chốc lát, cũng muốn ở lăng gia trước mặt nhiều hơn tạo chính mình ngay mặt hình tượng —— có không cấp thủ trưởng lưu lại cái ấn tượng tốt, khả trực tiếp quan hệ ví hay không phong phú vấn đề. Cổ tiên sinh là một có điều,so sánh sự thật nhân, hần vừa nghĩ tới tiền lương, nói chuyện đều lưu sướng rất nhiều, thế nhưng không thể nào nói lấp , này cũng thật làm cho Thượng Hà Thanh chắc chắn lấy làm kỳ.

“Chúng ta ở một tháng lý đụng phải bốn lần, lại nói tiếp cũng là có duyên, ” Chung Khuynh Trà theo trong bao lấy ra danh thiếp, đưa cho Thượng Hà Thanh , nói: “Ta gọi là Chung Khuynh Trà , ngài họ gì?”

Thượng Hà Thanh tiếp nhận danh thiếp, vừa thấy cấp trên viết chính là mình hào gia cụ công ty phó tổng, mạnh hút một hơi lương khí, nàng đối mình hào gia cụ công ty khả tuyệt không xa lạ, không nói đến nhà nàng kia mở lớn giường là mình hào , nàng trong trường học một ít làm công dụng cụ là từ mình hào đặt hàng , mà ngay cả cha mẹ của nàng bình thường thích ngồi một chút kia trương đẳng y cũng là mình hào , tại đây phiền trên đời này, mình hào gia cụ quả thực vô khổ bất nhập, đánh chết Thượng Hà Thanh cũng không nghĩ tới này cùng nàng thường này thường kia còn nhỏ khí ba lạp nữ nhân hàng đầu đã vậy còn quá đại.

Thượng Hà Thanh là điển hình đầu tường cây cỏ thấy gió thật, ở thái độ làm người xử thế phương diện này, nàng trên cơ bản không có gì nguyên tắc —— nàng là theo cảm giác đi chủ nghĩa tự do giả.

Cảm giác thứ này là hội thay đổi trong nháy mắt , thượng một giây người có thể cảm thấy được người ta không tốt, tiếp theo giây người lại có thể cảm thấy được người ta không tồi. Hiện tại Thượng Hà Thanh thấy thế nào Chung Khuynh Trà như thế nào giống cái cổ tay mà, nàng đang nhìn đến Chung Khuynh Trà này cổ tay mà có điều,so sánh chân thành cũng có điều,so sánh hòa ái hướng nàng đưa qua danh thiếp về sau, nàng đối Chung Khuynh Trà ấn tượng cũng bắt đầu có điểm chuyển biến tốt đẹp, vì thế nàng cũng liền

đỉnh thẳng lưng, bày ra một bộ cổ tay mà tư thế, giống vị chỉ tú lãnh đạo cán bộ giống nhau, hướng Chung Khuynh Trà vươn tay phải, đỉnh dễ thân nói: “Miễn họ gì thượng, danh hà .”

Nhân là thiết, phạm mà là cương, một ngày không trang đến mức hoảng. Thượng Hà Thanh là một mười phần có thể sĩ diện liền sĩ diện hàng, nàng cảm thấy được cổ tay mà nhóm không có gì rất giỏi, ai còn sẽ không bãi cái phạm mà trang cái cổ tay mà? Nàng cảm thấy được nàng mình chính là cái cổ tay mà —— không phải cổ tay mà có thể bắt được bác sĩ học vị có thể lưu đến đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc dạy học? Chê cười thôi.

Chung Khuynh Trà vừa nghe nàng kêu Thượng Hà Thanh , ngẩn ra, nàng hơi hơi rũ xuống mắt, tinh tế quan sát Thượng Hà Thanh vươn tay phải, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, ở lòng bàn tay chỗ, có mấy cái thật nhỏ vết sẹo, làn da cứ việc cẩn thận, nhưng không có bình thường nữ nhân thủ như vậy trơn nhẵn. Tùy theo, nàng đem tay của mình cũng thân qua đi, cảm một khắc kia, nàng cảm nhận được Thượng Hà Thanh ngón giữa phía trên tầng kia kiến —— đó là chỉ có thường thường lấy bút viết chữ nhân, mới có thể sinh ra kiến. Không duyên có vô có , tầng kia kiến làm cho nàng cảm thấy được kiên định.

Chờ cùng Thượng Hà Thanh nắm xong rồi thủ, Chung Khuynh Trà một bên trên không trung viết “ ” hình chữ, một bên cẩn thận hỏi: Đúng vậy Tả vương hữu đồ ?”

Đúng vậy a, ” Thượng Hà Thanh mang theo vài phần tán thưởng, nói: “Người bình thường đều không thể tưởng được này tự, người có thể một chút nói ra, thật là không được.”

“Quá nói, ” Chung Khuynh Trà nhìn chằm chằm Thượng Hà Thanh ánh mắt cùng di động hiện tại bên môi má lúm đồng tiền nhận chân cẩn thận xem, không khỏi lại hỏi: “Người mới trước đây, đại khái bảy tám tuổi thời điểm, có phải hay không từng có một phen màu lam mưa nhỏ tán?”

Thượng Hà Thanh sững sốt, trên mặt bắt đầu hiện lên thần sắc mê mang, nhiều năm như vậy quá khứ, rất nhiều trí nhớ đều thốn mầu, đến tội cùng có hay không, nàng cũng không dám nói. Nàng nghi hoặc nhìn xem Chung Khuynh Trà , muốn làm không rõ ràng lắm nàng vì cái gì hội hỏi mình mới trước đây có hay không quá mưa nhỏ tán, tiểu hài tử có tiểu tán là cỡ nào bình thường chuyện a, chẳng lẽ Chung Khuynh Trà đầu bị cánh cửa gặp có thể nào?

Chung Khuynh Trà nhìn Thượng Hà Thanh trên mặt viết “Mê mang “, không thềm để ý chút nào nở nụ cười, Thượng Hà Thanh có phải hay không nắm đó Tiểu cô nương, nàng không dám 100% đi khẳng định, nhưng là có 50% nắm chắc có thể đi khẳng định, dù sao, ở cái thành phố này, ở bạn cùng lứa tuổi bên trong, kêu “ ” lại có má lúm đồng tiền nữ nhân, không có mấy người, nàng vì tiến thêm một bước đi khẳng định, liền hỏi tiếp: “Người thích khắc tự sao?”

“Người là nói khắc dấu sao? Ta là thực thích , ” lúc này Thượng Hà Thanh không có mê mang, nói thẳng thông liền đem mình ham cấp nói ra, trong đó còn mang theo một chút khoe ra ý tứ hàm xúc. Nàng cũng không giống phụ mẫu nàng giống nhau đa tài đa nghệ, phản chỉ, vị này đại cô nương bức tranh bức tranh chỉ biết muốn làm trù tượng, khiêu vũ chỉ biết nữ mộng, ca hát chỉ biết đại chạy điệu, ở nghệ thuật phạm trù lý, trừ bỏ muốn làm sử luận nghiên cứu, nàng chỉ có thư pháp cùng khắc dấu còn có thể lấy cho ra thủ, luôn luôn không hiểu lắm đặc khiêm tốn Thượng Hà Thanh , thời khắc cũng sẽ không quên nhiều hơn tuyên dương của nàng sở trường.

Thượng Hà Thanh thích khắc dấu, điều này làm cho Chung Khuynh Trà tâm, một chút điều cổ họng thượng, nàng thử tính hỏi: “Người có phải hay không có hướng mình thích gì đó thượng, trước mắt tên thói quen?”

Đúng vậy a, ta đánh tiểu liền thích khắc tên ngoạn, ” Thượng Hà Thanh buồn bực hỏi: “Làm sao người biết ?”

“Đoán , ” Chung Khuynh Trà không có ngay mặt trả lời, nàng đã quên nàng từng cho mình bố trí hạ nhiệm vụ —— tìm được vị kia Tiểu cô nương thời điểm, phải nói với nàng tiếng cảm ơn. Có lẽ, cho dù nàng không có quên, nàng hiện tại cũng không muốn đối với Thượng Hà Thanh nói cái gì cảm ơn. Ánh mắt của nàng vô tình hướng Thượng Hà Thanh tiểu áo thạc thượng đảo qua, thể nhưng phát hiện kia xe mỏng thượng còn có khắc một cái nho nhỏ tiền xu đại “ ” tự, cái này Chung Khuynh Trà thật sự là hết chỗ nói rồi, chỉ có thể sờ sờ nói: “Bên ngoài quá nóng , chúng ta mau vào đi thôi.”

Lúc này Chung Khuynh Trà đã muốn có thể hoàn toàn khẳng định Thượng Hà Thanh chính là vị kia Tiểu cô nương , nàng một nửa vui vẻ một nửa sầu lo, vui vẻ chính là nàng tìm hai mươi mốt năm nhân, cuối cùng lộ ra mặt nước , sầu lo chính là vị này tra ra manh mối tiểu thư, tựa hồ rất có thể đùa giỡn tiểu thông minh, quá yêu bịa chuyện bát xả, cũng quá không thương hộ “Tư vật” , người khác đều là sợ hãi xe bị hoa, nàng khen ngược, chủ động hướng lên trên biên hoa, có thể làm được hoa xe của mình việc này , trừ bỏ Thượng Hà Thanh , Chung Khuynh Trà thật sự tìm không ra người thứ hai đến. Khả tái tưởng tượng, nàng đều có thể hướng kia đem xinh đẹp mưa nhỏ tán trên có khắc tên, kia hướng chính mình yêu trên xe hoa lưỡng đạo tựa hồ cũng hợp tình hợp lý, xem ra, Thượng Hà Thanh là đánh tiểu còn có phá hư tư vật thói quen.

Chính là, mặc kệ như thế nào, tài năng ở sinh thời cùng Tiểu cô nương gặp lại, luôn kiện vui mừng chuyện, thật sự là đập phá thiết hài vô mịch xử, đặc đến toàn bộ không uống công phu, nghĩ vậy mà, Chung Khuynh Trà tâm tình vô cùng du mau đứng lên —— tìm được người , rất cục.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: nguyên án quá khứ, không ít bằng hữu hỏi khi nào đổi mới, đổi này, ta thật không có nhiều lắm chuẩn sở, muốn nói cái cụ thể thời gian, đến lúc đó vạn nhất đổi mới không được, không thể nghĩ ngờ tương đương đánh mặt mình, nếu không nói cụ thể thời gian, tựa hồ cũng không rất giống nói.

Nguyên vốn tưởng rằng nguyên án lúc sau sẽ không có bận rộn như vậy, nhưng sự thật tổng làm cho người ta một cách không ngờ, tại đây cái “Nhiều chuyện chi đông “, giống như rất khó thanh rảnh rỗi, mà càng văn một chuyện, cũng chỉ có thể sau này nhất tha tái tha, chỉ mong chờ vội quá này trận, nghiệp dư thời gian có thể tương đối rộng thòng thình một ít.

Đây là ngày hôm qua ban đêm viết nhất chương, hôm nay giữa trưa phát đi lên, lần sau đổi mới thời gian, vẫn là không quá cố định, nhưng có một chút tổng có thể khẳng định —— phạm là có khi đang lúc, càng. A, nguyên án vừa qua khỏi, 2011 năm mới vừa mới bắt đầu, mong ước mọi người ở tân một năm, nghĩ thâm,rằng được chuyện.

13. Chương 13

Lần này đấu giá hội chủ yếu bán đấu giá một ít gần hiện đại thủ công hàng dệt, lấy gấm Tô Châu cùng việt tú là việc chính, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ ngồi ở cùng nơi hưng trí bừng bừng quan khán, lăng gia cùng Chung Khuynh Trà ngồi ở bọn họ bên cạnh.

Thượng Hà Thanh là cực nhỏ ở đấu giá hội thượng mua cái gì vậy , nàng cảm thấy được đấu giá hội lý gì đó, ở mọi người lẫn nhau cạnh giới trong quá trình, cuối cùng phải trả giá xa vượt xa quá đồ vật này nọ thân mình giá trị, nàng cất chứa vật phẩm có thể thác nhân bắt được đấu giá hội đi lên bán, khả làm cho nàng ở trong này xuất ra nếu so với nguyên vật thân mình giá trị kỷ trà cao lần thậm chí mấy chục lần giá đến mua những thứ gì, loại này lỗ vốn sinh ý, nàng là chỉ ít đi làm . Nhưng nàng thích thăm đấu giá hội, dù sao ở trong này có thể lái được rộng rãi một chút nhân giới.

Thượng Hà Thanh loại này quan điểm, cùng Chung Khuynh Trà nhưng thật ra không mưu mà hợp, cùng Thượng Hà Thanh bất đồng chính là, Chung Khuynh Trà nếu là ở đấu giá hội thượng nhìn đến thích gì đó, nàng sẽ ở tự thân dẫn khả trong phạm vi đi cạnh vỗ một cái, tỷ như giá quy định một khối tiền gì đó, nàng hội cho mình một cái 20 đồng tiền hạn mức cao nhất, ở bán đấu giá trong quá trình, nếu ở 20 khối trong vòng, nàng hội nhận, nếu vượt qua 20, mặc kệ nàng có bao nhiêu sao thích cái này đồ vật này nọ, cũng sẽ buông tay không để ý tới.

Cổ hồng kỳ đối đấu giá hội cũng không có bao nhiêu nhiệt tình, hần phe phẩy đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, muốn từ trong đám người tìm cái tể da thịt non tiểu anh đẹp trai dưỡng đẹp mắt, nề hà tới nơi này , lấy trung niên nhân chiếm đa số, thật vất vả tìm được một cái tể da thịt non , còn là một bát cửu tuổi tiểu nam hài, hần đối đại thúc nhóm không có gì hứng thú, cũng không có mền đồng phích, sự thật đỉnh là làm cho hần có điểm thất vọng.

Nếu tìm không thấy đẹp mắt nhân, hấn quyết định lấy nói chuyện phiếm đến phái này nhằm chán thời gian. Hấn na na mông, khuynh khuynh thân, nhỏ giọng đối Thượng Hà Thanh nói: “Người có hay không cảm thấy được, chúng ta lắng tổng cùng cái kia chung, Chung Khuynh Trà ngồi cùng một chỗ, thực xứng a?”

Thượng Hà Thanh xem xét xem xét bên cạnh lắng gia cùng Chung Khuynh Trà , hai cái phong tư trác tuyệt nữ nhân mặt mang ý cười ngồi vào cùng nhau, thật là có nói không nên lời cảnh đẹp ý vui, Thượng Hà Thanh bát quái tế bào vừa lên đến, liền thấp giọng hỏi cổ hồng kỳ: “Người cảm thấy được các nàng mới có thể là một đôi sao? Ta thấy thể nào các nàng cũng không giống thích nữ nhân cái loại này nhân a?”

“Ta nhìn cũng không rất giống.”

“Người cùng lắng gia cộng sự, tổng nên biết của nàng tính hướng đi? Nàng có bạn trai sao?”

“Ta biết truy, truy lắng gia nhân có một đánh, nhưng nàng có ... hay không có bạn trai, này ta còn thật không, không rõ ràng lắm, ” cổ hồng kỳ vì nói chuyện lưu sượng, cố ý thả chậm ngữ tốc: “Trước kia công ty của chúng ta, có cái kêu quỷ nữ , truy quá lắng gia, còn tại diễn đàn phát quá nhất thiên bài post, đề, đề mục kêu, ta đối nữ thủ trưởng thăm mền sử, lắng gia biết về sau, sẽ đem quỷ nữ cấp điều đi rồi. Như vậy xem ra, lắng gia hấn là không thích nữ nhân. Khả năng đều ba mươi có ngọn người, còn không có kết hôn, ta, ta lại cảm thấy được đi, có điểm khả nghi.”

Thượng Hà Thanh bẹp bẹp miệng, hỏi: “Người này thường ở giang hồ hỗn , xem kia Chung Khuynh Trà có không có khả năng với người giống nhau cũng thích nữ nhân?”

“Ta ta ta thường thức nữ nhân, không thích nữ nhân!” Cổ hồng kỳ lập tức bảo vệ chính mình tính hướng.

“Người ở trứng chim lý chọn cái gì cầu xương cốt nha? Ta ý là người có hay không cảm thấy được nàng với người giống nhau cũng thích đồng tính?”

“Khó mà nói, khó mà nói, ta xem Chung Khuynh Trà , giống như cũng không giống đi, ” cổ hồng kỳ vừa nói khởi nhân thoại, liền thói quen tính bắt tay phóng tới túi tiền thượng, nghĩ muốn sờ cái yên đi ra, tái nhất cân nhắc trường hợp không đúng, càng làm thủ rút trở về. Không thể nuốt vân phun vụ, hấn có điểm mất mát, hấn vỗ vỗ túi tiền lý yên, phát tiết bình thường nói: “Hải, mặc kệ giống không giống, mỗi người trong lòng đều có tòa cụt tay sơn, này, đây là khẳng định !”

Thượng Hà Thanh không ai bì nổi nói: “Trong lòng ta sẽ không có cụt tay sơn.”

“Người, người không phải người thôi!”

“Nói như thế nào nói đầu người?”

“Không phải ta nói người, hà , người cũng là mau 30 nhân rồi, nam nhân nhiều như vậy, người sẽ không cái có thể coi trọng mắt , nói không chừng a, người trong khung thật đúng là liền, chính là cái LES.”

“Thả người pháo nổ hai lần pháo đi!” Thượng Hà Thanh khinh thường hừ một tiếng, “Ta đối nam nhân nữ nhân đều không cảm giác, tỷ tỷ ta chỉ yêu tự do.”

Cổ hồng kỳ cũng đi theo khinh thường hừ một tiếng, “Ta, ta cời lừa Khán Xướng Bốn, chờ xem!”

Thượng Hà Thanh lưỡi tái cùng cổ hồng kỳ đùa giỡn bản, nàng hôm nay nhận thức hai cái cấp quan trọng nhân vật, nàng muốn mượn cơ hội này lấy chồng gia bộ lời kéo làm quen thuận tiện kết giao bằng hữu, từ nhỏ hỗn đến lớn Thượng Hà Thanh biết rõ nhiều bằng hữu hơn lộ đạo lý, đầu năm nay nhiều giao vài cái bằng hữu tuyệt đối không có gì chỗ hỏng, Thượng Hà Thanh nghĩ muốn, này thời đại, một cách không ngờ “Kỳ tích” rất dễ dàng xuất hiện, ngày sau không chừng đụng tới chuyện gì yêu cầu người ta hỗ trợ đâu! Hừ! Có thể nhắc lên một chút quan hệ tổng so với không có một chút quan hệ cường! Vừa lúc lắng gia an vị ở bên người nàng, nàng cùng lắng gia tán gẫu khởi ngày đến thực phương tiện.

Lộ Lộ cùng lắng gia luôn luôn không nói chuyện không nói, Lộ Lộ nhận thức người nào hoặc là ở đâu mà bức tranh bức tranh lắng gia cũng biết nhất thanh nhị sở. Lắng gia ở biết được Thượng Hà Thanh tên về sau, liền hỏi nàng có phải hay không đang ở thỉnh nhân làm tường bức tranh, Thượng Hà Thanh gật đầu nói là, ngược lại lại hồ nghi hỏi lắng gia là làm sao mà biết được, lắng gia thoải mái nói nàng cùng Lộ Lộ cùng Tần Hạo bọn họ đều biết, là bạn tốt. Thượng Hà Thanh vừa nghe, có điểm giật mình, nàng không nghĩ tới Lộ Lộ Tần Hạo bọn họ thể nhưng cùng thụ phong tổng biên là bạn tốt. Tiếp theo Thượng Hà

Thanh lại ở trong lòng lớn tiếng cảm khái, nhân bất khả mạo tương, đầu năm nay là một nhân người phải cung a! Một!

Trên đường, Thượng Hà Thanh muốn đi toilet, vừa lúc Chung Khuynh Trà cũng muốn đi, hai người giả mù sa mưa nhìn nhau cười, sóng vai đồng hành.

Giải quyết hoàn cá nhân vấn đề, chờ tắm hảo thủ, Thượng Hà Thanh mở ra bao, nghĩ muốn xuất ra khăn tay đến, hảo bắt tay lau khô, nàng lấy khăn tay thủ vùng, đem trong bao thư cấp dẫn theo đi ra, thư theo bao khẩu giấy dựa hai cái, không có thể giấy dựa ngụ ở, một cái té ngã, ném tới trên mặt đất.

Chung Khuynh Trà xoay người giúp nàng nhặt lên thư, nhìn một cái, là úc đạt phu xuân phong say mê buổi tối, nàng đem thư đưa cho Thượng Hà Thanh, nói: “Người bình thường thực thích đọc sách đi?”

Thượng Hà Thanh nở nụ cười một chút, rất ngắn, tựa hồ chuyên vi có lệ, “Thư là tốt nhất thuốc bổ, ta thích ăn thuốc bổ, người sao?”

“Ta cũng thực thích ăn,” Chung Khuynh Trà cũng cười một chút, rất dài, không đủ có lệ. Nàng nhìn nước sôi trông nom, tắm bắt tay vào làm hỏi: “Người thích nhất người nào tác gia?”

“Lão xá.”

“Vì cái gì thích nhất hẳn?”

Thượng Hà Thanh nhún nhún vai, lại có lệ cười, hỏi lại: “Thích một người cần lý do sao?”

“Không cần sao?” Chung Khuynh Trà dương dương tự đắc mi, rất có tâm đắc nói: “Mười bảy mười tám tuổi tiểu hài tử có thể sẽ nói thích một người không có lý do gì, nhưng một cái người trưởng thành đi thích một người, luôn có điểm lý do. Người nói đúng không?” Lời này Ngụ ý là, đồng chí, ngài thế nhưng còn vị thành niên sao?

Thượng Hà Thanh có điểm then thùng gật đầu xưng là, nàng hay là đang cười, nhưng cái trán vi không thể nhận ra nhú vừa nhú, nàng một nửa còn thật sự một nửa trêu chọc nói: “Lão xá là ngôn ngữ đại sư, là thật nhân dân nghệ thuật gia, ta cuối cùng là như vậy thích so với ta còn bị người tôn trọng tên. Hẳn vẫn về thực thật thà, nhưng càng tức càng có chút – ý vị, này thời đại, đã muốn không có như vậy tác gia. Vật lấy hi vi quý, ta cuối cùng là như vậy thích quý trọng gì đó.”

Gặp Chung Khuynh Trà tắm tốt lắm thủ, Thượng Hà Thanh đưa qua đi hé ra khăn tay, Chung Khuynh Trà nhận lấy. Nàng rất muốn hiểu biết năm đó Tiểu cô nương hiện giờ Thượng Hà Thanh, khả các nàng hai cái vừa mới tiếp xúc, quá mức tự nhân gì đó nàng không tốt hỏi, chỉ có thể lựa chọn sử dụng một cái đại chúng hoá vấn đề —— như là người thích cái kia sao kim hoặc tác gia —— đến tán gẫu. Cái này giống vậy tán phẩm khí trạng huống hoặc ô nhiễm môi trường giống nhau, mặc kệ lẫn nhau quen thuộc cùng phủ, mỗi người cũng có thể tham dự tiến vào nói nói ý kiến của mình. Có tâm nhân, là có thể theo đối phương quan điểm cùng với nói chuyện trong giọng nói thăm dò tính cách của hẳn, không thể nghi ngờ, Chung Khuynh Trà là thuộc loại có tâm nhân. Đáng tiếc, Thượng Hà Thanh giáo hoạt thực không phối hợp.

Nếu Thượng Hà Thanh không phối hợp, như vậy, Chung Khuynh Trà quyết định chậm rãi dẫn nàng đi xuống nói. Nàng một bên sát thủ một bên đi ra ngoài, ở hành lang cửa sổ tiền, nàng thu hồi còn muốn đi phía trước đi chân phải, dừng lại, nửa xoay người, ý thượng cửa sổ, nói: “Tốt tác gia không chỉ viết người tốt cùng người xấu, là trọng yếu hơn, là viết nhân tính, ta nghĩ, này cũng có thể là người thích lão xá một cái lý do đi?”

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà vô tình gặp được quá ba lượt, nàng đối Chung Khuynh Trà cũng không có xa lạ cảm, hiện đang nhìn Chung Khuynh Trà tựa hồ có nghĩ muốn dài tán gẫu ý tứ, còn nhìn Chung Khuynh Trà tựa hồ có nghĩ muốn nhìn trộm nàng tư tưởng cảm tình ý tứ, này thật gây cho Thượng Hà Thanh một loại giữ tại hưng phấn khiêu chiến cảm, Chung Khuynh Trà là một tiểu cổ tay mà, nếu ngày sau nói không chính xác có thể gặp được chuyện gì phải thỉnh này tiểu cổ tay mà hỗ trợ, kia theo này tiểu cổ tay mà trước mặt tạo một chút cá nhân cao lớn toàn bộ hình tượng, vẫn là rất có điểm tất yếu.

Vì thế, Thượng Hà Thanh tế lộng tế lộng mắt, ra vẻ thâm trầm trạng, Đúng vậy nha! Người cũng thật cường! Trừ người ra nói điểm này, ta thích lão xá người lý do, chính là của hẳn chính trực, hài hước, đối

nhân dân yêu, cùng mãnh liệt ý thức trách nhiệm, hẳn chính là ta từ nhỏ đến lớn thần tượng, hẳn quả thực chính là ta phấn đấu mục tiêu!”

Không biết vì cái gì, Chung Khuynh Trà vừa nghe đến Thượng Hà Thanh nói như vậy, nàng trong đầu nhân dân tác gia lão xá tiên sinh, nhưng lại vu chột trong lúc đó chuyển hoá thành hi đặc biệt lặc tay cầm của ta phấn đấu khi dừng cảm cùng. Đồng thời, nàng cũng nhớ lại ở thư điểm mua thư mới hà kia mặt không đỏ tâm không khiêu hết bài này đến bài khác lời nói dối, sau đó, nàng mang theo kiên trì mỉm cười, thiện ý nói nói mát: “Như vậy xem ra, người cũng nhất định là thực chính trực, ý thức trách nhiệm cũng nhất định là rất mạnh.”

“Nha! Đây ca ngợi ta cũng không dám chịu, ” Thượng Hà Thanh cũng lập tức liền nghĩ tới nàng ở thư điểm lý lần đó dọa người, chạy nhanh khiêm tốn một hồi. Nàng ho khan một tiếng, làm ra một bộ e lệ bộ dáng, đồng dạng nói: “Ta đạo sư cát sáng ngời tăng như vậy đánh giá quá ta, hẳn nói, Thượng Hà Thanh là một ở hào phóng hướng về phía trước có điều, so sánh chính nhân. Ta cảm thấy được người này a, tựa như một cái thụ, chỉ cần thân cây chính lại thẳng, kia nó chính là một gốc cây lương đồng chi tài, về phần thân cây thượng này cành lá, oai nữa một chút cũng không có quan hệ gì, nói sau, nhánh cây kia nó nếu không oai không nữa, cũng nhục nhã a, người nói đúng không?”

Đúng vậy, ” ở Chung Khuynh Trà trong mắt, Thượng Hà Thanh có một bộ yêu đùa giỡn tiểu thông minh yêu bầy bạ yêu phá hư tư vật quang huy hình tượng, hiện tại, nàng rốt cục lại phát hiện thượng nam nữ trên người một người hồng tinh lờ lờ lượng loang loáng điểm —— tự kỷ, nàng xem Thượng Hà Thanh kia trương trần ngập “Ta chính là lương đồng chi tài” mặt, ghen cười, lại bồi thêm một câu: “Rất là.”

14. Chương 14

Sau giờ Ngọ buổi chiều dương quang đã muốn đã không có phía trước đặc hơn, vốn là —— đầu đập náo lá cây bắt đầu có vài phần sức sống, ngay cả thỉnh thoảng vang lên còi hơi thanh, cũng tinh thần rất nhiều.

Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh đều không có đi vội vả ý tứ, các nàng đều tự hoài sự đều tự mục , dựa hành lang cửa sổ thượng thủy tinh cửa sổ chậm rãi mà nói, đương nhiên, đàm đều là một ít không ảnh hưởng toàn cục trong lời nói, nói cũng đều là một ít không đề cập tư nhân lĩnh vực chuyện.

Ở hai người không đủ quen thuộc phía trước, mạo muội đàm chút tư nhân đề tài, hiển nhiên là không thể thực hiện , ở hai người cũng đủ quen thuộc hoặc là dần dần trở nên quen thuộc thời điểm, đề cập tư nhân đề tài, cũng luôn không thể tránh khỏi. Đây là định phổ biến giao tế quy luật —— nếu lời nói rộng tuếch trong lời nói chúng ta đều tán gẫu xong rồi, nếu không nghĩ gặp thoáng qua trong lời nói, như vậy, chúng ta mà bắt đầu nói điểm thực tế đi.

Tựa như hiện tại Chung Khuynh Trà , nàng đã muốn cùng Thượng Hà Thanh hàn huyên mau nửa giờ lão xá tiên sinh, ý thức trách nhiệm, thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị xem từ từ một ít không quá vào đề vấn đề lớn, nàng cũng không muốn tái cùng Thượng Hà Thanh tiếp tục xả cái gì mã ừ liệt tư mao, nếu không tán gẫu thượng ba ngày ba đêm cũng tán gẫu không xong.

Chung Khuynh Trà cũng nhìn ra, Thượng Hà Thanh có thể thối có thể nói còn có thể biên —— điểm này, Chung Khuynh Trà phán đoán một chút đúng vậy, Thượng Hà Thanh không riêng đối với người khác có thể khoe khoang hải khẩu, chính là nàng chính mình một người một chỗ thời điểm, cũng có chút lăm bầm lâu bầu thói quen —— nàng quả thực liền là một nói lao! Càng muốn chết , nàng còn giống cá chạch giống nhau hoạt thủ nhanh, người đưa ra một cái quan điểm đến, nàng sẽ không theo người nói giống nhau, nhưng lại luôn theo ý tứ của người đi xuống khẩu, tỷ như người nói thời tiết hảo, nàng đã nói thời tiết không xấu, người nói thời tiết không tồi, nàng đã nói thời tiết hợp lòng người, người nói thời tiết chuyện mỹ, nàng đã nói thời tiết nắng... Nàng nói từ luôn với người có khác nhau, khả năng dùng là từ ý tứ, rồi lại luôn với người như vậy xấp xỉ, nhạ người có điểm bất đắc dĩ, còn có thể có điểm vui mừng —— mỗi người đều có làm hôn quân tiềm chất, ai không thích cùng chính mình có nhất trí quan điểm người ni?

Chung Khuynh Trà cảm thấy được, Thượng Hà Thanh nếu đi làm quan, chuẩn là một mười phần mười cùng thân thức mã thí tinh! Nàng phát hiện không thể cùng Thượng Hà Thanh nhiều nhiều lắm, bởi vì Thượng Hà Thanh rất có thể nói, nàng nếu muốn biết chút thực dụng tin tức, tốt nhất vẫn là gọn gàng dứt khoát hỏi ra đến có điều, so sánh bớt lo.

Vì thế, Chung Khuynh Trà ở trải qua này lời nói rỗng tuếch trong lời nói đề nhiệt thân lúc sau, liền áp đặt vào chủ đề: “Người xem, chúng ta hàn huyên lâu như vậy, ta thể nhưng còn không biết người là làm cái gì đâu, người là ở nơi nào thăng chức?”

“Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc, ” Thượng Hà Thanh dương khởi hạ ba, công lên thủ, pha giống cái tri thức phần tử, y phục của nàng tay áo nếu dài chút, chỉ sợ nàng phải vãi ra một luồng thanh liêm đến đây.

Chung Khuynh Trà nhìn thú vị, nàng rất muốn đả kích một chút Thượng Hà Thanh tự kỷ, liền làm ra một bộ mê hoặc thần thái, “Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc... Người còn là một đệ tử, còn tại đọc sách a? Thật không nghĩ tới!”

“Kỳ thật...” Thượng Hà Thanh hơi hơi mở ra miệng động lại hai giây, nàng đem bối đến phía sau thủ na trở về trước người, “Ta là cái lão sư.”

Chung Khuynh Trà lại làm nhanh lên ra một bộ bình tĩnh đại ngộ thần thái đến, “Nha! Là lão sư nha! Khó lường! Thật không nghĩ tới!”

“Này... Người... Ta, ta...” Thượng Hà Thanh ở bất tri bất giác trung vận dụng nổi lên cổ hồng kỳ nói lắp, thật sự là đi theo cái gì học cái gì! Nàng thầm mắng Chung Khuynh Trà cầu mắt thấy nhân thấp, có mắt không nhìn được kim tương ngọc! Khả ở nàng kia trong lúc vô ý động tác thượng, cũng là hơi có vẻ lo lắng không đủ đưa tay sờ sờ mặt, do dự, hỏi: “Ta thoát nhìn không giống như lão sư sao?”

“Không giống!” Chung Khuynh Trà nhìn mình đả kích Thượng Hà Thanh cũng đủ số ghi, nên làm cho người ta gia một viên táo nếm thử, chút, liền không dấu vết khen tặng nói: “Người thoát nhìn quá trẻ tuổi! Bình thường nào có giống như người vậy tuổi trẻ lại xinh đẹp lão sư đâu?”

“Nha! Người xem, người xem...” Thượng Hà Thanh người này, luôn luôn thích bị người khoa, cấp khối đường nàng liền ngọt, hiện tại Chung Khuynh Trà khoa nàng, nàng lại đắc ý, vừa được ý, nói lao bình thường nàng nhưng lại nhất thời tìm không thấy thích hợp trong lời nói mà nói, cuối cùng, chỉ có thể tự bạo của cải: “Ta cũng không tuổi trẻ, đều 28, trong nháy mắt, liền ba tờ a.”

“Thật sự là xảo, hai người chúng ta là cùng năm, ” Chung Khuynh Trà nghĩ đến tuổi, ngăn ngừa thổn thức trong chốc lát, “Càng xảo chính là, đệ đệ của ta đã ở đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc, qua nghỉ hè nên đọc đại nhị.”

Đúng vậy sao?” Thượng Hà Thanh thở dài: “Kia thật sự là thật trùng hợp.”

Đúng vậy a, ” Chung Khuynh Trà hòa nhã mà cười: “Xảo, thuyết minh hữu duyên.”

Hai người lại hàn huyên trong chốc lát, sau đó về tới hội trường, đầu giá hội sau khi kết thúc, lăng gia đi trước một bước, nàng đi tìm Lộ Lộ hảo cùng nơi đi siêu thị, cổ hồng kỳ đón hân bằng hữu điện thoại, phải cùng đi quán bar, hân hỏi Thượng Hà Thanh muốn hay không cùng đi, Thượng Hà Thanh không quá thích quán bar, liền nói: “Ta không đi, nghĩ muốn sớm một chút về nhà.”

Cổ hồng kỳ dặn dò: “Người sẽ không nấu cơm, chính mình mua, mua điểm ăn, tái về nhà.”

“Đã biết.”

Cổ hồng kỳ đi rồi, nhất thời chỉ còn Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà hai người, Chung Khuynh Trà nhìn xem cổ hồng kỳ bóng dáng, cười hỏi: “Bạn trai?”

Thượng Hà Thanh cười tủm tỉm không gật đầu cũng không lắc đầu, nhiều năm như vậy, có không ít người nghĩ đến cổ hồng kỳ là nàng bạn trai, nàng luôn luôn bảo trì trầm mặc thái độ, làm cho người ta tạo thành một loại cam chịu tư thái. Vô hình bên trong nàng cùng cổ hồng kỳ liền đạt thành cộng đồng ăn ý —— ở không rõ chi tiết nhân trước mặt, cổ hồng kỳ không phủ nhận Thượng Hà Thanh là hân bạn gái, Thượng

Hà Thanh cũng không phủ nhận cổ hồng kỳ là nàng bạn trai. Thượng Hà Thanh đưa bọn họ trong lúc đó loại này ăn ý tổng kết vì hỗ trợ lẫn nhau, lẫn nhau lợi dụng, giai đại vui mừng song thắng chính sách.

Nàng cảm thấy được như vậy tốt lắm, gần nhất cổ hồng kỳ tính hướng cần giữ bí mật, thứ hai nàng 28 , này tuổi cũng quả thật cần phải có một cái “Bạn trai” đảm đương tám mộc, cũng tốt ngăn chặn này không có việc gì thích lo liệu hồng nương tam cô lục bà miệng.

Chung Khuynh Trà gặp Thượng Hà Thanh cười mà không đáp, lợi dụng vì cổ hồng kỳ quả thật là nàng bạn trai, nàng đột nhiên có đình điểm không hiểu không được tự nhiên, nàng không thể nói rõ này đình điểm không được tự nhiên đến tột cùng đến từ làm sao, cũng không thể nói rõ loại này không hiểu không được tự nhiên đến tột cùng là phủ hân là tên là mất mát, nàng chính là hơi hợt cười, nói: “Người bạn trai thoát nhìn không tồi.”

Đúng vậy đi, ” Thượng Hà Thanh thực khách quan đánh giá: “Hắn trừ bỏ nói chuyện có điểm bất lợi tác, những phương diện khác xác không tồi.”

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm?”

“Hảo, người thích ăn tương đồ ăn sao?”

“Còn đi.”

Thượng Hà Thanh căn cứ lời kéo làm quen tâm tư, nói: “Ta biết có học tại nhà tử không tồi, đợi lát nữa ta mang người đi đi, bảo quản cho người ăn thoải mái! Người ở ta phía sau đi theo xe của ta đi là được.”

“Hảo.”

Hai người đi bãi đỗ xe, đều tự thủ đều tự xe, Chung Khuynh Trà xuyên thấu qua cửa kính xe, nhìn về phía xe ngoại hoa cỏ —— này bị người công tu bồ trôi qua, sớm mất đi tự nhiên bản tính hoa cỏ, theo không biết theo phương hướng nào thổi tới gió nhẹ giã ra gân cốt, hoa theo gió lay động, điệp tùy chi bãi, chúng nó động tác là như vậy đều nhịp, nói hướng đông oai, đều hướng đông oai, nói đi tây thật, đều đi tây thật, phàm là có như vậy nhất hai cái không đủ nghe lời mà nghĩ muốn hướng trái ngược hướng chạy , cũng sẽ bị đại chúng lực lượng một lần nữa xả nhập quỹ đạo, tựa hồ muốn làm cá tính làm trái lại chính là một loại thiên đại lỗi!

Chung Khuynh Trà lộn trở lại tầm mắt, lại ném Thượng Hà Thanh xe mông, xe mông thượng, kia mai nho nhỏ “ ” tự con dấu đang ở đón trời chiều lờ lờ sáng lên, như là đang nói “Ta là lôi phong” giống nhau kiểu ngạo tự hào, Chung Khuynh Trà nở nụ cười, nhất định phải nhiều hơn đi giải nàng một chút mới tốt, dù sao, đó là cỡ nào có ý tứ một người a!

Thượng Hà Thanh nhìn xem nàng kia tiểu áo thác, nhìn nhìn lại Chung Khuynh Trà kia nhập khẩu Cadillac, còn muốn nghĩ muốn kia Cadillac phải đi theo tiểu áo thác mông phía sau chạy, nàng không khỏi vỗ tay lái hăng hái: “Người ta bốn bánh xe, ta cũng bốn bánh xe, chỉ cần không tiêu xe, ai có thể so với ai khác mau nha! Hừ! Xe dù cho, cũng phải đi theo đẳng chạy! Giá!”

15. Chương 15

Thượng Hà Thanh mang theo Chung Khuynh Trà đi một nhà bố trí hơi có chút Giang Nam phong tình tương đồ ăn quán, nơi này khách nhân không coi là nhiều, cũng không tính ít, quán ngoại đình mấy lượng màu đen quan xe, hiển nhiên là có vài vị công vụ nhân viên chính ở bên trong mỗi cái phòng tọng. Thượng Hà Thanh thích dựa vào cửa sổ tọa, ở nàng xem đến, vừa ăn cơm một bên phân thưởng ngoài cửa sổ phong cảnh đó là một loại hưởng thụ, vừa mới phương Bắc đại thủy tinh phía trước cửa sổ có cái khoảng không tòa, nàng thẳng đi rồi qua đi.

Nhập tòa sau, một vị nhiều lắm chỉ có hai mươi tuổi tiểu phục vụ sinh thực đúng lúc đem đã ngâm vào nước trà ngon ấm trà phóng tới trên bàn, tiếp theo, nửa người trên vì về phía trước khuynh, hai tay đưa qua da

nhân tạo thực đơn, thỉnh các nàng gọi món ăn. Động tác kia, có nề nếp, quy củ, rất khó làm cho người ta tin tưởng, hẳn bắt quả là cái không đến hai mươi đứa nhỏ.

Thượng Hà Thanh cũng không thấy thực đơn, trực tiếp phải một phần đồ sấy hợp chưng cùng đường phèn tương liên, sau đó đối Chung Khuynh Trà nói: “Nơi này đồ ăn đặc biệt nói, người xem rồi thích tùy tiện điểm, ta mời khách!”

Chung Khuynh Trà đối với thực đơn tùy tiện điểm hai cái đồ ăn, nàng nhìn quanh một chút quán cơm lý hoàn cảnh cùng người bán hàng thái độ, quần áo, gật gật đầu, thoạt nhìn có điều, so sánh vừa lòng, “Nơi này ta còn là lần đầu đến, người thường đến?”

Thượng Hà Thanh đem chưa sách phong trúc khoải mở ra, nói: “Không thường đến, nơi này hỏa thực phí lạc quan nhanh, thường tới chỗ này, khả khó lường. Tham những thứ kia, mới lại đây ăn một hơi.”

Nàng là ở khóc than sao? Chung Khuynh Trà đánh giá một chút thấy thế nào như thế nào không đủ cùng Thượng Hà Thanh, ngẫm trở mình một cái xem thường.

Chờ đồ ăn lên một lượt đến, Chung Khuynh Trà vừa muốn một chai bia, nàng vốn định phải rượu đỏ, khả lại tưởng tượng ăn tương đồ ăn uống rượu đỏ, không quá giống hồi sự, đơn giản phải bình ti.

Nàng hướng Thượng Hà Thanh cùng mình thủy tinh cái chén lý rót rượu, nói: “Chúng ta là lần thứ tư gặp nhau, lại nói tiếp, cũng là có duyên, hy vọng chúng ta về sau có thể trở thành bằng hữu.”

Thượng Hà Thanh ước gì có thể cùng Chung Khuynh Trà nhắc lên điểm quan hệ —— nhắc lên điểm quan hệ, tối thiểu người mua đủ thời điểm Chung Khuynh Trà có thể cho nàng cái tiện nghi giới đi? Chung Khuynh Trà trong lời nói ở giữa của nàng lòng kẻ dưới này, vì thế, nàng đúng lúc tiếp lời nói: “Bằng hữu, đương nhiên!” Tái tưởng tượng, chỉ nói cái “Đương nhiên” không đủ để biểu đạt của nàng chân thành, liền lại tùy một câu: “Nhất định!”

Chung Khuynh Trà muốn cười, lại ngượng ngùng cười rất làm càn, đành phải giơ lên chén rượu, nói: “Kia, cụng ly.”

Thượng Hà Thanh là đỉnh không thích yên rượu, nàng không có hút thuốc, cũng không thích nghe thấy yên vị, về phần rượu, nàng nhưng thật ra hội uống, chính là tửu lượng không lớn, bình thường, một chai bia có thể làm cho nàng vụng, hai chai bia có thể làm cho nàng thật. Bia thượng như thế, rượu đế cùng rượu đỏ liền càng không cần phải nói. Ở yên rượu phương diện này, nàng quả thực có thể xưng được với là một tam hảo lão thanh niên.

Hiện tại, nàng xem đến Chung Khuynh Trà đã đem rượu uống ngay đi xuống, nàng nhìn nhìn lại chính mình kia chén bia, uống cùng không uống vấn đề ở nàng trong óc vòng vo vài vòng, cuối cùng, vẫn là cau mày nuốt nhất mồm to, nghẹn khí, tròng mắt tròng mắt, thân bột mà nuốt xuống, cổ họng mắt còn đặc biệt không nề tình phát ra “Ừ ực” một thanh âm vang lên.

Chung Khuynh Trà thấy thế, rất nhanh cúi thấp đầu xuống, tán xuống dưới tóc quần che ở nàng kia không phúc hậu cười, vụng trộm nhạc đủ liễu, nàng hỏi: “Người sẽ không uống rượu?”

Thượng Hà Thanh lắc đầu, nói: “Chính là không quá thích, không biết như thế nào làm cho, ta đối rượu chính là thích không đứng dậy.”

“Vậy người lấy trà đại rượu tốt lắm.”

“Hảo, ” Thượng Hà Thanh suy nghĩ suy nghĩ, hỏi: “Chung tiểu thư, người thực thích cất chứa đi?”

“Bảo ta khuynh trà là có thể, ” Chung Khuynh Trà cầm lấy khăn tay sát lau miệng sừng, nói: “Cha ta thích cất chứa, chịu hẳn ảnh hưởng, ta cũng ưa cất chứa thứ này.”

Thượng Hà Thanh vui đùa nói: “Ham cũng muốn làm thừa kế chế a.”

“Cũng không phải là thôi, người cũng thực thích cất chứa đi?”

“Ta a, cũng còn đi đi. Ta với người không giống với, người là từ nhỏ liền thích, ta là thay đổi giữa chừng.” Thượng Hà Thanh nghĩ nghĩ, hỏi: “Lần đó ở đồ cổ thị trường người mua cái kia ban chỉ, tìm bao nhiêu tiền?”

“Một vạn bát, như thế nào?”

“Úc! Không như thế nào, ” ngày đó lão bản kia nói kia ban chỉ thiếu tứ vạn không bán, sau lại hác tự mình cố gắng nói kia ban chỉ nứt vỡ ngày hai vạn, Thượng Hà Thanh vốn là chờ mong Chung Khuynh Trà ở ban chỉ thượng cật điểm khuy, không nghĩ tới người ta một vạn bát liền mua, một chút mệt cũng chưa ăn, năng không khỏi có điểm thất vọng.

Chung Khuynh Trà giáp khởi một chút đồ ăn, phóng tới miệng chậm rãi tước, giống như không thèm để ý hỏi: “Người cảm thấy được kia ban chỉ giá trị này giá sao?”

Vuốt lương tâm, Thượng Hà Thanh rất muốn nói “Không đáng giá “, hảo kích thích một chút động bất động liền cùng năng thưởng hàng Chung Khuynh Trà . Khả tái nhất cân nhắc Chung Khuynh Trà tựa hồ là cái hành gia, năng lành nghề gia trước mặt không tốt nói lung tung nói, chỉ có thể vi tâm nói: “Giá trị! Ta xem giá trị!”

Chung Khuynh Trà hơi hơi vuốt cằm, năng để đưa xuống, nói: “Ta gần đây đang tìm tìm một bộ 50 niên đại xuất bản mao tuyển , tặng người dùng là, tìm thật lâu, cũng chưa có thể tìm toàn bộ, nếu thượng tiểu thư có phương diện này tin tức trong lời nói, có thể hay không nói cho ta biết một tiếng?”

“Ta gọi là người khuynh trà, người đã kêu ta hà đi, đừng thượng tiểu thư , nghe không được tự nhiên, ” Thượng Hà Thanh trong tay mình còn có như vậy một bộ mao tuyển, năng xem Chung Khuynh Trà rất có mua ý niệm trong đầu, đã nghĩ thúc đẩy cửa này mua bán, vì thế một nửa bầy bạ một nửa chân thật nói: “Lúc này người khả hỏi đúng người, bằng hữu của ta trong tay đang có như vậy một bộ thư, quyển thứ nhất xuất bản ngày là 1951 năm 10 nguyệt, phần thể dựng thẳng sắp chữ, quyển thứ hai là 52 năm 3 nguyệt, quyển thứ ba là 53 năm 2 nguyệt, này tam cuốn hiện tại đều khó tìm, quý giá thực, trước đó vài ngày bằng hữu đem sách này phó thác cho ta, làm cho ta tìm cái thích hợp người mua, thay hân chuyển ra tay.” Thượng Hà Thanh thực hội tính toán, đem thư nói thành chính mình , không tốt mặc cả, nhưng nói thành là bằng hữu , thì phải là mặt khác một hồi sự .

“Thật sự là sơn cùng thủy phục nghi không đường, hi vọng lại nhất thôn a, ” Chung Khuynh Trà tay trái ngón trở khinh đảm chén trà —— đây là năng ở tự hồi khi nhất quán động tác, đúng vậy, năng hiện tại đang ở tự hồi, tự hồi Thượng Hà Thanh trong lời nói lý có vài phần thực vài phần giả.

Tự hồi trong chốc lát, năng hạ định luận, Thượng Hà Thanh có mao tuyển là thật, nhưng này mao tuyển có phải hay không năng bằng hữu , rất có tất yếu đáng giá đi hoài nghi một chút, dù sao, kia bằng hữu làm cho Thượng Hà Thanh giúp đỡ tìm người mua có thể lý giải, nhưng đem thư còn tồn đến năng nơi đó, liền không tốt lắm lý giải . Cái này giống vậy người làm cho ta giúp người tìm cái bảo mẫu có thể lý giải, nhưng vì tìm bảo mẫu còn đem đứa nhỏ áp cho người sẽ rất khó làm cho người ta đi lý giải. Nghĩ vậy mà, Chung Khuynh Trà chọn chọn đuôi lông mày, hỏi: “Nếu ta nghĩ mua trong lời nói, hà , người nói, bao nhiêu tiền thích hợp?”

“Hải!” Thượng Hà Thanh pha hào sảng nói: “Chúng ta nếu là bằng hữu, ta cũng vậy giúp bằng hữu rời tay, bằng hữu bằng hữu chính là bằng hữu, người liền nhìn cấp đi.”

“Ta đây cho người một trăm người cũng nguyện ý bán?”

“Phải thực cấp một trăm, ta là không có gì, cùng lắm thì chính mình bỏ tiền sẽ đem còn lại này cấp bằng hữu bổ thượng thôi!” Thượng Hà Thanh nói dị thường thành khẩn.

“A! Nếu như vậy, vậy một trăm đi!” Chung Khuynh Trà nói dị thường còn thật sự.

Thượng Hà Thanh trọn tròn mắt, 50 niên đại xuất bản mao tuyển, in ấn số lượng không nhiều lắm, cực đủ cất chứa giá trị, chậm thì mấy trăm, lâu thì mấy vạn, năng lúc trước mua thời điểm liền tìm vài ngàn, một trăm đồng tiền mới có thể mua vài tờ chỉ? Sớm biết rằng Chung Khuynh Trà này gian thương như thế da mặt dày, đánh chết năng cũng sẽ không hào sảng nói cái gì làm cho người ta gia nhìn cấp.

Chung Khuynh Trà ngấm Thượng Hà Thanh đại ra bộ dáng, rất là thư thái, năng nói: “Vừa rồi là theo người hay nói giỡn , như vậy đi, ta ra hai vạn, mua của người mao tuyển, như thế nào?”

“A! Hảo, hảo!” Thượng Hà Thanh lúc này không dám tái đùa giỡn tâm mắt , một mâm tính không ăn mệt, liền chạy nhanh gạt đầu đồng ý, theo sát lại pha trò: “Ta đã nói thôi, ngài một cây ngón út đầu đều so với

ta này thất lưng thô, sao có thể chỉ cấp một trăm a.”

Thượng Hà Thanh nói xong , lại cảm thấy được là lạ ở chỗ nào, cố gắng suy nghĩ một chút, rốt cục phát giác là lạ ở chỗ nào —— Chung Khuynh Trà nói rất đúng “Mua của người mao tuyến “, mà không phải “Mua bằng hữu của người mao tuyến “, chẳng lẽ Chung Khuynh Trà nhìn thấu mình là ở nói lung tung nói? Phải thực nhìn ra, kia nữ nhân này ánh mắt cũng quá độc điểm! Quả thực có thể so với rắn hổ mang! Chính là, không thể đủ a! Lời của mình quả thực thiên y vô phòng, nàng là như thế nào nhìn ra ?

Thượng Hà Thanh vừa rồi nuốt nhất mồm to rượu, trắng noãn khuôn mặt nhỏ nhắn thượng đã muốn phiếm điểm hồng, lúc này nhất không yên, nàng đột nhiên cảm thấy được hơi nóng, nàng thân thủ phiến phiến phong, như là đối với Chung Khuynh Trà nói chuyện, hoặc như là ở lăm bằm lâu bầu: “Hôm nay, nhiệt, nóng quá!”

16. Chương 16

Nắng oi tháng năm tháng sáu. Tháng sáu ngày đương nhiên là nóng, hơn nữa mấy năm nay thời tiết vẫn khác thường lợi hại, dĩ vãng âm lịch tháng sáu mới có nóng như thiêu như đốt, hiện giờ sớm trước tiên chí dương lịch tháng sáu. Nhưng bên trong mở ra điều hòa, mặc dù tái nhiệt, có năng lực nhiệt đến na đi?

Chính là, Thượng Hà Thanh cảm thấy được rất nóng, ở một ... mà ... Tái, tái mà tam đem nàng xem mặc Chung Khuynh Trà trước mặt, nàng nói nói đối khi kia luôn luôn so với Thái Bình Dương lý nước biển còn muốn nhiều lo lắng, bất tri bất giác , cánh bị không biết đánh chỗ nào tới máy bơm trừ đi rồi một ít. Điều này làm cho nàng bị tổn thương tự tôn, nàng có thể theo thi đậu nghiên thi đậu bác đến lưu giáo làm lão sư, có thể hỗn thành hiện tại này có xe có phòng áo cơm không lo bộ dáng, nói thật, nàng tự thân thực lực tự nhiên là có , cha mẹ giúp đỡ cũng tự nhiên là có , nhưng nàng kia biết ăn nói môi cùng am hiểu chấp nói muốn làm nhân tế diễn xuất cũng lại công không thể không .

Trung Quốc là một cái nhân tình đại quốc, nhân tình thường thường có thể cao hơn pháp luật quyền uy, rất nhiều người không thành công nguyên vụ nhân tế thất bại, nhân tế thất bại nguyên vụ môi công phu thiện, đầu lưỡi tùy tiểu, nhưng thời khắc mấu chốt, đủ để có thể làm cho thiên biến cái mẫu! Thượng Hà Thanh đọc nhiều sách vở, am hiểu sâu trong đó đạo lý. Nàng hiểu không trông nom hình thức thượng như thế nào lần, Trung Quốc ở trong khung bản chất liên chưa từng có lần quá, nàng thích lão xá, nàng cảm thấy được lão xá tiên sinh dưới ngòi bút cũ xã hội, hoàn toàn có thể xuyên qua thời không áp dụng vụ đương đại, lão xá tiên sinh dưới ngòi bút tường tử cùng vương lợi phát, cũng hoàn toàn có thể xuyên qua thời không ở đương đại nhân thân thượng tìm được bọn họ bóng dáng. Thượng Hà Thanh chưa bao giờ sẽ chết đọc sách, nàng là phi thường giỏi về theo cuốn sách ấy hấp thu kinh nghiệm cùng giáo huấn —— tựa như nàng sớm đi năm phiến đưa hầu khi, ở bọn rắn độc trên người sống học sống dùng theo Tây du lý hấp thụ tôn hầu tử “Tiên đan” kinh nghiệm giống nhau, không riêng có thể giải quyết vấn đề, còn có thể phát tài làm giàu, cỡ nào thực dụng!

Nhưng là, nàng hấp thụ này kinh nghiệm cùng giáo huấn, ở Chung Khuynh Trà trên người giống như một chút cũng không thấu hiệu, cho nên, nàng rất nóng, quả thực nhiệt thấu , ngay cả trên trán đều phiêu khởi một tầng thần nhiên sương mù, nàng hiện tại tâm tình, tựa như hồ lý dục khai không ra thủy, mạo hiểm bọt khí, cũng không sôi trào, rửa cái mặt, có thể xử dụng, nghĩ muốn uống, không được.

Thượng Hà Thanh lại là tự tin , lạc quan , cứ việc Chung Khuynh Trà —— này nàng cũng không tính là quen thuộc vừa mới kết bạn “Bằng hữu” —— luôn đem nàng nhìn thấu, nhưng nàng vẫn có chút không cam lòng, đều là bạn cùng lứa tuổi, người lợi hại, ta cũng không kém, ai có thể so với ai khác cường đâu! Ta cũng không tin này hành vi bất chính! Hừ! Ngày còn dài, chúng ta đi tiều!

Tóm lại đứng lên, Thượng Hà Thanh vẫn là không biết Chung Khuynh Trà . Nàng ở biết được Chung Khuynh Trà là mình hào phó tổng về sau, đã ở trong tiềm thức đem Chung Khuynh Trà đưa về đồ có này biểu phú nhị đại hàng ngũ, này ngay cả chính cô ta đều không có nhận thấy được phân loại, mê hoặc của nàng mắt. Nàng lại có thể hỗn, cũng bất quá là một lão sư, tương đối tinh thuần vườn trường là của nàng

sân khấu, dạy học nghiên cứu học vấn là của nàng chính nghiệp, bên người nàng đồng sự cùng bằng hữu, đại bộ phận là chút hào hoa phong nhã tâm cao khí ngạo học giả, nàng tiếp xúc tam giáo cửu lưu, cùng Chung Khuynh Trà khi xuất ra, phải ít hơn. Nàng cùng không ít phú nhị đại tiếp xúc quá, học sinh của nàng bên trong cũng có phú nhị đại, nàng tổng cảm thấy được dựa vào chính mình học thức, đi lừa dối một cái phú nhị đại tuyệt đối không thành vấn đề, nàng tiếp xúc trôi qua này không đủ thành dụng cụ phú nhị đại, làm cho nàng lâm vào hình nhi thượng học công cù xiềng xiếc, nàng tự tin qua đầu! Bởi vì không đủ hiểu biết, cho nên nghe mới sinh độc không sợ cọp, có gan ma đao soán soạt hướng heo dương, như thế dũng giả, thực tại khả gia.

Chung Khuynh Trà là phú nhị đại luôn không nhiều lắm sai lầm, chính là, nàng lại bất đồng vu bình thường phú nhị đại, đầu tiên, nàng yêu cha của mình, biết rõ phụ thân ở gây dựng sự nghiệp khi gian nan, cho nên, nàng sẽ không giống bình thường nhà giàu đệ tử như vậy lãng phí. Còn nữa, nàng đánh tiểu sẽ không có phụ thân, điều này làm cho nàng so với bình thường đứa nhỏ đều phải thành thực sớm hơn một ít; nàng tuổi còn trẻ chỉ có một người ở hải ngoại học ở trường, điều này làm cho nàng so với bình thường đứa nhỏ càng thêm độc lập kiên cường một ít; nàng kia không thể tùy tiện cho biết, báo cho người khác tính thủ hướng, làm cho nàng so với bình thường bạn cùng lứa tuổi ứng có nhiều hơn nghi ngờ, cố kỵ, cẩn thận cùng phòng bị; mà này vài năm ở trên thương trường sờ đi cổn đánh, lại làm cho nàng so với bình thường bạn cùng lứa tuổi hiểu biết xã hội cùng nhân tính càng nhiều một ít. Của nàng kinh nghiệm, có theo sách vở thượng đắc tối, nhưng càng nhiều, là tự mình trải qua về sau mới nắm giữ, nàng trải qua đau khổ cùng cô tịch, là sống ở khoái hoạt nhà, một đường đi tới xuôi gió xuôi nước Thượng Hà Thanh không thể đủ đi chân chính thể hội.

Nhân đều cũng có lịch sử, suy nghĩ giải một người, đỉnh tốt biện pháp, chính là đi thăm dò tham một chút hẩn lớn dần lịch sử. Thượng Hà Thanh lớn dần cùng bình thường đứa nhỏ cơ hồ không giống, cho nên Chung Khuynh Trà thực dễ dàng nắm chắc lòng của nàng để ý. Chung Khuynh Trà lớn dần quá mức khác hẩn với thường nhân, cho nên Thượng Hà Thanh căn bản sờ không chính xác của nàng mạch cùng.

Thượng Hà Thanh có thể nhìn ra, Chung Khuynh Trà là thật tâm nghĩ muốn cùng nàng kết giao bằng hữu, bởi vì vô luận Chung Khuynh Trà như thế nào một ... mà ... Tái đem nàng xem mặc, động lòng người gia trong ánh mắt thực thành, vẫn tương đối xích lỏ lỏ, mặc kệ điểm ấy chân thành có phải hay không trang, chỉ cần thoát nhìn thật là có điểm chân thành ý tứ, này là đủ rồi. Đầu năm nay giao bằng hữu, không đều là chỉ cần thoát nhìn giống như vậy hồi sự là có thể thôi, làm người không thể rất tích cực, vĩ đại đẳng đều nói, “Hôn đỉnh” áp đến hết thấy!

Vì thế, Thượng Hà Thanh lui ra từng bước, lại muốn, nếu chúng ta đều đỉnh “Chân thành” nghĩ muốn cùng đối phương kết giao bằng hữu, vậy chúng ta vẫn là tận lực chung sống hoà bình xúc hài hòa đi, đương nhiên, có thể làm cho ta chiếm được điểm tiện nghi tốt nhất bất quá, chiếm không đến tiện nghi cũng không quan hệ, chỉ cần đừng làm cho ta chịu thiệt, như thế nào đều được!

Thượng Hà Thanh ý tưởng thường thường là trong chốc lát một cái dạng, này trong chốc lát nghĩ muốn tiến công, hạ trong chốc lát lại muốn phòng thủ, của nàng tâm điểm thủy chung chỉ có một —— đừng làm cho ta chịu thiệt là được! Trừ bỏ điểm này, ở những phương diện khác, nàng thật sự không có gì rất chắc chắn nguyên tắc. Nói thật, mặc dù nàng thật sự cật liêu khuy, nàng cũng sẽ giống a Q bình thường đem mình tưởng tượng được không chịu thiệt, như vậy xem ra, trên người nàng tối đáng giá khoe ra địa phương, chỉ sợ sẽ là theo trong bụng mẹ mang đến kia sợi lạc quan kính mà.

Thượng Hà Thanh đắm chìm ở chính mình ngũ thải tân phân “Ý tưởng” trung, ý tưởng tuy nhiều tư nhiều màu, trên mặt hẩn biểu tình thật cũng không nhiều lắm pháp phỏng, trên cơ bản, vẫn là duy trì mỉm cười bộ dáng, thượng nam nữ nhiều ít cũng là “Hỗn” tới được, thái sơn áp đỉnh mà mặt không đổi sắc đạo hạnh, luôn có như vậy một chút.

Chi tiết quyết định thành bại, Chung Khuynh Trà là giỏi về trao chi tiết, nàng có thể nhìn ra được Thượng Hà Thanh đang suy nghĩ chuyện gì, bởi vì Thượng Hà Thanh kia mỉm cười quả thực giống cái thạch điêu, mà nói ra trong lời nói, tuy rằng cũng đủ khéo, nhưng cũng ẩn ẩn mang theo vài phần không yên lòng.

Cùng hẩn nhân nói chuyện với nhau khi không yên lòng, là một loại không lễ phép hành vi. Chung Khuynh Trà không có quá mức so đo, chính là mím môi thần ho nhẹ một tiếng, này thanh ho nhẹ, vừa đúng, thanh

âm không cao không thấp, không giòn không chìm, giống như không cố ý lại giống như vô tình, người sáng suốt vừa nghe liền sẽ biết, này ho nhẹ, là chuyên môn lấy đảm đương chỉ cảnh kỳ dùng là.

Thượng Hà Thanh không ngốc, nàng tại kia thanh ho nhẹ lý, rất nhanh liền đem mình lực chú ý kéo lại, nàng chớp chớp mắt, giống là vì tị lỗi bình thường, nói: “Này đó đồ ăn đủ sao? Không đủ trong lời nói, tái điểm vài cái.”

“Đủ liễu, không cần điểm, hai người chúng ta cũng ăn không bao nhiêu, ” Chung Khuynh Trà thực vừa lòng Thượng Hà Thanh kia so với hầu tử còn linh hoạt phản ứng, nàng hỏi: “Trừ bỏ cất chứa, người bình thường còn có cái gì ham?”

“Ta ham không coi là nhiều, bình thường thượng hoàn khóa liền trốn trong nhà nhìn xem viết viết chữ, hoặc là liền vui đùa một chút khắc dấu, phao nhà bảo tàng hoặc đồ thư quán, thời gian nếu sung túc trong lời nói cũng sẽ đi ra ngoài lữ du lịch. Người sao?” Thượng Hà Thanh không muốn chịu thiệt, ở người khác hỏi xong nàng lúc sau, nàng quen hơn nữa một câu “Người sao?” Đây là nàng đánh tiểu liền dưỡng thành thật là tốt tật xấu, đời này chỉ sợ rất khó sửa rụng.

“Ta với người không sai biệt lắm, chính là hiện đang làm việc áp thân, rất khó lại đi chiếu cố đến ham thứ này , ” Chung Khuynh Trà pha có thâm ý hỏi: “Của người khắc dấu là từ vài tuổi bắt đầu học ?”

“Tứ ngũ tuổi đi, ba của ta thích khắc dấu, ta đánh tiểu liền cùng hắn học ngoạn, ” Thượng Hà Thanh vì khoe khoang tay của mình nghệ, theo trong bao lấy ra của nàng khắc chương, đưa cho Chung Khuynh Trà , nói: “Đây là ta chính mình khắc , người thích cất chứa, nhất định đối thứ này cũng có nghiên cứu, nhìn xem như thế nào?”

Chung Khuynh Trà trước đem khắc chương phóng tới lòng bàn tay diêm diêm, lại dùng ngón cái cùng ngón trở bốc lên đến cẩn thận xem, chờ thưởng thức đủ liễu, nàng chậm rì rì , kéo trường âm nói: “Thực —— địa —— nói —— ”

Là một nhân liền thích bị người khích lệ, Thượng Hà Thanh lại thích bị người khoa tro cốt cấp sư thái, Chung Khuynh Trà mới vừa nói ra “Thực nói” ba chữ, Thượng Hà Thanh liền đỉnh thẳng lưng bản, nghĩ muốn nghĩ một đằng nói một nẻo tỏ vẻ một chút khiêm tốn. Khả không đợi nàng đem nghĩ muốn biểu đạt khiêm tốn trong lời nói nói ra, Chung Khuynh Trà tiếp theo lại bổ chiếm hữu nàng không nói hoàn trong lời nói: “—— thọ núi đá.”

Thượng Hà Thanh một chút , sống lưng cũng không như vậy đỉnh , nàng thâm mắng Chung Khuynh Trà , một hơi không nói hoàn, trung gian xả cái trường âm, người cũng không phải gà trống ở đánh minh, nào có nói như vậy ? Nàng giật nhẹ da mặt, kia má lúm đồng tiền đều bị nàng xả thành một cây dài tuyến, “Này chương liễu là ta ba đưa của ta, hắn mắt độc, hắn là coi như nói.”

“A, ” Chung Khuynh Trà đùa hoàn Thượng Hà Thanh , vừa cẩn thận nhìn xem khắc chương, thời khắc đó chương, lộ ra một cổ đại khí cùng lịch sự tao nhã, một tác vuông trong lúc đó tấn hiển cái vui trên đời, cùng động bất động liền yêu chấp nối yêu bấy bạ có vẻ có điểm tục Thượng Hà Thanh trực tiếp là hai cái cực đoan, nếu không phải Thượng Hà Thanh nói đây là nàng khắc , Chung Khuynh Trà chắc là không biết đem thời khắc này chương cùng Thượng Hà Thanh liên lạc với cùng nhau , Thượng Hà Thanh khắc chương, ở một cái chớp mắt trong lúc đó làm cho Chung Khuynh Trà đối nàng vài phần kính trọng. Cơ hồ mỗi người đều có hai tờ gương mặt, nhân tiền một mặt, nhân sau một mặt, ban ngày một mặt, ban đêm một mặt. Thượng Hà Thanh trước mặt người khác một mặt, Chung Khuynh Trà đã lĩnh giáo rồi, nhưng nàng ở nhân sau một mặt đến tốt cùng là dạng gì tử? Nhìn khắc chương, Chung Khuynh Trà bỗng nhiên đối Thượng Hà Thanh sinh ra một loại cực kỳ mãnh liệt hứng thú, loại này mãnh liệt muốn đi hiểu biết một người cảm giác, Chung Khuynh Trà là cực nhỏ có.

Nàng lặp lại xem kỹ con dấu, còn thật sự đánh giá: “Nói thật, khắc rất tốt, tính nghệ thuật thượng, ý cùng cảnh hài, kỹ xảo thượng, tinh xảo, đường cong lưu sướng, đủ độ mạnh yếu, kỹ thuật xắt rau thành thạo, bút họa biến chuyển quá độ phi thường thống nhất tự nhiên, một nữ hài tử có thể khắc ra như vậy chương đến, thực khó lường. Nhân thường nói, giai pháp tấn đường, ấn tông tấn hán, nhìn ra, người nhất định vẽ quá không ít tấn hán ấn. Ta nhìn... Còn giống như có chút tề bạch thạch phong cách ở bên trong?”

“Đôi, tề bạch thạch ta vẽ quá rất nhiều lần, hần câu kia ‘ diêu ở giống như cùng không giống trong lúc đó ’, ta bội phục nhanh.”

Chung Khuynh Trà xem liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh kia mang theo vết sẹo thủ, hỏi: “Trên tay người này vết sẹo, là học khắc dấu thời điểm lưu lại đi?”

Đúng vậy a, thật không tốt xem đi?” Thượng Hà Thanh sờ sờ chính mình móng vuốt, mặc danh kỳ diêu , nhưng lại có chút ngưng ngưng.

“Không, có điểm ba càng hiển phong phú, ” Chung Khuynh Trà trêu ghẹo.

Thượng Hà Thanh không nói gì.

“Thật sự, không khó xem, ” Chung Khuynh Trà bán khoa bán tổn hại nói: “Chính là vài đạo ba mà thôi, so với kia chút sống an nhàn sung sướng thủ bắt làm trò hề hơn, huống chi, này đó ba còn đại biểu cho của người dụng tâm cùng cố gắng, đáng giá giữ lại!” Nữ nhân đều là nghiệp dư, có mấy người phụ nhân sẽ không để ý trên người mình vết sẹo đâu? Chung Khuynh Trà không muốn làm cho Thượng Hà Thanh “Xúc ba sinh lo “, liền chạy nhanh dời đi đề tài: “Người nói người bình thường còn thích viết chữ, là vì khắc dấu mới học đi?”

“Một chút đúng vậy, ” Chung Khuynh Trà vừa chuyển đề tài, Thượng Hà Thanh lập tức liền đã quên ba, nàng uống một ngụm trà, nói: “Ấn theo thư nhập, thư lấy ấn ra, thư pháp cùng khắc dấu chẳng phân biệt được gia, lúc trước là vì khắc dấu mới học thư pháp, không nghĩ tới, học học nhưng lại như vậy thích thượng.”

Chung Khuynh Trà mang theo rất có ý tứ hàm xúc cười, nói: “Ta cũng thực thích thư pháp cùng khắc dấu, bất quá, ta chỉ hội thưởng thức, khắc đao cùng bút lông ta là rất ít lấy . Nếu người phương tiện, ta còn thật sự rất muốn theo người học nhất học.”

“Này đâu có a, ” vừa mới Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh kia vừa thông suốt khoa, đã muốn làm cho nàng đắc ý mau sẽ không được bắc , hiện tại gặp Chung Khuynh Trà còn muốn bái nàng vi sư, thượng tiểu thư lòng tự tin đột nhiên bành trướng nhất mẩu lớn, luôn luôn thích “Phòng nhân” nàng, lúc này đầu nóng lên, nhưng lại một hơi đồng ý: “Ta khóa không nhiều lắm, thời gian có khi là, nhận được để mất, người nếu muốn học, ta tùy thời đều có thể giáo người.”

Chung Khuynh Trà rèn sắt khi còn nóng, “Vừa lúc ta mấy ngày nay không vội, người phải có trống không nói, ta ngày mai bắt đầu liền theo người học như thế nào?”

“Không thành vấn đề!” Xem Chung Khuynh Trà học giỏi như vậy, Thượng Hà Thanh bệnh nghề nghiệp vừa lên đến, còn có như vậy một chút kích động, thật tốt học đệ tử! Khó được!

Chung Khuynh Trà tiếp tục làm nghề rèn: “Người xem ở đâu mà học có điều,so sánh hảo đâu? Nhà của ta? Hoặc là địa phương khác? Đương nhiên, ở nơi nào học, phải người định đoạt, người cảm thấy được làm sao phương tiện, liền ở nơi nào.”

Thượng Hà Thanh không nghĩ qua lại chạy chân, nàng vòng vo chuyển tâm tư, nói: “Nếu không ngày mai người tới nhà của ta đi, nhà của ta giấy và bút mực đều là có sẵn , chương liêu cũng có không ít, vừa lúc người cũng có thể nhìn xem mao tuyển nghiệm nghiệm hàng.”

“Tốt, vậy cũng liền đã làm phiền người.”

“Khách khí, khách khí, chính là ta gia đang ở thỉnh nhân làm tường bức tranh, có điểm loạn, đến lúc đó tám phần đắc cho người chế giễu .”

“Sẽ không, ” Chung Khuynh Trà khách sáo : “Hiện tại đình lưu hành hội tường bức tranh, ta còn muốn từ công ty hành lang lý cũng biết điểm đâu.”

“Thật sự? Ta đây liền hướng người đề cử cho ta làm tường bức tranh này hỏa nhân đi, bọn họ làm không tồi, chờ ngày mai ta liền theo chân bọn họ nói nói, chờ cho ta làm xong , liền làm cho bọn họ làm cho người đi.” Thượng Hà Thanh thực hội tính bảng cửu chương, nàng cộng lại muốn đem Lộ Lộ tái giới thiệu cho Chung Khuynh Trà , kia đến lúc đó nàng có thể nhường đường lộ cấp chính cô ta tường bức tranh đánh cái chiết khấu , năm vạn thất a, ngấm liền đau răng.

Chung Khuynh Trà thân mình đã muốn đủ mạnh mẽ vang dội , nàng không nghĩ tới Thượng Hà Thanh so với nàng còn có thể nói phong chính là vũ, nàng vừa mới cũng chỉ là thuận miệng như vậy nhắc tới, căn bản không có thật muốn trêu ghẹo mãi tương bức tranh ý tứ, khả lại nhìn Thượng Hà Thanh như vậy nhiệt tâm, nàng cũng không hảo tùy tiện sửa miệng, chỉ có thể trừu trừu khóe miệng, theo phụ họa: “Kia vừa muốn đã làm phiền người.”

“Bằng hữu thôi, hần là , không phiền toái!” Thượng Hà Thanh nói hùng tráng cực kỳ.

17. Chương 17

Chưa bao giờ trải qua nhân sự Thượng Hà Thanh tự nhiên sẽ không đem Lộ Lộ trong lời nói hướng oai chỗ nghĩ muốn, nàng nhưng thật ra thật bất ngờ Lộ Lộ là làm sao biết nàng tiêu chảy náo loạn thật lâu .

“Người trên mặt đều viết , ” Lộ Lộ biết Thượng Hà Thanh vẫn không bạn trai, nàng hiện tại có điểm tò mò cùng Thượng Hà Thanh làm âm ỉ một đêm nhân đến tột cùng là phương nào thần tiên, lưỡng mắt không khỏi lại kẻ trộm trượt đi hướng trong phòng ngủ tiều.

Thượng Hà Thanh vừa thấy Lộ Lộ này phó bộ dáng, lập tức tỉnh ngộ lại, nàng nếu có chút khí lực, nhất định sẽ đoán ra đi lộ một cước, nê hà hiện tại nàng thật sự một chút khí lực cũng không có, chỉ có thể phần nộ địa bữu môi, nói: “Họ Lộ vị bạn học này, ngài thoát nhìn như vậy ngây thơ, như thế nào mẫn đầu óc đều là hoàng thủy? Tỷ tỷ tối hôm qua tiêu chảy náo loạn thật lâu, người nghĩ muốn người nào vậy?”

“Nguyên lai là tiêu chảy a!” Tần Hạo đứng ở một bên cười ha ha, hần thừa nhận, hần vừa thấy Thượng Hà Thanh kia phó mặt mày hần cũng muốn trật.

“Người cũng không có thể trách ta, người này phó bộ dáng là người đều dễ dàng hướng phương diện kia nghĩ muốn, ngài cũng đừng lợi hại, nháo cái bụng cùng nháo xuân đường như, người bình thường chỉ sợ cũng chưa này đạo hạnh, ” Lộ Lộ tổn hại Thượng Hà Thanh một câu, tiếp theo lại bắt đầu làm người hiền lành: “Người còn không có ăn điểm tâm đi? Náo loạn nhất tức bụng, hiện tại dạ dày lý nhất định là trống không, đợi lát nữa mà ta làm điểm cháo, người nhiều ít chịu chút.”

“Hảo hảo, vậy người vội, ta lại đi ngủ một hồi, ” Thượng Hà Thanh tuyệt không cùng Lộ Lộ giảng khách khí.

Lộ Lộ làm mặt quỷ, làm cho Tần Hạo trước bức tranh bức tranh, nàng đi phòng bếp cấp Thượng Hà Thanh ngao cháo, chờ cháo ngao hảo, Lộ Lộ đi phòng ngủ tỉnh lại Thượng Hà Thanh , ai ngờ Thượng Hà Thanh lại ở trên giường không muốn dậy, Lộ Lộ bất đắc dĩ, chỉ có thể giống hầu hạ lẳng gia giống nhau đem cháo đoan lại đây, phóng tới đầu giường tiểu trên bàn, nói: “Người sẽ không còn muốn làm cho ta uy người đi?”

“Người nếu muốn uy, ta cũng sẽ không cự tuyệt, ” Thượng Hà Thanh một bên bán ngồi dậy vừa nói.

“Mỹ cho người, chính mình ăn, ” nhận thức gần một tháng , Lộ Lộ vẫn là lần đầu tiên đi vào Thượng Hà Thanh phòng ngủ, nàng chỉ dùng hai mắt sẽ đem này tiểu oa đánh giá xong rồi, Thượng Hà Thanh phòng ngủ thật sự không có gì hay xem , hai cái giá sách cùng nhất thai lắp ráp thai thức máy tính chiếm nửa giang san —— của nàng thư phòng không gian hữu hạn, thư lại đặc biệt nhiều, giá sách bãi không ra, nàng liền na hai cái phóng tới phòng ngủ. Tái chính là hé ra giường lớn vài món gia cụ cùng một đồng thật to nho nhỏ món đồ chơi, còn lại chính là sườn cánh cửa tủ quần áo cùng chung quanh loạn buộc quần áo. Tóm lại, Thượng Hà Thanh phòng ngủ, có thể dùng “Tế, loạn, tán” để hình dung, nhường đường lộ may mắn chính là, phòng ngủ cửa sổ mình mấy lượng, đỉnh sạch sẽ, không đủ bản, nếu không liền thật không có một chút nền chỗ .

Lộ Lộ tán thưởng : “Hà , vừa thấy người này óc, ta liền rất tin ngài nhất định là cái nữ bác sĩ.”

“Như thế nào?”

“Có rất ít nữ nhân không hiểu thu thập mình phòng ở a.”

“Tôi địa ngục đi, ta chính là chính mà bát kinh nữ nhân, ” Thượng Hà Thanh nghe thấy nghe thấy tràn đầy mùi thơm ngát bí đồ cháo, nói: “Người thật đúng là thích hợp làm cái hiền thê lương mẫu.”

“Ta vốn chính là hiền thê lương mẫu, ” Lộ Lộ nói xong, thuận tiện nhiều xem xét vài lần kia lương giá sách, vừa thấy giá sách thượng thư nàng cơ hồ đều có, cũng sẽ không có hưng trí.

“Nói hiền thê, ta tin, nói lương mẫu, người đưa nhỏ ở đâu đâu?”

Lộ Lộ thuận miệng nói: “Ta đối tượng chính là ta đưa nhỏ.”

Lộ Lộ vừa nói đến đối tượng, Thượng Hà Thanh lại tới nữa lòng hiếu kỳ, nàng theo Lộ Lộ trong lời nói hỏi: “Người đối tượng dài cái dạng gì a?”

“Nhân dạng, ” Lộ Lộ cười hì hì có lệ.

Thượng Hà Thanh thích hợp lộ có lệ rất bất mãn, nàng ăn cháo hỏi: “Người cùng lăng gia là bằng hữu?”

“Ân, trước kia ở thủy phong đã làm tường bức tranh, thường xuyên qua lại tự thành bằng hữu, ” tối hôm qua lăng gia thích hợp lộ nhắc tới quá ở đầu giá hội xảo ngộ Thượng Hà Thanh chuyện, Lộ Lộ đối với vấn đề này sớm có chuẩn bị. Nàng đem trang điểm trên đài đông oai tây thật đồ trang điểm bãi chỉnh tề, theo gương lý nhìn đến đầu của mình phát có điểm loạn, liền nói: “Ta nghĩ nghĩ muốn sơ chải đầu phát, người lược đầu? Cho ta dùng dùng.”

“Ở thư phòng đâu, chính người đi lấy.” Thượng Hà Thanh chưa tự hỏi nói theo khẩu ra, nói nhất nói ra liền lập tức hối hận , thư phòng chỗ kia, người bình thường sao có thể đi vào?

Lộ Lộ cũng mặc kệ nhiều như vậy, nàng đã sớm nghĩ muốn xem xem Thượng Hà Thanh thư phòng, cái này thật vất vả có thể bắt được Thượng Hà Thanh một cái pheo, nàng sao có thể buông tha cơ hội này.

Thượng Hà Thanh vừa dứt lời, Lộ Lộ kia lòng bàn chân tựa như lau du giống nhau “ lưu ” một tiếng nhảy lên hướng về phía thư phòng, Thượng Hà Thanh sợ nàng này bảo bối có cái gì sơ xuất, bất chấp thân thể chợt dạ, cũng “Phần phật” một tiếng từ trên giường nhảy dựng lên, vội vàng địa đuổi theo Lộ Lộ cước bộ mà đi.

Sàn nhà rất hoạt, hai người chạy đều quá mau, Lộ Lộ chạy vội tới cửa thư phòng, nhất thời có điểm sát không được xe, thân thể thẳng tắp liền hướng trên cửa chàng, nàng muốn đỡ ngụ ở cạnh cửa bắt tay ổn định thân mình, ai ngờ theo sau bay nhanh mà đến Thượng Hà Thanh cũng bởi vì quán tính quấy phá, thỉnh linh đánh vào cửa nàng phía sau lưng thượng.

Này va chạm, đem thư phòng đại môn phá khai , hai người lại bởi vì trọng tâm không xong, một trước một sau nằm úp sấp tới rồi trên mặt đất, Lộ Lộ cùng sàn nhà thân mật tiếp xúc, Thượng Hà Thanh có điều,so sánh triêm quang, cùng Lộ Lộ phía sau lưng đến đây một lần thân mật tiếp xúc, nàng kia sắp xếp sáng trông suốt Tiểu Bạch nha giòn sinh địa khái đến Lộ Lộ xương bả vai thượng, đau đến Lộ Lộ thiếu chút nữa chửi má nó, Thượng Hà Thanh chính mình cũng đau quá, hai người đồng thời rên rỉ ra tiếng, thật thật mà là xuân / mẫu khôn cùng.

“Cẩu khăng nê” thức tiên nằm úp sấp tuy rằng không đủ thể diện, cũng may, hai người té xuống đặc tư thể coi như có điều,so sánh xinh đẹp. Ở phía trước nằm úp sấp trong quá trình, Lộ Lộ tóc dài dương lên, màu đen dài đeo trượt xuống bả vai, lộ ra nửa thanh trắng noãn bối. Mà Thượng Hà Thanh váy, cũng khoan thai hướng lên trên phi, một đôi lại dài lại thẳng đùi đẹp triển lộ không thể nghi ngờ, ngay cả ẩn Mễ lão thử phim hoạt hoạ tiểu quần lót đều như ẩn như hiện —— suất có đẹp hay không, mấu chốt nhìn người lộ có đủ hay không nhiều. Cho nên, các nàng suất rất mỹ lệ.

Vô hình trung, hai người trình diễn vừa ra “Nữ áp nữ” tiết mục, làm cho chính ở trong phòng khách điều màu Tần Hạo xem trợn mắt há hốc mồm, tiểu tử vừa nhìn thấy này khôn cùng xuân / mẫu, nhìn không được đi miên man suy nghĩ, nữ nhân cùng nữ nhân, nguyên lai chính là cái dạng này ! Lộ Lộ lại khai hoa đào ? Còn ra quý ? Lại là làm cho người ta gia ngao cháo lại là làm cho người ta gia đoan cháo , mới có thể! Nôn! Ngàn vạn lần không thể để cho lăng gia biết!

18. Chương 18

Chờ Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ đều đứng lên, Lộ Lộ đem đai đeo lạp hảo, Thượng Hà Thanh cũng chạy nhanh đem váy lạp hảo, hai người nhìn nhau, khó tránh khỏi, đều có điểm tiểu xấu hổ.

Lộ Lộ lui lui còn làm đau xương bả vai, nói: “Người kia một hơi nha, chất lượng thật không sai!”

Thượng Hà Thanh thân đầu lưỡi liếm liếm còn phát ra đau nha, nói: “Người kia đem tiểu xương cốt, cứng cỏi đủ số ghi!”

Hai người giả ý cười, xấu hổ cũng theo đó tiêu trừ.

Tần Hạo ở một bên nghe quái dị, này hai người, thật không có sự? Chỉ mong.

Cửa thư phòng sớm bị, được phá khai, Lộ Lộ đứng ở cửa thư phòng, nhìn kia một loạt sắp xếp giá sách cùng bãi phóng lỗi lạc có hứng thú đồ cổ, nhất thời có điểm tiểu kinh ngạc đến ngây người, nàng không nghĩ tới Thượng Hà Thanh trong phòng ngủ như vậy loạn, thư phòng đã vậy còn quá chỉnh tề, nàng cũng không nghĩ tới Thượng Hà Thanh tàng thư thể nhưng như thể phong phú, phân loại cũng như thể cẩn thận, nàng càng không nghĩ tới thấy thể nào như thể nào cùng người thu thập không dính biên Thượng Hà Thanh, thể nhưng đối đồ cổ chuyện có chú ý.

Lộ Lộ nhìn Thượng Hà Thanh, mang theo xin lỗi, cười một cái, nghiêm túc thành nói: “Đến hiện tại ta mới hiểu được người cửa thư phòng vì cái gì vẫn giam giữ, ta muốn là người, ta cũng nhất định giữ cửa bắt giam gắt gao. Bác sĩ, người xem, ta mạo muội, thật sự là thật có lỗi.”

Lộ Lộ vừa nói như thế, cũng làm cho Thượng Hà Thanh có điểm ngưng ngừng, nàng nói: Đúng vậy ta cho người thư đến phòng, nói cái gì thật có lỗi a.”

Tần Hạo lúc này cũng bu lại, hần hướng trong thư phòng quét một vòng, sợ hãi than nói: “Thượng bác sĩ, người là chân nhân dấu điểm cùng a!”

“Na là cái gì chân nhân, trên ghẹo mãi mấy thứ này cũng là vì nhiều kiếm chút tiền, ” Thượng Hà Thanh xem xét Lộ Lộ cùng Tần Hạo, đại não ở hai giây trong vòng rất nhanh vòng vo mấy chục vòng lúc sau, nói: “Lộ Lộ, Tần Hạo, lại nói tiếp, ta lớn như vậy, duy nhất bí mật cũng chính là này đang lúc thư phòng, hiện tại ta đây điểm không tính bí mật bí mật bị các người đã biết, chúng ta liền thẳng thắn thành khẩn cùng nhau, các người xem như thế nào?”

“Tốt, bằng hữu thôi, nên thẳng thắn thành khẩn cùng nhau, ” Lộ Lộ cười hì hì đánh Thái Cực: “Nói trở về, chúng ta đối với người khả vẫn thực thẳng thắn thành khẩn a.”

“A yêu!” Thượng Hà Thanh sắc mặt buồn bã, trang, “Ngài cũng thật thẳng thắn thành khẩn, thẳng thắn thành khẩn đến ta nhắc tới người đối tượng người liền dịu dàng không nói thật, ta là cỡ nào vinh hạnh!”

“A, người mới vừa hỏi ta đối tượng dài cái dạng gì, ta nói nhân dạng, này làm sao là nói đối thoại, ” Lộ Lộ như trước cười hì hì, “Người nghĩ muốn, ta cũng không thể nói ta đối tượng là cấu dạng đi? Nhân thú mến, kia nhiều khủng bố!”

Tần Hạo ở một bên nghe càng phát ra quái dị, này hai người, thật không có sự? Cầu nguyện.

“Tính rồi, ta không với người so đo này, ta đối với người đối tượng không nhiều lắm hứng thú, lại không với người thưởng, người về phần như vậy cất giấu dịch sao.” Thượng Hà Thanh oán giận một câu, lại lập tức vui vẻ ra mặt, nàng nói: “Lộ Lộ, ta đã nhìn ra, các người phòng làm việc chủ yếu là người làm chủ, chúng ta là bằng hữu đúng không?”

“Đối, là bằng hữu.”

Thượng Hà Thanh thở dài, nói: “Người tiều, ta là thật sự không dễ dàng, thân là một cái nhỏ nhỏ tiểu lão sư, cũng không cùng giáo thụ đường như vậy có thể lao tiền, bình thường liền ăn về điểm này tử tiền lương, đỉnh đầu thượng, thật sự là túng quẫn thực a.”

Thượng Hà Thanh đây là muốn mượn tiền vẫn là chuyên môn khóc than? Lộ Lộ nhất thời lấy không chính xác, chỉ không nhẹ không nặng nói: “Đỉnh đầu thực tưng quăn còn có thể có nhiều như vậy đồ cổ? Còn có thể nghĩ đến mời chúng ta làm tường bức tranh?”

“Đồ cổ đại bộ phận đều là theo đồ cổ thị trường đào , lấy chồng gia này chính mà bát kinh người thu thập nhất so với, này đó căn bản là không tính là cái gì. Về phần tường bức tranh, ta cho người biết, ta đánh tiểu liên có một mộng, chính là chờ ta trưởng thành, có phòng ốc của mình, ta sẽ đem thanh minh thượng hà đồ hoạch định trên vách tường, không nghĩ tới này mộng, làm đứng lên dễ dàng, thực thi đứng lên còn đỉnh quý, ” Thượng Hà Thanh giơ lên tay phải, đem ngón cái cùng ngón út duỗi ra, còn lại tam chỉ nhất quyền, làm ra một cái “Lục” tự đến, “Cừ thật! Một chút liên lục vạn!”

Tần Hạo hòa khí sửa đúng nói: “Không phải lục vạn, là năm vạn thất.”

Thượng Hà Thanh lấy trần thuật ngữ khí hỏi lại: “Năm vạn thất cùng lục vạn phân biệt đừng sao?”

Lộ Lộ tiếp nhận nói đến: “Có a, ba nghìn đồng tiền chính là không ít người một tháng tiền lương.”

“Như thế thật sự, ” Thượng Hà Thanh thuận một câu, lại hỏi: “Minh hào gia cụ công ty các người có biết hay không?”

Lộ Lộ là nhận thức Chung Khuynh Trà , liền gật đầu nói: “Biết.”

“Ta cùng minh hào phó luôn bằng hữu, nàng phải tường bức tranh, ta đem người nhóm giới thiệu qua đi, ta cùng nàng đầu có , chờ các người cho ta bức tranh xong rồi, liền trực tiếp đi đón nàng bên kia việc, minh hào phó tổng khả phú lưu du, đến lúc đó nhất định ít cấp không được các người bạc, ta cho các người giới thiệu lớn như vậy một cái hộ khách, các người xem có phải hay không...” Thượng Hà Thanh cố ý không đem nói cho hết lời, còn lại từ Lộ Lộ hai người bản thân thể hội đi.

Nói đến đây mà, Lộ Lộ xem như hiểu được , Thượng Hà Thanh đây là lừa gạt loan theo chân bọn họ cò kè mặc cả đầu, biết người khác bí mật là muốn trả giá đại giới a, lòng hiếu kỳ hại chết miêu, quả thực không giả.

Lộ Lộ tính kế một chút, nàng cùng Tần Hạo mỗi ngày giữa trưa đều ở Thượng Hà Thanh trong nhà ăn cơm, tuy nói đồ ăn là nàng cùng Tần Hạo làm , nhưng củi gạo du muối rau xanh thịt bò linh tinh, đều là Thượng Hà Thanh vì hỗn ăn hỗn uống tự mình đi mua tới. Hiện tại này đồ ăn giới, không phải tội người ngoan chính là đầu người ngoan, động bất động liền khương người quân, ăn bữa cơm cũng thật không tiện nghi. Hơn nữa bình thường Thượng Hà Thanh thỉnh bọn họ ăn hoa quả cùng uống này tốt nhất mao tiêm, như vậy tính toán kế, hai tháng xuống dưới, coi như là một số chi tiêu, tái tưởng tượng, kỳ thật Thượng Hà Thanh người này cũng lạ hào phóng , tuy nói nàng mua thức ăn chủ yếu là vì mình ăn, khả người bình thường làm sao cho người tốt nhất mao tiêm uống? Lộ Lộ tính kế này đó, Thượng Hà Thanh nhưng thật ra chưa từng có tính kế quá, có thể thấy được, thượng bác sĩ rất lâu hội phạm điểm tiểu chỗ không tính đại chỗ tính tật xấu, không biết này nhìn như bé nhỏ không đáng kể tiểu chỗ, một chút tích lũy đứng lên, cũng chút không thể so đại chỗ kém cỏi.

Lộ Lộ cùng Chung Khuynh Trà cứ việc nhận thức, khả theo chưa nghe nói qua người ta phải tường bức tranh, hiện tại Thượng Hà Thanh đem các nàng giới thiệu qua đi, kia cho nàng ít yếu điểm tiền, đã ở tình lý bên trong. Này thời đại, ít kiếm chút tiền, nhiều kết giao bằng hữu, không ăn mệ. Nàng nghĩ nghĩ, khóc cùng làm nhượng bộ: “Bác sĩ, không phải ta với người so đo, là này xã hội cùng chúng ta đều so đo, hiện tại giá hàng như vậy cao, giá phòng như vậy quý, chúng ta trong tay tiền này, thật sự là càng ngày càng không đáng giá tiền. Chúng ta phòng làm việc tổng cộng năm nhân, năm vạn thất thoát nhìn đỉnh nhiều, khả chia đều đến chúng ta mỗi người trên người sẽ không hơn, GDP sợ chính là nhân cùng a! Cho người bức tranh bức tranh thuốc màu đều là dùng là tốt nhất, tái bỏ này một số phí dụng, chúng ta có thể kiếm tiền thật sự không nhiều lắm. Người đối với ta thẳng thắn thành khẩn cùng đãi, ta cũng không đánh với người qua loa mắt, ta có thể không cần ta kia phân tiền công, nhưng Tần Hạo đôi mới vừa kết hôn không hai năm, phòng vay còn không có còn hoàn, chờ có đứa nhỏ lại là một số khiêm số sách, người cũng đừng nói ta không nói tình cảm, xem ở chúng ta đều không dễ dàng phần thượng, năm vạn ngũ, được rồi? Ngai cũng, nhưng đừng tái theo chúng ta nói ít điểm, nếu ít, chúng ta hai tháng này khả thật là tương đương làm không công.”

Tần Hạo ở một bên nghe được càng thêm quái dị, bình thường giống thần giữ của giống nhau Lộ Lộ hiện tại thế nhưng ra bên ngoài tán tiền, này hai người, thật không có sự? Vậy xem.

Thượng Hà Thanh thích hợp lộ trong lời nói tỏ vẻ lý giải, nhưng nàng vẫn như cũ quyết định thừa thắng xông lên: “Ngũ thông vô, hai bàn tay trắng, lưỡng ngũ, còn không đắc thành số âm nha! Nhiều không tốt nghe, như vậy đi, một hơi giới, tứ vạn bát, đã chết đều phải phát, cát tường!”

“Hắc!” Người này cũng thật dám há mồm nói! Lộ Lộ trừng mắt: “Người thật đúng là đặt cái mũi lên mặt a!”

“Nào dám!” Thượng Hà Thanh ôn tồn hòa khí nói: “Ta phòng làm việc sinh ý có bao nhiêu hỏa, ta không biết, các người còn có thể không biết? Ta cũng không kém kia mấy ngàn đồng tiền, vì chúng ta hữu tình trọn đời dài thanh, ta liền thấu cái may mắn số, nhĩ hảo ta thật lớn gia hảo, người nói đúng không?”

Lộ Lộ không chịu tái nhượng bộ: “Kia ngũ còn thông ‘ô’ đâu, che sở hữu, che ngụ ở, sở hữu đều đến đây!”

“Nếu không như vậy, tứ vạn cửu, đã chết đều đắc uống chén rượu, tiêu sái!”

“Đắc rồi ngài!” Lộ Lộ bỗng nhiên nghĩ muốn một cái tát chụp từ Thượng Hà Thanh, nữ nhân này, không biết tốt xấu, rất không đáng yêu, “Gì chứ thế nào cũng phải nói cái tử tự a? Điềm xấu. Một hơi giới, năm vạn tam, hàm ngũ đẳng tam, cát tường!”

“Nếu không, thấu cái số nguyên? Năm vạn, ngũ tử đẳng khoa, cát tường!”

“Năm vạn nhị! Ngũ nam nhị nữ, con cháu hưng thịnh, càng cát tường! Cứ như vậy đi! Ngài cũng, nhưng đừng tái theo ta cò kè mặc cả, ta không am hiểu này.”

“Đâu có đâu có, liền năm vạn nhị,” người không am hiểu? Lừa quỷ đâu! Thượng Hà Thanh oán thầm, nàng hợp thời địa chuyển biến tốt hãy thu, lại thúc ngựa nói: “Chúng ta là bạn tốt, ta thư phòng các người tùy ý xem.”

“Nôn! Không sợ chúng ta thâu người đồ vật này nọ?” Lộ Lộ nghĩ muốn trạc hạt chính mình mắt, cho người không có việc gì làm tốt kỳ đọc sách phòng!

“Chúng ta ở chung gần một tháng, ta chính là không tin được chính mình, còn có thể không tin được các người?” Thượng Hà Thanh nói hào phóng: “Tùy tiện xem, các người sẽ đổi đồ cổ có hứng thú, chờ có rảnh ta cho các người nói điểm đồ cổ thưởng thức, ta đã nói với người, đồ cổ thứ này, lợi nhuận khả lớn đi, chờ có rảnh ta dạy cho người như thế nào đào bảo, bảo đảm cho người vừa lòng.”

Lộ Lộ hắc nghiêm mặt phản phúng: “Ngài thật đúng là Quan Thế Âm.”

Thượng Hà Thanh cười tươi như hoa: “Đa tạ, đa tạ.”

Thượng Hà Thanh thật cao hứng, bởi vì nàng lại tỉnh một số bạc. Nàng cùng Lộ Lộ quan hệ tuy rằng thoát nhìn không tồi, khả tại đây thoát nhìn không tồi quan hệ giữa, chiếm lớn nhất thành phần, là thuê quan hệ, Lộ Lộ vì nàng bức tranh tường bức tranh, nàng trả tiền cấp Lộ Lộ, các nàng ở tường bức tranh không có hoàn thành phía trước, thủy chung một cái là cổ chủ, một cái là làm thuê nhân, đây là vì sao nàng có thể đúng lý hợp tình cùng Lộ Lộ cò kè mặc cả lớn nhất nguyên nhân.

Thượng Hà Thanh không phải thánh mẫu, cùng nàng không thể xả này thực bằng hữu không nói chuyện tiền đạo lý lớn, nếu có người cùng nàng tán gẫu khởi này, nàng sẽ phản hồi một câu: Mark Ăng-ghen kia hữu nghị đủ nói đi? Khả lão Mã cũng không làm theo lấy lão ừ tiền tiêu? Ta cũng không phải không thực nhân gian khối lửa Tiểu Long Nữ, trong nhà cũng không ăn sao cơ, không nói chuyện tiền, sao có thể có thể? Nàng từng đối cổ hồng kỳ cảm khái nói, giống Du bá nha cùng chung tử kỳ như vậy không có việc gì đối với đạo tri âm tri kỷ bằng hữu cố nhiên làm cho người ta hâm mộ, khả sinh hoạt tại trong hiện thực, không nhiều như vậy tiên phong đạo cốt các bằng hữu, mặc kệ giao tình sâu đậm, đều tránh không được nói nói money nói chuyện tiền, không phải mọi người nghĩ muốn đàm tiền, dù sao nói đến tiền đến sẽ làm bị thương cảm tình, chính là, mọi người không thể không đi đàm tiền, bởi vì mọi người kiếm tiền đều không dễ dàng, cũng cũng biết tiền thật là tốt chỗ, tiền mặc dù không phải vạn năng, không có tiền cũng là trăm triệu không thể, này đỉnh làm cho không người nào nại, nhưng là, bởi vì tài tử, điều vì thực vong, chúng ta cơ hồ đều trốn không thoát này vòng, đây là nhân tính, có lẽ, cũng là thú tính, ai biết được.

Chờ đi thăm xong rồi thư phòng, Thượng Hà Thanh vỗ vỗ mông lại mê đầu đi ngủ đây, cửa thư phòng vẫn khai sững , nàng không có tái đóng cửa.

Chủ nhân rời đi, mà không hề đóng cửa, đây là một loại kỳ tốt hành động, Thượng Hà Thanh tin tưởng Lộ Lộ có thể hiểu được này cánh cửa đại biểu ý nghĩa.

Lộ Lộ xem liếc mắt một cái rộng mở cánh cửa, lại nhìn liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh bóng dáng, nàng hiểu được, cửa thư phòng một khi mở ra, liền ý nghĩa Thượng Hà Thanh đã đem nàng trở thành bằng hữu đối đãi , đây là chuyện tốt, khả một chút thiếu năm nghìn đồng tiền... Lộ Lộ có điểm ngược đau. Nàng quyết định về sau mỗi ngày giữa trưa đều phải buông ra cái bụng số chết ăn, cũng muốn làm cho Tần Hạo mao tiêm số chết uống, hảo đem đầu đi tiền đều cấp ăn uống trở về.

Bức tranh bức tranh thời điểm, Tần Hạo nhỏ giọng thích hợp lộ nói: “Vừa rồi nhìn người hòa thượng bác sĩ kia nhất suất, chân kinh điển!”

“Kinh điển cái đầu của người!” Tự dưng bị Thượng Hà Thanh chặt bỏ nhiều tiền như vậy, Lộ Lộ buồn bức đủ có thể, nói ra trong lời nói cũng mang theo mùi thuốc súng.

“Người hòa thượng bác sĩ không có gì đi?”

“Ta cùng nàng có thể có cái gì?”

“Người không bên ngoài...?”

Lộ Lộ vừa nghe lưỡng mắt bốc hỏa, giơ chân đá Tần Hạo một cước, “Ta ra người đại gia!”

Tần Hạo ôm chân xèo xèo kêu, được rồi, lúc này, hắn đã hiểu.

Một ngày thời gian rất nhanh liền quá khứ, trời chiều bắt tại trên ngọn cây, vì màn đêm đã đến xướng nổi lên khúc nhạc dạo.

Buổi chiều tan tầm sau, Chung Khuynh Trà mang theo lễ vật đi Thượng Hà Thanh gia, lần đầu đi trong nhà người khác, tổng nên mang điểm lễ vật, nàng bản tính toán làm cho bí thư giúp nàng chuẩn bị điểm cái gì vậy, nhưng nghĩ nghĩ, vẫn là chính mình tự mình làm một cái quả cái giỏ.

Đi tiền Chung Khuynh Trà cấp Thượng Hà Thanh gọi một cú điện thoại. Bởi vì Thượng Hà Thanh chặt bỏ đến năm nghìn đồng tiền, một kích động, liền đã quên Chung Khuynh Trà này tra mà, thẳng đến đón khởi điện thoại, mới nhớ tới người ta còn muốn cùng nàng học khắc dấu cùng thư pháp, nàng sờ sờ còn không có khôi phục nguyên khí bụng, thật cẩn thận hỏi: “Tối hôm qua người tiêu chảy sao?”

Chung Khuynh Trà nói: “Không có, như thế nào?”

“Ta sợ người ăn không quen tương đồ ăn, tùy tiện hỏi hỏi.”

“A, cảm ơn a, ta không sao, tương đồ ăn rất tốt ăn .”

Đúng vậy đi, kia chờ có rảnh ta lại đi ăn!” Thượng Hà Thanh cúi nghiêm mặt da, hưng phấn nói xong.

Muốn tới khách nhân , vụ chuyện vụ để ý đều hẳn là đem phòng quét tước một chút, Thượng Hà Thanh một bên kéo địa, một bên cân nhắc, ăn đồng dạng cơm uống đồng dạng thủy, người ta không có việc gì, chính mình có việc, này tính chuyện gì xảy ra? Đây quả thực không giống chuyện này! Không đúng, nàng hẳn là cũng nao loạn bụng mới đúng! Nàng tại sao có thể đủ không nháo đứng lên đâu? Không thể đủ! Đối, nhất định là nàng ngượng ngùng ra bên ngoài nói!

Mặc kệ Thượng Hà Thanh như thế nào an ủi mình kia khóa bị thương tâm, dù sao, nàng hiện tại vừa nghĩ tới người ta, có điểm đánh truyệt là khẳng định . Nàng cùng Chung Khuynh Trà mỗi lần chạm mặt đều là coi hẳn chịu thiệt chấm dứt, đây đối với thói quen vụ chiếm người khác một chút tiểu tiện nghi thượng bác sĩ mà nói, là kiện siêu cấp bị thúc giục chuyện.

Tối hôm qua cùng Chung Khuynh Trà ăn cơm nàng nao loạn nhất tấc bụng, nàng không rõ ràng lắm lúc này cùng Chung Khuynh Trà chạm mặt nàng lại đắc quán thượng điểm cái gì chuyện tốt, bất quá, đúng lúc hấp thụ giáo huấn luôn phải , lần này vì không hề tiêu chảy, nàng phòng ngừa chu đáo một hồi, chủ động liền lão cha nuôi ăn một bao mì ăn liền —— nay mạch lang, gân mạch phải giống lang giống nhau trắng!

“Không cần bi quan, cát nhân đều có ngày cùng!” Nàng đối với gương lý xinh đẹp lắm lắm.

19. Chương 19

Chung Khuynh Trà tìm đến Thượng Hà Thanh phía trước đem sáo trang thay đổi xuống dưới, sửa mặc nhất kiện màu trắng tiểu quần áo trong cùng một cái tạp này mầu thất phân khổ, cần cổ mang theo một quả chim trả ngọc trụ, tóc như trước tán trên vai thượng, như vậy hữu nhân cách ăn mặc thiếu vài phần sắc bén giới giang, hơn vài phần thân cùng đơn giản, làm cho đang ở tiểu khu cửa xin đợi đại giá Thượng Hà Thanh mắt sáng rực lên một chút, nàng cảm thán , nhân đẹp , mặc cái gì cũng tốt xem, quả thực theo ta một cái dạng!

Đình hảo xe, hai người trước đối với khách sáo một phen, sau đó, Thượng Hà Thanh dẫn khách nhập thất.

Chung Khuynh Trà dẫn theo quả cái giỏ đi vào Thượng Hà Thanh gia, đầu tiên là mọi nơi đánh giá một lần, rất nhanh , phòng khách trên vách tường này còn vẫn chưa xong tường bức tranh, hấp dẫn chú ý của nàng lực.

Thượng Hà Thanh ngâm vào nước trà ngon, đối Chung Khuynh Trà nói: “Ta mới vừa mua phòng ở không bao lâu, người khác đều khuyên ta trang sức trang sức, ta liền nghĩ tới tường bức tranh, này không phải thỉnh người đến làm.”

“Bức tranh không tồi, thủ hội bản lĩnh rất mạnh, ” Chung Khuynh Trà đứng ở tường bức tranh tiền, nói: “Tuy rằng vẫn chưa xong công, nhưng chính thể hiệu quả đã muốn đi ra , người là thỉnh ai tới làm ?”

“Lộ Lộ cùng Tần Hạo, người nghe nói qua hai người bọn họ sao?”

“Lộ Lộ...” Chung Khuynh Trà hơi lảng trong chốc lát, hỏi: “Này Lộ Lộ, có biết hay không lẳng gia?”

Đúng vậy a, ta cũng vậy hôm qua mới biết lẳng gia cùng Lộ Lộ là bằng hữu, ” Thượng Hà Thanh đặc biệt nhiệt tâm nói: “Ta hôm nay buổi sáng theo chân bọn họ nói, chờ cho ta làm xong, phải đi công ty của các người làm cho người.”

Lộng điểm tường bức tranh hẳn là cũng không sai, nhường đường lộ đi làm tường bức tranh, không chỉ cho Thượng Hà Thanh mặt mũi, thuận tiện cũng cho lẳng gia mặt mũi, nhất cử lưỡng tiện, Chung Khuynh Trà gật gật đầu, nói: “Người đem thanh minh thượng hà đồ đều bàn đến trên tường đi, thật đúng là có sáng ý.”

“Quá khen quá khen, người ăn cơm chiều sao?”

“Còn không có, người là sư phụ, ta là đồ đệ, ta nghĩ đêm nay mời người ăn cơm .”

“Không khéo, người tới phía trước ta mới vừa ăn cơm, nếu không ta đi xuống mua cho người điểm đi?”

Chung Khuynh Trà có điểm tiểu kinh ngạc, “Khi ta tới không đến năm giờ rưỡi, người ăn cơm sớm như vậy?”

“Hải, ta chỉ có một người ngụ ở, khi nào thì đói bụng khi nào thì ăn, nào có như vậy đúng hạn ăn điểm ăn cơm pháp?”

“Không đúng hạn ăn cơm đối dạ dày cũng không hảo, ” Chung Khuynh Trà ra vẻ vô tình đem tầm mắt quét về phía cửa hải quỳ —— bên trong một đôi nam sĩ hải cũng không có, nàng lại nổi lên nghi, liền hỏi: “Người bạn trai bắt hòa người ở cùng một chỗ?”

Bạn trai? Chung Khuynh Trà này vấn đề khiêu rất đột nhiên, Thượng Hà Thanh nhất thời không có thể chuyển quá loan đến, sợ run một chút, mới nói: “Chúng ta các ngụ ở các oa, các hữu các không gian, hồ mặc kệ nhiều.”

“Như vậy đỉnh không tồi , ” cửa phòng ngủ nửa mở, Chung Khuynh Trà trang làm thường thức tường bức tranh, chậm rãi đi đến khoảng cách phòng ngủ góc gần địa phương, ánh mắt dư quang xuyên thấu qua cửa khe hở, dùng sức hướng bên trong thấu bản, vừa lúc có thể nhìn đến Thượng Hà Thanh kia mở lớn giường, nàng liếc mắt một cái liền nhận ra kia cái giường là nhà nàng hàng, trong lòng nhiều ít có điểm tiểu kiều ngạo. Trên giường chỉ có nhất giường bạc bị cùng chắc chắn món đồ chơi, gối đầu nhưng thật ra có hai cái, một cái đặt ở đầu giường bên trái, người đặt ở phía bên phải , mặt trên nhưng lại đè nặng một con màu trắng đại cầu hùng, như vậy giường, thấy thế nào như thế nào giống là một nhân chiếm lấy , mà tuyệt không giống như là từ hai người đến ngủ . Chung Khuynh Trà thu hồi tầm mắt, cười hỏi: “Các người sẽ không khi kết hôn về sau, cũng là như thế này các quá các đi?”

Thượng Hà Thanh ứng phó : “Kết hôn về sau nói sau kết hôn chuyện đi, ta bây giờ còn không nghĩ muốn xa như vậy. Người sao?”

“Ta không bạn trai, ” Chung Khuynh Trà đáp tương đương rõ ràng.

“Người còn độc thân a!” Thượng Hà Thanh vốn tưởng rằng Chung Khuynh Trà bạn trai cho dù không có một đoàn, chỉ sợ cũng đắc có một sắp xếp, Chung Khuynh Trà trả lời thực tại làm cho nàng ngoài ý muốn, “Nhất định là người ánh mắt rất cao .”

“Không phải ánh mắt cao, là vẫn tìm không thấy thích hợp .”

“Cũng là, thích hợp cùng phủ rất trọng yếu.”

“Cũng không phải là sao, ” Chung Khuynh Trà chuyển tới cửa phòng bếp tiền, hướng lý nhìn một cái, “Người bình thường đều là mình làm cơm ăn? Ta nhớ rõ người bạn trai nói qua người sẽ không nấu cơm a.”

“Thật đúng là, ta một chút sẽ không, nhưng chữ bao mặt ngao điểm cháo hoa vẫn là có thể , ” Thượng Hà Thanh lúc này nhưng thật ra đỉnh thành thực.

“Vậy người cùng người bạn trai như thế nào ăn cơm? Hẳn làm cho người ăn đi?” Chung Khuynh Trà thoát nhìn giống ở nói việc nhà.

“Nôn! Hẳn cũng là cái trù manh!” Thượng Hà Thanh lại bày bệ một câu, nàng lần này bày bệ, thật thật sự là bị buộc , nàng này trong phòng một chút nam nhân gì đó cũng không có, muốn nói cổ hồng kỳ hội nấu cơm, không chẳng khác nào đánh mặt mình thôi, “Phòng bếp là vi Lộ Lộ Tần Hạo chuẩn bị , bọn họ tại đây làm tường bức tranh, giữa trưa thuận tiện ở ta đây làm cơm trưa, ta cũng thuận tiện hưởng hưởng có lộc ăn, đỡ phải xuống lần nữa đi mua cơm ăn, ” Thượng Hà Thanh đi tới, cùng Chung Khuynh Trà sóng vai đứng, “Lộ Lộ kia tay nghề thật không lại, so với bên ngoài bán thật là tốt ăn hơn, người phải giữa trưa tới được nói, cũng có thể hưởng có lộc ăn . Người hội nấu cơm sao?”

“Hội, trước kia ở nước ngoài đọc sách, thường thường mình làm ăn.”

“Kia cảm tình hảo, tại trù phòng có sẵn đồ ăn, về sau người nếu muốn nấu cơm , có thể ở chỗ này của ta mình làm ăn, đem người này trở thành nhà của một mình người là được, ngàn vạn lần đừng khách khí với ta, ” cái này cơm chiều cũng có người làm, Thượng Hà Thanh lại tính nổi lên bằng cử chương, mà quên tối hôm qua tiêu chảy.

“Hảo, ” vừa nhìn thấy Thượng Hà Thanh gầy bàn tính, Chung Khuynh Trà liền nhin không được cười, “Người cơm chiều ăn cái gì?”

“Mì ăn liền.”

“Mì ăn liền không dinh dưỡng, ta hiện tại trước làm điểm, đợi lát nữa nhân huynh tái cùng nhau theo ta chịu chút đi.”

Thượng Hà Thanh giả khách khí: “Người đầu trở về liền làm cơm, nhiều không tốt, vẫn là ta hạ đi mua một ít lên đây đi.”

“Không cần, ” Chung Khuynh Trà cái đầu dài phát sau này long nhất long, nói: “Vài cái xào rau rất nhanh , người phải sợ khói dầu trong lời nói, tốt nhất phải đi phòng khách chờ một lát.”

Chung Khuynh Trà vừa dứt lời, Thượng Hà Thanh bỏ chạy đi phòng khách, này cũng thật làm cho Chung Khuynh Trà hung buồn một chút.

Không đợi nàng hung buồn hoàn, Thượng Hà Thanh lại chạy tới, cầm trong tay một cái màu đen kẹp tóc, nàng không có hỏi Chung Khuynh Trà ý kiến, thẳng đem kẹp tóc phóng tới Chung Khuynh Trà tay trái lý, cười tủm tỉm nói: “Ta xem ngươi vừa rồi long tóc, đoán ngươi có thể nhu phải cái này.”

Thượng Hà Thanh cặp kia đang ở cười mắt to, tựa như một vòng sơ trắng thái dương, hãy còn tán trong suốt lại ôn hòa quang, mà kia khóa thật sâu ngọt ngào tiểu má lúm đồng tiền, lại vì cặp kia sáng trong suốt con ngươi thêm vài phần khờ dại cùng vui.

Chung Khuynh Trà tiếp nhận kẹp tóc, không biết vì cái gì, trong lòng bỗng nhiên liền ấm một chút, có lẽ, là bởi vì nàng trước kia nấu cơm khi, chưa từng có quá bất cứ người nào vì nàng đưa qua một lần nàng cần kẹp tóc, Thượng Hà Thanh sẵn sóc, làm cho nàng cảm thấy được ấm; có lẽ, là bởi vì Thượng Hà Thanh kia vui mừng cười, làm cho người ta vừa thấy, đã cảm thấy ấm; lại có lẽ, là bởi vì Thượng Hà Thanh hướng nàng tay trái lý tắc kẹp tóc động tác, cùng năm đó Tiểu cô nương hướng nàng tay trái lý tắc ô che động tác quá mức nhất trí —— thời gian trôi qua, cũng không có hướng đi một người bản tính, này, làm cho nàng cảm thấy được ấm.

Nàng nắm chặt một chút kẹp tóc, đối Thượng Hà Thanh cười một cái, bó buộc hảo tóc, đi đến phòng bếp, hệ thượng tạp dề, gột rửa thủ, bắt đầu nấu cơm. Kia tạp dề vẫn là Lộ Lộ mua tới, lúc trước Thượng Hà Thanh tại trù phòng khoảng không đăng thực, muốn cái gì không có gì, Lộ Lộ cùng Tần Hạo ở trong này còn phải bức tranh hơn một tháng bức tranh, vì ăn uống phương tiện, bọn họ liền tự động mua đến đây một ít phòng bếp dụng cụ.

Thượng Hà Thanh vì hỗn ăn hỗn uống, cũng thực tự giác đi thương trường mua đến đây một ít đánh gãy oa bát biểu bồn, trước kia cũng không quang lâm chợ thượng bác sĩ, hiện tại mỗi ngày không cần dặn liền vui vẻ chạy tới chợ mua thức ăn, không nghĩ tới kinh mấy người như vậy nhất phong phú phòng bếp, Thượng Hà Thanh này tiểu oa thật có chút gia hương vị.

Lộ Lộ Tần Hạo nấu cơm thời điểm, Thượng Hà Thanh chưa từng đánh quá giúp đỡ, hiện tại Chung Khuynh Trà nấu cơm, nàng nhất sửa thái độ bình thường, không tái làm nãi nãi, bà nội, cực khó được cảm mấy cây rau cần giặt, tắm sạch sẽ không sạch sẽ kia đặc khác nói, dù sao hỗ trợ bộ đáng là làm đi ra.

Chung Khuynh Trà mí mắt cũng không dùng trát chỉ biết Thượng Hà Thanh chuẩn là một phòng bếp ngu ngốc, phòng bếp ngu ngốc nàng có thể hiểu được, khả nàng không có thể hiểu được chính là, thoát nhìn đỉnh khôn khéo Thượng Hà Thanh tại sao có thể ngu ngốc đến loại này cảnh giới —— xem nàng tắm đồ ăn kia đức hạnh, cổ đầu không để ý đỉnh, quang đồ ăn điệp số chết chà xát, kia đồ ăn can nhân huynh nhưng thật ra cũng chà xát chà xát nha! Nhà ai rau cần chỉ ăn rau cần điệp a!

20. Chương 20

Không đến nửa giờ công phu, Chung Khuynh Trà liền làm tốt lắm vô cùng đơn giản tam phân xào rau cùng một phần cà chua trứng chim thang, tay nàng nghệ vẫn là rất tốt, chính là lượng cơm ăn không tính là đại, không có cách nào khác cùng đại dạ dày vương Thượng Hà Thanh so với.

Thượng Hà Thanh vốn là đã muốn ném qua mì ăn liền, cũng không có cảm giác đói bụng, nhưng nghĩ được đồ ăn hương, nàng vẫn là nhịn không được động chiếc đũa, không nghĩ tới này ăn một lần, liền ăn cái bụng viên, trong lúc nhất thời chống đỡ nàng vây quanh không lớn phòng khách qua lại chuyển, hảo tiêu hóa thực.

Cơm ăn no rồi, kế tiếp, nên dạy người gia viết chữ, Thượng Hà Thanh này mới ý thức tới, viết chữ đặc dụng đến bàn học, bàn học ở thư phòng, mà thư phòng lại là nàng không dám dễ dàng làm cho người ta tiến địa phương, nàng cân nhắc luôn mãi, rốt cục hạ nhãn tâm, một phen đẩy ra cửa thư phòng, mang theo Chung Khuynh Trà đi vào.

Chung Khuynh Trà thị sát này đang lúc không tính quá lớn thư phòng, lộ vẻ cười, gật gật đầu. Nàng ẩn thuận kim đồng hồ phương hướng, một chút nhìn quanh thư phòng, ở bắc tường cùng đông bên tường thượng các bãi có hai cái trọng đại bạch phong màu thực mộc giá sách, ở kể chuyện cái hai bên còn có hai cái màu da cam màu plastic tiểu giá sách, giá sách thượng toàn bộ phóng đầy thư, thả bộ sách chủng loại phi thường phong phú.

Ở nam bên tường trên có hai cái hắc hồ đào màu mười lăm cách cái cùng một cái cử mộc màu mười hai cách cái, mặt trên phóng đầy quyển trục thi họa cùng lớn nhỏ không đợi đồ cổ, mười hai cách cái tối dưới kia một tầng, bày đặt các loại chương liên cùng các thức khắc đao. Tây trên tường lộ vẻ mấy phúc tự cùng một bức hoa lan thoải mái đồ, tự trên có Thượng Hà Thanh con dấu, kia phó hoa lan đồ thượng cái cũng là thượng quân hà con dấu. Thượng quân hà bức tranh có chút danh tiếng, thi họa tạp chí thượng tầng đăng quá hẳn chuyên hầy, Chung Khuynh Trà là biết đến hẳn, nhớ lại một chút thượng quân hà bộ dáng, nhìn nhìn lại Thượng Hà Thanh cùng hẳn kia có chút tương tự chính là mặt mày, Chung Khuynh Trà đoán, thượng quân hà cùng Thượng Hà Thanh đều họ thượng, bọn họ ước chừng là thân thích đi.

Cửa sổ thượng bày đặt một cái thiển màu lam ngọc lưu ly bình hoa, bình hoa lý cấm nhất bó buộc hoa bách hợp, Chung Khuynh Trà nghĩ muốn, xem ra Thượng Hà Thanh là thiên vị hoa bách hợp. Cửa sổ vật áo hé ra hắc tượng mộc màu kể chuyện bàn, bàn học ở giữa ương bày đặt nhất thai màu trắng cây táo bút ký bốn, tả thượng sừng bày đặt Trường Số 1 nhất thấp hai cái hình tròn ống đựng bút, hữu thượng sừng bày đặt nhất thai nho nhỏ máy đánh chữ cùng với chắc chắn đã đóng dấu ra tới tư liệu cùng luận văn.

Thượng Hà Thanh trong thư phòng có thực phong phú nhan sắc, bạch, hồng, hắc, lam, các loại nhan sắc cái gì cần có đều có, nhưng này đó nhan sắc cũng không có vẻ đột ngột, trái lại dung hợp vừa đúng. Chung Khuynh Trà đặt mình trong trong đó, thật giống như tiến nhập một cái muôn nghìn việc hệ trọng, cứ việc hỗn loạn, nhưng cũng có tự.

Đối có chút người đến nói, thư phòng, là một tương đối tư mật chỗ,nơi. Tựa như Chung Khuynh Trà thư phòng, trừ bỏ mẫu thân của hẳn, nàng còn chưa từng có làm cho người thứ hai đi vào. Chung Khuynh Trà ẩn ẩn cảm giác, này đang lúc không tính đại thư phòng, tựa hồ là Thượng Hà Thanh toàn bộ tinh thần thể giới một cái ảnh thu nhỏ, này khối thiên địa, là hoàn toàn thuộc loại Thượng Hà Thanh, mà hiện giờ, nàng đi đến.

Thượng Hà Thanh theo giá sách thượng bắt nàng cất chứa mao tuyến, nói: “Đây là người phải mao tuyến, người xem trước một chút hài lòng hay không ý.”

“Tốt, ” Chung Khuynh Trà thân thể to lớn thượng phiên liễu phiên, cũng không như thế nào nhìn kỹ, chỉ nói: “Thực vừa lòng, hôm nay tới nóng nẩy chút, không mang bao nhiêu tiền, chờ ngày mai ta lại cho người đi.”

“Không vội không vội, ” Thượng Hà Thanh khách sáo, “Khắc dấu cùng thư pháp, người nghĩ muốn trước học người nào?”

“Người cảm thấy được trước học người nào hảo?”

Thượng Hà Thanh oai đầu suy nghĩ một lát, nói: “Học triện trước học thư, ta xem, vẫn là trước thư pháp sau khắc dấu đi, trước đem đi, cây cỏ, giai, đài, triện trung này bút họa cùng kết cấu làm quen một chút, tái học khởi khắc dấu đến, hội thuận buồm xuôi gió một ít.”

Chung Khuynh Trà không dị nghị, “Vậy trước học thư pháp.”

Thượng Hà Thanh ngồi chồm hồm, theo giá sách hạ tiểu trong tủ treo quần áo xuất ra giấy và bút mực, “Chúng ta bắt đầu đi.”

“Hảo, ” Chung Khuynh Trà nhìn trên tường quả đã muốn bồi tốt bốn chữ to —— sự yên lặng trí viễn, rõ ràng là thực đậm bạc một cái từ ngữ, lại bị Thượng Hà Thanh viết loan bay liệng phương chữ, viết chỗ lộ ra không phải sự yên lặng trầm ổn, mà là sinh động hoạt bát, này cũng phù hợp Thượng Hà Thanh tính cách. Nàng biết rõ cổ: “Này vài là người viết đi?”

Đúng vậy a, người xem như thế nào?”

Chung Khuynh Trà khen tặng nói: “Ta đối thư pháp hiểu biết đối với người nhiều, nhưng là nhìn ra được, viết rất tốt, tương đương lớn.”

“Cám ơn, ” lại bị nhân khích lệ , Thượng Hà Thanh vừa vui sướng lên trời, nàng đem trên bàn máy tính hướng bên phải đẩy, mở ra giấy Tuyên Thành, nói: “Luyện tập bút lông tự, ta cảm thấy được lấy tay công mao biên là tốt nhất, mao biên chỗ này của ta đã không có, người trước được thông qua dùng này tấm vé sinh tuyên đi, chờ ngày mai ta tái đi mua một ít đến.”

Di động thiếp đi | trăm độ trang đầu | đăng ký đăng kí

Tin tức vòng trang thiếp đi biết âm nhạc hình ảnh tần số nhìn bản đồ trăm khoa kho sách cùng sách

Đi nội tìm tôi | toàn bộ đi tìm tôi

Hủy mì đi

Xem thiếp

Xem đồ

Tinh phẩm

Đầu phiếu

Trang đầu trang trước 1 2 3 4 5 6 7 8 9 trang kế tiếp vĩ trang cùng sở hữu 9 trang nhảy đến trang thiếp:251

21. Chương 21

Trong chớp mắt, tới rồi tháng sáu trung tuần, Lộ Lộ cùng Tần Hạo vẽ thanh minh thượng hà đồ đã muốn hoàn thành một nửa, Chung Khuynh Trà đi theo Thượng Hà Thanh học tập thư pháp cũng đã có một cái đa lễ đã bái.

Mấy ngày nay, ở Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà hữu nghị đột nhiên tăng mạnh đồng thời, Thượng Hà Thanh còn phát hiện một khối tân đại lục —— dĩ vãng chỉ tại chạng vạng mới hội ra hiện tại nhà nàng tiểu khu cửa tiền kia lượng trên đường chạy chậm, gần đây tới phi thường thường xuyên, không chỉ chạng vạng đến, có khi giữa trưa cũng tới, trên đường chạy chậm vừa xuất hiện, Lộ Lộ tắt hội hướng lý chui, mà trên đường chạy chậm chủ nhân, dĩ nhiên là lăng gia!

Này phát hiện, thực tại làm cho Thượng Hà Thanh chấn cả kinh, càng làm cho nàng chấn cả kinh , là phát sinh ở phía trước trời xế chiều một cái tuyệt vời chuyện xưa.

Hôm trước giữa trưa hạ một hồi mưa nhỏ, sau cơn mưa thời tiết tương đương lớn, không khí tươi mát, tươi tốt cỏ cây bị mưa làm dịu sáng bóng sáng bóng, phun ra đầu lưỡi con chó nhỏ đem đầu lưỡi thu lên, một vòng một vòng phe phẩy vì kiểu cái đuôi, mộc gió mát, thừa dịp mát mẻ, chạy nhanh đánh cái buồn ngủ.

Tới rồi buổi chiều, Lộ Lộ cùng Tần Hạo hoàn công về sau, Thượng Hà Thanh bởi vì tò mò Lộ Lộ cùng lăng gia quan hệ, trong lòng nhất dương, liền “Theo dõi” hai người đi xuống lầu. Tần Hạo vừa thấy chạy chậm ở, liền mở ra chính mình đại chúng đi rồi, Lộ Lộ đương nhiên là chui chạy chậm không thương lượng. Nhất tiến vào đi, nàng y thói quen, trước ôm lăng gia nị oai một trận, nị oai thời điểm khó tránh khỏi hội đông hôn nhẹ tây sờ sờ, hai người lại là hôn nhẹ lại là sờ sờ thời điểm, trùng hợp bị chính là “Trình thám” thượng bác sĩ dài vừa vắn.

Theo lý thuyết, ô tô thủy tinh thượng dán màng, bên ngoài nhân là rất khó phát hiện bên trong xe tình huống , huống hồ Thượng Hà Thanh này “Kẻ trộm” bởi vì có tật giật mình, không dám hướng gần chỗ thấu, ly đặc khá xa, hẳn là càng nhìn không tới xe động tĩnh bên trong mới đúng. Chính là, phá hư liền phá hư ngày đó thời tiết tương đương thích hợp, lăng gia chờ Lộ Lộ lúc ấy, rơi xuống nửa thanh cửa kính xe hảo gió lùa, Lộ Lộ đi vào về sau lại đã quên đóng cửa, chính chính hảo hảo , làm cho thượng trình thám hưởng một phen phúc được thấy.

Có cái cổ hồng kỳ như vậy ngoại tộc bằng hữu, Thượng Hà Thanh thực dễ dàng sẽ đem Lộ Lộ cùng lăng gia hưởng tình lữ phương diện kia nghĩ muốn, này là phi thường tự nhiên chuyện. Nếu các nàng không phải tình lữ, Lộ Lộ có thể mỗi lần nhìn thấy chạy chậm sau ánh mắt sáng lên? Nếu các nàng không phải tình lữ, còn dùng đặc không có việc gì đối với thân cái miệng sờ cái nhũ? Thượng Hà Thanh không trải qua nhân sự là không giả, động lòng người gia tuyệt không ngây thơ, nên biết đến nàng cũng biết, không nên biết đến chỉ sợ nàng biết đến cũng không ít, cho dù đánh cái sét đánh đến nàng đầu thượng, nàng cũng sẽ không cho rằng lăng gia cùng Lộ Lộ chính là bằng hữu bình thường.

Có như vậy cái tân phát hiện, làm cho Thượng Hà Thanh thực tại hưng phấn hơn nữa ngày, cách ngày nàng mà bắt đầu thích hợp lộ tiến hành rồi bức vua thoái vị hành động, cùng nàng năm đó buộc cổ hồng kỳ thừa nhận mình là một GAY khi đi đi ngang qua sân khấu giống nhau như đúc —— tử triển lạn đánh.

Lộ Lộ đầu một hồi đựng tới khó như vậy triển chủ nhân, bị bắt đặc dĩ dưới, nàng đành phải nói lời nói thật: “Lăng gia chính là ta đối tượng, nhưng là, lăng gia thân phận không chấp nhận được xuất nhâm gì một chút sai lầm, còn phải mời người thay ta nhóm giữ bí mật.”

Thượng Hà Thanh thỏa mãn lòng hiếu kỳ, cũng nhất bả vai đam nổi lên này “Nhiệm vụ bí mật”, nàng vỗ ngực đóng gói phiếu: “Người yên tâm, ta muốn đem người nhóm quan hệ nói ra, ta Thượng Hà Thanh ba chữ tự đạo quá lai tả! Thượng Hà Thanh liền cải danh kêu trọc hòa thượng!”

Mấy ngày nay tiếp xúc, Lộ Lộ cũng chậm chậm giải Thượng Hà Thanh, người này tuy nói thích chiếm tiểu tiện nghi, khả miệng của nàng ba vẫn là đỉnh kín, lập tức cũng để lại tâm, khả nàng lại là như vậy một cái yêu người nói chuyện, nói lao đứng lên không dứt, vạn nhất nàng nói lỗ miệng, này một truyền mười, mười truyền một trăm ... Lộ Lộ mạnh nhớ tới lữ nam cùng tần di đánh trôi qua kia tràng quan tòa, thành linh sợ run cả người.

Lộ Lộ an ủi chính mình, Thượng Hà Thanh cùng tần di một cái bầu trời một chỗ hạ, căn bản không thể đánh đồng, vẫn là yên lòng đi —— trở thành sự thật, nàng lo lắng cũng không có biện pháp, chỉ có thể mất bò mới lo làm chuồng, ở ngày sau cẩn thận một chút.

Lại nói tiếp, lăng gia thường đến gặp gỡ Lộ Lộ, đúng là cảm giác nguy cơ ở quá phá, đầu mấy ngày nay tử nàng ở Lộ Lộ xương bả vai thượng phát hiện hảo một khối to “Dấu hôn”, này thực nguy! Lăng gia cùng Lộ Lộ lại đùa giỡn tính tình lại phát cái não loạn hảo một trận, Lộ Lộ tả giải thích đó là Thượng Hà Thanh không cẩn thận khải đi lên, hữu giải thích nàng cùng Thượng Hà Thanh thật sự thật sự thật sự không có gì, lại là cười làm lạnh lại là khoe mã giải thích hơn nữa ngày, còn lôi kéo Tần Hạo làm cho hắn làm chứng mình, lúc này mới xem như đem lăng gia cấp trấn an xuống dưới.

Lăng gia là tin tưởng Lộ Lộ, chính là, nàng tin tưởng Lộ Lộ, cũng không phải là nàng cũng tin tưởng người khác, nàng biết Lộ Lộ kia tương tượng nhìn còn dừng lại ở hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, tựa hồ vĩnh viễn cũng lão không đứng dậy mặt thực hội nhạ hoa đào, biết Lộ Lộ kia hoạt bát thông minh, thiện tâm tràn ra tính tình càng có thể chiêu hoa đào, nàng không thể không nghiêm thêm phòng thủ.

Lăng gia suy nghĩ, Thượng Hà Thanh lớn lên không tồi, đáng người cũng không sai, cứ theo lẽ thường nói, truy người của nàng hẳn là rất không ít, khả nàng đều 28 còn không có đối tượng, quỳ biết nàng hay không cũng là cái LES, nàng nếu không hoàn hảo nói, vạn nhất nàng nếu, nàng kia còn có coi trọng Lộ Lộ có thể tính. Vạn nhất nàng phải thật sự xem lên đường lộ, Lộ Lộ lại cả ngày ở nàng nơi đó bức tranh bức tranh, này gần quan được ban lộc, khó bảo toàn không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Nàng đột nhiên nhớ tới tại kia lần đấu giá hội thượng, Thượng Hà Thanh là cùng cổ hồng kỳ cùng đi, Thượng Hà Thanh rốt cuộc là không phải LES, hỏi một chút cổ hồng kỳ liền không sai biệt lắm có thể đã biết.

Lăng gia đem cổ hồng kỳ “Thỉnh” đi phòng làm việc của mình, trước cùng hòa khí tức giận nói một ít công tác thượng vấn đề, còn nói một ít về tăng lương vấn đề, nhất gây tre nói đến cơm trưa thời gian, thực tự nhiên, nàng liền mời cổ hồng kỳ cùng nhau ăn cơm trưa, của nàng “Trọng dụng” —— là trọng yếu hơn, là tăng lương —— làm cho Cổ tiên sinh kia khẩu lương thiện cẩn thận bắn quả thực phi lên trời.

Cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh không giống với, Thượng Hà Thanh thích nghiên cứu bức tranh, nhưng không thương bức tranh bức tranh, của nàng cuộc sống đại học là hỗn tới được, thẳng đến thi đậu nghiên

về sau mới không hề hỗn bài vở và bài tập. Cổ hồng kỳ không chỉ thích nghiên cứu bút tranh, càng thích bút tranh bút tranh, hẳn là chính mà bát kinh học tứ năm, hẳn trong khung có ở hoạ sĩ trên người cơ hồ đều có thể tìm tới cái loại này thẳng thắn, loại này thẳng thắn, ở Lộ Lộ trên người cũng có, lăng gia đối phó người như thế, quả thực dễ như trở bàn tay.

Ăn cơm trưa lúc ấy, lăng gia đối với cổ hồng kỳ đông xả tây lập, vòng quanh loan nói bóng nói gió một hồi lâu mà, không riêng đem Thượng Hà Thanh tính hướng —— nam nữ cũng không yêu, chân chính diệt sạch sư thái —— sờ soạng một cái chuẩn, còn đem cổ hồng kỳ tính hướng —— là GAY không thương lượng —— sờ soạng một cái thấu. Cổ hồng kỳ đem mình bán còn như lọt vào trong sương mù nháo không rõ bản thân đến tốt cùng nói những thứ gì, thẳng đến tối sẽ về nhà, Cổ tiên sinh còn gõ cái bụng dùng sức cân nhắc, ta hôm nay không lời đuôi đi?

Cổ hồng kỳ đương nhiên sẽ không nói thẳng thông rất đúng lăng gia nói ta chính là GAY, người ta vẫn là hiểu lầm đặc bảo hộ riêng tư quyền. Chính là, ở lăng gia dụ dỗ hạ, đặc cá mà quên thuyền, đặc ý mà dơ dáng dạng hình hẩn, động bất động mà bắt đầu nói lấp miệng, lưỡng mắt sáng lên đánh giá đánh giá người nam nhân này, hoặc là ca ngời ca ngời cái kia thân sĩ, mà ngay cả nói lên động vật đến, cũng chỉ nói công không nói mẫu —— Phi Châu hùng sư, tráng! Pháp quốc gà trống, tịnh! Giống như toàn bộ thế giới biểu diễn, phía dưới đều đặc mang cái linh kiện mới kêu xinh đẹp.

Có khi hẩn nói kích động, khó tránh khỏi hội nói lấp đứng lên không cái hoàn, lúc này, Cổ tiên sinh sẽ bay lên hé ra khuôn mặt tuần tú, nói liên tục mang khoa tay múa chân biểu đạt tư tưởng cảm tình: “Khắc, khắc, Clark, cái, cái bác” —— giờ ngón tay cái lên đầu dùng sức lay động —— “Thực, thực, thực” —— cổ nhất định, cổ họng nhất tưng, dùng sức nuốt khẩu nước miếng —— “Gia, đàn ông —— mà!”

Cơm trưa ăn một cái bán giờ, cổ đồng chí miệng chưa từng toát ra quá một nữ nhân đến, duy nhất toát ra lưỡng nữ nhân, còn một cái là hẩn mẹ, một cái là Thượng Hà Thanh, có thể thấy được đứa nhỏ này đối Thượng Hà Thanh có bao nhiêu coi trọng.

Không nói chuyện nữ nhân nam nhân, nhất định có vấn đề, đối mặt nữ nhân mà không nói chuyện nữ nhân nam nhân, khẳng định có vấn đề.

Cổ hồng kỳ này “Vấn đề lão nam hài”, thực tại làm cho lăng gia có điểm giật mình, nhiều lớn tiểu hỏa mà, dĩ nhiên là GAY! Khó trách đầu năm nay đều ở nói, hảo nam nhân đều tìm nam nhân đi, hảo nữ nhân cũng đều tìm nữ nhân đi, quả thực một chút đều đối!

22. Chương 22

Tuy nói sờ rõ ràng Thượng Hà Thanh tính hướng, nhưng lăng gia vẫn có chút lo lắng, bởi vì nàng mình chính là bị Lộ Lộ bài loan, nếu không Lộ Lộ không có việc gì tựa như miêu giống nhau cong nàng kia khóa vĩ đại tâm, nàng xác định vững chắc nhất “Thẳng” đi đến hắc. Trời biết Thượng Hà Thanh có thể hay không cùng nàng giống nhau, đi đến nửa thanh tái loan cái thất lung. Trên đời này, không có gì không có khả năng chuyện, Lộ Lộ là của nàng, ai cũng không có thể cùng nàng thưởng, đồ đặc của mình, vẫn là chính mình nhiều nhìn điểm có điều, so sánh hảo. Vì thế, nàng bắt đầu rồi “Thủ thế” hành động.

Lăng gia thực sẽ đem nắm “Độ”, của nàng trông giữ không nhanh không buông, khắp đến hỏa hậu, nàng loại này vừa phải “Giám thị” hành động, thực nhường đường lộ vui mừng, bởi vì đây là lăng gia để ý nàng trân trọng của nàng biểu hiện.

Kỳ thật Lộ Lộ cũng hiểu được, lăng gia làm như vậy, nhiều ít, cũng là bởi vì nàng có điểm lo âu. Lăng gia đã muốn bước vào ba tờ đại môn, Lộ Lộ cứ việc đang ở hướng tam thượng bên, khả chung quy còn không có bên thượng, có nàng ở một bên làm đối lập, lăng gia khó tránh khỏi hội phát điểm cảm khái, đợi cho tuổi của nàng cũng lấy ba chữ mở đầu, lăng gia có lẽ sẽ không hội lại có như vậy lo âu, bất quá, còn phải đợi lát nữa nhất đoạn ngắn thời gian.

Không có mấy người nữ nhân sẽ không để ý chính mình niên kỉ linh, lăng gia đã muốn ba mươi có ngọn , bất luận nàng có bao nhiêu chú ý bảo dưỡng làn da, có bao nhiêu chú ý rèn luyện thân thể, bộ dáng thoát nhìn có bao nhiêu thanh xuân dào dạt, năm tháng lại thủy chung là không buông tha nhân . Tỷ như, nàng dĩ vãng cả ngày thức đêm cũng không có việc gì, ngũ thượng vừa cảm giác có thể khôi phục tinh thần, hiện tại ngao thượng một đêm cũng là hợp với hai ngày hoãn bất quá kính mà đến. Nay cùng thân thể khỏe mạnh cùng phủ cũng không nhiều lắm quan hệ, tuổi càng lớn, đặc biệt đối nữ nhân tới nói, ở sinh lý thượng đối có tự sinh vật chung ý lại tính lại càng lớn, mà sinh vật chung một khi bị đánh phá, thân thể sẽ cảm thấy rõ ràng không khỏe —— đây là năm tháng ma lực.

Năm tháng có thể cho một nữ nhân tản mát ra thành thực biết tính khôn cùng mị lực, cũng có thể làm cho một nữ nhân ở thành thực biết tính sau lưng, tăng thêm một chút đối “Năm” sợ hãi, năm tháng là một mỹ dung sư, cũng là một đao phủ, thế tục trung ta và người hán, cơ hồ đều trốn không ra tuổi gồng cùm xiềng xích.

Nữ nhân cả đời này, trong lòng để ý thượng, thường thường sẽ có lưỡng đạo mấu chốt, điểm quyết định, một đạo là sơ bước đầu nhập trung niên kỳ, một đạo là dịch phiền dịch tảo thời mãn kinh. Lăng Gia Viễn không tới, đây thời mãn kinh, nhưng nhân đến trung niên cũng là làm bằng sắt chuyện thực, trước kia đứa nhỏ hằm nàng kêu tỷ tỷ, hiện tại đứa nhỏ hằm nàng kêu a di, tỷ tỷ cùng a di trong lúc đó khác biệt, tin tưởng là một nữ nhân đều có thể nói đi ra. Nàng cùng Lộ Lộ xuất môn đi dạo phố , đụng tới cái đứa nhỏ, người ta hằm thoát nhìn tuổi trẻ Lộ Lộ kêu tỷ tỷ, hằm vừa thấy tự thành thực nàng kêu a di, nàng tâm lý nếu có thể cân bằng đứng lên mới kêu quái.

Ba mươi tái ít cũng là ba mươi mấy, hai mươi nhiều hơn nữa cũng là hai mươi mấy, đối hứa rất nhiều nhiều nữ nhân tới nói, nhị cùng tam trong lúc đó, đại biểu không chỉ có là nhiều sổ hoặc ít một vài, mà là một hồi thanh xuân trôi qua, một đoạn theo thanh niên đến trung niên quá độ, cùng một loại tâm tính biến chuyển. Lộ Lộ có thể làm , chỉ có một lần biến đi hôn lăng gia, một lần biến đi yêu lăng gia, một lần biến đi nói cho nàng: “Trừ người ra, ta ai cũng không muốn.”

Lộ Lộ bị Thượng Hà Thanh bức vua thoái vị đáng vãn, liền hướng lăng gia báo cáo Thượng Hà Thanh đã muốn đã biết các nàng quan hệ, lăng gia nghe xong, ngược lại là yên tâm đến —— nếu đã biết, người thông minh trong lời nói, mặc kệ làm cái gì, trong lòng đều nên có cái đếm. Nàng theo quyết định cùng Lộ Lộ kết giao một khắc kia khởi, liền làm tốt lắm tới phá hư tính toán, nàng cũng không sợ Thượng Hà Thanh đem các nàng quan hệ nói ra, bởi vì nàng có thể làm được cẩn thận, nàng đều làm được , lão hồ cũng có tất thời điểm, nàng không phải thần tiên, không có khả năng cả đời cũng không ra một chút sơ sẩy, tấn nhân sự, nghe thiên mệnh, luôn đúng vậy .

Nàng trái lại an ủi có điểm không yên bất an Lộ Lộ: “Không có gì, cha mẹ kia bắt giam đều qua, còn có thể sợ lời đồn đãi bay tán loạn sao? Cùng lắm thì, từ chức rời xa là được, chỉ cần người ở bên cạnh ta là tốt rồi. Nói sau, ta còn không cảm thấy được chăm yêu dạng ni, người cúi nghiêm mặt làm cái gì? Cố ý chọc ta đồng tình có phải hay không? Khó coi chết đi được! Cho ta cười cười.”

Lộ Lộ mũi đau xót, thiếu chút nữa rơi lệ, nàng hôn môi lăng gia, lại một lần nữa một lần biến than thở: “Trừ người ra, ta ai cũng không muốn.”

Năm đó lữ nam cùng tần di kia trằng quan tòa, lăng gia nhớ rõ còn rất rõ ràng, năm đó lữ nam gặp này tin đồn, lăng gia nhớ rõ lại rõ ràng, nàng hiểu được lời đồn đãi đáng sợ, nàng tin tưởng Lộ Lộ nhất định cũng là bởi vì nhớ tới này đó mà không yên bất an. Nàng cùng Lộ Lộ quan hệ, chỉ có số ít vài cái đáng tin nhân biết, nhưng Thượng Hà Thanh dựa vào không đáng tin, nàng không nắm chắc. Cùng *** nhóm trên đỉnh đầu áp lực cũng không phải không lý do tự tìm , này quốc gia mở lại phóng, có thể hiểu được loại quan hệ này nhân, cũng thủy chung là số ít, quan hệ tiết ra ngoài, việc này khả đại khả tiểu, nhỏ đến có thể làm cho người bỏ mặc, lớn đến có thể phải mạng người, lớn nhỏ mấu chốt, là xem biết này đoạn quan hệ nhân, hay không tin cậy.

Lăng gia nếu là hiểu biết Thượng Hà Thanh , nàng đại khả không cần phải đi lo lắng Thượng Hà Thanh sẽ nói lộ hết, dù sao Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ làm nhiều năm như vậy bằng hữu, nàng còn chưa từng đối bất cứ người nào nói qua cổ hồng kỳ tính hướng, nàng thật là yêu hồ khẩu, yêu bất quái, chính là, người ta cũng là có thể phân đắc thanh nặng nhẹ .

Có khi, cực nhỏ có khi, Thượng Hà Thanh hội ngẫu nhiên thâm minh đại nghĩa thừa nhận mình làm sự thời điểm luôn luôn ngã trái ngã phải, trên cơ bản không có gì nguyên tắc, cái gọi là nguyên tắc chính là không ăn mệt. Khả ở đối đãi bạn tốt riêng tư thượng, nàng cảm thấy được nàng so với Giang tỷ còn có nguyên tắc, đương nhiên, nếu thực sự có người lấy ghế hùm hù dọa lời của nàng, nàng cũng sẽ suy nghĩ một chút hay không muốn đem ngoài miệng khóa kéo cấp rút ra.

Lăng gia hòa Thượng Hà Thanh cũng không có nhiều ít tiếp xúc, nàng còn lấy không chính xác Thượng Hà Thanh đến tốt cùng là như thế nào tính cách, chỉ bằng Lộ Lộ khẩu thuật này, xa xa không đủ, bởi vì Thượng Hà Thanh ở thái độ làm người xử thế thượng, rõ ràng nếu so với Lộ Lộ khéo đưa đẩy chút, mà Lộ Lộ lại luôn thói quen vu đem nhân hướng thiện lương một mặt nghĩ muốn, nàng trừ bỏ sẽ đem “Phá hư” dùng đến trên giường, ở những phương diện khác, nàng cơ hồ đều là trước đem sự tình hướng “Hảo” lý xem. Lộ Lộ từ cùng nàng cùng một chỗ lúc sau, đã muốn từ năm đó tiểu phần thanh trở nên tứ bình bát ổn rất nhiều, khả trong khung bản tính, là vô luận như thế nào cũng lần không được, lăng gia nếu yêu nàng, cũng sẽ không tính toán làm cho nàng đi lần những thứ gì, chỉ có thể ở sau lưng đa số nàng thao điểm tâm.

Tuy rằng lấy không chính xác Thượng Hà Thanh cụ thể tính cách, nhưng là, ở lời đồn đãi nổi lên bốn phía phía trước, trước đem lời đồn đãi mầm móng cấp tưới diệt, điểm này, lăng gia tổng có thể lấy đắc chuẩn.

Ở nàng xem đến, người này, chỉ cần có ham, nhất định có khuyết điểm, nếu Thượng Hà Thanh đã biết nàng cùng Lộ Lộ quan hệ, như vậy, nàng cũng không tất yếu tái già già yếm yếm liễu”, lăng tránh vô ích, trốn tránh càng vô dụng, vừa khóc nhè nháo tam thất cổ có lẽ có dùng, nhưng hao tổn tinh thần thương thân, thả tác dụng không lớn, khắp xương sụn toàn tiểu biện mới là thượng sách.

Vì thế, nàng thoải mái tiêu sái vào Thượng Hà Thanh “Ổ chó”, thoải mái hòa Thượng Hà Thanh trao đổi nhân sinh kinh nghiệm, thoải mái thay Thượng Hà Thanh giới thiệu nàng nhận thức một ít người thu thập, thoải mái thỉnh Thượng Hà Thanh vi của nàng tạp chí viết thiên bản thảo... Lăng gia như vậy nhất hào phóng, trực lợi Thượng Hà Thanh cấp lộ mộng, này tỷ tỷ xướng chính là na ra? Cho dù ta biết người về điểm này tiểu bí mật, người cũng không cần như vậy khẳng khái nha! Cảm tình là sợ ta nói ra nghĩ muốn hỏi lộ ta? Nôn! Nhân cách lọt vào nghi ngờ, chịu không nổi!

Tái một cái nghĩ lại, Thượng Hà Thanh lại cân nhắc, đã có hỏi khả chịu, kia vẫn là thân thủ tiếp theo thật là tốt, người nghi ngờ nhân cách của ta kia là của người sự, chỉ cần chính mình biết nhân cách của ta là cao thượng là đến nơi! Đừng trách ta có tính giai cấp không ai tính, nhận hỏi lộ, không phải người cách vấn đề, là thể chế vấn đề! Phóng tới không coi vào đâu thật là tốt chỗ, không cần bạch không cần!

Thượng Hà Thanh phải làm quan, tuyệt đối là cái tham hàng, khả nàng chính là cố tình quên lão tổ tông lưu lại, câu kia truyền trăm ngàn năm danh ngôn —— bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm.

Chung Khuynh Trà trù nghệ thân mình sẽ không sai, hơn nữa mỗi ngày đổi đa dạng làm cơm chiều, hôm nay làm đồ ăn Trung Quốc ngày mai làm cơm Tây, nàng cơ hồ sẽ đem Thượng Hà Thanh dạ dày cấp dưỡng điều! Trải qua đại nửa tháng tẩy não thức “Rửa ruột” hành động, hiện tại thượng nam nữ, bình thường đồ ăn đã muốn nhập không được nàng cấp kia cao quý chính là mất, thậm chí ở ăn cơm trưa khi nàng động bất động sẽ đối với Lộ Lộ làm đồ ăn chọn tam lấy tứ, tức giận Lộ Lộ thẳng mắng nàng là xem thường lang. Nàng cảm thấy được Chung Khuynh Trà làm ra đồ ăn mới là đệ nhất thiên hạ mỹ vị, Chung Khuynh Trà nếu nhà nàng bảo mẫu thì tốt rồi!

Có lẽ là bởi vì Chung Khuynh Trà tiến nhập của nàng thư phòng, có lẽ là bởi vì Chung Khuynh Trà thỏa mãn của nàng tràng dạ dày, dù sao, Thượng Hà Thanh thực tự giác đem Chung Khuynh Trà nhét vào nàng số lượng không nhiều lắm thật là tốt hữu hàng ngũ. Nàng nói không rõ sở Chung Khuynh Trà rốt cuộc có chỗ nào hảo —— trừ bỏ bộ dạng xinh đẹp hội nấu cơm, cũng nói không rõ sở Chung Khuynh Trà rốt cuộc có chỗ nào phá hư —— trừ bỏ tâm mắt hơi nhiều hội cùng nàng thưởng đồ vật này nọ, mà nàng cùng Chung Khuynh Trà ở chung thời gian cũng không lâu lắm, đem nàng xếp vào bạn tốt hàng ngũ, đối phòng nhân chi tâm luôn luôn rất nặng Thượng Hà Thanh mà nói, thực tại là nhất kiện có thể trở thành kỳ tích chuyện. Chính cô ta cũng hiểu được kinh ngạc, khả nàng cũng không nghĩ nhiều —— nghĩ muốn nghĩ nhiều cũng không biết nên đi làm sao nghĩ muốn. Nàng chỉ biết là, Lộ Lộ cùng nàng sớm chiều ở chung gần một tháng mới có thể đi vào của nàng thư phòng, Chung Khuynh Trà cũng là ở đến nhà nàng ngày đầu tiên liền đi vào, này có lẽ là một loại thiên ý, nếu ông trời hy vọng nàng giao Chung Khuynh Trà này bằng hữu, như vậy, giao liền giao đi. Nên duy tâm thời điểm liền duy tâm, thượng bác sĩ chưa bao giờ

cùng chính mình không qua được.

23. Chương 23

Thượng Hà Thanh có thể nói, cũng yêu nói, hai người đang luyện tự rất nhiều thời gian nghỉ ngơi, Thượng Hà Thanh hội cùng Chung Khuynh Trà giảng nàng mới trước đây chuyện xưa —— chỉ nói tốt không nói phá hư , cho dù nói điểm phá hư , nàng cũng sẽ tự động biến thành phá hư đáng yêu .

Mỗi đến lúc này, Chung Khuynh Trà luôn mũi ngon nghe, nghe nghe, nàng lại nghe ra điểm vấn đề đến —— Thượng Hà Thanh vừa nói khởi mẹ của nàng, liền mi phi sắc vũ nét mặt toả sáng, đối mẫu thân không muốn xa rời không chút nào che dấu viết ở trên mặt, làm cho Chung Khuynh Trà không thể không đi loạn tưởng, chẳng lẽ Thượng Hà Thanh có mền mẫu chuyện kết?

Bất quá, Chung Khuynh Trà cũng rất ít đối Thượng Hà Thanh giảng chính cô ta mới trước đây chuyện xưa, làm Thượng Hà Thanh hỏi lên thời điểm, nàng liền lấy một câu “Ta mới trước đây không có gì khả giảng xuất môn , với người muôn màu muôn vẻ không có cách nào khác so với” đến hồ lộng qua đi, nàng không dám nói mới trước đây, nhắc tới mới trước đây, liền sẽ nghĩ tới phụ thân, liền sẽ nghĩ tới mà khi cô đơn, đó là của nàng đau. Nàng không muốn làm cho chính mình từng u buồn đến phá hư Thượng Hà Thanh khoái hoạt tâm tình.

Ngày mùa hè thiên trường, nhưng này chạng vạng, trời u ám, còn không đến sáu giờ rưỡi, đã muốn đen ngày. Ở áp áp tầng mây xuyên qua cao chọc trời building đỉnh, khấu trừ đến mọi người trên đỉnh đầu, giống cái thật lớn màu đen oa cái giống nhau áp bách vạn vật thần kinh, toàn bộ thành thị đều lộ ra một cổ tức mục đích oi bức, cho dù trong phòng mở ra điều hòa, tựa hồ cũng không – cảm giác nhiều nhẹ nhàng khoan khoái.

Thời tiết thứ này, thực có thể ảnh hưởng tâm tình, nhưng là, cũng nhân nhân mà dĩ.

Chung Khuynh Trà chuyên tâm luyện tự, căn bản không chịu thời tiết ảnh hưởng, Thượng Hà Thanh lại không được , nàng đem có thể cỡi cơ hồ đều cỡi, chỉ mặc tiểu đai đeo cùng tiểu quần đùi, tóc cũng trát thành đuôi ngựa, có thể lộ ra tới, nàng đều lộ đi ra, không thể lộ , nàng cũng rất muốn lộ ra đến, chính là Chung Khuynh Trà ở, nàng ngưng ngưng ra bên ngoài lộ, người ta vẫn là biết ngưng ngưng viết như thế nào .

Thân thể của hần tài nếu bình thường bản còn chưa tính, cổ tình kia chân dài eo nhỏ nộn cánh tay thực có thể chọc người tâm viên ý mã, khiến cho Chung Khuynh Trà thỉnh thoảng liền hướng trên người nàng thẩm nhất thẩm, thẩm hoàn hưng tái thẩm chân, thẩm hoàn chân tái thẩm kia như ẩn như hiện tiểu rốn, sau đó sẽ không từ nghĩ muốn, như vậy vưu vật, ở trên giường hội là dạng gì? Đỉnh chỉ! Chung Khuynh Trà cảnh cáo chính mình, ngàn vạn lần muốn đánh ngụ ỡ! Nghĩ muốn cái gì đâu, thật sự là!

Chung Khuynh Trà tự hạn chế năng lực vẫn là rất mạnh , nàng không hề xem Thượng Hà Thanh , một lòng một dạ chỉ tự xoát xoát viết, hình như là ở phát tiết cái gì giống nhau.

Chung Khuynh Trà đủ tự giác, khả Thượng Hà Thanh rõ ràng rất không đủ tự giác, rõ ràng trong phòng thật lạnh mau, khả nàng chính là cảm thấy được tảo đặc hoảng, nàng chạy tới ban công đứng trong chốc lát, thân thân cánh tay thân chen chân vào, trở lại thư phòng, lăm bầm lăm bầu nói một câu: “Nóng quá!”

Nhiệt cũng đừng đi ra ngoài a, khả bác sĩ có lối suy nghĩ luôn như vậy không giống người thường, nàng ở thư phòng nhìn Chung Khuynh Trà viết hai chữ, lại chạy tới ban công đi bộ một vòng, tái thân thân cánh tay thân chen chân vào, trở về lại lăm bầm lăm bầu nói một câu: “Vẫn là trong phòng mát mẻ!”

Chung Khuynh Trà không thể chuyên tâm , nàng cho dù là tôn thần tiên, cũng kinh không được Thượng Hà Thanh như vậy cái lác lư pháp, nàng tự hỏi Thượng Hà Thanh có phải hay không có bao nhiêu động chứng, buông bút, miết liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh xương quai xanh, không ra động tĩnh vội ho một tiếng, nói: “Lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh, người càng động, càng hội cảm thấy được nhiệt.”

“Người tiêu hôm nay, ký buồn lại thấp, có vũ sượng mặt, thật là làm cho người ta khổ sở, ” Thượng Hà Thanh nhéo bức màn, ngẩng đầu nhìn trời, thần sắc thống khổ.

Nhìn lên nàng bộ dáng này, Chung Khuynh Trà không có thể nhịn xuống, xì cười lên tiếng, “Nếu không, chúng ta tạm sự ngày đi.”

“Ai, cũng tốt, tán gẫu cái gì đâu?” Thượng Hà Thanh còn đang ở thống khổ trung, hỏi ra trong lời nói ngốc vu vu .

Chung Khuynh Trà cắn chặt môi, ghen cười, “Người có mới trước đây ảnh chụp sao? Ta muốn nhìn một chút.”

“Nôn! Có!” Lúc này Thượng Hà Thanh tinh thần tỉnh táo, không thống khổ .

Thượng Hà Thanh lao xạo phim hoạt hoạ dép lê chạy tới phòng ngủ, theo gối đầu dưới xuất ra một quyển thật dày cùng sách, trở lại thư phòng, hiến vật quý giống nhau đưa cho Chung Khuynh Trà , trên mặt thấu đầy kiêu ngạo, nói ra trong lời nói nhưng thật ra khiêm tốn: “Người xem, của ta lịch sử chính là nó, cho người gặp xấu .”

Chung Khuynh Trà mỉm cười, nàng nhẹ nhàng mở ra cùng sách, hé ra trang đọc, nàng xem hé ra, Thượng Hà Thanh liền lưu riu giải thích hé ra, nàng thực sự cầu thị nghĩ muốn, có Thượng Hà Thanh ở địa phương, ai đều đừng nghĩ im lặng, bất quá, cũng không ghét.

Cùng sách thứ nhất trang, là Thượng Hà Thanh một nhà ba người ở năm nay tết âm lịch khi chụp ảnh chụp, Thượng Hà Thanh đứng ở chính giữa, tay trái kéo phụ thân cánh tay, hữu tay vẫn mẫu thân thắt lưng. Cao lớn anh tuấn, ở thi họa giới có chút danh tiếng thượng quân hà, Chung Khuynh Trà là nhận thức , nàng trước kia chỉ đoán thượng quân hà hòa Thượng Hà Thanh có thể là thân thích, nhưng thật không ngờ hẳn dĩ nhiên là Thượng Hà Thanh phụ thân.

Lại nhìn Thượng Hà Thanh mẫu thân, nàng tổng giác có điểm nhìn quen mắt, đúng vậy, Thượng Hà Thanh thật là kế thừa mẫu thân của nàng mỹ mạo, thoát nhìn nhìn quen mắt là hẳn là . Khả bỏ điểm này, Chung Khuynh Trà rõ ràng vẫn là cảm giác giống như từ nơi này gặp qua một lần vị này tao nhã ôn hòa trung niên nhân. Nàng nhủ lại may suy nghĩ lại muốn, mới nhớ tới, nàng sinh ngày sau lần đó kẹt xe, tại kia con thật dài xa trận trung, nàng tăng hòa Thượng Hà Thanh mẫu thân từng có gặp mặt một lần.

Khó trách lúc ấy đã gặp nàng, hội cảm thấy được nàng giống năm đó Tiểu cô nương, quả thật là duyên phận sao? Chung Khuynh Trà xem liếc mắt một cái ngồi ở nàng bên cạnh người Thượng Hà Thanh , gật đầu cười, bay qua cùng sách thứ nhất trang.

Kế tiếp ảnh chụp, chính là ấn thời gian —— theo Thượng Hà Thanh trẻ con thời kì đến sau khi trưởng thành —— sắp xếp tự , Chung Khuynh Trà nhìn Thượng Hà Thanh vẫn là phần nộn thịt non vu vu trẻ con khi, quang mỏng, trũng mắt mắt to, kiêu mũi, toản trắng bỏi, ngậm núm vú cao su tiểu bộ dáng, đáng yêu muốn chết, nhìn không được đã nghĩ thân thủ khắp khắp kia bé khuôn mặt nhỏ nhắn. Nàng không thích tiểu hài tử, luôn luôn không biết là đứa nhỏ có bao nhiêu đáng yêu, khả hiện tại nàng cảm thấy được ảnh chụp thượng đứa bé này đỉnh đáng yêu, đáng yêu đến nàng muốn ôm đứng lên, thân nhất thân kia tương phần đồ đồ cái miệng nhỏ nhắn thần.

Tiếp tục sau này xem, làm Chung Khuynh Trà nhìn đến Thượng Hà Thanh lục bảy tuổi khi bộ dáng, nàng nhất thời có chút đại ra , nàng sớm đã biết Thượng Hà Thanh chính là năm đó Tiểu cô nương, chính là, làm nàng lại theo ảnh chụp thượng nhìn đến Tiểu cô nương kia đơn thuần lại ánh mặt trời khuôn mặt tươi cười khi, nàng vẫn là sững sốt thần, mà kia trái tim, cũng không biết bị cái gì vậy va chạm một chút, bị đâm cho không đau, có chút tê dại, nghĩ muốn thân thủ nhu nhất nhu, lại biến thành dương, nghĩ muốn cong lên ngón tay cong nhất cong, lại tìm không thấy dương chỗ, nàng chung quanh loạn giáo, muốn tìm chuẩn kia một chỗ dương điểm, có thể nào nghĩ muốn, lại bốc lên khối một mảnh vi ba gợn sóng.

Loại cảm giác này thực tâm kỳ, Chung Khuynh Trà nhớ xuống dưới, nàng phiêu thoáng nhìn Thượng Hà Thanh kia hai mảnh vĩnh viễn không chịu ngồi yên trong lời nói hưng quá hồng nhuận môi, hơi hơi , neho lại mắt.

24. Chương 24

Chung Khuynh Trà đêm nay không nghĩ luyện tự, thâm nghĩ chuyên tâm xem tướng sách, nàng một tờ trang đảo, một chút nghe Thượng Hà Thanh tự thuật, như vậy an cùng, nàng thực thích.

Trở mình đến Thượng Hà Thanh đại học khi ảnh chụp, bên trong có nàng cùng cổ hồng kỳ chụp ảnh chung, Chung Khuynh Trà đột nhiên hỏi: “Người cùng người bạn trai là cùng học?”

“A? A!” Thượng Hà Thanh phản ứng thật quái mau. Nàng tức đã lấy Chung Khuynh Trà làm bằng hữu xem, đã nghĩ nói cho người ta kỳ thật cổ hồng kỳ không phải nàng bạn trai, chính là, cứ như vậy, cổ hồng kỳ tính hướng chỉ sợ cũng giữ không được, mấy ngày nay ở chung, nàng cũng thăm dò một ít Chung Khuynh Trà tính cách, nếu nàng nói cổ hồng kỳ không phải nàng bạn trai, Chung Khuynh Trà nhất định hội hỏi lúc trước vì cái gì lừa nàng đâu? Còn phải hỏi vì cái gì cổ hồng kỳ hội như vậy phối hợp người sao? Còn phải hỏi cổ hồng kỳ vì cái gì không tìm bạn gái? Đây một đám vấn đề hỏi thăm đến, cổ hồng kỳ bí mật thể nào cũng phải bị nàng xuyên qua không thể.

Nàng cân nhắc luôn mãi, quyết định vẫn là đắc trước không làm ... thất vọng cổ hồng kỳ, giúp bằng hữu bảo bí mật, đây là trách nhiệm, cũng là nghĩa vụ, ở không có ghé hùm uy hiếp hạ, thượng bác sĩ vẫn là rất có đảm đương, nàng nói: “Chúng ta là đại học cùng học, hẳn hiện tại ngay tại thụy phong đi làm.”

“Thụy phong, ở lăng gia dưới tay?”

“Một chút đúng vậy, lăng gia nàng...” Nhắc tới lăng gia, Thượng Hà Thanh đã nghĩ bát quái bát quái, tái tướng tượng lăng gia cùng Lộ Lộ quan hệ, nàng lại không thể bát quái, xem ra lăng gia lo lăng nàng kia há to mồm cũng không phải không có đạo lý. Có quẻ không thể bát, thượng bác sĩ rất khó chịu, nhưng nàng vẫn là đúng lúc vòng vo đang nói: “Rất được! Lăng gia lớn lên thật là đẹp mắt, người nói đúng không?”

“Quả thật,” Chung Khuynh Trà trầm tư gật gật đầu, ngón tay xao ảnh chụp thượng cổ hồng kỳ, tùy ý hỏi một câu: “Người thích lăng gia?”

“Ta cũng không dám!” Thượng Hà Thanh thốt ra, như vậy tinh một nữ nhân, đánh chết nàng cũng không phải thích, thích lăng gia còn không bằng thích Lộ Lộ, vì che dấu thốt ra thực tình cảm, nàng lại mượn cổ hồng kỳ từng nói qua câu kia “Ta thường thức nữ nhân, không thích nữ nhân” để giải thích: “Ta thường thức lăng gia, không thích lăng gia!” Ngẫm lại không thích hợp, tái giải thích: “Ta cũng thích lăng gia, nhưng ta càng thường thức lăng gia!” Ngẫm lại vẫn là không thích hợp, nhưng nàng không hề giải thích, càng giải thích càng hắc, còn không bằng không giải thích.

Vừa mới Chung Khuynh Trà cũng chỉ là tùy ý vừa hỏi, không nghĩ tới hội rước lấy Thượng Hà Thanh lớn như vậy phản ứng, chẳng lẽ nàng biết những thứ gì? Lộ Lộ cả ngày ở trong này bức tranh bức tranh, mới có thể! Xem ra nàng cũng không ghét hai nữ nhân cùng một chỗ cuộc sống, như vậy rất tốt, Chung Khuynh Trà cũng không sâu cứu, chỉ thần nhiên vòng vo đề tài: “Người đã nói của người bức tranh thuộc loại trừu tượng phái, vậy người nắm đó là như thế nào thì đồ trôi qua?”

Thượng Hà Thanh khó được có điều, so sánh thành thực nói: “Ta đạo sư cát sáng ngời, khả có thể giúp ta thả lướt nước đi. Không nói gạt người, nắm đó ta cũng chưa nghĩ tới mình có thể thi lên đại học, mà ngay cả to lớn bác ta cũng không nghĩ tới phi thượng không thể, ta một mạch đọc xuống dưới, ba mẹ ta đều cảm thấy được ngoài ý muốn.”

Chung Khuynh Trà trêu ghẹo nói: “Vậy người vận khí còn thật không sai.”

“Cũng không có thể nói như vậy,” Thượng Hà Thanh đối Chung Khuynh Trà coi khinh chính mình rất bất mãn, nàng tự kỷ hề hề nói: “Cho tới nay, mọi người đối của ta đánh giá, trên cơ bản có hai loại, một loại nói lòng ta thái hảo, một loại nói ta vận khí tốt, này hai điểm đánh giá ta đều nhận. Nhưng ta theo không cho là của ta vận khí tốt cho ta mang đến hảo tâm thái, hoàn toàn tương phản, ta vẫn cảm thấy, là của ta hảo tâm thái cho ta mang đến vận khí tốt. Tự như đồng dạng là đi ra ngoài đi sơn, làm người vừa định lúc ra cửa, bên ngoài đột nhiên hạ nổi lên mưa to, lúc này người có thể hội thực buồn bực mắng ông trời đui mù, nhưng ta sẽ không mắng ông trời, không thể ra đi đi sơn, ta có thể tọa ở nhà xem múa, người bởi vì

không thể ra đi đi sơn mà không vui, ta tuy rằng không thể đi sơn nhưng có thể xem múa mà rất vui vẻ, loại này thời điểm, không vui người có thể hội cảm thấy được rất vui vẻ ta vận khí tốt, kỳ thật chúng ta đều là giống nhau vận khí, bất quá là tâm tính bất đồng thôi.”

Chung Khuynh Trà nhận chân xem Thượng Hà Thanh liếc mắt một cái, nói: “Trời mưa không sao cả, không dưới vũ cũng không sao cả, vậy người để ý gì đó, còn có cái gì?”

Thượng Hà Thanh trát trát mắt to, cầm lấy một chi bút phóng tới trong tay qua lại chuyển ngoan, đô đô môi, nói: “Người thực hiểu biết ta! Nói thật, ta đối hết thấy đều ôm không sao cả có, cũng không sao cả vô thái độ, tùy tiện, hi hi ha ha, vô tâm không phế, hài lòng, ta liền cười, không hài lòng, ta liền biên cái lý do hồng chính mình đi cười. Ta chân chính để ý gì đó cũng không tính là nhiều, trừ bỏ cha mẹ chính là bằng hữu, mà bằng hữu lại là như vậy ít. Nhân tri thức càng nhiều, hiểu được càng nhiều, ngược lại càng không dễ dàng giao bằng hữu. Nữ nhân thông minh, quả nhiên không là cái gì chuyện tốt!”

Người này, thời khắc không quên tự kỷ, thật sự là đủ cường! Chung Khuynh Trà cảm thán một tiếng, theo sát hỏi: “Bằng hữu của người có mấy người?”

Thượng Hà Thanh đếm trên đầu ngón tay, một đám tính: “Người là một, cổ hồng kỳ là một, hác tự mình cố gắng là một, Lộ Lộ... Tính một cái! Liền này đó.”

Cổ hồng kỳ rốt cuộc là bằng hữu của người cũng là người bạn trai? Chung Khuynh Trà hoàn toàn tỏ vẻ hoài nghi, nhưng nàng cũng không vạch Thượng Hà Thanh trong lời nói lỗ hổng, lại vòng vo đề tài, tiếp tục xem tướng sách.

Chờ cùng sách xem hoàn, ông trời cũng buồn đủ liễu kính, rốt cục hạ nổi lên vũ.

Vũ rất lớn, mang theo lôi, mang theo thiểm, dất phong, lý cách cách, không kiêng nể gì cộ rửa trong cuộc sống hết thấy, thẳng đỉnh bạch dương bị gió to thổi loạn thất lung, đông hoảng tây lay động, muốn ngã không ngã, rất nhanh, nhựt đường trên đường súc tích nổi lên có thể không quá cổ chân thủy, đột nhiên bị gió túm dài quá vài phần cảnh liễu quét ngang mì chín chần nước lạnh, vừa định khơi mào mấy đoá bọt nước, lại bị tùy theo mà đến hạt mưa áp chế.

Như vậy ngày, là bất lợi vụ xuất hành, Chung Khuynh Trà đứng ở phía trước cửa sổ, hoàn cánh tay, hơi nhăn lại mi, đã muốn mười một giờ, nhưng này vũ, như là căn bản không muốn dừng lại.

Thượng Hà Thanh vẫn tương đối hội sát ngôn quan sắc, nàng xem xét xem xét Chung Khuynh Trà hơi nhíu mi, nói: “Hôm nay, không có cách nào khác xuất môn, nếu không, người đêm nay chớ đi, ngụ ở ta đây đi.”

“Phương tiện sao?”

“Phương tiện, nhà của ta giường đủ đại, chúng ta lưỡng ngủ không thành vấn đề.”

Chúng ta lưỡng ngủ không thành vấn đề? Lời này nghe như thế nào... Như vậy làm cho người mơ màng, Chung Khuynh Trà quay đầu xem nàng, nhất ngữ hai ý nghĩa hay nói giỡn: “Thực không thành vấn đề?”

“Tuyệt đối không thành vấn đề! Một chút vấn đề không có!” Thượng bác sĩ khó được đơn độc tinh khiết một hồi.

Chung Khuynh Trà ách nhiên thất tiểu, “Vậy đã làm phiền người.”

“Khách khí,” nàng cùng Chung Khuynh Trà nhiều lần cao, nói: “Không sai biệt lắm cái đầu, quần áo của ta vừa lúc người mặc, người không tắm rửa quần áo, đợi lát nữa mà trước mặc của ta đi.”

“Tốt.”

Thượng Hà Thanh một bên hướng ngoài cửa đi vừa nói: “Vậy người đi trước tắm rửa, ta cho người tìm kiện váy ngủ.”

Thượng Hà Thanh phòng tắm không tính đại, nhưng thu thập thật coi như là chỉnh tề, bỗng nhiên, Chung Khuynh Trà phát lên một cổ đứ nhỏ bàn ngoan tâm, từ về nước về sau, cuộc sống ngày càng bảo thủ nàng, rất muốn đùa một chút Thượng Hà Thanh, liền cởi quần áo, mở ra vòi phun, lâm thủy, có chút phá hư âm thầm nghĩ, đợi lát nữa mà Thượng Hà Thanh đưa váy ngủ tiến vào, nhìn đến thân thể của chính mình, không biết hội chỉ gì biểu tình, kinh ngạc? Tán thưởng? Khiếp sợ? Ghen tị? Hâm mộ? Vẫn là bình tĩnh?

Cửa phòng tắm vang lên tiếng đập cửa, tiếp theo truyền đến Thượng Hà Thanh thanh âm: “Phương tiện vào đi thôi?”

“Vào đi.”

“Người xem, ta cho người tìm kiện màu trắng váy ngủ, còn có nội y, nội y là ta mấy ngày hôm trước mới vừa mua, còn không có xuyên qua, người... Nôn!” Thượng Hà Thanh vừa nói một bên đẩy cửa ra đi đến, nàng nói chuyện thời điểm, từ hạ hướng lên trên đánh giá Chung Khuynh Trà —— đang nhìn đến Chung Khuynh Trà cặp kia thon dài đùi đẹp khi, trái tim tiểu nhảy một chút, tỏ vẻ không như thế nào để ý; đang nhìn đến Chung Khuynh Trà um tùm phương cây cỏ cùng mảnh khăn kích thước lưng áo khi, trái tim cú sốc một chút, cũng tỏ vẻ không như thế nào để ý; nhưng ở nhìn đến Chung Khuynh Trà trước ngực kia đối hoàn mỹ pháp phòng khi, lòng của nàng bỗng thành linh “Rầm” một tiếng, kinh nhảy một chút, mà nguyên bản lưu sướng trong lời nói cũng quăng ngã cái té ngã, thật khá hung hình!

Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh phản ứng phi thường vừa lòng, nàng luôn luôn đối với mình đáng người pha có tin tưởng, đồng thời cũng hiểu được Thượng Hà Thanh rất có bị khai phá tiềm chất.

Chính là, Thượng Hà Thanh kế tiếp trong lời nói, lại đem nàng đánh trở về lão gia. Chỉ thấy Thượng Hà Thanh thực nghiêm túc nghiên cứu của nàng hung, môi càng không ngừng lải nhải: “Khuynh trà, nói thật, của người hung, rất giống ta con mẹ nó, ta lúc nhỏ, thường cùng mẹ cùng nhau tắm rửa, của nàng hung chính là như vậy, cừ thật! Lớn thật! Nôn! Ta phải cho ta mẹ gọi điện thoại đi. Ngó! Bên ngoài đánh lòi, tốt nhất vẫn là không cần gọi điện thoại, người nói đúng không? Thời gian cũng đã chậm chút, vẫn là đừng đánh, chờ ngày mai rồi nói sau. Người xem ta không để cho mẹ của ta đánh, nàng sẽ không biết nói bấn, đánh cho ta, thật là! Người tắm rửa đi, người tắm xong rồi ta tắm, ta đi ra ngoài trước, ưc! Dùng đắc ta giúp người chà xát bôi sao? Mẹ của ta cũng rất thích làm cho ta giúp nàng chà xát bôi, dùng là nói người liền hảm một tiếng, ta liền ở bên ngoài.”

Thượng Hà Thanh nói xong, buông quần áo liền đi ra ngoài, miệng còn lải nhải: “Giống, chân tướng! Cừ thật!”

Chung Khuynh Trà kiều ngón út, khơi mào kia kiện ẩn sử nỗ so với màu trắng tiểu quần lót, buồn bực cực kỳ, nàng dám thề, nàng đời này chưa từng có như vậy buồn bực quá! Nàng thiên toán vạn toán, chính là không có thể tính đến của nàng hung thể nhưng làm cho Thượng Hà Thanh nghĩ muốn mở mẹ, đều 28, còn không có cai sữa sao? Muốn chết! Nói sau, sinh quá đứa nhỏ hung, cùng không sinh quá đứa nhỏ hung có thể giống nhau sao? Phải mạng già! Còn có này quần lót, người vài tuổi nha còn mặc phim hoạt họa! Phải lão nương mệnh!

Thượng Hà Thanh thật là nghĩ muốn mẹ, bên ngoài vang lòi, nghĩ muốn mẹ mà không thể cấp mẹ gọi điện thoại, đều là Chung Khuynh Trà hung nhạ họa!

Của nàng đại não rất có giác ngộ một lần biến chiếu phim Chung Khuynh Trà hung, ánh mắt cũng không tự chủ được đi xuống xem xét chính mình kia ẩn ở đai đeo lý nhũ, giống như, đại khái, có thể, Chung Khuynh Trà phải so với chính mình đại như vậy một chút, về sau có phải hay không nên ăn nhiều một chút cây đu đủ? Nôn! Tựa hồ không tất yếu! Tốt như vậy xem một đôi nhũ, làm sao còn dùng đắc tái đại bổ!

25. Chương 25

Chờ hai người một trước một sau tắm rửa xong, đã muốn mau 12 điểm, Thượng Hà Thanh đem trên giường món đồ chơi gậy đẩy đến đi một bên, hay nói giỡn dường như gặp may: “Người tiêu ta đây giường, cũng là người gia làm đâu!”

“Cũng không phải là sao, cho người tiêu pha,” Chung Khuynh Trà hự ý khách sáo.

“Không tính là tiêu pha, tiền nào đồ nấy, này giường, chất lượng tương đương lớn!” Thượng Hà Thanh vỗ một chút mã thí, lại hỏi: “Người thích ngủ mặt phải vẫn là thích ngủ bên phải?”

“Ngủ bên kia đều được, ” Chung Khuynh Trà đánh giá Thượng Hà Thanh kia cùng chính tề không dính biên phòng ngủ, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, này oa, thật là một oa, đủ loạn! Nhưng rất nhanh , chú ý của nàng lực toàn bộ bị Thượng Hà Thanh kia đôi món đồ chơi hấp dẫn đi.

Món đồ chơi thân mình cũng không có gì hấp dẫn nhân địa phương, nhưng này mấy cái bạch mao đại cầu hùng trên người, cụ thể nói, là trước ngực, cũng là đều bức tranh hai cái nhũ / phòng trạng vòng tròn, người này, rốt cuộc là một đoạn : không gây nãi, vẫn là nàng trong khung liền mền nhũ? Nàng có thể hiểu được bác sĩ —— đặc biệt nữ bác sĩ —— nhất loại lương đồng hình nhân tài, đa đa thiếu thiếu có thể sẽ có như vậy một chút không giống người thường mê, ai làm cho người ta gia chỉ số thông minh cao đâu? Không có biện pháp! Khả nàng không có thể hiểu được vì cái gì thượng bác sĩ mê, có thể không giống người thường đến nước này, xem kia một cái lại một cái nhũ, trông rất sống động, rất sống động, giống như đực, miêu tả sinh động, Chung Khuynh Trà bị kích thích muốn vụng qua đi.

Nàng hoãn hoãn thần, hít sâu một hơi, mới trang khờ dại hỏi: “Hà , người kia mấy cái cầu hùng, vì cái gì trước ngực đều phải bức tranh hai cái vòng a?”

“Nôn!” Chung Khuynh Trà kia vừa dứt lời địa, khiến cho luôn luôn da mặt không tề Thượng Hà Thanh , lập tức đỏ mặt nhất tầng lớn, kia đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn, quả thực có thể so với thực thâu dưa hấu nường. Nàng chạy nhanh đem kia mấy cái cầu hùng trở mình cái thân, làm cho chúng nó mông hướng ra ngoài, làm cho người ta không cần phải nhìn...nữa này cái “Nhũ” . Nàng nằm úp sấp ở trên giường lật tới lật lui cầu hùng thời điểm, ti chất vấy ngủ tới eo lưng đang lúc hoạt, ắn máy móc miêu phim hoạt hoạ tiểu khổ khổ lại lộ đi ra, Chung Khuynh Trà vừa thấy, liền tưởng đến trên người mình kia chỉ học đầu lưỡi sử nỗ so với, lại muốn phải vụng qua đi.

Chờ đem cầu hùng giả nhũ giấu tốt lắm, Thượng Hà Thanh lại nghiêng đầu sang chỗ khác đến, nàng ngồi, Chung Khuynh Trà đứng, đầu vừa nhấc, nâng không đủ cao, lưỡng trông mắt đối diện Chung Khuynh Trà cặp kia thực nhũ, lòng của nàng bắn lại bắt đầu kinh khiêu, đồng thời lại tán một câu: cứ thật! Sau đó, nàng rất nhanh đem tầm mắt na khai, cố gắng ngưỡng ngửa đầu, cố gắng dùng hiền lành ánh mắt nhìn về phía Chung Khuynh Trà hai mắt, giả dụ cười, bên nói dối giải thích: “Trước kia ta cùng làm sự chiếu khán đứa nhỏ, thuận tay , cũng dạy hẩn bức tranh nét, không nghĩ tới đứa bé kia chỉ biết bức tranh vòng, ta một cái xoay người công phu, hẩn liền hoạch định ta đây món đồ chơi thượng . Không còn sớm, ta mau ngủ đi.”

Chung Khuynh Trà ngồi vào trên giường, vỗ vỗ kia mấy cái cầu hùng mông, lại ôm lấy đến, nhìn chăm chăm kia lưỡng nhũ, chịu đựng nghĩ muốn vụng xúc động, nói: “Đứa bé kia hẩn là đỉnh có trời cho, ta xem bức tranh rất tốt, cỡ nào mượt mà vòng a!”

Thượng Hà Thanh không nói gì, mặt nhưng thật ra hồng có thể tích xuất huyết đến.

Nói thực ra, Thượng Hà Thanh xác thực là có chút mền nhũ chuyện kết , này theo nàng mới trước đây biểu hiện có thể nhìn ra.

Làm Thượng Hà Thanh vẫn là trẻ con lúc ấy, nàng đặc biệt thích ăn con mẹ nó nãi, cho dù nàng ăn no , không muốn ăn , nàng cũng sẽ hàm chứa mẫu thân lưu đồ trước ngực kia khóa anh đào trong nháy mắt ngoan, không nghĩ tới này nhất hàm, liền hàm hơn ba năm. Ngày này, đều là lưu đồ hừ ca hồng Thượng Hà Thanh ngủ say về sau, sẽ đem nàng ôm đến chính cô ta kia đang lúc bố trí rất có đồng thoại cảm tiểu phòng ngủ lý, ở Thượng Hà Thanh ba tuổi bán thời điểm, lưu đồ không làm như vậy .

Bình thường trẻ con phần lớn là ở một vòng tuổi tả hữu liền cai sữa, Thượng Hà Thanh khen ngược, đều ba bốn tuổi , còn không có cai sữa dấu hiệu, điều này làm cho lưu đồ thực sốt ruột. Lưu đồ liền như vậy một cái đứa nhỏ, có thể cứng chịu liền cứng chịu, khả năng cũng biết rõ, đối đứa nhỏ cứng chịu quá ... Sẽ không tốt, đều nhanh 4 tuổi , cái đầu cũng có hơn phân nửa cái cái bàn cao , là nên cai sữa , vì thế, lưu đồ ngoan khởi tâm địa, không hề làm cho Thượng Hà Thanh bú sữa mẹ, làm cho nàng tự lực cánh sinh. Theo khi đó khởi, ở Thượng Hà Thanh toàn bộ thơ ấu năm tháng, mỗi đến tối, lưu đồ ở Thượng Hà Thanh phòng ngủ lý đọc đồng thoại chuyện xưa hồng nàng ngủ thời điểm, nếu Thượng Hà Thanh còn muốn ăn nãi, lưu đồ khiến cho nàng ôm nãi bình điều núm vú cao su.

Thượng Hà Thanh cũng không phạm, người không cho nàng bú sữa mẹ sờ nãi, nàng liền với người làm ầm ĩ, nàng thói quen ôm mụ mụ ngủ, hơn nửa đêm , nàng ở chính mình trong phòng ngủ không được, liền thường

thường mặc công chúa váy ngủ, cùng phim kinh dị lý tiểu ma quỷ dường như, tóc tai bù xù bay tới cha mẹ trước giường đến, còn đỉnh úy khuất chớp một đôi mắt to, nãi thanh nãi tức giận nói: “Mụ mụ ta muốn với người ngủ!”

Này đã có thể làm cho thượng quân hà cùng lưu đồ ngã môi, hai vợ chồng không thân thiết hoàn hảo, một khi đang ở thân thiết cao hứng, nhà mình đưa nhỏ thành linh toát ra một viên viên đầu, kia kinh hách, cũng thật khó lường.

Cửu nhi cửu chi, thân là phụ thân thượng quân hà bị Thượng Hà Thanh nháo cuộc sống hàng ngày nan an, người nhiệt tình yêu thương con mẹ nó cao thượng tinh thần, làm cho vi phụ thậm cảm vui mừng, khả người không thể lão cùng cha thưởng a! Hấn vì sửa đúng nhà mình nữ nhân loại này tật xấu, liền cấp Thượng Hà Thanh mua một cái cầu hùng món đồ chơi, còn riêng theo cầu hùng trước ngực, dùng du bút họa thượng hai cái bánh bao trắng vòng, làm nhũ / phòng, làm cho Thượng Hà Thanh vượt này lưỡng vòng ngủ. Không nghĩ tới một chiều này thật đúng là dùng được, từ có cầu hùng trên người kia lưỡng vòng, Thượng Hà Thanh liền không quấy rầy nữa cha mẹ , tới ngủ tiền đồng thoại thời gian, nàng cũng có thể ngoan ngoãn một bên ôm tiểu hùng vượt vòng, một bên nghe ba ba mụ mụ kể chuyện xưa.

Cái thói quen này bị nàng vẫn thực hoàn hảo bảo giữ lại, theo tuổi tăng trưởng, nàng đối cầu hùng món đồ chơi yêu cầu cũng càng ngày càng cao, trước kia là nhỏ hùng, bây giờ là đại hùng, không thay đổi chính là mặc kệ đại hùng tiểu hùng, trước ngực kia lưỡng vòng nàng là phải đặc biệt tranh đi lên . Đừng nhìn Thượng Hà Thanh bức tranh bức tranh chỉ biết muốn làm trừu tượng, động lòng người gia bức tranh lấy phân chuồng đến, tả thực thực! Kia kêu cái đỉnh cái lớn!

Thượng quân hà có khi cũng đỉnh hối hận, hấn không nghĩ tới chính mình sửa đúng thân thân nữ nhi sờ thực nhũ tật xấu, lại làm cho thân thân nữ nhi lại thêm một cái sờ giả nhũ tật xấu, nhìn Thượng Hà Thanh càng lúc càng lớn, hấn lại muốn đem nàng sờ giả nhũ tật xấu hướng sờ thực nhũ thượng sửa đúng —— tìm cái tiểu tử thật tốt a, tuy nói nhũ là nhỏ điểm, bình điểm, khả đó là hàng thật giá thật , tổng so với người cầu hùng thượng kia lưỡng giả sờ đứng lên thoải mái đi? Khả Thượng Hà Thanh căn bản không có một chút muốn đi tìm cái đối tượng sờ thực nhũ tư tưởng giác ngộ, này lại làm cho thượng quân hà hậm hực, đứa nhỏ này, nàng rốt cuộc tùy ai?

Thế cho nên sau lại Thượng Hà Thanh có muốn mua phòng đan phi hùng tâm tráng chí, thượng quân hà không nói hai lời nhanh đưa tiền lấy ra nữa ném cho nàng, thuận tay cũng chạy nhanh đem nàng kia đôi cầu hùng món đồ chơi cấp ném đi ra, đi thôi đi thôi! Mắt không thấy tâm không phiền! Bày đặt đối tượng không tìm chuyển sờ kia lưỡng vòng, phải cha mệnh!

Đêm đã khuya, trừ bỏ vũ còn không biết mỗi một ào ào rơi xuống, người bình thường, đều vào miên.

Thượng Hà Thanh ôm cầu hùng ngủ đã muốn thói quen , hiện tại không có hùng, hơn cá nhân, đã muốn ngủ say nàng, thực tự giác trở mình một cái thân, đem Chung Khuynh Trà trở thành cầu hùng đến ôm, của nàng chân thực tự giác áp đến Chung Khuynh Trà trên đùi, kia chỉ quen sờ nhũ thủ, cũng thực tự giác cầm Chung Khuynh Trà hung.

Có cái sống màu sinh hương nữ nhân ở bên người, Chung Khuynh Trà không có khả năng ngủ thực kiên định, lúc này hung thượng trầm xuống, đột nhiên cảm thấy được có điểm không thở nổi, muốn ngủ kiên định, liền càng không có thể.

Mơ mơ màng màng , nàng bán mở ra mắt, chờ thích ứng ban đêm ánh sáng, hơi một bên đầu, thấy được chính dán tại nàng bên cạnh người Thượng Hà Thanh mặt, ánh sáng phi thường ám, nàng thấy không rõ Thượng Hà Thanh rõ ràng bộ dáng, chính là, Thượng Hà Thanh kia phun ở nàng trên cổ chậm rãi hô hấp, cùng khoát lên nàng hung thượng hạnh kiểm xấu thủ, nàng cũng là rõ ràng cảm nhận được .

Chung Khuynh Trà không phải sắt thép hiệp, nàng là một sinh động, hữu tình có yêu bình thường nữ nhân, nàng đã muốn đã nhiều năm chưa ăn quá một hơi thịt , không phải nàng không muốn ăn, mà là này thịt, không hợp của nàng khẩu vị, nàng không thích, cũng sẽ không ăn. Nữ nhân thân thể luôn từ ý thức đến không chế, ở điểm này thượng, giống được nhóm cơ hồ là theo không kịp .

Nhưng Thượng Hà Thanh loại này ở trong lúc vô ý làm ra khiêu khích, lại làm cho thân thể của hấn bắt đầu có phản ứng. Lòng của nàng ở nhảy loạn, phịch phịch , giống không có tiết tấu đại cổ, đông nhất bữa,

tây một gậy chùy, bạn ào ào tiếng mưa rơi, xao nhãng cấp, nghe nhân tảo. Cửa nàng hô hấp từ vũng vàng mà trở nên dồn dập, bộ ngực theo hô hấp cao thấp phập phồng, liên quan Thượng Hà Thanh thủ cũng cao thấp phập phồng, đỉnh kia một mẫn cảm thù du, bởi vì cùng Thượng Hà Thanh lòng bàn tay như có như không ma sát, mà dần dần trở nên đỉnh kiều.

Chung Khuynh Trà thân thể hỏa, ngọn lửa không tính đại, nhưng là đỉnh nung hoảng, nếu như là nơi tay chân lạnh như băng trời đông giá rét, bị điểm ấy ngọn lửa nung nhất nung, có lẽ căn bản không có cái gì cảm giác, bởi vì rất lạnh, ánh nến bình thường nhiệt độ, căn bản ẩm không được thân.

Cổ tình, đây là một liều nhân hạ, nàng đối Thượng Hà Thanh sớm tháo xuống phòng bị, nàng đối Thượng Hà Thanh dĩ nhiên có cảm giác, một chút tình hỏa, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ. Cửa nàng lòng bàn tay mạo xuất mồ hôi, trên trán chảy ra bọt nước, tóc dính trên vai thượng, thực ma dương, rất khó quá, giường lớn thực từng miên, nàng lại cảm thấy được đứng ngồi không yên.

Nàng dùng sức không chế được hỏa khởi tiết tấu, dùng sức bắt nó không chế ở ẩm áp trong phạm vi, nhưng mà, loại này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ ôn hỏa, nhất tra tấn nhân, quả thực cùng lăng trì không có gì hai dạng, khác biệt!

Nàng muốn đem Thượng Hà Thanh tay cầm khai, muốn đem Thượng Hà Thanh đá đến đi một bên, chính là, lại có điểm luyến tiếc, bên người người này, là cỡ nào thú vị, thú vị đến chỉ cần cùng nàng sống chung một chỗ, chính mình có thể không ngừng bật cười; bên người thân thể này, là cỡ nào hương nhuyễn, hương nhuyễn đến chỉ cần nhất gần sát, đã nghĩ vĩnh viễn ôm, không muốn rời xa.

Thượng Hà Thanh ở vô tâm không phé vù vù ngủ nhiều, Chung Khuynh Trà ở thể khó xử đau khổ giây dựa —— đẩy ra hảo? Không đẩy ra hảo? Đẩy ra hảo? Không đẩy ra hảo? Trời ạ! Ai biết?

Người ngủ hương, lại làm cho ta ngủ không được, dựa vào cái gì! Chung Khuynh Trà càng nghĩ càng giận phần, càng tức giận càng ngủ không được, càng ngủ không được càng muốn chịu chút thịt, cuối cùng, nàng khóa khởi mảy, hoành hạ tâm, nếu là người trước trêu chọc ta, vậy đừng trách ta không khách khí!

Nàng sườn cái thân, ôm chặt lấy Thượng Hà Thanh, làm cho hung dán hung, chân dán chân, cọ nhất cọ, thoải mái thán ra một hơi, tái cọ nhất cọ, tái thoải mái thở dài, sau đó, mặc niệm sắc tức là không, không tức là sắc, liều mạng đóng thượng mắt.

Lấy tình lữ tư thế, hai người song song đem giác ngủ.

26. Chương 26

Thượng Hà Thanh ngủ tốt lắm, cho nên hẩn tỉnh cũng sớm. Chung Khuynh Trà ngủ thật không tốt, nàng vẫn dầy vò đến thể xác và tinh thần mỗi một mới nhọt nhọt ngủ, cho nên làm Thượng Hà Thanh đã muốn bắt đầu có tỉnh ý thức thời điểm, nàng còn tại ngủ.

Sáng sớm vừa mới tỉnh lại nhân, nói chung, đầu nhiều ít là có điểm mơ hồ, tựa như đã muốn tỉnh lại, nhưng ánh mắt còn chưa mở Thượng Hà Thanh, nàng mơ mơ màng màng cảm thấy được, hôm nay “Cầu hùng” ra vẻ cùng trước kia không quá giống nhau, ôm lấy đến xúc cảm lớn cực kỳ, điểm một chút, có co dãn, kiểm tra, thực trơn trượt, xoa bóp, nòn! Đây chỉ cầu hùng, khi nào làm phong hung giải phẫu!

Xúc cảm không thích hợp, thực không thích hợp, Thượng Hà Thanh thực nhàn nhã bán mở ra mắt, đang nhìn đến Chung Khuynh Trà kia trương hơi hơi lộ ra hồng nhuận khuôn mặt khi, không mơ hồ, hoàn toàn tỉnh. Nàng nhanh đưa còn nắm bắt người ta hung lấy tay về, trong lòng âm thầm may mắn, may mắn nàng còn không có tỉnh, nếu không nhiều xấu hổ! Chính là, của ta chân vì cái gì cũng như thế không thích hợp? Nàng bán nâng lên cổ, dùng sức đi xuống xem, không nhìn không biết, vừa thấy đã giật mình, phía dưới kia tứ con cơ hồ giống nhau như đúc dài nhỏ chân, rốt cuộc là ta quán quít lấy của người, cũng là người quán quít lấy của ta?

Thượng Hà Thanh tự biết buổi tối có ôm cầu hùng ngủ lương thói quen tốt, lúc này nàng phá lệ mình kiểm điểm một phen, nhất định là ta ngủ thời điểm đem Chung Khuynh Trà trở thành cầu hùng đến bế, may mắn hai người đều mặc váy ngủ, nếu không này tư thế... Thực chọc người ngưỡng ngưỡng! Bất quá, Chung Khuynh Trà thật là so với cầu hùng hảo ô, nhân hòa hùng, thật là hai khái niệm!

Nàng thật cẩn thận na khai chân, ngồi xuống, quay đầu ngắm liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà, trong lòng gọi thầm “Còn không có tỉnh, vạn hạnh”. Nàng lại cúi đầu đầu, để sát vào nhìn nhìn lại Chung Khuynh Trà, ngô! Nàng ngủ bộ dáng, thật không khó coi! Xem kia lông mi thật dài, thẳng đỉnh mũi, hồng nhuận môi, nhẵn nhụi làn da, quả thực so với ta kém không đến chỗ nào đi! Người như vậy như thế nào hội không có bạn trai đâu? Phi thường kỳ quái.

Thượng bác sĩ nhất tự hỏi vấn đề, liền lâm vào cầu thực phải cụ thể nghiên cứu khoa học tinh thần, do đó quên rời giường, nàng rõ ràng lại nằm úp sấp đến trên giường, thân thủ thác má, kiều chân, thiên đầu, nhìn chăm chăm Chung Khuynh Trà ngủ dung tiếp tục nghiên cứu, chẳng lẽ nàng cùng ta giống nhau, đều là độc thân ham giả? Không giống. A! Nghĩ tới! Nàng cùng lăng gia là bằng hữu, lăng gia cùng Lộ Lộ là một đôi, nàng cùng các nàng không phải là giống nhau đi? Lộ Lộ mấy ngày nay thường thường hữu ý vô ý nói hai nữ nhân có bao nhiêu tính phúc, cũng thường thường hữu ý vô ý nói lên Chung Khuynh Trà, chẳng lẽ các nàng thật sự giống nhau? Khả nàng thoát nhìn không giống thích nữ nhân nhân a! Đối, lăng gia cùng Lộ Lộ thoát nhìn cũng không giống, các nàng cũng không vẫn là thích nữ nhân không thương lượng? Nôn! Cầu tìm cầu, miêu tìm miêu, cực đoan mới có thể!

Nếu nàng cũng thích nữ nhân, như vậy, nàng mỗi ngày đứng hạn ấn điểm hướng nhà của ta chạy, này nguyên nhân căn bản có phải hay không bởi vì thích ta? Bị nữ nhân thích hội là cái gì tư vị? Thượng Hà Thanh nhớ lại niên đại cứu viễn một màn qua lại đến, đó là nàng từ lúc chào đời tới nay, một người duy nhất thích quá của nàng tên là tả tiểu quái niệm đại học nữ cùng học, nàng đối tả tiểu thanh nhất định điểm cảm giác cũng không có, tốt nghiệp lúc sau cũng không có liên hệ, nàng cơ hồ muốn đem người ta hoàn toàn quên hết, hiện tại đối mặt Chung Khuynh Trà mà có thể nhớ lại kia đoạn treu hoa gheo nguyệt nam nữ không hạn quang vinh năm tháng, cũng thực sự đủ làm khó của nàng.

Nàng cố gắng suy nghĩ tả tiểu thanh thích nàng khi, nàng là cái gì tư vị, nghĩ tới nghĩ lui, trừ bỏ tự kỷ thức đặc chí cùng ích kỷ thức sợ nhạ phiền toái, giống như không có mặt khác gì một chút tư vị. Như vậy tư vị, không mặn không nhạt, quả thực tương đương không tư vị. Nhưng là, nếu bị Chung Khuynh Trà thích thượng, hội là cái gì tư vị đâu? Thượng Hà Thanh một vòng vòng quán quít lấy chính mình phát sao, thực sáng suốt tự hỏi, nếu bị nàng thích thượng, mình là cái gì tư vị, tạm thời nói không chính xác, nhưng nàng nhất định là khổ tư vị, bởi vì, hảo hảo đồng sự có nói đùa chí tăng phát biểu quá một câu làm cho mình có chút tán thành lời ngữ: ai thích Thượng Hà Thanh, ai vị giác chỉ còn khổ. Lời này mặc dù lời, xác thực cũng đỉnh đối, ai, kỳ thật ta là một cỗ nào ngọt cô nương, như thế nào tới rồi các ngươi miệng, tự thành khổ đâu?

Ồ Thượng Hà Thanh mơ mơ màng màng nắm Chung Khuynh Trà hung khi, Chung Khuynh Trà đã muốn tỉnh, không khỏi xấu hổ, nàng không tốt mở mắt ra, một lòng ngóng trông Thượng Hà Thanh chạy nhanh lần xuống giường, ngàn vạn lần đừng nữa tra tấn nàng, ai ngờ Thượng Hà Thanh nếu không không có xuống giường, trái lại nàng xem kỹ đứng lên không cái hoàn, còn động bất động liền phát ra một tiếng rõ ràng mang theo nghi hoặc thán từ, này mau làm cho nàng chịu không nổi.

Nàng đã muốn chịu được một đêm tra tấn, không nghĩ sáng sớm còn tiếp tục chịu được đi xuống, nàng đơn giản mở mắt ra, sáng suốt con người bắn thẳng đến nhập Thượng Hà Thanh cặp kia lộ ra suy tư mắt to, “Người dậy sớm như thế, nghĩ muốn cái gì đâu?”

“Người thích nữ nhân sao?” Thượng Hà Thanh đang muốn vấn đề nghĩ muốn mê mẩn, Chung Khuynh Trà như vậy vừa hỏi, nàng theo tâm tư sẽ đem đang ở tự hỏi vấn đề cấp hồi lên, lời vừa ra khỏi miệng, nàng lập tức muốn cắn đoạn chính mình đầu lưỡi, khả nói ra trong lời nói bắt đi ra ngoài thủy, nàng muốn thu hồi đến, là không có khả năng, chỉ có thể giấu đầu lòi đuôi che dấu: “Người xem ta đây há mồm, rõ ràng nghĩ hỏi người thích cái dạng gì nam nhân, nhất nói ra liền cấp nói ngược.”

Chung Khuynh Trà không nói chuyện, chính là nhận chân nhìn Thượng Hà Thanh trong chốc lát, ngồi xuống, khẽ mỉm cười, thông thả đi xuống gạt đầu đồng thời lắc lắc đầu, này rõ ràng là một cái ba phải cái nào cũng được đáp án. Sau đó, nàng hỏi lại: “Người thích nữ nhân?”

“Không không không, ta có bạn trai, người có biết.” Thượng Hà Thanh đầu lay động giống trống bỏi, nàng nếu đã muốn mơ hồ đoán được Chung Khuynh Trà có thai hoan nữ nhân có thể, mà loại này “Có thể” thực có thể hội cho mình mang đến phiền toái, nàng vừa muốn đem này loại khả năng sẽ phát sinh ở trên người mình “Có thể phiền toái” bóp chết ở thai trung, cũng mỹ kỳ danh viết ta là không muốn làm cho người chịu “Khổ”, nàng thủy chung là một độc yêu độc thân lại sợ sợ tên phiền toái.

Chung Khuynh Trà cười ngưng kết ở trên mặt, nháy mắt, lại hòa tan khai, Đúng vậy a, ta biết đến,” nàng xem nhìn lên đang lúc, nói: “Ta nên đi đi làm, người cũng muốn đi làm đi?”

“Nghỉ hè, ta không khóa, không cần đi.”

“A, vẫn là làm lão sư hảo.”

“Lão sư hảo, chính là tiền lương ít, không có cách nào khác theo các người nhà tư bản so với,” Thượng Hà Thanh mở ra vui đùa, từ trên giường đứng lên, mở ra cửa tủ treo quần áo, nói: “Người ngày hôm qua quần áo cũng không tắm, y phục của ta đều ở trong tủ treo quần áo, người xem rồi na kiện thuận mắt sẽ mặc na kiện.”

“Cám ơn nhiều.”

Thượng Hà Thanh quần áo lấy tổ mẫu là việc chính, chỉnh thể phong cách khuynh hướng thành thực, này thật đỉnh hợp Chung Khuynh Trà ý, nhưng nàng trong tủ treo quần áo kia đôi nội y, xác thực một chút, là quần lót, quả thực liền là một động vật thể giới! Này đủ loại tiểu quần lót thượng, không phải có chỉ Mễ lão thử ngay cả có chỉ Đường lão áp, thật vất vả có người, vẫn là hồ lô oa, Chung Khuynh Trà ngốc lăng lăng nhìn, khéo miệng quất thẳng tới súc, tái tưởng tượng, trên người mình còn lộ vẻ một con sử nữ so với, khéo miệng run rẩy lợi hại hơn.

Có bạn trai nữ nhân, tổng nên có điểm gợi cảm chút nội y đi? Chung Khuynh Trà nhìn xem Thượng Hà Thanh, thấy nàng không chú ý mình, liền rất nhanh thân thủ hướng kia đôi nội y lý bối, lột bái, kết quả, vẫn hung thượng có vài món thành thực tác phẩm, nhưng quần lót, mãn quý nhưng lại tìm không ra nhất kiện trưởng thành nữ nhân thích mặc đến, như vậy ham mê, đến tốt cùng là thượng bác sĩ chỉ có, vẫn là thượng bác sĩ bạn trai chỉ có? Hoặc là, vẫn là thượng bác sĩ căn bản không có bạn trai?

Chung Khuynh Trà không tính toán hiện tại miệt mài theo đuổi, nàng chỉ chọn nhất kiện OL phong cách thước màu xám lá sen biên váy, cùng nhất kiện màu trắng ti chất thu thắt lưng quần áo trong, cũng không so đo Thượng Hà Thanh hay không ở bên cạnh, cởi váy ngủ liền thay quần áo.

Vì thế, Thượng Hà Thanh lại thấy được Chung Khuynh Trà hung, nhìn đến hung đã nghĩ đến sờ lên xúc cảm, nàng cảm thán, cỡ nào tuyệt vời bạch diện bánh mì! Cẩn một hơi, chuẩn là thơm ngào ngạt! Nàng hào: ...chút nào không tự giác vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, ngô! Hôm nay nhất định phải mua một cái bánh mì đến ăn! Không! Muốn mua hai cái!

Chung Khuynh Trà liếc nhìn Thượng Hà Thanh kia phó nhìn mình chăm chăm hung liếm môi bộ dáng —— có điểm đáng yêu, lại có điểm đáng khinh —— một bên vừa lòng tự hỉ, một bên nghĩ muốn nâng lên cánh tay kén nàng mấy quyền, cuối cùng, trở mình cái xem thường từ bỏ.

Hai người mới vừa đổi hoàn quần áo rửa sạch hảo, Lộ Lộ cùng Tần Hạo cũng tới, Chung Khuynh Trà không biết Tần Hạo, Lộ Lộ giúp đỡ làm giới thiệu, vài người khách sáo một phen lúc sau, Chung Khuynh Trà thích hợp lộ nói: “Chờ người từ nơi này làm xong, trực tiếp đi công ty của ta làm đi.”

Lộ Lộ gật đầu đồng ý, lăng gia nói với nàng quá Chung Khuynh Trà cùng các nàng là cùng loại, sáng sớm Chung Khuynh Trà liền theo Thượng Hà Thanh trong nhà xuất hiện, hai người hiển nhiên là ngủ một đêm, hai người này, có quý? Lộ Lộ con mắt loạn cồn, a, trên người nàng này quần áo, như thế nào như vậy nhìn quen mắt? Ngao! Kia lá sen biên váy, không phải bác sĩ sao? Một chút đúng vậy, bác sĩ trước tuần xuyên qua! Hai người này, có quý? Hẳn là!

Nàng xem xem Thượng Hà Thanh, nhìn nhìn lại Chung Khuynh Trà, tối cười một chút, lại căn cứ giải quyết việc chung thái độ, nói: “Hà bên này tường bức tranh ít nhất được đến trung tuần tháng bảy mới có thể làm xong, nói không chừng phải kéo dài thời hạn đến bảy tháng hạ tuần, người công ty, có thể đặc sau này đẩy đây.”

“Không quan hệ, ta không vội, các người khi nào thì bức tranh hoàn khi nào thì qua đi là tốt rồi, ” Chung Khuynh Trà lấy điện thoại cầm tay ra nhìn một cái, nói: “Không còn sớm, ta phải đi đi làm, chúng ta có rảnh tái liên hệ đi, ” nàng đi tới cửa, dừng lại, xem liếc mắt một cái đi theo nàng mông phía sau, đang muốn đem nàng đưa xuống lầu Thượng Hà Thanh , rồi hướng Lộ Lộ nói: “Lộ Lộ, cùng lăng gia nói một tiếng, ta nghĩ thỉnh nàng ăn cơm, nhìn xem nàng khi nào thì có thể đem thời gian an bài cho ta một chút.”

“Nga, hảo, không thành vấn đề, ” Lộ Lộ chuyển một đôi kẻ trộm trượt đi mắt, hào phóng cười nói.

Chung Khuynh Trà vừa ra khỏi cửa, Lộ Lộ lập tức lấy điện thoại di động ra, bay múa bắt tay vào làm chỉ cấp lăng gia giàu to rồi một cái tin nhắn: tiểu gia gia, đặc biệt hào tin tức, Chung Khuynh Trà cùng bác sĩ ngủ một đêm, Chung Khuynh Trà mặc bác sĩ vấy mới ra cánh cửa, người nói, các nàng có vấn đề không có?

Lăng gia thu được tin nhắn sau, chuyển bút máy cân nhắc trong chốc lát, tiếp theo, nàng cầm lấy di động, nụ cười giả tạo cấp Lộ Lộ quay về tin nhắn: có vấn đề tốt nhất, không thành vấn đề, liền chế tạo điểm vấn đề, một cây tuyền thượng châu châu, bảo đảm nhất.

Này e sợ cho thiên hạ bất loạn gái đã có chồng! Lộ Lộ trừng mắt tin nhắn, nhất dậm chân, thu hồi rảnh tay cơ, nàng đến hiện tại cũng không rất có thể hưởng thụ lăng gia tính kế, nàng thậm chí thực dễ dàng có thể nghĩ đến lăng gia ở phát tin nhắn khi là bộ dáng gì, nàng cảm thấy được, đối mặt lăng gia thường xuyên phát ra nụ cười giả tạo, đỉnh an toàn , chính là ít nhất nói, nhiều làm việc, có thể làm người chết coi như người chết, không thể làm người chết, phải đi làm cái hoạt tử nhân.

Hạ một đêm vũ, không khí nếu so với bình thường sáng rất nhiều, mềm mại hoa diệp thượng còn lưu lại vài giọt chưa bị bốc hơi lên bọt nước, chiết xạ ra lục , hồng , hoàng quang đến. Chim chóc mặc chúng nó xinh đẹp xiêm y, sung sướng xướng ra so với gì đại sư chỉ huy hạ hòa âm đều phải êm tai ca khúc, tựa hồ ở nói cho mọi người, này bản là một vui sướng hưởng quang vinh thế giới, mà trên thực tế, cũng xác hẳn là như thế, ít nhất, chim chóc nhóm là biết đến, cứ việc trong thành thị chim chóc, phần lớn là bị bắt giam ở trong lồng.

Thượng Hà Thanh đem Chung Khuynh Trà đưa đến dưới lầu, nàng sờ sờ chính mình vắng vẻ bụng, nói: “Người có đói bụng không? Ta có chút đói, kê bên này có bữa sáng điểm, người phải đói trong lời nói chúng ta cùng đi ăn một chút gì, người nếu không đói ta liền chính mình đi ăn một chút gì.”

“Ta cũng có chút đói, bất quá, thời gian không kịp , ” Chung Khuynh Trà mở cửa xe, nói: “Hôm nay buổi sáng còn có cái hội yếu khai, ta phải nhanh công ty.”

“Vậy người hơi chút chờ một chút, lập tức hảo, ” Thượng Hà Thanh xoay người tát nha tử bỏ chạy, chạy so với con thỏ đều nhanh, không nhiều lắm công phu, nàng ôm hai chén sữa đậu nành cùng hai túi bánh bao chạy trở về, nàng đem trong đó một ly sữa đậu nành nhất túi bánh bao nhét vào Chung Khuynh Trà trong tay, nói: “Bọn người một lát một bên lái xe vừa ăn đi, ta trước kia nếu thời gian chạy, liền như vậy ăn. Này bánh bao, da mỏng hãm nhiều, ăn ngon thực. Ăn một hồi còn muốn tiếp theo quay về, lão bản kia buồn bán lời ta không ít tiền.”

Chung Khuynh Trà buồn cười, nàng cầm sữa đậu nành bánh bao ngồi vào trong xe, hạ xuống cửa kính xe, nói với nàng: “Người thích đồ cổ, nhà của ta cũng có một chút đồ cổ, người có hứng thú trong lời nói, có thể đi ta chỗ ngồi một chút.”

“Tốt!” Thượng Hà Thanh vừa nghe có đồ cổ khả thưởng thức, lưỡng mắt bắt đầu phóng nổi lên quang, “Người xem, ta khi nào thì đi hảo?”

“Hôm nay thứ hai, này tuần ta đều có bữa tiệc, đấy không ra. Cuối tuần, có thể sao?”

“Nha! Có bữa tiệc, mấy ngày nay người sẽ không có thể luyện tự a, ” Thượng Hà Thanh nhả lại lông mi, Chung Khuynh Trà không đến, sẽ không nhân nghe nàng nói chuyện, cũng không ai cho nàng nấu cơm , nàng có điểm mất hứng.

“Như thế nào?” Chung Khuynh Trà nhìn như trêu ghẹo hỏi: “Người luyện tiệc ta không đến?”

Thượng Hà Thanh cái lỗ tai vẫn, tổng cảm thấy được câu này vui đùa nói ở nơi nào có điểm không được tự nhiên, khả lại nói không nên lời là làm sao ở không được tự nhiên, kết thúc, nàng chỉ có thể cũng theo trêu ghẹo: “Nan xá cuối cùng một giọt, cảnh chi cảnh mùa xuân rượu.”

“Có một câu, người nhất định nghe nói qua.”

“Nói cái gì?”

“Nữ nhân nếu như rượu.”

Chung Khuynh Trà cười, tuyệt trần mà đi, mà kia mặt làm như khả hiểu rõ hết thấy kính chiếu hậu lý, lại tồn hạ Thượng Hà Thanh ngẩn ngơ bóng dáng.

27. Chương 27

Chung Khuynh Trà chưa từng có ở trên xe ném qua điểm tâm, bắt quá, hôm nay nàng tính toán thử một lần, bánh bao là quán thang bao, xác thực nếu như Thượng Hà Thanh theo như lời, da mỏng hãm nhiều, ăn ngon thực.

Ăn bánh bao, uống sữa đậu nành, dạ dày ấm, nhân cũng ấm, nàng nghĩ muốn, nàng phải là thích Thượng Hà Thanh, bởi vì Thượng Hà Thanh có thể làm cho lòng của nàng bấn bính nhẩy loạn, cũng có thể làm cho thân thể của nàng phát sinh phản ứng, nàng cho tới bây giờ cũng không phải lạm chuyện nhân, nàng vẫn phi thường tự hạn chế, mấy năm nay, nàng trải qua không ít hấp dẫn, nàng cũng không tăng lâm vào sở động, chính là, đối mặt Thượng Hà Thanh kia trong lúc vô ý hấp dẫn, nàng lại bắt đầu có chút không khống chế được, đây là một loại tín hiệu, yêu tín hiệu —— vô luận cảm tình thượng yêu, vẫn là sinh lý thượng yêu, chúng nó vốn là chẳng phân biệt được, ở Chung Khuynh Trà trong thế giới, bách lập đồ thức tình yêu căn bản không tồn tại, tồn tại, chỉ có thể xác và tinh thần hợp nhất, hoặc đơn thuần trên thân thể khoái cảm.

Nàng tạm thời còn không dám khẳng định chính mình đối Thượng Hà Thanh ở cảm tình thượng hay không thật sự có siêu cang thích yêu, nàng giao quá hai cái bạn gái, không thể nghi ngờ, nàng đối với các nàng đều tăng thích quá, chính là thích không đủ đặc hơn, nàng đối với các nàng nói chia tay, có thể nói trăm nghìn tiết thiết. Mà nàng đối Thượng Hà Thanh thích, cùng đối với các nàng thích, lại là như vậy bất đồng, cụ thể là làm sao bất đồng, nàng nói không rõ lắm, nhưng là, nàng thực khẳng định, nàng có thể không chút nào lưu luyến rất đúng người khác nói chia tay, lại nhẫn chịu không nổi cùng Thượng Hà Thanh không gặp lại, nàng đối Thượng Hà Thanh thích cùng khát vọng, là trước nay chưa có.

Nàng không phải tiểu hài tử, nàng rõ ràng biết, loại này thích ý vị như thế nào, loại này thích, có lẽ là yêu khúc nhạc dạo, nếu như vậy đình chỉ, có thể hội rất nhanh tiêu tán, nếu nhâm này phát triển, có thể hội vạn kiếp bất phục. Là dừng lại chân, vẫn là đi về phía trước, nàng cần một mình một người suy nghĩ một chút, cho nên hẳn mới có thể nói cho Thượng Hà Thanh, nàng có bữa tiệc. Kia bữa tiệc đều không phải là đầy không xong, mà là nàng nghĩ muốn yên lặng một chút. Đồng thời, nàng lại muốn nhìn thấy Thượng Hà Thanh, cho nên mới hội mời Thượng Hà Thanh ở cuối tuần đi nhà nàng phần thưởng đồ cổ.

Nàng một bên nghĩ muốn lui về phía sau, một bên nghĩ muốn đi tới, một bên muốn tránh mà không thấy, một bên nghĩ muốn mỗi ngày gặp mặt, loại này tâm lý có định điểm mâu thuẫn, nhưng mà, này cũng không có gì cùng lắm thì, làm ái thần tay bắt đầu gõ phạm nhân nội tâm khi, cơ hồ không có ai có thể tránh thoát mâu thuẫn tồn tại. Mâu thuẫn tạo nên vạn vật cao chót vót, cũng thành toàn bộ tình yêu duy mỹ, tựa như này.

Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh gần nhận thức không đến một tháng, đáng yêu chuyện đã đến cũng không thể lấy thời gian dài ngắn đến giới định, tình yêu thứ này, LƯU giả có chi, nhất kiến chung tình giả cũng có chi, mặc kệ là LƯU vẫn là nhất kiến chung tình, ai cũng không có thể dễ dàng phủ nhận, rất nhiều người tình yêu, thường thường là bởi vì đối phương mỗi một động tác, mỗi một loại biểu tình, mỗi một chuỗi hành vi, hoặc mỗi một câu mà đã động nội tâm, tiến tới lên men đột biến, vu nháy mắt trong vòng định Càn Khôn.

Chung Khuynh Trà là không tin nhất kiến chung tình, có lẽ, người trưởng thành cực nhỏ hội lại đi tin tưởng nhất kiến chung tình tồn tại. Nàng tổng cảm thấy được, nàng nhận thức Thượng Hà Thanh thiệt nhiều

năm, nàng thích Thượng Hà Thanh , có đỉnh đã lâu lịch sử tích lũy. Là người này nói với nàng “Hoa tặng cho người, phải kiên cường nga “, là này tám chữ ở làm bạn nàng lớn dần. Cũng là người này, ở nàng yếu ớt thời điểm hướng tay nàng lý tắc quá hoa, ở nàng gặp mưa thời điểm hướng tay nàng lý tắc quá tán, ở nàng cần bó buộc phát thời điểm hướng tay nàng lý tắc quá kẹp tóc, ở nàng muốn con dấu thời điểm hướng tay nàng lý tắc quá khắc chương, ở nàng khi đói bụng hướng tay nàng lý tắc quá sớm cơm, này một cái lại một cái “Tắc” động tác, là như vậy cường thế, lại là như vậy tự nhiên mà vậy, này đó nhỏ bé mà vừa đúng động tác, là như vậy nhỏ bé bình thường, lại là như vậy tri kỷ âm áp.

Không có nắm chắc ý vào, Chung Khuynh Trà chắc là không biết đi đánh đập, nàng cần yên tĩnh, suy nghĩ một chút Thượng Hà Thanh cái kia khả nghi bạn trai, suy nghĩ một chút Thượng Hà Thanh tính cách cùng gia đình, suy nghĩ một chút bài loan Thượng Hà Thanh có thể tính, suy nghĩ một chút nữa, nếu thật sự bài loan nàng, mình có thể phủ cùng nàng cộng chế một cái tương lai.

Nàng chưa từng có, cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới, muốn đi bài loan một cái thẳng nhân, trải qua này rất nhiều nhân, bằng quan quá này rất nhiều đồng tính / yêu say đắm, nàng đối loại này cảm tình, đã muốn bắt đầu ở vô hình trung bỏ lỡ một chút tin tưởng, lãng gia cùng Lộ Lộ chấp nhất, dù sao chính là số ít. Đối mặt từ nhỏ đến lớn vẫn khoái hoạt không lo Thượng Hà Thanh , nàng có điểm lo lắng, mơ hồ , cũng có chút ý sợ hãi, nàng không sợ Thượng Hà Thanh vì nàng mà loan, nàng sợ chính mình hội giống đối người khác nói chia tay khi như vậy, không lưu tình chút nào với Thượng Hà Thanh nói ra lời giống vậy, như vậy, hội hại Thượng Hà Thanh .

Nhân sinh thất thập cổ lai hy, Chung Khuynh Trà cảm thán , nhân cả đời này, tiền 20 hàng năm ít không biết, sau 20 năm cúi xuống lão hĩ, chỉ có trung gian này 30 năm ——10950 ngày, mới có thể đủ cũng coi là chân chính quang huy năm tháng. 28 năm năm tháng, đã muốn trôi qua, còn lại mỗi một năm, mỗi một nguyệt, mỗi một ngày, đã muốn không thể đủ đi tùy tâm sở dục lãng phí cùng tiêu xài, mỗi đi từng bước, chỉ có ĐÁ, một cái cây cải củ một cái hồ về phía trước tiến, mới có thể không làm ... thất vọng này ngắn ngủi sinh mệnh. Vẫn là tới trước suy nghĩ một chút đi, chờ nghĩ thấu triệt , lại đi quyết định tiến hoặc lui, cũng không chậm. Chính là, không thể nghĩ muốn lâu lắm, phải sớm cho kịp làm ra lựa chọn mới tốt.

Ông thực trước tiên về nước , nàng về nước sau chuyện thứ nhất, chính là đi trước nàng thúc thúc ông gia khánh công ty báo một cái đến, hảo sớm cho kịp đem công tác bắt đầu; chuyện thứ hai, chính là mỹ xinh đẹp ngủ thượng vừa cảm giác, hảo khôi phục tinh thần; chuyện thứ ba, chính là tỉ mỉ cách ăn mặc tam hai mấy giờ, đi Chung Khuynh Trà công ty, tìm nàng tâm tâm niệm niệm nghĩ người đàn bà kia.

Nhân sinh tam đại kiện, công tác, nghỉ ngơi cùng luyện ái, nhất kiện cũng không có thể thiếu, ông thực an bài chủ yếu và thứ yếu rõ ràng, đầu vào đây, là một nhân tài.

Chung Khuynh Trà đối ông thật sự trước tiên về nước cảm thấy ngoài ý muốn, ông thật sự bộ dáng, nàng cơ hồ đã muốn mơ hồ thành một đoàn tương hồ, hiện đang nhìn càng phát ra thành thực ông thực, nàng cảm thấy dị thường xa lạ.

Nàng nhớ rõ, từng ông thực sự một đầu rất dài thực thẳng tóc đen, hiện tại tóc của nàng biến thành cuốn cuốn màu nâu; từng ông hình dáng mạo thực đẹp đẽ, nhưng đẹp đẽ lý lộ ra thanh thuần, hiện tại ông hình dáng mạo vẫn như cũ thực đẹp đẽ, nhưng đẹp đẽ lý lộ ra cũng là lỗi đời; từng ông thực nói lên nói đến thực trực tiếp, hiện tại ông thực nói lên nói đến hội quẹo vào, nàng là ông thực không có sai, nhưng đã muốn không hề là từng ông thực.

Ở văn phòng, Chung Khuynh Trà làm cho bí thư giúp ông thực vọt một ly cà phê, chờ bí thư đóng cửa đi ra ngoài, nàng hỏi: “Như thế nào trước tiên đã trở lại?”

“Người cứ nói đi?” Ông thực đem vấn đề lại đã đánh mất trở về.

“Không biết, ” Chung Khuynh Trà lắc đầu nói, của nàng xác thực không biết, nếu như nói ông thật sự là vì nàng mới về nước, kia quả thực chẳng khác nào tại đây cái mạnh mẽ niên đại lại trình diễn vừa ra Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài, nàng tin tưởng ông thực về nước nguyên nhân lý có của nàng thành phần, nhưng nàng cảm thấy được, mặt khác thành phần, có thể hội càng lớn hơn một chút.

Phó nguyên hân cảm văn kiện giáp xao gõ cửa đi đến, hân đối với ông thực lễ phép gật đầu ý bảo một chút, càng làm văn kiện đưa cho Chung Khuynh Trà , nói: “Khuynh trà, cần người ký tên.”

Chung Khuynh Trà mở ra văn kiện rất nhanh xem một lần, không có phát hiện sai lầm, liền cầm lấy bút, ký thượng tên của mình, sau đó đem văn kiện giáp một lần nữa đưa cho phó nguyên hân.

Phó nguyên hân tiếp nhận đến, do dự một chút, nói: “Người đêm nay có rãnh không? Người có biết, chúng ta tiêu thụ bộ hai cái cao cấp công nhân, một trước một sau mới vừa đính hôn, đều là 30 đến tuổi người, rất cực giải quyết nhân sinh đại sự, không dễ dàng. Tất cả mọi người nghĩ muốn vì bọn họ chúc mừng, nếu người cùng nhâm luôn luôn trống không nói, mọi người đều hy vọng các người cũng có thể đi đâu.”

Chung Khuynh Trà thực hiểu được, kỳ thật là phó nguyên hân chính mình muốn mời bọn họ ăn cơm, kia hai cái công nhân, bất quá là cái cơ thôi, nhưng công nhân mặt mũi, tổng hay là muốn cấp, nàng trình tự hóa cười, nói: “Đêm nay sao? Vài giờ? Đến lúc đó ta cùng Nhâm thúc cùng đi.”

Chung Khuynh Trà đáp ứng như vậy sảng khoái, thẳng làm cho phó nguyên hân cảm thấy ngạc nhiên, từ hấn đi vào mình hào, hấn vì hẹn Chung Khuynh Trà một hồi, có thể nói chỉ dùng để hết đa dạng, ai biết hấn đa dạng nhiều, Chung Khuynh Trà lấy cớ cũng nhiều, hấn một lần cũng không hẹn thành, cái này nhìn đến Chung Khuynh Trà đáp ứng như vậy thống khoái, hấn quả thực thụ sủng nhược kinh, tuy rằng đến lúc đó nhân rất nhiều, nói chuyện không có phương tiện, khả năng dù sao ứng với hẹn không phải sao? Chỉ cần nàng đáp ứng rồi, chờ buổi tối liền có cơ hội cùng nàng ngồi vào cùng nhau tâm sự qua lại bồi dưỡng cảm tình, đây là chuyện tốt.

Phó nguyên hân cao hứng, trên mặt cũng lộ ra sảng khoái năm vài phần ánh mặt trời đến, hấn nói cho Chung Khuynh Trà là ở người nào khách sạn, còn nói: “Ta chờ một lát sẽ đem tin tức này nói cho bọn hấn biết đi, bọn họ nhất định thật cao hứng! Người vội, ta đi ra ngoài trước.”

Chung Khuynh Trà cười gật gật đầu, phó nguyên hân tâm tư, nàng cũng biết, ứng phó xong rồi phó nguyên hân, còn phải ứng phó ông thực, nàng bỗng nhiên cảm thấy được hơi mệt chút, những người này, cũng không thể làm cho nàng thoải mái cười một cái, chỉ có Thượng Hà Thanh, mới có thể làm cho nàng không hề cố kỵ cười đi ra.

Ông thực chờ phó nguyên hân đi ra ngoài, mang theo có điểm toan, còn có chút làm nũng khẩu khí, hỏi: “Hấn thích người đi?”

“Người xem đâu?” Chung Khuynh Trà từ chối cho ý kiến.

“Người trước kia nói qua người có thai hoan người, người kia không phải là hấn đi?” Ông thực lấy phủ định thái độ khai nổi lên vui đùa, nàng cũng không nhận ra Chung Khuynh Trà hội đồng tính.

Ai ngờ Chung Khuynh Trà trong lời nói làm cho nàng chấn động, chỉ thấy Chung Khuynh Trà mặt mày ửng hồng hơi ngượng ngùng cúi đầu cười, nói: “Có khi cảm thấy được, nam nhân cũng đỉnh không tồi, mà ta tuổi càng lớn, càng là muốn một cái con của mình, nghĩ muốn hôn nhẹ của nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn nàng một chút lớn dần, nhân a, quả thực thiện lẫn.”

Nhắc tới đứa nhỏ, Chung Khuynh Trà lại nghĩ tới Thượng Hà Thanh vẫn là trẻ con khi kia trương ảnh chụp, kia ngậm núm vú cao su thật đồ đồ tiểu oa nhi, làm cho nàng thần tình đều tản mát ra nữ nhân từ nhỏ còn có mẫu tính, loại này mẫu tính là thiên nhiên, không chút nào làm ra vẻ, nàng không thương đứa nhỏ, nhưng nàng yêu cực kỳ vẫn là trẻ con khi Thượng Hà Thanh, đó là cỡ nào chọc người yêu một cái tiểu tử kia a! Ai có thể nghĩ đến, như vậy một cái so với tiểu thiên sứ còn đáng yêu tiểu trẻ mới sinh, thế nhưng sẽ ở sau khi lớn lên biến thành một cái miệng đầy chạy xe lửa cũng có cường độ thấp nói lao khuynh hướng tự kỷ cuồng đâu! Bất quá, vẫn như cũ thực đáng yêu là được.

Có phân biệt năng lực ông thực, rất dễ dàng bắt giữ tới rồi Chung Khuynh Trà ở nhắc tới đứa nhỏ khi chân thành, nàng bất khả tư nghị khơi mào cực mị thả dài nhỏ mặt mày, lại ở giây lát đang lúc lại khôi phục bình thường, lạnh lạnh nói: “Thiện lẫn sao? Có lẽ đi, hiện tại thích, về sau có thể hội lẫn, đúng không?”

Đúng vậy a, nhưng luôn luôn vài thứ, là nhất thành bất biến, tỷ như huyết thống.” Chung Khuynh Trà ôn hòa đỉnh một câu miệng, nàng không nghĩ tái tán gẫu vấn đề này, liền hỏi: “Về nước, người nghĩ muốn ở đâu mà công tác?”

Ông thực bưng lên cà phê, tiểu ẩm một hơi, cũng không hợp của nàng khẩu vị, nhưng nàng vẫn là ca ngợi một câu: “Cà phê không tồi”, tiếp theo còn nói: “Về phần công tác, là ở ta thúc thúc ông gia khánh nơi

đó, hẳn là phòng điền sản khai phá thương, ta vừa tới không lâu, này chu quen thuộc nghiệp vụ, cuối tuần mới đi nhậm chức, nghe nói các người ở sinh ý trên có quá một ít tiếp xúc, người hẳn là nhận thức hẳn.”

“Nhâm thức cùng hẳn hẳn là coi như quen thuộc đi,” Chung Khuynh Trà cũng không nói gì mình là phủ nhận thức ông gia khánh, nàng dự cảm tương lai có thể sẽ có điểm phiền toái, bởi vì ông thực đi ông gia khánh bên kia, các nàng liền tránh không được giao tiếp. Nàng trước đêm này đó có thể xem tới được phiền toái phóng tới một bên, nhìn như quan tâm nói: “Mĩ Quốc công tác cứ như vậy nhà mình, ta đều thay người tiếc hận, người liền không biết là đáng tiếc sao? Người xem người, người càng đại, làm việc ngược lại càng lỗ mãng, như vậy không tốt a.”

Nhìn đến Chung Khuynh Trà còn hiểu đặc quan tâm chính mình, ông thực một trận cảm động, nàng tin tưởng Chung Khuynh Trà nhất định đối với mình còn không có vong tình, nếu không y Chung Khuynh Trà kia thượng hăng say đến lục thân không nhận tính tình, làm sao có thể nói ra loại này quan tâm trong lời nói đến? Ông thật sự tâm tình ở trong khoảng khắc tốt lắm rất nhiều, nàng thẳng thắn thành khẩn nói: “Nói thật ra, ta cũng không nghĩ muốn sớm như vậy trở về, hoặc là nói, ta căn bản không nghĩ trở về, này quốc gia có bao nhiêu hư thối, có bao nhiêu làm cho người ta không có cảm giác an toàn, người so với ta cũng có thể hội mới là. Chính là, người định không bằng trời định, sớm tiền lần vay nguy cơ như vậy nhất nháo, bên kia có bao nhiêu nhân thất nghiệp người là có giải, tuy rằng gần đây kinh tế khôi phục không ít, nhưng ta một người ở nơi nào vẫn là cảm giác có chút cố hết sức, này bằng hữu, người có biết, đều là da mặt trên thượng chuyện, không cần bọn họ hỗ trợ, mọi người có thể cùng hòa khí khí, cần bọn họ hỗ trợ, tất cả mọi người ra sức khước từ. Vẫn là trở về đi, ta thúc thúc bên này cần vài cái chân chính tin được nhân, hẳn thúc giục quá ta nhiều lần làm cho ta trở về giúp hẳn. Hơn nữa cha mẹ cũng đều ở bên cạnh, bọn họ lớn tuổi, cũng không nguyện hưởng nước ngoài chạy, ba của ta còn có cao huyết áp, chỉ có thể ta quay về tới chiếu cố bọn họ. Là trọng yếu hơn, nơi này có người.”

Chung Khuynh Trà nở nụ cười, cười thực chua xót, hiện tại nhân, chính là nàng ở bên trong, mặc kệ làm cái gì đều đã trước hết nghĩ chính mình, còn muốn cảm tình, cho dù trước hết nghĩ cảm tình, cũng là lấy chính mình vì điểm xuất phát, lấy ích kỷ thái độ làm ra một bộ vĩ đại gương mặt đến, cỡ nào đáng giá làm cho người ta đi lớn tiếng cười! Nàng lại nghĩ tới Thượng Hà Thanh, đúng rồi, thích chiếm tiểu tiện nghĩ hơn nữa siêu cấp mền nhũ Thượng Hà Thanh cũng là ích kỷ, chính là, vì cái gì nàng ích kỷ liền như vậy chọc người thích đâu? Tốt nhận người hỉ, phá hư còn nhận người hỉ, làm người như thế chẳng phúc hậu, thật sự là chán ghét!

Nghĩ đến Thượng Hà Thanh, Chung Khuynh Trà chìm chìm, đối ông thực nói: “Ông thực, ta đã sớm đã nói với người, không cần ở trên người của ta phóng nhiều lắm tâm tư. Hiện tại người cũng biết, ta nghĩ phải cái đứa nhỏ, phải cái gia đình, mặc kệ thế nào, chúng ta đều không có khả năng trở lại từ trước, làm bằng hữu, ta hoan nghênh, khâm phục nhân, không có khả năng. Lời của ta có thể trực tiếp điểm, nhưng đây là cho người hảo.”

Ông thực bưng lên kia chén cũng không hợp nàng khẩu vị cà phê, lại uống ngay một hơi, nàng hội bởi vì Chung Khuynh Trà mà miễn cưỡng đi uống này chén nàng cũng không thích cà phê, như vậy, Chung Khuynh Trà hay không cũng sẽ bởi vì đứa nhỏ mà đi miễn cưỡng nhận một cái nàng cũng không thích nam nhân?

Ông chân tướng tín Chung Khuynh Trà có lẽ là thật sự muốn cái đứa nhỏ, nhưng tuyệt không tin Chung Khuynh Trà hội thật sự nhận cái kia nam nhân, nếu nàng thật sự tiếp nhận rồi tiểu tử kia, nàng kia nhất định là được thất tâm điên, xem, nàng hiện tại không cũng đã bị đứa nhỏ hướng hôn ý nghĩ thôi! Ông thật muốn đem Chung Khuynh Trà theo vũng bùn lý giải cứu ra, nàng phải làm một lần cứu vớt lão tình nhân superwoman!

Nàng xem Chung Khuynh Trà trong chốc lát, tràn đầy tự tin cười thở dài: “Có chút nhân, có thể là trời sinh đứa ngốc, rõ ràng thực thông minh, lại tình nguyện nhắm mắt lại nhất ngốc có ngốc, kỳ thật, tội gì đâu?”

Đây là đang nói người nào? Chung Khuynh Trà không biết, cũng không muốn biết, nàng chỉ biết là, người thông minh, có thể giả ngu qua, nhưng không nên làm đứa ngốc. Nàng đứng lên, mang theo ngây ngốc cổ chấp, lấy sẽ không đắc tội với người mồm, nói: “Khổ qua – quả mướp đắng mặc dù khổ, lại có thể thanh nhiệt tiêu thử, kết can minh mắt, giải làm phiền thanh tâm. Có này rất nhiều có ích, khổ cũng tâm cam a.”

Ông thực ngẩn ngơ, không nói gì khả đáp.

28. Chương 28

Chung Khuynh Trà đột nhiên không đến thăm, làm cho Thượng Hà Thanh nhiều ít có điểm không thích ứng, người thứ nhất không thích ứng, chính là không ai cho nàng làm cơm chiều, ăn thôi thôi không thơm, chán ghét! Người thứ hai không thích ứng, chính là không ai bồi nàng nói chuyện phiếm, cầm cẩu hùng làm người nghe, không thoải mái! Người thứ ba không thích ứng, chính là nàng bút lông không ai động, thư pháp không chỗ khả huyền, thực phiền! Đệ tứ không thích ứng... Thượng Hà Thanh không thể nói rõ đến, dù sao chính là không thích ứng, không thích ứng nàng cả người khó chịu.

Nàng đêm nay ăn hai cái bạch diện bánh mì, chống đỡ quá, nàng hướng hữu đá đá chân, đi phía trái nữ nữ thất lưng, vây quanh ổ chó đem bước chạy, muốn mượn trợ năng lượng tiêu hao để đền bù này không phong phú đêm, không nghĩ tới, đêm không có thể phong phú đứng lên, trực lợi dưới lầu hộ gia đình cấp đưa tới, vị kia thân thể mập ra bụi phát bạc phơ phúc hậu nãi nãi, bà nội, bưng tây thái hậu uy nghi cái giá, lấy trưởng bối giáo huấn văn bối tư thái, miễn cưỡng coi như khách khí nói: “Cô nương, ta này động tĩnh, có thể điểm nhỏ không thể? Này dưới lầu nghe giống sét đánh giống nhau, ta lớn tuổi, chịu không nổi oa!”

Thượng Hà Thanh vội vàng nói: “Ta chú ý, nhất định chú ý! Quấy rầy ngài nghỉ ngơi, thật sự là bản khoan.”

Cất bước phúc hậu nãi nãi, bà nội, ước chừng nàng còn chưa tới cửa nhà, thượng bác sĩ cuộn cuộn tể bào bắt đầu hoàn mỹ phát tác, nàng đối với phòng khách sàn nhà lại dùng sức dọa hai chân, hừ! Nhiều chuyện này a! Còn hướng ta tự cao tự đại! Lớn tuổi rất giỏi a? Năng lực người!

Thượng Hà Thanh tuyệt đối là cá nhân tiền một đóa hoa, sau lưng một cây thứ hàng.

Phúc hậu con bà nó này đoạn tiểu nhạc đệm, cuối cùng làm cho này đêm, phong phú như vậy một điểm nhỏ, Thượng Hà Thanh càng hỗn, tả oán xong nãi nãi, bà nội, lại oán giận nhà lầu chất lượng không đủ cao, ngay cả đi cái lộ đều có thể ở lầu dưới nghe được động tĩnh, đây là cái gì phá phòng ở! Phòng chừng bất động sản thương nghe xong lời này đặc khóc, liền nàng cái kia “Đi đường” pháp, chất lượng cao tới đâu cách âm dù cho phòng ở cũng kinh không được như vậy dọa.

Thượng Hà Thanh đem có thể oán giận toàn bộ đều oán giận một lần, sau đó, nàng lại vô sự có thể làm. Nàng trước kia phi thường thích một người đứng ở thư phòng trên ghẹo mái này bảo bối, chính là, này buổi tối, nàng lại cảm thấy được này bảo bối giống như cũng bị mất cái vui trên đời. Nàng quẹo trái chuyển, quẹo phải chuyển, trong chốc lát sờ sờ thư, trong chốc lát động viết, chính là ổn không dưới tâm đến.

Thư phòng ngốc không đi xuống, vậy quay về phòng ngủ ngủ đi. Trở lại phòng ngủ, nàng bàn chân ngồi ở trên giường, ôm lấy nàng kia âu yếm đại cẩu hùng, vuốt cẩu hùng trên người kia lưỡng vòng, nàng lại nghĩ tới Chung Khuynh Trà kia đối nữ, từ nữ tiên tới nghĩ đến Chung Khuynh Trà, tiếp theo liền cân nhắc Chung Khuynh Trà thích nữ nhân xác suất có nhiều hơn.

Hôm nay sáng sớm Chung Khuynh Trà trước khi đi lưu lại câu kia “Nữ nhân nếu như rượu”, nàng cân nhắc nửa ngày cũng không có thể cân nhắc thấu triệt, nàng nói nan xá cảnh mùa xuân rượu, Chung Khuynh Trà Ngay sau đó đã nói nữ nhân nếu như rượu, này tiểu nhị rốt cuộc là có ý gì? Này bốn chữ hàm nghĩa rất phong phú, có thể hướng cao nhã thượng nghĩ muốn, cũng có thể hướng thấp kém thượng nghĩ muốn, có thể hướng người khác trên người nghĩ muốn, cũng có thể hướng trên người mình nghĩ muốn, có thể hướng sáng nay có rượu sáng nay say thượng nghĩ muốn, cũng có thể hướng ý không ở trong lời thượng nghĩ muốn, nữ nhân nếu như rượu, cái từ này, nó quả thực là cái loại lưỡng tính thủy bộ động vật lưỡng thể!

Nếu không nghĩ ra được, vậy đừng nghĩ, nghĩ muốn đau đầu, chỉ cần mặc kệ việc của mình, ngày phải trời mưa nương phải lập gia đình, yêu để làm chi để làm chi đi! Thượng Hà Thanh cho tới bây giờ luyện tiết nan vì mình, nàng xem nhìn lên đang lúc, 9 điểm bán, này điểm thời gian, phải là nàng theo đạo Chung Khuynh Trà viết chữ mới đúng, khả hiện tại không có đệ tứ, nàng này lão sư không có thi triển tài hoa địa

phương, hôm nay mới thứ hai, suốt một cái tuần Chung Khuynh Trà cũng sẽ không lại đến, nàng cảm thấy được đỉnh mất mát.

Mới 9 điểm bán, ngủ là ngủ không được, tổng nên làm điểm thế là tốt hay không nữa, như vậy, làm thế là tốt hay không nữa đâu? Mở ra TV, thông thiên hàn kịch phim truyền hình, giả dối tin tức tin tức, không thích. Mở ra máy tính, mẫn thiên thiên tai nhân họa, cho đã mất la hét âm ỉ chữ bậy, không thích. Nàng tắt tv, tắt đi máy tính, nhắm mắt hừng, nằm ở trên giường, nhìn trời hoa bản, lần đầu tiên, nàng hiểu được cô độc hàm nghĩa —— thế giới này, rất bất an trử; này đang lúc phòng ở, quá mức im lặng.

Nàng sờ khởi di động, nghĩ muốn cấp các bằng hữu gọi điện thoại tâm sự ngày, đánh cho ai hảo đâu? Cấp Chung Khuynh Trà đánh? Không tốt, mọi người đều nói có bữa tiệc, gọi điện thoại qua đi cùng cấp quấy rầy, nói sau, hiện tại vừa nghĩ tới Chung Khuynh Trà, tổng cảm thấy được là lạ, vẫn là không cần đánh cho nàng thật là tốt.

Bỏ Chung Khuynh Trà, Thượng Hà Thanh người thứ nhất nghĩ đến, tự nhiên là của nàng trung thực chân chó cổ hồng kỳ, ai ngờ Cổ tiên sinh đang ở quán bar đùa giỡn tiểu nam sinh, căn bản cổ không hơn của nàng điện thoại, nói không hai câu, quải! Người thứ hai nghĩ đến, là trung niên phụ nam hác tự mình cố gắng, ai ngờ Hác lão sư chính chui đầu vào sắp xuất bản thư thảo trung, cũng căn bản cổ không hơn của nàng điện thoại, nói không hai câu, quải! Người thứ ba nghĩ đến, là tính học đại sư Lộ Lộ, ai ngờ Lộ tiểu thư chính ở trên giường cùng lãng gia hợp lại chết đi sống lại, lại cổ không hơn của nàng điện thoại, ngay cả nói cũng chưa nói, trực tiếp “Ba” một tiếng, quải!

Nàng hợp với đánh ba cái điện thoại, đối phương đều là tương đương không nể tình quải quải quải, điều này làm cho nàng có điểm buồn bực, buồn bực thượng bác sĩ hung hăng địa lật tới lật lui trên điện thoại di động kia đối tính danh, cuối cùng, từ từ nhắm hai mắt tùy tiện một cái dây số, nàng nghĩ muốn, dù sao di động lý nhân đều biết, lúc này mặc kệ là ai đón, chỉ cần hẩn tái nói hai câu liền quải, ta trở về gia tìm mụ mụ!

Chung Khuynh Trà tiếp nhận rồi phó nguyên hâm mời, đang ở trên bàn rượu vì kia hai cái mới vừa đính hôn cao cấp công nhân “Chúc phúc”, lúc này nhận được Thượng Hà Thanh điện thoại, thật sự cảm giác có điểm ngoài ý muốn, nàng tổng giác dựa vào Thượng Hà Thanh kia vô tâm không phể tính tình, hẩn là không sẽ nghĩ tới gọi điện thoại cho nàng mới đúng.

Chung Khuynh Trà trước ngồi đối diện ở bên người nàng, không ngừng “Nhớ tình bạn cũ” phó nguyên hâm nói một câu “Bằng hữu điện thoại, xin lỗi không tiếp được”, sau đó, nàng đi đến phòng bên ngoài, dè xuống đón nghe kiện, “Hà, có việc gì thế?”

Di động lý truyền đến Chung Khuynh Trà thanh âm, cũng làm cho Thượng Hà Thanh lấp bắp kinh hãi, nàng tối không nghĩ quấy rầy chính là Chung Khuynh Trà, nhưng sự thật luôn cùng nàng làm đối, rơi vào đường cùng, chỉ có thể nói: “Không có việc gì không có việc gì, ta gọi lộn số.”

Có dễ dàng như vậy đánh sai sao? Chung Khuynh Trà khả nghi, “Vậy người vừa rồi là muốn đánh cho ai?”

“Một cái bằng hữu, người không biết,” Thượng Hà Thanh tùy tiện biên một câu, lại hỏi: “Người hiện tại vội sao?”

“Không vội, chính là ăn bữa cơm mà thôi,” Chung Khuynh Trà vừa đi vừa nói chuyện.

“Ta hẩn là không quấy rầy đến người đi?”

“Không có, ta còn nghĩ muốn cảm ơn người sao, làm cho ta theo trên bàn rượu rút ra thân đến, xã giao thực phiền toái.”

“Cũng không phải là sao, ta cũng siêu phiền xã giao, bắt quá, có thể hải ăn một bữa cũng rất tốt.” Người đã không vội, ta cũng không quấy rầy người, kia hai ta liền tâm sự đi, dù sao người nhân rồi cũng là nhân rồi, liền để cho ta tới cùng người ngoạn tốt lắm! Thượng Hà Thanh thực vô sỉ nghĩ muốn.

“Vậy người đêm nay ăn cái gì?”

“Bạch diện bánh mì...” Thượng Hà Thanh lại nghĩ tới Chung Khuynh Trà hung, nàng vuốt mắt hừng trên người nhũ, lại duỗi thân ra đầu lưỡi liếm liếm môi, thuận tiện lại cường điệu: “Bánh mì, bạch diện!”

Ăn cái bánh mỳ dùng đặc như vậy lặp lại cường điệu sao? Chung Khuynh Trà nghi hoặc khó hiểu, “Này bánh mỳ, có cái gì đặc biệt chỗ sao?”

“Nha! Bánh mỳ chú ý khả phi thường hơn, có dài hình tròn bánh mỳ, cao cái cọc bánh mỳ, viên bánh mỳ, phương bánh mỳ từ từ chờ, ” Thượng Hà Thanh lại tới nữa nghiên cứu khoa học tinh thần, “Ta ăn , là ta riêng chạy đến bánh mỳ phòng mua tới, mới ra oa đỉnh truyền thống bạch bánh mỳ, bán cầu hình, có co dân, vô nếp uốn, hương khí tập nhân, trơn bóng no đủ, kiểm tra, lại nhận lại nhuyển, nếm thử, lại hương lại ngọt, cừ thật! Lớn ngậy người!”

Còn bán cầu hình, còn co dân, còn sờ a thường , đây là nói bánh mỳ, vẫn là nói hung? Còn cừ thật! Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh nhìn chăm chăm của nàng hung nói kia đôi “Cừ thật” chính là ký ức hãy còn mới mẽ thực, nàng tựa hồ lại có nghĩ muốn vụng qua đi dấu, nàng nhìn một chút, nói: “Ăn ngon như vậy, người hẳn là ăn nhiều hai cái.”

“Nôn! Không thể ăn nhiều, ta đêm nay ăn hai cái, ăn không tiêu!”

“Sẽ không chỉ ăn bánh mỳ đi?”

“Sẽ không, còn có cái nắm sao thịt dẫu, ta theo dưới lầu nhà hàng mua đi lên , ” Thượng Hà Thanh phát ra từ phé phủ thúc ngựa lưu tu: “Nói thật, bọn họ này đại cổ đầu bếp, so với thủ nghệ của người kém xa!”

“Kia chờ ta vội hoàn, tái cho người nếm thử, chút tay nghề của ta, ” đi đến khách sạn đại sảnh, Chung Khuynh Trà ở cạnh cửa sổ trên ghế sa lon ngồi xuống, phần thưởng ngoài cửa sổ cảnh đêm, hỏi: “Người hiện tại đang làm cái gì?”

Thượng Hà Thanh nhàm chán nhìn cầu hùng cái lỗ tai, nói: “Ta chính không biết làm cái gì hảo dẫu.”

Chung Khuynh Trà nở nụ cười, nàng hỏi: “Vậy người vừa rồi đang làm cái gì?”

“Vừa rồi?” Thượng Hà Thanh nhếch lên chân, lại tái phát nói lao tạt xấu: “Ta vừa rồi chống đỡ không được, vây quanh phòng ở nhiều vòng đi, kết quả đem dưới lầu lang bà ngoại cấp đưa tới , kia tiểu nhị còn hướng ta tự cao tự đại, nàng không trách chính cô ta cái lỗ tai rất tiêm, ngược lại trách ta động tĩnh quá lớn, hừ! Ta khả không thích ăn khí, nàng đi về sau ta lại dọa hai chân! Tuy rằng nàng không hiểu đặc yêu ầu, nhưng ta còn là hiểu được tôn lão , cho nên ta chỉ dọa hai chân, không nhiều dọa. Ta mới vừa rồi còn cấp ba cái bằng hữu gọi điện thoại, ba cái bằng hữu đều bề bộn nhiều việc, cũng chưa nói vài câu liên treo, người xem, giống như khắp thiên hạ theo ta một người không có chuyện gì giống nhau. Kỳ thật ta cũng đỉnh vội , chính là đêm nay không quá nguyện ý vội mà thôi. Ta còn nghĩ muốn về nhà nhìn xem cha mẹ , hiện tại đi có điểm chậm, ta nghĩ ngày mai về nhà xem bọn hần, ăn cơm trưa rồi trở về. Mẹ của ta tùy ta, theo ta giống nhau, chuyện trong nhà nàng không lớn quan tâm, tính tình đậm, cũng sẽ không nấu cơm. Ba của ta không giống ba, thật giống cái mẹ, cả ngày lải nhải nếu so với mẹ của ta nhiều ra vài gấp trăm lần, hần ở bên ngoài tuyệt không lải nhải, đối mẹ của ta cũng không đại lải nhải, chính là thích đối ta lải nhải, ta yêu nói chuyện tạt xấu đều là di truyền ba của ta ! Hần nấu cơm đặc biệt lớn, ta liền yêu nhất ba của ta điểm ấy! Ta từng cái tuần ít nhất về nhà ba lượt, lần trước khi về nhà, ba của ta còn nói, người đều có chính mình ổ chó , như thế nào còn trở về như vậy cần, nên gì chứ gì chứ đi, đừng cả ngày dấn cha mẹ giống dài không lớn giống nhau. Người tiều, ta về nhà hiếu kính hần thật thành của ta không phải, mỗi lần ta ở nhà tọa không được nhất hai mấy giờ bọn họ liền đuổi ta đi, nhất là ba của ta, có đôi khi cơm cũng không làm cho ta ăn sẽ đem ta hướng ngoài cửa đuổi, khác cha mẹ đều là ngóng trông đứa nhỏ thường về nhà nhìn xem, ta thường về nhà nhìn xem , bọn họ còn ngại phiền, nôn! Ta mới mặc kệ này đó, bọn họ càng đuổi, ta lại càng trở về, ta liền thích xem ta ba giờ chân, quái thú vị...”

Kỳ thật thượng quân hà cũng không phải không muốn làm cho nàng về nhà, mà là xem nàng lớn như vậy tuổi , còn chưa từng nói qua luyến ái, cũng chưa bao giờ quá muốn tìm đối tượng tâm tư, cho nàng giới thiệu đối tượng nàng còn làm gió thoảng bên tai, có điểm sốt ruột. Lại nhìn nàng vừa về tới gia, không phải ôm mẹ, chính là quần quít lấy cha, nếu không liền nàng trong phòng ngủ cận tồn một con lộ về vòng cầu hùng số chết ôm, lại sốt ruột, còn kiêm mang theo hồi hận lúc trước mình tại sao tự ra như vậy một cái sư chủ ý! Mắt xem xét mau 30 người, còn không có cai sữa, này giống nói cái gì! Chờ thêm 30, nàng lại là cái bác sĩ, đối tượng càng khó tìm.

Ở thượng quân hà vị này phụ thân trong mắt, nữ nhân tìm đối tượng, tỷ đệ mến tuyệt đối không phải thủ

tuyển, đỉnh hảo tìm cái bạn cùng lứa tuổi hoặc là tuổi hơi chút lớn hơn mình điểm —— ngàn vạn lần không cần đại nhiều lắm, đại cái nhất hai tuổi hoặc ba bốn tuổi tốt nhất bất quá, đại cái năm sáu tuổi cũng có thể, nhưng đại cái một phần mười tuổi thậm chí ba bốn mươi tuổi vong niên mền, quả thực chính là ở hãm hại cha! Ta muốn chính là con dâu, không phải huynh đệ! Nhìn xem hiện tại này đó 30 tuổi tả hữu còn có thể đập vào mắt tiểu tử, có mấy người còn không có bạn gái? Nay thời đại, có bao nhiêu lớn tuổi nữ nhân bởi vì sốt ruột mà tùy tiện tìm cái mã qua loa hồ nam nhân đến được thông qua? Kia thật sự là sổ đều sổ không xong! Đến lúc đó chờ nhà mình khuê nữ chân chính vì hôn nhân sốt ruột, nàng cũng không thể thật sự đi miễn cưỡng tìm cái tứ năm mươi tuổi nhị hôn nam nhân đến được thông qua đi? Vậy hân này làm cha còn không vui đâu!

Thượng quân hà mỗi nghĩ vậy mà, vừa muốn đem con chó kia hùng cấp xé nát, ở hân trong ý thức, tổng cho rằng nữ nhân khi nào thì không hề ôm cầu hùng, khi nào thì không hề về nhà như vậy chịu khó, nữ nhân liền khi nào thì có đối tượng. Hân nhưng thật ra cũng thật sự vụng trộm tề quá một lần, ai biết Thượng Hà Thanh nhìn cũng không tức giận, cười hi hi lại mua một con tân bỏ vào trong nhà. Thượng quân hà không có biện pháp, hân tề một con, nàng mua một con, món đồ chơi hân vừa già không phá sản, này khi nào thì là một đầu? Hân chỉ có thể liều mạng đem Thượng Hà Thanh hướng gia ngoại đuổi, còn kém quý xuống để van cầu nàng, người đuổi mau đi ra tìm cái đối tượng đi, người nương không lớn nói người, khả nàng giấu ở trong lòng không thể phát tiết cũng sốt ruột! Cha người thường nói người, nhưng thật ra có thể phát tiết, nhưng là mau cho người gây sức ép ra bệnh tim! Đứa nhỏ thường hướng gia chạy, làm phụ mẫu tự nhiên là cao hứng, khả chờ người có đối tượng tái thường hướng gia chạy, khi đó làm phụ mẫu hội càng cao hứng! Đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm, ai không đánh tâm trong mắt ngóng trông con của mình có thể có tốt quý tức đâu!

Thượng Hà Thanh khả cũng không biết cha mẹ sầu lo —— cho dù biết, nàng cũng sẽ lựa chọn tính mệnh, tự động xem nhẹ qua đi, sau đó tổng kết vì: tìm nam nhân và vân vân, ta không hiểu, ta thuần khiết, ta cái gì cũng không biết.

Vừa hồi tam không biết, thần tiên không có cách nào khác trì, Thượng Hà Thanh hồn thể triết học một trong chính là không có việc gì giả ngu bán hồ đồ, đó cũng là của nàng khoái hoạt mật mã một trong. Chung Khuynh Trà rất cẩn thận ở cửa nàng lải nhải lý bất giữ tới rồi điểm này.

Nàng dám 90% khẳng định cổ hồng kỳ không phải Thượng Hà Thanh bạn trai, bởi vì ở Thượng Hà Thanh thông thiên lải nhải lý, không có nói quá một lần nàng kia cái gọi là bạn trai, một người không việc làm, dễ dàng nhất nghĩ đến, đương nhiên chính là tiểu tình nhân, cùng người khác tán gẫu khởi ngày đến dễ dàng nhất nói lên, cũng là tiểu tình nhân, nói nói tiểu tình nhân thật là tốt, nói nói tiểu tình nhân phá hư, đây mới là một cái ở vào luyện ái trung nữ nhân hân là có giác ngộ, khả Thượng Hà Thanh tương đương không giống với, nàng cho tới bây giờ không nhắc tới quá của nàng tiểu tình nhân, trái lại thường nhắc tới nàng kia thân mền ba ba mụ mụ. Còn nữa, phụ mẫu nàng vì cái gì đuổi nàng ra khỏi nhà nàng thật sự tuyệt không biết? Đó là không có khả năng. Nếu biết, còn thường hướng trong nhà chạy, đây không phải là giả ngu vậy là cái gì? Còn có, chính mình buổi sáng nói đến “Nữ nhân nếu như rượu”, nàng rõ ràng ngăn ngại một chút, y nàng kia yêu bất quái tính tình, vì sao đêm nay ngay cả nói cũng không nói?

Chung Khuynh Trà thở dài, đối phó như vậy một cái am hiểu sủi hiểu được giả bộ hồ đồ tên vô lại, khả không tốt lắm lo liệu —— người nghĩ muốn muốn làm ám chỉ, người ta liền trang ngu ngốc; người nghiêm chỉnh mà nói, người ta liền giả bộ ngờ ngẩn để lừa đảo; người nghĩ muốn nói ý kiến, người ta còn siêu tự kỷ, không có việc gì có thể nhạ cho người có hỏa phát không ra, khốc cười lưỡng nan —— chờ trở về phải hảo hảo suy nghĩ một chút, đến tột cùng nên làm thế nào mới tốt.

Thượng Hà Thanh không dứt lao thao, Chung Khuynh Trà giờ di động cảm thấy được mệt, rõ ràng đội ống nghe điện thoại, nhưng trên mặt hân kia nhất ba lại nhất ba ý cười, cũng là càng ngày càng rõ ràng, kia cười lý ý tứ hàm xúc, thực làm người ta miệt mài theo đuổi, có ôn nhu, có cứng chịu nịch, có bình tĩnh, có nghiền ngẫm, có người khiêu chiến hào khí, cũng có tư tưởng giả nghĩ ngờ.

Cổ hồng kỳ ở lăng gia dưới tay làm việc, lăng gia đối hân hân là nhiều ít là có chút hiểu biết, Chung Khuynh Trà đã muốn hẹn lăng gia cùng nhau ăn cơm, cổ hồng kỳ rốt cuộc là không phải Thượng Hà Thanh bạn trai, đến lúc đó vừa hồi liền biết. Nhưng là, hiện tại tốt nhất không cần nghĩ muốn này đó, vẫn là tới trước chuyên tâm nghe một chút Thượng Hà Thanh kia đôi việc vụn vặt lải nhải đi.

29. Chương 29

Theo đêm nay khởi, Thượng Hà Thanh dường thành cũng không có việc gì cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại, lải nhải vừa thông suốt thói quen tốt, nàng ở lải nhải khi, Chung Khuynh Trà vẫn rất có kiên nhẫn nghe, chưa từng có đánh gãy quá, nàng loại này dịu ngoan thái độ, cổ vũ Thượng Hà Thanh không kiên nhẫn gì ngọn lửa. Thích chiếm tiện nghi thượng bác sĩ, thường tới rồi ngon ngọt, liền làm tâm trọng thêm —— không chỉ buổi tối đánh, ban ngày không có việc gì cũng đánh một cái, tóm lại, nàng khi nào thì muốn nói nói liền khi nào thì đánh, dù sao Chung Khuynh Trà thích nghe!

Chung Khuynh Trà thật là man thích nghe nàng lải nhải, bởi vì Thượng Hà Thanh hội đối với nàng lải nhải, là đúng nàng thân cận một loại biểu hiện. Nàng tin tưởng dựa vào Thượng Hà Thanh thông minh nào qua, sẽ không dễ dàng tùy tiện ở người khác trước mặt lải nhải đứng lên không để yên —— có chút nhân lải nhải, chỉ biết đối với tối thân mật nhân.

Thứ năm, Chung Khuynh Trà hẹn lã gia ăn cơm chiều. Lã gia đoán, Chung Khuynh Trà hội hẹn nàng ăn cơm, hẳn là có hai phe mặt nguyên nhân, thứ nhất, hiện tại thủy phong kỳ hạ ở nhà chơi rông dầy tạp chí, phân biệt ở trang bìa hai trang bìa ba hãy vị trên có minh hào gia cụ quảng cáo, các nàng trong lúc đó có tăng công tác thượng hợp tác quan hệ, nàng thỉnh Lộ Lộ làm tường bức tranh, muốn đem nhân tình này bán được trên người mình; thứ hai, nàng nếu hòa Thượng Hà Thanh “Ngủ” quá một đêm, các nàng quan hệ của hai người tất nhiên là không tồi, Lộ Lộ lại vừa lúc ở Thượng Hà Thanh nơi đó bức tranh bức tranh, thành Thiên hòa Thượng Hà Thanh sớm chiều ở chung, mà Thượng Hà Thanh đáng tin bằng hữu cổ hồng kỳ lại ở chính mình thuộc hạ làm việc, bữa cơm này, nhất định nhiều ít cũng cùng Thượng Hà Thanh có điểm liên hệ.

Chung Khuynh Trà cùng lã gia đi một nhà cao cấp cơm Tây thính, do vì buổi chiều, trong phòng ăn ngọn đèn hơi có vẻ ảm đạm, bị vây thị giác trung tâm tam giác đèn dương cầm, cùng đang ở khảm đèn nó xinh đẹp nữ đàn dương cầm sư, song song đắm chìm ở tạo nhã âm nhạc thiên địa lý, kia nếu như mỹ ngọc bàn nhạc phù, làm cho hoàn vu bốn phía rất nặng no đủ bức tranh có nhẹ nhàng sinh khí, cũng làm cho này cổ điển điêu khắc có chính mình thần khí. Trên bàn hồng sáp ở nhu hòa nhiên, đồ ăn cùng chén rượu ở tinh lượng lượng lóe, đi ăn cơm mọi người ở nhẹ giọng nói chuyện với nhau, phối hợp hoàn toàn âu thức hóa trang sức phong cách, nhất phái quý tộc thức lã gia mạn không khí.

Hai người từ người bán hàng dẫn đường đi vào hẹn trước ghế, theo cơm y bên trái nhập tòa sau, đều tự đối với thực đơn gọi món ăn, sau đó, chậm rãi mà tán gẫu.

Trước hời hợt tán gẫu điểm công tác, tán gẫu điểm ăn mặc, tán gẫu điểm nữ nhân thích tán gẫu thượng vàng hạ cám, này nhất tán gẫu, liền tán gẫu đi không tính thời gian ngắn ngủi.

Nhiệt hoàn thân, chứa đồ ăn cũng nổi lên, chủ đề cũng nên bắt đầu rồi, vì thế, Chung Khuynh Trà đi vào chính đề: “Lã gia, cổ hồng kỳ còn ở chỗ của người làm việc đi?”

“Ân, ” lã gia không vội mà nói chuyện, nàng đỉnh nhàn nhàn tay phải chấp dao cắt nhất tiểu khối tảng thịt bò, tay trái trì xoa bắt nó để vào trong miệng, chờ nuốt xuống, mới nói một câu có điều, so sánh vô dụng trong lời nói: “Hắn luôn luôn tại thiết kế bộ, như thế nào?”

“Nàng có bạn gái sao?” Chung Khuynh Trà hỏi thực trực tiếp, nàng biết cùng lã gia người như thế giao tiếp, tốt nhất đừng nhiều lo, nếu không nào tế bào hội lã gia phí thực khả quan.

“Coi trọng hắn?” Lã gia đánh nhất thú, không ngay mặt trả lời.

“Người cảm thấy được mới có thể sao?” Chung Khuynh Trà bùng lên rượu đỏ nhẹ nhàng lay động giết mình, cười hỏi lại.

“Hết thủy cũng có thể, ” lã gia thoại lý hữu thoại nói một câu, nàng buông dao nĩa, cầm lấy khăn ăn sát lau miệng sừng, cố ý đem nói hướng Thượng Hà Thanh trên người dẫn: “Theo ta được biết, hắn phải là không có bạn gái, bắt quá, ta nghe nói hắn cùng Thượng Hà Thanh đi rất gần, bọn họ là đại học cùng học, quan hệ rất tốt.”

Chung Khuynh Trà nheo mắt, tán gẫu việc nhà dường như, hỏi: “Người cảm thấy được, bọn họ mới có thể sao?”

“Này muốn xem người nghĩ muốn với ai mới có thể, ” lã gia trực tiếp đem Chung Khuynh Trà tâm tư thông mở, nàng bất động thanh sắc bưng chén rượu lên nghe nghe mùi rượu, hớp một hơi, chậm rãi nuốt vào. Lã gia tính toán, Chung Khuynh Trà đối nam nhân không có hứng thú, nàng hướng chính mình hỏi thăm khởi cổ hồng kỳ, mục tiêu chỉ có một có thể —— Thượng Hà Thanh , nếu như vậy, vậy để cho ta tới đẩy các người một phen đi, Thượng Hà Thanh biết mình cùng Lộ Lộ quan hệ, có thể làm cho nàng không nói nói lộ hết tốt nhất phương pháp, chính là đem nàng cũng dụ dỗ, dù sao, sự không liên quan mình, cao cao quả khởi; sự một cửa mình, thông tình đạt lý. Chỉ có một cây tuyến thượng châu châu, mới có thể nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Đương nhiên, này toàn bộ đặc trưng cấy vào Chung Khuynh Trà bốn sự .

Chung Khuynh Trà bất đắc dĩ vuốt cằm cười khê, “Kỳ thật ta vẫn muốn hỏi người, người là khi nào thì nhìn ra ta tới?”

“Rất sớm , theo với người ngày đầu tiên nhận thức khởi, ta liền phát hiện ánh mắt của người tổng hướng nữ nhân trên người phóng, đã ở trên người của ta đi bộ quá không ít thời gian, cùng những người khác giống như không quá giống nhau, ” lã gia đặt chén rượu xuống, thản nhiên cười, nói: “Như vậy thói quen, tốt nhất sửa lại, bị ta phát hiện không có gì, nếu bị dụng tâm kín đáo nhân phát hiện , sẽ không tốt. Người cũng nhận thức nữ nam, tổng nên nghe nói qua của nàng kia tròng quan tòa. Nhân ngôn đáng sợ, không thể không phòng.”

Lúc này lã gia giống cái nhà bên đại tỷ, thoát nhìn thân thiết cực kỳ, điều này làm cho Chung Khuynh Trà buông xuống phòng bị, nàng hỏi: “Người cùng Lộ Lộ kết giao phía trước, cũng có quá ta như vậy thói quen sao?”

“Không có, ” lã gia nhìn xem trên tay kia mai Lộ Lộ đưa của nàng cũng Bất Danh đất tiền nhẫn, hàm chứa nhận chân cười, nói: “Nhận thức nàng phía trước ta chưa từng xem qua nữ nhân, nhận thức nàng lúc sau, ta chỉ xem nàng một nữ nhân.”

Lã gia là thay đổi giữa chừng? Chung Khuynh Trà đến đây lòng hiếu kỳ, hỏi: “Người cùng Lộ Lộ là tại sao biết ?”

“Rất đơn giản , nàng đi ta nơi đó làm tường bức tranh, nàng trước thông đồng ta, sau đó cho nhau thông đồng, cứ như vậy, ta cả đời này liền như vậy bị hủy, ” lã gia lấy chọc cười khẩu khí giản lược nói nói mình.

“Của người xã giao cũng có thể không ít, người bình thường đều là xử lý như thế nào ?”

“Có thể đẩy liền đẩy, không thể đẩy rụng , liền tận lực tranh thủ sớm một chút về nhà, nếu không Lộ Lộ hội qua đi đón ta, xuân thu hoàn hảo chút, đông hạ lại không được , đông trời rất là lạnh, mùa hè quá nóng, chính cô ta bên ngoài biên xem sách chờ, luôn gian nan .” Nhắc tới đến Lộ Lộ, lã gia trong ánh mắt tổng hội lộ ra yêu say đắm cùng ỷ lại, mà nàng ở Chung Khuynh Trà trước mặt, cũng không nghĩ không cố ý che dấu chính mình thích hợp lộ yêu, nàng tràn đầy thực chí biểu đạt đi ra.

Chung Khuynh Trà mang theo xin lỗi, nói: “Sớm biết như vậy, ta đêm nay hẳn là đem Lộ Lộ cùng nhau hẹn đến mới đúng.”

“Không cần , người cho dù hẹn nàng, chỉ sợ nàng cũng không nguyện ứng với hẹn. Nàng không thích ăn cơm Tây, cũng ngại tây trong phòng ăn quy củ nhiều lắm, lễ nghi rất rườm rà. Người ngàn vạn lần không cần cảm thấy thật có lỗi, nếu không chỉ thấy ngoại , ” lã gia khéo cười, lại lấy nén giận phương thức, nói ra một đoạn rất có yêu trong lời nói đến: “Có khi ở nhà nàng thật hội làm điểm cơm Tây đến ăn, ăn thời điểm, nàng quen theo ta đối với đến, ta dùng dao nĩa, nàng hay dùng chiếc đũa, ta học nàng cũng dùng chiếc đũa , nàng ngược lại lại dùng nổi lên dao nĩa, còn nói ‘ đây là Trung Quốc và Phương Tây kết hợp, ta ở đậu đứa nhỏ đâu ’, thường thường làm cho ta phi thường không nói gì. Ta phải thừa nhận, Lộ Lộ so với ta nhỏ hơn, nhưng so với ta cũng có mẫu tính, ở đậu đứa nhỏ cùng làm gia vụ phương diện này, nàng làm nếu so với ta tốt hơn nhiều. Nhưng nàng cũng có không ít khuyết điểm, tỷ như nàng không quá am hiểu giao tế, tổn hại khởi người đến lại có thể ba hoa chích choè, không có biện pháp, tính cách quyết định hết thảy. Chờ nàng đi người nơi đó bức tranh bức tranh thời điểm, nếu có chút không lo chỗ, còn muốn mời người nhiều hơn thông cảm.”

“Mọi người đã bằng hữu, cho nhau thông cảm tất nhiên là hẳn là , ” Chung Khuynh Trà đem “Thông cảm” phạm vi một chút mở rộng không ít, ta thông cảm người yêu , người cũng phải thông cảm ta yêu , cho nhau thông cảm, lúc này mới công bình.

Lăng gia hiểu rõ, nàng càng làm nói dẫn hướng về phía Thượng Hà Thanh : “Ta nghe Lộ Lộ nói, hà còn chưa từng nói qua luyến ái đâu, thật sự là khó được!”

Chung Khuynh Trà sưng sốt, có điểm không thể tin được lăng gia trong lời nói, muốn nói Thượng Hà Thanh hiện tại không bạn trai nàng tìn, khả Thượng Hà Thanh đều 28 , một lần luyến ái cũng không nói qua, đây quả thực là rất khủng long thôi! Chẳng lẽ nàng kia thời kỳ trưởng thành đều chạy trốn oa quốc đi? Nàng không khỏi hỏi: “Người xác định?”

“Tương đương xác định! Theo ta xem, của nàng nộ hôn đầu tiên chỉ sợ còn bị nàng cất giấu làm lỗi thời đâu!” Lăng gia nói tự tin cực kỳ, cứ việc nàng cũng hiểu được Thượng Hà Thanh chưa từng muốn làm quá đối tượng có điểm không giống tầm thường, thậm chí tuyệt không biết Thượng Hà Thanh nộ hôn đầu tiên sớm bị, được cố lời đoạt lấy đi chuyện thực, nhưng cũng may nàng đảm mà phì, nàng e sợ cho thiên hạ bất loạn dám nói dám lừa dối. Nàng đều có thể đem thân bằng hữu lữ nam hướng đầy nước hạ kéo mạnh, hướng chỉ Chung Khuynh Trà . Vì cường điệu của nàng “Tương đương xác định “, nàng đỉnh tao nhả chỉ chỉ chính mình ốt, nói: “Bác sĩ có lối suy nghĩ, người có biết , thường nhân khó dò!”

Chung Khuynh Trà khê gặt đầu, nhả nhận lịch sự cười, nàng kinh hoảng một chút chén rượu, tiểu mãn một hơi, nói: “Nếu người thích một người, người này là con gái một, gia đình thực hạnh phúc, nàng chưa từng thích quá nữ nhân, người không biết nàng có hay không lần loan có thể, cũng không biết đi bài loan như vậy một người hay không đạo đức, càng không biết nếu nàng thật sự cho người lần loan , các người cảm tình có thể duy trì bao lâu. Tại đây chút không xác định nhân tố hạ, lăng gia, nếu như là người, người hội như thế nào lựa chọn?”

“Chiến tranh không đạo đức, nhưng chiến tranh cũng thôi động nhân loại văn minh tiến bộ, lấy việc đều có hai cái mặt, không cần dễ dàng cho mình khấu trừ thượng đỉnh đầu đạo đức lời chú cẩn cô, người cả ngày việc buôn bán, tổng nên biết điểm ấy , ” lăng gia nhìn Chung Khuynh Trà , chậm rãi địa nói: “Không mua xổ số vĩnh viễn trung không được thưởng, mặc kệ làm cái gì, chỉ có đi thử một lần, mới có cơ hội, không đi thử, một chút cơ hội cũng không có. Hà là một hảo cô nương, chỉ cần người không phải đang đùa lộng cảm tình, hết thấy sẽ theo lòng đi thôi, nếu không, chờ người tới rồi ta đây cái tuổi, còn muốn đi thử, gần nhất rất khó gặp lại đến người thích hợp, thứ hai, chỉ sợ cũng phải có lòng không đủ lực .” Lăng gia nghĩ nghĩ, lại bồi thêm một câu: “Người hẳn là còn không biết, Lộ Lộ gia đình cũng thực hạnh phúc, nàng cũng là con gái một. Nàng ở gặp được ta phía trước... Ân! Cũng không thích quá nữ nhân khác!” Lăng gia vì tránh đại cách mạng đội ngũ, mở to mắt to lại nói một câu nói dối, hoàn hảo là buổi tối, thượng đế có thể ngủ, nghe không được, nếu không nàng thế nào cũng phải cẩn chính mình đầu lưỡi không thể.

30. Chương 30

Chung Khuynh Trà trầm tư chốc lát, nàng như có điều suy nghĩ nhìn về phía lăng gia, mỉm cười trong ánh mắt lộ ra giống bầu trời đêm giống nhau quý bí, “Người này tuổi, cũng cũng không lớn, có thể nói như thế trữ tình, người cũng thật đi!”

“Người không nhìn ra, ta là vi cổ vũ người mới trữ tình sao?” Lăng gia cực khó được tại đây cao nhả trường hợp, làm một cái tương đương cười khê , có thể đơn thuần đến bà ngoại gia mặt quý, “Nói đến trữ tình, ta lại nghĩ tới cổ hồng kỳ, người kia biểu đạt khởi tư tưởng cảm tình đến, khả thật biết điều.”

“Như thế nào?”

Lăng gia bắt đầu đối Chung Khuynh Trà nói cổ hồng kỳ đáng yêu chỗ, đương nhiên, cổ hồng kỳ tính hướng nàng thực tự giác ẩn đi, vì công nhân bảo hộ riêng tư, điểm ấy chức nghiệp đạo đức nàng vẫn phải có. Hướng hồ, của nàng mục đích chủ yếu là thêm mắm thêm muối nói cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh quan hệ có

bao nhiêu thân mật, làm cho Chung Khuynh Trà có cảm giác nguy cơ, do đó chạy nhanh hành động, cứ như vậy, nàng liền không cần lo lắng Thượng Hà Thanh này nói lao nói lỗ miệng, bởi vậy cũng liền càng sẽ không đem cổ hồng kỳ tính hướng nói ra.

Cổ hồng kỳ kia trương nói lấp miệng, bị nghiêm trang lắng gia miêu tả rất sống động, mà nàng vừa nói đến cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh “Tỷ muội quan hệ”, lại cảm tương du dùng sức hướng lên trên thật, giống như nàng cùng đánh tương du có cừ oán đường như, một lọ tử không đủ hắc, thế nào cũng phải làm cho người ta gia đánh mười bình không thể.

Chung Khuynh Trà nghe mặc dù có điểm phạm đồ, lại cũng nhịn không được, nghe vui vẻ, liền hỏi một câu: “Người nói, hắc mới trước đây nên như thế nào đọc bài khoa?” Hoặc là thán một câu: “Tam Tự kinh nhất định chính là chuyên môn vì hắc chuẩn bị!”

Nữ nhân trời sinh yêu bát quái, mặc kệ có không, đều phải bát nhất bát mới đã nghiền, đừng hoài nghi, lời này một chút không giả.

Không hay ho Cổ tiên sinh cũng không biết hắc đang ở bị hai nữ nhân “Quan ái”, nhưng hắc quả thật ngã môi, hắc đầu đập não gõ Thượng Hà Thanh gia môn, vừa nhìn thấy kia quen thuộc thân thiết tóc dài phiêu phiêu không có việc gì liền yêu lấy hắc làm chân chó sử thượng bác sĩ, hắc đột nhiên cũng rất muốn khóc, nhin nhin nữa, mới hút hút cái mũi, về mặt cầu xin nói lấp một câu: “Hà, ta, ta, ta đêm nay, phá lệ nghĩ muốn, tưởng niệm người.”

Cổ hồng kỳ hiện tại sợ nhất chính là cuốn hút cái bệnh gì, hắc sợ cái gì Thượng Hà Thanh nói cái gì, hắc thân mình còn có chỉ ngã chứng, chính hắc do dự nửa ngày cũng chưa dám đem “Hiv” này hai chữ nói ra, hiện tại nhất bị Thượng Hà Thanh như vậy một đao tử gặp huyết “An ủi”, hắc nhất thời cả người rùng mình, hắc vốn đã cảm thấy thân thể không thích hợp, Thượng Hà Thanh như vậy nhất khẳng định, hắc càng cảm thấy đặc không thích hợp, hắc mọi âm thanh câu bực ô may mắn, nói: “Ta hắc là không, không như vậy xui xẻo!”

“Khó nói!” Thượng Hà Thanh đỉnh nhận chân nói: “Hiv thứ này, nam đồng cảm nhiễm tỉ lệ cao bao nhiêu người so với ta trả hết nợ sổ, các người giữa bởi vì muốn làm một đêm sẽ đem cả đời cấp đáp đi vào ví dụ còn ít sao? Người cũng là, tại sao có thể đã quên nhiều điểm mang bộ đầu? Nôn! Cũng không có thể trách người, nghe nói mang bộ cũng không bảo hiểm! Mẹ người lải nhải người, cũng là cho người hảo, người phiền cái gì? Thật không hiểu thuận. Một cái cái lỗ tai nghe một cái cái lỗ tai ra không là được? Nàng tuổi lớn như vậy, có thể tha quá người sao? Thực lẩn quẩn trong lòng! Mặc kệ thế nào, ta ngày mai liền cùng người đi tới quyền uy kiểm tra đo lường trung tâm, nhìn xem rốt cuộc có hay không cuốn hút HIV. Ta đỉnh phiền thượng đế, bất quá vì người, ta quyết định đêm nay với người cùng nhau cầu nguyện cầu nguyện.”

Thượng Hà Thanh nói xong, đi đến phòng ngủ, lục tung lay ra một cái hồng khăn lụa đến, hệ đến cổ hồng kỳ trên cổ, lấy hầu kết vì trung tâm đánh cái xinh đẹp nơ con bướm, hai tay tạo thành chữ thập, cùng bái phật giống nhau, đối với cái kia hồng khăn lụa nói: “Thượng đế a, ta không hồng ti mang, khiến cho này khăn lụa được thông qua được thông qua đi! Thần Giê-hô-va a, ngài nên phù hộ nhà của chúng ta hồng kỳ sống lâu hai năm, tốt bệnh, khiến cho hắc đắc bình thường bệnh lây qua đường sinh dục, này biểu diễn có thể trị! Ngàn vạn lần đừng làm cho hắc đắc muốn chết bệnh xi-đa, kia biểu diễn không thể trị a! Nôn! Ngài muốn bao nhiêu tiền? Chỉ cần ngài có thể phù hộ nhà của chúng ta hồng kỳ cùng họ ngã thoát ly quan hệ, ta chính là đập nổi bán sắt cũng hồi môn cho ngài đưa qua đi! Ngó! Đối! Nhiều tiền tục! Ngài nhất định không thiếu tiền, làm sao có thể nhìn trúng ta đây điểm gia sản đâu! Hiện tại đều ở hát vang hài hòa thể giới hài hòa văn hóa, người xem, vì hưởng ứng kêu gọi, chúng ta hàng năm quá đều quá sinh dân lễ, chúng ta ‘kê bụng giáo’ cũng phải cùng tình thế đi? Vẫn là cho ngài dâng hương đi, chờ ngày mai ta phải đi giáo đường thượng nén hương! Ngài kinh được rồi!”

Thượng Hà Thanh như vậy nhất niệm Phật, thẳng làm cho cổ hồng kỳ lại sợ vừa vội, kia trương khuôn mặt tuần tú trong chốc lát bạch, trong chốc lát lục, trong chốc lát tử, trong chốc lát thanh, sản cái kia hồng khăn lụa, cũng quái đẹp.

Cứ việc có không ít người ở hô to “Còn sống thực mệt, không bằng đã chết hảo”, nhưng mà, một khi thật sự phải đối mặt tử vong, 99% nhân vẫn là đối nhau có 100% khát vọng —— này có lẽ là ở tử vong tuyển thượng giây dựa trời qua nhân, vì cái gì đối nhau sống luôn so với người bình thường nhiều một tầng cơ trí

một trong những nguyên nhân.

Không có mấy người có thể như vậy thản nhiên đối mặt tử vong. Đồng tính thế giới là bí mật , bị cuốn hút HIV thế giới lại bí mật , nam cùng bị cuốn hút tỷ lệ cao bao nhiêu, cổ hồng kỳ nhất thanh nhị sở, bên cạnh hân bằng hữu liền có một là bị cuốn hút , kia là một cái đầu không tính cao nhưng thực sáng sủa tiểu tử, bị cuốn hút sau không mặt mũi gặp người, nản lòng thoái chí, cũng không biết chạy đi đâu, hai năm , cũng không biết sống hay chết, chỉ để lại hân đến nay vẫn như cũ không rõ nội tình cha mẹ cả ngày ở nhà lau nước mắt hi vọng tử. Tại đây cái con một bay đầy trời niên kỉ đại, một phen thì một phen nước tiểu tân tân khổ khổ lạp xả đại đứa nhỏ nói không thấy sẽ không gặp, này khả làm cho làm cha mẹ như thế nào quá.

Chuyện này, cho cổ hồng kỳ tương đối lớn xúc động, nguyên nhân chính là như thế, hân bình thường mới vẫn khắc chế chính mình, không dám tùy tiện loạn hoa hoa, hân lớn lên tuần tú, đáng người cũng rất tốt, ở hân cái kia vòng lý có không ít người mơ ước, làm bên người không có cố định bầu bạn thời điểm, hân cũng muốn phát tiết, khả còn muốn đến vị kia không biết tung tích bằng hữu, hân nhìn được. Một cái ngày thường cực kỳ tự hạn chế nhân đột nhiên phóng túng một đêm, mà một đêm này thực có thể hội uy hiếp được tánh mạng của hân, kia người này sợ hãi, là có thể nghĩ .

Thượng Hà Thanh đem cổ hồng kỳ giữ lại, nàng biết cổ hồng kỳ lúc này nhất định phi thường sợ hãi, cần phải có cá nhân bồi. Thượng Hà Thanh nhìn hân kia lạp lý lời thôi tinh thần không phấn chấn bộ dáng không vừa mắt, cho dù tử, cũng muốn tử thần thần khí khí, lúc này mới tính là một nhân —— thượng bác sĩ có thể có loại này quyết đoán, hoàn toàn là bởi vì nàng chưa từng tử quá, nếu không nàng chuẩn so với cổ hồng kỳ còn có thể run. Nhưng là, có thể có loại này dũng cảm ý tưởng, vẫn là thực đáng giá khen ngợi .

Nàng đi cửa hàng giúp cổ hồng kỳ mua dao cạo râu cùng bàn chải đánh răng, làm cho hân nhanh tắm rửa đánh răng, thuận tay cũng đem râu cấp quát , Thượng Hà Thanh trong nhà không có nam nhân có thể mặc quần áo, nàng xuất ra một cái sàng đan đến ném cho cổ hồng kỳ, làm cho hân tắm rửa xong về sau trước khóa thượng, hảo gạt rửa trên người hân kia bộ quần áo, ngày mai mặc sạch sẽ.

Sau đó, nàng cùng bọc sàng đan cổ hồng kỳ ở trên ghế sa lon ngồi nhất túc, thường thường liền an ủi người ta một chút, chính là nàng cái loại này an ủi phương thức, thật sự làm cho người ta không dám khen tặng. Cùng với nói cổ hồng kỳ là ở bị nàng an ủi, không bằng nói cổ hồng kỳ là ở bị nàng lấy muối hưởng miệng vết thương thượng tất.

31. Chương 31

Chung Khuynh Trà mới vừa tặng một cái bằng hữu đi sân bay, trở về trên đường, rất xa, liền nhìn cái kia đứng ở đường cái biên , mặc thiên màu lam đai đeo toái hoa vấy dài nữ nhân rất giống Thượng Hà Thanh , đem xe khai gần vừa thấy, còn thật là nàng.

Chung Khuynh Trà cùng lăng gia ăn một bữa cơm, mình xác chính mình đối Thượng Hà Thanh thái độ —— truy. Không nghĩ tới nàng mới vừa âm thầm mình xác thái độ, liền nhìn đến như vậy vừa ra, đây quả thực cùng ăn ruồi bọ không có gì hai dạng, khác biệt.

Khó trách tối hôm qua người không gọi điện thoại cho ta hạt lải nhải, nguyên lai là với người này ông bạn già cùng một chỗ, Chung Khuynh Trà rất không mau.

Nàng không biết cổ hồng kỳ tính hướng, cũng không biết cổ hồng kỳ vừa mới trải qua sinh tử khảo nghiệm, cho nên hân đang nhìn đến cổ hồng kỳ thân mật hôn Thượng Hà Thanh thủ khi, ánh mắt giống bị chui vào một cây châm, hỏa lạt lạt đau, nàng phải đem châm cấp bặt / đi ra, nếu không nàng hội mù.

Chung Khuynh Trà đem xe đình đến Thượng Hà Thanh bên người, hạ xuống cửa kính xe, trước đối cổ hồng kỳ cười một cái, xem như chào hỏi, rồi hướng Thượng Hà Thanh nói: “Hà , trùng hợp như thế a, làm cái gì đấy?”

“Nha! Thật sự là xảo a! Người như thế nào không đi làm?” Lúc này, Thượng Hà Thanh nhìn đến Chung Khuynh Trà rất là có điểm ngoài ý muốn, vài ngày không gặp nàng, như thế nào giống như lại lần phiêu sáng lên một chút? Thượng Hà Thanh có điểm hâm mộ nghĩ muốn, nàng bèn lên tóc thật là tốt xem, tăng kia lần cảm, chắc chắn, đẹp! Đây là như thế nào trên ghẹo mãi? Có rảnh ta phải học học, ta hôm nay cũng không đủ xinh đẹp, nôn! Thực dọa người!

Thượng Hà Thanh thủ còn bị cổ hồng kỳ nắm bắt đầu, nàng tức giận bắt tay rút về đến, coi chừng dùm Chung Khuynh Trà, nàng ngượng ngùng đoán người ta con cháu cái, chỉ phản thủ số chết khắp cổ hồng kỳ cánh tay một phen. Nàng cặp kia cả ngày lấy khắc dao thủ, động bất động liền cấp tăng đá khai dao mổ, thủ kính chính là vạn phần không thể khinh thường. Nàng kia nhất khắp, lập tức rơi xuống đất gặp ảnh — năm thật sâu dấu tay rất được khắc vào cổ hồng kỳ cánh tay thượng, không khó tưởng tượng, giả như Thượng Hà Thanh lưu trữ móng tay trong lời nói, cổ hồng kỳ cánh tay liền chỉ sợ hội máu chảy thành sông.

Thượng Hà Thanh này cho hả giận động tác, nhìn đến Chung Khuynh Trà trong mắt, lại thành liếc mắt đưa tình, nàng ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Ta mới vừa tặng bằng hữu trở về. Hai người các người cảm tình thật là tốt!”

“Làm sao, làm sao,” Thượng Hà Thanh ngượng ngùng cười, nàng cảm thấy được không nên lừa gạt Chung Khuynh Trà, khả lại không muốn đem cổ hồng kỳ tính hướng tùy tiện ra bên ngoài nói, trong lúc nhất thời có điểm tiểu rối rắm. Nếu nàng đem cổ hồng kỳ tính hướng nói cho Chung Khuynh Trà, nàng tin tưởng Chung Khuynh Trà có thể vì cổ hồng kỳ bảo thủ bí mật, chính là, nàng không thể nói, lúc trước nếu đáp ứng rồi cổ hồng kỳ nên vì hắn giữ bí mật, nàng phải vì cái này hứa hẹn phụ trách.

Chung Khuynh Trà tả hữu nhìn xem, không thấy được Thượng Hà Thanh kia lượng tiểu áo thác, liền nói: “Người muốn đi đâu mà? Ta đưa người.”

“Ta đang muốn về nhà đâu,” Thượng Hà Thanh nhìn xem Chung Khuynh Trà Cadillac, nhìn nhìn lại cổ hồng kỳ so với á địch, nàng quyết định tọa cái đất tiền, liền đối với cổ hồng kỳ nói: “Ta làm của nàng xe trở về, người không cần đưa ta, đi rồi a, cúi chào.”

Chung Khuynh Trà bắt đầu cao hứng, bởi vì Thượng Hà Thanh lựa chọn nàng. Nếu nàng biết Thượng Hà Thanh lựa chọn của nàng nguyên nhân — tọa kỳ hảo, chỉ sợ nàng liền cao hứng không đứng dậy.

Chung Khuynh Trà trong xe có cổ mùi thơm ngát vị, cùng trên người nàng phát ra kia mùi thơm ngát giống nhau như đúc, Thượng Hà Thanh nghe thực thoải mái, không khỏi hơn hút hai cái, nàng không nói tìm nói hỏi: “Người hôm nay không vội a? Không cần đi làm sao?”

“Hôm nay không tính vội, ngẫu nhiên bãi công một hồi không quan hệ.”

Thượng Hà Thanh nhớ tới Chung Khuynh Trà trong nhà đồ cổ đến, trong lòng nhất dương, cũng không mệt nhọc, liền muốn đi xem, động lòng người gia không đề cập tới, nàng cũng không hảo nói, chỉ có thể ý có điều chỉ thán một câu: “Muốn tới cuối tuần rồi đó.”

Chung Khuynh Trà nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, gợi lên khóe miệng, Đúng vậy a, hôm nay thứ sáu, đến cuối tuần, như thế nào?”

Này tiểu nhị chẳng lẽ đã quên làm cho ta cuối tuần đi nhà nàng phần thưởng đồ cổ? Nhất định là đã quên! Thượng Hà Thanh thất vọng quán đang ngồi ghế, “Cảm thán một chút, cuối tuần, tất cả mọi người có thể nghỉ ngơi, thật tốt ngày!”

Ngã tư đường, lượng đèn xanh, xe có điểm đỏ, cái thành phố này kẹt xe luôn như vậy tùy thời tùy khắc, Chung Khuynh Trà đem xe dừng lại đến, quay đầu nhìn về phía Thượng Hà Thanh, “Hà, chúng ta là bằng hữu, đúng không?”

“Đương nhiên,” Thượng Hà Thanh đang ở thất vọng trung, trả lời có điểm không chút để ý.

Chung Khuynh Trà làm việc luôn luôn mạnh mẽ vang dội, nhận thức chuẩn phải đi làm, cũng không ướm át bắn thiu, nàng nếu muốn đuổi theo Thượng Hà Thanh, như vậy, thừa dịp cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh tới còn không có phát triển đến trên giường, rõ ràng liền theo hiện tại bắt đầu đi. Vì thế, nàng hỏi: “Ta nhớ rõ người hỏi qua ta, người thích nữ nhân sao, nếu ta thích nữ nhân, người hội thấy thế nào?”

Một chút nguyên nhân cũng không có , Thượng Hà Thanh nghe thế câu, trong lòng đột nhiên có điểm hốt hoảng, loại này hoảng, là một loại mờ mịt trực giác, tới mặc danh kỳ diệu, hơn nữa, dị thường xa lạ, nàng bản năng muốn đi bài xích, chính là, lại bài xích không xong, nhưng nàng nói ra trong lời nói, cũng là đỉnh thể diện: “Không thể nào xem, mặc kệ người thích nam nhân vẫn là nữ nhân, chúng ta đều là bằng hữu.”

“Ta mới trước đây, lúc còn rất nhỏ, phụ thân liền qua đời, năm ấy, ta sáu tuổi, ” Chung Khuynh Trà đem tâm mất chuyển hướng chính tiền phương thủy tinh cửa sổ, nói: “Ồ ta bảy tuổi năm ấy tiết thanh minh đêm trước, ta cùng ông nội đi diên hi cung xem thanh minh thượng hà đồ , nơi đó có cái theo ta giống nhau đại Tiểu cô nương, luôn hướng ta cười, ta duy nhất nhớ kỹ chính là nàng kia khóa má lúm đồng tiền đặc biệt thâm, tiểu nha phá lệ lượng, lượng đến có thể làm gương sử. Sau đi tới tiết thanh minh, ta đứng ở phụ thân mộ tiền lâm vũ, chảy nước mắt, thực cô đơn, thực yếu ớt. Lúc này, cái kia tiểu cô nương lại xuất hiện , nàng hướng trong tay của ta thả một đóa hoa bách hợp, tắp một phen mưa nhỏ tán, nàng nói với ta, hoa tặng cho người, phải kiên cường nga. A, nàng khi đó là như vậy thiên chân khả ái. Theo kia lúc sau, ta luôn luôn tìm cái cô bé kia, cô gái bộ dáng ta cũng vẫn nhớ rõ, ánh mắt rất lớn, má lúm đồng tiền rất sâu, thực yêu cười, chẳng sợ ném tới trên mặt đất cũng sẽ cười đứng lên, chính là, ta vẫn không có thể tìm đến.”

Chung Khuynh Trà dừng một chút, khóe mắt quét một chút Thượng Hà Thanh , xem nàng trừ bỏ có nghe chuyện xưa thật là tốt kỳ, trên cơ bản không phản ứng gì, xem bộ dáng là đem năm đó chuyện quên mất không còn một mảnh .

Thượng Hà Thanh thật là đã quên, nàng chính một bên nghe một bên cân nhắc, ta lại đã biết một người bí mật, thật tốt! Nha! Cổ hồng kỳ thích nam , Lộ Lộ cùng Chung Khuynh Trà thích nữ , ta đây đều là những thứ gì bằng hữu? Hác tự mình cố gắng nếu tái thích động vật, muốn làm cá nhân thú mền, ta đây nhất định phải đi xin cát Ni Tư! Nôn! Nắm nhiều như vậy bí mật cũng không có thể cùng dân chia sẻ, ta là cỡ nào bị thúc giục!

Chung Khuynh Trà không trông cậy vào vô tâm không phé Thượng Hà Thanh có thể nhớ tới cái gì đến, cũng không tính không hơn thất vọng, chỉ nói tiếp đi: “Ồ ta bát tuổi năm ấy, mẹ của ta mẹ lại cùng nhâm xa khi kết hôn, không bao lâu, ta lại có một cái đệ đệ. Đôi khi, nhìn bọn họ một nhà ba người này nhạc hoà thuận vui vẻ, ta cuối cùng hội cảm thấy được mình là dư thừa , là không ai yêu thương . Đặc biệt khi ta mụ mụ còn muốn làm cho ta bỏ cha ta để lại cho ta dòng họ thời điểm, biết rất rõ ràng nàng là ở hay nói giỡn, đối với người chính là thực phần nộ, thậm chí bây giờ trở về nhớ tới, ần ần còn là có chút phần nộ. Loại này vui đùa ta là tuyệt không thích nghe , trên người của ta chảy phụ thân huyết, dòng họ tại sao có thể đủ tùy tiện sửa đâu? Theo khi đó khởi, ta không bao giờ ... nữa tăng theo ta mụ mụ thân cận quá. Ta cuối cùng hội nhớ tới cô gái đối lời nói của ta, phải kiên cường. Ta không biết lúc trước cô gái là thấy thế nào ra của ta yếu ớt, cổ vũ ta phải kiên cường, nhỏ như vậy tiểu nhân tuổi, nàng là làm sao thấy được ? Ta không biết. Có lẽ, là ông trời cố ý đem nàng an bài đến trước mặt của ta, làm cho nàng cổ vũ ta phải kiên cường đi. Có chút thời điểm, khi chúng ta không thể dùng khoa học có lối suy nghĩ cội thích mổ ta sự tình thời điểm, chúng ta không thể không đi tin tưởng thiên ý.”

Chung Khuynh Trà chưa từng đối Thượng Hà Thanh nói qua chính mình qua lại, Thượng Hà Thanh vẫn nghĩ đến Chung Khuynh Trà qua đi cùng người thường không có gì hai dạng, khác biệt, cũng sẽ không như thế nào tìm căn nguyên hỏi để hỏi thăm quá. Nàng biết nhâm xa đại danh, nàng vẫn nghĩ đến nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà là thân thích, hiện tại nghe được nhâm xa dĩ nhiên là Chung Khuynh Trà kế phụ, này kế phụ cùng của nàng thân mẹ còn có một đứa con trai, Thượng Hà Thanh kinh ngạc không thôi, nguyên lai oa nhi này theo sáu tuổi sẽ không có cha, nếu nàng là gái một hoàn hảo chút, cố tình lại thêm một cái chỉ có một nửa huyết thống đệ đệ, không thể độc hưởng tình thương của mẹ, mà kế phụ yêu cùng thân sinh phụ thân yêu cũng thủy chung sẽ có khác biệt, cỡ nào làm cho đau lòng người!

Nàng đoan chính thân mình, giống cái tam đệ tử tốt giống nhau tọa quý cử, hai mắt to vụt sáng vụt sáng nhìn Chung Khuynh Trà , vành tai đến còn thật sự nghe Chung lão sư kể chuyện xưa. Tay nàng quán tính cầm lấy không khí gãi gãi, đây là nàng mới trước đây ôm cầu lủng nghe cha mẹ kể chuyện xưa khi lưu lại thói quen nhỏ, một khi nghe chuyện tâm , nàng kia hai móng vuốt tổng hội không tự giác cong cong “Vòng”, hiện tại không có cầu lủng, nàng chỉ có thể cong không khí.

Đèn xanh sáng, Chung Khuynh Trà khởi động xe, tiếp tục nói: “Sau lại ta trưởng thành, tới rồi mỗi tình

đầu niên kỉ linh, thực tự nhiên , luyện ái , cái kia nam hài kêu phó nguyên hân, chúng ta tình cảm lưu luyện ngây thơ ngây, chính là khiến dặt tay mà thôi. Năm đó hẳn rất tốt, là không ít cô gái trong lòng bạch mã vương tử loại hình, đối với người cùng hẳn cùng một chỗ, không tìm được quá luyện ái cảm giác, nếu không cảm giác, vậy chia tay đi, vì thế, ta đưa ra chia tay. Sau đó, ta đã nghĩ, phó nguyên hân như vậy bạch mã vương tử ta cũng chưa cảm giác, như vậy, ta có phải hay không đối nam nhân chính là cần bản không cảm giác ? Nếu đối nam nhân không cảm giác, nữ nhân kia đâu? Mang theo này nghi hoặc, ta ra quốc, ở nước ngoài đọc sách kia vài năm, ta trước sau giao quá hai một người bạn gái, người thứ nhất bạn gái kêu hán na, là một rất được Mĩ Quốc cô nương, người thứ hai bạn gái kêu ông thực, là một rất được trung ngày con lai. Không thể không nói, ta từng thích quá các nàng, nhưng ta ở các nàng trên người cũng không tìm được quá luyện ái cảm giác, một bên thích các nàng, một bên ở các nàng trên người tìm không thấy luyện ái cảm giác, này có phải hay không thực mâu thuẫn? Loại này mâu thuẫn là ta không có cách nào khác dùng ngôn ngữ để giải thích . Cho dù ở cùng các nàng kết giao trong lúc, ta cũng thường xuyên nhớ tới Tiểu cô nương, có lẽ ở trong lòng ta, chỉ có của nàng cười, mới là ta chân chính muốn đi. Nhưng ta cũng phải thừa nhận, nữ nhân thân thể đối ta lực hấp dẫn, phải xa so với nam nhân đến đại. Ta thích thưởng thức nữ nhân, cứ việc chính mình cũng là nữ nhân, trong mắt của ta, nữ nhân tình, nữ nhân yêu, nữ nhân tinh khiết, nữ nhân liệt, nữ nhân nhẫn nại, nữ nhân nhu hòa, đều phải so với nam nhân tốt đẹp chính là rất nhiều.”

32. Chương 32

Tuy rằng Thượng Hà Thanh chưa từng có quá luyện ái trải qua, nhưng bị truy trải qua luôn có. Sống 28 năm, nàng bị không ít người thích quá, cũng bị vài cái người can đảm thổ lộ quá, trong đó nam nhân chiếm tuyệt đại bộ phận, nữ nhân chỉ có hai cái, trong đó một cái là trước mắt vị này có gan phi lễ của nàng Chung Khuynh Trà , một người là ngày tháng năm nào đại học cùng học tả tiểu thanh.

Tả tiểu thanh cùng học nàng đã sớm quên , chỉ mơ hồ nhớ rõ nàng lúc trước thực khách khí cự tuyệt người ta, tốt nghiệp về sau nàng tiếp tục đọc nghiên cứu, tả tiểu thanh tham gia công tác, hai người từ nay về sau tái vô tin tức. Chung Khuynh Trà cùng học nàng khả quên không được, người ta ngay tại không coi vào đâu, nàng nghĩ muốn quên cũng không có thể quên.

Thượng Hà Thanh đôi khi là thực khốc , tỷ như nàng ở cự tuyệt theo đuổi của nàng những người đó khi, vừa thấy khách khí cự tuyệt mặc kệ dùng, nàng liền không khách khí đoán người ta một cước, sau đó quay đầu bước đi, kia tóc dài vung giẫy cao gót nhất đoán tiểu bộ dáng, quả thực khốc ngây người! Của nàng hảo đồng sự cố nói hòa chí liền tăng quang vinh ai quá như vậy một cước, một cước kia, cố lỗi phi thường khẳng định chính mình sẽ cả đời khó quên.

Chính là, đối mặt Chung Khuynh Trà thổ lộ, nàng có điểm không biết nên làm thế nào mới tốt. Trước kia này đối nàng thổ lộ nhân, nàng có thể không hề cố kỵ cự tuyệt ra tiếng, mà hiện tại, nàng nói không nên lời cự tuyệt trong lời nói, nàng sợ Chung Khuynh Trà hội khổ sở.

Nữ nhân a, tựa hồ trời sinh liền có một loại làm cho người ta muốn đi che chở thiên phú, mặc kệ người là phủ yêu nàng thích nàng, làm người đối mặt nàng thâm tình khi, người luôn khó có thể làm ra một bộ mặt lãnh vững tâm tư thái, nói ra lãnh khốc vô tình trong lời nói đến. Nam nhân đối nữ nhân là như thế, nữ nhân đối nữ nhân giống như này, đương nhiên, cũng nhân nhân mà dĩ, nơi này chỉ chính là đại đa số.

Thực may mắn , thượng bác sĩ thuộc loại đại đa số, mặc kệ sự thái là cỡ nào có một phong cách riêng, nhưng là, sự thái sở dĩ có thể trở thành sự thái, là tối trọng yếu điều kiện tiên quyết, nàng đầu tiên phải là một hàng thật giá thật nữ nhân, từ xưa đến nay, còn không có nam nhân có thể trở thành sự thái ví dụ. Mà ta phát lại là như vậy lấy từ bi vi hoài, bởi vậy, thượng sự thái bắt đầu nháo tâm .

Cho dù là ở cự tuyệt tả tiểu thanh khi, Thượng Hà Thanh lời nói cũng là tương đương uyển chuyển, hiện giờ đối mặt Chung Khuynh Trà , của nàng ruột lại uyển chuyển mười chín nói loạn, này uyển uốn lượn diên đường nhỏ, gần bó một cái mê cung, nàng nhất thời tìm không thấy đường ra, chỉ có thể đầu đầy mồ hôi

đồng bính tây chàng, thuận tiện rồi rầm rầm rầm. Nàng thừa nhận nàng cũng là thích Chung Khuynh Trà , nhưng mà, nàng cảm thấy được loại này thích, là hai cái bằng hữu trong lúc đó thích, tựa như nàng cũng thực thích cổ hồng kỳ giống nhau. Khả ở vừa mới kia vừa hôn lúc sau, rõ ràng , nàng lại cảm thấy được tựa hồ không quá giống nhau.

Nàng có điểm loạn, nàng cho tới bây giờ không như vậy loạn quá, nàng đành không thích loại này loạn, nàng chưa bao giờ nghĩ tới muốn tìm bạn trai, càng không có nghĩ tới muốn tìm bạn gái, nhà nàng đình hạnh phúc, cha mẹ an khang, công tác thể diện, theo không thiếu tiền xài, nàng cơ hồ không có cái gì đặc biệt cần quan tâm chuyện. Của nàng cuộc sống luôn luôn là độc lai độc vãng, nhân nhĩ tự tại, bình tĩnh vô ba , thỉnh thoảng phát điểm phá hư, phạm điểm hỗn, quyền chỉ điều tiết. Mà nay, bình tĩnh mặt hồ lại nổi lên gợn sóng, nàng không có thói quen, phi thường không có thói quen, nàng không có thói quen đến rất muốn nhắm ngay Chung Khuynh Trà trên cổ động mạch chủ giống lang giống nhau cắn xé một hơi, người thích ta cứ việc thích thì tốt rồi, gì chứ thể nào cũng phải nói ra? Không thể thâm mền sao? Không hiểu chuyện! Nôn! Chọc ta phiền lòng, không phúc hậu!

Không trung thực lam, nhưng thời tiết rất nóng, chung quanh đều lóng lánh màu trắng ánh sáng. Bảy tháng ngày, đúng là thái dương cùng đại địa nhất tình yêu cuồng nhiệt thời điểm, thái dương vươn ngọn lửa đến, đại địa liền mở ra khẩu, chúng nó hết sức triển miên, lại làm cho đang đứng ở chúng nó trung gian người thân gặp tội. Con cá tiềm nhập đáy nước, chim chóc trốn oa sào, lão nhân lay động nổi lên quạt hương bồ, cô gái khởi động tiểu tán, đây là một lửa nóng mùa, mỗi người, mỗi loại giống, đều ở lửa nóng trung tìm kiếm thăm lạnh, mà một khi tìm được, sẽ đánh trong đáy lòng mao cái phao, thán ra một chữ —— thích.

Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh liền đều có đối “Thích” cảm thán, bất đồng chính là, Chung Khuynh Trà cảm thán , là ngọt thích, Thượng Hà Thanh cảm thán , là khiếm thích. Hai người tóm lại vẫn có chút ăn ý , mặc kệ thể nào “Thích” đi, đều “Thích” là được.

Chung Khuynh Trà tay cầm tay lái im lặng lái xe tử, nhìn thẳng tiền phương, nhắm nuốt ngọt thích, không nói nữa, nàng đang đợi Thượng Hà Thanh nói chuyện.

Thượng Hà Thanh đem cánh tay xanh tại hạ xuống cửa sổ trên bệ cửa, thác má nhìn trời, mắng khiếm thích, cũng không nói chuyện, nàng đang đợi Chung Khuynh Trà nói chuyện.

Hai người khó được nhất trí trong hành động, trong xe cũng tự ra hiện quái dị trầm mặc.

Hơn nửa ngày, Thượng Hà Thanh đầu tiên nhin không được , nàng lưỡng mất nhìn trời, cũng không quay đầu, cái ót đối với Chung Khuynh Trà mặt nghiêng, thẳng tin tức: “Người tại sao không nói nói ?”

Chung Khuynh Trà ăn ngay nói thật: “Ta đang đợi nói chuyện với người.”

“Nôn! Người phi lễ ta, còn muốn làm cho ta nói chuyện!” Lúc này Thượng Hà Thanh cuối cùng đem đầu nữ chính , đây quả thực liền với người cường / gian nhân, còn muốn làm cho người ta gia kêu / giường giống nhau! Người xuất gia không đánh lời nói dối, thượng sư thái tử về thực sinh khí.

“Người cũng không cự cũng không phải sao? Một cái nguyện đánh một cái nguyện ai, cũng liền cầu có thể nào phạm tội, ” Chung Khuynh Trà vẫn như cũ ăn ngay nói thật.

Thượng Hà Thanh lại muốn cắn xé một hơi Chung Khuynh Trà trên cổ động mạch chủ.

Chung Khuynh Trà hơi nhất cân nhắc, nói: “Cổ hồng kỳ không phải người bạn trai, ta đã muốn đã biết.”

Thượng Hà Thanh bật thốt lên mà hỏi: “Làm sao người biết ?” Theo sát lại bồi thêm một câu: “Người nghe ai nói vậy ?”

Nói vậy? Người này! Có ai hội so với người càng có thể nói vậy? Chung Khuynh Trà tức giận nói: “Ai cần người lo!”

Thượng Hà Thanh nghĩ muốn một đầu đánh vỡ ô tô thủy tinh, nàng trừng mắt nhìn Chung Khuynh Trà một hồi lâu mà, mới Tể tướng trong bụng có thể chống thuyền đường như, nói: “Được rồi, người đã đã biết, ta cũng không truy cứu .”

Người có thể truy cứu cái gì? Chung Khuynh Trà không nói gì hỏi thượng thiên, nàng không muốn làm cho Thượng Hà Thanh giả bộ hồ đồ, liền gọn gàng dứt khoát hỏi: “Người đối với chúng ta, thấy thế nào?”

Thượng Hà Thanh khó được thâm trầm nổi lên hé ra mặt, bên ngoài quán vào thời tiết nóng dính hồ , nàng đem xe cửa sổ lại thẳng đi lên, sau đó, vươn ngón trỏ ở cửa kính xe thượng bức tranh vòng, cổ giả bình thường, có nề nếp nói: “Người này a, có thể tới trên đời đi nhất tao không dễ dàng, sinh mệnh đến chỉ không đổi, một người có thể bình an sống đến 80 tuổi chính là phúc khí. Ta luôn luôn tại nghĩ muốn, ở ta đây ngăn ngừa sinh mệnh lý, không thể đủ vô hạn chế tràn ngập lo lắng cùng lo sợ không yên, ta muốn ở có được sinh mệnh đồng thời đi hưởng thụ sinh mệnh. Người khác nói như thế nào —— chính là phụ mẫu ta, ta không lớn đi để ý tới, ta chỉ nghĩ muốn ẩn chính mình phương thức còn sống. Ta hiện tại cũng rất hưởng thụ cuộc sống như thế, một người một, khoái khoái lạc lạc, vô ưu vô lự, như vậy tốt lắm, ít nhất với ta mà nói, thực hoàn mỹ, ta chưa từng nghĩ tới muốn đánh phá cuộc sống như thế. Chính là, người đối với ta thổ lộ . Có thể bị nhân thích , luôn kiện vui mừng chuyện. Nhưng là, mặc kệ ta có phải hay không vị kia Tiểu cô nương, chúng ta ở chung dù sao chỉ có một nguyệt, người đối với ta hiểu biết lại có bao nhiêu đâu? Với người giống nhau, bằng hữu của ta cũng có rất nhiều, tốt phá hư đều có, nhưng tri giao cũng không nhiều, người là số lượng không nhiều lắm một cái, ta vẫn nghĩ đến, chúng ta chính là bằng hữu. Mà hiện tại, người cũng không giống như gần thăm nghĩ cùng ta làm bằng hữu. Nay thời khắc, ta là cỡ nào hy vọng mình là một thánh mẫu, hy sinh ta một cái, hạnh phúc người —— ”

Thượng Hà Thanh nói thuận miệng, đem sắp thuận nói ra “Cả nhà” hai chữ thiếu chút nữa nói ra, nàng chạy nhanh nuốt trở về, âm điệu vừa chuyển: “—— nhóm toàn bộ nhân loại! Đáng tiếc, Jesus chết sống không hưởng ta trong bụng đến, ta cũng liền thực hiện không được này quang huy mộng. Ai, nói thật, làm có thể nào thánh mẫu, thật là có điểm phiền toái. Ta muốn cự tuyệt, người hội khó chịu, ta sẽ không được tự nhiên; ta muốn không cự tuyệt, người hội cao hứng, ta còn hội không được tự nhiên. Người xem, ta rốt cuộc là cự tuyệt thật là tốt, vẫn là không cự tuyệt thật là tốt?”

Chung Khuynh Trà mặt tối sầm, nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp , Thượng Hà Thanh kia đôi oán giận nàng không có việc gì muốn làm thổ lộ trong lời nói, nàng như thế nào nghe nghĩ như thế nào cho nàng hai bàn tay, cũng may Chung Khuynh Trà tâm tư đủ sống, nàng miết liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh , đỉnh nghiêm túc thảo luận: “Mặc kệ người cự tuyệt vẫn là không cự tuyệt, người đều đã không được tự nhiên là khẳng định , nếu như vậy, không bằng làm ra một cái có thể làm cho ta cao hứng lựa chọn đến, đúng không?”

Đổi cái quý! Lúc này đến phiên Thượng Hà Thanh mặt đen , nói bắt quá người ta, nàng rõ ràng đùa giỡn hồn: “Người gì chứ không thể làm ra cái có thể làm cho ta cao hứng lựa chọn đến? Tỷ như thăm mền, tỷ như người nói vừa rồi kia đôi nói đều là đùa ta đùa, cũng có thể!”

“Người nghĩ muốn giả bộ hồ đồ, ta cũng không muốn trang, ” Chung Khuynh Trà đỉnh một câu, tiếp theo, nàng lại mạo hiểm phiêu lưu nói một câu thử tính rất mạnh trong lời nói: “Ta chưa từng nghĩ tới muốn đi đánh vỡ của người cuộc sống, chỉ là muốn cho người ở cuộc sống trung nhiều thêm một cái ta mà thôi. Nếu người cảm thấy được không thoải mái, đại nhưng làm ta vừa mới đối người đã nói trong lời nói quên mất, nhưng người biết được nói, ta vừa rồi những lời này,đó,kia đều là nhận chân.”

Nói thật quái dễ nghe, còn quên mất, ngài khi ta là Thất lão tám mươi dễ quên chúng người bệnh a! Thượng Hà Thanh khu khu cái lỗ tai, chợt nhớ tới nhất kiện so với “Quên” càng thêm chuyện trọng yếu, liền hỏi: “Người luôn dễ dàng như vậy rất đúng người khác thổ lộ sao?”

Thượng Hà Thanh cũng không nói gì “Hảo “, làm cho Chung Khuynh Trà từng thật lớn một hơi, nếu nàng nói “Hảo” hoặc là “Ta đồng ý “, Chung Khuynh Trà vừa rồi câu nói kia không thể nghi ngờ là cho mình dựng thẳng nhất bức tường, dù sao, là người làm cho người ta gia quên , người ta nếu thật sự chứa đã quên, cũng là thuận lý thành chương a! Cũng may cao chỉ số thông minh thượng bác sĩ không thể dùng người thường tiêu chuẩn đến cân nhắc, vẫn là lắng gia nói rất đúng, bác sĩ có lối suy nghĩ, thường nhân khó dò.

Chung Khuynh Trà từng xong rồi khí, lại còn thật sự trả lời Thượng Hà Thanh vừa mới nói ra vấn đề: “Ta cho tới bây giờ không chủ động đối nhân thổ lộ quá, người là người thứ nhất.”

“Nôn! Ta là cỡ nào vinh hạnh!” Thượng Hà Thanh căn bản không tin.

“Mặc kệ người tin hay không, người là người thứ nhất, tổng đúng vậy, ” Chung Khuynh Trà đem xe hướng nhà mình phương hướng khai, miệng lại hỏi: “Người nghĩ muốn đi chỗ nào? Đi nhà của ta xem đồ cổ, vẫn là quay về nhà của một mình người?”

“Tùy tiện!” Thượng Hà Thanh có điểm tức giận nói.

Chung Khuynh Trà nhanh hơn tốc độ xe, mặc kệ Thượng Hà Thanh có nguyện ý hay không đi nhà mình, nàng đều phải đem Thượng Hà Thanh hướng nhà mình lý lẽ gạt, nàng tin tưởng trong nhà này đồ cổ nhất định có thể hấp dẫn ngụ ở Thượng Hà Thanh, đây là có thể cùng nàng một chỗ cơ hội tốt. Chung Khuynh Trà đánh tâm trong mắt may mắn các nàng có cộng đồng ham, này tranh chữ đồ cổ, quả thực chính là chuyên môn vì nàng giặt dây ngũ giảng tứ xinh đẹp thật là đồ nường.

Chung Khuynh Trà biết nàng đối Thượng Hà Thanh nói những lời này, đó, kia về sau, Thượng Hà Thanh nhất định không tốt tiêu hóa, chính là, lòng ý, luôn nên làm cho nàng hiểu được. Nàng không thích ướm át bản thủ, cũng liền không thích đi cái kia người bình thường hội nghị thường kỳ đi trước tối sau thổ lộ tình yêu lộ tuyến, nàng cảm thấy được đối Thượng Hà Thanh người như thế tốt nhất đừng muốn làm tối, người phải muốn làm tối, nàng hội tự động bỏ qua, vẫn là áp đặt đi xuống, đến cái rõ ràng thật là tốt, trước thổ lộ sau tối, cũng là cái không tồi phương pháp. Mặc kệ như thế nào, đầu tiên làm cho nàng biết mình tâm tư, luôn đúng vậy. Tái chắc chắn lô-cốt cũng đỉnh không được cuồng oanh lạn tạc, không phải sao?

Xem Thượng Hà Thanh vẫn là tức giận bộ dáng, Chung Khuynh Trà cùng hống tiểu hài tử dường như, hỏi: “Người thích nhất làm cái hạng người gì?”

“Tự do nhân!” Thượng Hà Thanh không chút do dự, rồi lại thoải lý hữu thoải nói. Tự do nhân thôi, chính là ta không nghĩ tìm đối tượng, cho nên người cũng đừng đến trên chọc ta.

Chung Khuynh Trà đột nhiên ý thức được, nàng lớn nhất tình địch không phải cổ hồng kỳ, mà là Thượng Hà Thanh cái kia cái gọi là tự do, nàng hơi hơi cau mày tự hỏi một lát, càng làm mày giãn ra khai, “Ta nói điểm có thể sẽ làm người không mau trong lời nói, người muốn nghe sao?”

Người nói làm cho ta không mau trong lời nói còn ít sao? Thượng Hà Thanh oán thầm, ngoài miệng lại trang hào phóng: “Nói đi, ta không nhỏ như vậy tâm mắt, nghe một chút cũng không phương.”

Chung Khuynh Trà được đến quân lệnh trạng, cũng liền không khách khí, nàng âm điệu uyển chuyển nói: “Người thích tự do, ta vẫn là biết đến. Bất quá, người có lẽ còn không có phát giác, tự do thân mình cũng sẽ trở thành một loại gông cùm xiềng xích. Vì tự do, người đi cự tuyệt hết thảy có thể sẽ vì người mang đến sung sướng nhân hòa tình cảm, người sợ mấy thứ này hội xé của người khẩu tay, sẽ cho người chế tạo phiền toái. Người yêu cười, người sáng sủa, người thông minh, khả người theo không thừa nhận cuộc sống ý nghĩa ở chỗ cùng người chia xẻ, nhất là, cùng vợ chia xẻ. Người độc chiếm cha mẹ yêu, người có con một quán có tiểu hoàng đế thức duy ngã độc tôn, nhưng người cũng không chân chính hiểu được cha mẹ của người tại sao lại yêu nhau, tại sao lại cam tâm tình nguyện vứt bỏ độc thân tự do, mà đi vào một cái hiện giờ thường bị người coi là ‘nhà giam’ gia. Cho dù người hiểu được này đó, người cũng sẽ giả ngu giả bộ hồ đồ, người lấy tự do danh nghĩa đem người khác ngăn chặn bên ngoài, người đem mình phong bế đứng lên. Người vì mình kiến tạo một cái lồng sắt, này lồng sắt tên là tự do, người đã muốn tiến nhập tự do này, cũng không tự biết.”

“Nôn! Nôn nôn!” Thượng Hà Thanh giống chỉ bị người thải cái đuôi miêu, cả người bộ lông thẳng dựng thẳng, nhắm Chung Khuynh Trà trên cổ động mạch chủ, làm như chuẩn bị xuất kỳ bất ý cắn nhất mồm to, nàng lượng ra móng vuốt, qua lại khoa tay múa chân, thử tiểu nha, trừng mắt mắt già mồm: “Người đối với ta thổ lộ, người phi lễ ta, nên làm sự người đều làm xong, còn nói một cái nguyện đánh một cái nguyện ai người vô tội! Kia cảm tình ta có tội? Người hỏi ta thích làm người nào, ta đã nói cái tự do nhân, còn thành ta không đúng? Ta lại có tội? Người còn phân rõ phải trái không nói? Đối với người như vậy khi dễ nhân!”

“Ta chỉ là luận sự mà thôi,” Chung Khuynh Trà hoà hợp êm thấm, “Các người tự vấn lòng, một mình người ở nhà thời điểm, chưa từng cảm giác được cô độc sao?”

Đó cũng là nhận thức người lúc sau mới đột nhiên mạo ra tới di cả mẹ! Thượng Hà Thanh tức giận cắn răng, khả nàng thật sự không muốn đem lời này nói ra. Thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười nhân, trừng mắt Chung Khuynh Trà kia trương so với Quan Thế Âm còn hiền lành mặt, nàng chỉ có thể lùi về móng vuốt, phình quai hàm, lại làm ra một bộ “Ta mặc kệ người” tư thái, ra vẻ tao nhã nhắm mắt dưỡng thần.

Nếu ai cho rằng Thượng Hà Thanh hội hậm hực đứng lên không để yên, ai liền phạm vào một cái ngày sai lầm lớn, nàng tương đương hội điều tiết tâm tình của mình cùng lực chú ý, cho tới bây giờ luyện tiết làm cho mình bị thương nghịch lưu thành hà, loại này đặc điểm, hướng dễ nghe thảo luận, là lạc quan đạt ngày, hướng khó nghe thảo luận, chính là lang tâm cầu phế.

Tựa như hiện tại, nàng từ từ nhắm hai mắt bị đè nén trong chốc lát lúc sau, lại gãi cánh tay khừ tay một mình tính kế, này lộ không phải đi nhà của ta, phải là đi Chung Khuynh Trà gia, cũng không biết này tiểu nhị đều ẩn dấu chút bảo bối gì, đợi lát nữa mà cần phải hảo hảo xem xét xem xét! Nôn! Nhìn xem đi! Ngay cả Chung Khuynh Trà người như thế đều hấp dẫn đến đây, lão ni mị lực là cỡ nào đại! Nàng chọc ta sinh khí ta cũng không cùng nàng so đo, cừ thật! Ta quả thực là một pho tượng Bồ Tát sống!

33. Chương 33

Chung Khuynh Trà mang theo Thượng Hà Thanh đi nhà mình, nàng ở tại một cái sa hoa xã khu, xã khu bên trong nguyên bộ phương tiện đầy đủ hết, an bảo nghiêm mật, không cần lo lắng có ai hội cầm gạch đến tập nhà mình thủy tinh, bên trong cư dân nhiều là một ít cao cấp tri thức phân tử hoặc nổi danh học giả, đây là một đàn tính cảnh giác phi thường cao, tư mật ý thức mạnh phi thường nhân, Chung Khuynh Trà ở trong này ở thời gian dài như vậy, thể nhưng chưa từng cùng hàng xóm đánh quá một tiếng tiếp đón, đương nhiên, hàng xóm cũng chưa từng cho nàng đánh so chiêu hô.

Thượng Hà Thanh đối này xã khu cũng không xa lạ, thậm chí là tương đương quen thuộc, bởi vì của nàng thụ nghiệp ân sư cát sáng ngồi liền ở nơi này, chính là hấn ở tại đệ 6 tầng, Chung Khuynh Trà ở tại 12 tầng, bọn họ ngụ ở không là một tầng trệt. Ngày lễ ngày tết, nàng thường tới nơi này cấp cát sáng ngồi “Tặng lễ”, mà mỗi khi cát sáng ngồi phu nhân sinh nhật, hoặc là thân thể có điểm không lớn thoải mái, nàng cũng sẽ từ mi thiện mắt chạy tới ân cần thăm hỏi ân cần thăm hỏi người ta, bác quả cam tước cây táo thoát nhìn so với thân khuê nữ còn thân, làm cho cát gia đôi thường thường liền cảm thán cảm thán, nếu chúng ta đứa con còn không có kết hôn là tốt rồi, đây là cỡ nào tốt một cái con dâu chọn người! Cát sáng ngồi con dâu ở IT nghiệp hỗn vui vẻ thủy khởi, là một trong truyền thuyết nữ cường nhân, nhất vội đứng lên liền cổ không hơn gia, cũng liền khả năng không lớn thường về nhà nhìn xem, cho dù về nhà đến đây, con dâu cùng cha mẹ chồng trong lúc đó cũng chung quy là có tầng xa lạ cách, cũng khó trách cát gia lão hai cái hội như thế cảm thán.

Chung Khuynh Trà phòng ở khá lớn, bên trong diện tích ước chừng có 160 bình, phòng bếp là mở ra thức, cùng phòng khách tương thông, ở chính thể bên trong trang sức thượng, hiển nhiên tham khảo kiến trúc đại sư phát lan khắc lại đặc biệt nổi tiếng tác phẩm “Rơi xuống nước sơn trang” lý bộ phận bên trong thiết kế, bắt chước tự nhiên trang sức tài liệu, rộng thung thình ngang dài cửa sổ, thiên nhiên thạch tài sản nhà, tự do kéo dài không gian, thu diệp bình thường ẩm áp nhu hòa sắc điệu, cùng với tầng dưới chót bố cục thanh lịch gia cụ cùng sắc màu ẩm từ phía vách tường hoàn mỹ dung hợp, này đó điển hình lại đặc biệt phong cách vì cái này gia tăng thêm rất nhiều lãng mạn sắc thái. Thượng Hà Thanh thấy được mới mẻ, liền quên buồn rầu, nàng ở trên đường cũng đã giao trái tim tư tưởng lẽ không sai biệt lắm, lúc này nàng lại không phiền bất loạn, một lòng một dạ chỉ tảo xem Chung Khuynh Trà gia.

Nàng quang chân rằng, thái ở phòng khách trung ương lòng rậm phẩm thượng đồng xem tây tiêu, trong chốc lát xao xao bình hoa, trong chốc lát vỗ vỗ bàn trà, thỉnh thoảng chặc chặc khen ngợi: “Lại đặc biệt có thể sáng mắt, người sơn trại quả thực quá tốt xem!”

Chung Khuynh Trà rất là không nói gì.

Ở phòng khách nam sườn phóng có một cái tư thân uy tam giác đàn dương cầm, đàn dương cầm mặt ngoài đen thui tỏa sáng, Thượng Hà Thanh đi qua đi, ấn một chút kiện, nói: “Này cầm, hắc thực tao nhã! Ta còn chưa bao giờ biết, người thế nhưng hội đàn đàn dương cầm, từ nhỏ bắt đầu học sao?”

“Không phải, đọc sơ trung về sau mới học.”

“Qua cấp mấy?”

“Không thi đỗ quá, chính là học được tự đắc này nhạc mà thôi. Như thế nào, người muốn học?”

“Không không không!” Thượng Hà Thanh thủ như là bị chó cắn giống nhau, cực nhanh theo đàn dương cầm thượng rút về đến, “Không nói gạt người, ta là nhạc manh, trời sinh rất đúng âm nhạc không cảm mạo. Mẹ của ta mẹ là âm nhạc lão sư, nàng cũng thích đàn đàn dương cầm, phụ mẫu ta gia còn có một trận, bắt quá, đó là biến sao lập thức đàn dương cầm, đối với người gia quý báu. Năm đó mẹ của ta vì dạy ta, đem ta mau gây sức ép đã chết, ta chết sống học sẽ không, chính cô ta cũng mau tức chết rồi, nôn! Kia quả thực là một cái ác mộng!”

Chung Khuynh Trà bật cười, “Xem ra, người kế thừa ba ba của người ưu điểm nhiều một ít.”

“Cũng không phải là sao, ít nhất, của ta tự cùng khắc dấu còn có thể làm cho ba của ta cảm thấy vui mừng điểm, ” Thượng Hà Thanh hữu ý vô ý đem tầm mắt hướng thư phòng phương hướng tảo, nàng cũng không quên tới nơi này mục đích cuối cùng —— phần thưởng đồ cổ.

Chung Khuynh Trà cười, kéo tay nàng, nói: “Đi thôi, ta mang người đi thư phòng.”

Đây là các nàng lần đầu tiên dắt tay, Chung Khuynh Trà lòng bàn tay thực ấm, ấm đến làm cho Thượng Hà Thanh mặc danh kỳ diệu đỏ mặt, nàng rình coi liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà , thấy nàng không chú ý, chạy nhanh dùng tay kia thì nhu liễu nhu mặt, miệng than thở một tiếng: “Nóng quá.”

Chung Khuynh Trà loan khoe môi gật gật đầu, nói: “Quả thật.”

Chung Khuynh Trà thư phòng, nếu so với Thượng Hà Thanh lớn rất nhiều, thư phòng nội trải ra lông dê thảm, trong thư phòng ương phóng có một trương bố nghệ sô pha, sô pha tiền có trương hình vuông trúc mộc tiểu bàn, trên bàn phóng có khéo léo tử sa hồ cùng mấy quyển ở nhà chơi rộng tạp chí. Phóng mẫn thư hai cái siêu đại hình truyền thống giá sách giữ cửa biên vách tường dày đặc lên, phóng mẫn thi họa đồ cổ bốn gỗ lim cách hình giá sách lấy cửa sổ vì giới, theo thứ tự triển khai. Bàn học mặt sau có cái kim chúc tài liệu hình quạt giá sách, giá sách trên có cơ quan, mặt ngoài bày đặt thư, nội sườn có dấu hai cái màu trắng tử sắt. Nói tóm lại, này đang lúc sáng ngời im lặng thư phòng, bên trong gì đó tuy rằng không ít, nhưng bởi vì an bài hợp lý, cũng không có vẻ mẫn.

Thượng Hà Thanh vây quanh thư phòng chuyển một vòng, ánh mắt bắt đầu liên tục không ngừng phát ra sâu kín lượng quái dọa người quang, môi cũng bắt đầu cả kinh nhất chột liên tiếp xác chết vùng dậy: “A! Một phần ba bốn ngũ, tước, giả, sừng, cô, chỉ! Ngũ tước! Ta không muốn sống chẳng! Người đuổi mau nói cho ta biết này đó Thanh Đồng đồ uống rượu đều là phỏng chế ! Má ơi! Người thậm chí có gổm màu đời Đường tiểu hồ! Đường, tam, màu! Người có đậu hủ sao? Làm cho ta đi chàng va chạm! Hừ! Này ban chỉ vốn là của ta! Cho người này tiểu nhị cấp thưởng chạy! Này thanh hoa ống đựng bút, phải là minh mặt cảnh đức trấn chỗ trú đi? Còn có này nhiều màu Quan Âm bình, ta nhìn giống Ung Chính , lại giống Càn long , ngàn vạn lần đừng nói cho ta là Ung Chính thời kì , ta sẽ ghen tị ! Nha! Nha nha nha! Ngàn vạn lần ngàn vạn lần đừng nói cho ta đây thất tuần mã là từ bi hồng ! Cho dù là người cũng nhắc tới là đồ dỏm! Nếu không ta sẽ nghĩ muốn thâu ! Cừ thật! Người thế nhưng còn có Vi bá lợi súng lục súng lục, đừng nói cho ta người còn có thể ngoạn thương! Nôn! Người giết hơn người không có? Phải có trong lời nói ta về sau đắc cúng bái người! Úc! Này Phi Châu tiểu nhân tượng điêu khắc gỗ thật là đẹp mắt! Người từ nơi này trên ghẹo mãi tới? Này khối Thụy Sĩ đồng hồ bấm giây, là khi nào thì ? Phải là trước đầu thế kỷ đi? Này đồ đẳng mặt nạ... Là người Anh-điêng ? Này hoa văn màu tím chần là na quốc ? Ta nhìn giống Úc Đại Lợi Úc Ô-xtrây-li-a , đúng không? Ta đối nước ngoài gì đó hiểu biết đối với người nhiều, người đắc giáo dạy ta! Nôn! Nơi này quả thực là trong đó tây kết hợp loại nhỏ nhà bảo tàng! Thực kích thích nhân!”

Chung Khuynh Trà hết hồn cười nghe nàng xác chết vùng dậy, chờ nàng trá hoàn thi , mới nói: “Đợi lát nữa mà ăn cơm xong, ta tái cho người giới thiệu những thứ kia, người hẳn là đối bụng đi?”

“Có điểm đối, ” Thượng Hà Thanh sờ sờ cái bụng, con mắt loạn chuyển, một bên suy nghĩ có thể hay không thuận điểm vật nhỏ, một bên không nói tìm nói nói: “Có mấy thứ này, ở cất chứa nhất giới phải là đỉnh nổi danh a, ta như thế nào trước kia theo chưa nghe nói qua người?”

“Biết ta thích cất chứa nhân không nhiều lắm, mỗi lần nhìn trúng mẫu dạng đồ vật này nọ, nếu người khác hỏi đến, ta đã nói tặng lễ dùng.”

“Nga, ” Thượng Hà Thanh nhớ tới Chung Khuynh Trà mua của nàng kia bộ mao tuyến , nàng cẩn thận hướng giá sách thượng xem, quả nhiên, ở người thứ hai giá sách đệ tam sắp xếp tìm được rồi.

Chung Khuynh Trà theo của nàng tầm mắt cũng hướng giá sách thượng xem, nhìn đến mao tuyến , mắt tự nhiên cười cười, “Người xem, ta còn cất chứa của người mao tuyến đâu .”

Thượng Hà Thanh oán giận dường như nói: “Cũng không phải là sao, người còn lừa dối ta nói tặng người dùng.”

Chung Khuynh Trà bạch nàng liếc mắt một cái, “Người cũng không làm theo lừa dối ta đây thư là bằng hữu của người ?”

“Kia hai ta huề nhau!” Thượng Hà Thanh da mặt dày thực, nói đúng lý hợp tình nổi lên. Nàng lại nhìn một vòng thư phòng, lại bắt đầu chặc chặc khen ngợi: “Nhiều đáng giá thư phòng! Vạn nhất tiểu thư tiến vào khả làm sao bây giờ!”

“Chỉ cần không phải chuyên nghiệp đạo tặc, bình thường tiểu thư vào không được, ” Chung Khuynh Trà nhìn xem Thượng Hà Thanh cặp kia chung quanh loạn đi bộ mắt, chọn chọn mi, chĩa chĩa cửa sổ, nói: “Thủy tinh đều là chống đạn , trên cửa có vân tay phân biệt khóa, cửa có vô tuyến giám thị khí, nên có phòng trộm thiết bị, chỗ này của ta đều thực toàn bộ.”

“Úc!” Xem ra ta không hy vọng ! Vừa nghe không có cách nào khác thâu, Thượng Hà Thanh đình thất vọng, tiếp theo lại hỏi: “Của người thư phòng hẳn là sẽ không để cho nhân tùy tiện vào tới đi?”

Đúng vậy a, ta cũng không mang khách nhân về nhà, về phần thư phòng, người là trừ bỏ mẹ của ta mẹ bên ngoài người thứ nhất vào.”

“Nôn! Ta thực quang vinh!” Thượng Hà Thanh hưng vinh tâm lập tức tươi cười không có cách nào khác thâu đồ vật này nọ thất vọng chỉ hóa.

“A, người ở chỗ này tùy tiện xem đi, ta đi nấu cơm.” Chung Khuynh Trà khả tuyệt không sợ Thượng Hà Thanh hội thâu điểm cái gì, thâu đồ vật này nọ không tính bốn sự, thâu nhân thâu tâm mới là cường giả —— nàng đang muốn thâu Thượng Hà Thanh nhân hòa tâm.

Thượng Hà Thanh tưởng tượng chính mình một mình đứng ở người ta thư phòng không tốt, lại không có cách nào khác thâu! Nàng mặc vậy, thâu cũng không chỗ ngồi phóng! Thường phục lúc còn nhỏ nói: “Một mình người bận việc kia nhiều lắm mệt, ta còn là trước giúp người nấu cơm đi!” —— nói rất đúng giống nàng nấu cơm có bao nhiêu ăn ngon giống nhau.

Chung Khuynh Trà ánh mắt tối sầm lại, tiếp theo lại khôi phục sáng rọi, “Kia cùng nhau nấu cơm tốt lắm, người giúp ta trợ thủ.”

“Hảo, ta tắm đồ ăn!” Thượng Hà Thanh sợ Chung Khuynh Trà làm cho nàng thiết thái, chạy nhanh xung phong nhận việc đem tắm đồ ăn nhiệm vụ lăm lại đây.

Chung Khuynh Trà càng phát ra cảm thấy được nàng này đó lòng dạ hẹp hòi đùa giỡn rất đáng yêu, nàng hàm chứa cười, xem sách trên bàn mưa nhỏ tán, đứng ở cửa chờ Thượng Hà Thanh lại đây cùng đi phòng bếp.

Thượng Hà Thanh chuyển cái thân, hướng cửa đi, nàng tò mò theo Chung Khuynh Trà ánh mắt cũng xem kia đem màu lam mưa nhỏ tán —— kia tán, là nàng tiến thư phòng liền thấy được , nàng mới đầu cũng không có ở ý cái chuôi này tán, khả hiện tại, lăm ánh mắt của nàng nhìn đến tán bính có khắc tự khi, liền không phải do nàng không đi để ý .

Có rất nhiều đã muốn quên mất chuyện tình, người khác nói thời điểm, người có thể nghĩ không ra, nhưng lăm người xem đến năm đó mỗi kiện đồ vật này nọ thời điểm, người nói không chừng hội nghĩ muốn đứng lên.

Đối người bình thường mà nói, 7 tuổi, đại não trí nhớ công năng đã muốn xu vu thành thực, vô luận năm tháng như thế nào trôi qua, này qua lại mảnh nhỏ, tổng hội khảm ở đại não ở chỗ sâu trong, chúng nó hoặc lấy chân thật nhớ lại tái hiện, hoặc lấy cảnh trong mơ hình thức xuất hiện. Mà này vốn tưởng rằng đã muốn

quên mảnh nhỏ, có lẽ chỉ đang chờ đợi một cái thích hợp cơ hội, đem chúng nó tỉnh lại, làm cho chúng nó diễn lại.

Tiểu tán bên cạnh bày đặt một cái nho nhỏ tâm hình hộp thủy tinh, hòm lý bày đặt sớm héo rũ hoa bách hợp cánh hoa, Thượng Hà Thanh cầm lấy hộp thủy tinh, mở ra nắp hộp nghe thấy vừa nghe, còn có thể nghe đến thần nhiên hoa mai. Nàng buông hòm, lại cầm lấy kia đem tiểu tán, nhẹ vỗ về tán bính thượng cái kia oai bày tám nữ “ ” tự, một ít cửu viễn trí nhớ, cũng chậm chậm , rải rác bắt đầu sống lại.

Nàng nhớ rõ cái chuỗi này tiểu tán là mục mục đưa cho của nàng lễ vật, nàng thực thích, mặc kệ hạ không dưới vũ, nàng đều phải mở ra chơi một chút; nàng nhớ rõ năm đó ở tán bính trên có khắc hạ này tự khi, khắc đao xẹt qua tay của mình bối, chảy rất nhiều huyết, sợ tới mức ba ba ôm lấy nàng liền hướng bệnh viện chạy; nàng nhớ rõ tại kia cái trời mưa xuống, nàng thấy được một cái đứng ở trong mưa khóc cô gái, luôn luôn chỉ yêu cười không thương khóc nàng làm một hồi lời phong, đem hoa đưa cho cô gái, nghĩ đến như vậy có thể cho nàng cười, càng làm tán đưa cho cô gái, nghĩ đến như vậy nàng sẽ không hội lại khóc. Trên đường trở về, nàng còn hướng mục mục khoe ra mình làm nhất kiện cỡ nào vĩ đại chuyện, khả khoe ra hoàn về sau nàng liền hối hận , bởi vì nàng không thể tái đánh nàng âu yếm tiểu tán .

Thượng Hà Thanh nhớ lại thời gian rất lâu, suy tư thời gian rất lâu, lần đầu tiên, ở nàng tự hỏi vấn đề thời điểm, thói quen làm bầm lằn bầm lằn nàng, không có làm bầm lằn bầm lằn.

Mặt của nàng vì ngưỡng , đại mà lượng con người híp lại , tựa như một con vừa mới tỉnh ngủ dày mè con. Trời chiều lưu lại đây, nhảy đến của nàng lông mi thượng, hạ xuống một tầng thật nhỏ sắc màu ẩm ảnh, gió nhẹ theo cửa sổ chạy vào, truy đuổi nàng thật dài sợi tóc cùng đàn mẹ, thả hạ nhất thiên đã lâu sao chổi thơ dạng thì giờ.

Lúc này Thượng Hà Thanh , là như vậy diễm tĩnh thanh tao lịch sự, kia tiêm lệ thực uyển biểu tình, kia nhẹ nhàng thon dài thân thể, giống như là một vị vừa mới theo cung nữ đồ khoản trên khoản đi xuống tới tiểu thư khuê các. Lúc này Thượng Hà Thanh , trên người tựa hồ cái lồng thượng một tầng thần nhiên mỏng manh vụ, kia thanh dật mở ảo thân ảnh, nhất sửa ngày thường sinh động chân thật, làm cho người ta cảm giác là như thế xa xôi hư ảo.

Như vậy Thượng Hà Thanh , Chung Khuynh Trà lần đầu tiên gặp, nàng si ngốc dừng ở, ánh mắt ngay cả trát cũng không dám trát, giống như chỉ cần nháy mắt, chẳng sợ cận là trong nháy mắt, cái kia giống như tiên người bình thường mà, sẽ biến mất không thấy.

Nàng cố ý đem tiểu tán đặt ở bàn học tới bắt mắt vị trí, cố ý dẫn Thượng Hà Thanh hướng tán thượng xem, chỉ phán nàng có thể nhớ lại một chút cái gì, mà nay nhìn đến Thượng Hà Thanh rốt cục nhớ lại một chút cái gì, nàng rồi lại có tinh điểm sợ, sợ cái gì, cũng nói không rõ, loại này so với khẩn trương nặng một chút, so với lo lắng khinh một chút sợ, tới là như vậy mạc danh kỳ diệu, rồi lại như vậy tự nhiên mà vậy.

Thời gian tựa hồ đình chỉ đi lại, vạn vật tựa hồ quy về trụ lại, hết thấy hết thấy, tựa hồ cũng trở về đến lúc ban đầu trạng thái. Chung Khuynh Trà im lặng đứng ở cửa, ngừng lại rồi hô hấp, lòng bàn tay mạo xuất mồ hôi, trong tròng mắt lóe ra phức tạp lại chờ mong quang.

Một hồi lâu mà, Thượng Hà Thanh buông tán, đối với Chung Khuynh Trà ý tứ hàm xúc không rõ cười một cái, bình tĩnh vô ba nói: “Nguyên lai là người.”

Đúng vậy a, ” Chung Khuynh Trà đồng dạng ý tứ hàm xúc không rõ cười một cái, đồng dạng bình tĩnh vô ba nói: “Duyên tới là ta.”

34. Chương 34

Thượng Hà Thanh một đêm không ngủ, khó tránh khỏi hội mệt rã rời, ở phòng bếp, nàng treo đầu dê bán thịt chó giúp đỡ Chung Khuynh Trà tắm đồ ăn thời điểm, luôn không bị khống chế ngáp, nghiệp dư thượng bác sĩ vì bảo trì đáng vẻ, không tốt đem miệng mở lớn, nghĩ muốn ngáp , nàng liền cúi đầu đầu, làm cho

tóc tán xuống dưới, che khuất mặt, ở tóc che dấu hạ, đem miệng xé mở một cái phùng, tranh thủ không ra động tĩnh hướng phế lý hút nhất mồm to khí, nghẹn nhất nghẹn, tái vụng trộm nhổ ra, cực không thoải mái quá đem nghẹn.

Chung Khuynh Trà nhìn, liền hỏi: “Người thực vậy sao?”

“Ân, có điểm, ” Thượng Hà Thanh xoa xoa cây cải dầu cái, thoải lý hữu thoải nói: “Đêm qua không nghỉ ngơi tốt, hôm nay liền mệt rã rời, vẫn cùng nằm mơ dường như, không nữa.”

Chung Khuynh Trà tang đồ ăn thủ một chút, nói: “Người đi trước ngủ một hồi đi, chờ làm tốt , ta sẽ gọi người.”

“Không cần, ta cũng không như vậy vậy, chờ buổi tối trở về rồi nói sau.”

“Người có thể ở ta đây mà.”

“Kia nhiều không tốt.”

“Có cái gì không tốt?”

“Người nhà này —— a ——” vừa nói mang “a” tự, ngáp liền hướng miệng cũng, Thượng Hà Thanh chạy nhanh cúi đầu che miệng lại đánh một cái, này ngáp đánh đập có điều,so sánh thích, đánh xong cũng liền tỉnh thần tỉnh táo. Nàng chĩa chĩa thư phòng, nói: “Rất có thể hấp dẫn phạm nhân tội, ta trong lòng bàn tay nếu nhất dương bắt người điểm cái gì sẽ không tốt. Cũng,nhưng đừng coi khinh ta đây hai tay, thực linh hoạt, người phải cẩn thận!”

Thủ thực linh hoạt, phải cẩn thận? Người này nói chuyện thật sự là... Chung Khuynh Trà sưng sốt, không khỏi hướng ít mà không nên phương diện nghĩ muốn, nàng nhắm ngay Thượng Hà Thanh móng vuốt dùng sức nhìn vừa thấy, hỏi: “Như thế nào cái linh hoạt pháp?”

Thượng Hà Thanh cũng không ít mà không nên ý tưởng, nàng nghĩ muốn cùng Chung Khuynh Trà hảo hảo đàm nói chuyện, vì thế, nàng thực đứng đắn nói: “Hác tự mình cố gắng người là nhận thức , có đôi khi, ta sẽ cùng hần cùng đi khảo cổ công trường thượng nhìn xem, nhìn thấy có thể lấy gì đó, chúng ta sẽ lấy một chút. Bất quá chúng ta lấy , đều là chút không ảnh hưởng toàn cục , này đối khảo cổ phi thường có ý nghĩa gì đó, chúng ta chắc là không biết động .”

Chung Khuynh Trà tán thưởng một câu: “Không nghĩ tới, các người này làm lão sư , thế nhưng còn có thể thấu.”

“Cũng không có thể nói như vậy, ” Thượng Hà Thanh đóng cửa thủy trông nom , nghĩ nghĩ, thở dài, nói: “Người xem, 76 năm khai quật di chỉ kinh đô cuối đời Thương phụ hảo mộ, chỉ đồng khí còn có gần 500 kiện, 78 năm khai quật thiên tinh xem mộ, chỉ đồ sơn còn có 2500 nhiều kiện, hiện tại chúng nó hay không còn bình yên vô sự? Mấy năm trước ở Thiểm Tây tầng khai quật quá tổng đại cùng quan huyện diệu châu chỗ trú một đám đồ sứ, chúng nó hay không đều ở nhà bảo tàng an gia? Gần đây mấy năm nay khảo cổ công tác, thực tế khai quật di sản văn hóa cùng đăng báo số lượng thật sự đều không hề khác biệt sao? Có lẽ loại này hoài nghi không hề có đạo lý, bởi vì chúng ta căn bản tìm không thấy chứng cứ, chính là, tin đồn vô căn cứ, để ý có cố nhiên. Chúng ta di sản văn hóa đang ở đại lượng xói mòn đây là sự thật, nhìn này quốc bảo cấp di sản văn hóa ở hải ngoại xuất hiện, ai tâm có thể không đau đầu? Nhìn này chúng ta tổ tiên lưu lại vật báu vô giá, bị mũi to ngoài nghề cầm ở trong tay thưởng thức, ai ánh mắt sẽ không rơi lệ đâu? Nhìn xem lịch sử thượng này nổi danh trộm mộ giả đi, theo ngũ tử tử đến Tào Tháo, theo đồng trác đến lưu dự, theo Càn long đến tôn điện anh, những người này đại biểu cho cái gì? Quyền lợi. Mà hiện giờ, lịch sử ở kéo dài. Ta tin tưởng người khác cách cao thượng có, nhưng quá ít, chân chính muốn vì khảo cổ hiến thân cũng có, nhưng quyền lợi hữu hạn, cản tay nhiều lắm, tài hoa không thể được đến hoàn toàn thi triển. Xã hội này, giống như đã muốn được từ trong ra bên ngoài hư thối bệnh xi-đa, mọi người đều biết không tốt, nhưng không tốt đỉnh không được thống khoái, cho nên mọi người thực dễ dàng bị lây bệnh —— ta chính là trong đó nhất viên.”

Thượng Hà Thanh đi đến phía trước cửa sổ, nhìn sang cũng không tịnh triệt ngày, bi mà cường cười một chút, lại quay đầu lại, nói: “Nếu đều là một cây thẳng thượng châu châu, không ai cử báo, cho dù cử báo , tựa hồ cũng không nhiều lắm tác dụng, như vậy, người không lấy hần lấy, hần lấy không bằng chính mình

lấy, không có biện pháp! Chúng ta quá yếu, không thể giống anh pháp liên quân giống nhau đi làm vô sĩ cường đạo, chỉ có thể thả chính mình dưới chân hoa cỏ làm cái vớ hài kịch thức ăn trộm. Đây phải trách ai được? Không chỗ có thể trách, ai cũng không có thể quai. Muốn trách, chỉ có thể trách chúng ta mọi người, chỉ có thể quai này còn chưa đủ hoàn thiện thời đại. Đây là một vũ quả dưới ngòi bút sự thật lại lãng mạn bi thảm thế giới, đó cũng là mỗi quốc gia ở phát đạt phía trước tất đi một cái giai đoạn —— hư thối lý ẩn chứa sinh cơ, hư thối gì đó hội hóa nên thành thổ, vì có sinh cơ mầm móng cung cấp chất dinh dưỡng, làm cho nó khỏe mạnh lớn dần, tiến tới mở ra một đóa chân chính hồng tươi đẹp Hoa nhi đến, này đóa hoa mà, không phải chỉ không sự thật xem nhẹ nhân tính lý có tham dự một mặt xã hội không tưởng, mà là chỉ có góc cao tổ chất giai cấp tư sản dân tộc thực chính quật khởi, nhưng này cần vài thế hệ cố gắng, ở ta và người sinh thời, chỉ sợ là thưởng thức không đến. Ta chưa bao giờ hội chỉ vào ai cái mũi mắng đứng lên không dễ yên, bởi vì nếu là trong tay của ta có quyền, ta cũng sẽ tham. Người tiêu, ta chính là như vậy một người, hội tiêu hội thưởng, không có nguyên tắc, nếu người nói ta là bên ngoài tô vàng nam ngọc bên trong thối rửa, ta cũng sẽ không làm ra phản bác. Cho nên, người tốt nhất không cần đem ta nghĩ rất hư ảo, đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc, tổng hội lần, không cần bị mới trước đây ta che khuất mắt. Người thích nữ nhân, mà ta cũng không phải tốt nữ nhân.”

98 lâu 2011-07-11 00:39 cử báo |

Chung Khuynh Trà hiểu được, Thượng Hà Thanh đây là đang uyển chuyển cự tuyệt của nàng thổ lộ, nhưng nàng càng hiểu được, y Thượng Hà Thanh kia tự kỷ tính tình, có thể nói với nàng ra này đó tuyệt không tự kỷ trong lời nói có bao nhiêu không dễ dàng, đây là Thượng Hà Thanh để ý của nàng biểu hiện, điều này làm cho nàng cảm thấy vui sướng, đồng thời đối Thượng Hà Thanh thích, giống như lại làm sâu sắc một tầng, tầng này thật sâu thích, chạm đến khát vọng đã lâu yêu, cứ việc chính là thần nhiên, chính là, nó là tồn tại, hơn nữa, đang có cảm rề nẩy mầm xu thế.

Nàng đi phía trước đi hai bước, tới gần Thượng Hà Thanh, nhìn ánh mắt của nàng, nói: “Người không phải hảo nữ nhân, chẳng lẽ ta chính là sao? Người nghĩ rằng ta và người đang làm việc trung theo chưa làm qua nhất kiện vi phạm lương tâm chuyện sao? Người nghĩ rằng ta và người trong nhà này đồ cổ đều là thông qua đang lúc thủ đoạn đắc tới sao? Người có thể đối ta thẳng thắn thành khẩn cùng đối, chính là lớn nhất nguyên tắc, về phần những thứ khác, ta không cần. Hà, chúng ta là bằng hữu sao?”

“Không phải bằng hữu, ta có thể đối với người nói vừa rồi những lời này, đó, kia sao?”

“Như vậy, người còn muốn tiếp tục theo ta làm bằng hữu sao?”

“Này muốn xem người, nhìn người lựa chọn,” Thượng Hà Thanh cái đầu dài phát gia đến nhĩ sau, đỉnh khẩn thiết nói: “Ta biết, bị người cự tuyệt nhất định chịu khổ sở, người cũng thực có thể không hề nguyên ý thấy ta, nếu ta thường ở người trước mặt hoảng, hội nhạ cho người tâm phiền ý loạn, nếu người từ nay về sau không muốn tái kiến ta, ta cũng không ý kiến. Hết thấy chỉ bằng người tuyến.”

“Hảo, ta đây lựa chọn tiếp tục với người làm bằng hữu,” Chung Khuynh Trà nở nụ cười, cười có điểm không có hảo ý.

Thượng Hà Thanh từng một hơi, nàng thừa nhận, nàng có điểm sợ Chung Khuynh Trà từ nay về sau không hề để ý nàng, về phần nguyên nhân, nàng nói không nên lời, có thể tiếp tục làm bằng hữu luôn tốt, nàng lại vui vẻ lên, khả nhất thời lại tổng cảm thấy được ở nơi nào có điểm xấu hổ, cũng không biết nên điểm thế là tốt hay không nữa, chỉ có thể đoạt lấy Chung Khuynh Trà trong tay thái đao, trái lương tâm bối ý nói: “Ta xem thiết thái rất tốt ngoan, người dạy ta đi.”

Người có thể học hội sao? Chung Khuynh Trà tỏ vẻ hoài nghi, nhưng nàng vẫn là rất có kiên nhẫn giáo Thượng Hà Thanh như thế nào lấy thái đao như thế nào thiết khoai tây, không thể không nói, cao chỉ số thông minh thượng bác sĩ học rất nhanh, hai cái khoai tây không hai phút đã bị nàng thiết xong rồi, Chung Khuynh Trà âm thầm cảm thán, lấy quá khắc đao thủ, thiết khởi đồ ăn đến chính là không giống với, xem kia quanh co khoai tây khối, là kiện cỡ nào làm cho người ta không đành lòng tái xem lần thứ hai tác phẩm nghệ thuật!

Như thế tác phẩm nghệ thuật, khả nên lấy đến làm điểm thế là tốt hay không nữa? Chung Khuynh Trà bắt đầu đau đầu, cũng may của nàng chỉ số thông minh cũng không thấp, đau đầu trong chốc lát lúc sau, nàng theo trong tủ lạnh xuất ra một khối bài cốt đến, ném tới thớt thượng, nói: “Khoai tây đốt bài cốt!”

“Nha! Ta thích ăn thịt!” Nhắc tới ăn, Thượng Hà Thanh hứng thú phần, vừa mới về điểm này xấu hổ cũng bị của nàng hưng phần đè ép tới rồi trảo oa quốc. Kia hai cái khoai tây thành công thử thiết, làm cho nàng rất có cảm giác thành tựu, nàng đột nhiên cảm thấy được thiết cái đồ ăn cũng không so với ngoạn khắc dấu nan, nàng rất muốn lấy ngoạn khắc dấu nghệ thuật tinh thần tiếp tục thiết đi xuống, nàng tay trái vượt bài cốt, tay phải giơ thái đao, nóng lòng muốn thử hỏi: “Thứ này như thế nào thiết? Người dạy ta!”

“Thứ này phải dóa, dùng điểm lực, dóa!” Chung Khuynh Trà cầm lấy Thượng Hà Thanh không rửa cây cải dầu, một bên một lần nữa tẩm một bên nhắc nhở nói: “Bài cốt cứng rắn, còn hoạt, người cẩn thận một chút, đừng dóa tới tay.”

Thượng Hà Thanh vừa nghe, tay trái cũng không dám sờ bài cốt, chỉ dùng giơ lên cao thái đao tay phải nhắm bài cốt dùng sức khảm, thốt bị nàng khảm vang, Chung Khuynh Trà rất muốn nâng lên hai tay che mặt —— thiên đao vạn quả tính cái gì? Có thể đem bài cốt dóa thành thịt nát mới là thật bổn sự!

Thượng Hà Thanh thiết thái thiết thượng nghiệm, liền ôm đồm sở hữu thiết thái công tác. Chung Khuynh Trà ở ôm đồm sở hữu tổ thái nhiệm vụ đồng thời, còn phải đối đồ ăn hao hết tâm tư làm làm mỹ dụng —— tự hỏi tự hỏi kia độ dày không đồng nhất đậu hủ nên làm như thế nào mới có thể nhìn động lòng người, hoặc là cân nhắc cân nhắc kia so với đĩa cầu lớn còn thô cây cải củ con nên xứng điểm cái gì mới có thể nhìn xinh đẹp.

Mặc kệ thế nào đi, ở thương tổn vô số não tế bào lúc sau, Chung Khuynh Trà cuối cùng làm ra tam đồ ăn nhất thang đến, một phần cây cải dầu sao nắm hương, cây cải dầu không cần thiết, nắm hương không cần dóa, thoát nhìn đỉnh xinh đẹp; một phần tam tiên đậu hủ canh, dẫn hoa che ở đậu hủ xấu, coi như xinh đẹp; một phần cà rốt sao miếng thịt, miếng thịt ngăn chặn cây cải củ thô, cũng còn không có trở ngại; chính là kia phân khoai tây đốt bài cốt, làm cho Chung Khuynh Trà nhìn thẳng thở dài, đây quả thực là trong đời của nàng lớn nhất nét bút hồng!

Phần này cùng lịch sử không dính biên, hơn nữa thực có hành vi nghệ thuật khuynh hướng khoai tây đốt bài cốt, thượng bác sĩ công lao chiếm nhất hơn phân nửa, mặc kệ Chung Khuynh Trà tay nghề có bao nhiêu sao cặn kẽ, cũng chống lại không được kia khoai tây cùng bài cốt tiên thiên dinh dưỡng không đầy đủ —— thân mình lớn lên thiếu cái mũi ít mắt, tái như thế nào cách ăn mặc, cũng là cái tàn phế nha!

Cổ tình Thượng Hà Thanh yêu nhất phần này đồ ăn, nguyên nhân rất đơn giản —— nàng thiết khoai tây, nàng khảm bài cốt, hơn nữa, thịt nhiều!

Lúc ăn cơm, nàng đem khoai tây khối giống viên đạn giống nhau hướng miệng đánh, bốp bốp bốp bốp, thán một tiếng: “Ăn ngon! Ta thiết!” Sẽ đem bài cốt giống phi tiêu giống nhau hướng miệng đầu, bốp bốp bốp bốp, “Phốc” một tiếng, phun ra xương cốt tra, lại thán một tiếng: “Khá tốt! Ta dóa!”

Chung Khuynh Trà cố gắng hướng miệng bái cơm trắng, tranh thủ có thể không xem nàng sẽ không xem nàng, gặp qua tự kỷ, chưa thấy qua như vậy tự kỷ, này tự kỷ trình độ, quả thực nhân thần cộng phần!

Của nàng lượng cơm ăn không tính đại, chưa ăn nhiều ít cũng cảm giác có thất phân ăn no, nàng đi đến rượu quý tiền, vì mình rót một chén rượu nho, lại hỏi Thượng Hà Thanh: “Người muốn uống rượu sao?”

“Không không! Ta sẽ không,” Thượng Hà Thanh xoay tròn con mắt, muốn cho ta uống rượu? Hừ! Đây tiểu nhị không yên lòng mắt! Ta sẽ không uống! Tức chết người! Đột nhiên địa, nàng như là nghĩ tới điều gì, liền con chó nhỏ dường như phe phẩy cái đuôi trang khờ dại, “Khuynh trà, người kia hai một người bạn gái, có ảnh chụp không có? Ta nghĩ chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng.”

“Không có,” Chung Khuynh Trà chậm rãi xuyết rượu, “Các nàng ảnh chụp ta đều san san, ném ném, hé ra cũng không lưu.”

“Nha! Người thật đúng là tuyệt!”

“Qua đi liền quá khứ, không dứt một chút, còn muốn dấu lia ngó ý còn vươn tơ lòng có thể nào?”

“Cũng là,” không biết sao, vừa nghe lời này, Thượng Hà Thanh mạnh theo ta tâm bay lên, nàng lại tò mò hỏi: “Người lúc trước như thế nào sẽ tìm cái người Nhật Bản đảm đương bạn gái? Tìm Mĩ Quốc nhân còn có thể hiểu được, người Nhật Bản, nghĩ như thế nào như thế nào cảm thấy được là lạ, người nói đúng không?”

Chung Khuynh Trà có điều,so sánh khách quan nói: “Ông thật sự là trung ngày hỗn huyết, có Nhật Bản huyết thống, nhưng nàng họ ông, là người Trung Quốc a.”

“Nôn!” Thượng Hà Thanh không lớn thích nghe lời này, khá vậy không tốt phản bác, nàng lại giáp khối khoai tây cùng viên đạn đường như hướng miệng đánh, ai ngờ đánh đập quá mau, khoai tây chưa kịp tước liền hoạt không lưu đi xuống cổn, nàng vừa trừng mắt, nhất đỉnh bột: “Cách!”

Khoai tây đổ cổ họng mắt, đánh cách , Chung Khuynh Trà ghen cười, thuận tay đem rượu nho đưa cho nàng, làm cho nàng đem khoai tây lao xuống đi. Tiếp theo, hình như là ở cổ ý kích thích Thượng Hà Thanh bình thường, nói: “Người không thích người Nhật Bản a? Nói thật ra , ta cũng không thích, nhưng ông thật không tính người Nhật Bản.”

Thượng Hà Thanh không kịp nhìn kỹ, chạy nhanh tiếp nhận rượu nho đến uống một hớp lớn, quán thật miệng mới phát hiện chút – ý vị không đúng, nhưng đã muộn không còn kịp rồi. Tốt xấu đi, khoai tây cuối cùng đi xuống , mà đánh cách lại không có thể ngừng, nghiệp dư thượng bác sĩ dị thường xấu hổ, lại nhìn Chung Khuynh Trà ở ghen cười, lại dị thường tức giận, gạt ta uống rượu! Làm cho ta đánh rượu cách! Không phúc hậu!

Nàng chậm rãi khí, nghĩ đến “Cách” lực lượng tiêu thất, này mới mở miệng nói: “Ông thật không tính người Nhật Bản, khả mẹ của nàng đánh —— cách!” Lại đánh cách , Thượng Hà Thanh trừng mắt lườm trông mắt chìm trầm xuống, cảm giác hảo điểm, tiếp tục nói: “Khả mẹ của nàng là đánh —— cách!” —— được rồi, lần này thượng bác sĩ quyết định phá bình phá quảng ngã —— “Đánh —— Nhật Bản tới! Cách! Cũng không tính người Trung Quốc! Người không phải còn đối người ta không quên chuyện đi?”

Chung Khuynh Trà ghen cười ghen cả người thẳng run run, nàng đỉnh quỷ bí hỏi: “Người không phải ở ghen đi?”

“Ta đáng giá —— cách! —— sao!” Thượng Hà Thanh hỗn hển vũ đi chiếc đũa, “Người đừng nói với ta nói! Chờ ta đánh xong —— cách! —— cách nói sau! Như thế nào làm cho, đây là? Cách! Tức chết ta !”

Chung Khuynh Trà rốt cuộc nhịn không nổi, nằm úp sấp đến trên bàn cất tiếng cười to, nàng cười thượng khí không tiếp hạ tức giận nói: “Người tại sao có thể như vậy đáng yêu!”

“Cách!” Ta vốn cũng rất đáng yêu! Thượng Hà Thanh phiên trừ bạch nhãn, đánh cách, khuôn mặt nhỏ nhắn băng đặc cùng cổ da dường như, lại gấp một khối khoai tây viên đạn hướng miệng đánh —— từ nơi này té ngã liền từ nơi này đứng lên, đây là thượng bác sĩ nhân sinh cách ngôn một trong, cứ như vậy, nàng cùng nàng tự tay thiết khoai tây khối biểu thượng kính.

35. Chương 35

Thượng Hà Thanh lần này đánh cách, liên tục thời gian tương đối dài, vẫn chờ ném qua cơm chiều , nàng còn động bất động “Cách” một chút, này ai cũng không có thể quái, chỉ có thể quái chính cô ta, rõ ràng đánh cách , còn dùng sức ăn cái gì, kia “Cách” nếu có thể rất nhanh biến mất mới thật sự là thấy quý.

Bình thường nói, đánh cách thời điểm chọn dùng nín thở phương pháp hội có điều,so sánh thấu hiệu, điểm ấy thường thức, thượng bác sĩ vẫn phải có. Tựa như hiện tại, nàng ngay tại cố gắng nín thở, chính là, hiệu quả lại cũng không khá lắm, nguyên nhân tốt lắm tìm, nàng rất mệt nhọc, một bên nghĩ muốn bình khí hảo ngăn lại đánh cách, một bên muốn đánh nhau cái ngáp hảo thoải mái thoải mái, dưới loại tình huống này, “Cách” trở nên không được, ngáp đánh đập cũng không tận hứng, thượng bác sĩ lập tức lâm vào băng hỏa lưỡng trọng thiên lốc xoáy.

Mặc kệ như thế nào đi, đối Thượng Hà Thanh mà nói, nghĩ muốn chạy nhanh về nhà ngủ một giấc nguyên vọng là dị thường đặc hơn , khả nhìn nhìn lại Chung Khuynh Trà kia đang lúc thư phòng, nàng lại có điểm luyến tiếc, trong thư phòng vài thứ kia nàng còn không có cẩn thận xem xét quá đâu, như vậy bước đi , nàng nghĩ như thế nào như thế nào không cam lòng.

Chung Khuynh Trà nhìn thấu lòng của nàng tư, nàng đi phòng ngủ lấy kiện áo ngủ, đầu cấp Thượng Hà Thanh, nói: “Đêm nay ở ta đây mà ngủ đi, chớ đi.”

“Cách! Kia nhiều không có phương tiện,” bé gái mồ côi quả nữ! Thượng Hà Thanh lúc này nhưng thật ra cảnh giác thực, rất sợ Chung Khuynh Trà tái phi lễ nàng một hồi, đến lúc đó nàng lại dắc nghẹn hoảng.

Chung Khuynh Trà lạnh lạnh nói: “Đều là nữ nhân, người sợ cái gì?”

“Nôn! Ta cũng không sợ, ta sợ người sợ!” Thượng Hà Thanh lòng tự tin bắt đầu bành trướng, da mặt cũng bắt đầu hướng hậu lý đi, “Cổ hồng kỳ liên thường nói, giống như ta vậy nếu như hoa giống như nguyệt đại cô nương, đối nam nhân có trí mạng lực hấp dẫn, đối nữ nhân có chí tử hấp dẫn lực, ta sợ đem người hấp dẫn chí tử! Cách!”

Chung Khuynh Trà da mặt rút hai trều, nàng nhin nhin nữa, rốt cục đỉnh nhận chân nói: “Ta hướng người giới thiệu một người, hẳn là nghiệp nội quyền uy nhân sĩ, người có rảnh phải đi tìm hẳn nhờ một chút, đối với người nhất định là có trợ giúp.”

“Tốt, hẳn là gì chứ?”

“Bệnh tâm thần chuyên gia!”

“Cách!”

Cuối tuần hai ngày này, Thượng Hà Thanh làm sao cũng không đi, nàng mặc Chung Khuynh Trà quần áo, hết sức chuyên chú oa ở Chung Khuynh Trà thư phòng phần thưởng đồ cổ, Chung Khuynh Trà trong nhà tàng thư thực phong phú, bên trong có không ít sách cổ bản tốt nhất, cũng có không ít mới nhất xuất bản ngoại quốc nguyên tác, Thượng Hà Thanh đắm chìm ở đồ cổ cùng bộ sách hải dương lý, khoái hoạt không thể tự kiềm chế.

Thượng Hà Thanh thân mình cũng rất lại, mà hai ngày này bởi vì có Chung Khuynh Trà hầu hạ, nàng lại lại ra cảnh giới. Nàng trừ ăn ra uống lạp tất phần thưởng đồ cổ, những thứ khác cái gì cũng không trông nom, mà ngay cả nàng kia kiện bị thay thế váy cũng ném ở phòng tắm không biết tẩy trừ, nàng cho mình tìm lý do tương đương vô sỉ: dù sao Chung Khuynh Trà quần áo có khi là, chính mình kia kiện tắm không tắm đi, không sao cả! Cứ như vậy, Chung Khuynh Trà thành lão mục tử, mua thức ăn nấu cơm giặt giũ phục từ từ hết thấy sự vụ nàng toàn bộ dắc một tay xử lý, mỗi lần nên ăn cơm, không tự mình đi thư phòng kêu gọi Thượng Hà Thanh tam biến người ta liền không được, cho dù đi ra, còn quệt mồm oán giận Chung Khuynh Trà đánh gãy của nàng ý nghĩ, cho nàng nấu cơm ăn, còn phải cầu nàng, này cố sức không lấy lòng tôi, Chung Khuynh Trà lần đầu tiên làm.

Thượng Hà Thanh đối nước ngoài văn hóa hiểu biết xa không quốc nội hơn, đối mặt Chung Khuynh Trà cất chứa một ít phương Tây vật phẩm, đặc biệt gần hiện đại một ít thiết kế đại sư thiết kế ra kinh điển tác phẩm, khó tránh khỏi hội cảm thấy một chút xa lạ, dù sao khác nghề như cách núi, của nàng chuyên nghiệp là Trung Quốc mỹ thuật tạo hình, đối phương Tây gần hiện đại công nghiệp thiết kế đề cập mặt luôn tương đối hữu hạn. Cũng may thượng bác sĩ là phi thường giỏi về học tập, nàng mở ra máy tính, cầm kính lúp, một bên nghiên cứu thực vật một bên tìm tương ứng tư liệu, cố gắng từ điểm đến mặt đi muốn làm cái thấu triệt, thật sự muốn làm không rõ ràng lắm, liền đuổi theo Chung Khuynh Trà hỏi mười vạn cái vì cái gì.

Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh thật là tốt học tỏ vẻ tán thưởng, đối Thượng Hà Thanh có thể hỏi tỏ vẻ sùng bái —— giống thần giống nhau sùng bái.

Thượng Hà Thanh kia một cái lại một cái hợp với xuyên vấn đề, thường thường đem Chung Khuynh Trà muốn làm một cái đầu lương đại, tỷ như, Thượng Hà Thanh hội cảm một cái có thể tự do điều chỉnh tiểu đèn bàn hỏi Chung Khuynh Trà, này đáng là khi nào thì? Chung Khuynh Trà nói 37 năm tả hữu phê lượng sinh sản. Nàng lại hỏi ai vậy thiết kế? Chung Khuynh Trà nói nhả các bồ sâm. Nàng hỏi lại nhả các bồ sâm còn thiết kế quá cái gì có điều, so sánh nổi danh gì đó? Chung Khuynh Trà nói dẫn y cùng thiên nga y. Nàng tiếp tục hỏi nhả các bồ sâm là gió nào cách? Chung Khuynh Trà nói cho nàng cái gì phong cách. Nàng hỏi tiếp cùng nhả các bồ sâm có cùng loại phong cách còn có người nào? Chung Khuynh Trà nói cho nàng có người nào. Nàng lại hỏi tiếp bọn họ phong cách có cái gì khác nhau? Đều phân biệt thuộc sở hữu vu na quốc gia? Đều tự có như thế nào tư tưởng ý thức? Bọn họ khi nào thì sinh ra khi nào thì qua đời chịu quá ai ảnh hưởng ở đâu mà đọc sách từng có cái gì trải qua?

Này một đám vấn đề hỏi thăm đến, Chung Khuynh Trà chính là bị nàng hỏi bắt tử, cũng không sai biệt lắm bị nàng hỏi hôn mê. Nàng là thương nhân, không phải bác sĩ, cất chứa chính là nghiệp dư ham, làm sao có thể đem từng cái đại sư từng cái niên đại mỗi loại phong cách đều đi muốn làm như vậy thấu triệt? Khả đối mặt Thượng Hà Thanh cặp kia tò mò mạnh như thế mắt to, nàng cũng không cũng may bị hỏi hôn mê đầu lúc sau suất cánh cửa bạo đi, chỉ có thể nại quyết tâm đến, có thể giải đáp liền giải đáp, không có thể giải đáp liền rõ ràng nói không biết, sau đó tái theo một bên im lặng nhìn Thượng Hà Thanh một bên chính mình lầm bầm lầu bầu than thở, một bên ôm sách vở vây quanh máy tính tìm tư liệu.

Mỗi phòng Thượng Hà Thanh chính mình tìm tư liệu thời điểm, Chung Khuynh Trà tổng hội không bắt bẻ giác mỉm cười, nàng thực thích xem phía sau Thượng Hà Thanh, miệng không chịu ngồi yên nói nhỏ, ánh mắt tập trung tinh thần nhìn chăm chăm văn bản, trong tay bút máy thỉnh thoảng đảo quanh, đụng tới đáng giá chú ý hoặc không rõ tích địa phương ngay tại giấy viết bản thảo thượng nhớ kỹ, hảo đi đồ thư quán tái làm tuần tra. Kia phó chuyên chú bộ dáng, tựa như cái đứa nhỏ đang chuyên tâm ngoạn ma phương, đỉnh chọc người yêu.

Đương nhiên, Chung Khuynh Trà càng thích Thượng Hà Thanh ngủ bộ dáng. Hai ngày này các nàng đều là ngủ một cái giường, Chung Khuynh Trà giường lớn thực thoải mái, Thượng Hà Thanh thích ngủ, duy nhất không được hoàn mỹ, chính là này cái giường thượng không có cầu hùng, nàng không có cách nào khác sờ vòng, điều này làm cho nàng có điểm không lớn thích ứng. Bất quá, tuy rằng không có cầu hùng vòng, nhưng thêm Chung Khuynh Trà nhũ, nàng cũng không không thích ứng đi nơi nào.

Ở Thượng Hà Thanh xem ra, hai nữ nhân cho nhau ôm ngủ là thực bình thường, ở Chung Khuynh Trà trong nhà buổi chiều đầu tiên, bởi vì rất vậy, nàng rất nhanh liền đang ngủ, ngủ nàng thực tự động đem Chung Khuynh Trà trở thành ôm chầm, sáng sớm hôm sau nàng lại phát hiện chính mình tay niết người ta hung, lại nhìn Chung Khuynh Trà không tỉnh, nàng thè lưỡi sẽ đem thủ thu trở về. Không biết Chung Khuynh Trà bị nàng khiêu khích lại là một đêm ngủ không ngon, đang ở nghiêng răng nghiêng lợi tính kể khi nào thì mới có thể đem nàng ngay tại chỗ tử hình đầu.

Thứ hai vẫn, nàng đem chân khóa đi khóa đi làm cầu hùng, nghĩ muốn được thông qua được thông qua coi như xong, khả chân nào có nhân ôm lấy đến thoải mái? Nàng lặn qua lộn lại ngủ không được, Chung Khuynh Trà bị của nàng xoay người muốn làm phiền, một phen nắm ở nàng, nói: “Ngủ!”

Hung cùng hung thiếp rất gần, Thượng Hà Thanh có thể cảm giác được Chung Khuynh Trà hung có bao nhiêu mềm mại, lần đầu tiên, thân thể của hắn có điểm tê dại dấu hiệu, trái tim cũng bắt đầu không có quy luật nhảy loạn, nàng đem này quy tội vu Chung Khuynh Trà ôm nàng thật chặt, làm hại nàng ngay cả thở đều không thoải mái. Bất quá, thở không thoải mái tổng so với không có cầu hùng cường, nàng thực tự giác ôm Chung Khuynh Trà thắt lưng, cũng không lâu lắm liền ngủ qua đi, gần đến giờ nửa đêm, nàng cái tay kia cùng dài quá ánh mắt dường như lại bắt đầu đi sơn, đi đến đỉnh đoạn không hề nhúc nhích, hận đắc Chung Khuynh Trà thẳng cắn răng.

Mặc kệ Chung Khuynh Trà như thế nào cắn răng, nàng thích ôm Thượng Hà Thanh ngủ luôn không sai được, mà Thượng Hà Thanh ngủ bộ dáng lại là như vậy nhu thuận, cái này càng thêm tăng thêm đối nàng tình yêu. Nàng lấy điện thoại di động ra, trộm vỗ hé ra Thượng Hà Thanh ngủ mặt, nhìn chăm chăm, nhìn, dừng ở, tựa hồ vô luận như thế nào đều xem không đủ.

Chủ nhật buổi tối, chờ hai người ăn xong cơm chiều về sau, Thượng Hà Thanh đi đến đàn dương cầm tiền, chụp vỗ, nói: “Ta còn theo chưa từng nghe qua người đàn đàn dương cầm đâu, người tới đàn một khúc đi.”

Chung Khuynh Trà hỏi: “Người nghĩ muốn nghe cái gì?”

“Người đàn cái gì ta nghe cái gì, ta không khó ăn, cũng không chọn nhạc.” Thượng Hà Thanh nghiêm trang đứng ở đàn dương cầm biên, bày ra một bộ còn thật sự nghe giảng bài tư thế, lòng tham không đáy nói: “Ta cũng theo chưa từng nghe qua người ca hát, người nếu như có thể một bên đàn một bên xướng, tốt nhất.”

Chung Khuynh Trà tỉnh nhả cười một cái, đi đến đàn dương cầm tiền ngồi xuống, nghĩ nghĩ, mười ngón đề xuống phím đàn, tiếng trời bàn tiếng đàn nếu như leng keng nước suối, theo đầu ngón tay trút xuống mà ra, mà kia trong lòng ca dao, cũng phối hợp này ôn nhuận giai điệu, thuyết minh nổi lên yêu ý nghĩa.

Bóng đêm tràn ngập, lại che không được bên trong nhu hòa ánh sáng, nhẹ nhàng âm phù làm cho này vốn

là yên tĩnh ám dạ tràn ra một chút quuyền rũ. Ánh trắng nhu hòa mà trong vắt, tình nghĩa lạnh nhạt mà u miên, cầm vận du dương, hàm ý trữ dung, kia vừa đúng ôn nhu, mang ra vài phần chấp nhất, cũng mang ra vài phần tha thiết.

Chung Khuynh Trà khảy đàn , là chu hoa kiện vũ nhân , nàng ở xướng ——

Giống như liền theo kia một cái ban đêm bắt đầu

Hạ khởi vũ, vẫn không có buông tha chuyện

Ta ôm lấy kia đem tán, phiêu phù ở trong đám người

Chậm rãi , nghĩ đến bên người còn có người

Keo kiệt ôm lấy này trí nhớ của người

Một chút, liền đủ ta nhìn thấy thái hồng

Toàn bộ thế giới nhan sắc, toàn bộ lưu ở chỗ của người

Ta chỉ không hề đoạn vẫn lâm vũ

Ta tin tưởng ta yêu người, bịt kín mắt thủ giao cho người

Chậm rãi an tâm trong bóng đêm , cùng sở hữu đôi

Ta muốn không ngừng yêu người, không ngừng khâu tự mình

Sinh mệnh sở hữu được không qua đi, giống như đều ở chờ ta gặp người

Chung Khuynh Trà đạn chuyên tâm, xướng dụng tâm, thanh âm của nàng là như vậy nhu nhuận, thậm chí nhuận ướt Thượng Hà Thanh đôi.

Thượng Hà Thanh không rõ, cái kia ở nàng 7 tuổi năm ấy trong lúc vô ý làm ra hành động, vì cái gì sẽ làm Chung Khuynh Trà một chút nhớ nhiều năm như vậy, nhưng nàng vào giờ khắc này phi thường hiểu được, Chung Khuynh Trà là thật rất đúng nàng động chuyện. Nàng cảm thấy được Chung Khuynh Trà là như vậy ngốc, ngốc đến làm cho nàng cảm thấy được lòng chua xót, đúng rồi, lòng chua xót, vì cái kia ở 6 tuổi liền mất đi phụ thân, ở 7 tuổi một mình gặp mưa khóc, ở dài đến 21 năm năm tháng trung vẫn không ngừng tìm kiếm con của mình lòng chua xót.

Nàng không biết trừ bỏ cha mẹ bên ngoài, còn có ai có thể đem nàng một chút nhớ kỹ 21 năm, nàng không biết trừ bỏ Chung Khuynh Trà bên ngoài, còn có ai hội khăng vi kia một chút trí nhớ, mà đi tìm tìm một người 21 năm. Kia đem tiểu tán, vẫn là như vậy tân lượng, này sớm héo rũ hoa bách hợp cánh hoa, còn tán thân nhiên hoa mai, nếu không đem một người để ở trong lòng, lại như thế nào bắt bọn nó chiếu cố như vậy chu đáo?

Lòng người đều là thịt lớn lên, nói không cảm động, sao có thể có thể? Thượng Hà Thanh đi từ từ qua đi, hoàn ngụ ở Chung Khuynh Trà thất lưng, đem mặt mai đến cửa nàng phát lý, ở nàng nhìn không tới địa phương, trộm rơi xuống một giọt lệ.

Nàng không phải cái đa sầu đa cảm nhân, nàng là không thích rơi lệ , nàng không nhớ rõ nàng vì ai chảy qua lệ, chính là, nàng vì Chung Khuynh Trà rơi xuống một giọt lệ, không có nguyên do, không tự chủ được , rơi xuống một giọt lệ. Đây giọt lệ, có lẽ chỉ vì cảm động, có lẽ không quan hệ yêu, nhưng nó cuối cùng chảy xuống.

Khúc đã đạn hoàn, ca đã hát xong, Chung Khuynh Trà ngồi ở đàn dương cầm tiền, không hề động, tùy ý Thượng Hà Thanh ở sau lưng im lặng ôm chính mình. Nàng cảm thụ được Thượng Hà Thanh kia tích lạc đến nàng trên cổ nước mắt, thấm lạnh lại ấm áp, ấm đến làm cho môi của nàng sưng loan lại loan, lạnh đến làm cho lòng của nàng đau lại đau, là a, đau lòng, như vậy lạc quan một người, như vậy yêu cười một người, tại sao có thể rơi lệ đâu?

Chỉ có hiểu được yêu nhân, mới có thể hiểu được đau, lần đầu tiên, nàng cảm thấy đau, cũng chân chính hiểu được yêu.

Trong không khí tựa hồ còn tại phiêu đăng lưu động khúc phù, tồn tại hết thấy, tựa hồ cũng khiêu nhảy lên, tiêu, kia vô thủ khải đàn hắc bạch kiện, đang ở vui vũ đạo đâu!

36. Chương 36

Tân một vòng bắt đầu rồi, tân một ngày cũng bắt đầu rồi, thời gian ghê tởm nhất chỗ, ở chỗ nó không thể đảo lưu, bởi vậy, mỗi một phân mỗi một giây đều là mới tinh —— ở ngày cũ trụ cột thượng, hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra tới tân.

Chung Khuynh Trà muốn đi đi làm, Thượng Hà Thanh nghĩ muốn phải về nhà, Chung Khuynh Trà xuất ra một chuỗi cái chìa khóa, đưa cho Thượng Hà Thanh , nói: “Người nếu thích thư phòng của ta, khi nào thì nghĩ đến, liền chính mình đến đây đi.”

Thư phòng hấp dẫn lực tấn công nom tương đương đại, nhưng Thượng Hà Thanh lại không dám thân thủ đón, nàng biết này xuyên cái chìa khóa ý vị như thế nào, tiếp nhận đến, chẳng khác nào chấp nhận Chung Khuynh Trà thổ lộ, mà nàng căn bản phân không rõ chính mình đối Chung Khuynh Trà là như thế nào cảm tình, vì nàng cảm động là đúng vậy, khả cảm động cũng không phải là tình yêu, không phải sao? Huống chi, nàng thật sự không nghĩ đánh vỡ độc thân cuộc sống hiện trạng, đối mặt một nữ nhân tình yêu, nàng có điểm hoảng, có điểm loạn, có điểm nhảy nhót, cũng có chút sợ hãi, nàng thâm nghĩ chạy nhanh trở lại nhà mình, đem cảm xúc thuận nhất thuận, để ý nhất để ý.

Chung Khuynh Trà gặp Thượng Hà Thanh không tiếp, cũng không để ý, nàng tin tưởng, một ngày nào đó, Thượng Hà Thanh hội đón qua đi.

Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh đưa trở về nhà, ở Thượng Hà Thanh phải xuống xe phía trước, giữ nàng lại thủ, thấu qua đi, ở trên mặt của nàng nhợt nhạt hôn một chút, ánh mặt trời sáng lạn cười, nói: “Sớm an hôn.”

Chung Khuynh Trà cười giống cái Phật Di Lặc, Thượng Hà Thanh đánh cũng trừng phạt không được, mắng cũng mắng không được, nàng hoành nhất đồ khí, trừng mắt nhìn trừng mắt, không nói gì, thẳng xuống xe, hung hăng giữ cửa suất thượng, chờ Chung Khuynh Trà xe chạy xa , nàng mới đồ mặt, chỉ vào xe mông liên tục dậm chân: “Người hôn lại ta, lão nương với người liều mạng!”

Mặc kệ Thượng Hà Thanh ngoạn không liều mạng, Chung Khuynh Trà đều là chiếu thân không lầm, đương nhiên, nàng tạm thời còn không dám quá nóng chuyện, chỉ dám không có việc gì hôn nhẹ mặt. Kế tiếp nửa tháng, Chung Khuynh Trà vẫn như cũ mỗi ngày đúng hạn ấn điểm chạy đến Thượng Hà Thanh trong nhà luyện tự, chính là, lúc này luyện tự, cùng trước kia so sánh với, đã có chất biến hóa. Lúc này luyện tự, đã muốn diễn biến thành Chung Khuynh Trà theo đuổi Thượng Hà Thanh một cái ngục trang, nàng nương luyện tự danh nghĩa hướng Thượng Hà Thanh trong nhà chạy, tới rồi về sau nhất định hội trước ôm một cái Thượng Hà Thanh , tiếp theo hướng trên mặt hân thân một hơi, sau đó vãn tay áo nấu cơm, thuận tiện tắt máy.

Ông thực bởi vì mới vừa về nước, công tác có điều,so sánh với, đi tìm Chung Khuynh Trà số lần không coi là nhiều, nhưng điện thoại chính là đỉnh thường xuyên, một khi có rảnh , tất sẽ cho Chung Khuynh Trà đánh một cái. Lại nói tiếp, ông thực cũng thật sự xem như đối Chung Khuynh Trà mới tình thâm thiết, tự nàng biết được Chung Khuynh Trà thích đứa nhỏ về sau, nàng riêng cố vấn không ít thầy thuốc, chuyên môn hỏi có liên quan nhân công thụ thai cùng ông nghiệm trẻ con tình huống, nàng không tin Chung Khuynh Trà sẽ thích nam nhân, nhưng nàng không dám xác định Chung Khuynh Trà hay không hội bởi vì đứa nhỏ mà cùng nam nhân kết hôn, vì không cho Chung Khuynh Trà lâm vào lâm khu, nàng ở trăm với bên trong bất thời giờ đến hỏi này y học thường thức, cũng thật sự là không dễ dàng.

Ông thật sự điện thoại, nhiều là ở nàng công tác rất nhiều thời gian nhàn hạ đánh tới , tỷ như nghỉ trưa hoặc buổi tối. Mà này điểm thời gian, cũng khắp là Chung Khuynh Trà thời gian nghỉ ngơi, điều này làm cho Chung Khuynh Trà phi thường phiền. Ông gia khánh là ông thật sự thân thích, Chung Khuynh Trà

cũng không có thể dễ dàng cùng ông thực xé rách mặt, đành phải dùng tất máy phương thức đến tỏ vẻ kháng nghị.

Chung Khuynh Trà mỗi lần thân Thượng Hà Thanh mặt, đều đã đem Thượng Hà Thanh tức giận giương mắt nhìn, khả năng cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, nàng cũng không thể thực đem Chung Khuynh Trà đá ra cánh cửa đi? Cuối cùng, nàng nhéo cầu hòng cái đuôi an ủi mình, người ta cấp ta làm cơm chiều, ta cố gắng hiện ra hé ra mặt, cũng đành có lời!

Trước kia Chung Khuynh Trà , đều là ở ăn cơm xong về sau hơi chỉ nghỉ ngơi mà bắt đầu luyện tự, hiện tại không được, hiện tại Chung Khuynh Trà , ở ném qua cơm chiều về sau hơi lười kéo Thượng Hà Thanh đi dưới lầu tan họp mà bước, hai người tay nắm, đi từ từ, chậm rãi tán gẫu, mỗi lần dặt tay thời điểm, Thượng Hà Thanh tổng hội tim đập trong chốc lát, trong lòng bàn tay cũng không bị khống chế mạo hiểm hân, lúc này, nàng sẽ đem lòng bàn tay lý hân hướng Chung Khuynh Trà mu bàn tay thượng sát nhất sát, để gọi che dấu bàn oán giận một câu: “Đại trời nóng, người lạ ta đi ra, nhiệt đã chết!” Chung Khuynh Trà nghe xong, trực giác đặc đáng yêu, thừa dịp không ai thời điểm, liền cực nhanh ở trên mặt hân trác một hơi, nhạ Thượng Hà Thanh lại là một trận giương mắt nhìn.

Thượng Hà Thanh phòng ngủ, cùng trước kia so sánh với, cũng có chất bay vọt, trước kia của nàng phòng ngủ chỉ có thể bị gọi “Ổ chó “, hiện tại không thể tái nói như vậy , hiện giờ thượng bác sĩ phòng ngủ, sạch sẽ, suốt nhất tề, lượng sáng trưng, những điều này là do Chung Khuynh Trà giúp nàng thu thập sửa sang lại . Hiện tại Chung Khuynh Trà “Luyện hoàn tự” về sau sẽ không tái hướng Thượng Hà Thanh cáo từ, mà là cạ ở nhà của nàng lại không đi, Thượng Hà Thanh cũng không có thể đuổi người ta đi, chỉ có thể đem nàng lưu lại, Chung Khuynh Trà cứ như vậy thành này đang lúc phòng ngủ người thứ hai chủ nhân.

Buổi tối ngủ thời điểm, vì báo đáp Thượng Hà Thanh ơn tri ngộ, Chung Khuynh Trà thực khẳng khái cố gắng hiện ra chính mình hung, Thượng Hà Thanh sờ của nàng hung sờ quán , tái ôm lấy cầu hòng đến, ngược lại không thích ứng. Thượng Hà Thanh cảm thấy được như vậy rất tốt, người thân mặt của ta, ta sờ của người hung, hai không thiếu nợ nhau, cũng không chịu thiệt!

Hai người đối như vậy ở chung hình thức đều thực vừa lòng, nhất thời hồi lâu cũng không nghĩ muốn tái thay đổi những thứ gì. Thượng Hà Thanh chưa từng luyện ái quá, cũng không ném qua thịt heo, cũng tổng gặp qua heo chạy, nàng thực tình chuẩn đem mình cùng Chung Khuynh Trà hiện giai đoạn quan hệ hạ định nghĩa —— tối. Đỉnh may mắn , thượng bác sĩ coi như có điểm tự mình hiểu lấy, biết chủ yếu là nàng đối Chung Khuynh Trà tối, khả năng trừ bỏ tối không biết còn phải nên làm như thế nào, nhận Chung Khuynh Trà sao? Tổng giác làm sao có điểm gì là lạ. Không tiếp thụ Chung Khuynh Trà sao? Lại sợ người ta thật sự không hề để ý nàng.

Tóm lại, Thượng Hà Thanh lâm vào một cái mâu thuẫn lốc xoáy, đồng thời, nàng lại là như vậy địa hiểu được nhiệt tình yêu thương chính mình, chưa bao giờ khẳng làm cho mình chịu thượng nửa điểm ủy khuất, nếu không biết làm sao bây giờ, nàng kia rõ ràng thực hành đánh dấu chính sách —— mở một con mắt nhắm một con mắt. Dù sao ở nước cơm bồn lý tắm rửa, mơ hồ sống là thượng bác sĩ tối có thể xuất ra thủ tình thông, nàng thực hành khởi đánh dấu chính sách, quả thực là nước chảy thành sông, mã đáo thành công, tuyệt không cảm thấy được khó xử.

Nàng làm như vậy, cũng chó ngáp phải ruồi bình thường trí giả đối đãi cảm tình kinh điển điều khoản —— thuận theo tự nhiên. Mà nàng cũng không có ý thức được, hiện tại của nàng trong đầu, trừ bỏ Chung Khuynh Trà , đã muốn rất ít lại đi nghĩ muốn những người khác.

Chung Khuynh Trà cũng cũng không vội vu ở ngắn hạn nội có thể cùng Thượng Hà Thanh có nhiều hơn tiến triển, Thượng Hà Thanh chưa từng nói qua luyện ái, lại chưa từng nghĩ tới cùng nữ nhân nói thương yêu, cần một đoạn tâm lý thích ứng kỳ. Nàng nếu là khống chế không tốt tiết tấu, tiến triển quá nhanh, thực có thể sẽ đem Thượng Hà Thanh cấp dọa chạy. Vì thế, nàng ổn quyết tâm đến, chậm rãi dẫn đường Thượng Hà Thanh thích ứng chính mình tồn tại, chậm rãi dẫn đường Thượng Hà Thanh thói quen chính mình thân mật, nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ, nàng phải một chút một chút tiêu sái nhập Thượng Hà Thanh trong mắt, một chút một chút rót vào Thượng Hà Thanh trong lòng. Dù sao, cháo là muốn ngao , chỉ có dùng tiểu hỏa ngao ra tới cháo, mới có thể hương. Không thể không nói, này nửa tháng lý, nàng dẫn đường tương đương thành công, tối thiểu Thượng Hà Thanh sờ của nàng nhũ là thật sờ nghiệm , nàng buổi tối bị tra tấn ngủ không yên, này tuyệt không có thể trách Thượng Hà Thanh , phải toàn bộ quái chính cô

ta dẫn đường lộ tuyến. Luyến tiếc đứa nhỏ bộ không lang, luyến tiếc nữ, bộ không , này thời khắc này, Chung Khuynh Trà phát triển không biết sợ hy sinh tinh thần, nhin!

Chung Khuynh Trà cả ngày ở Thượng Hà Thanh trong nhà tiến tiến xuất xuất, thường thường cùng Lộ Lộ Tần Hạo bính cái mặt liền không thể tránh được, nếu là chạm mặt , nàng hội đỉnh thực lạc cùng hai người bọn họ nhờ một chút, tán gẫu nhân sinh, tán gẫu việc nhà, có thể tán gẫu đều tâm sự, nhìn qua thân thiết cực kỳ.

Lộ Lộ đối Chung Khuynh Trà ở đánh cái gì chủ ý trong lòng biết rõ ràng, nàng ôm bát quái thái độ đến xem náo nhiệt, cũng không có việc gì liền kích thích kích thích Thượng Hà Thanh , cũng không có việc gì liền đối nàng biểu đạt một lần: “Sư thái, theo ta học đi, tìm cái nữ nhân là cỡ nào thể diện! Sư thái, kỳ thật hai ta một cái là đốt chỗ trú một cái là bán ngói , đều là một đường hàng! Người già mồm cái lão cái gì kính! Sư thái, ngài liền theo lão nạp đi!”

Thượng sư thái đối này phản ứng là cái mũi trong mắt một tiếng “Hừ “, hừ ra độ cao khinh thường tinh thần, tiếp theo hướng chợ lý chạy, nhiều mua thịt, nhiều mua thức ăn, làm cho Lộ Lộ nhiều cho nàng làm cơm trưa.

Lộ Lộ vừa thấy quang lý luận không được, nàng đặc chuyển thực tiễn, vì kích thích ái mộ hà , nàng mạo hiểm máy tính trúng độc phiêu lưu, lưng lẳng gia lén lút theo trên mạng hạ tải nhất bộ hai nữ nhân hắc hựu hắc hựu bất lương phim nhựa, sau đó tải lên lút thông đồng Thượng Hà Thanh cùng nhau xem, Thượng Hà Thanh tuy nói có chút ngượng ngùng, nhưng ngượng ngùng ngao không được lòng hiếu kỳ, nhìn xem liền nhìn xem đi, nhiều hiểu chút “Tri thức “, cũng lạ khá tốt.

Trời biết vì cái gì bác sĩ có lối suy nghĩ luôn như vậy chọc người chán ghét, như thể tình cảm mãnh liệt phim nhựa, thượng bác sĩ mắt to châu lý trừ bỏ có điểm nghiên cứu phong thái, những thứ khác, thể nhưng một chút phản ứng cũng không có, ít nhất, Lộ Lộ là một chút cũng không có thể theo ánh mắt của nàng lý phát hiện một chút thường nhân nên có cái gì tiểu ngọn lửa. Lộ Lộ không khỏi phạm nói thầm, hoặc là chính là nàng thực có thể giả bộ, hoặc là chính là nàng tính lãnh đạm, mặc kệ dù thể nào đi, nàng tuyệt đối là đốm lửa xuất phẩm áo đặc biệt mạn!

Chờ Thượng Hà Thanh mí mắt cũng không trát xem xong rồi, nàng bắt đầu bày ra một bộ thái độ làm người gương tốt tư thế, ra vẻ đạo mạo phê bình Lộ Lộ: “Này lương nữ , không biết cùng bao nhiêu người đã làm, vừa thấy liền bần hê hê, Lộ Lộ, người thể nhưng thích kẻ! Nôn! Khẩu vị nặng! Thực cường đại! Ta muốn nói cho lẳng gia đi! Lẳng gia phải khóc rồi!”

Lẳng gia khóc không khóc không biết, dù sao Lộ Lộ là nhanh khóc.

37. Chương 37

Một quốc gia sẽ có quốc gia lâu dài quy hoạch, một người cũng sẽ có người của chính mình sinh quy hoạch. Nếu hỏi Chung Khuynh Trà hiện giai đoạn chủ yếu nhiệm vụ là cái gì, đáp án tất nhiên là tìm câu dẫn Thượng Hà Thanh .

Ở theo đuổi Thượng Hà Thanh trong khoảng thời gian này lý, về công tác, Chung Khuynh Trà tan tằm về sau tuyệt không còn muốn, về xã giao, Chung Khuynh Trà nhất mã thủy toàn bộ giao cho nhân xa, tiền đã đánh mất có thể đi kiếm, nhân đã đánh mất cũng không đủ cho tìm, tình yêu so với thiên đại, ai cũng không có thể ngăn trở nàng cầu yêu nện bước.

Nhưng là, cũng có chút xã giao thật là không tốt đẩy rụng , tỷ như từ thủy phong nhất thủ tổ chức buôn bán tiệc rượu, hướng thương giới nhân vật nổi tiếng, chính phủ quan viên, nổi danh học giả cùng với chắc chắn diễn nghệ giới nhân sĩ phân biệt đệ ra mời hàm, thân là minh hào Nhị chương quỹ Chung Khuynh Trà tự nhiên cũng nhận được mời, lẳng gia tự mình hướng nàng đệ ra cành ô-liu, về công về tư, nàng đều lấy được. Mà lẳng gia nghĩ muốn cũng đỉnh chu toàn, nàng tích cực đề nghị Chung Khuynh Trà vô luận như thể nào cũng phải đem Thượng Hà Thanh cùng nhau trêu ghẹo mãi lại đây, nói trắng ra , lẳng gia cũng là

có điểm bất quai, nàng muốn nhìn một chút Chung Khuynh Trà cùng Thượng Hà Thanh đến tột cùng tiến hành tới rồi một bước kia.

Thượng Hà Thanh đối quán bar tiệc rượu loại này phàm là mang “Rượu” tự gì đó, luôn luôn hứng thú đam bạc, có thể tránh liên tị, quan trọng nhất nguyên nhân chính là, nàng không lớn hội uống rượu. Từ lượng thiên thả để một bên, chân chính muốn chết, là của nàng thể chất tương đối đặc biệt, nhất uống rượu, chuẩn lên mặt, cổ tình nàng lại là cái mặt trái xoan, ánh mắt còn lại đại lại linh hoạt, uống rượu lúc sau kia mặt đỏ cùng hầu hòng đường như, mãnh vừa thấy, quả thực chính là cái nữ hầy Tôn Ngộ Không. Đây phó bộ dáng, làm cho người ta nhìn khó tránh khỏi cười trộm, nàng lại tử sĩ diện, cho nên đối với trường hợp này, nàng cực nhỏ tham dự. Chính là, ăn hấp dẫn lại là như vậy khổng lồ, Chung Khuynh Trà vừa đi, của nàng cơm chiều sẽ không có tin tức, mà cùng Chung Khuynh Trà cùng đi có năng lực hải ăn một bữa, nàng luôn mãi cân nhắc, cố gắng cân nhắc, rốt cục hạ kết luận: đi!

Đi tiệc rượu, dù sao cũng phải mặc váy trang, cũng may Thượng Hà Thanh váy trang không tính ít, nàng cơ hồ không phí cái gì công phu liền đem mình cách ăn mặc xong rồi, váy vẫn là bình thường đồ váy sức váy nhả, váy sức vẫn là bình thường mang kia bộ nhĩ đính cùng điều trụ, quần lót vẫn là nàng bình thường yêu nhất phim hoạt họa tiểu quần lót —— này tựa hồ không đặc tuyển, cũng may quần lót là bên người mặc, người khác bình thường sẽ không đem đầu thân đến vấy lý nhìn, có thể xem nhẹ bất kể. Cùng bình thường bất đồng, chính là nàng cái đầu dài phát bàn bàn, đem quần áo ở nhà đổi thành màu trắng đại đeo tiểu lễ phục, đem dép lê đổi thành màu bạc thủy tinh giày cao gót, khác, không có. Tóm lại, Thượng Hà Thanh này thân cách ăn mặc, hướng để nghe thảo luận, tên là giản lược, hướng không tốt nghe thảo luận, đã kêu làm vừa thấy chuẩn phải đi hỗn ăn hỗn uống. Mặc kệ nói như thế nào đi, này thân cách ăn mặc, tổng coi như không có trở ngại.

So sánh với dưới, Chung Khuynh Trà cách ăn mặc còn có hương vị rất nhiều, nàng bàn khởi tóc hợp quy tắc có độ, tới có hứng thú, hiển nhiên chỉ dùng để đa nghi tư, một thân ám tử thiên hắc vải thun rơi xuống đất vẫn lễ vấy đem thân thể của hân tài làm nổi bật tương đương hoàn mỹ, kia váy thượng thâm v cổ áo làm cho cổ cùng xương quai xanh hiển lộ không thể nghi ngờ, một cái tương chui vòng cổ đối diện nhũ / câu, đỉnh dễ dàng làm cho người ta tạo thành một loại hòng lung lại hàm súc phán đoán, mà thanh lịch khuyên tai cùng hào phóng váy dung lại cho nàng thêm vài phần đoan trang, thỉnh thoảng thân nhiên cười, giống như sơ thăng ánh sáng mặt trời, tấn hiển cao quý thánh khiết.

Thượng Hà Thanh nhìn, đột nhiên có điểm mất hứng, nàng không hoà nhã rất đúng Chung Khuynh Trà, tự mình nói thầm: “Cũng không phải đi kết hôn, cách ăn mặc như vậy long trọng cho ai xem nha! Nôn! Chửi không nổi!”

Chung Khuynh Trà nghe xong, đột nhiên tâm hoa thực giận phóng, nàng nhạc vui vẻ học Thượng Hà Thanh, cũng tự mình nói thầm: “Cách ăn mặc như vậy long trọng cho người xem nha! Người không vui sao? Nôn! Chửi không nổi!”

“Nha! Người là cỡ nào lúc còn nhỏ!” Thượng Hà Thanh vừa nghe liền thích, nàng quả nhiên là cái hôn quân.

Tiệc rượu là ở chỗ tinh cấp khách sạn lầu ba, nơi này bố trí cũng không đơn hoa, nhưng thực lịch sự tao nhã, rộng lớn tràn nội lưu quang trần đầy màu, ngọn đèn dầu huy hoàng, rượu ngon món ngon sổ bất thắng sổ, các loại hoa tươi vừa đúng làm đẹp ở giữa, làm cho người ta cảm giác cảnh đẹp ý vui. Sân nhảy nội có mấy đôi nam nữ ở nhanh nhẹn khởi vũ, dàn nhạc diễn tấu trầm lại vui âm nhạc, bồi bàn quần áo sạch sẽ nâng rượu bàn qua lại xuyên qua, mọi người nho nhã lễ độ mỉm cười nói chuyện với nhau, nghiêm túc nhất phải hài hòa vô địch tốt không khí.

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà trước cùng thụ phong Đại đương gia tương kiến quốc khách sáo một phen, tái tiếp theo cùng Nhị đương gia lẳng gia khách sáo, lẳng gia tươi cười khả cú qua lại tảo nhìn các nàng hai người, trong lòng lần nữa tính toán các nàng tiến triển tới rồi một bước kia, nhìn xem Chung Khuynh Trà kia trương xuân phong đào đạt mặt, xem bộ dáng là thổ lộ qua, hơn nữa cũng không bị hoàn toàn cự tuyệt. Nhìn nhìn lại Thượng Hà Thanh kia thân cứ việc chính thể thoát nhìn thực thể diện, nhưng ở chi tiết thượng nhưng không dùng như thế nào đa nghi ăn diện, xem ra nàng vẫn chưa hết toàn bộ nhận Chung Khuynh Trà, dù sao, nữ vi duyệt mình giả dung, Thượng Hà Thanh không đủ dụng tâm, hoàn toàn thuyết minh nàng còn không có đem Chung Khuynh Trà trở thành người yêu đến xem, phải thực

trở thành người yêu đến xem , nàng nhất định cả ngày cách ăn mặc cùng đóa hoa đường như, Lộ Lộ không chính là như vậy thôi!

Lăng gia đang nhìn Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh , Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh đối này phản ứng vô cùng giống nhau, Chung Khuynh Trà Phảng phất không có việc gì nhân giống nhau cười nhìn lại, nhưng Thượng Hà Thanh lại bị xem có điểm sợ hãi, này tiểu nhị ánh mắt kia, như thế nào cùng lang bà ngoại đường như? Chẳng lẽ nàng biết điểm cái gì? Khả lão ni thanh liêm, quang minh bằng phẳng, một lòng hướng phật, cũng không có gì hay làm cho nàng biết đến nha!

Thượng bác sĩ là chưa bao giờ khăng chịu thiệt , lăng gia làm cho nàng không thoải mái , nàng cũng phải nhường lăng gia không thoải mái, nàng tiến đến lăng gia bên người, đề thấp cổ họng, nói: “Mấy ngày hôm trước Lộ Lộ thông đồng ta xem điểm đồ vật này nọ, người phải có hứng thú, ta truyền cho người xem!”

Lăng gia thoáng ngẩn ra, bình thần ung dung nói: “Thực xin lỗi, ta xem qua đâu.”

“Thật sự xem qua?” Thượng Hà Thanh không tin, Lộ Lộ đều nói cho nàng là lưng lăng gia trộm hạ tái bắt lương phim nhựa , lăng gia làm sao có thể biết?

“Thật sự!” Lăng gia nói thực khăng định, trong lòng lại ở tính kế trở về muốn thăm vấn Lộ Lộ đến tốt cùng cùng Thượng Hà Thanh nhìn những thứ gì không thể gặp quang ngoạn ý, lưng chính mình làm loạn, quả thực không muốn sống chẳng!

Thượng Hà Thanh đòi cái không thú vị, nàng cổ quái hàm tái cùng lăng gia khách sáo hai câu, lại theo Chung Khuynh Trà hướng lý đi, Chung Khuynh Trà hỏi: “Người vừa rồi cùng lăng gia nói gì đó?”

“Không có gì! Liên hỏi nàng dùng là cái gì nước hoa, quá hương ! Nôn! Hương ta quả muốn đánh hắt xì!” Thượng Hà Thanh mặt nóng lên, chạy nhanh hồ lộng qua đi, nàng cũng không nguyện nói cho Chung Khuynh Trà nàng xem bắt lương phim nhựa chuyện, nàng thừa nhận đang nhìn phim nhựa thời điểm, nàng không tự chủ được đi ảo tưởng Chung Khuynh Trà ở giường thượng có phải hay không cũng sẽ cùng phim nhựa lý nữ nhân giống nhau nhiệt tình, bất quá, này đó khả cũng không thể cùng Chung Khuynh Trà nói.

Thượng Hà Thanh vây quanh hội trường tảo một vòng, cũng phát hiện vài cái người quen —— mấy người ... kia tuổi trọng đại nổi danh học giả, nàng trên cơ bản đều biết, nổi danh học giả bên trong còn có cái hác tự mình cố gắng, nàng càng nhận thức. Nàng cùng Chung Khuynh Trà trước phân tán khai, đều tự tìm đều tự người quen ôn chuyện đi, nàng về sau bối thân phận trước nhất nhất cùng mấy người ... kia “Lão gia này” chào hỏi, lão gia này nhóm vừa thấy là đáng yêu tiểu , lại lấy trưởng bối thân phận quay về lấy tiếp đón, Thượng Hà Thanh miệng ngọt, nàng đỉnh khéo hướng lão gia này nhóm chào: “Lão sư gần đây được a trong nhà được a ngài gần đây ra quyển sách kia ta là phi thường phi thường thích a chờ có khi đang lúc ngài nên chỉ điểm chỉ điểm đệ tử a!”

Thân là học giả, trừ bỏ danh lợi, còn có cái gì là so với người khác thích chính mình thư hơn cao hứng chuyện sao? Vì thế, lão gia này nhóm cũng vui sướng hướng Thượng Hà Thanh ân cần thăm hỏi: “ gần đây được a cha mẹ được a có đối tượng đi muốn hay không lão sư giúp người giới thiệu vài cái a?”

Được rồi, Thượng Hà Thanh rất muốn nhéo lão gia này nhóm râu , nàng phiền nhất chính là người khác cho nàng giới thiệu đối tượng, nhưng nàng vẫn là đỉnh khách khí ứng phó rồi qua đi: “Làm cho ngài quan tâm thật sự là tam sinh hữu hạnh tạ ơn Tạ lão sư a!”

Nói thích ai thư không nhất định là thật thích, nói cho ai giới thiệu đối tượng cũng không nhất định là thật giới thiệu, mặc kệ như thế nào đi, trường hợp thượng chuyện, chuyện nhà trong lời nói, song phương dẫn đo đều có điều,so sánh đúng chỗ, Thượng Hà Thanh cũng nhân khuôn cầu dạng bưng chén rượu lấy chồng gia bính bính, chính là ở uống thời điểm, nàng chỉ dùng môi nhấp mân, kia rượu thủy chính là một chút cũng không hướng miệng tiến.

Chờ ai cái tiếp đón xong rồi, Thượng Hà Thanh lúc này mới đi đến lý nàng giác viễn hác tự mình cố gắng bên người, trạc trạc cánh tay của hắn, nói: “Hải! Người như thế nào đến nơi này đến đây?”

“Yêu! Hà a!” Hác tự mình cố gắng cao thấp đánh giá một lần Thượng Hà Thanh , “Vài ngày không gặp, lại tuần a!”

“Thân mình lớn lên tuần, không có biện pháp!”

“Người liền tự kỷ đi!” Hác tự mình cố gắng kinh ngạc hỏi: “Người như thế nào cũng tới ? Người cũng nhận thức lăng gia?”

“Tương đương nhận thức! Người sao?”

“Nàng là ta sư muội nha!”

“Úc! Các người là đồng học, ta thật đã quên điểm ấy, xem ra là lăng gia mời người tới .”

“Ngài cũng thật cất nhắc ta, lăng gia chỉ sợ nhất đã sớm đem ta đây sư ca cấp quên rồi! Ngày hôm qua nàng bán nói đùng tới ta mới mời ta tới, phỏng chừng cũng không phải thật thành mời.” Hác tự mình cố gắng vẽ mặt bí thức giục trạng.

Thượng Hà Thanh tỏ vẻ khinh thường: “Vậy người còn hậu trữ kiểm bì đến?”

“Hải! Nghỉ hè không có chuyện gì, hạt ăn hạt uống bài! Dù sao không tiêu tiền, không đến bạch không đến!”

“Kia hai ta tìm cùng nơi đi!” Thượng Hà Thanh chân thành cùng hác tự mình cố gắng bắt tay: “Hác đồng chí, ta cũng chủ yếu là đến ăn !”

Tục ngữ nói, cá tìm cá, tôm tìm tôm, hõn tìm hõn , lời này quả thực một chút không giả. Thượng Hà Thanh tìm được rồi đồng minh giả, tiểu sống lưng đỉnh đặc so với inox trông nom còn thẳng cứng rắn, nàng lôi kéo hác tự mình cố gắng tay áo, nói: “Đi! Ăn trước đi! Hai ta làm bạn, ăn đứng lên cũng không cần ngưng ngừng.”

“Đối! Đối! Biết ta tại sao tới lâu như vậy còn không có động quá một cây chiếc dưa sao? Ca liền thiếu cái làm bạn !” Hác tự mình cố gắng ai thán đùa giỡn bần: “Ta nhất Đại lão các ông, một người ăn, thật sự là lạ không dưới mặt mũi không thể đi xuống miệng, hoàn hảo, người đã đến rồi, ta thực an ủi!”

“Đừng nói nhảm ! Đi thôi! Ngày đều nhanh 8 điểm, ta còn một chút đồ vật này nọ chưa ăn, mau chết đói!”

Ở Thượng Hà Thanh dưới sự hướng dẫn của, hác tự mình cố gắng cùng chó Nhật dường như theo đuôi nàng đi tới tự giúp mình thực vật khu. Ở thực vật khu ăn cái gì cũng không có nhiều người, thừa thớt chỉ có mấy người, chính là mấy người ... kia, cũng bắt quá là ăn một chút tiếp theo đi, giống như tới tham gia tiệc rượu nhân cũng không biết đói dường như.

Đỉnh đúng dịp , Thượng Hà Thanh lại phát hiện một cái đang ở tọng đồng minh giả —— Lộ Lộ tiểu tử.

Thượng Hà Thanh âm thầm hút lương khí, xem này tiểu nhị, một người cô linh linh độc chiếm nhiều như vậy cái ăn, đối lui tới người qua đường ngay cả tiểu cũng không tiểu, này đặc cần nhiều quyết đoán! Thượng Hà Thanh môn tự vấn lòng, phải chính mình một người tại đây ăn, có thể ăn như vậy thông thuận lại hương vị ngọt ngào sao? Có thể đem người bên ngoài đầu tới ánh mắt kinh dị coi là dẹt hoa trên gấm sao? Đáp án: không thể! Thượng Hà Thanh quả thực sẽ sùng bái Lộ Lộ vị này tịnh đàn sứ giả !

Thượng Hà Thanh đi lên tiền, xao xao Lộ Lộ cánh tay khừ tay, nói: “Thật là tẩu xảo nha!”

Lộ Lộ kia chỉ đang muốn hưởng miệng tắc tôm thủ một chút, nghiêng đầu sang chỗ khác, vừa thấy là Thượng Hà Thanh , tròn mắt vừa chuyển, lập tức tản mát ra so với xuân phong còn muốn ấm lòng người cười, “Bác sĩ! Thật là tẩu xảo! Ta cùng lăng gia cùng đi , người chuẩn là theo khuyên trà cùng đi đi?”

“Làm người không cần rất thông minh!” Thượng Hà Thanh đem Lộ Lộ trong tay kia chỉ tôm đoạt lấy đến, nhét vào chính mình miệng, dính dính hồ đem Lộ Lộ cùng hác tự mình cố gắng lấy cực đơn giản lời nói phân biệt làm giới thiệu: “Hác tự mình cố gắng, dạy học tiên sinh; Lộ Lộ, hộ cá thể. Các người nhận thức nhận thức, cũng không phải ngoại nhân, tùy ý tán gẫu.”

Lộ Lộ cùng hác tự mình cố gắng cho nhau đánh tiếp đón, sau đó ba người một người bưng một cái chén đĩa, một bên câu được câu không nói chuyện, một bên số chết ăn, có đường lộ làm tấm gương, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng đây đối với bị đối quá nhân dân giáo sư cũng liền bất chấp vấn đề mặt mũi, đi theo học mở.

Thượng Hà Thanh ăn đồ vật này nọ khoa Lộ Lộ: “Một người cũng có thể ăn như vậy hoan, người thật giỏi!”

“Ta cũng vậy luyện ra , lãg gia có tụ hội và vân vân, thường thường mang theo ta cùng đi, ta cùng nàng này bằng hữu không quen, chỉ có thể dùng ăn nhiều để diễn tả tâm ý, người đừng lão trão tãu nha!” Lộ Lộ theo Thượng Hà Thanh móng vuốt dưới đoạt quá một con tôm, đắc ý dương giương lên, “Cuối cùng một con, về ta rồi!”

Thượng Hà Thanh chung quy hay là muốn mặt mũi , ở nơi này, nàng ngượng ngùng cùng Lộ Lộ đối với đoạt, chỉ có thể lấy nhất tiểu khối điểm tâm phóng tới miệng, lãm bãu oán giận: “Keo kiệt người!”

Ăn trong chốc lát, hác tự mình cố gắng đi toilet, Lộ Lộ lúc này mới tiến đến Thượng Hà Thanh cái lỗ tai dưới, lén lút nói: “Người xem khuynh trà bên người, lão có cái yêu tinh quãn quít lấy nàng đâu!”

Thượng Hà Thanh vừa nghe, ánh mắt không khỏi ở trong đám người sư tử tầm Chung Khuynh Trà , Chung Khuynh Trà tốt lãm tìm, nàng liếc mắt một cái liền thấy được, liền như vậy liếc mắt một cái, nàng kia trông mắt lý tựa như bị thống vào một cây thông, cay ứa ra hỏa —— Chung Khuynh Trà bên người có cái đỉnh yêu tươi đẹp nữ nhân ở kéo cửa nàng cánh tay, nữ nhân kia khãp là ông thực, hai người thoạt nhìn thân nhiệt cực kỳ.

Thượng Hà Thanh không biết ông thực, liền hỏi Lộ Lộ: “Nữ kia chính là ai a?”

“Không biết, không biết, ” Lộ Lộ quả thật cũng không biết, nàng tay trái khinh ắn ót, ra vẻ suy tư, “Bác sĩ, người đoán, khuynh trà cùng kia yêu nghiệt, có không có khả năng là một đôi?”

“Trời biết!” Thượng Hà Thanh giãỵ dựa bưng lên thực nữ cái giá, trong lòng chính là thực khó. Nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, không hề xem Chung Khuynh Trà , lại lần nữa suy nghĩ kia kéo nàng cánh tay nữ nhân đến tốt cùng là ai. Một lát sau mà, nàng mới như là phát hiện cái gì dường như, hỏi đường lộ: “Người có biết khuynh trà với người là giống nhau ?”

“Ấn hừ, ” Lộ Lộ đỉnh tao nhã nhún nhún vai, nói ra trong lời nói khả không cần thiết tao nhã: “Nàng cũng biết ta cùng lãg gia quan hệ, hắc! Ta còn biết nàng thích người, phải không làm sao có thể cả ngày với người ngủ nhiệt đầu giường đặt gần lò sưởi!”

“Liền người bốn sự!” Thượng Hà Thanh hắc nghiêm mặt nói. Nàng hiện tại tâm tình tựa như hồ tiêu ngâm mình ở lão dãm chua lý, chua xót thật sự.

Bồi bàn trải qua, Lộ Lộ bắt hai chén rượu, nàng biết rất rõ ràng Thượng Hà Thanh tửu lượng thậm thiên, nhưng vẫn là đưa cho người ta một ly, mị mị cười, nói: “Uống rượu, uống rượu!”

“Không uống!” Thượng Hà Thanh không tiếp, “Ta sẽ không uống rượu, người cũng không phải không biết.”

“A! Khác rượu không uống không quan hệ, rượu này người nên uống!” Lộ Lộ nhìn thấu Thượng Hà Thanh có điểm ghen manh mối, nàng không yên lòng mắt mời rượu: “Thụy phong có thể như vậy phát đạt, người đoán bọn họ đắc trải qua nhiều ít thiếu đạo đức sự? Đương nhiên, nhà của ta lãg gia chắc là không biết lãm, chủ yếu là cấp trên của nàng tương kiến quốc lãm. Người xem, này rượu đồ tương đương quý báu, này đều chỉ dùng để thụy phong tiền đen mua tới, bao nhiêu người cả đời cũng uống không đến loại rượu này, người có cơ hội uống ngay gì chứ không uống? Cõi như là vi lao động nhân dân xả giận đi! Người chính là không uống, cũng phải hưởng bên trong nói ra nước miếng mới đã nghiền! Đến đây đi bằng hữu! Uống chỉ phun chỉ! Tùy người liền!”

“Nôn ——! Người nói quả thực một chút đều đối!”

Ở Lộ Lộ có một phong cách riêng mời rượu dưới, Thượng Hà Thanh cuối cùng tiếp nhận chén rượu, nàng trong lòng không thoãi mải, một hơi uống cạn.

38. Chương 38

Hạng người gì dễ dàng nhất uống rượu? Có tâm sự nhân.

Thượng bác sĩ liền có tâm sự, nàng không thích nhìn đến Chung Khuynh Trà cùng trừu nàng bên ngoài nữ nhân do dự, nàng đỉnh chán ghét cái kia kéo Chung Khuynh Trà cánh tay lớn lên cực yêu tươi đẹp tên, tuy rằng nàng liền nhìn người ta liếc mắt một cái, ngay cả người ta đến tốt cùng lớn lên là dạng gì cũng không thấy rõ sờ, nhưng nàng vẫn là cảm giận nhiên ở trong lòng làm cho người ta hạ hạ một cái tốt đẹp chính là định nghĩa —— lão yêu bà.

Lộ Lộ mời rượu có thuật, Thượng Hà Thanh từ lượng lại thiếu, không uống vài chén, đầu của nàng đã muốn bắt đầu say xe, khuôn mặt cũng bắt đầu từ hồng hướng tử phát triển. Nàng không thích rượu, cũng không đại hội uống rượu, lại càng không hội phẩm rượu, dù cho rượu tới rồi miệng nàng lý cũng là một chút – ý vị —— miêu nước tiểu đường như. Bất quá, nàng hiện tại uống miêu nước tiểu, xác nếu như Lộ Lộ theo như lời: tương đương quý báu. Về phần có bao nhiêu quý báu, nàng phân biệt rõ không được, nhưng nàng tấp lấy ra ngọt vị, ở Thượng Hà Thanh nhận tri lý, ngọt miêu nước tiểu, chính là hảo tửu. Chẳng sợ hướng rượu xái lý vài lên bán cân đường dâu, chỉ cần có thể làm cho nàng giác ra ngọt đến, nàng sẽ chỉ vào rượu xái nói đây là mao thai.

Tái ngọt rượu cũng là rượu, thượng bác sĩ đối điểm ấy luôn luôn là nhận dị thường minh xác, nàng nhắc nhở mình không thể uống nhiều, nếu không sẽ làm nhân chế giễu, chính là, quý biết vì cái gì Lộ Lộ đem chỉ cần nâng cốc hướng tay nàng lý nhất phóng, nàng liền không tự chủ được uống xong đi. Nàng cùng rượu tựa hồ kết thù, càng không nghĩ uống, càng là uống, cũng không lâu lắm, nàng đã muốn bắt đầu có điểm đứng không yên.

Lại nói tiếp, Thượng Hà Thanh đối rượu mâu thuẫn, cũng là có lịch sử có thể ngược dòng. Đó là ở nàng mười ba tuổi năm ấy cha mẹ kết hôn kỷ niệm mặt trời đã cao, thượng quân hà cùng lưu đồ đôi ẩn tình đưa tình nâng cốc ấm, Thượng Hà Thanh nhìn kích động, cũng thế nào cũng phải uống một chén không thể. Kỷ niệm ngày thôi, làm cho tình yêu kết tinh uống điểm tiểu rượu không ảnh hưởng toàn cục, Thượng Hà Thanh muốn uống rượu, thượng quân hà cùng lưu đồ đều tỏ vẻ cổ vũ, này nhất cổ vũ khả khó lường, chưa từng dính quá một giọt rượu Thượng Hà Thanh, tại kia ngày một chút mãnh uống ngay tam bình, uống xong lúc sau mà bắt đầu vây quanh phòng ở mãi đang lúc phun, phun hoàn lúc sau mượn táo đem đùa giỡn rượu điên, trong nhà đại thủy tinh gương đều làm cho nàng cấp tấp, lưu đồ son môi đều làm cho nàng cấp đồ đến trên tường, thậm chí mà ngay cả thượng quân hà giấu ở gối đầu dưới an toàn bộ cũng làm cho nàng cấp trở thành khí cầu thổi ngoan, kia khí cầu phiêu cả phòng đều là, hảo hảo một cái kỷ niệm ngày, bị nhà mình khuê nữ cấp giày xéo thành như vậy, thượng quân hà cùng lưu đồ kia nguyên bản người nông ta nông ngọt mật chi tâm, trong phút chốc biến thành mới vừa nữ sinh hoàng qua, khổ cực kỳ.

Cũng may ông trời có đôi khi coi như công bình, Thượng Hà Thanh lần đầu tiên uống rượu, lần đầu tiên uống rượu, khiến cho nàng uống bị thương, đánh kia về sau, nàng không hề động rượu, lại càng không nguyện đi uống thứ này, quy củ làm một cái hảo hải tử. Lớn lên về sau, rượu trắng tổng cũng không thể thiếu, bình thường nàng cùng đồng sự bằng hữu đi ra ngoài, nàng tổng hội trước đó đầu có nàng không thể đụng vào rượu không thể uống nhiều, mọi người cũng đều tỏ vẻ lý giải, cơ hồ không vài người giống hiện tại Lộ Lộ như vậy dùng sức nâng cốc hướng miệng nàng lý quán, hiện giờ bị Lộ Lộ như vậy nhất quán rượu, thân mình sẽ không bao nhiêu rượu tế bào, rượu phẩm còn cực đoan thấp kém Thượng Hà Thanh rất khó chống đỡ, vài chén rượu hạ đồ, nàng khinh phiêu phiêu quả thực sẽ ở tại chỗ khiêu ba lồi!

Chung Khuynh Trà rất nhanh liền phát hiện Thượng Hà Thanh bên kia tình huống, nề hà ông thực vẫn quán quít lấy nàng, nàng không dễ dàng thoát thân. Nay vẫn Chung Khuynh Trà, tựa như một gốc cây ở trong tối ban đêm nở rộ hoa quỳnh, tản ra vô tận dụ hoặc, thẳng làm cho ông thực vừa thấy lại nhìn, nhìn lại xem, luyện tiếc na mở mắt. Nàng vẫn đi theo ở Chung Khuynh Trà bên người, cùng nàng cùng nhau cùng người khác nói chuyện với nhau, nàng ở vẫn ngụ ở Chung Khuynh Trà cánh tay khi, Chung Khuynh Trà quấy người một cái, nhưng ngại vu mặt mũi, nàng giãy dụa không đủ hoàn toàn, cái này cho ông thực ảo tưởng cơ hội, nàng nghĩ muốn Chung Khuynh Trà đối mình nhất định vẫn là hữu tình, nàng thậm chí nghĩ muốn ở nay vẫn có không cùng Chung Khuynh Trà vượt qua một đêm đêm xuân, nghĩ đến đây mà, ông thật sự nhiệt huyết bắt đầu sôi trào.

Chung Khuynh Trà ám chỉ ông thực nhiều lần phải giữ một khoảng cách, ai ngờ ông thực căn bản không nghe nói, trái lại đặt cái mũi lên mặt tát khối kiêu đến, có nhiều người như vậy tại bên người, Chung Khuynh Trà không thể bãi mặt lạnh, chỉ có thể không thể nề hà thở dài. Thẳng đến lãng gia phát hiện ông thật sự ánh mắt có điểm gì là lạ, đuổi mau tới đây pha trò, thuận tiện xảo diệu địa tìm cái lý do, đem ông

thực chế thuốc đến tương kiến quốc bên kia đi, Chung Khuynh Trà lúc này mới có thể nhả ra khí.

Chờ ông thực ly khai, lăng gia hỏi Chung Khuynh Trà : “Ông thực thích người?”

Chung Khuynh Trà hơi hiền mỗi một gật gật đầu, nàng không nghĩ nói ông thực, nhắc tới liền phiền.

Lăng gia cũng không nói nhiều, chỉ đồng tình dường như cười, “Thuốc cao bôi trên da chớ khó nhất lo liệu, phải vất vả người a. Nhanh đi hà bên kia đi, nàng giống như uống nhiều quá.”

Chung Khuynh Trà đối lăng gia nói một tiếng “Cám ơn “, cảm ơn lăng Gia Lai giúp nàng giải vây, lăng gia hiểu rõ. Sau đó, Chung Khuynh Trà rất nhanh đi đến Thượng Hà Thanh bên người, Lộ Lộ thấy nàng lại đây, nhanh đưa nghĩ muốn hướng Thượng Hà Thanh trong tay tắc chén rượu tha nửa vòng, bỏ vào trên bàn, lại trang thực nhã cười: “Người khả tính ra rồi! Bác sĩ uống lớn, lão nghĩ muốn lôi kéo ta cùng nàng khiêu ba lôi đầu!”

Lộ Lộ liên tiếp hướng Thượng Hà Thanh miệng quán rượu, Chung Khuynh Trà chính là xem thực rõ ràng, nàng đỡ lấy Thượng Hà Thanh , miết Lộ Lộ liếc mắt một cái, nói: “Người này làm bằng hữu , thật đúng là đủ phúc hậu.”

“Vì người, phúc hậu là phải !” Lộ Lộ mặt mày hớn hở , “Xã giao không sai biệt lắm , các người mau trở về đi thôi, ta đi tìm lăng gia, trong chốc lát cũng trở về đi.”

Chung Khuynh Trà bắt đắc dĩ lắc đầu, nâng động bất động đã nghĩ khiêu ba lôi Thượng Hà Thanh đi ra khách sạn. Ở trên đường, Thượng Hà Thanh coi như là có điều,so sánh ngoạn , trừ bỏ thí đùi thượng giống đâm cái đinh giống nhau qua lại nữa, còn lại , cũng cần là đuổi thẳng cánh tay chu tiểu miệng lằm bằm lâu lâu: “Choáng váng đầu, nghĩ muốn phun, nôn! Ta muốn phi!”

Bóng đêm rất đẹp thực động lòng người, Chung Khuynh Trà chính là không một chút tâm tình thưởng thức, nàng một bên chiếu cổ Thượng Hà Thanh , một bên đem xe khai bay nhanh, chỉ ngóng trông nàng có thể nhìn một chút, đợi cho gia về sau tái phun tái phi.

Thủ cơ vang lên, là ông thực đánh tới , Chung Khuynh Trà không có đón, nàng biết ông thực ở đánh cái gì bàn tính, không cần (phải) nghĩ ngợi lập tức tắt máy.

Chung Khuynh Trà không đi Thượng Hà Thanh gia, mà là đi nhà mình, nhân vì mình gia ly khách sạn tương đối gần một ít, không thể không nói, đây là một cực kỳ lựa chọn sai lầm.

Rốt cục về đến nhà , rượu đỏ tác dụng chậm cũng nổi lên, mà Thượng Hà Thanh rượu điên cũng bắt đầu chính thức đùa giỡn , nàng cuộc đời chỉ say quá hai lần, chỉ đùa giỡn quá hai lần rượu điên, lần đầu tiên rượu điên, đùa giỡn cấp cha mẹ nhìn, lần thứ hai rượu điên, thực vinh hạnh , làm cho Chung Khuynh Trà quán thượng .

Nàng bắt tại Chung Khuynh Trà trên người, đá rơi xuống giày cao gót, giày cao gót trình 30 độ sừng thẳng tắp hướng lên trên phi, tốc hành trần nhà, yên lặng không đủ một giây, lại đi đau quần bụng dưới, Chung Khuynh Trà ngửa đầu hướng lên trên vừa thấy, trực giác phản ứng chính là trốn, đáng tiếc, không còn kịp rồi, đây hài gót chính tạt của nàng cái mũi thượng, nàng bẻ nhanh mắt, loan hạ thất lưng, che cái mũi, đau quá muốn khóc.

Thượng Hà Thanh cũng mặc kệ này đó, nàng quơ lường cánh tay, đặt lường chân, từng bước nhất lão đảo khiêu ba lôi đi phía trước đi, thuận tiện còn tóc bay rồi Cửu dương thần công, một chưởng chụp đến bình hoa thượng, bình hoa dập nát, một cước đặt đến trên bàn trà, bàn trà tao ương, miệng còn chỉ không được lớn tiếng kêu: “Mụ mụ, mụ mụ, ta muốn mụ mụ!”

Chung Khuynh Trà bắt chấp cái mũi đau, hai cái bước dài qua đi, đem nàng ôm vào trong ngực, gian nan na đến sô pha bên, nhất thí đùi ngồi xuống, nhu nhu Thượng Hà Thanh mặt, hồng : “Lập tức đi tìm mụ mụ, ngoạn, đừng hào!”

“Ta muốn mụ mụ... Nàng khi dễ ta, mẹ, nàng khi dễ ta!” Thượng Hà Thanh đem Chung Khuynh Trà trở thành mẹ.

Chung Khuynh Trà dở khóc dở cười, “Ai khi dễ người? Ta tấu nàng đi.”

“Chung Khuynh Trà khi dễ ta! Nàng cùng lão yêu bà thông đồng! Nôn! Chọc ta phiền! Khi dễ ta! Ta muốn mụ mụ! Mụ mụ tốt nhất!”

Nguyên lai là Thượng Hà Thanh nhìn đến mình và ông thực cùng một chỗ, ghen tị, sắp thắng lợi cờ xí ở hướng Chung Khuynh Trà ngoắc, nàng trong lòng nhất ngọt, cái mũi cũng không đau, nàng cười hồng nói: “Ta đi tắm nàng, đi tắm nàng được không?” Tiếp theo, nàng đem Thượng Hà Thanh bàn khởi tóc buông đến, hôn cái trán của nàng, thì thảo địa nói: “Hà, ta chỉ thích người một cái, ông thật sự là qua đi thức, chúng ta không hề có thể, nàng quần quít lấy ta, ta không có cách nào khác thoát thân, không phải cố ý cho người ghen, ta chỉ yêu người một cái.”

Sâu như vậy chuyện thổ lộ, say lớn Thượng Hà Thanh lại căn bản nghe không được, cho dù nghe được, lời này cũng đến không được của nàng trong đầu, nàng chỉ lo giống sâu lông giống nhau lắc lắc thân tử than thở: “Khó chịu, choáng váng đầu, mẹ, ta khó chịu!”

Đột nhiên, Thượng Hà Thanh không than thở, Chung Khuynh Trà chạy nhanh cúi đầu xem nàng, chỉ thấy Thượng Hà Thanh kia hai móng vuốt, đang ở trước ngực của mình qua lại lay, lay trong chốc lát, cuối cùng bái tới rồi bảo, nàng một tay cầm lấy một cái nhũ, cùng khẳng bánh mì giống nhau hướng lên trên khẳng, khẳng Chung Khuynh Trà tóc thẳng dựng thẳng.

Chung Khuynh Trà mặc chính là thấp hung văn trang, không có mặc nội y, Thượng Hà Thanh kia nhất lay, đã đem nàng nửa người trên quần áo cấp lay mở, lay khai coi như xong, nàng thế nhưng còn như thế vô sỉ hướng lên trên khẳng, hướng lên trên khẳng coi như xong, hạ miệng còn như thế không nhẹ không nặng, cái này thực làm cho người ta sinh khí, đó là cỡ nào kiều nộn hai đóa hoa a, người tại sao có thể cùng khẳng xương cốt giống nhau khẳng!

Chung Khuynh Trà hít sâu hai cái, làm cho mình phải bình tĩnh, nàng không hề trông nom Thượng Hà Thanh có phải hay không muốn mẹ, nhất cánh tay đem nàng đẩy ra, đem thất lễ tám tán quần áo rõ ràng cởi xuống dưới, càng làm Thượng Hà Thanh quần áo cởi sạch sẽ, chết lại tha sống túm dất nàng cùng đi dục thất hướng tám.

Thượng Hà Thanh phát hiện hảo ngoạn, cũng sẽ không đùa giỡn rượu điên rồi, khả hảo ngoạn một khi cách xa nàng đi, rượu của nàng điên lại nổi lên, ở dục trong phòng, Chung Khuynh Trà hướng bồn tắm lớn lý phóng thủy không kịp bắt kể nàng, trong nháy mắt công phu, nàng liền đông lay động tây hoảng đem bãi hảo hảo tắm lựt tắm mặt răng sữa cao bàn chải đánh răng từ từ toàn bộ rửa sạch dùng phẩm đều ném nhất địa, mỗi ném giống nhau đồ vật này nọ, miệng liền không chịu ngồi yên lẩm bẩm một câu: “A phi a phi, nôn! Ta muốn phi!”

Chung Khuynh Trà nhặt lên xà phòng nàng ném mặt màng, Chung Khuynh Trà nhặt lên khăn tắm nàng sải giặt quần áo phần, Chung Khuynh Trà triệt đông tường bồ tây tường, đông bồ tây bồ cũng chưa nàng ném tốc độ nhanh, Chung Khuynh Trà hỗn hển quả muốn cầm lấy chổi lông gà đem nàng cấp trừu tử. Cuối cùng, nàng đơn giản cũng không tái bồ, rõ ràng nài ép lôi kéo kháng ngự ở Thượng Hà Thanh, dùng mạng già cổ gằng đem nàng hướng bồn tắm lớn lý ấn.

Ở bồn tắm lớn lý, Thượng Hà Thanh cũng bắt lão thật, nàng sạch sẽ thân tử cùng cá chạch giống nhau qua lại nữ, miệng không ngừng tru lên: “Người khi dễ ta! Ta muốn mụ mụ! Mụ mụ!”

Thượng Hà Thanh thân tử là thực dụ hoặc nhân, chân dài thắt lưng tề, không thể nào vận động, bụng cũng rất nhanh bình, hung bộ tuy rằng không tính là ba đào hung dữ, cũng là vừa đúng no đủ đầy đà, mà làm nàng nữ động thời điểm, hồng thân khẽ nhếch, ánh mắt phát mị, phối hợp rượu sau men say, kia dụ hoặc lại mở rộng vài tầng. Chung Khuynh Trà nhắm mắt lại, liều mạng tự nói với mình phải trấn định, lúc này mới thoáng ổn quyết tâm đến, chết lại mệnh đề lại cổ nữ nữ thí đùi nữ nữ Thượng Hà Thanh, cùng cấp con chó nhỏ tắm rửa giống nhau hướng trên người nàng vẽ loạn tắm rửa lu.

Tốt xấu đi, ở ra vài thân mồ hôi nóng lúc sau, cuối cùng đem tắm cấp Thượng Hà Thanh tắm xong rồi, cho nàng tắm xong rồi tắm, Chung Khuynh Trà lại chạy nhanh đem mình thân tử qua loa vọt hướng, sau đó khóa thượng khăn tắm, sẽ giúp Thượng Hà Thanh bộ thượng váy ngủ, bán ôm nàng hướng phòng ngủ đi.

Theo dục thất đến phòng ngủ, đường xá phi thường gần, bất quá là mười đến bước khoảng cách, nhưng chính là này ngắn ngủn mười đến bước, bởi vì Thượng Hà Thanh bắt lão thật, Chung Khuynh Trà vẫn là

đi ra một thân hân. Thằng đến đem Thượng Hà Thanh an trí đến giường thượng, Chung Khuynh Trà lúc này mới xem như có thể suyễn thở, Thượng Hà Thanh tóc vẫn là thấp, nàng lấy quá máy sấy, bán nắm cả nàng, giúp nàng cai đầu dài phát thổi làm, lại gây sức ép ra một thân hân.

Theo lý thuyết, đều say thành bộ dáng này, tắm cũng giặt sạch, thân tử cũng thư thái, nằm đến giường thượng liền chạy nhanh ngủ đi. Ai ngờ Thượng Hà Thanh thân thể nhất sự cầy, nếu không không thành thật, ngược lại càng sinh động, nàng ở giường đi lên quay về lăn lộn, miệng lại bắt đầu sói tru: “Mụ mụ... Hừm hực, ta muốn hừm hực!”

Chung Khuynh Trà chạy nhanh lấy cái ôm chầm nhét vào nàng trong lòng, ngực, nhìn xem nàng coi như im lặng, lại vội vàng chạy tới phòng bếp vọt một ly mật thủy, nàng mới vừa bưng cái chén trở về, Thượng Hà Thanh lại nháo mở, nàng đem ôm chầm đoán đến một bên, kêu to: “Không phải hừm hực! Ta muốn hừm hực!”

Chung Khuynh Trà tiểu bước chạy qua đi, đem cái chén phóng tới trên bàn, ngồi chồm hồm đến giường thượng, càng làm Thượng Hà Thanh lâu tới rồi trong lòng, ngực, nàng biết Thượng Hà Thanh nghĩ muốn cái gì, cái gọi là hừm hực, bất quá là nghĩ muốn sờ nhũ mà thôi, quả nhiên, Thượng Hà Thanh nhất đề sát vào Chung Khuynh Trà hung, cũng không náo loạn, Chung Khuynh Trà nhanh đưa mật thủy đoạn lại đây, nhỏ giọng hồng: “Uống trước điểm mật thủy, uống ngay sẽ không đau đầu, ngoan, uống một chút.”

Hồng ban ngày, Thượng Hà Thanh mới uống xong non nửa chén, Chung Khuynh Trà nhú mày, đơn giản đem mật thủy hướng chính mình miệng ẩm một hơi, rồi hướng chuẩn Thượng Hà Thanh mạnh miệng đi xuống quán, Thượng Hà Thanh tựa hồ thực thích loại này uống nước pháp, không khóc không nháo tùy ý Chung Khuynh Trà uy nàng uống nước. Chung Khuynh Trà đem thủy quán xong rồi, xem xét xem xét Thượng Hà Thanh, tâm thần vừa động, còn muốn tiếp theo quán, chính là lần này nàng không tái nước uống, mà là nghĩ muốn cùng Thượng Hà Thanh đến một lần thật thâm hôn. Đỉnh đáng tiếc, Thượng Hà Thanh lần này tuyệt không phối hợp, Chung Khuynh Trà mới vừa thiếp đến trên môi của nàng, nàng liền một cái tát chụp tới rồi người ta cái ót thượng, còn cai đầu dài uốn éo, nhắm mắt lại, cau mày, thần khí mười phần thán một câu: “Đến mức hoảng!”

Thượng Hà Thanh thủ là lấy khắc đao, tay nàng kính là bình thường nữ nhân không có cách nào khác so với, Chung Khuynh Trà sờ sờ chính mình cái gáy, hỏa cay đau, tức giận nàng quả muốn đem Thượng Hà Thanh móng vuốt chặt bỏ đến, khả vì ngày sau chính mình tính phúc suy nghĩ, nàng vẫn là nhịn được. Thượng Hà Thanh lại đi của nàng trong lòng, ngực chui, lưỡng thủ cũng bắt đầu trảo ngụ ở kia đối nhũ không hề phóng, thậm chí ngay cả đầu cũng thấu qua đi, bắt được kia đối “Bạch bánh mỳ”, luôn luôn liên khăng nhất khăng, thẳng đến sự buồn ngủ hoàn toàn đem nàng bao trùm, nàng mới rốt cục không hề khăng, khả miệng lại còn hàm kia khóa anh đào, thường thường tựa như trẻ con giống nhau duyên nhất duyên.

Chung Khuynh Trà nhận mệnh đem Thượng Hà Thanh dùng lực nắm ở, tay phải rất nhanh sàng đan, tùy ý nàng kia há mồm ở trước ngực của mình hồ chỉ phi vi. Nàng thích Thượng Hà Thanh, yêu Thượng Hà Thanh, nếu thích nàng, yêu nàng, như vậy, phải đi tôn trọng nàng. Nàng không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, nàng tin tưởng một ngày nào đó, Thượng Hà Thanh hội cam tâm tình nguyện đem mình giao cho nàng.

Chờ Thượng Hà Thanh đang ngủ, không hề tranh cãi âm ỉ, nàng mới nhẹ nhàng đẩy ra Thượng Hà Thanh, khổ hé ra mặt cúi đầu thẩm tra xét một lần chính mình hung, kia bị gây sức ép quá hung, che kín Thượng Hà Thanh lưu lại dấu vết, Chung Khuynh Trà xấu hổ và giận dữ cắn răng, nàng thề một ngày nào đó nàng muốn đem hôm nay chịu trôi qua tội đủ số còn tới Thượng Hà Thanh trên người.

Ngày hôm sau, thẳng đến thái dương hiện lên giữa sườn núi, Thượng Hà Thanh mới chậm rãi tỉnh lại, cứ việc uống ngay mật thủy, nhưng là, rượu sau nàng vẫn có chút rất nhỏ đau đầu, nàng nhu nhu mắt, tổng cảm thấy được cổ họng phát làm, mới vừa tính toán uống chén thủy, một chén nước liền đệ đưa đến nàng trước mắt.

Nàng bán ngồi xuống, trước cảnh giác xem xét xem xét chính mình thân tử, mặc váy ngủ, không ít cân đoán hai, khá tốt! Ánh mắt tái nhìn quanh một vòng, mới phát hiện đây là Chung Khuynh Trà gia, mà Chung Khuynh Trà cũng đang mặc màu trắng ti chất áo ngủ đứng ở bên người nàng, nàng tiếp nhận Chung Khuynh Trà trong tay thủy, chậm rãi uống xong đi, cùng Phật gia dường như thanh thanh cổ họng, này

mới mở miệng nói chuyện: “Ta tối hôm qua giống như uống rượu .”

“Không cần giống như, đúng vậy xác thực uống rượu .” Chung Khuynh Trà lãnh nghiêm mặt nói.

“Úc! Uống rượu thật khó chịu, ” Thượng Hà Thanh dùng khoe mắt ngắm ngắm Chung Khuynh Trà , không rõ nàng vì sao mà mặt lạnh, nàng nghĩ muốn giành được chiếm được đồng tình, Chung Khuynh Trà lại không nhất định điểm đồng tình biểu tình, vì thế nàng tiếp theo cường điệu: “Tương đương khó chịu!”

“Yên tâm đi, không ta khó chịu.”

“Người cũng uống say?”

“Ta thật ngóng trông ta có thể uống rượu.”

“Như thế nào?”

“Hà , người tối hôm qua đối ta ta đã làm gì, thật sự tuyệt không nhớ rõ ?” Chung Khuynh Trà hỏi có điểm tối.

Thượng Hà Thanh nhất ngốc, chớp chớp mắt, cố gắng suy nghĩ một chút, nói: “Ta nhớ rõ ta nghĩ phải mụ mụ.”

“Còn có đâu?” Chung Khuynh Trà hỏi càng phát ra tối.

“Không có! Người cũng, nhưng đừng vu ta!” Thượng Hà Thanh làm ra một bộ tự vệ trạng, nàng khả không tin chính mình có đem Chung Khuynh Trà cấp cứng rắn thượng cung bốn sự.

“Ta vu người?” Chung Khuynh Trà tức giận mặt xám ngắt, nàng đem áo ngủ cổ áo hơi hơi rộng mở, chỉ một lóng tay, bắt đầu trách cứ: “Người xem, này đều là của người công lao!”

“Nha!” Thượng Hà Thanh nhìn chằm chằm Chung Khuynh Trà kia đối muôn tía nghìn hồng nhũ, trông mắt bắt đầu đăm đăm, thẳng nửa ngày, mới phát ra một câu đỉnh chân thành cảm thán: “Nôn! Cỗ nào tuyệt vời oa bánh ngô!”

“Người như thế nào không đi nhảy lầu!”

39. Chương 39

Hè nóng bức mùa, đại nhiệt bộc vạn vật, vạn vật không thể trốn, táo giả muốn ra hỏa, dịch giả dục lưu cao.

Không biết là thời tiết tác quái, vẫn là tâm lý tác quái, dù sao, hiện tại Thượng Hà Thanh cảm giác phi thường nhiệt, nàng ngóng nhìn Chung Khuynh Trà kia muôn hồng nghìn tía, sắc màu rực rỡ hung, đánh chết cũng không thể tin được đó là chính mình hôn môi gây nên, lão ni là một cỗ nào gây thơ nhân a, làm sao có thể làm ra như vậy cảm thú hành trình đến!

Khả chứng cứ bãi ở nơi nào, Chung Khuynh Trà thoát nhìn cũng không giống như là thích ngoạn tự ngược nhân, nàng không tốt đi phủ định, cho nên, nàng rất nóng, nhiệt cực kỳ —— nàng nhất định tới nan kham chuyện liên nhiệt, cho dù là ở tam chín ngày đầu, nàng cũng sẽ đánh rùng mình cảm thấy được nhiệt —— gần nhất là vi hành vi của mình cảm thấy e lệ, thứ hai là vi kia đối nữ tuyệt vời cảm thấy ngưỡng ngùng, nàng là cỗ nào muốn dùng hai tay che mắt, tái theo khe hở lý trộm địa xem, chính là, không thể như vậy lo liệu, như thế gây thơ hành vi, thượng bác sĩ kiên quyết không cần lượng ra tay.

Thượng bác sĩ là hỗn ra tới, “Hỗn” thứ nhất nguyên tắc chính là chơi xấu, vì mặt mũi, thượng bác sĩ mà bắt đầu đùa giỡn nổi lên vô lại, nàng chậm rì rì xuống giường, ra vẻ trấn định tự hỏi tự đáp: “Hỗn không phải là ta làm cho đi? Nhất định không phải ta làm cho!”

“Không phải người, chẳng lẽ là quỷ sao?” Chung Khuynh Trà nắm chặt nắm tay, nhất nhãn nhìn nữa xem nàng đến tột cùng có thể vô sỉ đến loại nào cảnh giới.

“Nói không chừng người đã bị quỷ áp giường rồi đó!” Thượng Hà Thanh không phụ sự mong đợi của mọi người, vô lại đùa giỡn đúng lý hợp tình.

“Ta bị người này chỉ quỷ áp giường !”

“Người oan uổng người tốt, mau hạ lực nguyệt tuyết bay !”

“Tối hôm qua đã muốn hạ quá lực nguyệt tuyết bay !” Chung Khuynh Trà tức giận đem áo ngủ cổ áo lap hảo, “Người đem ta đập hư thành như vậy, người xem nên làm cái gì bây giờ?”

Đập hư? Đây từ dùng là! Thượng Hà Thanh thiếu chút nữa bị chính mình nước miếng cấp sang tử, lão nương cũng phải hội đập hư nhân tài đi a! Nàng xem nhẹ rụng cái từ này, tái nhìn một cái Chung Khuynh Trà kia đối đã muốn bị áo ngủ che che lại nhũ, trong lòng có điểm cẩn thận đau, như vậy trắng nõn hai không vừa yêu, bị treo lên nhiều như vậy cờ màu, làm cho ai nhìn đều đắc đau lòng. Không thể điều khiển tự động , nàng nghĩ muốn thân thủ đi trấn an trấn an, mà của nàng động tác cũng so với tư tưởng trước tiên từng bước, cánh tay đã muốn nâng đến giữa không trung, mắt thấy sẽ chạm được ngọn núi kia, nàng phương mới phát hiện như thế trấn an hội thực thất thất.

Nàng phần nộ rút về móng vuốt, cùng từ mẫu đường như, hỏi: “Còn đau không?”

“Đau!” Chung Khuynh Trà nhìn chằm chằm nàng kia chỉ lùi về đi thủ, nhãn tình sáng lên, làm Tây Thi phụng tâm trạng, “Đau thực!”

“Hừ!” Thượng Hà Thanh mạnh nhớ tới tối hôm qua cùng Chung Khuynh Trà do dự cái kia lão yêu bà, kia một chút đau lòng cũng tùy theo tan thành mây khói, “Xứng đáng!”

Chung Khuynh Trà sững sốt, tiếp theo lại vui vẻ ra mặt, “Tối hôm qua người đàn bà kia, kêu ông thực, là ta tiền bạn gái, ta cùng nàng không có gì.”

“Liên quan gì ta!” Thượng Hà Thanh ôm lấy gối đầu, quệt mồm ngồi vào bên giường, mới vừa ngồi xuống, lại đứng lên, đem gối đầu nhất ném, nói: “Nàng về nước ? Ta còn không thấy rõ nàng dài cái dạng gì đâu, người có ảnh chụp không có?”

“Không có, ta đã nói với người, của nàng ảnh chụp ta đều san san, buộc đã đánh mất, ” Chung Khuynh Trà đi qua đi, ôm Thượng Hà Thanh thắt lưng, ở nàng trên cổ nhẹ nhàng vừa hôn, cực đủ mỹ hoặc nói: “Người ghen tị, ta thật cao hứng.”

Thượng Hà Thanh thân mình rõ ràng run lên một chút, nàng đỏ mặt đẩy ra Chung Khuynh Trà , dùng sức chặt lại cơ thể, phụng phịu nói: “Thiên tài ghen! Ta chỉ là muốn biết nàng dài cái dạng gì mà thôi.”

Chung Khuynh Trà đỉnh khách quan nói: “Lớn lên rất được, nhưng đối với người đáng yêu, mặc kệ ta hiện tại như thế nào phiền nàng đi, nàng đối ta rất tốt, điểm này luôn kém không được. Trước kia chúng ta cùng một chỗ thời điểm, nàng đối ta thường thường hữu cầu tất ứng, chẳng sợ ta nghĩ phải bầu trời ánh trăng đâu, nàng cũng sẽ nghĩ biện pháp giúp ta hái xuống...”

“Nôn! Được rồi được rồi!” Thượng Hà Thanh đánh gãy Chung Khuynh Trà , trong lòng đột nhiên có loại khó có thể hình dung khổ sở, “Người vẫn chưa xong ! Thực chịu không nổi, nàng tốt như vậy, người tìm nàng sống đi a!”

“Nàng dù cho, không phải ta muốn kia bàn đồ ăn, cũng không tốt nha!” Chung Khuynh Trà thẩu đi lên, rất nhanh hôn Thượng Hà Thanh thân, lại rất nhanh rời đi, lại thâm tình thổ lộ: “Ta chỉ yêu người, đời này, chỉ cần người một cái.”

Thượng Hà Thanh khuôn mặt lại bắt đầu phát sốt, trong lòng chính là ngọt giống uống ngay hai chiếc mật, nàng đem này quy tội vụ Chung Khuynh Trà rất hội hoa ngôn xảo ngữ, rất hội dụ dỗ khờ dại cô gái xinh đẹp, cho dù là cái hai ba tuổi đứa nhỏ nghe xong lời này, cũng chuẩn hội giống ăn mật giống nhau ngọt. Nàng không suy nghĩ thêm nữa cái kia đỉnh chán ghét lão yêu bà ông thực, dễ gọi vòng vo đề tài: “Người hôm nay không cần đi làm sao?”

“Muốn đi , buổi chiều có cái hội, ta phải lấy được, ” Chung Khuynh Trà lời kéo Thượng Hà Thanh đi đến phòng khách, phòng khách đã muốn khôi phục sạch sẽ, đó là nàng sáng sớm khởi tới thu thập . Nàng cầm lấy đặt ở trên bàn trà một chuỗi cái chìa khóa, nói: “Đây là trong nhà cái chìa khóa, ta chờ một lát đi đi

làm, điểm tâm đã muốn làm tốt , ngay tại trên bàn cơm bày đặt, người rửa sạch xong rồi liền nhanh ăn đi, ta đi thay quần áo.”

Lần này Thượng Hà Thanh không tái do dự, thực không khách khí đem cái chìa khóa nhận lấy, nhìn xem ngày, nói: “Người đi làm đắc đến muộn đi?”

“Đây còn không phải là vì người!” Chung Khuynh Trà thấy nàng tiếp nhận cái chìa khóa, cười so với Hoa nhi còn đỏ tươi, “Nhanh đi rửa sạch đi, phải chỉ chốc lát sau cơm liền lương.”

“Được rồi, ta đây muốn đi ra ngoài, người không ở, lại không xe, làm sao bây giờ?” Thượng Hà Thanh không mang tiền, ý của nàng là muốn cho Chung Khuynh Trà mượn cho nàng một chút, cũng tốt đánh xe tọa giao thông công cộng và vân vân.

Chung Khuynh Trà hỏi: “Người nghĩ muốn đi chỗ nào?”

“Đi bộ đi bộ, không thể tổng ở trong phòng ghen a.”

“Ta ga ra lý có mấy lượng, chính người tùy tiện tuyển.”

“Thật sự? Xe của người khổ ở đâu mà?” Chung Khuynh Trà thường đem nàng thích khai kia lượng Cadillac đặt ở ngầm bãi đỗ xe, Thượng Hà Thanh không biết của nàng ga ra ở nơi nào.

“Người thay quần áo, theo ta cùng nhau xuống lầu, ta chỉ cho người xem.”

Thượng Hà Thanh đổi hảo quần áo, theo Chung Khuynh Trà cùng đi tới rồi ga ra, ga ra lý bày đặt tứ chiếc xe, một chiếc màu đen lộ hồ việt dã, một chiếc màu trắng BMWs xe thể thao, một chiếc màu đỏ mực mã nhân cát phổ, một khác lượng, dĩ nhiên là trước đầu thế kỷ sản xuất phức đặc biệt kinh điển T hình lão gia xe.

Thượng Hà Thanh thích hợp hồ BMWs và vân vân đều không có hứng thú, chỉ vây quanh phức đặc biệt lão gia xe xoay quanh, miệng cũng đình không được phát biểu cảm thán: “Cừ thật! Người thế nhưng cất giấu này bảo bối! Đây là Henry 17 năm tả hữu đẩy dời đi hình thức đi? Lúc trước bình dân xe, hiện giờ lỗi thời xe, nôn! Ta yêu Henry lão nhân này!”

“Thích trong lời nói, người liền mở ra ngoạn đi, ” Chung Khuynh Trà cứng chịu nịch cười, lo lắng nhắc nhở: “Người cũng, nhưng đừng không dứt rêu rao khắp nơi, xe này có chút thời đại , bên trong gì đó, như là động cơ và vân vân, cùng đương đại xe không có cách nào khác so với, người cẩn thận một chút.”

“Yên tâm yên tâm, ta có sổ thực, ta liền mở ra vui đùa một chút, ” Thượng Hà Thanh hào hùng nhất dừng, liền hào sảng đề nghị: “Ta dùng nó đưa người đi đi làm đi!”

“Không cần không cần!” Chung Khuynh Trà chạy nhanh lắc đầu, nàng còn không muốn làm cho chính mình trở thành chứng mắt ngắm nhìn Đại Minh tinh.

“Đi thôi đi thôi, ta đưa người!” Thượng Hà Thanh rất là bướng bỉnh.

Chung Khuynh Trà cũng không hảo cự tuyệt người ta một mảnh nhiệt tâm, chỉ có thể kiên trì đáp ứng xuống dưới, Thượng Hà Thanh cao hứng cái mũi đều nhanh sai lệch, nàng tiến vào lão gia xe, vỗ vỗ tay lái, “Hải! Tiểu nhị! Chúng ta đi ra ngoài trượt đi lão chân!”

Thượng Hà Thanh cái gọi là trượt đi, chính là lưu không thời gian ngắn ngủi, nàng thẳng đem trong xe du đều nhanh lưu xong rồi, mới ra về hứng thú rã rồi trở về. Ở đưa Chung Khuynh Trà đi đi làm trên đường, nàng đốt bao đem lão gia xe cố ý hướng đám người tập trung địa khai, đụng tới có đoạn đường kẹt xe , nàng còn cùng chỉ đại công kê đường như cố ý dương dương tự đắc mặt thân thân bột, sợ người ta thấy không rõ lắm nàng dài quá một bộ cái gì đức hạnh.

Chung Khuynh Trà đem đầu cúi đến trước ngực, rũ xuống mí mắt, cố gắng làm bộ như không biết người này, đi đến kẹt xe đoạn đường, nàng chạy nhanh xuống xe, ném một câu: “Hà , chính người mở ra ngoạn, ta còn là đánh xe đi công ty đi!” Nói xong, nàng liền nhanh như chớp chạy, nàng chạy chưa từng có nhanh như vậy quá, tựa như có chỉ lão hồ ở móng phía sau đuổi theo nàng dường như, giày cao gót nghiêm nhiên thành giày chạy đua, bay lên không thương lượng. Nàng bắt đầu cảm thấy được chính mình có điểm tiểu

bi kịch, coi trọng như vậy một cái hàng, tương lai bi thức giục có bao nhiêu? Kia quả thực là có thể đoán trước !

Thượng Hà Thanh tâm tình cũng không có bởi vì Chung Khuynh Trà thoát đi mà hạ, nàng hưng trí dạt dào như cũ thân cổ dương mặt, không có việc gì liên ần ần kia mang theo lịch sử hương vị còi ô tô —— huyền a! Trên đường cái người đi đường, hoặc là nghĩ đến nàng là ở kịch trường kẻ chạy cờ , hoặc là nghĩ đến nàng là được thất tâm điên, mặc kệ như thế nào đi, quay đầu lại dẫn luôn muốn chết cao, Thượng Hà Thanh là thật thật sự điều vô dương oai một phen.

Tục ngữ nói, nhân phải không hay ho , thường thường là hợp với xuyên , lời này dùng ở Thượng Hà Thanh trung thực chân chó cổ hồng kỳ trên người, phi thường áp dụng.

Cổ hồng kỳ mới từ tử mà sống lại bóng ma lý đi ra không vài ngày, nhà hắc lý lại xảy ra chuyện —— phần mộ tổ tiên cũng bị đào. Mà phải lấy nhà hắc phần mộ tổ tiên khai phá thương, hoàn toàn là ông thật sự thúc thúc ông gia khánh.

Cổ hồng kỳ gia phần mộ tổ tiên, luôn luôn tại thành thị quanh thân huyền một cái triền núi dưới, tại kia cái dưới sườn núi, ước chừng có bốn năm người gia phần mộ tổ tiên, ông gia khánh phải từ nơi nào kiến một cái biệt thự đàn cùng gôn tràng, mấy người ... kia mộ phần thành chướng ngại vật, loại này chướng ngại vật, đối tài đại khí thô ông gia khánh mà nói, là thực dễ dàng một cước đá đến đi một bên .

Phần mộ tổ tiên cũng bị đào, cổ hồng kỳ một nhà đều ngồi không yên, cả nhà mọi người bắt đầu rồi chạy chân hành động, tặng lễ tặng lễ, tìm quan hệ tìm quan hệ. Cổ hồng kỳ cũng theo bậc cha chú nhóm cùng nhau chung quanh bốn ba cầu tình, chung quanh tìm phương pháp, khả hiệu quả luôn như vậy kém.

Cổ hồng kỳ ở gặp chuyện không may cùng ngày sẽ đem tình huống nói cho Thượng Hà Thanh , Thượng Hà Thanh vừa nghe bằng hữu trong nhà xảy ra chuyện, không nói hai lời chạy nhanh chạy đi hỗ trợ. Hỗ trợ về hỗ trợ, nàng khả là phi thường hiểu được, bị lấy phần mộ tổ tiên việc này, cổ hồng kỳ gia không phải người thứ nhất, cũng tuyệt đối không phải cuối cùng một cái, cho dù tìm quan hệ, hiệu quả cũng chỉ cực hạn ở nhiều phải bồi thường này một cái đốt, nếu mộ phần là lấy định rồi, như vậy, liền tranh thủ lớn nhất hạn độ đi nhiều yếu điểm bồi thường đi.

Chạng vạng, Chung Khuynh Trà đúng hạn tìm đến Thượng Hà Thanh “Luyện tự “, Thượng Hà Thanh nói với nàng cổ hồng kỳ chuyện trong nhà, Chung Khuynh Trà vừa thấy Thượng Hà Thanh đối cổ hồng kỳ như vậy quan tâm, ghen luôn không thiếu được, bất quá, nàng vẫn là đáp ứng rồi Thượng Hà Thanh có thể hỗ trợ nhất định hỗ trợ. Nàng hòa Thượng Hà Thanh đều là mới vừa được đến tin tức, chỉ biết là là mỗ cái chính phủ ngành phát ra thông tri, tạm thời còn không rõ ràng lắm phải lấy cổ hồng kỳ phần mộ tổ tiên phía sau màn độc thủ đến tốt cùng là ai, bởi vậy nhắc tới ông thực liền nháo tâm, không có việc gì không muốn nói ông thật sự Chung Khuynh Trà , cũng liền không thể tưởng được sẽ đối Thượng Hà Thanh nói nói ông gia Khánh Hoà ông thật sự quan hệ.

Kỳ thật chuyện này, Chung Khuynh Trà cũng giúp không được nhiều ít vội, nên phê văn kiện đều phê , nên đi trình tự đều đi rồi, cái gọi là thông tri người nhà, bất quá là cho người cái mặt mũi làm cho người có biết mà thôi, mặc kệ người có đồng ý hay không, mộ phần là chiếu lấy không lầm . Cho người cái thông tri xem như tốt, thù không thấy có bao nhiêu người ta là chưa đắc thông tri mà bị đào mộ phần , khốc nháo mặc kệ dùng, chỉ có thể hận cha có thể nào mới vừa. Tại đây sự thượng, Chung Khuynh Trà thân là thuyết khách, trừ bỏ ở không đắc tội với người điều kiện tiên quyết hạ tìm điểm quan hệ làm cho cổ hồng kỳ rất hiếm có điểm bồi thường, những thứ khác, cũng thật sự là không thể giúp gấp cái gì.

Thượng Hà Thanh vừa thấy Chung Khuynh Trà đáp ứng hỗ trợ, nhiều ít buông xuống một chút tâm, khả chính cô ta tổng hay là muốn vi bằng hữu ra điểm lực . Thượng Hà Thanh có thể hỗn, thân mình lại có một bác sĩ danh hiệu cùng đại học lão sư nhĩ xưng, nhận thức cổ tay mà tự nhiên nếu so với cổ hồng kỳ nhiều hơn nhiều, ngày hôm sau, thông qua chung quanh hỏi thăm, nàng đã biết ông gia khánh độc thủ lập nghiệp truyền kỳ nhân sinh, tái một cái hỏi thăm, nàng lại đã biết ông gia khánh chất nữ kêu ông thực, cùng mình hào Nhị chướng quỹ Chung Khuynh Trà quan hệ tựa hồ đỉnh không tồi, cuối cùng một cái hỏi thăm, nàng hắc nghiêm mặt đã biết ông thật là một trung ngày con lai —— nàng không phải là Chung Khuynh Trà tiên bạn gái thôi!

Nàng còn tưởng rằng này ông thực phi bỉ ông thực, bất quá là cái nặng danh đầu! Hiện giờ biết được này

ông thực chính là bỉ ông thực, này khả nguy! Thượng Hà Thanh liên tưởng đến ở tiệc rượu thượng Chung Khuynh Trà cùng ông thật sự thân mật, cổ hồng kỳ chuyện lập tức bị nàng ném tới một bên, nhin không được bắt đầu mắng to Chung Khuynh Trà trước tiết chính mình phần, miệng Sweetheart khổ, hai mặt tên! Người cùng người lão tình nhân lại tro tàn lại cháy, người còn cả ngày hướng nhà của ta chạy gì chứ! Ta nói người gần nhất ta đây mà như thế nào liền tự động tắt máy đầu, nguyên lai là nghĩ muốn một cước thải hai thuyền! Trong miệng ngọt nếu như mật, trong lòng hắc nếu như nước sơn, ăn trong bát, nhìn trong nồi, nường hi thất! Người so với ta còn tham!

Nôn! Hai người tốt lắm, lão nường hướng chỗ nào phóng? Thượng bác sĩ không thể bình tĩnh, không thể cân bằng, lưỡng mắt nhất bốc hỏa, giày cao gót nhất dọa, không được! Đắc tìm Chung Khuynh Trà nói rõ lí lẽ đi!

Chính là, đi tới cửa, nàng lại ngừng lại, lấy cái gì thân phận đi quát lớn Chung Khuynh Trà đâu?

Đó là một thực làm cho người ta khó xử vấn đề.

40. Chương 40

Thượng Hà Thanh khó xử, nàng khó xử thực chuyên chú, khó xử thực dụng tâm, khó xử thực tập trung tinh thần, ngay cả Lộ Lộ Tần Hạo kết thúc công việc về nhà nàng cũng không chú ý.

Khó xử cái gì đâu? Có cái gì làm tốt nan đâu? Thượng Hà Thanh không ngừng hỏi mình này hai vấn đề, hỏi xong lúc sau, tái chính mình cấp ra đáp án: khó xử Chung Khuynh Trà, vừa nghĩ tới Chung Khuynh Trà lão ni là tốt rồi khó xử.

Thượng Hà Thanh ở khó xử nàng cùng Chung Khuynh Trà quan hệ, cứ việc nàng chưa từng có ở cảm tình thượng trải qua mưa gió, khả năng dù sao cũng là cái sinh động cao chỉ số thông minh động vật. Nàng rất rõ ràng, Chung Khuynh Trà ở nàng trong lòng chiếm phân lượng đã muốn càng lúc càng lớn, hơn nữa không hề đoạn lan tràn xu thế. Chung Khuynh Trà thông gia gặp nhau nàng ôm nàng, nàng chưa từng có tỏ vẻ quá kích liệt phản kháng, nàng cùng Chung Khuynh Trà cùng giường cộng chằm, ôm ngủ, nàng không có việc gì liền sờ người ta nhũ, Chung Khuynh Trà cũng chưa từng có tỏ vẻ quá mãnh liệt bất mãn, các nàng hai người, trừ bỏ còn không có ở trên giường cổn, còn lại, quả thực cùng bình thường tình lữ giống nhau như đúc.

Chính là, lão ni thủ 28 năm băng thanh ngọc khiết thân tâm, cứ như vậy bị người gia dễ dàng phá công sao? Đây mới là thượng sư thái chân chính khó xử địa phương.

Cứ theo lẽ thường để ý mà nói, người bình thường đối mặt đồng tính cảm tình, hẳn là đi rồi rầm rối rầm rầm cha mẹ làm sao bây giờ, thế nhân thấy thế nào, nhưng là, nữ bác sĩ không thể ẩn lẽ thường đến suy đoán, mà thân là 985 trường cao đẳng diệt sạch sư thái —— Thượng Hà Thanh đồng chí, hiển nhiên cũng không có thể dùng lẽ thường đến suy đoán, nàng nếu thực hội rồi rầm rầm này đó, lại không thể có thể độc thân đến hiện tại thẳng đem cha mẹ buồn bực giờ chân.

Nữ bác sĩ sở dĩ có thể trở thành nữ bác sĩ, nhất định khác thường vu thường nhân địa phương, tỷ như lịch sử thượng người thứ nhất đạt được hai hạng nặc bối người thưởng “Lôi mẫu thân” Cu-ri phu nhân, kia vàng bình thường hết sức chân thành tâm linh, người thưởng nhất định không đắc so với; tỷ như lách cách nữ hoàng đăng á bình đăng bác sĩ kinh người nghị lực, người thưởng nhất định không có cách nào khác so với; tỷ như ha phạt trẻ tuổi nhất nữ bác sĩ ngô vũ khiết ngày đó mới đại não, người thưởng nhất định không thể so với; tái tỷ như Russia nữ bác sĩ thấp để á na vì viết y học luận văn mà chém chết lão hàng xóm, loại này chuyên nghiệp tinh thần, người thưởng nhất định không dám so với.

Nhìn nhau tuyệt thán nữ bác sĩ, bút nghiên mực trông nom huyền thành cổ khâu. Nữ bác sĩ là sa mạc chi hoa, là leng keng hoa hồng, nữ nhân đối với các nàng cực kỳ hâm mộ tôn kính, nam nhân đối với các nàng ghen tị nhìn lên, các nàng nhiều là chỉ ở điển tịch, không hỏi ở nhà việc, không để ý tới thể tục chi mắt, bởi vậy mang đến đủ loại quái dị hành trình, hơn phân nửa có thể lý giải.

Thượng bác sĩ xa xa không đạt được Cu-ri phu nhân cao thượng, cũng thật to khuyết thiếu thấp để á na chuyên nghiệp, nhưng nàng trong khung đã có làm bát đấu chi tài cao ngạo thanh cao. Ở thượng bác sĩ vị này tương đối có điều, so sánh thông tục nữ bác sĩ xem ra, một cái ngay cả cha mẹ đều bất bình nhân, vô lấy tự lập, một cái đối thể nhân ánh mắt tính toán chi li nhân, vô lấy tự tin. Thân là tân thời đại tân nữ tính, nghĩ muốn tại đây cái vẫn lấy nam quyền là việc chính cuộn cuộn hồng trần trung lập ngụ ở chân, tự tin cùng tự lập là phải phải cụ bị hai loại cơ bản rèn luyện hàng ngày, nếu không chỉ có thể nhìn người khác sắc mặt, hoặc là trông cậy vào nam nhân sống.

Bởi vậy, ở thượng sư thái sở hữu rồi rầm bên trong, cha mẹ thỉnh sang bên đứng, thể nhân thả không cần phải xen vào, chỉ có chính mình kia khóa cao ngạo lại già mồm cái lão đầu hay không phải thấp đi, mới chính thức cần hảo hảo cân nhắc một phen.

Thượng Hà Thanh cảm thấy được chính mình không phải là dễ dàng động tình nhân, hiện giờ hai tháng không đến, đã bị người ta công phá phòng tuyến, nàng tỏ vẻ rất khó nhận. Nếu thật sự phá công, lão ni kia cực đoan nhiệt tình yêu thương đơn độc thân cuộc sống chẳng phải là đi ra đầu? Thượng sư thái là một rất sợ chết đồ đệ, nàng bàn khởi chân, bài đầu ngón chân tính kế, lão ni năm nay mới 28, ít nhất cũng phải sống đến 98, này còn lại 70 năm chẳng lẽ liền quang xem Chung Khuynh Trà hé ra mặt? Kia nhiều lắm khủng bố! 70 năm a! Hé ra mặt!

Khả tái tưởng tượng, nàng nếu không xem, người khác sẽ xem, tối thiểu lão yêu bà ông thực đã nghĩ cả ngày xem, chẳng lẽ thật sự liền buông tay làm cho ông thực đem Chung Khuynh Trà đoạt đi? Nàng lại tỏ vẻ rất khó nhận.

Nàng một bên muốn bắt ngụ ở Chung Khuynh Trà, một bên sợ hãi mất đi tự do, một bên muốn cho Chung Khuynh Trà mỗi ngày vây quanh nàng chuyển, một bên lại không muốn rũ xuống kiêu ngạo đầu, hơn nữa, trung gian còn kèm theo một chút đối tượng lai mê hoặc cùng xa vời. Nàng cho tới bây giờ đều là cái lạc quan nhân, cho tới bây giờ đều dũng cảm cho rằng trời sập xuống dưới có địa, thật sự không được có ta! Nàng chưa từng có giống hôm nay như vậy tay chân vô sách quá, nàng độc thân quán, vô tâm không phé quán, mà nay đột nhiên có tâm phé, nàng liền khó xử.

Thẳng đến ngày ngã về tây, cây hoa mào gà thượng gắn một tầng quất màu, nàng còn tại hai tay thác má làm tư tưởng giả —— tiếp tục khó xử. Nàng một cây tử khó xử đến màn đêm buông xuống, thẳng đến Chung Khuynh Trà lại đã chạy tới cùng nàng luyện tự, ở trên mặt hân hân một hơi, nàng mới rút cục theo khó xử sầu muộn cảm xúc trung lấy lại tinh thần.

Chung Khuynh Trà gần nhất, lưỡng thủ duỗi ra, lại muốn ôm một cái nàng, nàng lúc này không làm cho Chung Khuynh Trà thực hiện được, thân mình vừa chuyển, né tránh.

Chung Khuynh Trà cảm thấy ngoài ý muốn, nàng xem xem trống trơn hai thủ, hỏi: “Làm sao vậy?”

Thượng Hà Thanh bày ra một bộ tây thái hậu hạp hạt dưa tư thế, vòng quanh phần cong, kéo trường âm, không lạnh không nóng hỏi: “Người nhận thức ông gia khánh?”

“Nhận thức,” Chung Khuynh Trà thực thành thực trả lời, trong ánh mắt lại phát ra một chút không rõ cho nên quang.

“Nghe nói ông thật sự là hân chất nữ đầu.” Trên bàn trà không có hạt dưa, thật có hai cái cây táo, Thượng Hà Thanh sờ khởi một cái đến, làm như hạt dưa hạp.

Chung Khuynh Trà không tiếng động cười một cái, tựa hồ hiểu được cái gì, lại thực thành thực gạt đầu: Đúng vậy a, là hân chất nữ.”

“Hừ! Nghe nói hai người tốt có thể quan hệ mật thiết!” Thái hậu cái giá bãi không nổi nữa, phần cong cũng không nguyện tha, cây táo cũng không tái hạp, Thượng Hà Thanh rõ ràng đến đây một hồi một đao gặp huyết.

“Nghe ai nói bừa?” Chung Khuynh Trà khoái hoạt hỏi.

“Người trông nom ta!” Thượng Hà Thanh tức giận đáp.

“Chúng ta từng có một đoạn chuyện là không giả, khả hiện tại chúng ta ngay cả bằng hữu cũng không tính là, ” Chung Khuynh Trà chĩnh khuôn mặt thượng, có toàn diện về mặt ôn hoà, “Ông gia khánh không tốt đắc tội, ông thực cũng sẽ không có thể dễ dàng đắc tội, nếu không ta cũng không cần mỗi ngày một chút ban liên tất điện thoại. Ta là không thích nhất ở cảm tình thượng ướm át bản thủ , nên nói với nàng trong lời nói, đều nói , nàng thường gọi điện thoại cho ta, ta trừ bỏ tất máy, cũng không có biện pháp khác. Ngẫu nhiên , nàng ở thời gian nhàn hạ cũng sẽ đi công ty tìm ta, ta bình thường là có thể tự liên hệ. Nhưng hai ngày này không thể tự, ta cùng ông gia khánh chính là sơ giao, Nhân thức cùng hẳn tuy rằng quen thuộc một chút, nhưng cũng không có nhiều tình nghĩa, ta muốn giúp cổ hồng kỳ trong lời nói, chỉ có thể là thông qua ông thực hướng ông gia khánh nói điểm chuyện.”

Chung Khuynh Trà như vậy nhất thẳng thắn, ngược lại làm cho Thượng Hà Thanh không biết nói cái gì cho phải, nàng vây quanh phòng khách đi nhanh hai vòng, ngồi vào trên ghế sa lon, sục xem thường, nói: “Người lão tình nhân tới tìm người , người còn tới tìm ta làm cái gì? Hừ! Tham nhiều tước không lận!”

Ghen tị? Lại ghen tị? Chung Khuynh Trà kích động , nàng rốt cục phát hiện ông thật sự một chút đáng yêu chỗ —— có thể lần nữa địa kích thích Thượng Hà Thanh uống Sơn Tây lão dấm chua.

“Ta chỉ tham người một cái, tước người một cái, ” Chung Khuynh Trà đi đến Thượng Hà Thanh bên người, loan hạ thắt lưng, thân thủ ôm lấy người của nàng, chậm rãi cúi đầu, chậm rãi hôn lên đi.

Nếu nói là trước kia hôn chính là chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), như vậy, hiện tại này hôn, chính là kết rắn chắc thực . Chung Khuynh Trà nếu như lan hơi thở hắt tới Thượng Hà Thanh trên mặt, thẳng đem Thượng Hà Thanh đầu gối thành một đoàn tương hồ, nàng không biết nên như thế nào phản ứng, chỉ có thể néo nhanh Chung Khuynh Trà quần áo, bị động từ Chung Khuynh Trà mang theo nàng đi.

Chung Khuynh Trà hàm chứa Thượng Hà Thanh thân cánh hoa, nhắm nháp trong chốc lát, không hề thỏa mãn, nàng thử lén lút đem đầu lưỡi thân đi vào, xem Thượng Hà Thanh không có cự tuyệt, nàng cũng buông ra lá gan, đi nhanh đi tới không thương lượng. Tìm được cái kia một khi lưỡi nhai đứng lên sẽ không dứt cái lưỡi, thử, quần lấy, buông ra, tái quần lấy, xoay tròn, dẩy dứa.

Lưỡi gặp được lưỡi, giống con cá gặp được thủy, trừ bỏ mồm to hưởng dụng kia thơm ngọt ngọt, tái vô mặt khác. Hai cái lưỡi mà ở vũ đạo, phương hướng từ Chung Khuynh Trà đánh dấu, tiết tấu từ Chung Khuynh Trà chỉ huy, Thượng Hà Thanh sẽ không khiêu vũ, nàng trừ bỏ nhắm mắt lại nghe theo Chung Khuynh Trà điều khiển, muốn đi phản công, là không có khả năng . Huống hồ, này hôn tới có điểm đột nhiên, nàng cũng căn bản không có nghĩ đến muốn đi phản công những thứ gì.

Có vài thứ, là nhất học sẽ , tựa như hôn môi, nhưng có vài thứ, là nhất thời học sẽ không , tựa như hôn môi khi nên như thế nào hô hấp.

Thượng Hà Thanh bị hôn vụng vụng hồ hồ, cũng bị ghen đại não thiếu dưỡng, nàng thừa nhận, Chung Khuynh Trà miệng giống như rất thơm, nàng thực nguyện ý đi nếm thử, chính là, này huấn luyện thợ lặn dường như nín thở pháp, chịu không nổi!

Một cái nụ hôn dài xuống dưới, Thượng Hà Thanh không nói hai lời, thẳng tấp tê liệt ngã xuống ở Chung Khuynh Trà trong lòng,ngực, nàng giống như làm cái gì đuối lý sự dường như, không dám nhìn Chung Khuynh Trà , cái đầu dài chôn ở Chung Khuynh Trà trước ngực, dán kia hai mảnh mềm mại, băng bó sắp sửa nhảy ra trái tim, há to mồm phần phật rồi hướng phế lý hút khí.

Phía sau nàng thật đỉnh giống cái mười bảy mười tám hoa cúc khuê nữ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏt giống khối đỏ thắm bố, trong ánh mắt lộ ra ngượng ngùng cùng ngại ngùng, mũi hơi nhú, tựa như con thỏ chần kình sau nhếch lên đuôi ngắn ba, kia tiểu sinh sinh tiểu bộ dáng, thẳng làm cho Chung Khuynh Trà muốn đi hảo hảo đem nàng ngược đãi một phen.

Chung Khuynh Trà ôm nàng ngồi ở trên ghế sa lon, tay phải ôn nhu vỗ về của nàng lưng, hảo giúp nàng thuận khí. Hai người dựa vào là rất gần, Chung Khuynh Trà thỉnh thoảng liếm liếm môi của nàng, lần nữa trở về chỗ cũ ngọt lành. Trời biết nàng vì cái này hôn dày vỏ bao lâu, hiện giờ có cơ hội, nàng không đi vờ hôn lại hôn, cho dù là thượng đế cũng sẽ tức giận.

Một lát sau mà, Thượng Hà Thanh cảm giác không thiếu dưỡng , sắc mặt khôi phục bình thường, tâm tình cũng chậm chậm vững vàng xuống dưới, nàng không phải đứa ngốc, nàng phi thường rõ ràng, theo này một

cái hôn bắt đầu, có vài thứ, đã muốn chân chính hướng biến chất đường lớn thượng đi rồi.

Nàng đã vì khó khăn suốt một cái buổi chiều, này cùng nàng nhẩn nhục chịu đựng lạc quan thiên tính thập phần không hợp, nàng không nghĩ tái khó xử, cho nên hấn lại làm nổi lên đại hồ đồ —— yêu như thế nào liền như thế nào đi, chỉ cần đừng làm cho ta chịu thiệt, đừng gọi ta khó chịu, như thế nào đều được!

Giống là vì vẫn hồi nhất chút mặt mũi đường như, nàng cố gắng khê động mũi mắt, làm ra một bộ hung thần ác sát gương mặt, hung hăng địa trừng mắt Chung Khuynh Trà , đe dọa nói: “Người tái lung tung hôn ta, ta với người liều mạng!”

Vừa dứt lời, Chung Khuynh Trà hôn lại đưa tới, hoàn hảo, lần này chính là nhẹ nhàng một chút, Thượng Hà Thanh không cần tái làm thợ lặn.

Nàng cầm Thượng Hà Thanh thủ, ngay cả kiều mang sân , nói: “Nhiều hôn vài lần, người liền sẽ biết nên như thế nào hô hấp , ta tần tần khổ khổ giáo người, không thu người học phí không nói, người còn theo ta liều mạng, nào có như vậy !”

“Nôn! Người phi lễ ta, người còn có để ý !” Mỗi lần nàng phi lễ chính mình, mỗi lần đều là nàng vô tội, vô tội thì thôi, nàng thế nhưng còn không biết xấu hổ khởi binh vấn tội, Thượng Hà Thanh phế quả thực sẽ khí nổ!

“Người lúc đó chẳng phải thực hưởng thụ sao? Vừa rồi người rõ ràng đều rầm rì khoái hoạt rên rĩ !” Chung Khuynh Trà đùa giỡn khởi vô lại đến, tuyệt không so với Thượng Hà Thanh kém.

“Tứ phía đều là tường, người như thế nào không đi thay nhau chàng!” Thượng Hà Thanh mặt lại biến thành hé ra đỏ thắm bố, nàng vì mình tìm lấy cớ: đó là nín thở nghẹn rầm rì, làm sao là cái gì rên rĩ!

“Nếu người là tường, ta thật rất muốn chàng va chạm, ” Chung Khuynh Trà vẽ bề ngoài Thượng Hà Thanh hung, đỉnh hấp dẫn nói: “Đặc biệt chàng nơi này, nếu người đồng ý, ta lập tức phải đi chàng ra một cái tương lai!”

Vô sỉ tên! Thượng Hà Thanh thầm mắng một câu, đem tay nàng vuốt ve, đứng lên, đem có điểm loạn tóc cùng quần áo sửa sang lại sửa sang lại, nhìn đến cái kia ở bàn trà dưới bày đặt , đã muốn làm khăn lau dùng là hồng khăn lụa, rốt cục nhớ lại tử quá một hồi thả không hay ho đứng lên không để yên cổ hồng kỳ đến.

Nàng nhìn chằm chằm hồng khăn lụa, nghĩ nghĩ, hỏi: “Nếu cổ hồng kỳ với người cùng nhau gặp ông thật sự nói, hiệu quả có thể hay không hảo một chút?”

“Nói không quá chuẩn, ” Chung Khuynh Trà không yên lòng , “Theo lý thuyết phải là như vậy, có vẻ chân thành thôi.”

“Ông thực thích ăn cái gì đồ ăn?”

“Không rõ ràng lắm, có thể thích cơm Tây nhiều một chút.” Chung Khuynh Trà nhắc tới ông thực liền bực bội, càng phát ra không yên lòng.

“Người cho ta đem lực chú ý tập trung một chút!” Thượng Hà Thanh là một lão sư, nàng có thể dễ dàng phát hiện có na một học sinh ở quân nhân đào ngũ, nàng xao xao Chung Khuynh Trà cái trán, lấy kỳ nhắc nhở, chính mình nhưng thật ra con mắt loạn chuyển, “Cơm Tây? Hừ! Ta đây cùng cổ hồng kỳ thỉnh nàng ăn cơm, người đi hẹn nàng, thuận tiện tìm cái món cay Tứ Xuyên tiệm ăn, không cần quá lớn, không cần quá tốt, bình thường bàn là có thể, đến lúc đó người mua đan! Không được tìm cơm Tây thính!”

Lúc này đến phiên Chung Khuynh Trà ghen tị, “Người liền như vậy quan tâm cổ hồng kỳ?”

“Hấn là bằng hữu của ta, từ nhỏ đến lớn ta liền như vậy một cái hảo người hảo, ta đương nhiên quan tâm!”

Chung Khuynh Trà toan chít chít hỏi: “Ta đây là cái gì?”

“Người là quý!” Thượng Hà Thanh gương nanh múa vuốt , “Từ lúc gặp được ta và người sẽ không có quá một chuyện tốt! Cả ngày gặp quý!”

Chung Khuynh Trà không có thể nhịn xuống, cười ha ha, cho dù cười, cũng không quên cãi lại: “Người ở quan tài thượng bán bố, thật có thể quý xả!”

“Đừng cười !” Thượng Hà Thanh sờ sờ vầng bụng, phân phó nói: “Không còn sớm, người nhanh đi nấu cơm đi, ta giữa trưa mua cá, muốn ăn thịt kho tàu cá chép, người làm!”

Chung Khuynh Trà nhận mệnh nấu cơm, Thượng Hà Thanh ngồi ở tiểu đấng thượng cùng nàng nói chuyện, Chung Khuynh Trà thích nghe Thượng Hà Thanh lải nhải, Thượng Hà Thanh cũng thích cùng Chung Khuynh Trà lải nhải, hai người một cái nguyện đánh một cái nguyện ai , thập phần cùng hài.

Thượng Hà Thanh lải nhải trong chốc lát, mạnh hỏi: “Người di động lại tắt điện thoại?”

“Hôm nay không có đóng cơ, toàn bộ là vì của người cổ hồng kỳ!” Chung Khuynh Trà tức giận nói.

“Úc! Người thực lúc còn nhỏ! Ông thực đợi lát nữa mà gọi điện thoại cho người?”

“Không biết, có thể đi, ” Chung Khuynh Trà thở dài, “Nàng cơ hồ mỗi đêm đều đánh, ta càng tắt máy nàng càng đánh.”

“Úc!” Thượng Hà Thanh kia đối đại trông mắt bánh xe một vòng, “Đợi lát nữa mà ta đón đi.”

“Người đón?” Chung Khuynh Trà nghi hoặc , “Các người không biết, người nghĩ muốn cùng nàng nói cái gì?”

“Người trông nom ta!”

Chung Khuynh Trà không nói , nàng đón liền nàng đón đi, nhiều lắm nàng gặp phải sự đến, chính mình tái vi nàng chùi dít. Sau đó lại hỏi: “Người cảm thấy được ta và người, nên như thế nào định vị?”

Thượng Hà Thanh sửng sốt, nữu nhăn nhó nắm quát lớn: “Làm của người cơm! Đừng phân tâm!”

Chung Khuynh Trà cúi đầu, trộm địa, dữ tợn nở nụ cười, nàng biết, Thượng Hà Thanh tâm lý phòng tuyến, đã muốn bị nàng công hãm , kia bước tiếp theo, nên là thân thể phòng tuyến , không nóng nảy, từ từ sẽ đến. Nghe nói lăng trì phải cắt 3600 đao, nàng muốn xuất ra đao phủ đao pháp cùng kiên nhẫn, một bên hưởng thụ một bên cắt thịt.

Hai người lúc ăn cơm, ông thực quả nhiên đến đây điện thoại, Thượng Hà Thanh nắm lên di động, dè xuống máy biến điện năng thành âm thanh, làm cho Chung Khuynh Trà có thể nghe được nàng cùng ông thực đang nói cái gì.

Nàng ý bảo Chung Khuynh Trà đừng xuất động tĩnh, hạ giọng, lấy thanh nắm khang , hỏi: “Người tìm vị ấy?”

Ông chân chính ở phao tắm, nàng có thể đoán được Chung Khuynh Trà tắt máy hình như là vì tránh né nàng, nàng không nghĩ tới Chung Khuynh Trà hội khởi động máy, nàng chính là cùng dĩ vãng giống nhau, ôm không có việc gì thử một lần thái độ đến đánh đập này điện thoại, hiện tại nghe được trong điện thoại truyền tới một người xa lạ , tựa hồ còn có chút thái độ quan liêu thanh âm, nàng sửng sốt thần, thẳng cho là mình là gọi lộn số, cũng sẽ không lên tiếng, vừa muốn lời nói “Thật có lỗi, gọi lộn số “, Thượng Hà Thanh cũng là lại theo sát hỏi một câu: “Người tìm trà trà sao?”

Trà trà? Kêu thực thân thiết! Ông thiết tình lý run lên, dễ gọi hỏi: “Nàng ở sao?”

“Nàng không ở, người chính là ông thực đi?” Thượng Hà Thanh nhìn một cái Chung Khuynh Trà kia trương thần tình lo lắng mặt, hướng về phía người ta tẽ lộng tẽ lộng mắt, ý là nàng sẽ không gặp rắc rối, thỉnh Chung Khuynh Trà an tâm ăn cơm. Chung Khuynh Trà không có triệt, chỉ có thể huyền một lòng, có một chiếc đĩa không nhất chiếc đĩa hướng miệng lay cơm trắng.

“Ta là ông thực, ” Chung Khuynh Trà tư nhân điện thoại, người bình thường chắc là không biết tùy tiện đón , ông thực cảm thấy được này nghe nhân không giống tầm thường, nàng nghiêm túc theo bồn tắm lớn lý tọa thẳng thân thể, hỏi: “Xin hỏi người là vị ấy? Người nhận thức ta?”

“Ta không biết người, người cũng không biết ta, ” Thượng Hà Thanh lưỡng ngón tay nắm bắt cổ họng mắt, cùng cái cổ giả dường như, học khí thô, ong ong địa, không khách khí , đây nhịp điệu nói: “Ông thực a, chúng ta trà trà là muốn kết hôn , người đừng luôn quán quít lấy nàng! Hai nữ nhân cùng một chỗ, giống nói cái gì! Thụ phải da, nhân phải mặt, người nên phải có cái số, mặc kệ gì chứ, cũng phải có cái độ mới là!”

Ông thực thập phần mất hứng , nhưng tốt đẹp chính là tu dưỡng vẫn là bức bách nàng đem không ngừng hướng lên trên lửa mỗi lửa áp chế xuống dưới, nàng lạnh lùng hỏi: “Người có ý tứ gì?”

“Ý tứ chính là người tổng quán quít lấy nhà của ta trà trà, còn muốn mặt không cần!” Thượng Hà Thanh đùa giỡn nổi lên hồn, nàng biểu hiện đỉnh giống cái mắng đường cái người đàn bà chanh chua, Chung Khuynh Trà thật sự là không đành lòng nhiều xem nàng, chỉ có thể dùng sức hướng miệng lay cơm trắng, thuận tiện lại cảm thán, tìm tới như vậy một cái hàng, về sau chuẩn không ngày lành quá!

Ông thật sự là ngày chi kiêu nữ, chưa từng có người dám đối nàng nói như vậy nói, nàng lúc này trăm phần trăm mất hứng , nàng tức giận cả người bốc hỏa, ngay cả bồn tắm lớn lý thủy đều nhanh làm cho nàng lửa giận cấp đốt sôi trào , nàng cười lạnh, lấy nhà giữa chất vấn tiểu tam khẩu khí, chất vấn: “Người dựa vào cái gì nói với ta này đó? Người tính na cái thông! Người là Chung Khuynh Trà ai?”

Thượng Hà Thanh kia đối trông mắt tử hướng lên trên nhất điều, cùng không thiết sạch sẽ thái giám đường như, rõ ràng rơi xuống đất có tiếng: “Ta là nàng lão mẫu!”

Chung Khuynh Trà đem mới vừa bái đến miệng cơm trắng, đều phun tới rồi Thượng Hà Thanh trên mặt.

41. Chương 41

Ở Chung Khuynh Trà đất hạ, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ, cùng ông thực lần đầu tiên chính thức gặp mặt .

Chung Khuynh Trà y theo Thượng Hà Thanh phân phó, không đi tìm cơm Tây thính, nhưng là không tìm quá mức bình thường đồ ăn Trung Quốc thính, nàng tìm một nhà phi thường thể diện món cay Tứ Xuyên quán, này khách sạn là một cửa hiệu lâu đời, tấm biển là từ ngữ dụng văn nhân quách bọ nếu tự tay viết viết, có điều,so sánh có lịch sử, trang sức giả cổ, hào phóng thanh lịch, nhạc đạo trầm ổn, khí phái đường hoàng, đồ ăn thức phong phú, danh trù phần đông, trên tường lộ vẻ năm xưa cũ chiếu, thoát nhìn là có không ít chính giới yếu lĩnh tăng từ nơi này đi ăn cơm. Cầu người làm việc, tổng yếu tuyển cái khéo nhà ăn, Thượng Hà Thanh cái gọi là bình thường bàn tiệm cơm là có thể, hiển nhiên là nói không qua đi .

Thượng Hà Thanh chủ động yêu cầu thỉnh ông thực ăn cơm, cổ hồng kỳ chuyện chỉ là một phương diện, là trọng yếu hơn là, nàng muốn nhìn một chút Chung Khuynh Trà này lão tình nhân rốt cuộc là cái cái gì hàng.

Nàng đối Chung Khuynh Trà lựa chọn này khách sạn vì không hề mãi, không phải đối khách sạn bất mãn, mà là đối Chung Khuynh Trà như thế cất nhắc ông thật không mãn. Một khi đối người kia động chuyện, lông gà vỏ tỏi chuyện, cũng sẽ xem so với thiên đại, so với hải khoan. Chưa từng nói qua luyện ái thượng bác sĩ đối Chung Khuynh Trà nhất cử nhất động liền tương đương để ý, mặc kệ nàng có thừa nhận hay không mình là phủ đối người ta động chuyện, nàng kia khóa thân hồn nát thân tính miễn cảm linh duệ tiên nhân tâm, chính là đã muốn cùng đắm chìm ở luyện ái trung phạm tục cô gái không có sai biệt.

Không biết là bởi vì ghen, còn là bởi vì ông gia khánh phải lấy cổ hồng kỳ gia mộ phần, dù sao, Thượng Hà Thanh đối ông thật sự ấn tượng đầu tiên thật không tốt, hoàn toàn có thể dùng phá hư tới cực điểm để hình dung —— ông thực nhìn về phía Chung Khuynh Trà tầm mắt luôn như vậy nhiệt liệt, điều này làm cho nàng dị thường chán ghét.

Đối một người ấn tượng không tốt , dù cho dung mạo cũng sẽ suy giảm, nói ví dụ, Thượng Hà Thanh liền âm thầm ở trong lòng như vậy đánh giá ông thực —— xem kia tế mi dài mắt, mi lý lộ ra không tốt lạnh lẽo! Xem kia đứng vững cái mũi, so với kia có thể nói ai Phil tháp sắt cao hơn nữa tiêm! Xem kia trắng bệch răng cửa, như là hai khối vôi chuyện! Xem kia âm trầm sâm môi, giống như mới vừa ăn kê huyết mặt! Xem này tiểu nhị nhiều con mẹ nó giống con hắc xà tinh!

Thượng Hà Thanh sợ nhất động vật chính là xà, tự nhiên , cũng liền không thích xà tinh, bạch xà truyền chuyện xưa mặc dù sắc đẹp, nhưng bởi vì Bạch nương tử là con xà, nàng kia cận có một chút đồng tình tâm

liền phao thành bụi, quyết đoán cùng pháp hải đứng ở cùng một trận chiến tuyến. Nàng cảm thấy được yêu tình thứ này, xa không ác quỷ đáng yêu, bởi vì yêu là thú trở nên, quỷ là người trở nên, nhân quỷ chuyện chưa xong, có thể làm cho nàng cảm động lau nước mắt, động lòng người thú chuyện chưa xong, nàng cảm thấy không khỏi rất sốt ruột, kia thú nếu chỉ hồ ly hoặc con thỏ còn có thể nhận, nếu chỉ lão hổ hoặc cẩu hùng cũng có thể sờ sờ mao, nhưng xà vạn phần không thể, nhân hòa xà ngủ, nàng nghĩ như thế nào như thế nào thật đặc hoảng.

Tái tưởng tượng, ông thực này chỉ hắc xà tinh từng ném qua Chung Khuynh Trà , nàng liền càng không thích ông thực , nàng quả thực nghĩ muốn lấy cái kim đem này rắn hổ mang rằng nanh cấp nhỏ xuống đến, thuận tiện đem này yêu nghiệt đầu lưỡi tìm cấp cát rưng. Bất quá nàng nhưng thật ra một chút cũng không biểu hiện ra ngoài, dáng vẻ vẫn thực ổn trọng, Thượng Hà Thanh ở trạng mô tác dạng công phu thượng, luyện được vẫn là có hỏa hậu .

Ở đến nhà hàng trên đường, Thượng Hà Thanh đối cổ hồng kỳ nói đầu đầu thời gian rất lâu ông thực sự nhiều khiến người chán ghét, Thượng Hà Thanh đối ông thật sự ấn tượng không tốt, cho tới bây giờ đều là cùng Thượng Hà Thanh có cùng ý tưởng đen tối bé ngoan cổ hồng kỳ, đối ông thật sự ấn tượng cũng sẽ không hội thập phần thật là tốt, hướng chi, này chỉ Tâm Như rắn rết lão yêu bà còn muốn lấy nhà hán phần mộ tổ tiên, hán quả thực tìm không ra nhất định điểm phải thích ông thật sự lý do đến.

Đương nhiên, ông thực đối Thượng Hà Thanh ấn tượng đầu tiên tuy rằng không thể nói rõ phá hư, nhưng là không có thể hảo đến chỗ nào đi, bởi vì Chung Khuynh Trà xem Thượng Hà Thanh thời điểm, ánh mắt luôn như vậy nhu, bên trong tựa hồ còn tràn ngập bao dung cùng sủng ái, như vậy ánh mắt, cho dù là ở nàng cùng Chung Khuynh Trà kết giao thời điểm, nàng cũng chưa từng có hưởng dụng quá, liền lại càng không dùng nói hiện tại . Nàng lấy không chính xác Chung Khuynh Trà có thích hay không Thượng Hà Thanh , nhưng nàng đối Thượng Hà Thanh không thích, cũng là lấy thực đúng chỗ. Đỉnh may mắn , nàng nghĩ đến Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ là một đôi, bởi vậy nàng đối Thượng Hà Thanh cảm giác, chính là mong mong lung lung xoàng.

Ấn tượng thứ này —— đặc biệt ấn tượng đầu tiên, là thực dễ dàng chuyển biến , tỷ như, không ấn tượng có thể chuyển biến thành có ấn tượng, ấn tượng tốt có thể chuyển biến thành phá hư ấn tượng, phá hư ấn tượng có thể chuyển biến thành ấn tượng tốt, tái tỷ như, phá hư ấn tượng cũng có thể nâng cao một bước, chuyển biến thành phá hư ấn tượng N lần phương.

Ông thực hòa Thượng Hà Thanh đối lẫn nhau ấn tượng, chính là đang không ngừng chuyển biến trung gọi tới gọi lui .

Ở khách sạn nội hình vuông trên bàn cơm, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ ngồi ở một bên, Chung Khuynh Trà cùng ông thực ngồi ở một bên, cổ hồng kỳ cùng ông thực cách cái bàn mặt đối mặt, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà cách cái bàn mặt đối mặt. Loại này tọa pháp, là Thượng Hà Thanh trước tiên cùng Chung Khuynh Trà đầu có , ông thực đối Chung Khuynh Trà còn chưa có chết tâm, nếu nàng cùng Chung Khuynh Trà biểu hiện hơi chút thân mật một chút, kia cổ hồng kỳ chuyện thế nào cũng phải ngâm nước nóng không thể.

Chung Khuynh Trà mặc kệ nó, một chút ý kiến cũng không có, thân chính không sợ bóng dáng tà, mặc kệ với ai ngồi vào cùng nhau, nàng đối Thượng Hà Thanh một mảnh thiết tình, thiên địa chứng giám. Nói sau, nàng cũng không muốn làm cho ông hiểu biết chính xác nói nàng thích nhân là Thượng Hà Thanh , nàng lo lắng ông thực sẽ tìm Thượng Hà Thanh phiền toái, nàng thích Thượng Hà Thanh , phải bảo hộ Thượng Hà Thanh .

Chung Khuynh Trà nghĩ muốn, Thượng Hà Thanh còn không có đối với mình nói “Ta yêu ngươi “, nhưng đây là sớm muộn gì chuyện, tuy rằng Thượng Hà Thanh còn già mồm cái lão ngang đầu trang cột điện, khả trên thực tế nàng đã muốn đối với mình loan thất lư. Thượng Hà Thanh là một có uy tín danh dự đại học lão sư, là một chưa từng trải qua cái gì nhấp nhô, nhân sinh đường lớn dị thường bằng phẳng người may mắn, nàng không thể để cho không tin được nhân biết Thượng Hà Thanh “Loan “, nàng muốn cho Thượng Hà Thanh tiếp tục vô ưu vô lự khoái hoạt sinh sống sót. Vừa mới cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh thoạt nhìn rất giống một đôi giai lữ, này ít nhất có thể mê hoặc ông thật sự mắt.

Ông thực đối như thế an bài chỗ ngồi rất là vừa lòng, nàng thích cùng Chung Khuynh Trà tới gần, nếu có

thể không mặc quần áo thiếp đến cùng nhau, nàng hội càng thích.

Vài người trước tùy tiện nhờ một chút, cổ hồng kỳ nói chuyện bất lợi tác, cho nên cũng không nhiều nói, còn nữa, kia ba nữ nhân cùng một chỗ nói hoá trang phục sức này bài tử cái kia kiểu dáng và vân vân, hẳn một người nam nhân không hiểu này đó, cho dù muốn nói nói, cũng không cách nào sáp thượng miệng. Ông thực tổng cảm thấy được Thượng Hà Thanh thanh âm có điểm quen tai, khả còn nói không đúng thiết đến tột cùng từ nơi này nghe được quá, ông thực phân biệt không ra Thượng Hà Thanh thanh âm đến, tuyệt không có thể trách nàng, toàn bộ quái Thượng Hà Thanh làm Chung Khuynh Trà lão mẫu khi đem cổ họng dẫn đo tiêu sái hình, thật sự cực kỳ giống đại nội thái giám.

Hàn huyền trong chốc lát, chờ đồ ăn lên một lượt đến, giới về xem nhan sát mẫu ông thực, pha có thâm ý hỏi Thượng Hà Thanh : “Người cùng khuynh trà là khi nào thì nhận thức ?”

“Chúng ta vừa mới nhận thức không bao lâu, xa đối với người nhóm nhận thức thời gian dài, ” Thượng Hà Thanh nghe ông thật sự trong giọng nói có điểm ghen tị ý tứ, vì đánh mất của nàng nghi ngờ, trước tiên ở bảo trì trên thân bất động nguyên tắc hạ, thân dài quá chân ở cái bàn dưới đoán Chung Khuynh Trà một cước, lại vì tâm nói: “Khuynh trà thường đối ta nhắc tới người, các người như vậy khuê trung bạn thân, thật sự là làm người ta hâm mộ.”

Chung Khuynh Trà vẫn duy trì không lộ vẻ gì mỉm cười, âm thầm tính kế Thượng Hà Thanh đang nói lời này khi đắc uống mấy thăng dấm chua. Ông thực nghe xong, lại thật cao hứng, “Nữ nhân thôi, tổng hội có mấy người khuê trung bạn thân, người cũng có thể có đi?”

“Không nói gạt người, của ta lam nhan tri kỷ tương đối nhiều, khuê trung bạn thân quá ít điểm.”

Xem ra Thượng Hà Thanh tuyệt không thích nữ nhân, ông thực yên tâm, tâm vừa rơi xuống đất, ngay cả lông mi đều muốn ra bên ngoài phi, nàng xem liếc mắt một cái vẫn cúi đầu mỉm cười không nói Chung Khuynh Trà , lại hỏi Thượng Hà Thanh : “Vậy người nhất định có bạn trai ?” Lại nhìn xem cổ hồng kỳ, hỏi lại: “Các người là?”

“Một chút đúng vậy, chúng ta phải” Thượng Hà Thanh nắm nắm cổ hồng kỳ thủ, cổ hồng kỳ cũng phối hợp phản nắm một chút, thoát nhìn thực vô cùng thân thiết. Nàng cùng cổ hồng kỳ trước mặt người ở bên ngoài sắm vai quá không ít lần tình lữ, đây là bọn hắn sở trường trò hay. Chính là này trò hay rơi xuống Chung Khuynh Trà trong mắt, liền thay đổi hương vị, nàng cứ việc biết Thượng Hà Thanh bất quá là đang diễn trò, chính là, trong lòng vẫn là cực kỳ không thoải mái.

Ông thực đối Thượng Hà Thanh ấn tượng hoàn toàn hướng tốt phương hướng phát triển, nàng giống là vì chuyên môn kích thích Chung Khuynh Trà bình thường, khen tặng nói: “Các người thật sự là trai tài gái sắc, tính toán khi nào thì kết hôn đâu?”

“Đang ở tuyển ngày thương nghị trung, còn không có xác định.” Thượng Hà Thanh trộm dùng mũi chân cọ cọ Chung Khuynh Trà cổ chân, Phảng phất là đang an ủi không cơm ăn con chó nhỏ.

Chung Khuynh Trà bị nàng nhất cọ, tâm tình tuy rằng vẫn có chút đổ, nhưng là thư sướng không ít, tiếp theo, nàng lại phản cọ trở về, bất động thanh sắc dùng mũi chân vẽ bề ngoài Thượng Hà Thanh chân đường cong, Thượng Hà Thanh mặc chính là váy, tiểu thối trơn , gợi lên đến rất có thịt cảm, nàng một chút nhiều đường cong, một chút miêu thẳng tắp, trong chốc lát nặng một chút, trong chốc lát khinh một chút, hết sức có khả năng khiêu khích Thượng Hà Thanh cảm giác thần kinh.

Thượng Hà Thanh cảm thấy được như vậy man chơi thật khá, chân cũng ngứa tâm cũng dương quái thoải mái, nàng cho tới bây giờ đều là cái vĩ đại hưởng thụ chủ nghĩa giả, liền hoàn toàn hưởng thụ Chung Khuynh Trà khiêu khích, kia tiểu thối nhất dương, thân thể tê rần, đầu quả tim nhảy dựng điện giật bàn cảm giác, quái khá tốt, thật sự chọc người yêu! Dù sao có khăn trải bàn làm che dấu, còn ngồi cạnh cửa sổ nội sường, ai cũng nhìn không tới, ngẫu nhiên làm quay về ngắm đẳng, cỡ nào anh hùng! Nếu điều kiện cho phép, nàng quả thực địa phải giống phơi nắng mèo con giống nhau, mở ra tứ chi nheo lại ánh mắt thuận tiện meo meo meo kêu hai tiếng !

Ông thực này mỹ mạo đa tình, đa nguyên tính cách có thể so với lý bình mà hải về nhất phái bạch cốt tinh, đối Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh ngầm hành động hoàn toàn không biết gì cả. Hai người bọn

họ ở ông thật sự không coi vào đâu, cố làm ra vẻ, ngồi nghiêm chỉnh, lại nhất tâm nhĩ dụng người tới ta đi, cho nhau thông đồng, thực tại lại kích thích lại giải hận.

Cái gì tới dừng cảm? Yêu đương vụng trộm tới dừng cảm. Các nàng loại này ở trước mắt bao người lén lút hành vi, cũng không so với phan kim liên cùng họ Tây Môn khánh đây đối với mô phạm vợ chồng càng thể diện. Mặc kệ như thế nào đi, yêu đương vụng trộm giả, từ xưa có chi, phan kim liên yêu đương vụng trộm, không trách họ Tây Môn khánh rất suất, toàn bộ quái Vũ đại lang vô năng, có thể lý giải. Chính là ở thâm thời điểm, phải vạn phần cẩn thận mới là, dù sao đạo đức là có thể giết chết nhân . Cũng may Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh hai người đều là tài cao nhân đảm mà phi, người ta không gia không thất, lưỡng tình tương duyệt, đối với thâm đứng lên, danh chính ngôn thuận, thuận lý thành chương, không sợ người có biết, chỉ sợ người không biết. Nay thời đại, quy củ đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc nhiều hơn không tốt, này hơn người tốt, phần lớn ở hô lớn, khiêm tốn tính cái thậm! Cuồng vọng đi! Hỏa điều!

Vừa lúc Thượng Hà Thanh là hỏa điều vua, ở Chung Khuynh Trà khiêu khích hạ, nàng kia kinh không dậy nổi khiêu khích cẩn thận can vu nháy mắt trong vòng nước lên thì thuyền lên, lập tức cuồng vọng đến tột đỉnh cảnh giới, nếu không phải hoàn cảnh bắt buộc, nếu không phải Chung Khuynh Trà vẽ bề ngoài có độ cảm hỏa hậu, nàng chỉ sợ cũng phải mặt đỏ tâm đốt, xuân tình nhộn nhạo .

Trong tiệm cơm nhân không ít, ở như thế nào nhiệt trường hợp bên trong, lần nữa nhộn nhạo Thượng Hà Thanh một bên cùng ông thực trò chuyện ngày, một bên nhưng lại đột nhiên nhớ tới Lộ Lộ dụ dỗ nàng xem kia bộ bất lương phim nhựa, phim nhựa lý kia hai nữ nhân nữ, so với Chung Khuynh Trà còn lớn hơn! Khổng lồ tựa như sắp thổi bạo khí cầu, trụ ở trước ngực, quả thực có thể đem cột sống tím loạn! Hừ! Một chút cũng không Chung Khuynh Trà thật là tốt xem! Không thích!

Thượng Hà Thanh ý thức được chính mình thất thần , chạy nhanh động động ngón cái kháp kháp ngón trỏ, nhắc nhở chính mình phải tập trung tinh lực đối phó ông thực, không thể miên man suy nghĩ chút không khỏe mạnh quái vật lớn.

Thượng bác sĩ là một kỳ nhân, nàng ở Chung Khuynh Trà khiêu khích dưới, trong lòng triều vi ba nhộn nhạo dưới, quả nhiên tập trung nổi lên tinh lực, cái gì khiêu khích, cái gì nhộn nhạo, đều bị nàng phao tới rồi lên chín tầng mây đi. Nàng một bên tự hỏi Cổ gia phần mộ tổ tiên chuyện nên như thế nào đối ông thực mở miệng, một bên lơ đãng mí mắt vừa nhắc, ở giữa hồng tâm nhắm ngay Chung Khuynh Trà hung.

Vì thế, thượng bác sĩ lại không thể bình tĩnh , lòng của nàng tư lại bắt đầu bay đầy trời, đó là cơ nào xinh đẹp hai cái đại mộ phần! Ta tựa hồ nghe tới rồi chúng nó giấu ở trong quần áo thống khổ hò hét: nguyện quân chọn thêm hiệt, vật ấy tới tương tự! Nôn! Thần Giê-hô-va, vì giải trừ chúng nó thống khổ, lão ni có thể hay không gương cho binh sĩ một hồi, đi làm làm cái kia thay trời hành đạo quân?

42. Chương 42

Thượng Hà Thanh sững nghiêm trang tư thế ngồi, trò chuyện già trẻ giai nghi trong lời nói đề, hướng đầy trời màu vàng sa mạc lý thất thần . Nàng thất thần đi rất cao siêu, so với Tiểu Long Nữ một tay bức tranh viên một tay bức tranh phương cao hơn ra rất nhiều, ai làm cho người ta gia là diệt sạch sự thái đâu? Kia chần chờ công lực, Hoàng Dung đều phải cảm thấy không bằng ..., Tiểu Long Nữ lại cần nhờ biên đứng.

Không biết Thượng Hà Thanh nhân, nhất thời khó có thể phát hiện của nàng thất thần, cũng may, Chung Khuynh Trà vậy là đủ rồi giải nàng, bởi vì nàng ở thất thần thời điểm, luôn luôn linh hoạt con mắt, sẽ trở nên không đủ linh hoạt. Vì nhắc nhở thượng sư thái, Chung Khuynh Trà bên trên bãi thánh mẫu bàn mỉm cười, phía dưới đem mũi chân hướng Thượng Hà Thanh vấy lý trên đùi na, Thượng Hà Thanh trong lòng cả kinh, mặt đã nghĩ phát sốt, nàng phản xạ có điều kiện hai chân một kẹp, chính kẹp lấy Chung Khuynh Trà chân, Chung Khuynh Trà mũi chân thuận thế hướng lý nhất cũng, thẳng để tam giác mảnh đất.

Chung Khuynh Trà hảo không sung sướng, Thượng Hà Thanh cũng là hết hồn, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng chốc nhiễm một tầng đỏ ửng.

Loại này giáp pháp, không khỏi rất chướng tai gai mắt, nàng chạy nhanh càng làm chân buông ra, sau này lui lui mờ mờ, rời xa Chung Khuynh Trà chân, vì che dấu bình thường, uống một hơi nàng không thương uống bia, đối ông thực nói: “Ta vừa quất rượu liền dễ dàng lên mặt, muốn cho người chê cười.”

“Không quan hệ, uống rượu dễ dàng mặt đỏ nhân giao ngộ ở, ” ông thực khoe mặt tảo Chung Khuynh Trà , cũng cầm lấy rượu đến uống một hơi, nói: “Ta trước kia cũng dễ dàng mặt đỏ, khuynh trà còn làm cho này chê cười quá ta.” Nàng bính bính Chung Khuynh Trà cánh tay, làm nũng dường như, hỏi: “Người chê cười quá ta, đúng không?”

Chung Khuynh Trà không ngôn ngữ, chỉ ôn hoà gật gật đầu.

Thượng Hà Thanh trong lòng lên men, trên mặt lại trang lý giải cười cười, lại trang thân thiết khen tặng ông thực: “Nghe nói người luôn luôn tại nước ngoài công tác, mới vừa về nước không bao lâu, nếu bên ngoài mọi người giống như người vậy, Trung Quốc phát triển sẽ nhanh hơn .”

“Người Trung Quốc mới có rất nhiều, cũng không kém mấy người ... kia, ” ông thực không tiếp thụ khen tặng, Thượng Hà Thanh là ở cầu nàng làm việc, nàng muốn xuất ra điểm quan dạng đến mới giống như vậy hỏi sự, “Các người trường học không phải nhân tài khắp cả thôi, chính là, cùng Yale ha phạt linh tinh thực chính hàng hiệu trường cao đẳng so sánh với, chênh lệch vẫn là rất lớn .”

“Điều này cũng đúng, ” ông thật sự khẩu khí lý có đối Thượng Hà Thanh khinh miệt, Thượng Hà Thanh che dấu đối ông thật sự chán ghét, hỏi: “Người ở quốc nội thời điểm, là ở na sở viện giáo liên đọc đâu?”

“Ta không ở quốc nội đọc đại học, ” ông thực rất có cảm giác về sự ưu việt nói: “Trung học lúc sau, ta vẫn là ở nước ngoài đọc sách.”

“Úc, thanh thiếu niên xuất ngoại học tiếng Anh là một hảo lựa chọn, ” Thượng Hà Thanh có điều,so sánh hiền lành ám phúng một câu.

“Cũng không phải là sao, nghĩ muốn cùng quốc tế nối đường ray, sẽ không tiếng Anh không thể được, ” ông thực nghe ra Thượng Hà Thanh ám phúng, hơi có không mau nói.

“Một chút đúng vậy, ” Thượng Hà Thanh châm chọc xong rồi người ta, lại bắt đầu vuốt mờ mờ ngựa: “Này thời đại, tiếng Anh chính là cái đại môn hàm, chờ ta có đứa nhỏ, ta còn muốn đem hần sớm đưa đến nước ngoài đi đọc sách đâu.”

“Có thể có cơ hội đem đứa nhỏ tổng xuất đi, vẫn là tổng xuất đi thật là tốt, nói thật, quốc nội giáo dục, thực không được tốt lắm, ” ông thực bị Thượng Hà Thanh chụp thực thoải mái, nàng lấy người từng trải thân phận đưa ra đề nghị. Nàng động động chiếc đĩa, lại thả xuống dưới, nàng ở nước ngoài ngồi lâu, không có thói quen cùng người khác ăn cùng nói đồ ăn, người nhiều như vậy chiếc đĩa đều phóng đồ ăn trên bàn phóng, kia đồ ăn lý dính người nhiều như vậy nước miếng, nàng tưởng tượng thì trách ghê tởm. Nàng mang trà lên đến uống một hơi, lấy bình dị gần gũi lại cao cao tại thượng mồm, nói: “Ta có cái bằng hữu, với người giống nhau, cũng là cái bác sĩ, ta giúp hần sửa chữa quá nhất thiên tiếng Anh luận văn, ai, bên trong ngữ pháp sai lầm, cũng thật không ít.”

“Thật đúng là, chúng ta này đó không thường xuất ngoại , theo các người ở nước ngoài đọc quá thư xác thực phân biệt cự. Ta viết tiếng Anh luận văn cũng phải nương tiếng Anh chuyên nghiệp bằng hữu hỗ trợ kiểm tra kiểm tra sai lầm, ” Thượng Hà Thanh khó được tự hạ mình giá trị con người một hồi, nàng xem xét xem xét ông thực cực nhỏ cầm lấy chiếc đĩa, cười mị hồ giúp nàng thêm thượng điểm trà, nói: “Nghe khuynh trà nói người thích ăn món cay Tứ Xuyên, ta riêng tuyển nhà này khách sạn, chỉ mong có thể làm cho người vừa lòng.”

Khuynh trà ngay cả ta thích ăn cái gì đồ ăn đều không rõ ràng lắm sao? Ông thực thoáng thất vọng xem liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà , giả khách sáo: “Nơi này tốt lắm, cảm ơn.”

Ông thực lão xem Chung Khuynh Trà , Thượng Hà Thanh thập phần muốn đem của nàng trông mắt cấp khu đi ra, nàng bình tĩnh thân, chĩa chĩa cổ hồng kỳ, cười nói: “Ông thực, kỳ thật hôm nay mời người ăn cơm, chủ yếu là vì chuyện của hần, người nhất định cũng nghe nói đi?”

Ông thực lại nhìn Chung Khuynh Trà liếc mắt một cái, nói: “Ta nghe khuynh trà nói qua .”

“Vậy người xem, việc này, còn có ... hay không, cứ vẫn đường sống?” Cổ hồng kỳ hợp thời hỏi. Hấn nói chuyện nói lắp, không dám đem nói dài, chỉ có thể đem một câu chia làm hai bộ phận nói xong.

“Có một số việc, ta không dám dễ dàng nói, cũng không dám dễ dàng đồng ý, ” cổ hồng kỳ không lớn nói chuyện, biểu hiện có điểm nội hướng, thật vất vả nói chuyện , còn dứt quãng, ông thực sự điểm khinh thường hấn. Nàng bưng lên công chúa cái giá, một hơi giọng quan: “Bất quá, văn kiện sớm phê xuống dưới, mặt khác mấy hộ cũng đều gặt đầu đồng ý , trong đó nhất hộ còn muốn nháo lên tòa án, nhưng cuối cùng cũng là gặt đầu. Các người là khuy nh trà bằng hữu, ta cũng không muốn hồ lộng các người, cứ vẫn đường sống, theo ta xem, phải là đã không có.”

Cổ hồng kỳ vừa nghe, mặt đã nghĩ hướng hắc lý đi, hấn là ôm hy vọng tới, lại nhìn ông thật có thể cùng Thượng Hà Thanh nói nói cười cười, hy vọng cũng liền càng lớn, không nghĩ tới nhắc tới đến chính sự, ông thực trước hết tỏ vẻ như thế cường ngạnh thái độ, kia nói chuyện thần khí còn như thế tài trí hơn người, hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn, hấn cơ hồ đã nghĩ suốt chiếc đũa chạy lấy người . Nhấn đi, hấn đối với mình nói, người đang dưới mái hiên, không thể không cúi đầu! Cố gắng điểm, nhấn đi xuống!

Bên người coi chừng dùm Chung Khuy nh Trà , người đi lên liền một hơi phong kín ? Thượng Hà Thanh thẳng lú lú, người cùng Chung Khuy nh Trà quan hệ cũng thật cú hảo! Ở nước ngoài ngốc lâu, đầu thật đúng là có thể đi vào thủy! Ngay cả như thế nào uyển chuyển đi khách sáo, như thế nào đi song phương cũng không đặc tội cấp thuyết khách mặt mũi cũng sẽ không ! Nhà người lấy người ta phần mộ tổ tiên người còn có thể nói như vậy đúng lý hợp tình, đem người ta nghĩ muốn lên tòa án nói như là quá mọi nhà, chó mới! Khó trách Chung Khuy nh Trà không cần người, người so với lão nương còn thế lực mắt, có giọng quan không quan dạng, cùng Thiên triều chân chính quan liêu nghĩ muốn so với, người quả thực chính là tiểu nhi khoa! Nàng phải hiềm lạ người mới là lạ!

Thượng Hà Thanh ngẫm nghĩ ông thực, trên mặt cũng là cười ôn hòa, ôn hòa lý hoàn hảo giống hỗn loạn một chút chua sót, nàng lấy cổ hồng kỳ bạn gái thân phận, đỉnh động tình nói: “Người xem, hấn bất quá là cái trung thực thiết kế sự, cha mẹ hấn cũng đều là trung thực bình thường công nhân viên chức, muốn tìm quan hệ cũng không có cửa đầu lộ, chỉ có thể đem việc này phó thác cấp khuy nh trà, làm cho nàng hỗ trợ tìm điểm quan hệ. Kỳ thật việc này ta với người nghĩ muốn giống nhau, cứ vẫn đường sống, phải là đã không có. Hãy nhìn cha mẹ của hấn cặp kia một che kín tơ máu mắt, ta còn là kiên trì mang theo bọn họ đi tìm khuy nh trà, khuy nh trà nhìn đến bọn họ mềm nhũn tâm địa, nói nguyện ý hỗ trợ, chúng ta đánh tâm trong mắt cảm kích. Lòng người đều là thịt lớn lên, phần mộ tổ tiên không có, ai trong lòng có thể dễ chịu đâu? Chúng ta tuổi trẻ điểm có thể giác cũng không được gì, khả này tuổi già trưởng bối, phần mộ tổ tiên chính là bọn họ mệnh. Pháp luật cũng không ngoại hồ nhân tình, tổng nên còn có chút cứu vãn đi?”

Thượng Hà Thanh nói động tình, làm cho người ta nghe được động dung, dù sao, Chung Khuy nh Trà là động dung , nàng cũng không biết cổ hồng kỳ cha mẹ còn tăng đi tìm nàng, xem Thượng Hà Thanh này hoảng tạt , mí mắt cũng không trát, cơ nào cường! Nàng cũng theo nói: Đúng vậy a, ông thực, có thể giúp , người liền giúp điểm đi.”

“Kỳ thật ta cũng giúp không bao nhiêu, ” ông thực ra vẻ khó xử nghĩ nghĩ, đối Thượng Hà Thanh nói: “Như vậy đi, chờ ta trở về cùng thúc thúc thương lượng một chút, tận lực theo bồi thường thượng nhiều tính một chút, nhưng là, các người đặc giữ bí mật, lúc này đây một chút phải lấy năm sáu gia mộ phần, cho các người hơn , những người khác nhất định không muốn.”

“Hảo, giữ bí mật không thành vấn đề, đến lúc đó chỉ sợ cho người nhiều quan tâm .”

“Không có gì, ” ông chân ái ý tràn đầy xem Chung Khuy nh Trà liếc mắt một cái, nói: “Ta cùng khuy nh trà nhiều năm như vậy bằng hữu , xem ở cửa nàng mặt mũi thượng, cũng nên đi giúp các người một phen.”

Lời này tuy rằng nói hợp tình hợp lý, cũng đúng là chuyện này thực, khả Thượng Hà Thanh như thế nào nghe như thế nào không phải cái tư vị, ông thực xem chính là Chung Khuy nh Trà mặt mũi, mình cũng lấy Chung Khuy nh Trà lão mẫu thân phận giáo huấn nàng , nàng đối Chung Khuy nh Trà thế nhưng còn chưa có chết tâm, nôn! Thật đáng ghét!

Cổ hồng kỳ cũng không hiềm lạ về điểm này bồi thường, hấn muốn bảo trụ phần mộ tổ tiên, chính là, hấn cũng biết phần mộ tổ tiên nghĩ muốn bảo trụ là căn bản không có khả năng , hấn tìm cái lấy cớ, đi ra khách sạn, nghĩ đến bên ngoài hít thở không khí tái tiến vào.

Thượng Hà Thanh xin lỗi rất đúng ông thực cười cười, nói: “Trong lòng hẳn chịu khổ sở, ta ra đi xem hẳn.”

Ông thực tỏ vẻ lý giải, nhất thời rất là hâm mộ Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ ân ái. Thừa dịp bọn họ không ở công phu, ông thực đối Chung Khuynh Trà nói: “Hôm trước ta cho người gọi một cú điện thoại, hình như là mục mục người đón , khả thanh âm tựa hồ lại không đúng lắm.”

“Ân, ta biết, là nàng đón , ” Chung Khuynh Trà đành may mắn ông thật sự không biết chính mình thân mẹ, nàng thay Thượng Hà Thanh che lấp: “Nàng bị cảm, cổ họng đến bây giờ còn không hảo.”

“Nàng biết ta và người quan hệ ?” Ông thật sự ánh mắt thực vi diệu, bên trong tựa hồ có một chút sợ hãi, lại có một chút hưng phấn.

“Chúng ta chính là bằng hữu, ” Chung Khuynh Trà không thích ông đúng như này tối gờu khí, cũng không muốn khiếm ông thật sự nhân tình, thái độ liền cứng rắn lên, thuận tiện không quên tái đầu một cái nhân tình: “Ông thực, nói thật, các người cấp kia mấy hộ người ta bồi thường kim, quả thật thiếu điểm, đó là phần mộ tổ tiên, không phải đồng đất, liền cấp về điểm này tiền, mặc cho ai đều đã có câu oán hận, người ta nghĩ muốn lên tòa án, đã ở tình lý bên trong. Cổ hồng kỳ việc này, người có thể giúp liền giúp điểm, không thể giúp , cũng không phải miễn cưỡng, nhiều lắm chính mình xuất ra tiền đến đưa cho hẳn, coi như thay người bồi thường.”

“Người đối bọn họ chính là thật tốt!” Ông thực một mặt ghen tị cổ hồng kỳ hòa Thượng Hà Thanh , một mặt đắc chí, bởi vì Chung Khuynh Trà nói rất đúng “Thay người bồi thường “, này thuyết minh Chung Khuynh Trà trong lòng vẫn là có chính mình .

“Bằng hữu của ta không nhiều lắm, thật vất vả có thể có cái bằng hữu, tự nhiên sẽ đi quý trọng.”

“Ta đây đâu?”

“Người nếu chỉ lấy ta làm bằng hữu đến xem, ta tự nhiên cũng sẽ quý trọng.” Chung Khuynh Trà nương Thượng Hà Thanh rắc hoảng, biết thời biết thế: “Ông thực, mẹ của ta mẹ lớn tuổi , ta không nghĩ tái nhạ nàng mất hững.”

Ông thực sắc mặt nhất bụi, không lời nào để nói .

Ở nhà ăn ngoại, cổ hồng kỳ điểm cái yên, hung hăng hút , hẳn cúi đầu, có nói không nên lời uể oải.

Có vô số đại đẳng tiểu đẳng treo ở giữa không trung lóe ra, đêm cũng không có vẻ hắc, nhân loại tổng có biện pháp làm cho hắc biến thành bạch, nhân loại luôn như vậy thông minh. Đưa tay không thấy được năm ngón đêm, hiện giờ chỉ có thể hướng thâm sơn rừng già lý đi tìm , có lẽ, cho dù ở thâm sơn rừng già trung, cũng có thể phát hiện đèn pin tung tích, gấu bắc cực cùng chim cánh cụt đều đi vào vườn bách thú, tại đây khóa xinh đẹp màu lam tinh cầu thượng, còn có chỗ nào là nhân loại không thể đủ lưu lại dấu chân đâu?

Không trung phiêu khởi linh tinh mưa nhỏ, vũ không vội, cũng không mật, tựa như chưa tỉnh ngủ tay trống, có một hạ không một chút sứt dùng tinh bột mì làm thành dùi trống, mềm nhũn hướng về phía loang lổ cổ xưa cổ da gõ. Chũy đến trên mặt, xúc nổi lên nhỏ bé rồi lại tồn tại đau đớn cảm, ném tới trên mặt đất, nhắc lên để người rồi lại gay mũi thổ mũi.

Cổ hồng kỳ ngẩng đầu nhìn xem theo hẳn mà đến Thượng Hà Thanh , lại gục đầu xuống, vô lực nói: “Nàng lấy, lấy nhà của ta một phần, ta còn phải cầu, cầu nàng! Nàng vốn liền, liền, nên cho ta bồi thường, nói thật như là ban ân! Ông nội của ta vì, làm cho này sự, gấp đến độ thiếu chút nữa vụng, vụng qua đi! Hẳn nghe nói ta có thể tìm, tìm được quan hệ, bảo trụ phần mộ tổ tiên, vừa vui thiếu chút nữa khóc, khóc lên! Ta đến phía trước, hẳn còn lôi kéo tay của ta, làm cho ta cùng, lấy chồng gia hảo hảo nói chuyện, kết quả... Vẫn là không được! Ta không bốn sự! Ta con mẹ nó uất ức!”

“Có biện pháp nào đâu? Thế đạo vốn chính là như vậy, chưa từng có thay đổi quá cái gì, ” Thượng Hà Thanh khuyên : “Đến phía trước ta liền đã nói với người, một phần không có khả năng bảo trụ, chỉ có thể hướng nhiều phải bồi thường thượng ôm hy vọng, trứng chọi đá, nghĩ muốn khai điểm đi. Đừng bên ngoài biên giới thời gian quá dài , nghĩ muốn phát tiết chờ về nhà về sau tái phát tiết, đừng làm cho ông thực nhìn ra, nếu không ngay cả điểm ấy bồi thường cũng không có. Đến lúc đó dùng số tiền này, tái tuyển khối phong thủy tốt mẽ, một lần nữa an táng. Đi thôi, chúng ta vào đi thôi, đi vào ra về đáng thương, ta cùng người.”

Đúng vậy, sửa ra vẻ đáng thương thời điểm, phải đi ra vẻ đáng thương, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ kẻ xướng người hoạ trang nổi lên tôn tử, bọn họ đem ông thực hầu hạ tốt lắm thực thoải mái, bọn họ cấp ông thật sự ấn tượng cũng lần rất khá rất đẹp xem, nhưng bọn hắn đối ông thật sự cảm hận, cũng là càng ngày càng mãnh liệt.

Bọn họ biểu hiện, bọn họ tâm lý, tựa hồ thực có đại biểu tính, ít nhất, có thể đại biểu này nghĩ đến trong triều có người dễ làm sự, nhưng bởi vì cùng trong triều nhân không đủ thiết, hoặc là trong triều nhân quan không lớn, cuối cùng làm cho hy vọng tan biến, lòng có mặt vàng thật không ra người bị hại —— người đem ta đánh thành tàn phế, nhưng cho ta một viên tảo, cho nên, ta nhịn được đau tiếp tục lấy lòng người, tàn phế đã thành kết cục đã định, vậy mời người nhiều cho ta hai khẩu tảo đi! Vô luận như thế nào, ông thực đáp ứng rồi nhiều cấp bồi thường, cùng mặt khác mấy hộ không thể lấy nhiều như vậy bồi thường kim người ta so sánh với, tốt xấu, coi như là cái viên mãn. Chính là, kia tòa mộ phần thượng tướng phải xuất hiện hắc lỗ thủng, ở lòng người lý, rốt cuộc điển bất bình.

Tại đây khối từ xưa thổ địa thượng, tối thần kỳ địa phương ở chỗ, nàng có được sổ bất thắng sổ phản quốc giả, cũng có được vô số kẻ ái quốc giả, nàng có thể tán giống một mâm sa, cũng có thể nhanh giống một cái nắm tay. Của nàng truyền thống văn hóa trung tinh hoa, tỷ như cơ được dân được, bị suy diễn thành chịu nhục hữu lý bá; mà này bá, tỷ như ngu trung ngu hiếu, lại thay đổi dần thành sách giáo khoa nâng lên xướng tinh hoa. Nàng ở trong mưa gió lần nữa phiêu lay động, làm mất đi chưa rồi ngã xuống, chống đỡ của nàng, vĩnh viễn đều là bị quyền quý bộ tộc dẫm nát dưới chân kia một đám lại một đám lao khổ đại chúng.

Ngoài cửa sổ vũ, càng rơi xuống càng lớn, chúng nó từ điểm gần bó tuyến, từ tuyến kết thành mặt, khoảng cách trong lúc đó, kia trương kín không kẻ hở lưới lớn đem toàn bộ thành thị bao trùm, nhà cao tầng vẫn như cũ lạnh như băng đứng sừng sững, qua lại người đi đường vẫn như cũ tự cố mục đích bản thân tạt chạy, chạy đã mệt, không ai trông nom, té ngã, không ai phù. Đây là một phần khích mà lại lạnh lùng thế giới, đây là một huy hoàng mà lại chết lặng quốc gia, đây là một đáng yêu mà lại thật giận chủng tộc. Hết thấy hết thấy, cũng không có bởi vì mưa to đã đến mà thay đổi, hết thấy hết thấy, cũng không có bởi vì ai thổi phồng, mà làm cho kia mâu thuẫn đỉnh đây bụi đất ghét, đi ít một chút; cũng cũng không có bởi vì ai nguyên rửa, mà làm cho kia đáy lòng tẩm máu tươi yêu, đi ít chia ra.

Mưa lớn như thế, bung dù là vô ích, bởi vì chúng nó hội hướng tán lý chui, không bung dù cũng là không được, bởi vì chúng nó trát đến trên người, hội hỏa lạt lạt đau. Nhựa đường lộ đã bị không quá cổ chân mưa vùi lấp, vũ phải là sạch sẽ, khả trên đường kia mỡ bò du thủy, dị thường bẩn, nhưng ở chột lóe chột lóe đèn nê ông chiếu rọi xuống, thoát nhìn lại là như vậy hoa lệ. Nhân dựa vào ăn mặc mã dựa vào an, nguyên lai mặc kệ có bao nhiêu bẩn gì đó, chỉ cần trải qua giả dạng, sẽ lần mỹ.

Thượng Hà Thanh vì cổ hồng kỳ, khúm núm hướng tới ông thực cú nhất đại cung, nàng không ngại đi cúi đầu, thái độ làm người xử thế, không đi cúi đầu sao có thể có thể hỗn đến hiện tại? Nhưng nàng thực để ý đối ông thực cúi đầu, nguyên nhân chỉ có một chút, ông thật sự là Chung Khuynh Trà tiền bạn gái, ông thực đối Chung Khuynh Trà còn chưa có chết tâm. Nàng không thể nén giận cổ hồng kỳ, bởi vì cổ hồng kỳ so với nàng còn khó chịu hơn, cũng không có thể nén giận Chung Khuynh Trà, bởi vì Chung Khuynh Trà thân là thuyết khách, có thể giúp chiếu cố đều giúp, càng không thể nén giận chính mình, bởi vì thượng bác sĩ là như vậy tự kỷ, nàng thấy thế nào mình tại sao hoàn mỹ vô địch, nàng theo trên người mình quả thực tìm không ra nhất định điểm da lông ngắn bệnh đến. Bởi vậy, nàng chỉ có thể ở sau lưng đem lửa giận phát đến ông thật sự trên người.

Về nhà lúc sau, Thượng Hà Thanh đầu tiên là đá rơi xuống giày cao gót, lại rầm rầm uống thượng nhất cái chén lớn nước sôi, hỏi Chung Khuynh Trà: “Ông thực với người ai đại?”

“Nàng đại.”

“Lớn hơn vài tuổi?”

“Hai tuổi.”

“Hai tuổi? Nôn! Nàng đều 30 nhiều người đẹp hết thời, còn không biết xấu hổ thông đồng người này nhị bát tiểu khuê nữ! Da mặt thực hậu!”

Chung Khuynh Trà thật sự rất là không nói gì mà chống đỡ.

Thượng Hà Thanh nắm chặt nắm tay, dọa chân răng, một bên vây quanh sô pha loạn chuyển vòng, một bên thở phì phì giờ chân: “Cái gì diều đồ vật này nọ! Có Nhật Bản huyết thống, đều là chi ma địa lý tát đầu tương, tạp chủng! Tạp hoá! Tạp mao tạp đầu tạp hợp mặt! Nàng thật đúng là đem mình làm công chúa! Cái gì biểu diễn! Lão nương nếu không có sự cầu nàng, đánh chết cũng sẽ không đổi nàng liệ môi cười! Nhiều liếc nhìn nàng một cái đều là chịu tội! Nàng nghĩ đến nàng thực thông minh sao? Hừ! Tự biện tái vượn và khỉ, ương ngạnh sai lang kinh! Ta quả thực không có một chút biện pháp đi đãi thấy nàng! Chờ cổ hồng kỳ chuyện làm thỏa đáng, người muốn tìm ta cũng đừng tìm ông thực, tìm ông thực cũng đừng tìm ta! Đình là đình, mao là mao, một chuyện về một chuyện, người phải cùng nàng mất đi mây lại, ta bóp chết người! Nôn! Đói! Không thể nắm! Người còn không có tuyển tìm ông thực vẫn là tìm ta đâu, chính người tuyển đi!”

“Ta không cần tạp, chỉ cần tinh khiết, ta tuyển người.” Chung Khuynh Trà biết Thượng Hà Thanh trong lòng không thoải mái, nàng thích trước mặt người khác có thể trang mô tác dụng, ở nhân sau có thể đổi nàng mở rộng cửa lòng Thượng Hà Thanh. Chờ nàng cười tủm tỉm nghe Thượng Hà Thanh phát tiết hoàn, nàng nhắm ngay Thượng Hà Thanh miệng, hôn đi xuống.

Thượng Hà Thanh sở hữu đáng vẽ bề bề đều bị này ngọt ngào mật hôn đắm, cũng không tệ lắm, lúc này nàng biết thở, chính là, suyễn vẫn như cũ rất không thông thuận, giống như một cái mới vừa học đi đường tiểu nhi, lắc lư thật đô đô tiểu thân mình, từng bước nhất khái bán hướng tới món đồ chơi phương hướng té.

Mặc kệ nói như thế nào đi, hội suyễn chính là tiến bộ, Chung Khuynh Trà than thở, kinh người xinh đẹp cần giả dạng, siêu nhân hôn kỹ cũng cần thường luyện a!

Như vậy, Thượng Hà Thanh tay nghề việc, nên như thế nào? Chung Khuynh Trà ảo tưởng, nhộn nhạo

43. Chương 43

Thượng Hà Thanh tay nghề việc đến tột cùng như thế nào? Mặc kệ Chung Khuynh Trà như thế nào ảo tưởng, như thế nào nhộn nhạo, luôn luôn làm việc nắm chắc nàng, tạm thời vẫn là không dám dễ dàng đi ném thử. Nàng vẫn là cần nại quyết tâm đến, chờ Thượng Hà Thanh trước đem hôn môi rèn luyện tái thám hiểm, Thượng Hà Thanh còn không có học được đi, đã nghĩ làm cho người ta gia đình có tiếng là học giỏi phi, việc này đối với trên giường kinh nghiệm bằng không thượng bác sĩ mà nói, áp lực nhất định không nhỏ, nàng muốn cho Thượng Hà Thanh không hề áp lực giường cánh bay lượn.

Có Chung Khuynh Trà ở sau lưng hoạt động, làm cho cổ hồng kỳ một nhà so với mặt khác kia tứ ngũ hộ đồng dạng bị đào phần mộ tổ tiên người ta hơn không ít bồi thường, cổ hồng kỳ phụ thân, hàm chứa lệ, cần môi, một câu cũng không muốn nhiều lời, một câu cũng không nguyện nói sau.

Đúng vậy, có thể nói cái gì đó? Vì bảo vệ cho phần mộ tổ tiên, nên đều nói, nên trang tôn tử cũng đều trang, chính là, vô ích!

Lấy mộ phần ngày đó, cổ hồng kỳ một nhà, cùng những thứ khác tứ ngũ hộ người ta đều đi, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ, cũng cùng nhau theo đi, Chung Khuynh Trà vừa nghĩ tới Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ cùng một chỗ, khó tránh khỏi ghen, liền cũng cùng nhau theo đã tới.

Cổ hồng kỳ ông nội ánh mắt đại ra vượt nhà mình phần mộ tổ tiên mộ phần, già nua trong ánh mắt chảy ra một chuỗi lại một chuỗi khăn khăn lệ.

Hắn là cái thực hiện lành lão nhân, là một ở quốc xí lý phạm hơn nửa đời người công nhân, cả đời an phận thủ thường, thành thành thật thật, cơ hồ chưa từng đắc tội quá ai, hắn không giàu có, cũng không nghèo khó, hắn sống thực kiên định, hắn nghĩ đến hắn có thể sống như vậy kiên định, là bởi vì tổ tiên tích hạ âm đức ở phù hộ hắn cùng hắn con cháu. Phùng đến ngày tết, hắn tổng hội tới nơi này vi phần mộ tổ tiên thêm điểm thổ, điểm cái hương, đốt điểm chỉ, đem mộ phần thu thập sạch sẽ, lợi lưu loát tác. Hắn sống

80 nhiều năm, từ ghi việc khởi sẽ theo cha mẹ đến vì ông nội nãi nãi, bà nội viếng mồ mả, chưa từng có một năm gián đoạn quá, cái mả ở đây nhân, đã trải qua lịch sử tang thương, cái mả niên kỉ linh, so với nước cộng hoà niên kỉ tuổi còn muốn lớn hơn, nhưng là, về sau hẳn liền không thể tới người này .

Ở trên đường thời điểm, hẳn cố gắng cười, đối Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà nói: “Nghe hồng kỳ nói, các người giúp chúng ta không ít vội, thật sự là cảm ơn a.”

“Không cần cảm tạ, ta cùng hồng kỳ là cùng học, này vốn chính là hẳn là , ” Thượng Hà Thanh đình thích Cổ gia gia, trước kia đọc sách thời điểm, cùng vài cái cùng học đi cổ hồng kỳ trong nhà ngoại, lão nhân thường thường hội vui tươi hơn hử theo chân bọn họ tán gẫu vài câu.

“Hảo hài tử, nên tạ ơn , vẫn là đặc cảm ơn, ” lão nhân hít một hơi, giống như lằm bằm lầu bầu dường như, nói: “Này thế đạo, còn sống người đang chịu tội, chết đi nhân cũng không đặc sống yên ổn, như thế nào quá cái ngày liền khó như vậy đâu?”

Cổ hồng kỳ rơi lệ , cổ hồng kỳ phụ thân cũng rơi lệ , Thượng Hà Thanh không dám nhìn bọn họ, nhanh đưa đầu nữ hướng về phía ngoài cửa sổ, thủ lại đem Chung Khuynh Trà tay cầm khăn một ít.

Nàng hiểu được phần mộ tổ tiên đối người Trung Quốc ý nghĩa, nàng đi qua rất nhiều thôn khảo sát, nàng biết này thôn dân mỗi đến lớn đầu năm nhất, sẽ đem nhà mình tổ tông bài vị thỉnh đi ra, phóng tới phòng chính dưới bàn bát tiên thượng, tái mang lên tam chú hương cùng kê áp thịt bò, cung kính cung phụng đứng lên. Thậm chí còn có rất nhiều cái thôn, ở chúc tết thời điểm còn giữ lại đối trưởng bối dập đầu truyền thống tập tục, người Trung Quốc có thể không tiếp thu Phật tổ thần Giê-hô-va, nhưng không thể không nhận thức tổ tông —— tổ tông họ, không thể dễ dàng sửa, tổ tông mộ phần, không thể dễ dàng na. Chính là, hiện tại cổ hồng kỳ gia phần mộ tổ tiên không có, cho dù đối cái địa phương, cũng vĩnh viễn không hề là bên này phong thủy , suy bụng ta ra bụng người, nếu nhà mình lý phần mộ tổ tiên bị đào, có thể dễ chịu sao? Lão nhân trong lòng khó chịu, nàng có thể thể hội.

Cửa kính xe không có đóng nhanh, có thật nhỏ phong theo khe hở lý thổi vào đến, kia ô ô thanh âm, tựa hồ đang ở đối với Thượng Hà Thanh khàn khàn rên rỉ: nhìn xem đi, nhìn xem đi, xem gặp các người công bộc, là như thế nào dùng bọn họ cặp kia so với ngày còn lớn hơn bàn tay, đi vòng địa, đi sách phòng, đi buộc dân chúng tự đốt, đi buộc dân chúng quỳ xuống, đi buộc dân chúng ở phủ kín máu tươi trên đường chạy trở về cũ xã hội!

Này rên rỉ, thực suy yếu, thực tái nhợt, thực vô lực, thực làm cho người ta không đành lòng nghe đi xuống, mà Thượng Hà Thanh cũng thực quyết đoán lựa chọn không hề đi nghe.

Chung Khuynh Trà im lặng cùng Thượng Hà Thanh ngồi cùng một chỗ, thần sắc đạm như nước, vẫn không nói gì. Loại sự tình này, thậm chí so với này còn muốn không xong chuyện, nàng gặp qua rất nhiều, nàng không biết, cũng không muốn đi nói thêm cái gì. Có khi, bảo trì trầm mặc, cũng là một loại an ủi.

Chim én dán hoa màu hướng đông thấp phi, ngày âm u , giống như là muốn trời mưa, phía sau, Thượng Hà Thanh thật là phi thường chờ đợi có thể tới một hồi tạt phong mưa rào, hảo cọ rửa rụng hết thầy tội ác, mọi người , chính là của nàng, tội ác.

Tại đây cái cũng không hẻo lánh trên sườn núi, đỗ hai lượng lư xe cùng một chiếc máy kéo, những thứ này là kia mấy hộ cũng bị lấy mộ phần người ta, dùng để vận chuyển mộ phần lý quan . Ở lư xe cùng máy kéo bốn phía, đứng hứa rất nhiều nhiều nhân, có bảy tám chục lão nhân, cũng có năm sáu tuổi đứa nhỏ, nhiều người như vậy, nhưng không có ai ở lớn tiếng nói chuyện, trừ bỏ cái kia đại biểu khai phá thượng ông gia khánh mà tiến đến thị sát tiến triển ương vượng tài.

Ương vượng tài là ông gia khánh cậu em vợ một cái cháu ngoại trai, xem như họ hàng xa. Một người đặc đạo, gà chó lên trời, ông gia khánh năng lực , hẳn này thân thích, mặc kệ xa gần , cũng liền đều đi theo dính điểm quang.

Ương vượng tài lớn lên viên tròn vo, tai to mắt lớn, tựa như một con nhân bị chăn nuôi thật là tốt, mà sử thân thể vô hạn mập ra cầu, hẳn đi khởi lộ đến, đông xem tây ngửi, dài rộng mông hướng lý co rút lại, cũng phi thường giống cầu, hẳn quả thực chính là một cái chó săn! Lấy mộ phần linh tinh chính là việc nhỏ, ông gia khánh chắc là không biết tự mình đến , cho nên, hẳn phái một cái chó săn đến.

Cùng cùng ông vượng tài cùng đi , còn có hai cái tuổi trẻ bảo an, ông vượng tài đứng ở bọn họ trung gian, trên mặt dữ tợn run lên run lên , giống chỉ sớm không có dã tính, mà giả bộ cáo mượn oai hùm chó sần, chó sần chung quy không phải lang, nó vĩnh viễn là bị người thuần hóa lúc sau cầu.

Ông vượng tài nhận thức Chung Khuynh Trà , hẩn ưỡn cổ mặt thỉnh thoảng cùng Chung Khuynh Trà nói hai câu, trong lời nói tràn ngập nịnh bợ cùng lấy lòng, Chung Khuynh Trà chỉ hiền lành dặn một câu: “Đợi lát nữa nhân huynh làm cho lái xe lấy cẩn thận chút, tận lực không nên đụng đến bên trong gì đó.”

Ông vượng tài chạy nhanh gạt đầu: “Đó là tự nhiên , đó là tự nhiên .”

Chung Khuynh Trà không nói nữa, bất động thanh sắc xa xa né tránh .

Lấy thổ cơ thúc đẩy , nó chậm chạp quơ kia hữu lực cánh tay, giống lăng trì giống nhau, đem mộ phần một cái lại một cái san bằng, lại ở san bằng thổ địa thượng lấy kế tiếp lại một cái lỗ thủng, kia lỗ thủng, tối om , tựa hồ không có để, cũng cần bản làm cho người ta tìm không thấy để, nó cần bản là một cái Vô Hận Duyên Thân xấu xí dữ tợn không đấy! Nó vĩnh viễn sẽ không thỏa mãn đã có chiều sâu, nó vĩnh viễn là một cái ăn xương cốt không phun tra còn muốn đem huyết uống sạch đem cân xé nát ma quỷ!

Ông trời ở trầm mặc, người đang khóc, cầu đang cười, có chút cầu vĩnh viễn sẽ không nhà thông thái tính, bởi vì chúng nó chỉ nhận thức xương cốt! Đây đó cầu, ở chiến tranh niên đại, là cam nguyện mại quốc cầu vinh giới bợ, ở hòa bình niên đại, là gia tộc nước mất nhà tan sâu mọt. Bất luận kẻ nào cũng không có thể dễ dàng phủ nhận, tại đây cái tâm huyết tiếm thất hủ nho giữa đường hài hòa tới người trên khẩu đại quốc, loại này cầu, loại này trùng, cơ hồ khắp cả đều là.

Đến phiên cổ hồng kỳ gia mộ phần , làm nhìn đến lấy thổ cơ khoe ra chuỗi này dính đầy huyết tinh đao lập tức sẽ khảm rưng tổ tông cổ khi, Cổ gia gia chịu không nổi , hẩn phác đi lên, mở ra song chương, ôm lấy mộ phần, chặt ních gân xanh một đôi tay già đời bắt lấy mộ phần thượng thổ, không bao giờ ... nữa khẳng buông ra, kia xanh tím móng tay lý, nháy mắt nhồi vào thật dày bùn đất.

Ngắm đen trắng kiện lái xe đứng lúc dừng lại, nhảy xuống xe, nâng dậy lão nhân, khuyên giải an ủi : “Ngài làm cái gì vậy đầu? Đại gia? Ta cũng vậy làm cho người ta gia làm việc, bị bắt đắ dĩ a! Việc này, con mẹ nó! Ai lại thật muốn làm đầu! Người ta kiếm tiền, ta ai mắng! Cũng không làm, có năng lực làm sao bây giờ? Ngài xin thương xót, làm cho ta công tác, ta cam đoan sẽ không đụng tới bên trong quan, có được hay không?”

Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ một nhà chạy nhanh đã chạy tới, ba chân bốn cẳng sam ngụ ở lão nhân không ngừng run rẩy thân mình, khinh võ nhẹ hẩn bối, làm như trấn an. Vậy xem quần chúng cũng đều bu lại, một chút lý ba tầng ngoại ba tầng vây quanh vài vòng, bọn họ thất chủ bất thiết??? khuyên lão nhân: “Nhận đi! Có thể làm sao bây giờ đầu! Chọc tức thân mình, còn không phải mình chuyện? Đây thế đạo, cứ như vậy! Xứng đáng không hay ho! Xứng đáng! Nhận đi!”

Chung Khuynh Trà đứng ở đám người ở ngoài, ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, hít một hơi.

Ông vượng tài mang theo hẩn chó má đuôi thẩu qua đi, đẩy ra đám người, vênh mặt hất hàm sai khiến hỏi: “Sao lại thế này? Đây là? Như thế nào dừng lại ?” Hẩn tái vừa thấy lão nhân, cầu mắt vòng vo hai chuyển, tựa hồ là hiểu được lại đây, hẩn xuất ra hai tờ tiền mặt tượng trưng tính dương giường lên, không kiên nhẫn nói: “Hội cho các người bồi thường! Hiểu không? Không phải nói tốt lắm sao? Có bồi thường! Bao nhiêu người ngay cả bồi thường đều không có, chúng ta đã muốn đủ nhân nghĩa rồi! Như thế nào như vậy không hiểu chuyện!”

“Ta gọi là người bồi thường!” Lão nhân một phen đoạt quá kia hai tờ trăm nguyên tiền mặt, giống điên rồi bình thường, đem tiền mặt tề cái đập nát, miệng hẩn thần run run , nghĩ muốn mắng to mà phát không ra tiếng âm, phun chảy hai mắt bạo đột, trên cổ xương cốt cơ hồ toàn bộ lặc thẳng , hẩn ồ ồ thổ phỉ phò, trầm thấp địa buồn gào thét: “Lấy mộ phần! Thiếu đạo đức! Thiếu đại đức!”

Cả đời cùng hiền lành thiện lão nhân, cho dù tới rồi loại này thời điểm, cũng mắng không ra so với thiếu đạo đức càng khó nghe trong lời nói đến. Lão nhân tránh thoát người Nhật Bốn lười lè, tránh thoát quốc dân đảng lửa đạn, lại không có thể tránh thoát từ nhân dân công bộc chỉ huy lấy thổ cơ. Hẩn đem xé nát tiền mặt ném tới ông vượng tài trên mặt, ông vượng tài lui về phía sau từng bước, thuận tay đẩy lão nhân một phen, lão nhân đứng không vững, sau này một cái lão đảo, ném tới mộ phần duyên thượng.

Thượng Hà Thanh đã muốn nhện ông vượng tài đã lâu rồi, đầu tiên, ông vượng tài là ông gia khánh chính là tay sai, cũng chính là ông thực chính là tay sai, nàng không thích ông thực, cũng liền dị thường chán ghét ông vượng tài. Tiếp theo, làm tất cả mọi người trầm mặc thời điểm, liền hấn một người ở đông hãm tây nhượng, giống như làm loại sự tình này có bao nhiêu quang vinh giống nhau. Hiện tại nhìn hấn gấp lấy nhân phần mộ tổ tiên không nói, còn dám đánh lão nhân, lập tức giận theo tâm sinh, người khác không dám nói lời nào, nàng khả thực dám nói nói, ai làm cho nàng là bác sĩ đâu, vẫn là hỗn ra tới bác sĩ, nắm chắc khí!

Thượng bác sĩ cho tới bây giờ đều là không sợ đắc tội nhân, đương nhiên, cũng liền càng không sợ đắc tội cầu. Nàng hội vượt mông ngựa, hội a dua nịnh hót, cũng không hội dễ dàng làm ăn túi tức giận, nàng ném qua khí, nhất định phải biến đổi pháp bài tiết đi ra ngoài mới được. Mới trước đây nàng đã trúng lão sư phê bình, nàng lên lút cấp lão sư xe đạp phóng khí, hoặc là rõ ràng lấy khối bản chuyên tạp người ta cửa sổ chuyện nàng không ít làm. Xe đạp cùng cửa sổ không chiêu nàng nhạ nàng, nhưng bởi vì chúng nó là lão sư, cho nên hấn trả thù xong rồi đã cảm thấy rất sung sướng, sẽ cảm thấy được ngày cũng lam vân cũng bạch thế giới rất mỹ lệ.

Loại này biến thành trả thù tật xấu vẫn xỏ xuyên qua ở Thượng Hà Thanh sinh mệnh bên trong, tỷ như hiện tại, nàng sẽ đem đối ông thật sự bất mãn toàn bộ hất tới ông vượng tài trên người, nàng rướn cổ lên, xem xét xem xét kia hai cái bảo an, thấy bọn họ không đi theo ông vượng tài cùng nhau lại đây, liền rất nhanh ẩn vào trong đám người, xoay người nắm lên một khối thổ khả lập, hướng về phía trước nhảy dựng, hung tợn hướng ông vượng tài đầu chó thượng phao đi, dễ gọi hò hét ra một câu xâm nhập lòng người quốc mắng: “Tôn tử! Ta thao / người bát bối mà tổ tông!”

Thổ khả lập ở giữa ông vượng tài mi tâm, không đợi hấn thấy rõ là ai đang mắng hấn đâu, đầu tê rần, gan bàn chân một cái trượt, tròn vo thân mình liền sau này ngã xuống, đứng ở phía sau hấn một cái vây xem giả, nhìn hấn sau này thật, cũng không thân thủ phù, mà là hướng hữu nhất trốn, phát ra, ông vượng tài cái ót thực hoàn mỹ cùng đại địa mẫu thân tới một lần thân mật tiếp xúc.

Đám người ở ngoài Chung Khuynh Trà vô vô cái lỗ tai, mới vừa kia một tiếng mắng là Thượng Hà Thanh kêu to? Của ta ngày! Nàng thế nhưng còn có thể này một hơi!

Tuy rằng Thượng Hà Thanh đối ông vượng tài đấu vô khai mắng chủ yếu là vì phát tiết nàng đối ông thật sự bất mãn, vậy xem nhân chính là cũng không biết điểm ấy nội tình. Thượng Hà Thanh như vậy vùng đầu, khả nguy! Này nhân bị đào phần mộ tổ tiên, mà ghen một bụng oán khí người ta, tất cả đều vọt đi lên — người ta một cái cô nương cũng dám đánh dám mắng, chúng ta này đó Đại lão gia mà còn chờ cái gì? Thượng đi! Xảy ra chuyện đại gia hỏa mà cùng nhau khiêng, bọn họ thật đúng là có thể đem chúng ta tất cả đều làm thịt có thể nào! Mộ phần cũng đã lấy xong rồi, liền cấp về điểm này bồi thường kim, vẫn không thể làm cho chúng ta phát tiết phát tiết? Đi con mẹ nó! Đánh!

Cổ hồng kỳ đầu tiên vọt qua đi, còn lại nhân cũng giống bị thống tổ ong vò vẽ phong tử giống nhau hướng lên trên dưng, bọn họ nhắm ngay ông vượng tài, đi lên chính là một trận ngay cả hảm mang mắng quyền đâm cước đá, có mắng một câu cầu nuôi dưỡng, đoán đầu chó! Có mắng một câu cầu / ngày, đá chó má đùi! Có mắng một câu mã lệ cách vách, tạp cầu bụng! Có mắng một câu nằm tào nê mã, thả cầu cái đuôi! Thậm chí này vẫn vây xem quần chúng, cũng đều thẩu đi lên, bắt được cơ hội, nhéo cái cầu mao, quá qua tay ngiên.

Đánh người công dân nhóm thực sáng suốt, bọn họ cơ hồ đều hữu ý vô ý tránh được cao nguy bộ vị, tỷ như huyết Thái Dương. Bị đánh ông vượng tài càng sáng suốt, hấn tựa hồ là đã sớm dự liệu được sẽ có một ngày như thế, vì thế trước tiên nuôi một thân thịt béo, bị nhiều người như vậy đánh tới đánh lui mà đánh không chết, hấn quả thực chính là tiểu cường tằm gương!

Hai cái bảo an vừa thấy này tình huống, cũng không dám đi phía trước tiến, hai người sau này đại lui ba bốn bước, nhất kê tai nói nhỏ, trong đó một cái móc ra di động, xoa bóp ba cái dây số, cũng không biết là đánh đập 110, vẫn là đánh đập 120.

Thượng Hà Thanh tiểu không thanh mà chạy tới đám người ở ngoài Chung Khuynh Trà bên người, nhìn này đồ sộ đả cầu trường hợp, thè lưỡi, nàng tin tưởng chính cô ta hội không có việc gì — bởi vì ông vượng tài không có đã gặp nàng, cho dù nhìn đến cũng không quan hệ, dù sao đả cầu không chỉ nàng một cái.

Nàng cũng tin tưởng quanh thân quần chúng đồng dạng hội không có việc gì —— bởi vì khai phá thương chiến lược, thường thường là các công phá, nhất hai người, bọn họ dám trên, nhưng nghĩ muốn nạp một đám người, bọn họ dắc suy nghĩ suy nghĩ. Bởi vậy, uông vương tài bị đánh việc này, cấp trên nhất định sẽ đến một lần hồ lô tăng đoạn hồ lô án, hồ lô qua đi cho dù hoàn, nói không chừng ngay cả hồ lô đều lừa lấy, trực tiếp dàn xếp ổn thỏa liền thiên hạ đại cát.

Chung Khuynh Trà bán tín bán nghi hỏi: “Vừa rồi là người mắng?”

Thượng Hà Thanh vạn phần tự hào đáp: “Đó là đương nhiên! Dễ nghe đi? Nôn! Người không cần phải nói, nhất định dễ nghe! Người sẽ không không thích đi?”

“Rất thích thú!” Chung Khuynh Trà theo trong bao lấy khối chocolate, nhét vào Thượng Hà Thanh miệng, làm như thưởng cho. Lại vỗ vỗ mặt của nàng dẫn, nói: “Bất quá, một cái bác sĩ có thể mắng ra cái loại này nói, ngài khả thật lợi hại!”

“Hải! Bác sĩ cũng là nhân!” Thượng Hà Thanh tam tước hai tước đem chocolate nuốt xuống, tính trẻ con làm mặt quỷ, nói ra một câu rất không tính trẻ con trong lời nói: “Nhân như thế nào quá cũng chính là kia vài thập niên, pháo hoa thấy thế nào cũng chính là như vậy chợt lóe, tội gì phải trung quy trung cử nơi chốn nén giận đâu?”

Chung Khuynh Trà nở nụ cười, đây là Thượng Hà Thanh, nàng yêu Thượng Hà Thanh.

Ra một hơi, còn khơi mào một phen hỏa, Thượng Hà Thanh cảm thấy được tương đương thoải mái, nàng lôi kéo Chung Khuynh Trà thủ, hiện lên cao sừng núi, học Mao Chủ Tịch bộ dáng, hai tay xoa khởi thất lưng đến, lại học Mao Chủ Tịch khẩu âm, chỉ điểm giang sơn bình thường, cảm khái nói: “Khuynh trà đồng chí, người tiêu yêu, sao chi hỏa, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ!”

44. Chương 44

Bởi vì ngày mùa hè mưa dầm thời tiết góc nhiều, sắc trời tối sẫm lại đổi chỗ màu hội tạo thành ảnh hưởng, vốn là dự định ở 7 giữa tháng tuần hoàn công thanh minh thượng hà đồ, vẫn kéo dài tới tới gần 8 nguyệt mới chính thức hoàn công.

Trên tường bức tranh trừ bỏ tỉ lệ phóng đại một ít, những thứ khác cùng nguyên tác giống như đúc, kết cấu kín đáo, bút pháp thuần thực, thiết màu trong vắt, tùy loại phú màu, nhân vật, nhà tranh, cầu, ngã tư đường, súc vật chờ, giống ảnh chụp giống nhau, không nhiều, không ít chia ra phục chế vu tứ phía vách tường, thậm chí ngay cả thủ đoạn rừng thưa trung thần nhiên đám sương, cũng bị Lộ Lộ thực hoàn mỹ biểu hiện đi ra. Như vậy cơ hồ có thể lấy giả đánh tráo về tác phẩm nếu là bắt được dấu giả hội đi lên bán đấu giá, chụp đến sáu vị số đã ngoài là vô cùng có khả năng, Thượng Hà Thanh thực tại chiếm một cái đại tiện nghi, Lộ Lộ cùng tần hạo cầm cameras vì mình bức tranh chụp ảnh lưu niệm, Thượng Hà Thanh càng xem càng vui mừng, chủ động nên vì Lộ Lộ tần hạo tổ chức một hồi khánh công yến.

Nàng hỏi đường lộ nghĩ muốn đi chỗ nào ăn cơm, Lộ Lộ không thích bên ngoài vừa ăn cơm, nàng chụp hoàn chiếu lúc sau, nghĩ nghĩ, nói: “Nếu không, chúng ta đi K ca đi, cũng có thể ăn cũng có thể uống, náo nhiệt.”

Ca hát? Thượng Hà Thanh có điểm há hốc mồm, nàng sẽ không ca hát, nàng xuống ra ca, còn không có nhất thủ là không chạy điều, đây là nàng nói không nên lời nội thương. Làm cho này lưu đồ vẫn đều tại hoài nghi, Thượng Hà Thanh rốt cuộc là không phải mình thân sinh? Chính mình ca hát như vậy êm tai, như thế nào liền làm ra như vậy một cái nghiệt đến?

Bất quá, nhìn một cái càng xem càng vui mừng thanh minh thượng hà đồ, thượng bác sĩ cắn răng một cái, vẫn là đáp ứng rồi.

Khánh công thôi, nhiều người điểm náo nhiệt, Thượng Hà Thanh nhường đường lộ đem Lăng Gia mời đến, làm cho tần hạo đem mai hình mời đến, chính cô ta cũng đem Chung Khuynh Trà cùng cổ hồng kỳ tím

đến, cổ hồng kỳ còn không có theo phần mộ tổ tiên sự kiện trung hoàn toàn khôi phục cảm xúc, lại đây náo nhiệt một chút, cũng có thể điều tiết tâm tình.

KTV ghé lô lý, vài người trước cho nhau làm giới thiệu, nói trong chốc lát nói, sau đó điểm ca xương ca, Thượng Hà Thanh ly trong lời nói đồng rất xa, tranh thủ có thể không bính sẽ không bính, ai làm cho nàng bính nàng cần ai —— ở trong lòng cần.

Lộ Lộ cùng tần hạo mai hình ở một bên điểm ca xương ca, Lăng Gia cùng Chung Khuynh Trà ở một bên nói chuyện phiếm, cổ hồng kỳ tắc tần hạo dùng sức xem, hần thừa nhận, tần hạo rất đúng hần ăn uống, hần giấc mộng trung bạch mã vương tử chính là tần hạo cái loại này mang điểm nghệ thuật khí chất dương quang nam nhân, tiểu tần hạo cái kia đầu, kia dáng người, kia khuôn mặt, kia cơ thể, kia mang theo từ tính thanh âm —— hần cổ họng cao thấp vừa động, nuốt vài ngụm nước miếng —— quả thực hết thấy đều rất hoàn mỹ!

Thượng Hà Thanh vừa thấy cổ hồng kỳ nghĩ muốn phát xuân, liền nhắc nhở hần nói: “Tần hạo kết hôn, người đừng động oai tâm tư, hần đối hần lão bà được rất, một chút thích nam nhân có thể cũng không có.”

Lúc ban đầu vừa thấy mặt cho nhau làm giới thiệu thời điểm, cổ hồng kỳ sẽ biết tần hạo cùng mai hình là đôi, nhưng là, kết hôn rất giỏi a? Vẫn không thể làm cho người ta nhiều xem hai mắt a? Dài đi ra không phải là làm cho người ta nhìn sao?

Nhìn nhìn lại tần hạo, lúc này hần chính nắm mai hình thủ ca hát. Mai hình kết hôn lúc sau càng phát ra thành thực đoan trang, nữ nhân đặc biệt có động lòng người biết tính, đã ở trên mặt của nàng, trên người, thậm chí nhất cử nhất động thượng đều trải ra tản ra đến.

Biết tính chuyên thuộc loại thông minh nữ nhân, mà bất đồng thông minh nữ nhân lại hội tản mát ra bất đồng biết tính, mai hình biết tính, bất đồng vu Lăng Gia cơ trí, bất đồng vu Chung Khuynh Trà mẫn tuệ-sâu sắc, bất đồng vu Lộ Lộ thông minh, cũng không cùng vu Thượng Hà Thanh thông minh. Mai hình biết tính, là ôn nhuận, giản dị. Nàng có lẽ không đủ cao quý, nhưng nàng thực thân cùng, nàng có lẽ không đủ sắc bén, nhưng nàng rất lớn khí. Nàng là nam nhân trong lòng hảo thê tử, là cha mẹ trong lòng hảo nữ nhân, là bằng hữu trong lòng hảo tri kỷ, nàng tựa như một bức tô màu không nhiều lắm sự yên lặng xa xăm trắng trải tranh thủy mặc, chợt vừa thấy, bình thần không có gì lạ, cẩn thận thẩm, ý vận vô hạn.

Ý cảnh, là tranh Trung Quốc lý độc hữu chính là, là tranh Trung Quốc nhất chú ý, cũng là chỉ có ở tóc đen da vàng Trung Quốc nữ tử trên người mới có thể tìm đến. Mà ở mai hình biết tính trung, khắp có loại này không thể dùng văn tự để diễn tả ý cảnh tồn tại, ở nàng kia lộ ra hạnh phúc cùng trí tuệ biết tính lý, không khó làm cho người ta suy nghĩ giống, loại này biết tính sau lưng, có nàng yêu người sử dụng nàng chống đỡ, có yêu nam nhân của nàng vì nàng che chở. Thậm chí thực dễ dàng làm cho người ta suy nghĩ giống, ở nàng tương lai làm mẫu thân lúc sau, sẽ có như thế nào chói mắt xinh đẹp.

Tần hạo ở ca hát, mai hình như muốn nghe, chẳng bao lâu sau, bọn họ yêu, thiếu chút nữa đi hướng tuyệt lộ, mà hiện giờ, bọn họ yêu, sớm trúc nổi lên chắc chắn thành lũy —— gia. Gia cũng không phải một tử, mà là trong phòng nhân, cùng nhân đi qua lộ. Gia bản ghi chép lịch sử, cũng chỉ dẫn tương lai. Tình yêu quy túc là gia, không có tình yêu gia, là dịch thác; không có nhà tình yêu, là yếu ớt. Gia, là yêu chuyện thăng hoa, thân tình ngưng kết, là tối có thể cổ thủ cảm tình cường đại nhất thành lũy.

Tần hạo ở trầm ngâm khẽ: “Cho dù có chút sự, phiền não bất lực, ít nhất chúng ta có một khởi chịu khổ hạnh phúc, mỗi một lần làm yêu đi đến tuyệt lộ, chuyện cũ một màn mạc hội đem chúng ta ôm. Mặc dù có thời điểm, gặp gỡ pháp phòng, ít nhất chúng ta có một khởi chịu khổ hạnh phúc, một người trúng gió, chỉ có chua xót, hai người trúng gió, không hề cô đơn bất lực...”

Lộ Lộ nghe xong tần hạo ca, quay đầu lại hướng về phía Lăng Gia cười cười, Thượng Hà Thanh nghe được tần hạo ca, nghĩ Chung Khuynh Trà mặt trở mình cái xem thường, cổ hồng kỳ nghe được tần hạo ca, oán khí tận trời than thở một câu: “Tốt như vậy nam nhân, sao, tại sao có thể kết hôn đâu!”

“Đây là cái gì đốm lửa ăn khớp!” Thượng Hà Thanh vỗ cổ hồng kỳ cái ót một cái tát, “Hảo nam nhân đều phải kết hôn, hảo nữ nhân đều không cần kết hôn!”

“Người, người, người đây mới là đốm lửa ăn khớp!”

“Mặc kệ đốm lửa ăn khớp vẫn là sao thủy ăn khớp, dù sao người ít động lòng người gia tâm tư, nếu không đến lúc đó bị thương chính là người.”

“Ta, ta, ta liền nhìn xem cũng không được? Còn, còn, vẫn không thể làm cho người ta cảm thán cảm thán?” Cổ hồng kỳ ho khan một tiếng, nhân khuôn cầu dạng hay nói giỡn: “Hà Thanh, ta xem người gần đây, cùng chung, Chung Khuynh Trà đi có điểm gần a? Không phải người cũng loan, loan loan đi?”

Thượng Hà Thanh tả nheo mắt, thuận tay lại vỗ một chút cổ hồng kỳ cái ót, “Tôi địa ngục đi, ít nói hươu nói vượn!”

“Người nói ta, ta nói hươu nói vượn? Người không ổn!” Cổ hồng kỳ ngưỡng cổ, khó được cùng Thượng Hà Thanh đối nghịch: “Chung, Chung Khuynh Trà cũng rất tốt, có tiền, tiền, tiền —— a! Người phải cùng nàng ở, ở cùng nơi, nửa đời sau cũng không, không cần lo rồi!”

“Cổn đi một bên! Lão nương lại không thiếu tiền xài, càng không phải vì tiền bán mình kê!” Thượng Hà Thanh nổi giận, nắm khởi nắm tay hương về phía cổ hồng kỳ cái ót mãnh tạp, “Tái nói bừa nói ta chém tiểu tử người!”

“Giận, nổi giận? Người, người, người như thế nào kinh không được hay nói giỡn?” Cổ hồng kỳ vượt cái ót, đỉnh ủy khuất nói: “Trước kia với người khai, khai như vậy vui đùa, người cũng không tức giận...” Đột nhiên, hẩn hiểu ra: “A! Không, không phải người, người, người thực đối nàng có ý tứ đi?”

Thượng Hà Thanh cảm giác mình mặt tựa hồ rất muốn hồng, nàng chạy nhanh nhất lay tóc, hảo che khuất mặt, trong lỗ mũi hừ ra ba chữ: “Không biết!”

“Người lại không ngốc, như thế nào khả, có thể không biết? Nói nói a!” Cổ tiên sinh theo đuổi không bỏ.

“Biết không ngờ!” Thượng bác sĩ uốn éo mặt, lại hừ ra ba chữ.

“Đừng như vậy a, nói với ta nói,” Cổ tiên sinh phe phẩy Thượng Hà Thanh cánh tay, giống cái phải đường ăn tiểu nam hài, “Người, hai người như thế nào hảo, tốt hơn? Đến một bước kia? Thượng, trên giường không có?”

Thượng Hà Thanh không nói gì, rõ ràng không hề để ý cổ hồng kỳ.

Thượng Hà Thanh cực nhỏ có loại này không nhất định cũng không phủ định thái độ, cổ hồng kỳ đứng rồi giải Thượng Hà Thanh tính cách, hẩn nhất cân nhắc, trong lòng cũng còn có sổ, hẩn thu hồi bát quái biểu tình, nghiêm mặt nói: “Hà Thanh, con đường của người, chính người đi. Bất quá, ca vẫn là đặc khuyên, khuyên người, này loan đường vòng, có thể không đi, vẫn là không đi thật là tốt, ta đi rồi nhiều năm như vậy, nói không chừng ngày sau bị cha mẹ bức, bức nóng nảy, cũng, cũng phải kết hôn, hưởng chi người, người một nữ nhân. Nhưng là, người phải thực, thực thích nàng, ta còn là đỉnh của người!”

“Cho dù không có Chung Khuynh Trà, kết hôn chuyện ta cũng chưa từng lo lắng quá,” Thượng Hà Thanh cũng không tính toán giấu diếm cổ hồng kỳ cái gì, có chút nói, không nghĩ đối Chung Khuynh Trà nói, nhưng có thể đối bạn tốt nói, nàng thần nói nói: “Ta chỉ biết là ta thích nàng, nghĩ muốn cùng nàng ở cùng nơi, chúng ta còn không có trên giường, nhưng ta thích nàng hôn ta, thích cùng nàng trò chuyện, người nói, này có phải hay không yêu đâu? Chính là, chúng ta nhận thức thời gian lại quá ngắn, ta không biết tương lai sẽ có như thế nào chuyện xấu, ta lại sợ lại hưng phấn, tựa như ở sương mù dày đặc trung hành đi, nhìn không tới tiền phương hội có cái gì, nhưng lại nghĩ muốn nóng lòng muốn thử đi phía trước. Nàng đã muốn đi vào tánh mạng của ta, ta lại còn vẫn giữ lại cuối cùng điểm máu chốt, vì sao giữ lại? Ta cũng không rõ ràng lắm, có lẽ là bởi vì nàng chưa từng có yêu cầu quá, có lẽ là bởi vì ta đối không biết có chút sợ hãi, dù sao, ta chưa từng có như vậy mâu thuẫn quá.”

“Ai! Người, người xong rồi! Đã yêu, mới có thể mâu thuẫn, mới có thể sợ hãi. Người đã muốn bị, bị Chung Khuynh Trà tù binh rồi! Ta, ta thuần khiết tiểu Thanh Thanh, mau không rồi!” Cổ hồng kỳ hợp với hít tam khẩu khí, nói: “Nói thật đi, Hà Thanh, nếu không muốn rời đi nàng, liền chặt chẽ bắt lấy nàng. Người thật vất vả động, động, động quay về tâm, ngàn vạn lần đừng bỏ qua, ta, ta cũng nên đàm nói thương yêu rồi! Chung Khuynh Trà người nọ, ta xem đỉnh, rất tốt, bộ dạng tuần, không nạo! Ta muốn là nữ, ta cũng thích nàng!”

“Nói cái gì, nói rất đúng giống chỉ có nữ mới có thể thích nàng dường như!” Thượng Hà Thanh bật cười, mỗi lần nghe được có người khoa Chung Khuynh Trà, nàng đều muốn cười.

Thượng Hà Thanh không có nghe đồng, “Cái gì tràn ra?”

Chung Khuynh Trà xem xét xem xét Thượng Hà Thanh đầu cái, nói: “Xuân triều!”

“Nôn! Nôn nôn! Ta không nói cho người nói, người đừng để ý ta!” Thượng Hà Thanh uống khẩu khả nhạc, đoan chính mũi mắt, bần ni cả đời thanh tâm quả dục-ngăn ham muốn, tâm trong sáng, ngũ hành thiếu thủy, cho tới bây giờ cũng không biết xuân triều tràn ra đứng lên hội là dạng gì!

Chung Khuynh Trà nghiêng ngả cười cười, đề cao thanh âm, sửa lại nói lộ: “Người như thế nào cũng không xướng thủ ca?”

Cổ hồng kỳ tiếp nhận nói đến: “Người ta ca hát, đòi tiền, Hà Thanh ca hát, phải, muốn chết!”

Thượng Hà Thanh đá cổ hồng kỳ một cước, đối Chung Khuynh Trà nói: “Ta đối âm nhạc không cảm mạo, người cũng không phải không biết.”

“Khả người chưa từng nói qua người sẽ không ca hát nha.”

“Ca hát cùng âm nhạc có khác nhau sao?”

“Đương nhiên là có, học âm nhạc đều đặc hội thức phổ, học ca hát không cần hội thức phổ.” Chung Khuynh Trà đỉnh Thượng Hà Thanh một câu, vừa cười ý chân thành hỏi cổ hồng kỳ: “Vì cái gì nàng ca hát hội yếu mệnh?”

“Chạy điều! Đại, đại chạy điều! Còn sửa ca từ!” Cổ hồng kỳ là một hảo hài tử, chỉ cần cùng Thượng Hà Thanh khuyết điểm có liên quan, người khác vừa hỏi hấn đáp.

“Sửa ca từ? Tỷ như?”

Hiện tại đã muốn không ai tái ca hát, đều bu lại, nghe cổ hồng kỳ nói chuyện, cổ hồng kỳ vừa thấy chính mình thành vạn chúng chú mục chính là Đại Minh tinh, tự hào cảm mềm rũ xuống dâng lên, hấn nói liên tục mang khoa tay múa chân bắt đầu yết Thượng Hà Thanh đoán: “Lưu đức hoa, xướng, xướng ‘ cho ta một ly vong tình thủy, đến lượt ta cả đời không đổ lệ ’, cỡ nào thâm tình! Khả đến, tới rồi Hà Thanh miệng, tựu thành ‘ cho người một ly thuốc trừ sâu DDVP, đối người cả đời chỉ biết ngủ ’, cỡ nào độc, độc ác! Người ta xướng, xướng ‘ thả cái nắm Tiểu cô nương ’, nàng xướng ‘ thả, thả cô nương tiểu cái nắm ’, nhiều, nhiều hoàng se!”

Thả cô nương tiểu cái nắm? Chung Khuynh Trà nhin không được, nở nụ cười, những người khác cũng phá lên cười, Thượng Hà Thanh ý vào da mặt dày, bị yết đoán còn có thể mông vững như núi Thái ngồi, đáng vẻ tương đương tao nhã.

Lộ Lộ ồn ào: “Bác sĩ, xướng nhất thủ đi!”

Đoạn đều bị yết, Thượng Hà Thanh cũng vứt bỏ da mặt, phá bình phá quảng ngã, thượng bác sĩ dùng khí cổ thực chừng, đôi khi, chính cô ta cũng chia không rõ, lấy hết dũng khí cùng không biết xấu hổ da trong lúc đó, đến tốt cùng có cái gì khác biệt. Nhưng nàng cho tới bây giờ đều là lấy dũng sĩ tự xưng là.

Nàng ở trong lòng cắn xé Lộ Lộ, thoải mái cầm lấy microphone, đỉnh không khách khí nói: “Ta đây liên bêu xấu.”

Thượng Hà Thanh thực thông minh, nàng điểm nhất thủ kinh kịch áo xanh xướng đoạn mục quế anh nắm giữ ẩn soái, mẹ của nàng thích áo xanh, nàng nhiều ít cũng sẽ một chút, nàng đoán đang ngồi chư vị hấn là cũng sẽ không xướng kinh kịch, kia chạy khỏi điều đến người khác hấn là cũng sẽ không có cái gì phát hiện. Nàng cảm thấy được nàng sở trường nhất phải là hoa đán, nhưng “Áo xanh” này hai chữ nghe nếu so với hoa đán càng phong lưu chút, cho nên hấn lựa chọn áo xanh.

Sự thật chứng minh, đang ngồi chư vị quả thật cũng đều không hiểu kinh kịch, hơn nữa, hơn nữa không hiểu theo Thượng Hà Thanh miệng xướng ra tới kinh kịch.

Theo kia sang sang sang âm nhạc vang lên đến, Thượng Hà Thanh nhất nín thở, có bài bản hẳn hoi lấy nhịp nổi lên động tác, thần khí siêu nhiên, nhìn rất giống cái hành gia, đang ngồi chư vị không có một không nhắc tới kỳ bội phục, khả năng há miệng liền phá hủy. Thượng bác sĩ lại một lần nữa dùng thực tiễn trình bày chân lý —— ngũ âm bất chính, chuyên hội làm bữa bãi tiểu nhị, rốt cuộc có bao nhiêu làm cho người ta chịu tội.

Câu đầu tiên xướng đi ra, mọi người tỏ vẻ có thể nghe hiểu được; thứ hai câu xướng đi ra, mọi người tỏ vẻ được thông qua có thể nghe hiểu; đệ tam câu xướng đi ra, mọi người tỏ vẻ muốn nghe hiểu có áp lực; thứ bốn câu xướng đi ra, Lộ Lộ ô nhĩ, Lăng Gia ngồi xuống, tần hạo chủ hung, mai hình nhu gạch; thứ năm câu xướng đi ra, cổ hồng kỳ chạy đi ra ngoài; thứ sáu câu xướng đi ra, Chung Khuynh Trà nghĩ muốn đoạt lời của nàng đồng; thứ bảy câu...

Không có thứ bảy câu , bởi vì Thượng Hà Thanh đã đem điều chạy đến thanh giấu cao nguyên lên rồi.

45. Chương 45

Lộ Lộ cùng tần hạo bức tranh xong rồi thanh minh thượng hà đồ , cũng sẽ không lại đến Thượng Hà Thanh gia , bọn họ ngược lại đi minh hào gia cụ công ty, vì Chung Khuynh Trà làm tường bức tranh, ở nơi nào bọn họ sẽ công tác hai đến ba tháng.

Nhoáng lên một cái thần công phu, tới rồi giữa tháng 8. Tám tháng dương quang, vẫn là làm cho người ta quen thuộc mãnh liệt, tám tháng còn trùng kêu vang, vẫn là làm cho người ta quen thuộc dễ nghe, tám tháng lão thiên gia, cũng vẫn là làm cho người ta quen thuộc thay đổi thất thường, trong chốc lát ngàn dặm trời quang, trong chốc lát mây đen đầy đặc.

Tám tháng hạ thiên bám vào cổ thụ chi đầu, quạt mỏng cánh, lôi kéo cổ họng, vì liên miên kéo dài thời tiết nóng phiền muộn thổn thức. Tám tháng nhiều loại hoa chính là phải nhanh nhẹn rất nhiều, mẫu đơn, cây thược dược, cây hoa hồng, cây bóng nước, một chuỗi hồng... Đều không ngoại lệ , đều ở hát vang “Nhân giai khổ nóng bức, ta yêu ngày mùa hè dài “, tung bay trầm hương tay áo, châm ngòi hoặc bạch hoặc phấn, hoặc hồng hoặc tử ngọn lửa, ở thuộc loại chúng nó mùa lý, giãn ra đóa hoa, câu dẫn ung dung con bướm, hôn môi đáng yêu ong mật, đa tình lại diễm lệ chỉ có khởi vũ.

Kỳ nghỉ hè trung Thượng Hà Thanh , một người ghen ở nhà không có chuyện gì, chỉ có thể cho mình tìm điểm chuyện làm, tỷ như về nhà nhìn xem cha mẹ, đi công viên trượt đi chân, hoặc là đi nhà bảo tàng đồ thư quán phao một ngày. Nàng quá thật sự nhàn nhã, tựa hồ không biết bận rộn vì sao vật, ngẫu nhiên đi lên một cô kính, nàng hội đỉnh chính ngộ thái dương đại chạy ba nghìn thước, mỹ kỳ danh viết rèn luyện thân thể, thẳng làm cho ngồi ở thụ âm dưới thừa lương các đại gia lần nữa cảm khái: cô nương này, chỉ sợ là được động kinh chứng, đáng tiếc, đáng tiếc.

Lộ Lộ tần hạo đi rồi, không ai cấp Thượng Hà Thanh làm cơm trưa , làm quán con bà nó nàng, không có cách nào khác tiếp tục làm nãi nãi, bà nội , bị bắt bắt đắc dĩ , nàng chỉ có thể nhặt lên đi vắng thói quen, ăn bao mì ăn liền, hoặc là trực tiếp đi nhà hàng. Thượng bác sĩ chính là cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn học nấu cơm , người của nàng sinh tín điều là: hảo nam tất xuống bếp, hảo nữ không làm cơm. Thượng bác sĩ là hảo nữ, nàng trừ bỏ hội đốt nước sôi hội chữ cơm trắng mì ăn liền, khác cái gì cũng sẽ không, nàng lại không muốn học, kia phòng bếp đối với nàng mà nói, cũng tựa thành mười phần mười bài trí. Bất quá, Lộ Lộ cùng tần hạo rời đi, cũng không làm cho trong tủ lạnh rau xanh thịt bò giảm bớt chia ra —— đây là vì Chung Khuynh Trà chuẩn bị . Cơm trưa ăn không ngon, như vậy, liền theo cơm chiều thượng bổ trở về, thượng bác sĩ luôn luôn sẽ không bạc đãi chính mình dạ dày.

Chung Khuynh Trà nếu là không xã giao, tự nhiên là sẽ đem cơm chiều làm ngũ quang thập sắc, đem Thượng Hà Thanh uy cái bụng viên, nhưng nàng nếu là có xã giao, Thượng Hà Thanh phải chịu đói . Ở ăn cơm chiều phương diện này, Thượng Hà Thanh nuôi một cái phá hư tật xấu —— phi chờ Chung Khuynh Trà cho nàng đến làm không thể. Chung Khuynh Trà nếu không đến, nàng kia liền bị đói, của nàng vô sỉ ngôn

luận là, người nếu thích ta, ta đây ở người trong lòng địa vị nhất định phải là cao nhất , nếu không ta liền đối cho người xem!

Đổi này, Chung Khuynh Trà chịu một nhọc, có khi trở về đến mười một nhị điểm, nàng cũng sẽ không để ý một nhọc, trước cấp Thượng Hà Thanh làm bát trứng chim mặt, lại đi tắm rửa nghỉ ngơi. Thượng Hà Thanh cũng coi như lúc còn nhỏ, mỗi phùng cảm giác được Chung Khuynh Trà có điểm mỗi một , nàng hội xung phong nhận việc đáng quay về nhà hoàn, làm cho người ta gia xoa bóp bả vai chủ đầm lưng. Chính là, nàng thật sự không phải làm nhà hoàn liêu, cũng thật sự không phải hội hầu hạ nhân loại, nàng nắm bả vai, cơ hồ có thể đem bả vai đầu cấp bóp nát, nàng chủ bồi, cơ hồ có thể đem cột sống cấp tạp loạn, nàng kia Song Hỉ hoan cấp tăng đá làm trang điểm dung nhan giải phẫu xa hoa móng vuốt, lực đạo không đồng nhất bàn, thường nhân không có cách nào khác so với, thẳng đem Chung Khuynh Trà “Tấu” bả vai thanh bồi thũng, Chung Khuynh Trà bị tấu hai quay về lúc sau, không bao giờ ... nữa khẳng nhận Thượng Hà Thanh “Hiếu kính “, trong lòng còn một cái kính kêu khổ: tương lai trên giường cuộc sống sẽ không cũng như vậy đi? Này tai họa! Phải huấn luyện! Phải phải huấn luyện! Liền theo nắm bả vai đầm lưng bắt đầu!

Vì thế, Chung Khuynh Trà xuất ra tuần thú sư trí tuệ, một chút một chút dạy cho Thượng Hà Thanh như thế nào nắm bả vai như thế nào đầm lưng như thế nào lực khống chế nói, làm tốt về sau tính hài hòa đánh hạ tốt bụng trụ cột, nàng hạ quyết tâm muốn đem Thượng Hà Thanh huấn luyện thành cảnh khuyển Tập Nhĩ.

Khả kết quả cũng là, Thượng Hà Thanh nắm giữ Tập Nhĩ dũng mãnh, nhưng không có thể nắm giữ Tập Nhĩ ôn nhu, thượng sư thái là một khuyết thiếu tư tưởng nhân, nếu không cũng sẽ không độc thân đến hiện tại. Nàng không am hiểu đưa tình ẩn tình, người nông ta nông, nàng chỉ am hiểu tập trung hung phạm, chế phục kẻ bất cộc, nàng có quang vinh tinh thần vĩnh viễn là không biết sợ dũng cảm tiến tới —— Tập Nhĩ! Thượng! —— một cái mãnh phác, Chung Khuynh Trà bả vai như vậy tao ương.

Chung Khuynh Trà lại kêu khổ: Tập Nhĩ không thể giáo? Về sau khả làm sao bây giờ! Ngày! Như vậy một con thần khuyển, như thế nào khiến cho ta quán thượng !

Ở Chung Khuynh Trà kêu khổ trăm ngàn lần lúc sau, Thượng Hà Thanh cuối cùng học được nắm bả vai đầm lưng , cứ việc lực đạo vẫn là rất lớn, nhưng cuối cùng không hề là đem nhân hướng tử lý tập , Chung Khuynh Trà từng một hơi, tỏ vẻ vui mừng, có thể thấy được, nàng đối Thượng Hà Thanh yêu cầu thật sự là đủ ải. Cũng là, đối mặt một cái chất lượng thấp kém bảo dưỡng phẩm, nghĩ muốn cao yêu cầu, kia quả thực tương đương cho mình tìm tội chịu. Chung Khuynh Trà trộm bức tranh giá chữ thập, được thông qua dùng đi, không phải có cái từ kêu “Tiềm lực vô hạn” thôi, chỉ mong!

Không biết từ đâu khi khởi, Thượng Hà Thanh tổng hội nhớ tới Chung Khuynh Trà đến, đi đường thời điểm nghĩ muốn, đọc sách thời điểm nghĩ muốn, mua đồ thời điểm nghĩ muốn, ngồi chồm hổm bồn cầu thời điểm cũng sẽ nghĩ muốn, tóm lại, nàng không có lúc nào là không nhớ tới, Chung Khuynh Trà đang làm cái gì? Chung Khuynh Trà ở ăn cái gì? Ta mặc cái này quần áo, Chung Khuynh Trà có thích hay không? Ta mua đây đối với nhĩ đình, Chung Khuynh Trà hài lòng hay không ý? Chung Khuynh Trà có nhớ ta không... Vừa nghĩ tới Chung Khuynh Trà, nàng liền không thể chuyên tâm, đây là đang trước kia chưa từng có phát sinh trôi qua tình huống. Thượng Hà Thanh rất rõ ràng, Chung Khuynh Trà đã muốn đi vào lòng của nàng, chiếm cứ của nàng có lối suy nghĩ, nàng nghĩ muốn đuổi cũng đuổi không đi, nếu đuổi không đi, vậy làm cho nàng ngốc đi, dù sao, không có việc gì giấu lại Chung Khuynh Trà, cũng đành vui vẻ .

Hôm nay buổi sáng, Chung Khuynh Trà đi làm về sau, Thượng Hà Thanh ở nhà đọc sách, nhìn nhìn lại nghĩ tới Chung Khuynh Trà, thư thượng tự toàn bộ biến thành Chung Khuynh Trà mặt, nàng khép lại thư, dùng sức suyền khẩu khí, không hề nhìn.

Đem thư ném tới một bên, nàng đột nhiên địa muốn đi Chung Khuynh Trà công ty thị sát một phen, liền cấp Chung Khuynh Trà gọi một cú điện thoại, hỏi có thể hay không đi thăm một chút của nàng công ty, Chung Khuynh Trà đương nhiên là thật cao hứng nói có thể, không riêng có thể, đang ở đi công ty trên đường nàng, còn riêng triệu hồi đầu, tự mình lại đây đón Thượng Hà Thanh đi đi thăm.

Mình hào khoảng cách trung tâm chợ giác viễn, chiếm diện tích rất lớn, nhà xưởng, căn tin, công nhân viên chức ký túc xá chờ phần cứng phương tiện phi thường đầy đủ hết, chính thể kiến trúc rất có bao Hào Tư phong cách, xanh hoá cũng phi thường không tồi, phòng ốc chung quanh không phải mặt cỏ chính là cây

cối hoa cỏ, toàn bộ công ty thiết kế tựa như một cái đại hoa viên, dương liễu lá lướt, liễu ngữ mùi hoa, đi ở bên trong, thực dễ dàng làm cho lòng người chuyện thơ sương.

Chung Khuynh Trà mang theo Thượng Hà Thanh một chút đi thăm, một chút vi năng giới thiệu, Thượng Hà Thanh cũng trừng mắt to không ngừng xem tây tiều, thường thường nói một câu: “Tiều người này công ty! Trước ngực quả bản, thật lớn bài tử! Ta về sau thất nghiệp, liền tới tìm người hôn! Nôn! Nhân so với thần, tức chết thần!”

Chung Khuynh Trà vân đạm phong khinh nói: “Của ta liền là của người, người khí cái gì?”

Thượng Hà Thanh khuôn mặt đỏ lên, trong lòng ngọt kết kết, “Của ta liền là của người”, này sáu cái tự, cỡ nào ngọt! Này có phải hay không liền ý nghĩa, về sau người mua đủ không cần tiêu tiền? Thật tốt!

Đi thăm xong rồi nhà xưởng, Chung Khuynh Trà vốn định mang theo Thượng Hà Thanh lại đi đi thăm hàng mẫu đang lúc, nhưng nàng nhận được bí thư đánh gọi điện thoại tới, nói là có khách hộ tới rồi, cần nàng đi đón đãi. Chờ cúp điện thoại, Chung Khuynh Trà hỏi Thượng Hà Thanh: “Người là nghĩ muốn theo ta đi văn phòng, vẫn là nghĩ muốn đi một mình đi nhìn xem?”

Thượng Hà Thanh cùng cái quan liêu đường như, đan vung tay lên, nói: “Ta nghĩ nhìn người văn phòng.”

Chung Khuynh Trà cứng chịu nịch xoa bóp của nàng vành tai, lôi kéo tay nàng hướng văn phòng tiến quân.

Ký túc xá tổng cộng mười tầng, Chung Khuynh Trà văn phòng ở tầng thứ chín, chuyên dụng thang máy đang ở duy tu, chỉ có thể đi công cộng thang máy, hai người vừa đi vào thang máy, Thượng Hà Thanh liền phát hiện một cái chính cúi đầu người quen cũ —— tám năm tiền nàng hãm hại hơn người gia một lần bọn rần độc.

Tám năm quá khứ, Thượng Hà Thanh có thể liếc mắt một cái nhận ra bọn rần độc đến, đều không phải là của nàng trí nhớ có bao nhiêu hảo, thật sự là bởi vì bọn rần độc kia phó tướng ngũ đoản cùng cặp kia chi ma đôi mắt nhỏ, còn có kia trước sau tỉ lệ cực không đúng xưng đầu xác, coi trọng liếc mắt một cái, có thể làm cho người ta cả đời khó quên.

Bọn rần độc bởi vì cúi đại não qua, cũng không thấy được Thượng Hà Thanh, điều này làm cho Thượng Hà Thanh hơi chút từng một hơi, nàng nghĩ muốn lôi kéo Chung Khuynh Trà đi ra ngoài, khả thang máy đã muốn đóng cửa lại, nàng không có cách nào khác đi ra ngoài, lại sợ bọn rần độc nhận thức ra bản thân, vì bảo hiểm để..., nàng chạy nhanh một cái xoay người, lưng sườn đối với bọn rần độc, giống ở đại dương mệnh mông biển rộng lý ôm lấy một cây cứu mạng di động mộc bình thường, dùng sức ôm lấy Chung Khuynh Trà, còn không cố ý đem mặt mai đến người ta trong lòng, ngực, kia tư thế, thật sự là phải nhiều tội còn có nhiều tội, nhưng Thượng Hà Thanh đã muốn cố không hơn lo lắng này đó, nàng hiện tại chỉ cầu đừng làm cho bọn rần độc nhận ra nàng đến.

Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh loại này chủ động yêu thương nhưng nhớ hành động rất là kinh ngạc, nhưng càng còn nhiều mà kinh hãi, nàng không khách khí thân thủ vòng ngực ở Thượng Hà Thanh, nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Ân... Choáng váng đầu...” Thượng Hà Thanh có tật giật mình, không dám lớn tiếng nói chuyện, chỉ có thể dẫn đo cổ họng oa oa nói ba chữ.

Thượng Hà Thanh không dẫn đo cổ họng hoàn hảo, nàng nhất dẫn đo cổ họng, kia một tiếng “Ân” cùng “Choáng váng đầu”, lắng là bị Chung Khuynh Trà nghe ra vô hạn xuân tình đến. Có đầu hủ tự động đưa lên cánh cửa, không ăn bạch không ăn, Chung Khuynh Trà gắt gao cánh tay, làm cho Thượng Hà Thanh ly nàng tái gần một chút, mùa hè mặc quần áo ít, hai người như thế chặt chẽ thiếp cùng một chỗ, lẫn nhau tìm đập đều có thể cảm thụ được, chính là, trời không lên mây, các nàng tìm đập rất đúng giống bất đồng, Chung Khuynh Trà là vì Thượng Hà Thanh tìm đập —— lần nữa tính kế hai người khi nào mới có thể cắn sảng đan, không thể không tìm đập! Thượng Hà Thanh là vì bọn rần độc tìm đập —— oan gia ngõ hẹp, vài vạn đồng tiền đầu! Không thể không tìm đập!

Chung Khuynh Trà tìm đập, nghe thấy nghe thấy Thượng Hà Thanh phát hương, nói: “Đợi cho văn phòng, người nghỉ ngơi trước trong chốc lát.”

Thượng Hà Thanh tìm đập, ôm sát Chung Khuynh Trà thất lưng, theo hàm răng lý tê lạp một tiếng: “Ân!”

Thang máy ở lầu bốn dừng lại, cửa mở, tiến vào vài người, tiếp theo đóng cửa, mấy người kia là Chung Khuynh Trà công ty lý công nhân, thấy nàng tự nhiên là phải chào hỏi, Chung Khuynh Trà hào phóng nhất nhất đáp lại qua đi, chút không cảm thấy được nàng ôm Thượng Hà Thanh có bao nhiêu không ổn. Đương nhiên, mấy người ... kia công nhân cũng không cảm thấy được có cái gì không ổn, đầu tiên là hai nữ nhân áp áp ôm một cái quá mức bình thường, còn nữa, Thượng Hà Thanh kia giống sinh bệnh nặng giống nhau trạng thái, cũng không phải do người khác hưởng oai chỗ nghĩ muốn.

Thượng Hà Thanh dán Chung Khuynh Trà cái lỗ tai, hỏi: “Vừa rồi người kia đi ra ngoài sao?”

Chung Khuynh Trà này mới hiểu được, Thượng Hà Thanh yêu thương nhưng nhớ nguyên nhân là ở trốn nhân, nàng ngẩng đầu nhìn xem bọn rần độc, trước đối hấn diện mạo kinh ngạc một phen, sau đó lại suy nghĩ người này là ai vậy? Không có mặc công tác trang, hẳn không phải là công ty lý công nhân, là tới tìm người đi? Thượng Hà Thanh nhận thức hấn? Vì cái gì hội trốn hấn? Chẳng lẽ là kiếp trước tạo nghiệt? Ngắn ngủn hai giây thời gian, nàng một chút suy nghĩ tứ năm vấn đề, thời gian quá ngắn, suy nghĩ tới tìm tư đi tìm tư không ra triệt, nàng đơn giản cũng không tái suy nghĩ, tiếp theo, nàng cũng dán Thượng Hà Thanh cái lỗ tai, thấp giọng nói: “Còn không có đâu.”

Như thế nào còn không có đi ra ngoài a? Thượng Hà Thanh tâm, coi như nhảm vào một khối sắt mạ, trầm trọng lại lo lắng, nàng là cỡ nào địa muốn tìm khóa giải sầu hoàn ăn hết, nề hà ở chợ thượng không có bán thứ này, mặc dù có bán, nàng hiện tại cũng không tiện đi mua, chỉ có thể từ bỏ. Theo lâu một đến lâu chín, đây là cỡ nào lớn lên một đoạn đường a! Kim giây giống như là đã quên động đường như, tổng cũng không đạt được mục đích địa!

Chung Khuynh Trà nhưng thật ra nhìn ra điểm lằng phùng đến —— Thượng Hà Thanh cùng người nọ nhất định từng có lễ! Liên tưởng đến thượng bác sĩ kia lấy nói dối vi quang vinh, hơn nữa cực kỳ thích chiếm tiểu tiện nghi “Hỗn” sử, liên tưởng đến thượng bác sĩ kia lòng dạ hẹp hòi lý động bất động liền ghen cái phá hư tập tính, Chung Khuynh Trà dám khẳng định, Thượng Hà Thanh nhất định đối người ta trải qua cái gì đuổi lý sự.

Tới rồi lầu sáu, thang máy lại ngừng lại, bọn rần độc phiêu liếc mắt một cái giả bộ bệnh Thượng Hà Thanh, tổng cảm thấy được người này làm sao có chút quen mắt, hấn mặt nhẩn cái trán ngắn người, tính toán cẩn thận xem xét nhất xem xét, ai ngờ Thượng Hà Thanh đem mặt giấu rất kín, hấn nhìn không tới, đành phải đi ra ngoài.

Thượng Hà Thanh vẫn không dám nâng mặt, bọn rần độc rời đi, nàng không có thể nhìn đến. Chờ thang máy tiếp tục hướng lên trên kéo lên, Thượng Hà Thanh tâm thần bất an, lại hỏi: “Còn không có đi ra ngoài sao?”

“Không đâu, ” Chung Khuynh Trà nghĩ muốn nhiều ôm Thượng Hà Thanh trong chốc lát, một viên hồng tâm hướng thái dương, đánh chết cũng không nói lời nói thật.

Nàng tham lam hô hấp Thượng Hà Thanh trên người hương khí, trái tim cú sốc, nàng bỗng nhiên địa nghĩ muốn, nếu như vậy ôm đi xuống, các nàng có thể hay không thiên trường địa cửu? Xem ra, muốn ăn Thượng Hà Thanh nộn đậu hủ, một mặt chỉ trông vào thời gian mà là không thể thực hiện được, hăm hại lừa gạt mới là vương đạo.

Nếu bị kịch đều là lấy gặp huyết chấm dứt, như vậy, khi nào mới có thể ở Thượng Hà Thanh này khối chưa bị khai phá đất hoang thượng, biểu diễn vừa ra trong cuộc sống tối động tâm bị kịch đâu? Hôm nay? Ngày mai? Vẫn là ngày mốt? Dù sao là sớm muộn gì chuyện, cái lương không bằng bạo lực, liền mấy ngày nay đi! Chung Khuynh Trà khỏe môi cắn câu, bán híp mắt, toàn thân tế bào đều ở khê cười.

46. Chương 46

Thang máy ở kéo lên, tâm tư ở xoay tròn, hai cái xinh đẹp thiên hạ ở nhỏ hẹp trong không gian rúc vào cùng nhau, có nói không nên lời cảnh đẹp ý vui. Nếu có hoa hồng cánh hoa từ trên xuống dưới bay lả tả,

hoặc là có hỏa dược đạn pháo tự tây hướng đông bay vút, một màn này, chỉ sợ cũng không so với kia chút kinh điển tình yêu phim nhựa lý kinh điển màn ảnh tốn se.

Đáng tiếc, đồng sàng dị mộng.

Thượng Hà Thanh vì bọn rắn độc đột nhiên xuất hiện mà hoảng hốt —— hoảng hốt vạn nhất bị bọn rắn độc phát hiện làm sao bây giờ? Chung Khuynh Trà vì Thượng Hà Thanh yêu thương nhưng nhớ mà hưng phấn —— hưng phấn đêm nay ăn luôn Thượng Hà Thanh thế nào? Hai người tim đập là tốc độ đều, hai người tim đập phương hướng cũng là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, quái ai hở? Ai cũng không có thể quái cũng.

Lầu chín tối rồi, Chung Khuynh Trà không thể tái nói dối, nàng tiếc nuối thở dài, vỗ vỗ Thượng Hà Thanh bả vai, nói: “Tốt lắm, không có việc gì.”

“Nga!” Thượng Hà Thanh theo Chung Khuynh Trà trong lòng, ngực chui ra đến, tả hữu nhìn một cái, vừa thấy bọn rắn độc xác mất, cuối cùng buông xuống một lòng.

Chung Khuynh Trà đem nàng lĩnh đến phòng làm việc của mình, một bên mở ra máy tính, một bên hỏi: “Vừa rồi người kia là ai? Người như thế nào như vậy sợ hãi?”

“Ta cũng không sợ hãi, ta sợ hãi sợ ta!” Thượng bác sĩ một khi an toàn chạm đất, lại bắt đầu đem da trâu thổi bay đầy trời.

Thượng Hà Thanh đầy đủ giải thích cái gì gọi là mở to mắt to nói nói dối, Chung Khuynh Trà cười sáng lạn, lại hỏi: “Hắn là ai vậy?”

“Hắn là cái không chuyện ác nào không làm vì phú bất nhân vô liêm sỉ đề tiện bỉ ổi bọn rắn độc!” Thượng Hà Thanh ngẩng đầu ưỡn ngực, vũ nắm tay, nhất khang chính khí, nháy mắt biến thành lôi phong hóa thân, “Hắn làm chuyện xấu quả thực tội lỗi chồng chất, nên quán cây ớt thủy, tọa ghế hùm, tắm heo mẹ lưng!”

Chung Khuynh Trà cười tốt hơn sáng lạn, “Hắn đều làm cái gì chuyện xấu?”

“Có khi là, nhất thời hồi lâu nói không xong.”

“Người cùng hắn từng có lẽ?”

“Ta cùng hắn không ăn tết, hắn có thể theo ta từng có lẽ,” nhắc tới ăn tết, Thượng Hà Thanh, nàng không nghĩ trần thuật chính mình năm đó quang vinh hành động, nàng là lôi phong, thời khắc ghi nhớ làm tốt sự bất lưu danh. Nàng quyết quyết miệng, chuyển hướng nói: “Người không phải còn muốn gặp hộ khách sao? Nhanh đi gặp đi.”

“Ta đây đi trước phòng khách, chính người ở chỗ này ngồi một chút đi,” Chung Khuynh Trà không có thời gian đi cứu cái hồi đề, nàng thô sơ giản lược xem một chút máy tính thượng số liệu, lại chia chia trong phòng làm việc một cái cửa gỗ nhỏ, nói: “Đó là phòng nghỉ, nếu mệt mỏi, người phải đi ngủ một giấc.”

Hộ khách không thể nhiều chờ, Chung Khuynh Trà nói xong liền đi ra ngoài, Thượng Hà Thanh đánh giá này đang lúc rộng mở sáng ngời văn phòng, nhìn không được lại là thở dài, nơi này bãi hết thấy dung hối hiện đại khoa học kỹ thuật làm công dụng cụ, mặc kệ là cực giản phong cách bàn trà sofa, vẫn là bình tĩnh đại khí cái bàn quý cái, tự nhiên đều là minh hào sản xuất, chúng nó hư thật kết hợp chẳng chịt có hứng thú bãi bày đặt, vì cái này trọng đại làm công không gian tăng thêm rất nhiều trình tự cảm, Thượng Hà Thanh vượt kia trương hồng tượng bó củi chất, ánh sáng màu thanh nhã, hoa văn rõ ràng bàn công tác, cảm thụ được kia tốt đẹp chính là khuynh hướng cảm xúc, tán thưởng một tiếng: “Phòng làm việc của ta nếu bộ dáng này thì tốt rồi!”

Trên bàn làm việc có thai cây táo thai thức máy tính, cây táo máy tính bên cạnh bày đặt một cái IBM bút ký bốn, hai máy tính đều bị Chung Khuynh Trà vừa mới mở ra không lâu, Chung Khuynh Trà đi lên cũng không có tắt máy, có thể thấy được nàng đối Thượng Hà Thanh là hoàn toàn tín nhiệm.

Thượng Hà Thanh ngồi xuống, đối với trên màn ảnh trang mặt nhìn nhìn, tất cả đều là rậm rạp đường cong hoặc con số, xem liếc mắt một cái nàng liền choáng váng đầu, xem hai mắt nàng đã nghĩ tạp máy tính, đơn giản không hề xem, lại cầm lên trên bàn một cái hình quạt ngân chất kỷ niệm bài đến, bên trên điêu khắc Leimeng đức la duy hình cái đầu, hình cái đầu phía dưới có khắc hán danh ngôn: There is no curve so

beautiful as arising sales graph(xinh đẹp nhất đường cong là tiêu thụ dâng lên đường cong), Thượng Hà Thanh vỗ cái bàn, lăm bằm lăm bằm: “Hơi tiền, thực hơi tiền!”

Buông kỷ niệm bài, nàng lại cầm lấy chữ số cùng khuôn xem xét xem xét, cùng khuôn lý là Chung Khuynh Trà ở nước ngoài khi chụp đơn độc thân chiếu, khi đó tóc của nàng vẫn là thẳng , không giống hiện tại, đã muốn thành cuộn sóng cuộn, cũng may nhan sắc không có đổi, đen thùi ánh sáng thực thấu triệt. Ảnh chụp thượng Chung Khuynh Trà, ôm một quyển tiếng Anh sách báo, mặc màu trắng váy liền áo, ngồi ở lộ thiên cà phê quán che nắng tán dưới trong suốt cười, đục lỗ nhìn lại, thanh thuần nguy. Thượng Hà Thanh nhìn thích, không tự chủ được cũng nhếch môi, đối với ảnh chụp thượng Tiểu cô nương cười không có mất, dễ gọi tiếp tục lăm bằm lăm bằm: “Không có việc gì phóng chính mình ảnh chụp, tự kỷ, thực tự kỷ!”

Đề xuống cùng khuôn thượng kiện, tiếp theo xem, không nghĩ tới nàng nhưng lại thấy được chính cô ta ngủ thái, đó là ở nàng ngủ đồng hồ báo thức khuynh trà trộm lấy tay thu chụp , Thượng Hà Thanh nhìn càng thích, tiếp tục lăm bằm lăm bằm: “Xem này trương ngủ mặt, cỡ nào giống nụ hoa đài phóng thủy tiên! Ngay cả ngủ cũng đẹp như vậy, nôn! Không có biện pháp!”

Xuống chút nữa ắn, sẽ không có, tốt như vậy một cái cùng khuôn, Chung Khuynh Trà chỉ tồn hai tờ ảnh chụp, tức giận Thượng Hà Thanh thẳng mắng: “Đốt bao! Như thế nào không nhiều lắm phóng hai ta trương!”

Nàng nâng quai hàm, lặn lông lốc hai vòng tròn mắt, sờ lấy điện thoại ra đến, trong chốc lát trang thần trong chốc lát trang quỷ tự vỗ tấm vé, tồn đến Chung Khuynh Trà điện tử cùng sách lý, sẽ đem Chung Khuynh Trà ảnh chụp tồn đến điện thoại di động của mình thượng, sinh long hoạt hổ lại lăm bằm lăm bằm: “Không có việc gì nhiều nhìn xem ta, như vậy mới giống nói! Đương nhiên, ta không sao cũng sẽ nhiều nhìn xem người, chỉ mong người sẽ không để cho lão ni thấm mỹ mệt nhọc!”

Văn phòng đi dạo xong rồi, nàng lại chạy tới Chung Khuynh Trà phòng nghỉ, phòng nghỉ ước chừng 20 cái bình phương, nhưng nên có gì đó giống nhau cũng không ít, tiểu tủ lạnh, tiểu TV, quần lót quỹ, tiểu rượu quỹ, đan nhân giường, cùng dùng thủy tinh khoảng cách khai tiểu phòng tắm, nơi này quả thực liền là một nho nhỏ gia, Thượng Hà Thanh theo màu trắng đơn độc nhân trên giường cổn hai vòng, tiếp theo lăm bằm lăm bằm: “Này giường nhỏ thật là thoải mái, nếu không có cầu hùng, là một khuyết điểm! Ngày mai ta muốn mua cái hùng phóng đến nơi đây, ắn! Cứ làm như thế!”

Rượu cửa hàng bày đặt một cái phỏng chế tiền Columbus thời kì mộc chế tiểu nhân điêu khắc, Thượng Hà Thanh đối phỏng chế phẩm không có hứng thú, liếc liếc mắt một cái cũng sẽ không tái miết —— nàng đi nhà bảo tàng giống như cơm thường, nhà bảo tàng lý thực phẩm đem ánh mắt của nàng dưỡng điều .

Tượng điêu khắc gỗ bên cạnh bày đặt nhất hạp nam nữ thuốc lá, Thượng Hà Thanh cầm lên, chính phản mặt đều nhìn xem, mở ra hộp thuốc lá nghe thấy nghe thấy, bản khởi khuôn mặt nhỏ nhắn, thật sâu nhũ mày, “Này tiểu nhị còn hút thuốc? Không có việc gì trang cái gì khóc làm cái gì thâm trầm? Hắc hắc phé có cái gì cực giỏi hảo thâm trầm ! Tật xấu! Không tốt!” Nàng đem hộp thuốc lá tề đi tề đi trực tiếp đầu vào giỏ rác, “Hút thuốc tai hại khỏe mạnh, còn ô nhiễm không khí, ta là cho người hảo!”

Nàng ngẫm lại liền đem yên ném xa xa không đủ, lại vô cùng lo lắng chạy tới văn phòng, rút ra hé ra A4 chỉ, cầm lấy du bút làm bút lông dùng, đoan đoan chính chính viết xuống “Giới yên” hai cái thật to tự —— chữ khải, tương đương hợp quy tắc, điệu bộ thanh kính phong phi, thể bút người gây sự, rất có người không giới yên ta sẽ không với người đùa tư thế.

Tiếp theo, nàng dùng ngón út đem giá sách thượng song mặt giao câu xuống dưới, tề nhất tiểu khối, dính đến chỉ mặt trái, sau đó chạy về phòng nghỉ, thiệp tới rồi Chung Khuynh Trà rượu cửa hàng, tái tưởng tượng, còn chưa đủ, lại ở “Giới yên” yên tự phía sau thêm ba cái thật to dấu chấm than. Này nhất thiêm đi lên, nhưng thật ra có vẻ chẳng ra cái gì cả , bất quá, Thượng Hà Thanh thực vừa lòng.

Ở phòng nghỉ đi dạo đủ liễu, Thượng Hà Thanh lại muốn đi xem một chút, chính là, nàng lại sợ một khi đi ra ngoài hội đụng tới bọn rần độc, nàng đá rơi xuống giấy, dựa đầu giường, bản nằm ở trên giường, mười cái ngón tay cùng đan đàn dương cầm dường như đan cái bụng, bắt đầu rối rắm, bọn rần độc bây giờ là gì chứ ? Như thế nào còn Chung Khuynh Trà công ty? Không được, chờ Chung Khuynh Trà trở về phải hỏi hỏi nàng, thể giới này cũng thật tiểu! Ai! Tiểu nhân yếu nhân mệnh! Chung Khuynh Trà... Nếu Chung Khuynh Trà biết ta năm đó hành động, nếu nàng biết ta nguyên lai là như vậy tam xem không lớn chính

một người, có thể hay không đối ta có ý kiến gì không? Hừ! Ta vốn chính là người như vậy, nàng nếu dám có ý kiến gì không, bần ni lập tức chụp mũ chạy lấy người! Ai luyến tiếc ai đó! Đáng ghét! Ra về ta đành luyến tiếc nàng... A! Lo được lo mất, đây là luyến ái sao? Luyến ái... Thượng Hà Thanh mạnh ngồi thẳng nửa người trên, lưỡng mắt vô tiêu cự trừng mắt nhìn trong chốc lát không khí, bàn khởi lưỡng chân, đếm một trận đầu ngón chân, lại nhuyển hồ hồ ném tới trên giường, giống như, đại khái, nghe nói, đây là luyến ái, nôn! Lão ni, mền, yêu, ! Thực khủng bố!

Thượng Hà Thanh tả rồi rắm xong rồi hữu tự hỏi, hữu tư đã thi xong tả rồi rắm, rồi rắm lo lắng, tự hỏi phí não, lo lắng phí não hậu quả, chính là nàng rồi rắm đủ liễu, tự hỏi mệt nhọc, lưỡng mắt nhất bết, nằm ngay đơ ngủ.

Chung Khuynh Trà cùng hộ khách đàm hoàn trở về về sau, vừa thấy văn phòng, Thượng Hà Thanh không có ở, nhị xem phòng nghỉ, cánh cửa rộng mở, nàng cười một cái, đi vào.

Đầu tiên mắt, Chung Khuynh Trà thấy được ngủ Thượng Hà Thanh, thứ hai mắt, Chung Khuynh Trà thấy được rượu cửa hàng dán “Giới yên“, nàng hướng tượng điêu khắc gỗ bên cạnh đảo qua, yên không có, tái quay đầu nhìn lên, đã muốn bị tứ phân ngũ liệt thuốc lá đang ở soạt rác lý oai thất nữ bát nằm, đột nhiên, nàng có một loại tên là cảm động tình tự, theo sát mà, một tầng mỏng manh sương mù phúc chiếm hữu nàng hai tròng mắt, bởi vì Thượng Hà Thanh là người thứ nhất làm cho nàng giới yên.

Mẫu thân biết nàng hội hút thuốc, nhâm xa biết nàng hội hút thuốc, nàng kết giao trôi qua hai cái bạn gái cũng cũng biết nàng hội hút thuốc, nhưng chưa bao giờ quá một người làm cho nàng giới yên, mẫu thân không nói, là bởi vì nàng biết mình nội tâm cô tịch, ngẫu nhiên, cần mượn yên đến phát tiết, những người khác không nói, là bởi vì bọn họ căn bản không cần, bọn họ hội cảm thấy được ngẫu nhiên hút một điếu thuốc cũng không có gì cùng lắm thì.

Nàng là nữ nhân, có khi, nữ nhân cần cường thế ngang ngược quan ái, mà không phải mặc kệ nó bác ái. Mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều đã có điểm chinh phục dục, từng cái có chinh phục dục nhân, hoặc nhiều hoặc ít cũng đều sẽ có điểm bị chinh phục dục. Cường giả yêu thượng kẻ yếu, nhiều là nhỏ nói lý tình lễ, cuộc sống trung, nhiều là cường giả cùng cường giả kết minh, kẻ yếu cùng kẻ yếu liên bang, nơi này cường cùng yếu, có ngoại tại vật chất mạnh yếu, cũng có nội tại tinh thần mạnh yếu —— người sau quan trọng hơn một ít, dù sao, chỉ có tinh thần cường đại rồi, mới mới có thể sáng tạo cường đại vật chất.

Làm cường thế đụng tới cường thế, làm cường thế yêu thượng cường thế, nàng hội cam tâm tình nguyện bị chinh phục. Chung Khuynh Trà thân mình liền là một có điều, so sánh cường thế nhân, thường thường nhận thức chuẩn một sự kiện, sẽ mạnh mẽ vang dội. Cường thế nàng, thích Thượng Hà Thanh ở cuộc sống chi tiết thượng, đối nàng biểu hiện ra cường thế, tựa như Thượng Hà Thanh hướng tay nàng lý tắc đồ vật này nọ giống nhau, mặc kệ người thích cùng phủ, chỉ cần ta xem người cần, ta sẽ đưa cho người; tựa như Thượng Hà Thanh vì nàng nắm bả vai đầm lưng giống nhau, mặc kệ người thích cùng phủ, chỉ cần ta xem người mệt mỏi, ta sẽ vì người mát xa. Đồng dạng, ta cho người giới yên, mặc kệ người thích cùng phủ, ta đều phải nói ra —— đây là một phân tâm ý, cũng là một phần tình yêu.

Chung Khuynh Trà trầm mặc, mẫu thân đối với mình yêu, nhiều là bao dung, nàng kia mang theo xin lỗi bao dung, làm cho mình lần nữa muốn chạy trốn lý. Ông thực đối với mình yêu, nhiều là giữ lấy, nàng kia mang theo mục đích giữ lấy, làm cho mình lần nữa muốn bắt buộc. Chỉ có Thượng Hà Thanh đối với mình yêu, là tự nhiên biểu lộ, là chất phác thực dụng, cũng là ở chỉ ẩn hàm ở cuộc sống chi tiết trung, nàng có lẽ cũng không biết đây là yêu, nhưng của nàng nhất cử nhất động trung, cũng là tràn ngập yêu.

Chung Khuynh Trà yêu cực kỳ như vậy yêu, cường thế mà không bén nhọn, vụn vặt mà lại nhu hòa, nàng tựa như điển lý tiểu mạch, không có mẫu đơn ung dung, không có hoa sen cao thượng, cũng là sinh mệnh ắt không thể thiếu món chính.

Việc nhỏ, đại yêu. Yêu, không chỗ không ở, có từng có tâm.

Chung Khuynh Trà tâm bị điền tràn đầy, nặng trĩu, đó là nàng cam nguyện gánh vác sức nặng.

Nàng cúi đầu, ở Thượng Hà Thanh khẽ nhếch phần trên môi nhẹ nhàng ấn tiếp theo hôn, giúp nàng cái hảo bạc bị, đóng lại phòng nghỉ cánh cửa.

Nàng còn có công tác phải làm, không thể nhàn rồi, trở lại bàn công tác, ngồi xuống, mí mắt cũng không dùng nâng, chỉ biết trên bàn gì đó nhất định là bị Thượng Hà Thanh cặp kia không chịu ngồi yên thủ đều động qua, tái phiêu liếc mắt một cái điện tử cùng sách, phút chốc, nàng mở to mắt, cùng khuông lý khi nào thì hơn Thượng Hà Thanh hé ra ảnh chụp? Nàng cầm lấy cùng khuông đến, đem kiện đề xuống đi, cái này, của nàng mắt tỉnh càng lớn, bên trong tàn tồn Thượng Hà Thanh tự chụp hơn mười trương ảnh chụp, có phần thành thực, có trang đáng yêu, có tế lộng mắt, có giả thâm trầm, nàng mỗi xem hé ra, liền nhìn không được che miệng thâu nhạc, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ sát đất bay tới của nàng cao tăng lên khỏi khóe môi thượng, vui cùng nàng cùng nhau vũ đạo, không có tiết tấu, rối loạn nện bước, cũng rất động lòng người.

Hoặc là, hẳn là đột phá cuối cùng từng bước, làm cho chúng ta thể xác và tinh thần không hề ngăn cách kẻ sát đến cùng nhau, làm cho chúng ta cùng đi thể hội yêu ý nghĩa, Chung Khuynh Trà làm công y, giống như biến thành chất phác nguyên thủy nhất diệp thuyền nhỏ, nàng tọa ở trên thuyền, đón xem qua mặt hồ gió nhẹ, phe phẩy song tưởng, nhộn nhạo, tái nhộn nhạo, nàng niệp khởi nhất mặt cười, đêm nay, liền đêm nay.

Năm tháng không buông tha nhân, già mồm cái lão phải có độ, không cần đợi lát nữa.

47. Chương 47

Thời gian thứ này thực mẫn cảm, nó trong chốc lát mau, trong chốc lát chậm, toàn bộ bằng tâm tình đến phán đoán.

Nhân một khi chuyên tâm, thời gian chạy luôn như vậy địa bay nhanh, tỷ như vút bỏ tập niệm lúc sau Chung Khuynh Trà, toàn thân tâm vui đầu vào công tác bên trong, vì tiêu thụ tuyến liên tục dâng lên hạ cu li, nhoáng lên một cái thần công phu, tam hai mấy giờ sẽ không có bóng dáng; tái tỷ như say mê vu mộng đẹp Thượng Hà Thanh, toàn thân tâm vui đầu vào ván cờ bên trong, muốn cùng chu công thử so với cao, nhất nhắm mắt vừa mở mắt công phu, hai ba giờ khi liền phao thang.

Buổi sáng mười điểm bốn mươi lăm phân, Thượng Hà Thanh cùng chu công hạ xong rồi kỳ, rốt cục tỉnh, nàng thân cái lại thất lưng, đi tiểu dục thất rửa cái mặt, lại dùng Chung Khuynh Trà hộ phu phẩm hương trên mặt trên tay đồ điểm du, thuận tiện vô cùng đơn giản hóa điểm đồ trang sức trang nhã. Chung Khuynh Trà đặt ở phòng nghỉ lý hộ phu phẩm cùng đồ trang điểm đều là đầy đủ, Thượng Hà Thanh sử dụng đến tuyệt không hàm hồ.

Chờ hóa hoàn trang, nàng cầm lấy lược đến sơ chải đầu phát, chiếu soi gương, cảm giác tinh thần, mới đúng gương lý chính mình cùng đại Đường công chúa đường như gật gật đầu, phun một cái uốn lười cuối vắn vận từ: “Tiểu mỹ thiên hạ.”

Nàng tinh thần chấn hưng tiêu sái ra phòng nghỉ, đứng ở cửa đối với chính đang làm việc Chung Khuynh Trà giàu to rồi trong chốc lát ngốc, Chung Khuynh Trà công tác khi bộ dáng, nàng lần đầu tiên gặp. Chung Khuynh Trà đưa lưng về phía cửa sổ sát đất, tọa tư đoan chính vì cúi thấp đầu, lượng màu xám bán tay áo tu thân quần áo trong đem hoàn mỹ hung hình phụ trợ đi ra, Thượng Hà Thanh xem thẳng mắt, theo sau lại cảm thán: công tác trung nữ nhân tốt nhất xem, công tác trung nữ nhân hung càng đẹp mắt!

Thượng bác sĩ cúi đầu nhìn một cái chính mình hung, cố gắng đỉnh nhất đỉnh, nề hà nàng mặc quần áo có điểm rộng thùng thình, mặc kệ nàng như thế nào đỉnh, kia hung hình tổng cũng không đạt được hoàn mỹ cảnh giới, nàng đem quần áo nhanh căng thẳng, lưỡng tay niết góc áo, tái đỉnh nhất đỉnh, lúc này vừa lòng, tiếp tục cảm thán: ai so với ai khác kém đâu! Của ta cũng tốt lắm xem!

Tự kỷ đủ liễu, nàng đi bộ đi đến Chung Khuynh Trà bên người, xoay người nhìn xem máy tính thượng trang mặt, nhất bêu môi, lại thẳng khởi thất lưng đến.

Thượng Hà Thanh tự kỷ, Chung Khuynh Trà dùng khóe mắt đều miết tới rồi trong mắt, nàng trừu súc một chút khóe miệng, liễu mạng đề nén xuống nghĩ muốn tổn hao nhiều Thượng Hà Thanh dự vọng, nghiêng

đi thân, tận lực dùng bình thường thanh âm, hỏi: “Ngủ no rồi?”

“Ân, ngủ no rồi, ” Thượng Hà Thanh chia chia máy tính thượng này nàng cũng không có hứng thú gì đó, nói: “Này đó ngoạn ý, người thế nhưng có thể nhìn xem đi xuống, thật sự là lợi hại.”

“Ta là làm chuyển đi này mà thôi, ” Chung Khuynh Trà điểm cái quay về xe kiện, ôn hòa cười một cái, nói: “Gia cụ sử dụng đến dễ dàng, làm đứng lên nan, đặc biệt làm công ti kiều ngoạn , càng khó.”

Thượng Hà Thanh cũng không tán thành Chung Khuynh Trà nan, “Tránh nhiều tiền như vậy, có nhiều như vậy nhân thay người làm công, có thể có nhiều nan?”

“Mặc dù là tham quan, ở tham thời điểm cũng phải phí không ít não tế bào, cái gì có thể tham cái gì không thể tham hẳn đều đắc cân nhắc cân nhắc, hướng chỉ là làm công ti.” Chung Khuynh Trà đem văn kiện dành trước hảo, đứng lên, đi nước uống cơ tiền đón chén nước, nói: “Cho người cử cái đơn giản ví dụ đi, làm gia cụ cần dùng đến nguyên vật liệu, như là gỗ thô, tấm vật liệu, tuyến tài, vật liệu thép, thủy tinh, còn có phụ trợ tài liệu, như là thuộc da, mặt liêu, nước sơn sơn, dính hợp phụ liệu, mấy thứ này đều cần tính toán đến mới được. Này đó nguyên liệu theo nào công ti tiến? Này lão bản nên như thế nào ứng phó? Làm tốt thành phẩm là tiêu thụ tại chỗ vẫn là nói ra? Như thế nào đón đơn đặt hàng, như thế nào ấn hộ khách yêu cầu thiết kế sản phẩm? Như thế nào ở khuôn đúc cùng nhân lực trang bị thượng thích ứng hộ khách người đối diện đủ linh hoạt hay thay đổi nhu cầu? Như thế nào hoàn thiện sinh sản trông nom chế thể hệ? Này hết thảy, các mặt đều cần lo lắng, thượng thượng hạ hạ đều cần chuẩn bị. Còn có thượng vàng hạ cám một sự tình, cũng cần làm được đều biết. Người tiêu, nói không khó, có thể sao?”

“Chính là, việc này các người nên các hữu phân công a, hẳn là không cần người này Nhị chương quỹ chuyện sự quan tâm đi?” Thượng Hà Thanh vẫn như cũ vô cùng tán thành Chung Khuynh Trà nan.

“Nói là nói như vậy, nhưng là, trong nhà có nhiều ít đồ vật này nọ, có bao nhiêu miệng ăn, phải mua cái gì, phải bán cái gì, từ từ chờ, làm chương quây trong lòng tổng nên có cái bàn tính.” Chung Khuynh Trà uống miếng nước, nói: “Này vị trí, thoát nhìn phong cảnh, Trên thực tế, cũng thật làm cho người ta cảm thấy được mệt. Người xem, phàm là thành công thương nhân, lớn tuổi nhiều đều tới rồi ba mươi bốn tuổi —— này đều xem như tuổi trẻ , rất nhiều chuyện cần dựa vào thời gian đi ma đi rèn luyện, không riêng gì người đọc cái ha phạt có thể đảm đương , như là 500 cường xí nghiệp tổng tài, là tốt rồi so với một cái quốc gia linh tay áo, cực nhỏ có 20 đến tuổi có thể lên làm . Tuổi còn trẻ có thể làm tổng tài linh tinh, kia trên cơ bản là thần tượng kịch lý nói lưu nói vượn.”

“Cũng có ngoại lệ đi, ” Thượng Hà Thanh không cho là đúng, “Tựa như Lăng Gia, nàng làm thủy phong Nhị đương gia lúc ấy, lúc đó chẳng phải 20 hơn tuổi sao?”

“Tập chí thuộc loại văn hóa sản nghiệp, gia cụ thuộc loại sinh sản chế tạo nghiệp, một cái nhuyển kiện một cái phần cứng, rất lớn trình độ thượng không thể tương tự. Nói sau, thủy phong một tay, khả thủy chung là nắm gần biết thiên mệnh tương kiến quốc, mà không phải vừa qua khỏi mà đứng chỉ năm Lăng Gia.” Chung Khuynh Trà cả người đều lung một cổ trang nghiêm thần khí, nàng ngắm liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh , con mắt sinh động cao thấp toát ra một chút, nói: “Lăng Gia so với ta và người đều đại, ta đọc sách thời điểm, nàng đã muốn công tác, ở xã hội kinh nghiệm điểm này thượng, của ta khởi bước nếu so với nàng vẫn hơn, có khi người không thể không thừa nhận, khương là lão lạt. Ta công tác đã có đoạn thời gian , không nói gạt người, nếu làm cho ta không chế trụ toàn bộ công ti vận chuyển, ta còn xa xa không thể đảm nhiệm, đó cũng là Nhâm thúc nghĩ muốn lui cư phía sau màn, mà ta không cho hẳn lui cư phía sau màn nguyên nhân. Ta có thể hiểu được ý nghĩ của hẳn, này công ti là cha ta một tay sáng lập , hẳn có xin lỗi, nghĩ muốn để cho ta tới kế thừa, năm đó hẳn cùng mẹ của ta mẹ kết hôn thời điểm, cũng có tin đồn, nói hẳn là nhìn trúng cha ta tài sản mới cùng mẹ của ta mẹ kết hôn , bất quá, này đó cũng không tính cái gì, Nhâm thúc yêu mẫu thân của ta, đối ta cũng thực quan ái, nhiều năm như vậy gia đình hạnh phúc, đủ để cho này lời đồn tự sụp đổ. Chính là, kinh nghiệm của ta còn chưa đủ, vẫn không thể đến kế thừa. Ta chỉ là đang ngồi phó tổng vị trí mà thôi, trên thực tế ta còn phải hướng công ti lý một ít lão công nhân học tập, muốn làm gia cụ cũng không đồng chế tác gia đủ công nghệ nước chảy, luôn không được , theo cơ sở học khởi tổng đúng vậy. Hơn nữa, ta thủy chung là một nữ nhân, ở có chút trường hợp, ta đi không bằng Nhâm thúc đi. Hoặc là, chờ ta đệ đệ trưởng thành, thành thực , hẳn có thể thay thế Nhâm thúc vị trí, nhưng ta không nghĩ ngồi trên đi, ở xã giao phương diện này, nữ nhân chung quy vẫn là có hoàn

cảnh xấu . Ta cũng không có quá lớn hùng tâm tráng chí, cùng hùng tâm khi xuất ra, ta càng khát vọng có thể có cái nhà mình, cấp vợ làm bữa cơm, cùng vợ tán tán bước, cái loại này ngày mới là ta hưởng tới .”

Chung Khuynh Trà nói thực thong thả, nàng ánh mắt sáng quắc nhìn Thượng Hà Thanh , tựa hồ là ở chờ mong những thứ gì.

Thoạt nhìn giỏi giang vô địch Chung Khuynh Trà, nguyên lai cũng bất quá là một hung vô chí lớn lấy gia đình bà chủ vi phần đầu mục tiêu tiểu nữ nhân a! Tiểu nữ nhân làm đại sự nghiệp, nhất định một chết đi đi? Ai! Không có kia đem 1.bộ cánh cam, sẽ không phải lắm này đồ sứ sống thôi! Tội gì đến tai! Thượng bác sĩ nháy mắt hào hùng vạn trượng —— Chung Khuynh Trà khiêm tốn, thành linh làm cho nàng mình hình tượng một chút bành trướng đến cách mệnh liệt sĩ độ cao.

Nàng cùng cái đồ tế đường như run rẩy run rẩy cánh tay, vỗ vỗ càng đỉnh càng cao hung vô, mang theo thấy chết không sờn bình thường nghiêm nghị chính khí, đại phóng hào nói: “Người nếu nghĩ muốn nấu cơm , có thể đi nhà của ta, của ta phòng bếp toàn bộ tặng cho người! Nôn, đương nhiên, người nếu mệt , cũng có thể tìm ta, ta giúp người ăn ma ăn ma, miễn phí !”

Chung Khuynh Trà cổ vừa kéo cân, ngăn chặn cổ họng mắt, hết chỗ nói rồi. Nàng khó được trữ tình một phen, của nàng bốn ý là muốn cho Thượng Hà Thanh cảm động cảm động, khả năng theo Thượng Hà Thanh trên mặt thật sự tìm không thấy nhất định điểm cảm động bóng dáng, xử lý hậu sự đùa giỡn xảo khoe mã biểu tình nhưng thật ra chiếm thượng phong, đối mặt như vậy một loại nhuyển cứng rắn không ăn sinh vật, nàng quả thực muốn đi lấy mất tự ngược!

Chính là, nàng lại là như vậy không cam lòng, coi trọng Thượng Hà Thanh người như thế, đã là tự ngược , nàng không thể tái đối với mình thì bạo tự ngược. Nàng ôm Thượng Hà Thanh thất lưng, đem mặt dán vào Thượng Hà Thanh trên vai, khẽ cắn môi, dùng lực điều động toàn thân phiên chuyển tể bào, làm ra một bộ Tây Thi phúng tâm kiều yếu trạng, một bên hướng Thượng Hà Thanh cái lỗ tai trong mắt thổi gió mát, một bên dùng đại ngọc thức miên nhuyển lời nói nhỏ nhẹ, ký vừa chua xót nói: “Hà Thanh, người ta thậm nghĩ nấu cơm cho người, với người tán bước, người nói làm sao bây giờ đâu?”

Thượng Hà Thanh chịu không nổi khẩu khí này, nàng cả người khởi nổi da gà, trực giác , vừa muốn đem Chung Khuynh Trà đá đến đi một bên, không đợi nàng chen chân vào đá đâu, Chung Khuynh Trà lại liếm của nàng cổ bắt đầu phát : “Chỉ cần có người ở, ta sẽ không hội cảm thấy được mệt, Hà Thanh, ta yêu người, thực yêu thực yêu người.”

Lúc này Thượng Hà Thanh không nghĩ đá, bởi vì trên cổ kia tuyệt vời xúc cảm cùng trái tim không biết sống chết phịch, làm cho nàng không có nhắc chân khí lực. Nàng sớm đã biết Chung Khuynh Trà đối nàng động chuyển, Chung Khuynh Trà cũng tăng nói với nàng quá không ít lần “Yêu “, khả hiện tại, làm ba chữ kia lại theo Chung Khuynh Trà khẩu trung nhất thanh nhị sở nói ra, nàng vẫn là trước sau như một có điểm không biết làm sao, không biết làm sao bên trong, lại trước sau như một bao hàm thiên đại vui sướng. Tuy rằng câu kia “Ta yêu người, thực yêu thực yêu người” điểm, toan điểm, làm cho người ta khó có thể chịu được điểm, nhưng là, nghe được trong lỗ tai vẫn là man có ích , thượng sư thái tử về nàng cả đời cũng nghe không nề.

Thượng Hà Thanh đem phát sốt khuôn mặt mai đến Chung Khuynh Trà phát lý, cọ nhất cọ, ý là ta nghe được, người đừng tái . Chung Khuynh Trà hí mắt cười, ngẩng đầu, tìm được Thượng Hà Thanh thần, chậm rãi hôn lên đi, chính là bên môi cùng cọ, cũng không có thâm hôn, nàng lần này không tái , chỉ nỉ non : “Chúng ta ở chung không lâu sau, chính là, ta yêu người, người đối với ta cũng là có cảm giác , không phải sao? Không cần nghĩ nhiều, chỉ muốn đi theo tâm đi, đi theo ta đi là tốt rồi.”

Thượng Hà Thanh gật gật đầu, ôm chặt lấy Chung Khuynh Trà, không nói gì. Nàng không nói qua luyện ái, chưa từng đối ai nói quá ta yêu người, nàng không dám xác định chính mình đối Chung Khuynh Trà hay không cũng là “Yêu “, khả năng thực xác định, nàng để ý Chung Khuynh Trà, để ý Chung Khuynh Trà hết thấy. Thuận theo tự nhiên đi, Thượng Hà Thanh nhận mệnh , sinh thành lòng mi trưởng thành chí, hết thấy đều định hình , yêu thế nào được cái đó đi, chỉ cần cảm thấy được trong lòng dễ chịu, làm cái gì cũng có thể.

Thượng bác sĩ nhất nhận mệnh, hậu quả thực khả hạ, nàng chủ động hôn trà lại Chung Khuynh Trà, thậm chí đem lưỡi tiêm lạng lẽ dò xét đi vào, lợn chết không sợ nước sôi năng, ta yêu như thế nào liền như thế

nào, thượng bác sĩ lúc này phi thường nghĩ muốn thân Chung Khuynh Trà , vì thế, nàng liền như vậy dừng cảm hôn.

Cứ việc Thượng Hà Thanh hôn thực trúc trắc, nhưng cũng cũng đủ làm cho Chung Khuynh Trà kinh hãi, Chung Khuynh Trà chậm rãi dẫn đường nàng, cảm giác nàng lại mau bị đình chỉ tức giận, liền rời đi một chút, chờ nàng thuận qua khí, tái thấu đi lên, như vậy vài cái hiệp xuống dưới, thông minh hiểu học thượng bác sĩ đã muốn học được cũng hoàn toàn nắm giữ như thế nào ở hôn trung hô hấp, luôn luôn , còn có thể Chung Khuynh Trà miệng khiêu khiêu thiên nga hồ, một khi hôn lên nghiệm, nàng kia lưỡi đầu liền cùng Trư Bát Giới dùng là cưỡi thước đỉnh ba đường như, gặp thần sát thần, gặp phật tử phật, nếu có thể, nàng cơ hồ có thể đem Chung Khuynh Trà kia hai hàng nha đều cấp hút xuống dưới nuốt rụng. Cửa nàng hôn ngốc lỗ mãng, không có kỹ xảo đáng nói, không có nhu tình khả giãi, nhưng sở trường là dừng khí khả gia, có gan liều mạng.

Chung Khuynh Trà bị tảo đặng thiếu chút nữa đặc thổ khò khè —— nghĩ muốn đẩy ra, luyện tức, không đẩy ra, đến mức hoảng. Phong thủy thay phiên chuyển, chung tiểu tả cuối cùng thường tới rồi “Đến mức hoảng” tư vị.

Mặc kệ như thế nào đi, đối lần đầu tiên chủ động thân nhân, luôn luôn quen bị động nhận Thượng Hà Thanh mà nói, đây là một tiến nhanh bước, về phần kinh nghiệm, có thể ở ngày sau chậm rãi sờ soạng, đối mới sinh mà không thể yêu cầu nhiều lắm.

Này một cái hôn, xác thực nói, này một cái dứt quãng, hoành hướng thẳng chàng hôn, dùng đi thời gian cũng thật không thể nói đoán, mặc dù không có thập phần chung, ít nhất cũng có năm phút đồng hồ, Thượng Hà Thanh môi tiên điểm như là mới vừa nở rộ hoa hồng, tiểu mặt cũng đỏ bừng như là mới vừa chạy xong rồi hai vạn năm nghìn lý trường chinh, Chung Khuynh Trà nhìn đáng yêu, lại bắt được miệng của nàng ba đi xuống ngoan thân, thủ cũng bắt đầu bồi hồi hướng lên trên đi, đi đến hưng đang lúc, đỉnh trệ bán giây, tiếp theo chụp lên đi, cách mỏng manh quần áo nhẹ nhàng nhu, hỏa hỏa đậu.

Thượng Hà Thanh chưa từng chịu quá loại này đánh sâu vào, toàn thân cảm giác tế bào đều tụ tập tới rồi trước ngực kia toà núi nhỏ thượng, nhện không được , nàng theo cái mũi trong mắt rầm rì một tiếng, đầu gối nhất loan, thân tử đã nghĩ đi xuống trụ, thân thể thất lực, làm cho nàng đột nhiên bừng tỉnh, đây là đang làm cái gì? Đây là văn phòng, ra vẻ không phải phát chuyển chỗ ngồi!

“Đừng!” Nàng né tránh Chung Khuynh Trà hôn, đè lại Chung Khuynh Trà thủ, lông mi thật dài bán che khuất cặp kia nước gợn mắt to, “Đừng ở chỗ này mà, không tốt.”

“Ở chỗ này không tốt, chúng ta đây về nhà?” Chung Khuynh Trà ngồi vào ghế xoay thượng, lăm lăm Thượng Hà Thanh , làm cho nàng ngồi vào chân của mình thượng, đậu lộng tiểu hài tử dường như, lại một lần nữa hỏi: “Về nhà có phải hay không thì tốt rồi?”

“Mẫu lang!” Thượng Hà Thanh có vừa qua khỏi cửa tiểu tức phụ bình thường thẹn thùng, “Đại ban ngày, người nghĩ muốn cái gì đâu!”

“Rõ ràng ngày không được, đêm đó thượng cũng có thể đi?” Chung Khuynh Trà thủ phủ Thượng Hà Thanh chân, liền tiếp nghĩ muốn hướng lý chui, “Buổi tối... Chúng ta còn có thể thân thiết hơn một chút.”

“Hừ!” Thượng Hà Thanh một cái tát vuốt ve kia ngũ cái không an phận đầu ngón tay, “Người hôm nay như thế nào lão nghĩ muốn việc này?”

“Từ lúc yêu thượng người, ta không có một ngày không nghĩ việc này. Người sẽ không nghĩ muốn theo ta cả đời bách lập đồ đi? Chính là, người vừa rồi hôn ta thân như vậy kịch liệt, hẳn là không thích bách lập đồ mới đúng.” Chung Khuynh Trà trên mặt lộ vẻ khoái hoạt quang.

“Người người người thật sự là...” Thượng Hà Thanh nhất thời nháo từ hoang, lưỡi đầu còn thắt, chỉ có thể ho khan nhất hai tiếng, kỳ nhất kỳ uy.

“Hà Thanh, ” Chung Khuynh Trà nghiêm túc khởi hé ra mặt, thoát nhìn rất giống ở thảo luận mô cái triết học vấn đề, chính là thái độ cũng không thập phần nghiêm túc, “Nói thật, ta rất ngạc nhiên, ba mươi nếu như lang, bốn mươi nếu như hổ, người mắt xem xét cũng sắp 30 , giường thượng này sự, người thật sự cho tới bây giờ cũng chưa nghĩ tới?”

“Ta là Tiểu Long Nữ! Bằng thanh ngọc khiết, ăn chay lớn lên!” Thượng Hà Thanh tam bản kinh thư rưng hai bản —— nghiêm trang.

“Tiểu Long Nữ còn bị duẫn chí bình tao loạn một viên phượng tâm đâu!” Chung Khuynh Trà bao cở bụng kim túi da —— ra vẻ đạo mạo.

“Ta đây là quách tương! Một lòng hướng võ! Nga Mi là ta gia!”

“Quách tương còn đánh đay lòng nghĩ muốn cùng Dương Quá chế tạo cái đứa nhỏ đâu!”

“Được rồi ta thừa nhận ta là diệt sạch sư thái, không muốn lại được!”

“Diệt sạch sư thái nói không chừng cùng cô gia hồng tử còn có nhất chân đâu!”

“Nôn! Người thực mầu! Ta không để ý tới người!” Thượng Hà Thanh bắt được Chung Khuynh Trà mặt số chết nảm, miệng thượng chiếm không tiện nghi, vậy theo đỉnh đầu thượng chiếm chút.

Chung Khuynh Trà đột nhiên quỷ bí hỏi: “Người quyết định?”

“Quyết định cái gì?”

“Theo ta kết giao,” Chung Khuynh Trà cười tủm tỉm, “Còn có buổi tối, chúng ta...”

“Nôn nôn! Người đình chỉ, thật sự là gặp quỷ!” Thượng Hà Thanh làm kiêu một câu, mình cũng làm được như vậy rõ ràng, đều thân người, đều cho người sờ soạng, người còn hỏi, để hỏi quỷ! Không biết ngưng viết như thế nào sao? Thật là! Khả buổi tối thực đặc đến kia nhất việc sự? Dài quá 28 năm liền như vậy ngoạn hoàn? Ai! Quái luyến tiếc! Thượng sư thái đối “Nay vẫn” ký chờ mong lại sợ hãi, trong lúc nhất thời cười so với khóc còn thể diện.

Chung Khuynh Trà vui vẻ ôm lấy nàng, bởi vì có hi vọng, ánh mắt của nàng bỗng nhiên có điểm thấp —— kích động. Nàng xem nhìn lên đang lúc, nói: “Mau nghỉ trưa, hôm nay giữa trưa ta không thể cùng người ăn cơm, cùng hộ khách đã muốn hẹn tốt lắm, ta cùng Nhâm thúc đặc bồi hấn ăn cơm.”

“Không quan hệ, người vợ của người, chính mình chuyển nhìn xem.”

“Àn,” Chung Khuynh Trà nhớ tới bọn rắn độc, lại hỏi: “Người hôm nay trốn người kia, rốt cuộc với người có cái gì ăn tết?”

“A nha!” Thật sự là na hồ không ra nói na hồ, mới vừa quên mất lại bị người cấp nhắc tới, Thượng Hà Thanh âm thầm oán giận một câu, nói: “Chờ buổi tối sẽ nói cho người biết đi, người vợ người vợ, ta sẽ tự bỏ ra đi đi dạo, bọn rắn độc chuyện buổi tối nói sau.”

Thượng Hà Thanh nói xong liền lưu ra cửa, nàng thật sự ngưng ngưng cùng Chung Khuynh Trà nói nàng năm đó quang vinh sử, kia cùng bọn rắn độc một cái hiệp, là cỡ nào ảnh hưởng đã biết cao lớn toàn bộ quang huy hình tượng a!

Lại là buổi tối... Hôm nay buổi tối thật đúng là vợ, Chung Khuynh Trà lắc đầu cười cười, cúi đầu sửa sang lại bàn công tác.

Thượng Hà Thanh một người mắt xem tứ lộ, tai nghe bát phương đi bộ chuyển động, nàng đặc cảnh giác bọn rắn độc, không thể không cùng cảnh khuyển dường như cảnh giác một chút. Nàng đột nhiên có điểm hối hận chính mình năm đó sở tác sở vi, bất quá, về điểm này hối ý thật sự cực kỳ giống chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), nhẹ nhàng nhất dính, liền bay đến lên chín tầng mây đi.

Lão cảnh giác, khó tránh khỏi hội một, nàng “Phi” một tiếng, lấy này đến tỏ vẻ nàng đối bọn rắn độc tối cao thượng ai oán.

Ông trời tựa hồ nghe tới rồi thượng bác sĩ kia đậu nga bàn ai oán, vì thế, ông trời không làm cho nàng đụng tới bọn rắn độc, trái lại làm cho nàng đụng phải từng đôi nàng thổ lộ trời qua một cái lão cùng học —— tả tiểu thanh.

48. Chương 48

Ở Thượng Hà Thanh 28 năm quang huy năm tháng trung, nếu như nói thích quá nam nhân của nàng có một cái sọt, như vậy, thích quá của nàng nữ nhân, trừ bỏ Chung Khuynh Trà, còn lại , chỉ có một —— tả tiểu thanh.

Lại nói tiếp, Thượng Hà Thanh cùng tả tiểu thanh là không hòa thuận, trước kia còn có quá không ít ăn tết, cái này phải ngược dòng đến các nàng đại học thời đại . Năm đó nhập học lúc sau, Thượng Hà Thanh cùng tả tiểu thanh phân tới rồi một cái ký túc xá, tả tiểu thanh là dân tộc Hồi nhân, giữ nghiêm tộc quy, không ăn thịt heo, mà Thượng Hà Thanh là cùng một loại dân tộc Hán nhân, ở thực vật thượng không có gì cấm kỵ, thả thịt loại lấy truyền thống thịt heo là việc chính, ly thịt heo sẽ không có thể sống.

Quân huấn lúc ấy, thể lực tiêu hao tương đương đại, giống Thượng Hà Thanh loại này nuông chiều từ bé tiểu hoàng đế, nhu cầu cấp bách chịu chút thịt đến bổ sung thể lực. Nàng cùng tả tiểu thanh do vì mới vừa tiếp xúc, còn sờ không rõ chi tiết, bởi vậy Thượng Hà Thanh thường thường ở ký túc xá không coi ai ra gì đại khăng heo đề heo cái đuôi, nếu vừa vặn tả tiểu thanh ở bên người nàng, nàng còn đặc biệt nhiệt tình mời người ta lại đây cùng nhau ăn. Tả tiểu thanh đương nhiên là sẽ không ăn , cho nên hần liền lạnh như băng cự tuyệt, cái này làm cho Thượng Hà Thanh kia khỏa nhiệt tình cẩn thận bản có điểm tiểu bị thương. Bị thương số lần hơn, Thượng Hà Thanh liền đối tả tiểu thanh có thành kiến, ta mời người ăn heo đề người không ăn còn chưa tính, khả ngay cả một tiếng cảm ơn cũng không nói đây là người không đúng . Đồng thời tả tiểu thanh với Thượng Hà Thanh có thành kiến, người coi chừng dùm ta khăng heo đề còn chưa tính, khả người còn muốn làm cho ta với người cùng nơi khăng đây là người không đúng . Cứ như vậy, hai người bắt đầu rồi cho nhau không đợi gặp quang huy lịch trình.

Sau lại Thượng Hà Thanh đã biết tả tiểu thanh là dân tộc Hồi nhân, nàng rồi mới hướng tả tiểu quả niệm thái độ có lý giải, khả lý giải sắp xếp giải, nàng vẫn có chút không đợi gặp tả tiểu thanh, là dân tộc Hồi nhân người sớm nói a, ta lại không phải cố ý mời người ăn thịt heo . Nhưng oán giận về oán giận, nàng vẫn là chú ý nổi lên chính mình lời nói và việc làm, ít nhất nàng sẽ không ở ký túc xá ăn thịt heo .

Không thể ở ký túc xá ăn thịt heo, kia ở căn tin luôn có thể . Ở một cái mây đen che kín ngày giữa trưa, Thượng Hà Thanh cùng cổ hồng kỳ còn có mặt khác vài cái cùng học thấu cùng nhau ở căn tin đại khối căn ăn, lúc này cổ hồng kỳ cùng học thấy được chính bụng cơm bàn chung quanh tìm chỗ ngồi tả tiểu thanh, xuất phát từ lễ phép, cổ cùng học liền tiếp đón tả tiểu thanh lại đây theo chân bọn họ cùng nhau ăn. Tả tiểu thanh vừa thấy tất cả mọi người hiểu biết, cứ tới đây .

Tả tiểu thanh tới được thời điểm, Thượng Hà Thanh đang theo một vị khác nữ cùng học một bên nháo một bên cười thường heo cái đuôi ăn, hai người một cái nắm đầu một cái nắm vĩ tiến hành kéo co trận đấu, nháo thật là tốt không vui sướng. Ai ngờ heo cái đuôi rất hoạt, hai người đầy mỡ nị thủ cũng quá hoạt, một cái không chú ý, cánh tay hướng lên trên lay động, khiến cho heo cái đuôi thoát ly ngón tay nắm trong tay, trình đường pa-ra-bôn tư thái hướng về không trung bay đi ra ngoài, heo cái đuôi tao nhã nghiêng người, trùng hợp rơi xuống tả tiểu quả niệm bàn lý.

Tả tiểu thanh lúc này khả không vui , nàng hắc nghiêm mặt, đem chén đĩa thật mạnh nhất suất, trách cứ Thượng Hà Thanh : “Người cố ý bới lông tìm vết có phải hay không!”

Thượng Hà Thanh cũng không vui , nàng lại không phải cố ý , nói sau, kia heo cái đuôi cũng không phải nàng một người cấp lộng đi vào , tả tiểu thanh gì chứ không nhằm vào người khác lão châm đối với mình a? Xem ta dễ khi dễ dù thế nào? Thượng Hà Thanh lúc ấy còn là một thập phần tuổi trẻ người trẻ tuổi, người trẻ tuổi lớn nhất ưu điểm chính là cơn tức vượng, hơn nữa nàng đánh tiểu liên không sợ đắc tội nhân, vì thế, nàng vỗ bàn, kẻ lỗ mãng đường như nói: “Ta chính là cố ý , người có thể dù thế nào?”

Cổ hồng kỳ vừa thấy này lưỡng giống cái nghĩ muốn muốn làm dân tộc mâu thuẫn, chạy nhanh khuyên: “Có, có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói, đừng thượng hỏa nha!”

Tả tiểu thanh lúc ấy cũng là người trẻ tuổi, cơn tức cũng là phi thường tràn đầy, cổ hồng kỳ khuyên nàng cần bản nghe không vào, nàng chỉ vào Thượng Hà Thanh cái mũi, càng phát ra nghiêm khắc trách cứ: “Ta thực chịu đủ người ! Bình thường ở ký túc xá người ăn thịt heo ta chưa nói quá người cái gì, người làm cho ta với người cùng nơi ăn thịt heo ta cũng chưa nói quá người cái gì, hiện tại khen ngược, người nhưng lại

đem này bản hễ hễ gì đó đâu đến ta cơm bàn lý, người rớt cuộc đồng không hiểu cái gì kêu tôn trọng dân tộc thói quen a! Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc có thể chiêu tiến người người như thế, thật sự là mất bị mù!”

Thượng Hà Thanh giận, nàng nhảy dựng lên, chỉ vào tả tiểu quả niệm cái mũi, cũng lớn tiếng trách cứ: “Mới vừa khai giảng lúc ấy ta không biết người là dân tộc Hồi, ta xuất phát từ hảo tâm mời người ăn cái gì vẫn là ta sai lầm rồi? Ta biết người là dân tộc Hồi về sau người na con mắt nhìn đến ta ở ký túc xá ném qua thịt heo? Người nói tôn trọng dân tộc thói quen, kia đi, ta đã nói nói này tôn trọng, ta là dân tộc Hán ta ăn thịt heo là thiên kinh địa nghĩa chuyện, người dựa vào cái gì không tôn trọng ta ngược lại lần nữa làm cho ta đi tôn trọng người? Thịt heo như thế nào tự thành bản hễ hễ gì đó? Toàn bộ thế giới liền người ăn gì đó sạch sẽ? Ta liền thích ăn này bản hễ hễ gì đó, người trông nom sao! Tiểu mạch còn phải dùng heo phần ngư phần mã phần lư phần làm phân đâu! Người ăn bánh mì thời điểm tại sao không nói bản? Ta nhận thức nhiều như vậy dân tộc Hồi cô nương, người ta không một cái với người đường như như vậy có thể chọn thứ cũng không một cái với người đường như như vậy có thể cố tình gây sự, người thật đúng là một con chuột thí phá hủy hỗn loạn! Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc có thể chiêu người tiến vào, mới là mất bị mù!”

Tả tiểu thanh tức giận cả người run run, nhất thời nói không ra lời, trận này từ thịt heo mà dẫn phát dân tộc trò khôi hài, lấy tả tiểu thanh đem kia cái heo cái đuôi ném tới Thượng Hà Thanh trên mặt, sau đó đi nhanh chạy trốn mà chấm dứt.

Tình hình chung hạ, một cái dân tộc nhiều người là tâm hướng về cùng dân tộc nhân, này cũng có thể nói thành là dân tộc lực hướng tâm một loại biểu hiện. Ở đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc loại này trường cao đẳng, dân tộc Hán nhân thủy chung là chiếm tuyệt đại đa số, Thượng Hà Thanh có thể hỗn, nhận thức nhiều người, hồ bằng cầu hữu nhất đồng lớn, thông qua lần này trò khôi hài, càng ngày càng nhiều người đang trong tiềm thức bắt đầu thiên hướng Thượng Hà Thanh, mà đối tả tiểu thanh ở vô hình trung còn có như vậy một chút ngăn cách. Ở về sau ở chung trung, bọn họ cùng Thượng Hà Thanh có thể đánh có thể nháo, nhưng đối tả tiểu thanh cũng rất là lễ phép khách khí, loại này biểu hiện tại lễ phép khách khí dưới làm bất hòa, làm cho tả tiểu thanh rất khó quá.

Cũng may Thượng Hà Thanh còn là bao nhiêu có điểm lương tâm, làm nàng xem đến tả tiểu thanh bị người lãnh đạm lúc sau, nàng chủ động tìm được tả tiểu thanh, nói: “Chúng ta hảo hảo nói chuyện đi.”

Có thể đi vào đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc, cơ bản đều là bạn cùng lứa tuổi trung người nổi bật, tả tiểu thanh cũng cũng không phải không nói để ý nhân, nếu Thượng Hà Thanh nghĩ muốn hảo hảo nói chuyện, như vậy, nàng liền hảo hảo nói chuyện đi, hưởng hồ, cũng xác nên hảo hảo nói chuyện.

Lần đó các nàng nói chuyện suốt một đêm, theo dân tộc thói quen dân tộc đại nghĩa đến mới trước đây lông gà vỏ tỏi, bị hai cái cô nương nói chuyện một lần, tốt đẹp chính là câu thông là hữu nghị bắt đầu, trải qua một đêm này tâm tình, hai người đồng thời tỏ vẻ giải hòa. Lại trải qua tích lũy tháng ngày ở chung, tả tiểu thanh bỗng nhiên cảm thấy được, Thượng Hà Thanh mặc dù có khi miệng thiếu đạo đức, nhưng nhân còn cũng coi là không tồi, bất tri bất giác, nàng xem hướng Thượng Hà Thanh ánh mắt càng ngày càng nhiều, mà nàng đối Thượng Hà Thanh cảm giác, cũng càng ngày càng tốt. Mãi cho đến đại tứ tốt nghiệp, nàng hòa Thượng Hà Thanh lập tức phải chia lìa, nàng mới vừa rồi hiểu ra, nàng thích thượng Thượng Hà Thanh.

Vì thế, ở tốt nghiệp tụ hội thượng, nàng đối Thượng Hà Thanh nói ra lòng ý. Thượng Hà Thanh là vẫn lấy tả tiểu thanh làm bằng hữu đến xem, ở biết được tâm ý của hân lúc sau, nàng một bên vì mị lực của mình mừng thâm, một bên lại có chút sợ hãi, nàng không sợ cùng nữ nhân kết giao, nhưng nàng càng thích một người độc hướng, bởi vậy, nàng cự tuyệt tả tiểu quả niệm tình yêu, hơn nữa, cự tuyệt thực hoàn toàn —— tại kia lần tốt nghiệp tụ hội lúc sau, nàng không hề cùng tả tiểu thanh liên hệ.

Không nghĩ tới, nhiều năm như vậy không tái liên hệ trôi qua lão cùng học, thế nhưng ở Chung Khuynh Trà nơi này chạm mặt. Hai người đục lỗ vừa thấy, đều lập tức nhận ra đối phương là ai, Thượng Hà Thanh bộ dáng một chút không thay đổi, tả tiểu thanh nhận thức nàng thực dễ dàng, tả tiểu quả niệm bộ dáng nhiều ít thay đổi một chút, trước kia bán lớn lên toái phát triển thành quá bả vai tóc dài, mặt mày trong lúc đó cũng thêm rất nhiều thành thực, nhưng ngũ quan dù sao cũng là không nhiều ít biến hóa, cho nên Thượng Hà Thanh cũng thực dễ dàng đem nàng nhận thức đi ra.

Thượng Hà Thanh am hiểu muốn làm nhân tế, tả tiểu thanh trải qua nhiều năm như vậy xã hội lịch lãm, môi trường cũng luyện liền một ít công phu, hai người ở một trận hàn huyên khách sáo lúc sau, cũng liền thoát nhìn đỉnh giống một đôi lão bằng hữu —— tả tiểu thanh là thật đem Thượng Hà Thanh trở thành lão bằng hữu, Thượng Hà Thanh cũng thật sự đem tả tiểu thanh trở thành “Lão bằng hữu”, chính là thủy phân quá lớn mà thôi.

Tả tiểu thanh là minh hào gia cụ công ty thiết kế bộ thiết kế sư, nàng ở trong này đã muốn phạm hơn hai năm. Cơm trưa đã đến giờ, nàng lấy lão bằng hữu thân phận, chủ động thỉnh Thượng Hà Thanh thôi chức công nhà ăn cơm trưa, đi ngang qua lầu ba triển thính, đứng phải đang ở làm tường bức tranh Lộ Lộ tần hạo cùng mai hình. Tả tiểu thanh nhận được bằng hữu đánh gọi điện thoại tới, đi đến một bên đi đón nghe, Thượng Hà Thanh một mình đi lên tiền, cùng Lộ Lộ ba người chào hỏi: “Hải! Ngũ sừng tình như thế nào thiếu hai sừng? Kia lưỡng tiểu tử kia đâu?”

Mai hình tiểu a a nói: “Phùng khả cùng tiểu ngư đỉnh đầu có việc, bọn họ cuối tuần mới có thể hoàn công, tạm thời còn quá không đến.”

Thượng Hà Thanh thực chân thành đề nghị: “Các người như vậy vội, thực nên suy nghĩ một chút tái chiêu điểm nhân.”

“Nho nhỏ phòng làm việc, năm nhân liền quá nhiều,” Lộ Lộ cái mũi nhất oai, “Tái nhận người, người giúp đỡ khởi công tư a?”

“Nha! Người có thể hay không không cần như vậy muốn chết khu!” Thượng Hà Thanh con mắt nhất tà, “Làm khó lãng người nào đó!”

Lộ Lộ nói lầm bầm hai tiếng, lại liên tiếp hỏi: “Người như thế nào tới chỗ này? Vì người nào đó tới đi? Không làm kiêu? Nhận mệnh? Khuynh trà đâu? Như thế nào không cùng người?”

Thượng Hà Thanh chỉ đối cuối cùng một vấn đề làm ra trả lời: “Nàng có khách hộ, không có cách nào khác bồi.”

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến. Mới vừa nhắc tới Chung Khuynh Trà, Chung Khuynh Trà cứ tới đây. Nàng cùng nhâm xa cùng vị kia qua tuổi bán trăm hộ khách đi tới lầu ba triển thính, Thượng Hà Thanh lần đầu tiên nhìn thấy rõ ràng nhâm xa, nhậm không được cẩn thận tiêu tiêu, nhâm xa hai tấn đã có vài tia đầu bạc, trên mặt thịt không nhiều lắm, khiến cho mặt bộ đường cong có lẳng có sừng, hốc mắt có điểm thâm, khiến cho ánh mắt nhìn qua giống có thể khuy thấu nhân nội tâm thế giới bình thường, rất là thâm thúy, ánh mắt lại lấy ôn hòa chiếm đa số, cũng không làm cho người ta cảm thấy sắc bén. Hần dáng người không coi là khô ngô, cũng không coi là gầy yếu, mũi thượng cái một bộ cận thị kính, phong độ của người trí thức có điều, so sánh dày đặc, thoát nhìn cũng không giống như là một vị quát tháo thương trường thương nhân, ngược lại càng giống một vị không muốn vô cầu dạy học tiên sinh.

Nói tóm lại, Thượng Hà Thanh đối nhâm xa ấn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm. Mà nhâm xa đối Thượng Hà Thanh ấn tượng đầu tiên, cũng cũng không xấu, này toàn bộ quái Thượng Hà Thanh kia trương khuôn mặt nhỏ nhắn lớn lên rất vui mừng, pha đủ lực tương tác, hơn nữa nàng cặp kia mắt to lớn lên rất hoạt bát, cho dù khóc cũng cùng cười dường như, liền rất khó làm cho người ta lưu lại phá hư ấn tượng.

Chung Khuynh Trà hướng về phía Thượng Hà Thanh giơ lên khoe miệng, tái khách khí hướng tới Lộ Lộ đám người cười một cái, đối hộ khách nói: “Này triển thính nguyên bản gửi công ty bao năm qua tới thiết kế hàng mẫu, lấy minh thức gổ lìm gia cụ là việc chính, bởi vì làm tường bức tranh, sẽ đem hàng mẫu trước bàn đi lầu hai hiện đại gia cụ triển thính, đợi lát nữa mà ném qua cơm trưa, ta tái bồi ngài đi lầu hai triển thính nhìn một cái đi.”

Hộ khách gật đầu đầu có. Nhâm xa hiền lành mà ngắn gọn cùng Thượng Hà Thanh cùng Lộ Lộ mấy người hàn huyên vài câu, cùng hộ khách đi trước từng bước. Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh tán đến hai má tóc giúp nàng gia đến nhĩ sau, thấp giọng lưu lại một câu “Buổi tối cùng nhau về nhà”, tiếp theo đuổi kịp nhâm xa cùng hộ khách nện bước, theo đuổi Sau đó.

Tả tiểu thanh đón hoàn điện thoại, đầu uốn éo, vừa lúc thấy được Chung Khuynh Trà giúp Thượng Hà Thanh gia tóc vô cùng thân thiết động tác, nàng ánh mắt tối sầm lại, tùy theo cười, bước nhanh đi tới Thượng Hà Thanh bên người, nói: “Chúng ta nên đi ăn cơm.”

“Đối, nên ăn cơm , ” Thượng Hà Thanh hỏi đường lộ: “Người là làm bằng sắt ? Không cần ăn cơm?”

Lộ Lộ chìa chìa trên tường một mảnh hoạch định nửa thanh lá cây, nói: “Ta trước bức tranh hoàn điểm ấy, đợi lát nữa mà tái ăn, người nhanh đi ăn đi!” Ngụ ý, đừng quấy rầy ta.

Thượng Hà Thanh bĩu môi, trừng mắt nhìn Lộ Lộ liếc mắt một cái, cùng tả tiểu thanh cùng đi nhà ăn.

Ở trên đường, tả tiểu thanh hỏi: “Hà Thanh, người theo chúng ta phó tổng rất quen thuộc a?”

“Khuynh trà sao? Còn đi, xem như bằng hữu đi.” Nhắc tới Chung Khuynh Trà, Thượng Hà Thanh trong lòng liền phát ngọt, nói ra trong lời nói nhưng thật ra đỉnh lạnh nhạt.

Tả tiểu thanh thư một hơi, làm như buông xuống một khối tảng đá lớn đầu. Nàng do dự hai giây, nói: “Các người đã bằng hữu, người có thể hay không giúp ta hỏi thăm hỏi thăm, nàng đối ta có ý kiến gì không?”

Thượng Hà Thanh nghĩ đến tả tiểu thanh là nói Chung Khuynh Trà đang làm việc thượng đối nàng có ý kiến gì không, liền ngay thẳng nói: “Không thành vấn đề, ta giúp người hỏi thăm.”

Tả tiểu thanh gật gật đầu, dẫn dắt Thượng Hà Thanh hướng nhà ăn tiến quân, Thượng Hà Thanh miễn tuệ-sâu sắc chú ý tới tả tiểu thanh lão hướng trên người nàng xem xét, liền nghĩ đến người ta đối nàng còn không có vong tình. Thượng Hà Thanh nghĩ muốn tìm một cơ hội khuyên nhủ nàng, qua đi liền quá khứ, không cần tổng nghĩ từng tâm động trôi qua nhân, thiên nhai nơi nào vô phương cây cỏ, không cần đơn phương yêu mến ta đây một đóa hoa.

Lão cùng học gặp lại, không thể thiếu nhớ lại nhớ lại qua lại, ở nhà ăn, Thượng Hà Thanh “Nhập gia tùy tục “, không điểm thịt ăn, mà là phải hai phân thức ăn chay, này cũng thật làm cho tả tiểu thanh cảm động phải rơi lệ. Hai người vừa ăn cơm một bên nhớ lại, không khí không đủ đặc hơn, cũng ấm áp. Chờ nhớ lại xong rồi, tả tiểu thanh hỏi: “Người có đối tượng sao?”

Đối tượng? Chung Khuynh Trà có tính không? Thượng Hà Thanh vừa định nói có, nói đến bên miệng lại nuốt trở về, làm kiêu một phen.”Tạm thời còn không có, người sao?”

Tả tiểu thanh pha có thâm ý chăm chú nhìn Thượng Hà Thanh liếc mắt một cái, thở dài, có chút phiền muộn địa nói: “Ta luôn luôn tại thăm mến một người, nhất thời hồi lâu , vô tâm tư xem người khác.”

Thượng Hà Thanh cái lỗ tai run lên, trực giác sẽ đem tả tiểu quả niệm đối tượng thăm mến ẩn tới rồi chính mình trên đầu, nàng nghĩ muốn là thời điểm khuyên nhủ người ta , liền có ý thức điều động mũi mắt, làm ra một bộ khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền nữ đạo sĩ bình thường tư thái, ý vị thâm trường nói: “Nhân cả đời này a, không thể chỉ thấy cây mà không thấy rừng, không thể ở một thân cây thất cổ tử, nghĩ muốn khai điểm mới tốt quá.”

“Này đó đạo lý ta đều đồng, chính là, lại nói tiếp dễ dàng làm đứng lên nan.” Tả tiểu quả niệm trong thanh âm lộ ra đáng thương.

Thượng Hà Thanh vừa thấy tả tiểu thanh là bông đôi cháy, hết thuốc chữa, rõ ràng làm cho mũi mắt trở về tại chỗ, không khuyên nữa . Nàng đối mị lực của mình dị thường tự hào, xem đi, một cái Thượng Hà Thanh , làm cho Chung Khuynh Trà một chút nhớ hơn hai mươi năm, còn làm cho tả tiểu thanh một chút nhớ gần mười năm, này mị lực, quả thực thiên hạ vô địch!

Chờ tự hào đủ liễu, Thượng Hà Thanh hai mắt to bực bực bực, mang theo kiêu ngạo thần khí, có khang có điều khuy một tiếng, khẩn thiết vòng vo đề tài: “Người làm cho ta hỏi thăm Chung Khuynh Trà đối với người có ý kiến gì không, có phải hay không người đang làm việc thượng gặp được cái gì nan đề ? Nàng làm khó dễ người ?”

Tả tiểu thanh ấp a ấp úng nói: “Ta thật là có điều,so sánh khó xử...”

“Hải!” Thượng Hà Thanh không đợi tả tiểu thanh nói xong, liền tiếp nhận nói đến, ngũ quan nhất na vị, ra vẻ lòng đầy cảm phần trạng: “Này đó làm đại quan làm đại thương , một đám , đậu mà đại bốn sự, thật có tây hồ cao như vậy cái giá! Thật sự là đáng giận!”

“Đây cũng không phải, ” Thượng Hà Thanh “Nghĩa khí “, thẳng làm cho tả tiểu quả niệm tâm ấm lại ấm, nàng tốt hơn nhận định Thượng Hà Thanh là một tuyệt đối đáng tin nhân, nàng có điểm bất an, lại có điểm

buồn khổ nói: “Chúng ta là lão cùng học, có một số việc ta ta cũng không gạt người , những năm trước đây, ta ở quán bar đụng phải một người, đó là một LES quán bar... Ân, người có biết , của ta tính hướng. Ta vừa nhìn thấy người kia, liền nhớ kỹ nàng, nhưng từ đó về sau, ta không còn có gặp qua nàng. Sau lại ta tới rồi mình hào, lại gặp được nàng, ta nghĩ, này có thể chính là duyên phận đi. Chính là, chúng ta kém nhiều lắm, nàng đối công nhân cũng vẫn giữ một khoảng cách, ta không dám dễ dàng tỏ vẻ cái gì. Có thể đi LES đi , cho dù không phải LES, cũng có thể có thể nhận loại này cảm tình... Người cùng nàng là bằng hữu, ta đã nghĩ cho người theo bên cạnh hỏi thăm hỏi thăm, nàng đối ta là cái gì cái nhìn. Lão thăm mền , tổng không phải chuyện này mà, ta muốn nhìn một chút mình còn có điểm hy vọng không có.”

Thượng Hà Thanh bị tả tiểu thanh kia một đồng nàng a của nàng nhiều choáng váng đầu, nhưng thông minh nếu như thượng bác sĩ, vẫn là thực nhanh nhẹn bắt được trung tâm tư tưởng, nàng xem xét xem xét ngoài cửa sổ kia thăm đàm dương quang, xuất huyết não vừa thu lại lui, bật thốt lên mà hỏi: “Người thích chính là Chung Khuynh Trà?”

Tả tiểu thanh nắm tay: “Ân! Chung Khuynh Trà!”

Thượng Hà Thanh vừa nghe, lập tức ngũ hành thiếu hỏa, cả người không có nhất định điểm nhiệt khí, kia tâm là thật lạnh thật lạnh . Náo loạn nửa ngày, làm sau một lúc lâu mà lão Khổng tước! Nàng không tự chủ được buộc chặt da mặt, giống bị cái ngư thứ tạp ở yết hầu bình thường, treo đầu lưỡi, trợn mắt há hốc mồm , thương tự tôn .

Chăm chỉ Lạc cô nương ~ kêu đi chúa năm mặt cho người ban một cái ‘ đi hữu thật là tốt vợ ’ vô tư kính dâng thưởng. Ha ha ha

49. Chương 49

Hoa hồng, liễu lục, ánh mặt trời xinh đẹp, bỏ làm nhiệt, thời tiết coi như đặc chuyện hảo, nhưng Thượng Hà Thanh tâm tình có điều,so sánh không xong.

Về phần vì sao không xong, nàng cũng không thể nói thập phần thấu triệt, bị thương tự tôn gần là một phương diện, chính là, rõ ràng còn có mặt khác một ít nói không nên lời gì đó, cái loại này chỉ tốt ở bề ngoài mơ hồ cảm giác, tựa như hắc trong nước cá chuối, người xem tới được trong nước có cá, lại không đếm được đến tốt cùng có mấy cái cá.

Làm một người tự tôn đã bị đả kích, theo sát mà , thường thường là tự tin dao động.

Thượng bác sĩ luôn luôn là tự kỷ , tự kỷ nhân, tự tin bình thường là rất mạnh , nàng cho tới bây giờ đều cho rằng nàng ở Chung Khuynh Trà trong lòng địa vị là cao nhất , nhưng tả tiểu quả niệm “Dời chuyện đình mền “, làm cho nàng cực kỳ bị bất đối mị lực của mình luy thừa sinh ra hoài nghi, đồng thời, cũng làm cho nàng cực kỳ bị bất đi nhìn thẳng vào một chữ —— lần.

Mọi người là hội lần a, trời biết Chung Khuynh Trà về sau có thể hay không cũng tới cái dời chuyện đình mền. Nàng thực phiền, thực táo, thậm chí ần ần , còn thực cấp —— vạn nhất Chung Khuynh Trà đối với mình không có hứng thú, vừa vui hoan thượng người khác, kia lão nương còn có cái gì thể diện sống ở này trong cuộc sống!

Tả tiểu thanh sau lại còn nói những thứ gì, Thượng Hà Thanh không có tâm tình đi còn thật sự nghe, chỉ nhìn giống như chuyên tâm kì thực không chuyên tâm câu được câu không ứng phó. Này đồn cơm trưa, tiền nửa thanh ăn rất có tư vị, phần sau tiết ăn thực không tư vị, một bữa cơm xuống dưới, Thượng Hà Thanh sờ sờ dạ dày, chưa ăn ăn no, lại ăn không tiêu, quái chịu khổ sở.

Nàng phát hiện từ lúc nhận thức Chung Khuynh Trà về sau, nhất là từ lúc Chung Khuynh Trà đối nàng thổ lộ về sau, tâm sự của nàng mà bắt đầu vô hạn chế muốn làm lạm phát, từng khinh thường nhất cổ lòng gà vỏ tỏi, nàng hiện tại cũng thường thường không tự chủ được đi lần nữa coi trọng. Đây quả thực liền cùng một cái chưa từng có ở mua thức ăn khi khảm quá giới nhân, hiện giờ sẽ vì hai ba phần tiền tiện nghi mà đi

số chết khảm giới giống nhau, bụng dạ hẹp hòi, tính toán chi li, ngay cả tự mình đều cảm thấy được sinh ghét, nhưng mà, cũng là không có cách nào đi ngăn cản những thứ gì.

Sơ sơ thiệp nhập trong tình yêu mẫn cảm nhiều tư, nghi thần nghi quỷ cùng lo được lo mất, đều rơi xuống Thượng Hà Thanh đầu qua thượng, nàng một bên mắng loại cảm giác này, một bên lại đắm chìm này nôi, coi như là một loại hưởng thụ.

Ăn nghỉ cơm trưa, tả tiểu thanh chạy về văn phòng công tác, Thượng Hà Thanh một người vây quanh mình hào không yên lòng đi bộ. Tám tháng sau giờ ngo, khắp là thái dương công công yêu nhất tát hoan thời khắc, nóng cháy ánh sáng tất cả đều là chói mắt trong suốt bạch, mặt đất bị phơi nắng đặc cơ hồ có thể chứng thực trứng chim, giả như đi chân trần đi lên đi, liệu cái đại phao và vân vân, hẳn không phải là việc khó.

Nhưng này lòng hấp bàn hoàn cảnh đối đang ở bên ngoài hạt đi bộ thượng bác sĩ mà nói, cũng không tạo được gì ảnh hưởng, nguyên nhân rất đơn giản, người ta có tâm sự. Đi bộ đến chòi nghỉ mát, nàng dựa cây cột, ngồi ở lâm viên đẳng thượng, con tôm đường như cung thất lưng, bài đại mẫu đầu ngón chân, hết sức chăm chú cân nhắc tâm sự. Thượng bác sĩ tưởng tượng tâm sự, liền phi thường thích bài đầu ngón chân, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bên người nàng không có người thứ hai tồn tại. Nàng là từ khi nào đường ra loại này thói quen tốt? Cụ thể niên đại không thể nào khảo sát.

Này nhất cân nhắc tâm sự, liền cân nhắc đi hai ba cái giờ, thái dương đã có rõ ràng tây tà, ánh mặt trời cũng không có chính ngọ khi đặc hơn, rất nhỏ nam phong ngẫu nhiên thổi qua, liêu khởi Thượng Hà Thanh tóc dài cùng làn váy đến, nếu nàng không cúi đầu bài đầu ngón chân trong lời nói, đục lỗ nhìn lại, cũng thật sự là một đạo tịnh lệ phong cảnh tuyến.

Phía tây ngày xuất hiện thần nhiên trần bì màu, chạng vạng sắp sửa tiến đến khúc nhạc dạo làm cho thời tiết nóng tiêu tán không ít, mà am hiểu cho mình ăn giải sầu hoàn Thượng Hà Thanh, ở bị thương trạng thái hạ rồi rầm nghiêm chỉnh cái buổi chiều lúc sau, không xong tâm tình cũng tiêu tán không ít.

Ở bài ngón chân trong quá trình, thượng sư thái làm ra một cái kinh thiên địa quỷ thần khiếp chiến lược lộ tuyến, khuynh trà đồng chí như thế có thể trêu hoa ghẹo cỏ, lão ni phải phải lấy tốc độ nhanh nhất bắt nàng! Đỡ phải tái làm cho này miêu a cầu rất đúng nàng mơ ước! Hừ! Tâm là của ta, nhân là của ta, người nếu dám lẩn, xem ta trạc bắt tử người!

Buổi chiều bốn giờ rưỡi, Chung Khuynh Trà trước tiên nửa giờ tan tầm, mang theo phải “Làm tốt sự” khoái hoạt tâm tình, hòa Thượng Hà Thanh cùng nhau về nhà. Thượng Hà Thanh khó được dị thường nghiêm túc trầm mặc một đường, mặc kệ Chung Khuynh Trà như thế nào đùa nàng, nàng chính là không ra tiếng, nhạ đặc Chung Khuynh Trà tương đương không còn cách nào khác.

Này không thể trách Thượng Hà Thanh, nàng nếu quyết định muốn bắt hạ Chung Khuynh Trà, kia tổng nên suy nghĩ một chút bất phương pháp. Trên giường kia việc sự, nàng xem quá, nhưng theo chưa làm qua, không tưởng sung không được cơ, vọng mai chỉ không được khát, xem cùng làm chính là hai việc khác nhau. Nàng nâng quai hàm dùng sức tự hỏi nên như thế nào vận chuyển hai tay mới có thể ở Chung Khuynh Trà trên người bắn ra một khúc hòa âm, dùng sức tự hỏi kia hiện lên đám mây tư vị nên như thế nào cái tư vị, nề hà nàng không có một chút phương diện này kinh nghiệm, vô luận như thế nào tự hỏi, cũng tự hỏi không ra cái nguyên do.

Nàng càng là tự hỏi không ra, vẻ mặt càng là nghiêm túc, nàng cố gắng hồi tưởng kia bất lương phim nhựa lý bất lương màn ảnh, cố gắng nghiên cứu nếu dùng nhất chỉ thiên hảo vẫn là nhị chỉ thần công hảo, thỉnh thoảng, thấu ngắm liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà cặp kia chính nắm tay lái thủ, lại có tạt giặt mình dường như rất nhanh mượn tiền tâm mắt. Nàng cả người đều lộ ra mãn đương đương quý dị, thẳng kêu Chung Khuynh Trà xem hết hồn, biến thành chung nam nữ lần nữa câu nguyện “Đêm nay” kế hoạch khả ngàn vạn lần không cần phao thang.

Tới rồi gia, Chung Khuynh Trà phiêu phiêu treo nửa ngày tử cá mặt Thượng Hà Thanh, nhất thời không dám làm ra cái gì vượt rào hành động, đành phải lo lắng lo lắng trở lại đường ngay nấu cơm. Nói lao khuynh hướng rõ ràng Thượng Hà Thanh nghẹn một đường, cũng nghẹn đủ liễu kính, nàng cao thấp môi vỗ đánh, vô nghĩa tựa như thao thao nước sông bình thường ra bên ngoài mạo, cũng không có việc gì, còn có ý đem

câu chuyện đi phía trái tiểu thanh trên người chọn, vì tỏ vẻ chính mình chính là nói chuyện phiếm, mà không phải ghen, nàng đỉnh cao mình đem ông thực cũng cùng nơi bàn đi ra, tỷ như ——

Ở phòng bếp thời điểm, nàng giờ hành tây. Nói: “Khuyên trà, không nghĩ tới ta ở người chỗ nhưng lại có thể gặp được tả tiểu thanh, chúng ta là cùng học đâu, người xem nàng có xinh đẹp hay không? Nàng mi thanh mục tú, hẳn là coi như xinh đẹp, đúng không?”

Ở lúc ăn cơm, nàng nâng chiếc đĩa nói: “Khuyên trà, người xem tả tiểu thanh cùng ông thực so với, ai nhiều hấp dẫn một ít? Người phải khách quan một chút trả lời, không cần khẩu thị tâm phi. Ta xem tả tiểu thanh so với ông thật là đẹp mắt hơn, đúng không?”

Ở tắm rửa xong lúc sau, nàng bọc khăn tắm nói: “Khuyên trà, người có thích hay không tả tiểu thanh kia loại hình? Nói thật, nàng trừ bỏ không ăn thịt heo, địa phương khác coi như đáng yêu, ta xem nàng so với ông thật muốn đáng yêu hơn, đúng không?”

...

Thượng Hà Thanh như vậy ham thích vu đàm luận tả tiểu thanh, còn nhân tiện ham thích vu biếm biếm ông thực, một câu kia câu nhìn như bát quái trong lời nói lý, thực tại rất có nàng muốn đem tả tiểu thanh đẩy mạnh tiêu thụ cấp Chung Khuyên Trà hiềm nghi, này thẳng làm cho Chung Khuyên Trà kia khổ rục rịch xuân tâm lương hơn phân nửa tiết.

Chung Khuyên Trà mở ra TV, trong TV ồn ào quảng cáo thanh làm cho nàng phiền lòng khí táo, nàng hắc nghiêm mặt, lạnh như băng, hỏi: “Người như thế nào đột nhiên đối tả tiểu thanh như vậy cảm thấy hứng thú?”

“Không phải ta đối nàng cảm thấy hứng thú, là người gia đối với người cảm tính thú!” Thượng Hà Thanh trên mặt hiện ra một chút khinh thường, cố tình lại mang theo trang trọng thần khí, có vẻ thập phần cổ quái. Nàng trào phúng nói: “Hôm nay cùng nàng nhất ăn cơm trưa mới biết được, người ta thầm mến người đã nhiều năm, còn làm cho ta tìm hiểu tìm hiểu người đối nàng có hứng thú không có, hừ! Cớ nào si tình một người a!”

Chung Khuyên Trà sửng sốt thần, tỉnh ngộ lại, nàng hai mắt quang mang kỳ lạ chợt lóe, nháy mắt đại duyệt, “Đối ta cảm thấy hứng thú khá, như thế nào, người ghen?”

“Còn ăn muối đâu!”

Thượng Hà Thanh không có mặc váy ngủ, chỉ từng từng suy sụp suy sụp khóa con khăn tắm, bộ ngực đã ngoài đùi dưới phong cảnh toàn bộ bại lộ bên ngoài, mị lực của nữ nhân không ở vu toàn bộ / lỏa, mà ở vu bán che che đây, cái gì gọi là nguyệt ra kiêu hê, giáo nhân liêu hê? Chung Khuyên Trà xem như cảm nhận được.

Đêm nay bóng đêm ở hướng Chung Khuyên Trà ngoắc, nàng cảm động thiếu chút nữa phải khóc. Nàng ném xuống điều khiển từ xa, xoay người lại, ôm lấy Thượng Hà Thanh, nhẹ nhàng hôn môi của nàng sưng, bán trên ghẹo nói: “Ta chỉ đối với người cảm tính thú, người thật sự không cần phải ... Ghen.”

“Ta mới chưa ăn ——”, “Đấm chua” tự tự động biến mất, bởi vì thượng bác sĩ miệng bị Chung Khuyên Trà ngăn chặn.

Chung Khuyên Trà hoàn hồng của nàng, từng bước một mang theo nàng hướng trong phòng ngủ đi, vừa đi một bên hôn, Thượng Hà Thanh bị hôn vụng vụng hồ hồ, cũng sẽ theo nàng đi, một chút cũng không phát hiện chính mình đang ở lãng ba vì bộ.

Bay tới phòng ngủ, Chung Khuyên Trà đem nàng đặt ở trên giường, nàng chờ giờ khắc này đã muốn đã lâu rồi, nàng cảm thấy được là thời điểm đi đột phá cuối cùng từng bước, nàng đem hết thủ đoạn khiêu khích Thượng Hà Thanh, hôn theo trên môi trượt xuống, cắn của nàng vành tai, tay phải tiểu không lưu mà tiến vào của nàng khăn tắm, chụp lên của nàng ngực, nặng nhẹ có độ chậm rãi vuốt ve, mà cặp kia hơi cong chân cũng cùng dài quá ánh mắt dường như, nhắm ngay nàng dưới thân kia phương mềm mại, miêu cong giống nhau cọ, thả độ mạnh yếu không chế cực diệu, dựng vũ giấu vãn, khắp ở dương cùng không dương trong lúc đó.

Từ nhỏ đến lớn một lòng hướng phật, chưa bao giờ trải qua bất luận kẻ nào sự thượng sư thái căn bản kinh không dậy nổi như vậy khiêu khích, cũng không lâu lắm, thân thể của hắn liền nổi lên hơi hơi hồng, mà nàng muốn bắt hạ Chung Khuynh Trà lý tưởng hào hùng, cũng bị loại này khiêu khích chọn đi thảo oa quốc, rất có hoàng hạc vừa đi không còn nữa phản tiêu sái.

Nàng biết Chung Khuynh Trà chính đang làm cái gì, cũng biết Chung Khuynh Trà sắp muốn làm cái gì, nàng cũng không muốn cự tuyệt. Nàng nóng lòng muốn thử nghĩ muốn thể nghiệm một phen này nàng chưa bao giờ trải qua gì đó, nghe nói, vật kia, lần đầu tiên thời điểm hội rất đau, cũng không hiểu được đúng hay không.

Chung Khuynh Trà vừa thấy Thượng Hà Thanh không cự tuyệt, liền phóng chân lá gan, đem khăn tắm ném tới một bên, thuận tay , cũng cực nhanh đem mình vấy ngủ cởi xuống dưới. Ngọn đèn thực tối, thiên hạ thực thanh mỹ, ngoài cửa sổ đi vân âm thâm tụ lại, hồi thành phong, lưu quá bức màn, thổi vào tâm hải.

Bóng loáng một đôi bóng loáng, đường cong nhất thiết đường cong, sở hữu hết thảy, tựa hồ cũng bắt đầu tại đây thoải mái phập phồng hương thơm trung vi ba nhộn nhạo , Thượng Hà Thanh chưa từng có như vậy nhộn nhạo quá, hơi ẩm giống vụ đường như ngưng kết trên không trung, thân thể giống lá cây đường như ở hải lý xoay tròn, nàng cầm lấy Chung Khuynh Trà bối, chủ động thiếp đi lên.

Thượng Hà Thanh như thể chủ động, làm cho Chung Khuynh Trà tương đương kích động, tay nàng qua lại miêu tả Thượng Hà Thanh kia nhân hôn môi mà tốt hơn diêm dúa lắng lơ thần hình, của nàng lưỡi quấn lấy Thượng Hà Thanh trước ngực kia khóa thực thấu tiểu táo đỏ, của nàng đầu gối không ngừng quấy rầy Thượng Hà Thanh kia nụ hoa đái phóng hoa hồng, nàng thượng trung hạ ba đường đồng thời tiến quân, thẳng đem Thượng Hà Thanh hoàn toàn đưa vào mơ mơ màng màng thế giới.

Thượng Hà Thanh thân thể nóng lên, chứng minh tiền diễn làm thực đúng chỗ, như vậy, kế tiếp, nên hoàn toàn có được nàng . Chung Khuynh Trà lui tụt, ngóng nhìn kia phiến chưa bao giờ bị khai phá trôi qua đất hoang, một loại cùng loại cúng bái thần chi thành kính, mềm rũ xuống mà sinh. Nàng giống chỉ ong mật bình thường, trầm phi qua đi, tại kia diêm lệ đoá hoa thượng chỉ có khởi vũ, một khi tìm được tán thơm nhụy hoa, nàng không khởi vũ càng hăng hái , đôi môi khẽ mở, cẩn thận ngậm, đầu lưỡi dừng lại một chút, lại rất có tiết tấu ở nhị trong lòng khiêu ba lồi. Thượng Hà Thanh chịu không nổi như vậy kích thích, bất đắc dĩ , nàng há to mồm hô lên: “Chung Khuynh Trà! Người phải cũng sắp phải, ma cái gì đậu hủ!”

Thượng bác sĩ trong lúc vô ý hô lên một cái chuyên nghiệp danh từ —— ma đậu hủ, Chung Khuynh Trà nghe buồn cười, cười liền không chế không được miệng, lưỡng nha nhất bính, cùng triết nhân phong tử dường như, mạnh đốt một chút kia xấu hổ mang khiếp tiểu nhụy cái, hoàn hảo, triết không tính nặng, khả như vậy miễn cảm biểu diễn, tình linh bị cắn trúng một hơi, cũng thật sự là quá. Thượng Hà Thanh bị kích thích mạnh ngồi thẳng người, lưỡng thủ đột nhiên bắt lấy Chung Khuynh Trà tóc, khóc tang dường như lại hô to một tiếng: “Má ơi! Phải chết rồi!”

Hạ nặng miệng, Chung Khuynh Trà chạy nhanh đứng dậy an ủi phủ nàng, một lần nữa hôn môi của nàng, thẳng đến cảm giác Thượng Hà Thanh trầm tĩnh lại, thủ mới dám xuống chút nữa dời, chuyển qua giữa hai chân, dò xét đi vào, nơi đó sớm đã ướt, Chung Khuynh Trà cắn Thượng Hà Thanh thân, hỏi: “Ta có thể sao?”

Người đều đến bên cạnh , còn hỏi cái gì hỏi! Thượng Hà Thanh đưa cho nàng một cái xem thường. Kia xem thường, nhìn đến Chung Khuynh Trà trong mắt, tựa thành mị nhãn, nàng nhẹ nhàng bắt tay hướng lý na, sợ xúc đau Thượng Hà Thanh , cứ việc rất nhỏ tâm, khả Thượng Hà Thanh dù sao cũng là lần đầu tiên, nàng đã muốn bắt đầu đau .

Tê rần, liền dễ dàng khản trương, Thượng Hà Thanh ôm sát Chung Khuynh Trà thắt lưng, cố gắng nhịn một chút, hạ quyết tâm muốn nhìn này đau rất cuộc có bao nhiêu đau.

Người khác có bao nhiêu đau Thượng Hà Thanh không rõ ràng lắm, nhưng nàng rất rõ ràng, làm Chung Khuynh Trà ngón tay toàn bộ không có vào một khắc kia, nàng đau vừa khóc nổi lên tang, dễ gọi , còn tại Chung Khuynh Trà trên vai khẳng hạ một loạt dấu răng.

Đối rất nhiều nữ nhân tới nói, lần đầu tiên, thường thường là không có H , Thượng Hà Thanh cũng không ngoại lệ. Tuy nói ở đau qua sau, Chung Khuynh Trà đối nàng mọi cách an ủi phủ, chính cô ta cũng hiểu

được có điều, so sánh thoải mái, nhưng của nàng thần trí, vẫn coi như là thanh tỉnh, theo tề đại cảm tốt hơn mãnh liệt, lòng của nàng đầu cũng là tốt hơn thanh thấu, nàng không có cách nào làm cho tâm tư đuổi theo tùy thân thể, cũng không có cách nào làm cho thân thể kéo tâm tư, nàng là một đóa sơ khai Hoa nhĩ, nhất thời nửa khắc, vẫn không thể tự do tự tại theo gió lác lư. Mà không thể xác và tinh thần hợp nhất hậu quả, cũng không cách nào được đến H, vì thế, nàng không có thể đăng nhập trong truyền thuyết thần kỳ đám mây.

Loại này nửa vời tư vị, tựa như nghĩ muốn đi nhà cầu, cũng tìm được bồn cầu, khả ngồi chồm hổm cả buổi, chính là chết sống phóng thích không được, này tư vị, cùng thấu tâm thích thống khoái dính không hơn biên, cùng tề tâm phế thống khổ cũng có chút khoảng cách, tóm lại hai chữ, không được tự nhiên.

Bất quá, cho dù không có hiện lên đỉnh núi, ở Chung Khuynh Trà đất hạ, nhắm nháp một phen trên đường cảnh đẹp, cũng là phi thường di nhân.

Mặc kệ nói như thế nào đi, ở trên giường làm việc, vô luận hưởng thụ cùng phủ, mệt là không thiếu được. Thượng Hà Thanh thực mệt mỏi, sơ thiệp nhân sự, cũng thực thẹn thùng, nàng khép hờ ánh mắt, một chút trở về chỗ cũ vừa mới kia đau cũng khoái hoạt mâu thuẫn. Chung Khuynh Trà nhìn sàng đan thượng cùng khe hở lý quý giá vết máu, cai đầu dài chôn ở Thượng Hà Thanh trước ngực, tìm được Thượng Hà Thanh thủ, cầm thật chắc. Nữ nhân này, là của nàng, hoàn toàn chinh chinh thuộc loại nàng, đây là cớ nào làm người ta cảm thấy kiêu ngạo lại tự hào một sự kiện.

Chung Khuynh Trà một tiếng thở dài, “Hà Thanh, ta không có cách nào khác cho người lần đầu tiên.”

“Người khởi chỉ không có cách nào khác cho ta lần đầu tiên, lần thứ hai lần thứ ba thứ bốn thứ năm thứ sáu bảy tám chín lần người cũng không cách nào cấp! Hảo hảo thần loại này khí, đáng giá sao!” Thượng Hà Thanh mí mắt run lên, tựa hồ là nở nụ cười một chút, ánh mắt tinh lượng lượng, má lúm đồng tiền nhạt nhẽo đậm, “Theo ta đường như, tới rồi 28 còn là một gái lỗ thì, người như vậy không vài cái, ta có sở thực. Người không cần phải cùng phạm vào tội đường như rối rắm này, chỉ cần người về sau đối ta toàn tâm toàn ý là đến nơi. Nói trở về, người chiếm ta tiện nghi, cần phải đối ta phụ trách!”

Chung Khuynh Trà đốt cửa nàng chớp mũi, thành ý tràn đầy nói: “Ta đối với người phụ trách cả đời.”

“Lúc này mới giống nói!”

Đãi Thượng Hà Thanh hoan quá mức đến, da mặt cũng bắt đầu khôi phục hậu so với tường thành nguyên trạng, nàng cuốn lấy Chung Khuynh Trà chân, chân răng ở người ta tiểu thối thượng loạn cộ, thực trực tiếp chỉ trích: “Ta rất đau, không có H, đều là người kỹ thuật bất đáo gia!”

“Không có H, người cũng thực hưởng thụ không phải sao?” Chung Khuynh Trà nhướng mày, ôm đả kích Thượng Hà Thanh thái độ, khai nổi lên vui đùa: “Nói sau, này cùng kỹ thuật thật sự không có quan hệ gì, tất cả đều là người cá nhân thân thể tổ chất vấn đề. Không phải ta nói người, người như vậy thân mình cốt, cho dù là làm cho thiên thủ Quan Âm đến chuyển, phỏng chừng cũng rất khó chuyển ra điểm sống thần đến.”

“Nôn! Người ăn của ta uống của ta, xương cốt tra cũng không thặng ăn làm mặt tịnh, liền suất chén đĩa tạp bát mắng đầu bếp!” Thượng sư thái uốn éo cổ, quai hàm cắn đắc phình, trừng mắt: “Nôn nôn! Người còn có thể càng vô sỉ một chút sao?”

Chung Khuynh Trà cười to, cười đến thực khoa trương, quả thực là một bộ đời đánh cùn. Cười đủ liễu, nàng mới thái độ tốt đẹp chính là, tha có kinh nghiệm địa nói: “Lần đầu tiên không có H mới bình thường, lần đầu tiên nếu có thể H đến bầu trời đi, ân, chỉ sợ này lần đầu tiên có điểm khả nghi. Về phần H, nhiều làm hai lần thì tốt rồi, tin tưởng ta, đúng vậy!”

“Người lần đầu tiên thời điểm cũng không H?”

“Ân, không.”

Thượng Hà Thanh hướng Chung Khuynh Trà dưới thân kiểm tra, đây tay đều là thấp, nàng trở mình cái thân, khóa ngồi ở Chung Khuynh Trà trên bụng, lưỡng trông mắt nhanh như chớp xoay quanh, “Nha! Người xem ta, thăm nói chuyện, nhưng lại đã quên người cũng có nhu cầu! Nữ nhân a, nên hỗ trợ!”

“Người được không?” Chung Khuynh Trà trên trán chói lọi viết “Người không được” ba chữ.

“Hừ! Nhân mắt thấy thần thấp!” Thượng bác sĩ quả đáp lễ cấp Chung Khuynh Trà một đôi trợn mắt cùng hé ra tà miệng, theo sát, lại cười trăn mị, “Đều nói phong thủy thay phiên chuyển, ngài khoái hoạt xong rồi ngón tay, cũng nên đến lượt ta khoái hoạt khoái hoạt đi!”

“Kia người tới đi!” Chung Khuynh Trà không biết nên khóc hay cười. Nàng ở trên giường nằm, Thượng Hà Thanh ở trên người nàng ngồi, loại này vị trí, làm cho nàng nói chuyện rất không đủ hăng hái, đơn giản đem mắt nhất bế, nhâm nhâm xâm lược.

“Kia ta không khách khí!” Thượng bác sĩ vẩy vẩy thủ, rất là khiêm tốn hỏi: “Người xem, người là thích áp đặt, vẫn là thích độn đao chậm quả?”

Chung Khuynh Trà giả bộ hồ đồ, không làm trả lời, xả mặt khác: “Người thực sự văn tài, há mồm đã nói làm cho ta nghe không hiểu trong lời nói!”

“Nghe không hiểu? Không thể đủ! Đừng giả bộ! Người ý hội ý hội.”

“Tùy người liền!”

“Nôn! Người thật sự là quá vĩ đại, ta quả thực phải lệ nóng doanh tròng!” Thượng bác sĩ phúc chí tâm linh, cười như cha mẹ chết, thật là dọa người. Nàng lưỡng thủ nhất chà xát, cùng lang đường như lao thẳng tới Chung Khuynh Trà trước ngực kia lưỡng nhũ, rất có thẳng tiến Đại Biệt Sơn khí phách.

Có người nói nghiệp nếu như Thượng Hà Thanh giả, lưu đặng đại quân có thể sáng mắt.

50. Chương 50

Khởi phong, gió thổi vân qua lại chạy, tảng lớn mảnh nhỏ mỏng vân dính hợp đến cùng nơi, kết thành hé ra mềm mại vòng, vòng rất lớn, cũng không hậu, nó có thể cái lồng được ánh trắng, mà cái lồng không được ánh trắng.

Nếu nói là nhân thân thể là ánh trắng, như vậy, nhân tín ngưỡng chính là ánh trắng. Bởi vì như vậy như vậy nguyên nhân, nhân thân thể có lẽ sẽ có nào đó chỗ thiếu hụt, tỷ như tàn tật, nhưng nhân tín ngưỡng là không dễ dàng như vậy dao động, tỷ như Giang tỷ trong lòng chủ nghĩa cộng sản.

Thượng bác sĩ cũng không nhất định điểm Giang tỷ cái loại này tối cao tín ngưỡng, nàng không thiếu cái mũi không thiếu mắt, nên có nàng đều có, chính là nghiêm trọng khuyết thiếu chủ nghĩa cộng sản tế bào, nếu bởi vậy mà nói thượng bác sĩ không tín ngưỡng, hiển nhiên cũng là bất chính xác thực.

Bình tĩnh mà xem xét, Thượng Hà Thanh là có tín ngưỡng, chính là, thư của nàng ngưỡng nhỏ điểm, tục điểm, rất thay đổi thất thường điểm mà thôi.

Thượng nhà trẻ khi, nhỏ nhỏ Thanh Thanh tín ngưỡng là sờ con mẹ nó nhũ, đáng tiếc, mẹ mẹ lão làm cho nàng điều núng vú cao su, không để cho nàng sờ; thượng tiểu học khi, tiểu Thanh Thanh tín ngưỡng là thi đỗ song trăm, được song trăm cha mẹ sẽ cho mua lễ vật, đáng tiếc, thượng năm năm tiểu học, nàng không có thể đắc quá một lần song trăm; thượng trung học khi, choai choai Thanh Thanh tín ngưỡng là làm khoa học gia, đáng tiếc, nàng vừa lên sổ lý hoá liền ngủ, khoa học gia thật sự cùng nàng không duyên phận; lên đại học khi, đại Thanh Thanh tín ngưỡng là làm hàng tỉ phú ông, đáng tiếc, nàng sổ tiết kiệm thượng số lượng cùng “Triệu” tự kém cách xa vạn dặm, hàng tỉ phú ông cùng nàng phát tay nói cú chào; đọc nghiên khi, thượng thạc sĩ tín ngưỡng là du biến toàn bộ thế giới, đáng tiếc, cho tới nay mới thôi nàng chỉ điểm quá bốn lần quốc, ở nước ngoài số trời toàn bộ thêm đứng lên cũng gần chỉ có mười tám ngày, trong đó một lần xuất ngoại, vẫn là nàng ở Dandong đùa thời điểm, làm kẻ trộm đường như vượt qua áp lực giang ở Triều Tiên bên cạnh đứng ba phút đồng hồ; đọc bác khi, thượng bác sĩ tín ngưỡng là làm cái đạo tặc thâm nhà bảo tàng, đáng tiếc, nhà bảo tàng phòng trộm thi thố rất nghiêm mật, nàng lại không 007 bốn sự, trừ bỏ có thể đi theo hác tự mình cố gắng ở khảo cổ công trường thượng thuận điểm đồ vật này nọ, đi nhà bảo

tàng, nàng chỉ có đi thăm phần; công tác về sau, thượng lão sư tín ngưỡng là một nhân rả rích nhiều sống, đáng tiếc, Chung Khuynh Trà đột nhiên xâm nhập, làm cho nàng mộng đẹp vỡ tan.

Như vậy thoát nhìn, Hà Thanh đồng chí tín ngưỡng quả thực không thể nói ít, còn dịch lần, hơn nữa, điểm chết người, là nàng tín ngưỡng cái gì, nàng liền nhất định thực hiện không được cái gì, nếu không phải nàng ở bài vở và bài tập thượng cửt chó chó đi thực thuận lợi, nàng kia cả đời này cũng thật là bi kịch. Nhưng là, sư thái không phải người bình thường, sư thái là chúc tiểu cường, thư của nàng ngưỡng tuy nói lần nữa tan biến, nhưng nàng lập chí tốc độ tương đương mau, cái gọi là phá bỏ cái cũ, xây dựng cái mới, không gì hơn cái này.

Ở gặp quá vô số lần tín ngưỡng đã kích lúc sau, Thượng Hà Thanh đã có kinh nghiệm, nàng không hề lập chút không biên không duyên chí lớn, mà là lập một đồng có thể thấy được mò tiểu chí, cách khác đã đổi bụng, nàng lập nhiều chí nguyện, ăn bánh mì, vì thế, mộng đẹp trở thành sự thật; cách khác miệng khát, nàng lập nhiều chí nguyện, uống nước lạnh, vì thế, nghĩ thầm, rằng được chuyện; tái cách khác hiện tại, nàng lập nhiều chí nguyện, bắt Chung Khuynh Trà, vì thế, thiên thần phù hộ, nàng sắp được đền bù mong muốn.

Lời nói thật nói, Thượng Hà Thanh nghĩ muốn bắt Chung Khuynh Trà là thực dễ dàng một sự kiện, dù sao Chung Khuynh Trà liền đỉnh chỗ, đỉnh phối hợp, nhâm nàng làm xằng làm bậy, chính là, Thượng Hà Thanh thực khẩn trương, khẩn trương tâm tình trói buộc ở tay nàng chân, tay chân không có thể tùy ý thi triển, còn muốn bắt Chung Khuynh Trà, cũng liền trở nên khó khăn một chút.

Nàng là lần đầu tiên hầu hạ nhân, hầu hạ nhân khi khẩn trương, so với bị nhân hầu hạ khi khẩn trương còn muốn lớn hơn một ít, mặc kệ miệng nàng ba thượng nói có bao nhiêu cuồng vọng, lòng của nàng chính là vẫn bất ổn, nàng lo lắng vạn nhất hầu hạ không tốt Chung Khuynh Trà làm sao bây giờ? Vạn nhất làm đau Chung Khuynh Trà làm sao bây giờ? Vạn nhất Chung Khuynh Trà không – cảm giác khoái hoạt làm sao bây giờ? Vạn nhất...

Vô số vạn nhất hội tụ đến cùng nhau, khiến cho tâm tình khẩn trương tới rồi đỉnh, Thượng Hà Thanh tự biết bản thân thủ kính có điểm đại, nàng không dám tùy tâm sở dục vượt ve Chung Khuynh Trà, chỉ có thể khép khiêng, giống được bệnh bại liệt trẻ em dường như, ở Chung Khuynh Trà làn da thượng khái nói lập ba khiêu.

Chung Khuynh Trà cảm thấy ra Thượng Hà Thanh khẩn trương, nàng pha thân cùng cười một cái, mang theo từ mẫu bình thường ôn thiện ánh mắt, ôn nhu nói: “Thả lỏng một chút, thủ đi theo tâm đi, chớ khẩn trương.”

Chung Khuynh Trà trong lời nói rất có cổ vũ hiệu quả, Thượng Hà Thanh nhắm mắt lại, làm hai lần hít sâu, cực nhanh tìm được rồi tự tin, “Nếu ta làm đau người, người nhất định phải nói cho ta biết.”

“Ân.”

Thượng bác sĩ bắt đầu còn thật sự lại nghiêm túc đầu nhập công tác, của nàng hôn cực kỳ giống sao liêu đậu, đan cái bình, không liên tục, tay nàng pháp cực kỳ giống cầu hùng bài cây gậy, bài một cái rụng một cái, trợ thủ đắc lực không hiểu đắc phối hợp, bỗng đủ có thể. Theo Thượng Hà Thanh hôn cùng thủ đó có thể thấy được, của nàng tiểu não thật sự không thể nào phát đạt, cũng khó trách nàng chết sống học sẽ không khiêu vũ, nhưng ưu điểm là ghé mới sinh độc không sợ cạp, tin tưởng thập phần khả gia.

Nàng phá lệ thiên vị Chung Khuynh Trà kia hai nhũ, nhu đứng lên không để yên, liếm đứng lên không đủ, đục lỗ nhìn lại, nàng không giống như là ở hầu hạ nhân, thật như là ở ăn kẹo đường, nàng quả thực không nhất định điểm làm nữ phó tự giác.

Chung Khuynh Trà mới đầu đỉnh hưởng thụ, vừa vạn thể không riêng gì này hai tòa sơn, kia bình nguyên đồi núi người cũng phải chiều cổ chiều cổ nha!

Dần dần, Chung Khuynh Trà không đủ hưởng thụ, liền Thượng Hà Thanh cái loại này không dứt liếm pháp, hận không thể liếm tiếp theo tầng bánh mì da đến, này ăn sống nuốt tươi, ai cũng không cách nào hưởng thụ.

Cũng may hậu tri hậu giác Thượng Hà Thanh “Đúng lúc” phát hiện điểm này, nàng ở Chung Khuynh Trà

hung thượng án hạ vô số tiểu hồng chương lúc sau, bắt đầu lấy nhũ vi trung tâm cao thấp đều chiếu ứng, khả năng cặp kia thủ thật sự là rất bền, nói bức tranh vòng, lưỡng thủ cùng nơi bức tranh vòng, nói bức tranh phương, lưỡng thủ cùng nhau bức tranh phương, nàng căn bản sẽ không tay trái bức tranh vòng tay phải bức tranh phương, hơn nữa nàng trong lòng ký hưng phần lại khẩn trương, này làm cho nàng động bất động đã đi xuống nặng tay, Chung Khuynh Trà ở nàng thuộc hạ cơ hồ thành một cái diện đoàn, nàng Chung Khuynh Trà thân mình giống tấm đồ ăn giống nhau chà xát, thẳng đem Chung Khuynh Trà chà xát lưỡng nhân mạo kim tinh, ngay cả về điểm này nhu cầu đều nhanh bị nàng cấp chà xát không có.

Nàng hảo ý muốn đem này đoàn mặt điêu khắc thành nhất kiện xa hoa Venus thức tác phẩm nghệ thuật, nàng cầm diện đoàn làm tảng đá khắc, nề hà kinh nghiệm hèn bằng không, tay nghề lại bất đáo gia, vì thế, bi kịch cứ như vậy luyện thành .

Chung Khuynh Trà nhắc nhở nàng không dưới hơn mười biến “Người cho ta điểm nhẹ “, chính là, không quá dùng được, người ta không kinh nghiệm nha! Người không biết vô tội, thượng bác sĩ phi thường am hiểu cảm không biết cùng ngày thực.

Chung Khuynh Trà bắt đắ dĩ cực kỳ, nàng chỉ có thể tự mình bắt được Thượng Hà Thanh thủ, mặt đỏ tim đập , thủ bắt tay dạy cho nàng như thế nào mới có thể làm cho người ta thoải mái. Thượng Hà Thanh là bác sĩ, bác sĩ là cao chỉ số thông minh, một chút liên thông, Chung Khuynh Trà nhất giáo, nàng cũng sẽ , lưỡng móng vuốt cũng có thể giống Phong nhi bình thường phiêu a nhẹ nhàng, nàng phiêu khởi hưng , còn có thể làm cho móng trái tử đại xương ta là Phong nhi người là sa, hữu móng vuốt rồng to triển triển miên miên quay về khoái hoạt lão gia. Tả hữu móng vuốt cuối cùng không hề muốn làm thuận lừa gạt, cũng thật là một tiến nhanh bước.

Thượng Hà Thanh phiêu thượng nghiệm, Chung Khuynh Trà cũng thực tại nhắm mắt hưởng thụ vài, nhưng vài lúc sau, nàng lại không thể hưởng thụ —— sờ bên trên thời điểm phiêu a phiêu tự nhiên hội thoải mái, khả tới rồi phía dưới người còn phiêu a phiêu cũng rất muốn cho nhân chửi má nó ! Tại hạ biên phiêu a phiêu có thể chịu liền nhẹn, khả tới rồi bên trong người còn phiêu a phiêu đây quả thực chính là hãm hại bà ngoại !

Chung Khuynh Trà là nữ nhân, nữ nhân ở trên giường làm việc, đa số đều có trời sinh e lệ, khả dụng tới Thượng Hà Thanh như vậy một cái hàng, phải còn so đo e lệ trong lời nói, kia chẳng khác nào cho mình quán cây ớt nước uống. Thượng Hà Thanh ban cho Chung Khuynh Trà tội đã đủ nhiều , nàng không thể tái chịu tội , đành phải chịu đựng đầy mặt ngưng ngưng, vô hạn ai oán , nghiêng răng nghiêng lợi , lại nhắc nhở nàng: “Lúc này trọng điểm, không quan hệ!”

“Nôn! Làm đau người làm sao bây giờ? Ta vừa rồi chính là rất đau !” Thượng Hà Thanh vừa mở miệng nói chuyện, ngón tay liền đã quên động tác, cùng bị điểm huyết đường như, cương ở bên trong, ngay cả phiêu cũng không nhẹ nhàng.

“Không quan hệ!” Chung Khuynh Trà mau đem mình kia hai hàng nha cấp cắn .

Nếu không quan hệ, Thượng Hà Thanh cũng liền buông ra vẫn ghen kính mà, về phía trước hướng không thương lượng, tại đây bệnh thấp quá đêm hè trung, bác sĩ biến thành một cái sĩ khí hết sức mười phần hỏa tiễn đầu, kia tư thế, là toàn bộ chiến tất khác, công tất thủ, vô hướng không thắng! Nàng khai chừng mã lực, một hơi đem Chung Khuynh Trà đưa lên trong truyền thuyết xinh đẹp đám mây.

Chung Khuynh Trà đã muốn nhớ không rõ nàng rốt cuộc có bao nhiêu năm chưa từng đứng ở tận trời thối qua phong , mấy năm nay cực lực tự chế, cơ hồ làm cho nàng quên cái loại này nguyên thủy khoái hoạt ra sao loại nhan sắc, mà nay đêm, Thượng Hà Thanh vì nàng mang đến một cái hoàn toàn mới muôn nghìn việc hệ trọng, muôn nghìn việc hệ trọng lý nhan sắc, ngũ thải tân phần, huyền lệ nhiều vẻ, nàng đem toàn bộ nhân hòa tâm đều đắm chìm đi vào, ở không thể ức chế kiều hô lên Thượng Hà Thanh tên một khắc kia, tùy theo lại theo đáy lòng thở dài một tiếng, đây mới là yêu, chân chính yêu.

Chung Khuynh Trà kia trương che kín đỏ mặt mặt phá lệ đẹp, tình cảm mãnh liệt dư vị còn chưa mất đi, trên người đổ ứng thiếp không ngờ như thế lại nhuyển, thật sự là gọi cảm đặc rồi tỉnh rồi mù. Thượng Hà Thanh nhìn nhìn, có điểm há hốc mồm, nàng biết nữ nhân ở H sau thường thường sẽ có bất đồng tâm thường mỹ, nhưng nàng không biết Chung Khuynh Trà thế nhưng có thể mỹ đến loại trình độ này, nàng ghé vào Chung Khuynh Trà trên người, con cua dường như cuốn lấy nàng, một lần biến phát họa của nàng

ngũ quan hình dáng, theo tú lệ lông mi đến sinh động ánh mắt, từ nhỏ xảo cái lỗ tai đến ôn nhuận miệng, yêu thích không buông tay.

Chung Khuynh Trà kiêu thung vô lực, làm cho Thượng Hà Thanh trong lòng nảy lên ra một cỗ thập phần mãnh liệt ý muốn bảo hộ, đây là cỗ nào xinh đẹp một nữ nhân a, hiện giờ thành người của ta! Hừ! Ai dám tái mơ ước, giết chết! —— ông thực cùng tả tiểu thanh một trước một sau bính tới rồi Thượng Hà Thanh trong đầu —— ông thực, chiếm quá Chung Khuynh Trà tiện nghi, hiện giờ còn muốn chiếm tiện nghi, nên tể! Tả tiểu thanh... Hừ! Xem ở nàng là thâm mến lại là lão cùng học phần thượng, được chẳng hay chớ đi!

Thượng Hà Thanh nghĩ như thế nào như thế nào chịu thiệt, bởi vì Chung Khuynh Trà đến đám mây , nàng nhưng không có hiện lên đi, còn muốn đi, lại không khí lực, phía dưới còn chưa xót, nàng cũng không nguyện tái đi, chỉ có thể ít hôm nữa sau sẽ đem tiện nghi chiếm lại đây.

Chờ Chung Khuynh Trà kiệt đủ liễu, hỏi: “Hà Thanh, người nơi đó có thấy khá hơn chút nào không?”

“Làm sao?” Thượng Hà Thanh quang nghĩ chiếm tiện nghi , nhất thời không có thể nghe hiểu được Chung Khuynh Trà trong lời nói.

Chung Khuynh Trà cong cong của nàng mông, nói: “Nơi này.”

“Úc!” Thượng Hà Thanh khuôn mặt nhất đốt, nữ nhân nhỏ nắm , cùng cái sơ con gái đã xuất giá tiểu tức phụ dường như, nói: “Không thể nói rõ được không, chính là cảm thấy được có điểm không quá thoải mái.”

“Nghỉ ngơi một đêm hẳn là sẽ tốt lắm.” Chung Khuynh Trà hướng Thượng Hà Thanh trong lòng, ngực dựa vào dựa vào, đại thán: “Hôm nay thật đúng là cái sự kiện quan trọng!”

“Cũng không phải là sao, ta thủ 28 năm thân, bị người hoen ố , nghĩ muốn không lập bi đều rất khó!”

“A! Ta trích rưng người đầu thượng cái kia ‘ gái lỗ thì ’ bài phá mã, người nên hiểu được tri ân báo đáp mới là!” Chung Khuynh Trà trở mình cái thân, cười hì hì hôn nhẹ Thượng Hà Thanh miệng, hỏi: “Từ nay về sau người liền biến thành phụ nhân , có cái gì cảm tưởng không có?”

“Cảm tưởng?” Thượng Hà Thanh nghĩ nghĩ, trên mặt treo đầy ngây thơ khờ dại, đáp phi sở vấn: “Ở trên biên quá mệt, người xem, về sau ta đem ngón tay cống hiến đi ra, chính người đến động được không?”

“Miệng chó lý phun không ra ngà voi đến!” Chung Khuynh Trà bắt được Thượng Hà Thanh hai tờ môi dùng sức nắm.

“Khuynh trà, ta giống như lại đói bụng.” Thượng Hà Thanh dùng bụng cọ cọ Chung Khuynh Trà , tựa hồ là ám chỉ nhất những thứ gì.

Chung Khuynh Trà xuân tâm rung động, lại sinh sôi đem xuân tâm ngăn chặn, “Người là lần đầu tiên, không có thể ăn rất ăn no, đêm mai ụy chừng người.”

“Chỗ nào cùng chỗ nào a! Ta đã đói bụng!” Thượng bác sĩ thần tình khinh bỉ trừng Chung Khuynh Trà liếc mắt một cái, lại đỉnh đỉnh bụng.

Chung Khuynh Trà bật cười, “Người đêm nay ăn đỉnh ta một ngày ăn , còn đói?”

“Người về điểm này ăn uống, miêu đều ăn so với người nhiều! Hừ! Ta đêm nay huyết lệ nảy ra , năng lượng tiêu hao so với người đại thật là tốt vài lần. Nói sau, ta có đói quyền lợi đi!”

“Người muốn ăn cái gì? Ta đi làm cho người, đã trễ thế này, chịu chút nhẹ đi, trứng chim mặt như thế nào?” Chung Khuynh Trà nói xong, đã nghĩ mặc váy ngủ xuống giường.

Thượng Hà Thanh vội vàng kéo nàng, “Không cần như vậy phiền toái, tùy tiện được thông qua được thông qua là được, trong phòng ngủ còn có ăn .”

“Có cái gì ăn ?”

“Oa bánh ngô!” Thượng Hà Thanh mí mắt cũng không trát nhìn chăm chăm Chung Khuynh Trà nhũ trắng xem, “Trước kia có thủ ca, người còn nhớ rõ không nhớ rõ, là như vậy xương , ta theo người học học, ” Thượng Hà Thanh phủng ngụ ở Chung Khuynh Trà nhũ, thâm tình hát vang: “Trong tay nha đang cầm oa

bánh ngô, đồ ăn lý không có một giọt du...” Hát xong hai câu, thượng bác sĩ phân biệt rõ phân biệt rõ, đột nhiên, vô cùng kinh ngạc lớn tiếng kêu gọi: “Nôn! Ta đây quay về thế nhưng không chạy điều!”

“Hắc bạch vô thường như thế nào còn chưa đón người!” Chung Khuynh Trà tức giận thiếu chút nữa phạm suyễn.

Ngày hôm sau, hai người đồng thời rời giường, bởi vì đêm qua gây sức ép quá muộn, cho nên hai người rời giường thời gian cũng so với bình thường chậm một ít, chờ cùng nhau rửa mặt hảo lúc sau, kim đồng hồ đã muốn chỉ tới rồi cửu thượng, Chung Khuynh Trà nhất định đi làm muộn.

Nếu đã trễ rồi, vậy muộn cái hoàn toàn đi, Chung Khuynh Trà chậm rì rì làm điểm tâm, Thượng Hà Thanh đứng ở sau lưng nàng, chậm rì rì quấy rầy của nàng hung, Chung Khuynh Trà trốn, Thượng Hà Thanh liền truy, nho nhỏ tại trù phòng tràn đầy cười đùa thanh. Làm tốt điểm tâm, hai người song song ngồi cùng một chỗ, ăn một hơi thân tam hạ nị oai, bữa sáng bất quá là đơn giản sandwich cùng nhiệt sữa, người khác ba bốn phút có thể ăn xong gì đó, các nàng ăn nửa giờ.

Trải qua một đêm xuân phong lễ rửa tội, Thượng Hà Thanh rõ ràng cùng dĩ vãng không giống với , ánh mắt của nàng càng phát ra lượng, trên mặt cũng tán trong vắt quang, nàng thành một cái chân chính luyện ái trung nữ nhân, trong lòng trừ bỏ Chung Khuynh Trà, tựa hồ rốt cuộc không bỏ xuống được những người khác, ngay cả cha mẹ đều rất ít suy nghĩ.

Nàng nghĩ muốn cùng Chung Khuynh Trà cùng một chỗ, mỗi ngày cùng một chỗ, vì thế, làm Chung Khuynh Trà muốn đi đi làm thời điểm, nàng cũng theo đi.

Nhưng mà, một đêm xuân phong cũng không thể ngăn cản môi vận, các nàng vừa mới tiến minh hào, mới vừa xuống xe, vừa định hướng trong phòng làm việc đi, Thượng Hà Thanh cánh tay khừ tay liền mạnh bị vắn thô đoản hắc hùng chưởng cấp túm ở, mà túm người của nàng, đúng là của nàng “Lão bằng hữu” —— bọn rắn độc.

51. Chương 51

Thượng Hà Thanh nhất bị người túm ngụ ở, hách liễu nhất đại khiêu, lại nhìn túm người của nàng là bọn rắn độc, lại ăn nhất kinh hãi, nàng thăm cùng Chung Khuynh Trà nhu tình mật ý , hoàn toàn đã quên ở nàng ngũ quang thập sắc sinh mệnh còn có bọn rắn độc này hào lão oan gia.

Cũng may của nàng phản ứng tương đương mau, nàng chứa mê mang, có điều,so sánh lễ phép hỏi: “Ngài vị ấy? Có việc?”

“Thượng, đồ!” Bọn rắn độc cắn răng ói ra hai chữ. Bụng của hắn cùng cổ đồng thời đi phía trước đỉnh, bả vai đầu sau này bài, bụng viên lại đại mà cổ đoản lại thô, vu là của hắn nửa người trên, hình thành một cái biển biển thực buồn cười S hình, chợt vừa thấy đi, liền cùng siêu nhân dấu hiệu đường như. Kêu xong rồi “Thượng đồ “, hắn lại một chữ một chữ kêu: “Lão tử khả tính tìm được người !”

“Ai nha người? Nhận sai người đi!” Thượng Hà Thanh đem cánh tay trở về lap, nề hà khí lực không đủ đại, lap không trở lại. Đây là Chung Khuynh Trà địa bàn, thả Chung Khuynh Trà liền tại bên người, thượng bác sĩ chính là tuyệt không sợ , nàng cố làm ra vẻ cũng cắn răng: “Cho ta buông tay! Nếu không ta hãm người!”

“Người hãm nha! Người lớn tiếng hãm! Lão tử không mất mù! Người mẹ nó là ai lão tử rất rõ ràng!” Bọn rắn độc phi thường khẳng định chính mình không có nhận sai nhân, điều này cũng quái Thượng Hà Thanh, những năm gần đây nàng kia bộ dáng căn bản sẽ không như thế nào lần quá, thậm chí liên phát hình cũng cho tới bây giờ không thay đổi, vẫn đều là thẳng tóc dài, ngày mát mẻ liền áo choàng, ngày nhiệt liền bó buộc đuôi ngựa, muốn cho nhân nhận ra nàng, thật sự rất dễ dàng.

Thượng bác sĩ là không chịu chịu thiệt , của nàng cánh tay bị bọn rắn độc lap xả hỏa lạt lạt đau, nàng cũng phải nhường bọn rắn độc mổ cái bộ vị đau tê rần. Nàng có cái vô sự tự thông thiên phú, chính là cặp kia

uyên ương chân đỉnh am hiểu chà đạp giống đực nhóm con cháu cái, hảo hảo đồng sự cố lỗi đã bị nàng chà đạp quá một hồi, lúc này nàng cũng muốn làm cho bọn rắn độc ném thử, chút kia bị chà đạp tư vị.

Nàng hốt nâng lên chân, mạnh hướng tới bọn rắn độc con cháu cái ngoan đoán, ai ngờ luôn luôn bách phát bách trúng vô hư huyền uyên ương chân, lần này thế nhưng phác một cái khoảng không. Đừng nhìn bọn rắn độc thân mình là tiêu chuẩn hình, nhưng người ta hạ bàn cũng có thể giống bóng bầu dục giống nhau linh hoạt chuyển, Thượng Hà Thanh gót chân mới vừa bay lên, bọn rắn độc liền lôi kéo nàng nhảy nửa bước điệu waltz, thực xảo diệu né tránh kia chỉ hoành đến phi chân. Thượng Hà Thanh đứng không vững, thân mình đi phía trước chàng, cũng mất đi bọn rắn độc hùng chưởng vẫn “Chống đỡ” nàng, nàng chỉ lắc lư hai cái, mà không có thể suất chó khăng nê, đúng là thiên ý.

Đoán nhân phác Liễu Không, này đều không phải là là thượng sư thái kỹ thuật bắt đáo gia, mà là bọn rắn độc rất xảo hoạt —— bọn rắn độc đồng chí đánh tiểu liên hỗn xã hội, trong lúc không biết ai quá nhiều ít tấu, đã sớm tích lũy một bó to đánh nhau ẩu đả kinh nghiệm, Thượng Hà Thanh về điểm này tiểu kế lưỡng, hẳn từ từ nhắm hai mắt đều có thể nhìn xem mặc.

Bọn rắn độc tà liếc mắt một cái thượng bác sĩ chân, nghiêm trọng cảnh cáo: “Ta cáo nhân huynh! Người cấp ông nội thành thật điểm!”

“Lão nương cũng cáo nhân huynh! Người nhận sai nhân rồi!” Thượng bác sĩ đỉnh cổ, cắn định thanh sơn không để tung.

Bọn rắn độc trước kia vừa nghĩ tới “Thượng đồ” liền sinh khí, hiện tại đã gặp nàng còn dám chơi xấu, lại tức giận nguy. Hắn túm Thượng Hà Thanh không buông tay, trên mặt thịt béo run lên run lên hướng lý lui, lớn tiếng phát tiết hận hậm hực: “Người chính là hóa thành tro lão tử cũng có thể nhận ra người! Người hãm hại lão tử cũng thật khổ a! Người mẹ nó đó đập mặt viên thuốc! Đều con mẹ nó dài lông xanh! Hãm hại cha a! Mưu tài sát hại tính mệnh người! Ta kia mười vạn đồng tiền đâu? Theo giúp ta! Không đúng! Còn phải theo giúp ta tinh thần tổn thất phí! Nếu không ông nội giết người cả nhà!”

Chung Khuynh Trà nhú mày, nàng cao thấp tảo liếc mắt một cái bọn rắn độc, lạnh như băng hạ mệnh lệnh: “Buông tay!”

Chung Khuynh Trà không biết bọn rắn độc, bọn rắn độc cũng không biết Chung Khuynh Trà, cho nên hẳn không buông tay, ngược lại hướng Chung Khuynh Trà rống lên một câu: “Đối với người sự! Người đi một bên!”

Hắn vốn là cái du côn, hơn nữa là một gần tiểu học tốt nghiệp du côn, trong khung kia nặng nam khinh nữ tư tưởng còn nghiêm trọng nhanh, nữ nhân ở trong mắt của hắn bất quá đều là chút đàn bà mà, trừ bỏ sẽ cho nam nhân sinh đứa con, không có cái gì đại tiền đồ. Đúng là loại này tư tưởng tồn tại, cùng mê tín Thái Thượng Lão Quân động lực, mới để cho từng hắn dễ dàng thượng Thượng Hà Thanh đáng. Hiển nhiên, ném qua một bọn rắn độc tiên sinh, cũng không có diện bích tư trôi qua tự giác, nữ nhân ở trong mắt của hắn, làm theo vẫn là một đoàn phù không hơn tưởng ri ra, cùng nam nhân không có cách nào khác so với.

Dám như vậy rống Chung Khuynh Trà, tựa hồ còn không có vài cái, Chung Khuynh Trà mặt không lực, nhưng thật ra cười mở.

Thế giới này sẽ phát sinh rất nhiều bị người nhóm xưng là “Ngẫu nhiên” chuyện, có người sẽ đem loại này ngẫu nhiên tên là trùng hợp, có người vừa mới tương phản, bọn họ sẽ không dễ dàng đi định nghĩa trùng hợp, mà là cho rằng sở hữu chuyện vật trong lúc đó đều có nào đó tất nhiên liên hệ. Trên cơ bản, Chung Khuynh Trà đồng chí thuộc loại người sau.

Nàng cũng không cho là bọn rắn độc là tự dưng bối lông tìm vết, nàng theo bọn rắn độc vừa mới đối Thượng Hà Thanh nói những lời này, đó, kia lý, nghe ra một thứ đại khái, tái liên tưởng đến Thượng Hà Thanh ở trong thang máy tránh né bọn rắn độc tình cảnh, sự tình cũng có thể đoán cái thất thất bát bát. Nàng đoán, tám phần là Thượng Hà Thanh trước kia chỉ quá cái gì nghiệt —— tỷ như lửa tiền hãm hại nhân, việc này thượng bác sĩ thực có khả năng ra —— hiện tại làm cho người ta gia đã tìm tới cửa, đi ra hỗn, sớm muộn gì là muốn còn a, ai! Nghiệp chướng!

Làm công đại lâu cửa thủy tinh trạm kế tiếp hai cái khô ngô bảo an, minh hào bảo an cơ hồ đều là nhâm họ hàng xa tự chiêu vào, một khi tài đại khí thô, công ty an toàn vấn đề cũng liền đăng lên nhật báo, nhâm

xa cấp các nhân viên an ninh tiền lương luôn luôn xa xỉ, các nhân viên an ninh đối nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà cũng liền tận chức tận trách.

Chung Khuynh Trà hướng hai cái bảo an vẫy tay, làm cho bọn họ chạy tới, vừa cười hỏi bọn răn độc: “Người rốt cuộc buông tay không để?”

Bọn răn độc sững sốt, lại rống lên một câu: “Người đừng hạt vô giúp vui! Đối với người sự! Đi một bên!” Tiếp theo, hần lại hướng về phía Thượng Hà Thanh rống: “Bồi lão tử tiền! Hiện tại liền bồi! Một trăm vạn!”

“A! Có thể người!” Thượng Hà Thanh sús không xong bọn răn độc thủ, lông mi hướng lên trên nhất điều, rõ ràng cũng khởi xương hoành: “Dựa vào cái gì làm cho ta bồi? Người có chứng cứ gì chứng minh ta là thượng đồ? Có bản lĩnh người mượn chứng cứ đi ra, không bổn sự sẽ đem thủ cho ta buông ra! Người thời mãn kinh tới rồi tùy tiện tìm cái nữ nhân tới trút, người coi như cái nam nhân không tính! Khi dễ nữ nhân không bổn sự! Sinh cái đứa nhỏ không thí...” —— nghĩ đến Chung Khuynh Trà tại bên người, thượng bác sĩ vì hình tượng, đến đây một hồi dừng ngay, đem “Mất” tự nghẹn trở về, đang nói vừa chuyển —— “Đùi!”

Chung Khuynh Trà vừa nghe, thiếu chút nữa phun cười đi ra, bọn răn độc vừa nghe, cũng là giận quá, hần chỉ vào Thượng Hà Thanh cái mũi, thô bạo mắng to: “Người cũng coi như nữ nhân? Đàn bà mà đối với người như vậy! Người mẹ nó kia viên thuốc đều thối! Lão tử không ném còn có thể cả ngày nghe thấy nó? Trả lại người bức tranh cái kia áp, người mẹ nó như thế nào trêu ghẹo mãi? Phái ra sở đều nhìn không ra đó điều biểu diễn! Cầu nuôi dưỡng! Kia trương vô dụng hiệp nghị thư lão tử nhìn liền sinh khí! Không ném còn có thể lưu trữ làm cho nó cho ta sinh đứa con? Ta con mẹ nó năm đó mất bị mù mới nghe người hạt lừa dối! Còn bác đại phó viện trưởng! Bác đại người bà ngoại! Người bồi lão tử tiền! Hiện tại liền bồi!”

“Cái gì viên thuốc cái gì hiệp nghị thư? Người ít ngậm máu phun người!” Thượng Hà Thanh hừ một tiếng, hừ ra vô hạn khinh miệt, “Bằng bạch vô cớ khiến cho ta cho người tiền? Mỹ cho người! Người mảnh khoe bị người cũng quá cấp thấp điểm! Bạch mù lớn như vậy tuổi!”

“Ta mảnh khoe bị người thấp? Lão tử căn bản sẽ không lừa! Chỗ nào tới thấp!” Bọn răn độc ong ong địa suyễn khí thô: “Người mẹ nó tuổi không lớn lắm chỉ biết hãm hại nhân, hiện tại lớn tuổi không biết còn hãm hại quá bao nhiêu người! Người ít nói nhảm! Đưa tiền đây! Nếu không lão tử đem người bán được Triều Tiên đi!”

“Người vẫn chưa xong! Ta nói người nhận sai nhân người liền nhận sai nhân! Đi! Ta đi phái ra sở, làm cho bọn họ trở mình bản án cũ, đưa ta trong sạch!” Thượng bác sĩ đồng dạc nói. Nàng cảm thấy được Chung Khuynh Trà ở phái ra sở hần là có người quen, đây là nàng dám đồng dạc nguyên nhân thực sự.

“Ta con mẹ nó chứng cứ cũng bị mất người làm cho ta đi phái ra sở? Có cái nói lấp là người chúng ta còn chung quanh tìm không ra ảnh mà! Lại muốn hãm hại cha đầu người! Lão tử không hơn làm!”

“Người mới là nói lấp! Người cả nhà đều nói lấp! Ta nhận thức nhân bên trong không nói lấp!”

“Người ít kỹ oai! Hiện tại thường tiền ta một chút việc không có! Không thường tiền ông nội không để yên cho người!”

Bọn răn độc hòa Thượng Hà Thanh người một câu ta một câu rất đúng “Phân rõ phải trái”, trung gian cũng không mang tạm dừng, Chung Khuynh Trà nghĩ muốn xen mồm đều sắp không hơn, thật sự là bất đắc dĩ.

Hai cái bảo an đã muốn đã đi tới, Chung Khuynh Trà chỉ chỉ còn hướng về phía Thượng Hà Thanh mắng to bọn răn độc, bảo an ngậm hiểu, đi lên tiền, một tả một hữu cái ngụ ở bọn răn độc bả vai, cổ tay dùng một chút lực, lập tức sẽ đem bọn răn độc cấp rút ra, Thượng Hà Thanh cánh tay rốt cục có thể giải phóng. Nàng xoa bóp cánh tay khừ tay, trong lòng kêu khổ, tối hôm qua phía dưới đau, hôm nay bên trên đau, hai ngày này cùng “Đau” thật là có duyên.

Chung Khuynh Trà đi đến bọn răn độc đối diện, lại cười nói: “Người rốt cuộc vẫn là buông tay không phải?”

Bọn răn độc nhìn xem tả hữu hai cái bảo an, hừ một tiếng, hần vẫn là cảm thấy được chính mình hữu lý, ngạnh cổ nói: “Thiếu nợ thì trả tiền! Thiên kinh địa nghĩa!”

“Nha! Thiên kinh địa nghĩa! Người còn có thể dùng thành ngữ, khá tốt!” Thượng Hà Thanh châm chọc nói. Nàng vừa thấy Chung Khuynh Trà đưa tới giúp đỡ, lá gan là càng ngày càng phì. Dù sao nàng cùng bọn rần độc sống núi xem như kết hạ, cũng không có gì có thể hóa giải, rõ ràng trước chiếm chút miệng tiện nghi nói sau. Không sợ trời không sợ đất thượng bác sĩ, phạm nổi lên hỗn, từ trong tới ngoài lộ ra một cổ tử mạnh mẽ kính.

“Người tuổi cũng không nhỏ, đui lý sự chỉ sợ cũng đã làm không ít, người gặp qua vài món thiên kinh địa nghĩa chuyện?” Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh kéo đến phía sau mình, ngoài cười nhưng trong không cười, hướng tới bọn rần độc nói: “Người cho là mình hào là người có thể tùy tiện giương oai địa phương sao? Người loại này hành vi, ta hoàn toàn có thể đi pháp viện khởi tố người, phán người vài năm, hẳn không phải là vấn đề, người có tin ta hay không nói những lời này, cũng là thiên kinh địa nghĩa?”

Bọn rần độc cảm thấy ra Chung Khuynh Trà không được tốt nhạ, hẳn đánh giá nữ nhân này sau lưng tám phần là có người chỗ dựa, trong lòng bắt đầu tính bả cừu chương, ngoài miệng lại cả tiếng hỏi: “Người nghĩ muốn dù thế nào?”

“Không thế nào, ” Chung Khuynh Trà chia chia Thượng Hà Thanh, đối bọn rần độc nói: “Về sau người cách xa nàng xa là tốt rồi, phải là của người thủ còn dám bính nàng, cẩn thận hội đập nát tính gầy xương!”

Chung Khuynh Trà nói xong, lôi kéo Thượng Hà Thanh bước đi, trước khi đi hướng bảo an sử liễu cá nhân sắc, hai cái bảo an lại một lần nữa ngằm hiểu, đem bọn rần độc thỉnh ra minh hào về sau, đánh tới bởi một chút, sau đó trở về đang làm nhiệm vụ. Đi lên, cái kia tuổi khá lớn bảo an, căn cứ trốn tránh trách nhiệm nguyên tắc, thực thiện lương khuyên giải an ủi bọn rần độc một phen: “Người theo ta ba không sai biệt lắm niên kỉ kỷ, đều cái chuôi này mấy tuổi, chớ chọc này người không thể trâu vào chủ nhân, không có việc gì tìm đánh không tốt ngoạ. Người cũng đừng trách chúng ta đánh người, ta bắt người tiền tài thay người tiêu tai, cũng là bất đắc dĩ. Người nhớ kỹ, lúc này người ta có thể làm cho chúng ta tấu người, lần tới người ta có thể để cho người khác phải mạng của người, mau gia đi thôi.”

Bọn rần độc dắt vạt áo sát sát cái mũi thượng huyết, cả buổi không có thể lấy lại tinh thần.

Chờ vào Chung Khuynh Trà văn phòng, Chung Khuynh Trà sờ sờ Thượng Hà Thanh kia còn phát ra hồng cánh tay khừ tay, hỏi: “Có đau hay không?”

“Hiện tại tốt hơn nhiều, ” Thượng Hà Thanh thập phần nhiệt liệt cảm Chung Khuynh Trà thủ, liên tiếp vuốt mông ngựa: “Khuynh trà, người vừa rồi chân tướng xã hội đen nữ lão Đại! Nôn ——! Người cũng thật đi! Quả thực so với ta kém không đến chỗ nào đi! Người xem, hai ta thật sự là tuyệt phối không phải?”

“Tuyệt phối?” Chung Khuynh Trà tiến đến Thượng Hà Thanh trên cổ cắn một hơi, trâu ghẹo: “Ta cũng không người như vậy đồ ngốc!”

“Đồ ngốc...” Thông minh lạnh lợi thượng bác sĩ cuộc đời này vẫn là đầu nhất tao bị người hình dung thành đồ ngốc, nàng cũng không tức giận, tiếp tục vuốt mông ngựa: “Ta đồ ngốc, người kém năng lực, chúng ta là góc bù tuyệt phối!”

“Người có biết hay không, ta cho tới bây giờ không trông cậy vào có thể từ trong miệng người nghe điểm cái gì lời hay lời nói thật đứng đắn nói.”

“Nha! Vậy người thật là có kinh người sáng suốt!” Thượng Hà Thanh có thể hỗn đến hiện tại mức này, cùng của nàng da mặt dày thực tại có cường đại dị thường quan hệ. Nàng cúi móng vuốt cong cong không khí, hỏi: “Bọn rần độc bị của người bảo an lôi đi, nhất định thực sinh khí, hẳn vạn nhất ở bán nói chặn đứng chúng ta, làm sao bây giờ?”

“Người mới biết được nghĩ mà sợ nha?”

“Ta sao có thể sợ, ta sợ người sợ.”

“Không có việc gì, hẳn nếu có chút đầu óc, cũng không dám ở bán nói tiết, người yên tâm tốt lắm.”

“Nếu là hẳn không đầu óc đâu?”

“Vậy người liền lấy chồng gia hảo hảo tính coi như người nhóm kia bút oan nghiệt sổ sách.”

“Hừ! Ngày tháng năm nào sổ sách, là chỉ ai cũng không cách nào mà đôn lạn lão công kê, căn bản tính không ra cái vị chết kê đến! Ai, sống núi là kết hạ, nếu có cái bảo tiêu thì tốt rồi!” Thượng Hà Thanh như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nàng phác thác phác thác phiến phiến mũi thở, cùng cái nải oa dường như, nói: “Mọi người đều nói, kẻ có tiền hội mượn bảo tiêu, ta như thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua người cùng nhâm xa... A, Nhâm thúc thúc, mang cái bảo tiêu và vân vân?”

“Bảo tiêu còn có thể ót thượng viết ‘ta là bảo tiêu’ sao? Đây thời đại bảo tiêu, bình thường không lấy bảo tiêu thân phận kỳ nhân,” Chung Khuynh Trà đi đến ghế xoay tiền, ngồi xuống, mở ra máy tính, nói: “Nhâm thúc là có bảo tiêu, bảo tiêu nghề thứ hai là của hắc bí thư, Nhâm thúc nếu đi phân đất bên ngoài và vân vân, hắc liền đi theo cùng đi.”

“Người kia bí thư sẽ không cũng là của người bảo tiêu đi?”

“Không phải, ta không bảo tiêu. Ta không Nhâm thúc cái loại này nổi tiếng, cũng không phải Nhâm thúc thân sinh đứa nhỏ, không có mượn bảo tiêu tất yếu. Nói sau, ta không thích mông phía sau tha cái cái đuôi. Ta đi địa phương phần lớn là chút công cộng trường hợp, trong nhà cùng công ty bảo vệ thì thổ đều tốt lắm, không cần phải làm điều thừa.” Chung Khuynh Trà sau này ngưỡng ngửa người tử, nhắm hai mắt lại, nhưng là, cũng không bế kín, dưới còn giữ một đạo phùng, “Thế giới này tuy nói đủ hắc, còn không hắc đến đưa tay không thấy được năm ngón trình độ, người bình thường không có việc gì sẽ không loạn phạm tội, huống chi, người khác phải thật muốn cho người đi gặp Mark, người có bảo tiêu cũng không tốt, khó lòng phòng bị, không bằng không đề phòng.”

“Vạn nhất xảy ra sự đâu?” Thượng Hà Thanh hỏi thanh nếu như hồng chung.

“Người như thế nào không phán hảo?” Chung Khuynh Trà xuyên thấu qua không coi vào đâu kia nói phùng mà, trắng Thượng Hà Thanh liếc mắt một cái, “Vạn nhất xảy ra sự, vậy nhận mệnh tốt lắm.”

“Người cũng thật tiêu sái!” Thượng Hà Thanh khoa Chung Khuynh Trà một câu. Nàng ở tại chỗ chuyển một vòng, nói lao tật xấu lại bắt đầu phạm: “Ta muốn là người, thế nào cũng phải mượn thượng mười tám bảo tiêu không thể, làm cho bọn họ mặc hắc y phục, mang mực tàu kính, phía trước có BMWs đội mở đường, phía sau có đại bốn xe phòng thủ, ta ở xa hoa Lincoln lý ngủ ngon, cừ thật! Kia nhiều lắm uy phong! Nói thật, ta vẫn còn muốn ngồi một chút đại cổ kiệu, liền cùng trương cư đang ngồi cái kia đại cổ kiệu dường như, a! Đắc dụng nhị ba mươi cá nhân đến nâng! Ở bên trong lặn lộn nhào cũng chưa sợ, kia nhiều lắm thích! Nôn! Ta còn nghĩ muốn...”

“Đừng nghĩ người!” Chung Khuynh Trà quyết đoán đánh gãy Thượng Hà Thanh, nàng đột nhiên cảm thấy được, làm cho Thượng Hà Thanh họ Cao thượng thượng, mà không cho nàng họ tham ô tham, thật sự là lão thiên gia lớn nhất sai lầm. Nàng đứng lên, đại khóa hai bước đi đến Thượng Hà Thanh trước mặt, nắm mặt của nàng, hỏi: “Người cùng người nọ đến tốt cùng sao lại thế này?”

Thượng Hà Thanh vừa thấy giấy không thể gói được lửa, chỉ có thể đem năm đó chuyện theo thực nói tới, phút cuối cùng, còn không quên khoa khoa chính mình: “Lúc ấy bọn răn độc ức hiếp dân chúng, không chuyện ác nào không làm, ta lấy hắc ít tiền, kỳ thật cũng là hắc là! Vì dân trừ hại, nghĩa bất dung từ! Ta cầm tiền của hắc, thỉnh cổ hồng kỳ ăn một chút khăng đức cơ, hắc hợp với ba ngày đều nói ta thật vĩ đại! Không tin người đi hỏi hỏi hắc, hắc khoa quá ta không có.”

“Người thỉnh người ta ăn cơm, người ta còn có thể biếm người có thể nào?” Chung Khuynh Trà bội phục đã chết Thượng Hà Thanh cao chỉ số thông minh, dễ gọi chân thành phát ra một câu cảm thán: “Cầm tạp hợp mặt viên thuốc lừa tiền tài, này nên có được một bộ như thế nào hùng tâm con báo đảm! Người mới là thật đi!”

“Làm sao, làm sao, ta cũng vậy hướng ngộ khoảng không sư huynh học tập,” Thượng Hà Thanh lúc này thật quái khiếm tốn, vừa nghĩ tới bọn răn độc, nàng vẫn có chút lo lắng, lại hỏi: “Bọn răn độc thật sự sẽ không sẽ tìm sự? Hắc như thế nào sẽ đến người công ty đâu?”

Chung Khuynh Trà trong trẻo ho khan một tiếng: “Người nói cho ta biết hắc ở tại chỗ nào, tên gọi cái gì, nhiều tuổi, đợi lát nữa ta làm cho bí thư hỏi thăm hỏi thăm hắc tại sao tới, sau đó tái làm tính toán đi, yên tâm đi, có ta đây.”

“Người làm việc, ta nghĩ lo lắng đều rất khó!” Thượng Hà Thanh nghiêm túc gật gật đầu, lấy này đến tỏ vẻ nàng đối Chung Khuynh Trà tín nhiệm, trong lòng chính là đỉnh hốt hoảng, bọn rần độc không dám nhạ Chung Khuynh Trà, khả thực dám trêu tự mình, mắt xem xét cũng sắp khai giảng, hấn vạn nhất chạy tới trường học lý đi nháo, kia nhiều lắm dọa người! Vạn nhất đã đánh mất nhân, vạn nhất chân tướng rõ ràng, vạn nhất ở hồ sơ thượng lưu cái điểm đen, còn như thế nào thái độ làm người gương tốt a!

Thượng bác sĩ càng hoảng, không riêng gì trong lòng giống mười lăm người thùng treo mức nước, bất ổn, mà ngay cả ngũ quan cũng đi theo hạt gây sức ép, tựa như nàng kia đối đại trông mắt, Phảng phất rất bất mãn hốc mắt trời buộc đường như, giơ lên cao dân chúa đại kỳ, liều mạng hướng hai bên hướng, thiếu chút nữa nhảy lên đến huyết Thái Dương đi lên.

52. Chương 52

Hôm nay thời tiết không coi là thập phần hảo, đám mây lộ ra bụi, đập vào mắt trời cao tìm không thấy một khối sạch sẽ lam, lâu không dưới vũ, trong không khí tán rầu rĩ làm, xe theo mặt đường thượng sử quá, đỉnh dễ dàng kéo hai ba nói thổ màu xám sống nhiệt đến, liên quan thái dương phát ra quang, đều có vẻ bần vù vù. Mảnh mai cổ nhỏ ninh thành cuốn mà, thuật tha liễu rủ đã khởi gấp, chỉ có chui ngày bạch dương lá cây mới tràn ra vài tia lộ về sinh cơ lực, làm cho người ta nhìn rất sung sướng, khả ở thống khoái dưới, lại rõ ràng ẩn núp tinh điểm táo.

Thượng bác sĩ tâm tình, cùng hôm nay thời tiết, khả xem như trăm sông đổ về một biển —— khô nóng một bó to, thống khoái không vài phần. Nàng ngồi xếp bằng ở trên ghế sa lon, cúi đầu qua toàn tâm toàn ý bài đầu ngón chân, bài mệt mỏi, liền trương há mồm, không ra tiếng chịu chút không khí, sau đó, tiếp tục bài.

Thượng Hà Thanh ở trong tối tự cân nhắc những thứ gì, Chung Khuynh Trà nhất thanh nhị sở, nàng hiểu biết Thượng Hà Thanh, thượng bác sĩ trong lời nói, đại bộ phận đặc phần nghe, nàng nếu khen người thập phần, dưới đáy lòng đặc tổn hại người năm phần, nàng nếu nói thực yên tâm, dưới đáy lòng tám phần là thực lo lắng.

Bất quá, Chung Khuynh Trà cũng không tính toán an ủi Thượng Hà Thanh, này thời đại, là một nhân sẽ tính kế, có thể hỗn không tồi, đều tính cùng hầu đường như, nhân dân chỉ số thông minh càng ngày càng cao, kẻ lừa đảo công tác càng ngày càng khó, ngay cả tiểu hài tử đều hiểu được không cần cùng người xa lạ nói chuyện, càng miễn bàn có mấy năm thậm chí vài thập niên xã hội kinh nghiệm người trưởng thành rồi. Có chút nhân thoát nhìn trung thực, nhưng trong lòng lượng giống như gương sáng, có chút nhân thoát nhìn không muốn vô tranh, nhưng nội tâm ở rục rịch, mặc kệ người như thế nào đi, phạm là tài năng ở này cái nhân tài đồng đúc đại đồ đậm hỗn đặc đi xuống, mặc kệ hấn văn hóa trình độ là cao là thấp, chức nghiệp là tốt là xấu, dù sao, không có một là đứa ngốc, mà tiện nghi cũng liền cũng chẳng phải hảo chiếm.

Ngã một lần, làm cho Thượng Hà Thanh nhiều sợ hãi trong chốc lát không phải chuyện xấu, đương nhiên, Chung Khuynh Trà cũng không trơng cậy vào thượng bác sĩ có thể tỉnh lại những thứ gì, liền nàng kia tự kỷ đức hạnh, tỉnh lại này hai chữ, cơ bản cùng nàng vô duyên.

Thừa dịp Thượng Hà Thanh đi toilet công phu, Chung Khuynh Trà gọi một cú điện thoại, làm cho công nhân tuần tra một chút bọn rần độc tư liệu, chủ yếu tra nhất tra bọn rần độc đến minh hào là muốn làm cái gì. Đối Chung Khuynh Trà người như thế mạch mạng lưới quan hệ tương đương khổng lồ người đến nói, nghĩ muốn tra nổi danh có họ có địa chỉ bọn rần độc là thực dễ dàng, buổi sáng mười một giờ đánh ra đi điện thoại, buổi chiều ba giờ rưỡi còn có hồi âm.

Bọn rần độc trong khoảng thời gian này đến minh hào, chủ yếu là vì tìm hấn cháu họ tử.

Tục ngữ nói Trường Giang sóng sau đê sóng trước, tiền lãng chết ở trên bờ cát. Vật cực tất phản, theo tân một thể hệ có văn hóa tiểu bọn rần độc quật khởi, lão một thể hệ không văn hóa bọn rần độc quang vinh tiêu sái hạ lịch sử sân khấu. Bọn rần độc bị người đè ép, từng hấn có thể diễn vô dương oai địa phương

đều bị người trẻ tuổi chiếm cứ , trước kia đi theo hần mông phía sau huynh đệ cơ hồ chạy mau không có, đủ loại không được ý, khiến cho bụng của hần không nguyên lai phì , cổ cũng không nguyên lai thô .

Cũng may lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, hần tái như thế nào không như ý, cùng hần cùng thôn bình thường thôn dân khi xuất ra, cũng hay là muốn giàu có nhiều lắm, hưởng chi, ngay tại Thượng Hà Thanh hãm hại hần tiền một năm kia, hần ở trong thành còn mua quá tam phòng, trong đó một bộ cho đứa con cùng con dâu, còn lại kia hai bộ hay là hần chính mình , không có việc gì liền qua đi ngụ ở nhất ngụ ở, hiện tại phòng ở tăng giá trị tài sản lợi hại, hần vừa chuyển thủ lại là một số tiền.

Làm cả đời ác nhân, đắc chí thời điểm ý thể hiếp người, thất bại còn có thể như vậy phú, xem ra ông trời cũng không phải công bình .

Bọn rần độc là một có chí khí nam nhân, hần nghĩ muốn khôi phục từng huy hoàng, nông sản phẩm thị trường bị người đoạt , hướng siêu thị cung hàng mua bán bị người chiếm, hiện giờ mọi người khai thương bốn bánh xe kiểu nhỏ xe, hần trước kia dựa vào buôn lậu xe máy mà bộc phát quá một số sinh ý cũng không cách nào tiếp tục phạm, hần chỉ có thể chuyên chú cho hần vốn ban đầu đi —— trên ghẹo mãi thủy tinh. Hần thủy tinh lai lịch cũng không chính, nhưng chủng loại coi như nhiều, trước kia phần lớn là mặt hướng thị trấn cùng nông thôn tiêu thụ, khi đó thị trấn công ty ít, buôn bán cũng ít, cho nên hần thực dễ dàng phát tài. Nhưng hiện tại không được, xã hội tiến bộ , nông thôn phát triển , thị trấn lý công ty cùng thương gia cũng càng ngày càng nhiều —— đặc biệt tới gần thành phố lớn thị trấn, phát triển tương đương khỏe mạnh, tối thiểu giá phòng cũng không so với trong thành kém cõi nhiều ít. Bởi vì hần nhân khí ngã xuống, này tân lớn dần lên một thế hệ người trẻ tuổi cũng không mua hần sổ sách, hần cũng sẽ không có thể giống như trước như vậy hảo hảo, chỉ có thể khác mưu đường ra —— thủ ỏ, chiến thành thị.

Cứ việc thành thị so với thị trấn càng khó hơn, khả cơ hội dù sao nhiều một chút, hưởng hồ hần cũng có chút nhân mạch. Hần biết mình hào là một đại công ti, hàng năm dùng đến thủy tinh tài liệu sổ bất thắng sổ, nếu hần thủy tinh có thể đánh tiến vào, vậy hần đã có thể càng giàu to rồi! —— bọn rần độc không hiểu muốn xen vào để ý hảo một cái đại công ti đến tốt cùng có phức tạp hơn, hần am hiểu đem sự tình hướng dễ dàng phương diện nghĩ muốn, thắng đã cho ta giá cả thấp điểm, nhiều mời người ăn vài bữa cơm, người có thể cùng trung ta, chỉ có thể làm cho người ta thán một câu không văn hóa thực gan lớn, nhưng hần dám sấm dám làm sức mạnh vẫn là đáng giá tham khảo . Giống mình hào như vậy đại hình gia cụ công ty, ở tài liệu ra vào thượng, cơ hồ đều có chính mình cố định internet, nếu bọn rần độc không có cái gì đặc biệt hấp dẫn nhân tài liệu, bọn họ là căn bản chướng mắt hần loại này chỉ quả cái công ty chiêu bài hộ cá thể , cho nên hần vẫn không có thể cùng mình hào thượng tầng công nhân đánh ăn nằm với giao tế. Hần cháu họ tử là một nghề mộc, ở ngoài sáng hào phạm ba bốn năm , hần phỏng chừng cháu họ tử hần là nhận thức nhân tương đối nhiều, bởi vậy hần trong khoảng thời gian này cũng không có việc gì liền hướng mình hào chạy, gần nhất muốn cho cháu họ tử tìm xem quan hệ, thứ hai cũng muốn đãi một cơ hội, có thể cùng mình hào lý chân chính chủ sự trao đổi trao đổi, cũng tốt đem thủy tinh đẩy mạnh tiêu thụ lại đây.

Chính là, ông trời thích hay nói giỡn, làm mình hào Nhị đương gia xuất hiện trước mắt hần khi, hần lại không biết. Này thật cũng không có thể trách hần, đầu tiên là Chung Khuynh Trà điều thấp đủ có thể, tin tức phỏng vấn linh tinh một mực không tiếp, nằng mặc dù là cái phó tổng, nhưng bởi vì tuổi trẻ, kinh nghiệm cũng có hạn, rất nhiều sự tình vẫn là đắc giao cho nhâm họ hàng xa tự xử lý, nhắc tới khởi mình hào đến, mọi người nghĩ đến đầu tiên là nhâm xa, mà đem Chung Khuynh Trà cấp xem nhẹ. Tiếp theo là ở bọn rần độc trong lòng, chủ sự sẽ chỉ là nam nhân, nữ nhân đắc sang bên đứng, tỷ như, mình hào thầy cai nhâm xa đồng chí, người ta liền tương đương nhận thức, không riêng nhận thức, hần còn đem nhâm xa ảnh chụp thiếp tới rồi đầu giường, không có việc gì liền nắm tay, tiểu tử người chính là ông nội mục tiêu! Cái gọi là người già nhưng tâm không già, không gì hơn cái này.

Đem bọn rần độc tình huống tìm hiểu rõ ràng, Chung Khuynh Trà lược nhất tự hỏi, làm cho Thượng Hà Thanh tới trước phòng nghĩ lý tránh một chút, lại phân phó bí thư đi đem bọn rần độc cháu họ tử tìm đến.

Bọn rần độc tuy nói đủ phá hư, nhưng hần cháu họ tử thoát nhìn vẫn tương đối thật thà chất phác , hần hơn – ba mươi tuổi, cái đầu lớp giữa, tướng mạo thường thường, mắt một mí, hậu môi, lưu trữ bản tặc, làn da phân hai loại nhan sắc, làn lượt màu trắng ngực làn da phiếm tử hoàng, có thể bị thái dương thẳng phơi nắng làn da phiếm ngăm đen. Hần bộ dạng thực rắn chắc, cánh tay thượng cơ thể rõ ràng. Chân có điểm cái râu, nhưng đi đường thực vững chắc, cái kia phì phì , vừa xong đầu gối màu xám đại quần đùi thượng

còn dính điểm vụn gỗ, bởi vì hàng năm làm nghề mộc sống, hán kia hai thô ráp trên tay đều che kín vết chai, mu bàn tay trên có lưỡng đạo ngắn ngắn mới vừa vẩy miệng vết thương, nên làm việc khi không cần thận trọng thương .

Hán ở ngoài sáng hào phạm hơn ba năm, cũng là lần đầu tiên tiến vào Chung Khuynh Trà văn phòng, hán không dám chung quanh loạn xem, thùy suy nghĩ da nhìn trơn bóng sàn nhà, rất nhỏ tâm , từng bước một đi phía trước đi, tựa hồ là sợ đem sàn nhà thải ô uế bình thường. Đi đến sô pha tiền, hán do dự do dự, giống như thật không dám tọa, thẳng đến Chung Khuynh Trà mỉm cười lặp lại một lần “Mời ngồi đi “, hán mới thật cẩn thận ngồi xuống, cho dù ngồi xuống, hán cũng không có giao thân xác sức nặng toàn bộ giao thác cấp sô pha, mà là thẳng thần sống lưng, mông hơi hơi thượng nâng, làm như lo lắng đem sô pha cấp áp phá hủy. Ngồi xuống, thủ lại không biết nên đi làm sao phóng, hoạt động nửa ngày, rốt cục na tới rồi trên đầu gối.

Giữa trưa bọn rần đọc cho hán đánh quá một chiếc điện thoại, hướng hán tố nửa ngày khổ, lúc ấy, bọn rần đọc lửa giận bốc hơi nói: “Một cái nhị chừng mười tuổi con quỷ nhỏ mà dám làm cho hai cái thằng nhóc đánh lão tử, ta phi! Đánh xong lão tử còn muốn làm đe dọa, cái gì vậy!”

Hán vừa nghe, liền đoán bọn rần đọc nhất định là đem Chung Khuynh Trà cấp chọc, dù sao công ty lý nhị chừng mười tuổi , có thể sai khiến bảo an tùy tay đánh người niên kỷ khinh nữ nhân cũng không coi là nhiều. Hán lấy không chính xác Chung Khuynh Trà hay không hội sao hán vưu ngư, này khiến cho hán có điểm phóng không ra, minh hào hợp nhân đãi ngộ hảo, biểu thức lại chọc Nhị lão bản, cả nhà đều chỉ vào hán phần này công tác ăn cơm, hán không dám dễ dàng vứt bỏ phần này công, này khiến cho hán lại có điểm phóng không ra.

Nam nhân vừa thấy mỹ nữ, thường thường hội triển lãm chính mình tối thể diện hình tượng, nhưng cháu họ tử câu thúc, làm cho hán xem nhẹ rút Chung Khuynh Trà mỹ, mà hán ở lén nam tử khí phách, cũng không có biện pháp triển lãm đi ra.

Chung Khuynh Trà rời đi bàn công tác, đi đến cháu họ tử bên cạnh đơn độc nhân trên ghế sa lon ngồi xuống, đỉnh dễ thân nói: “Tìm người đến, là có chút việc, nghe nói người biểu thức thường xuyên tới tìm người?”

Cháu họ tử gật gật đầu, trong lòng bắt đầu khua chiêng gõ trống.

Chung Khuynh Trà vuốt cằm cười, lại hỏi: “Người biểu thức thái độ làm người người biết không?”

Cháu họ tử lại gật gật đầu, trái tim bắt đầu nhắc tới cổ họng mất.

Chung Khuynh Trà theo sát mà hỏi: “Người cảm thấy được hán thế nào?”

Cháu họ tử lúng ta lúng túng nói: “Còn đi đi.”

Chung Khuynh Trà hoà nhã , chậm rì rì truy vấn: “Ta nghe nói, phụ thân người qua đời khi hán cũng không có đi?”

Cháu họ tử mạnh ngẩng đầu lên, “Người có biết này?”

“Ân, ” Chung Khuynh Trà trong ánh mắt lộ ra một chút cực vi quang đến, như là sau cơn mưa thái hồng bình thường sáng rõ, “Vậy người hiện tại cảm thấy được hán thế nào?”

“Chúng ta trước kia không lớn đi lại, ba của ta bị bệnh, hướng hán mượn ít tiền, hán cũng chỉ cho hai ngàn... Cấp nhiều cấp ít đi, hai ngàn cũng là nhân tình, ta cũng không có thể oán ai.” Cháu họ tử trên mặt cơ thể có điểm buộc chặt, tay hán ở trên đầu gối qua lại na trong chốc lát, thanh âm lực ách nói: “Này trận, hán đột nhiên thường thường tới tìm ta... Mặc kệ thế nào đi, hán luôn ta biểu thức.”

Chung Khuynh Trà tự động cười, trang trọng mà lại hiền lành nói: “Người biểu thức cùng bằng hữu của ta có điểm tiêu ăn tết, hán đã cho ta bằng hữu đã lừa gạt hán, kỳ thật là hán nhận sai nhân. Người nghĩ muốn, gần mười năm theo chưa thấy qua nhân, làm sao có thể liếc mắt một cái liền nhận ra đến? Mời người đến, là muốn kính nhờ người chuyển cáo hán một tiếng, về sau không cần tái xăng bậy, hán có gia có khẩu , hán là cũng không nguyện tiền ngục giam. Mặt khác, hán tựa hồ còn muốn đem thủy tinh nhốt đánh vào mình hào, người tốt nhất khuyên hán không cần tái làm vô dụng công , chúng ta công ty có cố định tài liệu nơi phát ra, vô luận ở chất lượng hay là đang kỹ thuật thượng đều phải so với hán càng chú ý chút. Người

có thể đem lời của ta trực tiếp thuật lại cho hần, hần nếu thông minh, liền nên biết nên làm như thế nào, nếu không đủ thông minh, tốt nhất làm cho hần chuẩn bị mặc tù phục đi. Đây không phải là uy hiếp, mà là tình hình thực tế. Hần phạm tội qua sự cũng thật không ít, như là buôn lậu quá xe, khảm hơn người, thậm chí còn kém điểm cường / gian một cái mười lăm mười sáu tuổi Tiểu cô nương, này đó ở hần trong thôn, giống như không có mấy người thôn dân không biết, người cũng nên biết đi?”

Việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, chột nghe việc xấu trong nhà, cháu họ tử thần tình đỏ bừng, bắt đắc dĩ cứng còng thân thể, lòng bàn tay mạo xuất mồ hôi, hần chà xát chà xát đầu gối, thở dài, tỏ vẻ biết.

“A, kia cứ như vậy đi, đem ta mới vừa nói trong lời nói đều chuyển cáo cho hần, ” Chung Khuynh Trà dừng dừng, còn nói: “Của người tiền lương, theo tháng này khởi, dâng lên một ngàn.”

“A?” Cháu họ tử trừng lớn mắt, tựa hồ thật không dám tin tưởng.

“Chúng ta công ty lớn tuổi nhất, tay nghề việc tốt nhất lưu sư phụ, lén khoa quá người không ít quay về, nói người nghề mộc sống thực cận kề, ta nhìn nhìn, cũng quả thật cận kề, ” Chung Khuynh Trà vẽ mặt ôn hoà lặp lại: “Theo tháng này khởi, của người tiền lương dâng lên một ngàn.”

“A!” Cháu họ tử ngẩn người, trong ánh mắt rõ ràng toát ra hưng phấn, hần rút cục phát hiện Chung Khuynh Trà mỹ , chạy nhanh nói: “Cám ơn.”

“Nên ta cám ơn người mới đúng, không có các người này đó tay nghề tinh thực nghề mộc sư phụ, mình hào không có hôm nay, ” Chung Khuynh Trà cười lên, nói: “Ta chờ một lát có cái hội yếu khai, người đi trước vội đi.”

Chờ cháu họ tử đi rồi, Thượng Hà Thanh theo phòng nghỉ lý toát ra đầu qua, Chung Khuynh Trà cùng cháu họ tử nói chuyện nàng cũng nghe được , nàng lăm la lăm lét tả hữu nhìn một cái, hỏi: “Ta cứ như vậy không có việc gì ?”

Chung Khuynh Trà tức giận hỏi lại: “Người còn muốn có chuyện gì?”

Thượng Hà Thanh lo lắng đề phòng hỏi lại: “Người nói, bọn rắn độc sẽ không đi ta trường học nháo đi?”

“Hần là sẽ không.”

“Cái này hảo, cái này hảo, ” buông xuống một lòng, thượng bác sĩ ngữ điệu thoáng chốc trở nên giòn sinh : “Người cũng thật ngu bài, nói ba xạo khiến cho ta không sao , về sau ta muốn xảy ra chuyện, người liền thay ta cái lồng đi!”

“Vậy người nghĩ muốn như thế nào báo đáp ta?”

“Người nghĩ muốn cái gì báo đáp?”

Chung Khuynh Trà hướng Thượng Hà Thanh vẫy tay, nói: “Lại đây.”

Thượng Hà Thanh ngoan ngoãn qua đi, Chung Khuynh Trà giữ chặt tay nàng, làm cho nàng ngồi vào trên đùi của mình, có một hạ không một chút hôn môi của nàng, thủ cách y phục của nàng, một vòng lại một vòng miêu tả hung hình đáng, cuối cùng phóng tới đỉnh trạc trạc, “Báo đáp thôi, cô nương, người hiểu được!”

Mùa hè quần áo luôn như vậy mỏng, Chung Khuynh Trà ngón tay hòa thân hôn, thực thành công làm cho Thượng Hà Thanh có một chút tiểu cảm giác, nàng vuốt ve Chung Khuynh Trà thủ, cổ má oán giận: “Người như thế nào như vậy có thể ăn nha! Tối hôm qua một ta ngón tay đều thiếu chút nữa rút gân, may mắn ta không là nam nhân, nếu không người thế nào cũng phải đem ta biến thành thận hư không thể! Bất quá, xem ở người hôm nay giúp của ta phần thượng, ta sẽ cố chừng nhiệt tình, nỗ lực phấn đấu !”

“Cái gì cùng cái gì nha!” Chung Khuynh Trà dở khóc dở cười, Đúng vậy ta muốn người, không phải người muốn ta!”

“Nôn! Nguyên lai người là ý tứ này!” Thượng Hà Thanh cùng cái cổ giả đường như, nói: “Như vậy không tốt, cổ hồng kỳ nói, lưỡng nữ đắc chột cao chột thấp hốt công hốt chịu giúp đỡ cho nhau.”

Chung Khuynh Trà mặt đen, “Về sau không được tái cùng cổ hồng kỳ tán gẫu loại này vấn đề!”

“Hảo! Về sau quang với người tán gẫu!”

“Người uống lộn thuốc đi? Như thế nào như vậy ngoan?” Chung Khuynh Trà sờ sờ Thượng Hà Thanh cái trán, hảo đến xác định nàng phát sốt không có.

“Hừ! Người giúp của ta vội, ta thiếu người nhân tình, đối với người thúc ngựa lưu tu là ta hiện giai đoạn chủ yếu nhiệm vụ.”

Chung Khuynh Trà ngọt kết kết phát cảm thán, nhiều tài hoa, ít tài thứ, lưu trữ nhân tình dễ làm sự, vẫn là lão tổ tông tổng kết diệu.

Mặc kệ là dễ làm sự, vẫn là làm tốt sự, nhiều nghe lão nhân nói, luôn đúng vậy .

Một đêm này chung thượng hai người, dựa theo lão tổ tông lưu lại kinh nghiệm quý báu, tài nổi lên hoa, bạt đi lên thứ, căn cứ mỗi người cho ta, ta thái độ làm người nhân cao thượng cảm tình, đem sự lo liệu thực lưu loát.

Một hồi sinh, nhị quay về thực, thượng sư thái này khóa thực thấu đáo mà, bị Chung Khuynh Trà tra tấn chỉ còn lại có đào hạch lúc sau, rốt cục đón 28 năm qua lần đầu vỡ đê thao thao nước sông, đi lên kia trong truyền thuyết xinh đẹp đám mây. Mà thượng sư thái hầu hạ nhân bốn sự đã ở đánh giá trung khỏe mạnh lớn dần, Chung Khuynh Trà rốt cục không cần tái hưởng thụ thượng bác sĩ Thiết Sa Chương, phiêu a phiêu liền phiêu trở về khoái hoạt lão gia. Hai người phối hợp bắt đầu có ăn ý, như thế quả lớn, thực tại khả quan.

Khu giải phóng ngày, đó là trong suốt triệt lam, sợi tóc hỗn độn, cả người đổ mồ hôi thượng bác sĩ, ghé vào đồng dạng sợi tóc hỗn độn cả người đổ mồ hôi Chung Khuynh Trà trên người, lần nữa trở về chỗ cũ vừa mới kia đột phá tính GDP, trở về chỗ cũ đủ liều, nàng cong cong Chung Khuynh Trà nhũ, thập phần đứng đắn nói: “Khuynh trà, vừa rồi ta cuối cùng kết liễu : thanh toán một vấn đề.”

“Vấn đề gì?” Chung Khuynh Trà từ từ nhắm hai mắt hỏi, nàng quá mệt mỏi , thật sự không muốn mở mắt ra.

Đúng vậy công cùng chịu vấn đề, ” thượng bác sĩ bán ngồi xuống, kéo qua bạc bị, che khuất chính mình kia hai khả quan bạch bánh mì, trên mặt lộ vẻ Thiên triều chuyên gia bình thường cơ trí vẻ mặt, vũ móng vuốt, nghiêm cẩn đặt lễ đính hôn nghiã: “Công cùng chịu quan hệ, là đúng lập thống nhất, lẫn nhau thẩm thấu, ở nhất định dưới điều kiện lẫn nhau chuyển hóa . Chịu là công trụ cột, công là chịu điều kiện tiên quyết, công là vô điều kiện , tuyệt đối , chịu là có điều kiện , tương đối , bất cứ chuyện gì vật đều là công cùng chịu hữu cơ thống nhất, không có rời đi công chịu, cũng không có rời đi chịu công. Công cùng chịu công bố xong việc vật phát triển nội tại động lực, chúng nó đối sự vật phát triển tác dụng, chỉ có ở hai người kết hợp trung mới có thể thực hiện, công cùng chịu thực chất, yêu cầu chúng ta muốn bắt mấu chốt, xem chủ lưu, muốn đem bộ ngực phép biện chứng cùng hạ bộ đặc trọng điểm luận cùng kết hợp, công chịu biểu hiện hình thái, là xoắn ốc thức bay lên cùng cuộn sóng thức đi tới...”

Thượng bác sĩ phân tích đứng lên không dứt, chờ nàng phân tích xong rồi, Chung Khuynh Trà cũng ngủ say , nàng phát tiết đường như nắm Chung Khuynh Trà cái mũi, đánh trong đáy lòng nén giận: “Đem lời của ta trở thành bài hát ru con tới nghe ? Thật không giải phong tình! Hừ! Mark đều so với người cường! Nôn! Ngày mai nhìn nhìn lại tư bản luận , nhìn một cái còn có thể sơ ra điểm cái gì bảo đến, hiện tại mới phát hiện lão Mã thực để, rất không nên...”

53. Chương 53

Từ Chung Khuynh Trà tìm bọn rắn độc cháu họ tử nói chuyện về sau, cháu họ tử lại tìm được bọn rắn độc hàn huyền ngày, cháu họ tử lấy khách quan thái độ, đem chọc giận Chung Khuynh Trà về sau có thể hội mang đến bất lương hậu quả, thêm mắm thêm muối hướng bọn rắn độc làm ra phân tích, cũng luôn mãi nhắc nhở: “Thúc, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, ta lớn tuổi , đừng nữa nháo sự.”

Bọn rần độc tiên sinh vẫn là rất có giác ngộ , hẳn hiểu được chính mình nắm tay không nhâm xa cứng rắn, cháu họ tử như vậy nhất khuyển, bọn rần độc trải qua luôn mãi cân nhắc, cũng chỉ có thể nén giận từ bỏ. Chính là, hẳn lại không cam lòng, phi thường không cam lòng, bị người hãm hại tiền không nói, vẫn bị đánh hạo một chút tấu, làm cho ai ai cũng không cam lòng.

Nếu Thượng Hà Thanh nhân không động đây đấy, như vậy, Thượng Hà Thanh gì đó tổng năng động đấy, bọn rần độc thực am hiểu chui “Pháp luật” chỗ trống, hẳn gọi vài cái tiểu nhị, ở một cái lãng mạn nguyệt mông lung điều mông lung ban đêm, giờ thiết côn rèn luyện nổi lên cánh tay cơ, đem Thượng Hà Thanh tiểu áo thác tạp một cái hi ba lạn, xem như trả thù.

Xem kia tiểu áo thác, lớp xe bị tạp cương đình, toa xe bị độ cao hủy dung, thủy tinh tra chung quanh bay loạn, xe tòa bị mổ bụng phá bụng, thật sự vô cùng thâm. Bọn rần độc đồng chí coi như là miễn cưỡng ra một hơi ác khí, từ nay về sau, hẳn ở Thượng Hà Thanh trước mặt mai danh ẩn tích.

Xe bị tạp , thượng bác sĩ khí thẳng phạm suyễn, áo thác mặc dù không đáng giá tiền, khả đó là cha mẹ đưa cho của nàg lẽ vật, nói sau, mở nhiều năm như vậy, cũng sớm đã có cảm tình, tình nghĩa vô giá nha! Này lượng áo thác ở Thượng Hà Thanh trong lòng, quý giá rất.

Nàng một lần biến vượt một cái ngật đáp một cái hổ tiểu áo thác, đau lòng thiếu chút nữa rụng nước mắt, đau lòng đến đỉnh điểm, lửa giận bắt đầu bốc lên, nàng tay áo sát chưởng muốn tìm đi tìm bọn rần độc tính sổ, Chung Khuynh Trà ngăn trở nàng: “Hà Thanh, oan oan tương báo khi nào , người lừa dối người ta nhiều tiền như vậy, người ta liền tạp người một chiếc phá xe...”

“Cái gì gọi là phá xe?” Thượng bác sĩ thở phì phì đánh gậy Chung Khuynh Trà, lông mi thật dựng thẳng, “Đây là ta ba mẹ đưa của ta! Vật báu vô giá nó là!”

“Hảo hảo hảo, vật báu vô giá!” Chung Khuynh Trà từ mi thiện mắt hồng đưa nhỏ: “Người xem, bọn rần độc cái loại này du côn, hẳn không hiểu đắt tốt xấu nặng nhẹ, chỉ có hẳn cảm thấy được ra khí, mới bằng lòng từ bỏ ý đồ, hiện tại hẳn tạp xe của người, chính là ra khí, ta dám cam đoan, hẳn từ nay về sau tuyệt đối sẽ không tái ra hiện tại người trước mặt, oan gia nên giải không nên kết, người xin bớt giận, ta tái mua cho người lượng tân , như thế nào?”

“Người cho ta mua?” Vừa nghe Chung Khuynh Trà cho mình mua xe mới, thượng bác sĩ lửa giận lập tức thông khoái tiêu thất một nửa, tối thiểu không hề phạm thổ hỗn hển.

“Đương nhiên, người nghĩ muốn cái gì dạng ?”

“Áo thác!” Thượng bác sĩ không chút nghĩ ngợi ỏi ra một cái phẩm bài.

Chung Khuynh Trà không thể tin được liên tiếp hỏi: “Áo thác? Không phải Audi? Người xác định?”

“Xác định! Áo thác!” Thượng Hà Thanh rõ ràng nói.

“Người... Người kia ăn uống có thể hay không tái đại điểm?” Chung Khuynh Trà vốn tưởng rằng y Thượng Hà Thanh kia thích chiếm tiện nghi đức hạnh, như thế nào cũng phải nói cái a tư đốn Martin hoặc là Porsche, tới không đồng đảo cũng phải nói cái BMWs đại bốn, nàng thành linh nói cái “Áo thác “, Chung Khuynh Trà còn khó tiếp thụ.

“Có thể! Kỳ thật ta càng thích khai phi cơ trực thăng! Đáng tiếc ta chỉ cao, ai!” Thượng bác sĩ tiếc nuốt lắc đầu, hợp với hít ba tiếng khí.

“Người tại sao không nói người càng thích khai phi thuyền vũ trụ!” Chung Khuynh Trà đảo cặp mắt trắng dã, nói: “Người không tất yếu phi nhận thức chuẩn áo thác không để đi? Người chiếc xe kia trước kia không phải còn tu quá nhiều lần sao? Mua liền mua lượng hảo điểm đi. Người còn muốn nghĩ muốn, trừ bỏ áo thác, người còn thích cái gì bài tử?”

“Không cần suy nghĩ, liền áo thác đi, ” thượng bác sĩ thâm tình địa ngóng nhìn trước mắt vết thương xe, thương cảm hoài cự: “Năm ấy ta mới vừa thi đậu bác, ba mẹ thích nguy, hai người bọn họ không biết nên đưa ta điểm thế là tốt hay không nữa, liền tiếp cân nhắc vài ngày, mới quyết định đưa ta một chiếc xe. Nó không mắc, tiện nghi đến mỗi người đều có thể mua được rất tốt, chính là, nó là cha mẹ một mảnh tâm ý. Ba của ta dùng nó đến dạy ta lái xe, thi đỗ đến hộ chiếu về sau, ta cũng thường dùng nó mang theo cha mẹ

cùng đi ra ngoan. Xe này lý tồn nhiều ít nhớ lại a! Ai, mở nhiều năm như vậy, đều khai thói quen , chợt đổi khác bài tử, không thoải mái.”

Chung Khuynh Trà nhận chân nhìn Thượng Hà Thanh trong chốc lát, sau đó, cầm tay nàng, nói: “Được rồi, liền mua áo thác đi. Ta ga ra lý còn có mấy lượng, người cũng có cái chìa khóa, nghĩ muốn khai cái gì liền khai cái gì. Bất quá, kia lượng lão gia xe người không chính xác hạt khai, niên đại lâu lắm , dễ dàng ra nguy hiểm.”

“Hảo, nghe lời người.”

Ở Chung Khuynh Trà cùng đi hạ, Thượng Hà Thanh mua một chiếc màu lam tân khoản áo thác, đương nhiên, là Chung Khuynh Trà phó tiền, Thượng Hà Thanh đối này cũng không cảm ơn, của nàng vô sỉ lý do là, nhà tư bản tiền, rất hiếm có thực, không kém này năm sáu vạn, có thể chiếm tiện nghi liền dùng sức chiếm, qua này thôn không kia điểm.

Xe nhất mua đến, thượng bác sĩ liền nhạc vui vẻ theo xe mông trên có khắc một cái tiền xu lớn nhỏ “ ” tự, cùng nàng trước kia chiếc xe kia thượng “ ” tự cơ hồ giống nhau như đúc.

Xe mới! Mới vừa mua đến liền hoa! Chung Khuynh Trà nhìn thực không nói gì, chính là, trong lòng lại thập phần cao hứng, bởi vì Thượng Hà Thanh chỉ tại nàng yêu thích nhất gì đó trên có khắc tự, này chiếc xe là nàng đưa cho Thượng Hà Thanh , Thượng Hà Thanh hướng lên trên biên khắc tự, trong đó hàm nghĩa, không cần nói cũng biết.

Lúc sau ngày, Thượng Hà Thanh mỗi ngày đều đã đi theo Chung Khuynh Trà đi minh hào, mỗi ngày đều đi theo Chung Khuynh Trà mông phía sau hạt chuyển, Chung Khuynh Trà vội thời điểm, nàng hoặc là một người đi bộ, hoặc là đi tìm Lộ Lộ vài người nói chuyện phiếm, Chung Khuynh Trà không vội thời điểm, các nàng liền xuân / màu khôn cùng nị nị méo méo.

Minh hào lý tay nghề kỹ càng sư phụ phó có rất nhiều, bọn họ không chỉ có là minh hào tài phú, lại quốc chi tài phú, nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà đối đãi bọn hắn luôn luôn kính trọng có thêm, bởi vì bọn họ biết, này đó sư phụ là dân tộc công nghệ người thừa kế, bọn họ tay nghề, cần một thể hệ một thể hệ kế thừa đi xuống. Đáng tiếc chính là, hiện giờ người trẻ tuổi thiếu thể hệ trước tính nhẫn nại, có ngộ tính khẳng chịu khổ có thể kế thừa , cũng không coi là nhiều.

Tại đây chút sư phụ giữa, lưu sư phụ là lớn tuổi nhất một cái, hắn làm gỗ lim gia cụ thập phần nói, chuẩn mao, được khảm, điêu khắc từ từ, mọi thứ là đem hảo thủ. Lưu sư phụ 70 hơn tuổi, quanh năm suốt tháng cạo trọc, búp bê mặt, vóc người vừa phải, bói đã muốn đà , nếu là có thể thẳng đứng lên, đại khái có một thước thất tam tả hữu, hắn nếp nhăn không coi là nhiều, cũng không tính thâm, có thể là cùng dài quá hé ra viên vù vù mặt có liên quan.

Ở Chung Khuynh Trà sinh phụ chung tấn hào khởi đầu minh hào gia cụ công ty chi sơ, lưu sư phụ liền ở trong này thợ khéo, hắn cùng chung tấn hào cùng nhau đã trải qua công ty ở khi còn nhỏ kỳ gặp ghềnh, xem như hai hướng nguyên lão, hắn đối minh hào cảm tình rất sâu đậm, mặc dù trong nhà không hề cần hắn ra ngoài công tác, hắn cũng không nghe đứa con nữ nhân làm cho hắn an tâm dưỡng lão đề nghị, tay hắn vội quán , nhàn không xuống, hắn cùng đầu gỗ kết liễu : thanh toán duyên, một khi rảnh rồi, tổng giác thật là tốt giống thiếu điểm cái gì đường như.

Vội cả đời, làm lụng vất vả cả đời, tuổi trẻ thời điểm là mà sống kế, tuổi già thời điểm là vi hứng thú, tựa hồ từng cái trải qua tang thương nhân, đều ở đa đa thiếu thiếu tuần hoàn theo này nhất quy luật.

Thượng Hà Thanh đỉnh thích cùng lấy lưu sư phụ vi đại biểu sư phụ già nhóm học nghệ, bọn họ kia một đôi song lớn lên thực thô ráp nhưng làm khởi việc đến cực kỳ linh hoạt thủ, làm cho nàng khác sâu cảm nhận được cái gì gọi là gia tài bạc triệu không bằng nhất kỹ bàng thân.

Nàng lớn lên gặp may, miệng lại ngọt, sư phụ già nhóm cũng đều đỉnh thích nàng. Nàng đi theo sư phụ nhóm phân biệt bó củi, học sử cái bào, thượng nước sơn, học sử điêu khắc cơ cùng đường cong cứ, một thời gian ngắn xuống dưới, nàng cũng thật sự là học được không ít đồ vật này nọ, thậm chí còn có thể làm tượng mô tượng dạng tiểu băng ghế, không thể so yêu nhân tư thần mới trước đây làm kia tam chỉ tiểu băng ghế càng kém.

Trừ bỏ ở nhà xưởng đi theo sư phụ nhóm học tập, thượng bác sĩ thích nhất đi địa phương, còn có minh hào triển thính, triển thính cơ hồ chiếm hai tầng lầu, bên trong dựa theo loại đường, bày đặt đủ loại gia cụ hàng mẫu hoặc mô hình, cũng có phỏng chế một ít gia cụ đại sư tác phẩm tiêu biểu.

Quốc nội phỏng chế phẩm, lấy minh đại gia cụ là việc chính, theo mẫu án giường đến dàn giáo bình liên, hình thức phi thường đầy đủ hết. Minh đại gia cụ là Trung Quốc gia cụ tinh túy, trên đời giới gia cụ sử thượng địa vị, cũng ánh sáng ngọc chói mắt, nó không chỉ có là gia cụ, lại dân tộc tinh thần diễn biến. Chung tấn hào vì công ty đặt tên vì minh hào, cái gọi là “Minh”, chính là chiếu sáng đại gia cụ, minh hào minh hào, minh đại gia cụ, nãi Hoa Hạ bộ tộc tự hào. Chung Khuynh Trà tên lý trà, hài âm “Minh”, chung tấn hào vì nữ nhi bảo bối của mình đặt tên vì “Khuynh trà”, đã ở ám chỉ hần ái mộ vu minh đại gia cụ, hần hy vọng con gái của mình có thể giống minh đại gia cụ giống nhau, tự nhiên linh hoạt kỳ ảo, cao nhã uyển chuyển, siêu dật hàm súc, đây là một phụ thân đối nữ nhân kỳ vọng. Ở ngoài sáng hào nói ra gia cụ trung, gỗ lim gia cụ chiếm một nửa phân lượng, đối minh thức gia cụ nghiên cứu, nhất định phải cặn kẽ một ít.

Mà nước ngoài phỏng chế phẩm liền có điều, so sánh đủ loại, theo 19 thời kì cuối có điều khác đặc điểm Pháp quốc nam tư phái gia cụ, đến lý đặc biệt duy đặc biệt hồng lam y; theo Peter khai lặc thiết kế nôi, đến mã tạ ơn bố lỗ người thiết kế trên thế giới thứ nhất trương ống tuýp y; theo thước lặc công ty xuất phẩm kinh điển làm công dụng cụ, đến Memphis xuất phẩm tiên vệ sô pha; theo thêm nói đám người thiết kế “Gối to” đệm, đến công nghệ cao phong cách bàn trà, cùng với sau hiện đại hương vị cực nùng F2 hình ngăn tủ từ từ chờ, tóm lại, nơi này không giống triển lãm cá nhân thính, càng như là cái gia cụ nhà bảo tàng, tiếc nuối chính là, bên trong phỏng chế gia cụ tất cả đều là đồ dỏm, nếu là thật sự phẩm, chỉ sợ nhâm xa đắc dùng sức gia tăng bảo an nhân số.

Nhâm xa hạ lớn như vậy công phu chế tác này đó phỏng chế phẩm, đều không phải là chính là lấy đến tràn ngập mặt tiền của cửa hàng hoặc là làm cho hộ khách quan khán, cũng là vì làm cho công ty lý thiết kế sư nhóm, có thể theo này đó đại sư tác phẩm bên trong tìm kiếm linh cảm. Thiết kế là gia cụ công ty đường số mệnh, có tốt thiết kế mới có tốt thị trường, có tốt thị trường mới có tốt tiêu thụ, những điều này là do hợp với tuyến, mà thiết kế hoàn toàn là mẩu chốt nhất đót, chỉ có đi trước kế thừa, mới mới có thể sang tân, trong óc người đối diện đủ sử hoàn toàn không biết gì cả thiết kế sư, không có khả năng thiết kế nhượng lại đại chúng hoan nghênh tác phẩm đến.

Thượng Hà Thanh ở triển đại sảnh, một bên xem xét, một bên ôm bút ký bốn bản ghi chép, đụng tới nghi nan tạp chứng, phải đi tìm Chung Khuynh Trà để hỏi đến tột cùng, trôi qua cũng khoái hoạt.

Chung Khuynh Trà người đối diện đủ rất là quen thuộc, nhưng Thượng Hà Thanh hỏi này gia cụ bên ngoài vấn đề, năng tỏ vẻ thực đau đầu, ai có thể rõ ràng Leimeng đức la duy tình phụ có mấy người nha? Một đầu đau, năng sẽ đem thượng bác sĩ oanh đi ra ngoài, làm cho năng tự sinh tự diệt, sau đó ôm lấy điện tử cùng sách đến hé ra trương xem, hảo giảm bớt đau đầu bệnh trạng.

Của năng điện tử cùng sách, nếu so với dĩ vãng phong phú hơn, bên trong tồn rất nhiều Thượng Hà Thanh ảnh chụp, trong đó còn có Thượng Hà Thanh mới trước đây kia trương quang mộng ngâm nùm vú cao su trẻ con chiếu, trẻ con chiếu bị Chung Khuynh Trà PS qua, năng ở ảnh chụp thượng vẽ một cái tâm hình, ở nhỏ nhỏ trẻ mới sinh dưới, còn viết vài cái hồng nhạ phim hoạt họa tự —— đáng yêu tiểu. Chung Khuynh Trà yêu nhất này trương ảnh chụp, cũng không có việc gì, liền cầm lên nhìn xem, đối với ảnh chụp hôn nhẹ, thích ngụ.

Lộ Lộ đối Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà rốt cuộc phát triển tới rồi một bước kia trong lòng biết rõ ràng, vì thỏa mãn chính mình ác thú vị, năng thường thường giả dạng làm một bộ “Ta thực hôn nhiên” ngu ngốc bộ dáng, lấy tổn hại biếm Thượng Hà Thanh làm vui. Có một lần, năng nhìn chăm chăm Thượng Hà Thanh không cẩn thận bại lộ bên ngoài dấu hôn, nói: “A, bác sĩ, ngài đây là như thế nào làm cho nha? Bị muỗi cắn đi? Hắc! Cẩn còn ngờ đẹp!”

Thượng Hà Thanh ăn hồn dỗi, lại không phục lắm, năng qua lại sự phân hình Lộ Lộ lộ ra tới thịt, ý đồ từ phía trên cũng phát hiện mấy khối bị muỗi cắn trôi qua dấu vết, đáng tiếc, Lộ Lộ lộ ra tới thịt đều thực sạch sẽ, ngay cả cái điểm đỏ đều không có —— Lăng Gia công lao, phạm là có thể lộ thịt địa phương, Lăng Gia một mực bắt lưu ngân, phạm là không thể lộ thịt địa phương, Lăng Gia nhận quá tất lưu ngân, tiêu Lăng Gia là cỡ nào cơ trí, ngay cả trên giường vận động đều phải không cố ý muốn làm muốn làm hai cái phạm là.

Giả như thượng bác sĩ có thể chui vào Lộ Lộ vấy bên trong nhìn một cái, nàng nhất định có thể đã gặp nàng muốn nhìn gì đó.

Thượng Hà Thanh lập kéo khăn, che khuất dấu hôn, nhìn như không sao cả nói: “Đẹp đi? Người cũng có thể làm cho muỗi cắn nhất cắn.”

“Không nên không nên, đầu năm nay nữ nhân, sợ nhất chính là chàng sam, ta chỗ nào có thể thưởng ngài nổi bật.” Lộ Lộ nói thập phần thành khẩn, cùng chuyện thật dường như.

“Hải! Họ Lộ, người đừng không để yên! Ít sù hiểu được giả bộ hồ đồ!” Thượng sư thái có điểm then quá thành giận, “Tổn hại lão nương người rất có cảm giác thành tựu có phải hay không?”

“Ta tổn hại người sao? Ta rõ ràng là ở khen người nha!” Lộ Lộ tím tím mí mắt, tím chỗ một bộ khờ dại dạng, “Nói thật, bác sĩ, lâm thu muỗi miệng độc nhất, dính một hơi hận không thể có thể xuất huyết... A! Bác sĩ, người ra quá huyết không có?”

“Ta như thế nào như vậy không muốn dải gặp người!” Thượng bác sĩ hoành cái mũi oai miệng.

Giận? Có điểm! Lộ Lộ chạy nhanh chuyển tròng mắt nói sang chuyện khác: “Bác sĩ, nghiêm chỉnh mà nói, ta tối hôm qua không có việc gì, còn cùng Lăng Gia làm nhất thủ thơ, nghĩ muốn tặng cho người cấp cùng khuy nh trà đầu.”

Thượng bác sĩ đến đây hứng thú, vội hỏi: “Cái gì thơ?”

“Ta bối cho người nghe, ” Lộ Lộ cầm lấy inox cái chén, ầm nước miếng, thanh thanh cổ họng, hơi con buồn tức giận, bắt đầu bối thơ: “Rừng rậm ở chỗ sâu trong người ở ít, Chung thị muỗi nơi chốn cắn, lạc hồng không phải vô tình vật, tiểu hà mới lộ đây sừng. Khúc kính thông u nhân mới tới, nước biếc trước phòng ốc sau nhiều, phi lưu thẳng hạ ba nghìn thước, hướng đứt tay chỉ bị thương thất lự.”

“Vô liêm sỉ người!” Thượng Hà Thanh giận dữ, cao nâng quý qua mạnh vỗ Lộ Lộ sau đầu chúc một cái tát, ngược lại, nàng như là nhận được thần ý chỉ bình thường, lại khê đậm chân chân rằng nở nụ cười, “Lộ Lộ, ta cũng đưa người cùng Lăng Gia nhất thủ thơ đi.”

“Quá khách khí, không cần không cần!”

“Lẽ thượng vãng lai, nên nên !”

Lộ Lộ suy nghĩ suy nghĩ, không lớn tin tưởng thượng sư thái tài năng ở ngăn ngăn vài giây đồng hồ nội làm ra cái gì thơ đến, phải biết rằng liền nàng bịa đặt kia thủ không phải thơ thơ, vẫn là nàng vất hết óc tự hỏi suốt thập phần chung thành quả. Nàng quyết định lấy thân phạm hiểm: “Đối! Lẽ thượng vãng lai, hẳn là , ngài thỉnh ngâm thơ.”

Thượng Hà Thanh đời này lớn nhất bốn sự, không phải nàng hội viết luận văn hội đi học, mà là nàng kia hai tờ không chịu ngồi yên môi thực có thể ăn nói bữa bãi, đây là nàng để cho nhân cảm thấy được đáng yêu địa phương, cũng là nàng để cho nhân cảm thấy được chán ghét địa phương. Hiên nhiên, Lộ Lộ coi thường thượng bác sĩ nói hưu nói vượn năng lực.

“Người hãy nghe cho kỹ nhớ hảo, trở về cũng tốt bối cấp Lăng Gia nghe, của ta thơ cần phải so với của người tinh tế rất nhiều, đương nhiên, tốt xấu ta cũng vậy cái bác sĩ, của người thơ không của ta văn nhã, cũng là chuyện có thể nguyên, không thể trách người.” Thượng bác sĩ mới vừa nói xong, liền theo sát mà khuy nh thành cười, thiếu chút nữa đem Lộ Lộ mắt cấp cười hạt.

“Đừng nói nhảm, người tự kỷ một chút cũng chưa ta đáng yêu, người phải hết thời, ta cũng có thể hiểu được, không có việc gì mua cái gì cái nút.”

“Hảo, ta không thừa nước đục thả câu, ” thượng bác sĩ đoạt qua đường lộ cái chén, học Lộ Lộ, cũng ầm nước miếng, thanh thanh cổ họng, trở mình trở mình con mắt, lôi kéo so với tô thức kia trương “Năm trước một giọt tương tư lệ, năm nay chưa chảy tới má biên” mặt còn muốn lớn lên âm thanh, đây nhịp điệu nói: “Người hãy nghe cho kỹ, thơ là như vậy, hảo vũ làm xuân nãi phát sinh, theo gió nhuần vật tế không tiếng động, Lộ Lộ không biết nơi nào đi, hoa đào dưới cười xuân phong. Hiểu xem Lăng Gia hồng thấp chỗ, hoành xem thành lĩnh sườn thành phong, tàn hoa ở chỗ sâu trong giấu lưu oanh, mẫn xuyên mưa gió xem triều sinh. Nôn, ta còn phải lại thêm vài câu, Lăng Gia còn phải... Cẩn định nhu đề không để tưng, nhâm người

đông nam tây Bắc Phong, Lộ Lộ bắc định Trung Nguyên ngày, tiểu nhi vô quên cáo nãi ông. Người xem, so với của người văn nhĩ có phải hay không?”

...

Lộ Lộ đỏ mặt tía tai , một lòng một dạ vừa muốn đem Thượng Hà Thanh đại tá bát khối ném uy cầu.

54. Chương 54

Ở ngoài sáng hào, không riêng có thể gặp được Lộ Lộ, còn có thể gặp được tả tiểu thanh.

Tả tiểu thanh không có này không đếm được oai thất nữ bát hoa hoa tâm mắt, nàng người này, rất không phá hư, thậm chí còn có vài phần ngốc vũ vũ thật sự. Nàng hòa Thượng Hà Thanh nhất chạm mặt, khó tránh khỏi hội nhắc tới Chung Khuynh Trà, cũng khó tránh khỏi hội truy vấn Chung Khuynh Trà đối nàng có ý kiến gì không, đối này, thượng sư thái cũng không có ghen uống tương du, trái lại phá lệ đồng tình khỏi tả tiểu thanh đến.

Thầm mẩn tư vị luôn khổ , lòng của phụ nữ trằng luôn nhuyển , Thượng Hà Thanh vì bảo hộ riêng tư, không có biện pháp đối tả tiểu thanh nói ra nàng cùng Chung Khuynh Trà quan hệ, cũng không nhẫn nhiều xem tả tiểu thanh kia trương hy vọng cùng thất vọng lẫn nhau sảm tạp mặt, nhưng vì ngăn chặn hậu hoạn, nàng vẫn là ngoan quyết tâm đến, mở to mắt to nói lên nói dối: “Tiểu thanh, ta cùng Chung Khuynh Trà giao tình không tính quá sâu, có một số việc, tạm thời còn không có pháp xâm nhập tìm hiểu, nhưng là, ta còn là giúp người hỏi thăm ra một chút đồ vật này nọ. Chung Khuynh Trà đối với người ẩn tượng rất tốt, nói người thực am hiểu cùng hộ khách trao đổi, công tác năng lực rất mạnh, là một hiếm có thiết kế sư. Bất quá, theo ta mấy ngày nay quan sát, nàng hẳn là không thích nữ nhân, giống như cũng có cái làm ‘ngâm đẳng’ bạn trai. Hôm trước buổi tối ta cùng nàng cùng nhau ăn cơm, nàng nhiều uống ngay hai chén, có điểm say, ta hỏi nàng đi qua LES quán bar không có, nàng nói nàng đi qua, đi vào trong đó là vì chờ nàng một cái cái gì cùng học, nàng vị kia cùng học ra về là một LES, về phần khác, ta cũng không biết.”

Sau khi nghe xong, tả tiểu thanh yên lặng không nói gì tránh không trung một hồi lâu mà, không trung cũng không lam, bầu hê hê đám mây như là một khối lại một khối dính đầy dơ bẩn phá khăn lau, thái dương không biết đi bộ đi nơi nào chơi, đồ lưu một mảnh bụi khí ở nhân gian. Ngày phiền ngày, không có phải trời mưa dấu hiệu, cũng không có đầy ra mây mù gặp thanh thiên khuynh hướng, nơi chốn lộ ra một cổ rầu rĩ tử khí.

Trầm mặc đến cuối cùng, tả tiểu thanh nói: “Kỳ thật, cho dù nàng là LES, ta cũng không cơ hội gì, ta có nhiều hơn vốc có thể ăn mấy chén cơm, ta trong lòng mình hiểu được. Nói thật ra , Hà Thanh, vận khí của ta luôn luôn thật không tốt, bầu trời rụng hăm bính chuyện, cho tới bây giờ không có ở trên người của ta phát sinh quá, hoặc là nói, ta căn bản không có quá vận khí, mặc kệ công tác vẫn là cảm tình, người ta không cần trả giá có thể được đến , ta trả giá thấp phần phần trăm ngàn vạn lần phân cũng không nhất định có thể được đến, trên đời này còn có như vậy một đám điểm mà bồi đến bà ngoại gia nhân, ta xem như trong đó một cái, chính là, ta cũng không có thể nén giận ai, oán giận cùng hối hận giống nhau, là tối đồ vô dụng, ta đồng ý này để ý mà. Nhưng nghĩ tới còn muốn mười năm mới có thể trả hết nợ phòng vay, nghĩ tới không chỗ sắp đặt linh hồn, ta lại nhịn không được đi phát cầu nhau.”

“Người còn muốn còn mười năm phòng vay?”

Đúng vậy a, ta năm kia mua phòng ở, năm nay mới vừa vào ngụ ở, mười năm! Mười năm về sau ta sẽ bốn mươi ! Tưởng tượng liền đau đầu! Ta hiện tại không dám đi lữ hành, không dám đi đi dạo phố, nhất mua đồ phải đi đào bảo, có thể tỉnh chia ra là chia ra đi.”

“Ta... Ta nhưng thật ra còn có chút tích tụ, người phải thiếu tiền, ta cho người mượn đi.” Thượng Hà Thanh khó được hào phóng một hồi.

“Không cần, cảm ơn, công ty đãi ngộ vẫn là đỉnh không tồi, chính là tránh tiền giống như vĩnh viễn cũng không đủ hoa đường như.” Tả tiểu thanh nhìn lại ngày, lo chuyện lại dâng lên: “Hà Thanh, người nói, trên đời này nữ nhân có không ít, có thể tưởng tượng đặng tới cái lương tình tương duyệt, như thế nào liền như vậy nan đâu? Cho dù ta đem tiêu chuẩn rơi chậm lại, không cầu lương tình tương duyệt, chỉ cầu chí thú hợp nhau, cũng rất khó. Ta so với người đại, đã muốn đứng ở ba tờ đại môn hạm, tam là mắt xem xét bên lên rồi, tâm lại càng ngày càng lương, chỉ có kiếm tiền này hai chữ mới có thể làm cho ta tìm được một chút nóng hổi kính. Ai, được thông qua quá đi, chỉ có thể được thông qua, mọi người không đều là như vậy tới được sao? Chưa chừng ngày nào đó, ta còn phải vì cha mẹ đi kết hôn đâu, nhân a, như thế nào phải nhận nhiều như vậy trách nhiệm?”

“Một người nếu là không có trách nhiệm, còn có thể xưng là nhân sao?” Thượng Hà Thanh gục đầu xuống, mũi chân trên mặt đất bức tranh vòng, nói: “Nhân cả đời này, kỳ thật chính là quá quan, qua một cửa, tiếp theo quan trọng theo bỏ chạy đến người trước mắt đến, liên tiếp, không cái hoàn. Cho dù người vì cha mẹ đi kết hôn, kết hôn lúc sau, bà tức quan hệ, đứa nhỏ vấn đề, thân thích Trục lý, vợ chồng cảm tình, vân vân, phải trôi qua bắt giam đã có thể càng nhiều. Nếu người yêu người đối tượng, này từng đạo bắt giam cũng không tính cái gì, nếu người không thương đâu? Tiểu thanh, tận chức tận trách, cũng phải chú ý phương pháp mới là, phát sầu nhân có khi là, nào có cả đời không biết lo tư vị người ni, nghĩ muốn khai chút đi.”

“Mỗi người cũng biết đắc nghĩ muốn khai điểm, cũng thật chính có thể nghĩ muốn khai nhân, lại có mấy người?” Tả tiểu thanh minh nhuận trong ánh mắt nổi lên vài tia cười khổ, “Lại nói tiếp dễ dàng làm đứng lên nan a.”

Thượng Hà Thanh lời lẽ tầm thường khuyên: “Ngắm lại trên đường này xin cơm, ngắm lại bệnh viện này thiếu cánh tay thiếu chân, tái cùng chính mình đối lập đối lập, liền dễ dàng nghĩ muốn mở.”

“A, người thật đúng là sẽ tìm nhân đối lập.”

“Không không không, ” Thượng Hà Thanh dùng sức lay động nàng kia khóa đầu nhỏ, “Ta cũng thường lấy chính mình cùng áo ba mã một lần, sau đó ta liền phát hiện ưu thế của mình.”

“Cái gì ưu thế?”

“Ta so với hần bạch nha!”

Tả tiểu thanh phát ra hôm nay thứ nhất thanh cười, hậm hực tâm tình tựa hồ là phân phát như vậy một chút. Có khi, xua đuổi khỏi ý nghĩ cùng luẩn quẩn trong lòng, chỉ tại một ý niệm.

Đầu tháng chín, thời tiết nóng còn chưa tan hết, Thu cô nương mang theo nàng nhẹ nhàng phiêu dật nên bước, bất động thanh sắc đi tới nhân gian, Hạ lão cha đại thể đã mất, rồi lại kéo dài hơi tàn, vì thế, hai binh giao chiến, người lượng nắm tay ta ma kiếm, đánh đập bất diệt nhạc hồ. Thu cô nương cùng Hạ lão cha đều là thực lực phải, nhất thời khó gặp rất cuộc, lâm vào giằng co trạng thái, làm cho lão thiên gia động bất động liền hốt lạnh chợt nóng bị bệnh sốt rét.

Đầu thu không trung, không đủ cao xa, lá cây vẫn là xanh um tươi tốt xanh biếc, buổi trưa đầu dương quang cũng một chút không gọi nhân hỉ, nhưng sáng sớm thái dương bỏ ra màu vàng, chính là phải điệu thấp rất nhiều. Thu hạ chi giao, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày tốt hơn đại, mà sáng sớm một đêm lành lạnh thu ý, làm cho này tòa cổ thành thêm không ít vận thú.

Tới rồi chín tháng, Thượng Hà Thanh khai giảng, thượng lão sư không có cách nào khác cả ngày đi theo Chung Khuynh Trà môn phía sau vòng vo, nàng vui vẻ thiết kế khóa kiện, chuẩn bị văn bản, cũng may ba thước trên giảng đài đại triển kế hoạch lớn.

Thượng Hà Thanh nhất khai giảng, Chung Khuynh Trà mới chính mà bát kinh ý thức được, thượng bác sĩ là một nhân dân giáo sư. Nói thật, nàng cùng Thượng Hà Thanh nhận thức lâu như vậy, nàng thật sự không như thế nào còn thật sự tự hỏi quá Thượng Hà Thanh chức nghiệp vấn đề, các nàng từ lúc quen biết tới nay, Thượng Hà Thanh hơn phân nửa là một bộ chơi bởi lâu lổ, miệng đầy mê sảng, vừa cảm giác ngủ thẳng tự nhiên tỉnh bộ đáng, rảnh rỗi như vậy tán lại không đứng đắn nhân, dĩ nhiên là cái lão sư! Chung Khuynh Trà phủ ngạch nhìn trời, khó có thể tưởng tượng nàng phải đem đệ tử giáo thành cái dạng gì.

Chung Khuynh Trà thực muốn biết Thượng Hà Thanh thượng xin âm dương đến có phải hay không cũng sẽ nói hữu nói vượn, liền tranh thủ thời gian một ngày, đi theo nàng cùng đi trường học.

Thượng khởi ban Thượng Hà Thanh mặc một thân hơi hữu nhân vị chức nghiệp trang, nửa người trên là kiện màu đỏ sậm cổ lật quần áo trong, nửa người dưới là kiện thiên màu trà trung khoản váy, trên chân đăng một đôi cá miệng chén rượu cùng nhuộm da mặt giày cao gót, rất có thực nữ hương vị. Mà sắp sửa làm một ngày đệ tử Chung Khuynh Trà sẽ theo ý hơn, V lĩnh ống tay áo T sơ mi thêm thất phân quần bò thêm vài bạt hải, thanh xuân nguy, Thượng Hà Thanh lần nữa tỏ vẻ nàng nhất thời không thể nhận Chung Khuynh Trà giả vờ thanh xuân, nhạ đặc Chung Khuynh Trà trở mình một đường xem thường.

Tới rồi trường học, Thượng Hà Thanh đình thật nhỏ áo thác, dẫn dắt Chung Khuynh Trà hướng địa bàn của mình tiến quân, thượng bác sĩ đặc ý khoe khoang: “Khuynh trà, nhìn đi, ở trường học của chúng ta, danh nhân rất nhiều, nơi này chính là cái tinh anh tập trung địa!”

“Người không nói ta cũng biết, mặc kệ quốc nội nước ngoài, trường cao đẳng, nhất là trọng điểm trường cao đẳng, nhiều là xã hội tinh anh tập trung địa,” Chung Khuynh Trà vỗ một câu mã thí, theo sát mà, nàng còn nói: “Bất quá, là một nhân cũng ít nhiều sẽ biết một chút, thực đọc chư tử bách gia tinh anh nhóm lớn nhất đặc điểm, chính là muốn sao tử sĩ diện khổ thân, hoặc là thể diện thượng thanh cao, trong bụng có quý. Hà Thanh, người nói đúng không là?”

“Nói rất đúng giống người trong bụng không quý giống nhau, người phải không quý, mới là gặp quý!” Thượng Hà Thanh đem ánh mắt tề thành một cái phùng, “Còn nữa nói, thụ sống hé ra da, nhân sống hé ra mặt, sĩ diện có cái gì không tốt?”

“Ta cũng không nói sĩ diện không tốt. Ta chỉ là cảm thấy được, tử sĩ diện cùng tử không biết xấu hổ thật sự cực kỳ giống một đôi sinh đôi huynh đệ, nếu không người nói một chút, chúng nó có cái gì bản chất khác nhau không có?” Chung Khuynh Trà hỏi rất là khiêm tốn, liền cùng cái học sinh tiểu học hỏi lão sư 1+1 có phải hay không tương đương “Vương” giống nhau.

“Hừ! Người liền khí ta đi, ta không với người không chấp nhận!” Thượng bác sĩ cân nhắc nửa ngày cũng không có thể cân nhắc ra tử sĩ diện cùng tử không biết xấu hổ trong lúc đó bản chất khác nhau, chỉ có thể dùng sức dọa dọa địa, tỏ vẻ nàng thật sự không cùng Chung Khuynh Trà không chấp nhận.

“Người thực sáng suốt!” Chung Khuynh Trà chuyển biến tốt hãy thu, đúng lúc sửa nói lộ: “Đợi lát nữa nhân huynh thượng hoàn khóa, chúng ta cùng đi mua điểm quần áo đi.”

“Nôn, hảo, ta yêu đi dạo phố!”

Đi vào văn phòng, Thượng Hà Thanh cũng không gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa đi vào. Trong phòng làm việc ngồi ba người, hai nam một nữ, đang ở nói thiên đạo địa nói chuyện phiếm, trong đó một cái là cố lỗi. Thượng Hà Thanh cùng bọn họ chung sống một gian văn phòng, trên cơ bản, bọn họ xem như Thượng Hà Thanh ở trường học tối thân mật chiến hữu.

Thượng Hà Thanh nhân duyên vẫn là rất tốt, bọn họ vừa nhìn thấy Thượng Hà Thanh, đều đỉnh nhiệt liệt tiến lên ân cần thăm hỏi, này tứ chừng mười tuổi nhị hôn nam nhân nắm nắm Thượng Hà Thanh thủ, tiếc nuối nói: “Tiểu a, đã lâu không gặp, người như thế nào còn sống nha?” Cái kia tam chừng mười tuổi mang thai mới bốn tháng nữ nhân vỗ vỗ Thượng Hà Thanh cánh tay, âm nói: “, người ta mau sinh rồi, người đặc chuẩn bị tốt chúng ta búp bê lễ gặp mặt!” Bị Thượng Hà Thanh đá một cước cố lỗi, lui lui cổ, trắng đảm nói: “Hà Thanh, người kia uyên ương chân, lại đá ai không có?”

Thượng Hà Thanh hi hi ha ha nói chêm chọc cười, khai đủ liễu vui đùa, nàng đem Chung Khuynh Trà giới thiệu cho mấy người ... kia đồng sự, lẫn nhau cho nhau đánh so chiêu hô sau, mọi người cùng nhau đến nói chuyện phiếm, Chung Khuynh Trà lại phủ ngạch, làm cái đại học lão sư chính là hảo, công tác thể diện, bị người tôn kính, có mang lương ngày nghỉ, nghỉ đông và nghỉ hè lớn lên phải chết, ở văn phòng còn không dùng làm việc, uống nước trà quang nói chuyện phiếm, cỡ nào thật là tốt!

Chung Khuynh Trà ánh mắt là thực mẫn tuệ-sâu sắc, mẫn tuệ-sâu sắc nàng một tá mắt liền nhìn thấu cố lỗi đối Thượng Hà Thanh thích, chính là, nếu thích, vì cái gì hán tọa ly Thượng Hà Thanh xa như vậy đâu? Hơn nữa, cố lỗi nhất khai khởi Thượng Hà Thanh vui đùa, sẽ hữu ý vô ý sau này na mông, điểm ấy làm cho Chung Khuynh Trà cảm thấy được tương đương quái dị.

Khoảng cách đi học thời gian còn có thập phần chung, có khóa lão sư đi đi học, không khóa lão sư tiếp tục nói chuyện phiếm, Thượng Hà Thanh có khóa, nàng mang theo ngâm vào nước trà ngon thủy tinh chén trà, dẫn Chung Khuynh Trà chậm rì rì hưởng hợp đường lý đi.

Trên đường, Chung Khuynh Trà hỏi: “Cố lỗi thích người đi?”

“Hắn là đi, ai biết.” Thượng Hà Thanh không chút để ý địa nói.

“Ta thấy thể nào hắn có điểm sợ người nha?”

“Úc! Ta đã quá hắn con cháu cái một cước, nghĩ đến là đã sợ.”

“Vi thôi đã?”

“Hắn ăn rau hẹ uống ngay rượu, còn hút yên, hôn ta! Hừ! Huân tử ta!” Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Thượng Hà Thanh một hồi thủ chuyện cũ trung kia sang nhân món ngon tuyệt vời, không khỏi nắm cái mũi, cứ việc trong không khí cũng không có từ yên vị mùi rượu rau hẹ vị hỗn tạp lên bom bay.

Chung Khuynh Trà vẫn nghĩ đến Thượng Hà Thanh nụ hôn đầu tiên là chính mình, náo loạn nửa ngày không phải! Nhất oa toan dấm chua ở Chung Khuynh Trà đáy lòng mãnh liệt mệnh mông, nàng tức giận hỏi: “Có phải hay không hắn không ăn rau hẹ không uống rượu không hút thuốc, người sẽ không đá người ta?”

“Chung Khuynh Trà! Lão nương là kỹ năng bơi dương hoa người sao?” Thượng bác sĩ khí phần phạt lạp nhắm thẳng cổ họng trong mắt quán, thiếu chút nữa khí mạn cái mũi mắt.

“Ta bắt quá là tùy tiện hỏi hỏi, tiểu người này kính mà!” Vừa thấy Thượng Hà Thanh sinh khí, Chung Khuynh Trà chạy nhanh hồng: “Đừng nóng giận thôi, các người cả ngày ở một cái văn phòng, vẫn không thể làm cho ta ha ha dấm chua?”

Vừa nghe Chung Khuynh Trà ghen tị, thượng bác sĩ mặt mày hớn hở, cũng hết giận: “Được rồi, ta tha thứ người lúc này, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa.”

“Kia...” Chung Khuynh Trà thấp giọng hỏi: “Còn có ai thân quá người?”

“Khả hơn!” Thượng Hà Thanh tựa đầu oai hướng về phía một bên, “Cha mẹ ta ông nội của ta ta nãi nãi, bà nội đều thân quá.”

“Trừ hắn ra nhóm!”

“Trừ hắn ra nhóm chính là người! Họ Chung, người đừng không biết đủ, lão nương nụ hôn đầu tiên lại không phải cố ý buộc!” Thượng bác sĩ nhiệt huyết sôi trào toàn nắm tay lay động cánh tay, mới vừa tiêu rưng khí lại dâng lên đến, “Ta cũng không giống người có nhiều như vậy phong lưu trái, lão nương là thật đáng hoàng con gái! Người tái nghĩ ngờ của ta bằng thanh ngọc khiết, ta khiến cho người nếm thử, chút trong truyền thuyết bạo lực gia đình!”

“Bạo lực gia đình... Thượng đồng chí! Ta nếm còn ít sao? Ngài cái gọi là nắm bả vai dấm lưng loại nào không phải bạo lực gia đình? Quả thực là bạo lực gia đình N lần phương.” Chung Khuynh Trà giống như thực thích xem Thượng Hà Thanh sinh khí, cố ý nhạ lộng nàng.

“Nôn! Người ghét bỏ ta! Ta không mặt mũi thấy người! Người theo giúp ta tử!” Ngắn ngủn vài giây đồng hồ nội, thượng sư thái sinh khí so với đời này thêm đứng lên còn nhiều, nàng quả thực không có cách nào khác sống! Nàng giữ chặt Chung Khuynh Trà tay áo liền hướng phía trước cửa sổ đi, nghiêm nhiên một bộ phải nhảy lầu tư thế.

Chung Khuynh Trà sau này lui: “Không cần, ta không cần...”

Thượng Hà Thanh đi phía trước túm: “Đến thôi, mau tới thôi...”

“Bình tĩnh một chút, người bình tĩnh một chút, nơi này không phải phát xuân trường hợp...” Chung Khuynh Trà có tật giật mình dường như chung quanh ngấm ngấm, hoàn hảo, hàng hiên lý không ai, hoàn toàn có thể nhả ra khí. Nàng nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực, trịnh trọng nói: “Hà Thanh, ta phải với người ước pháp tam chương.”

Thượng Hà Thanh không lăm nhiệt tâm ra bên ngoài bính một chữ: “Nói.”

Chung Khuynh Trà đếm trên đầu ngón tay, một chữ nhất châu nói: “Thứ nhất, không được loạn sinh khí, thứ hai, không được đồ ngốc, đệ tam, không được chẳng phân biệt được trường hợp phát cẩu!”

“Hừ! Ta cũng với người ước pháp tam chương, chỉ cần người có thể tuân thủ của ta, ta nhất định cũng có thể tuân thủ của người.”

“Người nói.”

Thượng Hà Thanh tiểu hồng miệng cùng cái tiểu bồn máu đường như quyết quyết , nói: “Thứ nhất, không được chọc ta loạn sinh khí, thứ hai, không được chọc ta đồ ngốc, đệ tam, không được nhạ đắc ta chẳng phân biệt được trường hợp phát cẩu!”

“Ta tai điếc, ta cái gì cũng không có nghe gặp!” Chung Khuynh Trà che cái lỗ tai, đúng lý hợp tình nói.

55. Chương 55

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà một bên đánh chuyện mắng tiểu, một bên ma cộ xát cộ hướng hợp đường trong phòng học đi, ly đi học còn có năm phút đồng hồ, các nàng tuyệt không cấp, thời gian thực sung túc, mặc dù giống rùa giống nhau đi cũng sẽ không chậm trễ sự, hưởng hồ, chậm trễ xong việc cũng không có quan hệ gì, ở đệ tử trước mặt, lão sư có bị trễ đặc quyền.

Đi vào hợp đường phòng học, các cũng đã đến đông đủ , trong phòng cũng không im lặng, một đám hoặc viên hoặc dài hoặc phương đầu nhỏ qua lại nữa, ô ô nha nha nhỏ giọng nói chuyện.

Thượng Hà Thanh làm cho Chung Khuynh Trà ngồi ở phòng học phía sau, đỡ phải nàng vừa nhìn thấy người ta liền phân tâm, Chung Khuynh Trà thực không nghe lời ngồi xuống số dương thứ nhất sắp xếp một người duy nhất không vị thượng, ngồi ở phía sau còn tại sao có thể nhìn đến Thượng Hà Thanh đâu? Nàng cũng không nên đi! Đối này, thượng đồng chí tỏ vẻ nàng rất muốn một hơi cắn chết Chung Khuynh Trà.

Mặc kệ Chung Khuynh Trà ngồi ở phía trước vẫn là phía sau, khóa là phải được với , thượng lão sư chưa bao giờ hiểu được khó xử đệ tử, nàng cũng không điểm danh, thể thức hóa làm cho mọi người yên lặng một chút, trực tiếp bắt đầu bài giảng.

Không thể không nói, Thượng Hà Thanh thượng xin âm dương đến vẫn là đỉnh giống cái lão sư , xem kia tự nhiên hào phóng mỉm cười, nghe kia thân cùng hài hước lời nói, tiểu kia vừa đúng tứ chi động tác, nhất cử nhất động đều bị lộ ra thái độ làm người gương tốt phong phạm, Chung Khuynh Trà vô luận như thế nào cũng không có thể đem hiện tại Thượng Hà Thanh cùng trong ngày thường miệng đầy chạy xe lửa Thượng Hà Thanh liên lạc với cùng nơi đi.

Do vì khai giảng lúc sau thứ nhất lễ khóa, Thượng Hà Thanh mang lại là đại nhất, nàng ở lớp học thượng làm đơn giản tự giới thiệu về sau, cũng không có trực tiếp bổn nhập chương trình học chủ đề, mà là mở ra hé ra Trung Quốc bản đồ, trong trẻo nói: “Ở giảng bài phía trước mọi người hẳn là trước đối chúng ta của này chương trình học có cái bước đầu hiểu biết, Trung Quốc mỹ thuật tạo hình sử, danh như ý nghĩa, một là chỉ Trung Quốc, hai là chỉ mỹ thuật tạo hình, tam là chỉ lịch sử, NGHĨA thượng mỹ thuật tạo hình là theo nhân loại sinh ra mà sinh ra , theo nào đó ý nghĩa thượng nói, nhân loại lịch sử cũng là nhất bộ nhân loại mỹ thuật tạo hình sử, nhân loại không có cùng chủng tộc cùng bất đồng văn minh khởi nguyên, này hàm quát mặt tương đối lớn, chúng ta hiện tại chỉ nhằm vào Trung Quốc mỹ thuật tạo hình đến học tập, muốn học tập ngoại quốc mỹ thuật tạo hình sử , thỉnh tại hạ lễ khóa nghe các người cổ Lôi lão sư phần khích diễn giải, cổ Lôi lão sư là một anh đẹp trai, đồng tính cùng xích khác phái cùng hút, phỏng chừng đang ngồi Tiểu cô nương nhóm hẳn là thích hẳn khóa, hiện tại xin mời các vị nam nữ tiên sinh nhóm nhậm nại trong chỗ lát chấp nhận một chút, trước tới nghe một chút ta đây cái thiếu phụ luống tuổi có chồng khóa đi. Định thi nghiên , ta đề nghị tất cả mọi người đến còn thật sự làm làm bút ký, nói không chừng tứ năm lúc sau có thể bính chuẩn vài đạo khảo đề. Không định thi nghiên , đối cửa này khóa cũng không nhiều

lắm hứng thú , thỉnh mọi người nhớ kỹ phía dưới mấy câu nói đó: tiểu sao là kiên định động lực, đạt tiêu chuẩn là cao thượng mục tiêu, bình tĩnh là cơ bản cam đoan, ba người phối hợp phát triển, xúc hài hòa.”

Lớp học thượng các đều nở nụ cười, Chung Khuynh Trà cười lắc đầu, quả thực, không thể đối thượng lão sư miệng ôm quá lớn hy vọng.

Đãi tiếng cười bình tĩnh, Thượng Hà Thanh chỉ vào phim đèn chiếu thượng Trung Quốc bản đồ, đi lên đã nói: “Chư vị thỉnh xem, đây là một chỉ kê, chúng ta đều là này chỉ kê hạ đản.”

Thượng Hà Thanh vừa dứt lời, các mà bắt đầu cười vang , ngay cả nghĩ muốn quân nhân đào ngũ đệ tử cũng ngừng đầu lên, chờ đợi Thượng Hà Thanh còn muốn nói cái gì đó.

“Kê cùng cát, ở rất dài một thời gian ngắn nội, ở Trung Quốc truyền thống văn hóa trung, kê vẫn là một lời ca ngợi, nó là mười hai địa chỉ thành viên một trong, là thân thể bất phạm linh cấm, từ xưa đến nay có vô số họa sĩ đối nó ưu ái, tề bạch thạch, từ bi hồng chờ đại sư đều tăng lấy kê vi đề tài làm tranh thủy mặc. Thành Hoá đấu màu kê hang chén cũng đều là lấy kê là việc chính đề, kê hang chén là hoàng đế ngự dụng chén rượu, khả là phi thường đáng giá.” Thượng Hà Thanh tiểu má lúm đồng tiền nhất vệt sáng, trêu ghẹo nói: “Các ngươi tuổi còn trẻ , tư tưởng không cần không thuần khiết, này kê phi bỉ kê, đều muốn người nào vậy? Vạn nhất cuộc thi thời điểm ta ra cái đề mục kêu ‘ luận kê ’, các ngươi đều lưu loát viết tiểu thư, mà không viết bạch núi đá người có tên bức tranh, đến lúc đó ta cũng thật không đành lòng cho các ngươi đánh đạt tiêu chuẩn.”

Các lại là một mảnh cười to, có ba năm cái có điều,so sánh thông minh đệ tử cầm lấy bút, ở bút ký thượng viết xuống “Kê —— tề bạch thạch” vài cái tri thức điểm, làm tốt cuối kỳ cuộc thi làm chuẩn bị.

Thượng Hà Thanh thanh thanh cổ họng, nói: “Này chỉ kê có 23 cái tỉnh 5 cái khu tự trị 4 cái thành phố trực thuộc trung ương cùng hai cái đặc biệt khu hành chính, tổng cộng 960 vạn ki-lô-mét vuông, có thể nói như vậy, tại đây chỉ kê mỗi một cái mạch máu mỗi một cái xương cốt mỗi một tế bào thượng đều có khả năng khả điểm địa phương, mà chúng ta phải giảng mỹ thuật tạo hình sử, liền rải tại đây chỉ kê lớn nhỏ trong kinh mạch. Cho các ngươi đầu đầu Mark lão gia gia nói làm việc phải hiểu được trọng điểm, này chỉ kê trọng điểm chính là nó hai cây động mạch chủ —— Hoàng Hà cùng Trường Giang, chúng ta văn minh liền khởi nguyên vu nơi này, chúng ta mỹ thuật tạo hình sử cũng khởi nguyên vu nơi này, ở trọng điểm phía trước chúng ta sẽ đối toàn cục có cái thân thể to lớn nhận thức, chúng ta cửa này khóa là ẩn lịch sử triều đại đến phân chia , nhưng nhất phương khí hậu dưỡng nhất phương nhân, ở đại triều đại phân chia hạ chúng ta cũng không có thể xem nhẹ địa lý sai biệt, các vị thiên chi kiêu tử đều là đến từ ngũ hồ tứ hải, phía dưới chúng ta trước ẩn tình đến đối Trung Quốc mỹ thuật tạo hình sử tiến hành một lần đại càn quét, làm trong đầu có chính thể ẩn tượng về sau, tái học tập khởi việc nhỏ không đáng kể đến, sẽ làm ít công to, cũng dễ dàng phân ra chủ yếu và thứ yếu nặng nhẹ. Đang ngồi có nguyên quán là Thiểm Tây cùng học sao? Có nói thỉnh nhắc tay.”

Một vị cao cao gầy gầy nữ cùng học giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh gật gật đầu, nói: “Thiểm Tây tốt, 80 vạn năm trước người vượn Lam Điền bắt đầu chế tạo nguyên thủy công cụ, lục ngàn năm tiền bán sườn núi nhân bắt đầu chế tạo gốm màu, bán sườn núi gốm màu nghệ thuật thành tựu phi thường cao, điển hình đại biểu là người mặt cá văn bồn, họa sĩ đại biểu có thịnh đường thời kì trương huyền đảo luyện đồ cùng quốc quốc phu nhân du xuân đồ , thỉnh các vị ở khóa sau chú ý một chút này hai bức họa, về sau học tập khởi tùy đường thời kì mỹ thuật tạo hình sử tới cũng hảo có cái ẩn tượng. Tối có thể đại biểu Trung Quốc nữ tính hình tượng một thể hệ hiện sau trường tôn hoàng hậu tựu ra sống ở Trường An, Thiểm Tây cô nương hàm hậu chất phác, biết rõ đạo lý cổ đại cục, nam các học sinh phải nhiều hơn ưu ái yêu.”

Các lại nở nụ cười, Thượng Hà Thanh hữu ý vô ý tảo liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà, lại hỏi: “Có nguyên quán là Sơn Tây sao?”

Một vị trát đuôi ngựa biện nữ cùng học giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh nói: “Sơn Tây tốt, Sơn Tây có tây hầu độ văn hóa cùng đình thôn văn hóa di chỉ, có Tinh Vệ lấp biển, Nữ Oa bổ ngày cùng vũ tạc mạnh cánh cửa thần thoại truyền thuyết, Nghiêu Thuấn vũ đều tăng ở Sơn Tây nam bộ lập thủ đô, nói Sơn Tây là Hoa Hạ văn minh nổi bật không vì quá. Thơ phạt vương duy là Sơn Tây kỳ huyền nhân, trừ có nước từ trên núi chảy xuống luận cùng nước từ trên núi chảy xuống bí quyết hai bản hội họa lý luận sáng tác, ngày sau ta sẽ đem trung kinh điển đoạn hướng mọi người làm ra phân tích. Sơn Tây từ xưa ra mỹ nữ,

không nói đến tứ đại mỹ nữ lý điều thiên cùng dương ngọc hoàn nguyên quán đều ở Sơn Tây, mà ngay cả chưa từng có ai sau vô người tới một thế hệ nữ hoàng Vũ Tắc Thiên nguyên quán cũng là ở Sơn Tây, các nàng cùng luôn luôn không biết ngày cao bao nhiêu địa có bao nhiêu hậu đại hàn dân quốc chính là một chút thân thích quan hệ cũng không có .”

Một vị nam cùng học ở dưới lớn tiếng nói: “Đúng vậy! Hàn Quốc nhân không biết xấu hổ không tao, chung quanh làm thân thích!”

Các một trận cười to, đi theo chính là một trận châu đầu ghé tai thảo luận, Chung Khuynh Trà nâng má không lên tiếng, chỉ theo cười. Bất giác trung, lớp học nhưng lại tiến nhập một cái tiểu cao / triều.

Thượng Hà Thanh làm cho đệ tử lẳng lặng, nàng một bên nâng chung trà lên uống điểm trà, hảo nhuận nhuận cổ họng, một bên cực nhanh chóng , dùng khóe mắt hiểu rõ Chung Khuynh Trà, lại hỏi: “Có Giang Tô sao?”

Một vị mang theo kính đen nam cùng học giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh nói: “Giang Tô tốt, đất lành, thiên đường của nhân gian, từ xưa văn nhân xuất hiện lớp lớp, mỹ thuật tạo hình đại biểu nhân vật có cổ khai chi Đường bá hổ trịnh cầu gỗ từ từ, những người này vật động bất động liền theo kịch truyền hình trung xuất hiện, mọi người phải là rất quen thuộc , nếu đối bọn họ chưa quen thuộc, nên tha đi ra ngoài đánh ba trăm đại bản , đều là Giang Tô nhân, bọn họ tác phẩm trung tính chung cùng cá tính, về sau chúng ta hội từng cái giảng đến. Giang Tô nam tử nhiều văn nhã, phong lưu chi sĩ cũng không ít, nữ các học sinh phải cùng Giang Tô nam hài nói thương yêu, khả nhất định phải nhanh nắm chặt đánh để phòng hồng hạnh ra tường a. Có Hà Nam sao?”

Một vị trên mặt vi đột một tiểu hắc chí nam cùng học giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh nói: “Hà Nam tốt, Hà Nam có danh văn hoá Ngưỡng Thiều, nhị bên trong văn hóa cùng hoàng đế quê cũ. Hà Nam danh nhân sở bất thắng sở, hoạ sĩ đại biểu có bức tranh thánh ngô đường, tác phẩm tiêu biểu là thiên vương đưa tử đồ , tám mươi bảy thần tiên cuốn cùng Khổng Tử đi giáo giống . Hà Nam ra tài nữ, bác học đa tài vận mệnh nhấp nhô thái văn cơ chính là Hà Nam nhân, mọi người đối thái văn cơ như vậy nữ tử phải kính trọng tái kính trọng mới là. Có Tứ Xuyên sao?”

Một đám đầu không tính cao nhỏ xinh nữ sinh giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh nói: “Tứ Xuyên tốt, nơi giàu tài nguyên thiên nhiên, danh thắng phần đông, Tứ Xuyên có lấy ba sao đôi văn minh vi đại biểu cổ thực văn minh, đông sườn núi cư sĩ tô thức sống ở Tứ Xuyên, hần ở giới hội hoạ khai sáng hồ châu bức tranh phái, hoạ sĩ đại biểu có các vị biết rõ quốc hoạ đại sư mở lớn ngàn, tác phẩm tiêu biểu có Trường Giang ngàn dặm đồ cùng yêu ngân hồ . Tứ Xuyên nhiều thiên tài, cô gái xinh đẹp lạnh lợi, nam hài thông minh linh hoạt, là giao hữu tốt nhất lựa chọn một trong, có Sơn Đông sao?”

Tọa ở bên trong một loạt một nam một nữ hai cái cùng học giơ lên rảnh tay, Thượng Hà Thanh nói: “Sơn Đông tốt, lỗ mạnh chi hương, lễ nghi chi bang, Sơn Đông có bắc tân văn hóa, nền văn hoá Đại Văn Khẩu cùng văn hoá Long Sơn, tổ có ‘ cao nhường ngàn dặm ’ mỹ dự. Sơn Đông danh nhân ùn ùn, mỹ thuật tạo hình đại biểu là trương chọn ra đoan, hần dưới ngòi bút thanh minh thượng hà đồ tín tưởng các vị đều là nghe nhiều nên thuộc, về này bức hoạ ngày sau chúng ta hội làm trọng điểm phân tích, Sơn Đông nam nhân nhiều nho nhã, Sơn Đông nhiều nữ nhân tú lệ, đang ngồi các vị cần phải dài ở ánh mắt, kiểm tốt chọn yêu! Có Chiết Giang sao?”

...

Này đường khóa, ở Thượng Hà Thanh dưới sự hướng dẫn của, tiếng cười không ngừng, đệ tử cùng lão sư trong lúc đó hồ động lên, cơ hồ mỗi một học sinh đều đang chờ đợi lão sư đánh giá nhà mình hương, gặp được có tranh luận vấn đề, liền nhắc tay vấn đề, lớp học thượng là nhất phái nhiệt khí hướng lên trời.

Ngồi ở trước nhất sắp xếp Chung Khuynh Trà, nhìn Thượng Hà Thanh ở lớp học thượng tiêu sái tự nhiên thành thạo bộ dáng, nhất thời có điểm đại ra . Nhất lễ khóa xuống dưới, Thượng Hà Thanh mang theo hoà nhã mà hiên ngang thần khí, vẫn chậm rãi mà nói, không có xem qua liếc mắt một cái giáo tài, đối đệ tử đưa ra vấn đề đối đáp trôi chảy, nàng sợ hãi than vu Thượng Hà Thanh đối Trung Quốc này khối thổ địa khắc sâu hiểu biết, sợ hãi than vu Thượng Hà Thanh đối mỹ thuật tạo hình sử kia thuộc như lòng bàn tay thuận tay nhấc ra tài ăn nói, nàng ngóng nhìn Thượng Hà Thanh kia trương ôn hòa miệng cười, nhưng lại

mất thần. Người như vậy, vạn nhất thất thủ sai qua đi, vậy rất thực xin lỗi chính mình , Chung Khuynh Trà kiên định tín ngưỡng —— yêu rồi cuộc.

Nhất đường khóa sau khi kết thúc, Thượng Hà Thanh một ngày công tác xem như viên mãn hoàn thành, nàng không có tái quay về văn phòng, mà là hưng trí bừng bừng cùng Chung Khuynh Trà áp nổi lên đường cái, cuống nổi lên đường cái.

Đi xuống bậc giảng Thượng Hà Thanh lại khôi phục nàng không đứng đắn kiêu da mặt dày nguyên hình, nàng lần nữa hỏi Chung Khuynh Trà: “Của ta khóa thể nào? Nôn, nhất định thập phần hảo, đúng không?”

“Đối, thập phần đối!” Chung Khuynh Trà cứng chịu nịch cười, nói: “Ta mua quần áo cho người, làm như thưởng cho, thể nào?”

“Hảo!” Thượng Hà Thanh không khách khí chia chia bên cạnh một nhà nội y điểm, nói: “Trước đến nơi đây biên nhìn xem.”

Nội y điểm không coi là nhỏ, đủ loại kiểu dáng nội y đều có, sa hoa , chất lượng thường , kêu gọi, tình thú ... Muốn cái gì dạng có nhiều. Chung Khuynh Trà đối nhà này điểm thực vừa lòng, nhưng làm cho nàng đau đầu chính là, Thượng Hà Thanh chỉ tại phim hoạt hoạ nội y kia một khối qua lại chuyển, Chung Khuynh Trà nhin không được nói ý kiến: “Hà Thanh, người có thể hay không đổi cái phong cách? Người xem bên kia đã lớn nội y, nhiều xinh đẹp a!”

“Xinh đẹp sao? Không biết là!” Thượng Hà Thanh tay mắt lanh lẹ bắt tam con tiểu quần lót đến, trong đó một cái quần lót thượng ấn vài cái chân bó ấn, một cái thượng ấn hai tiểu trụ, một khác con thượng ấn một con khằng cây cải củ đại con thỏ, nàng cầm quần lót qua lại khoa tay múa chân: “Thật là đẹp mắt! Đáng yêu thấu ! Xuyên thấu trên người của ta hội càng đáng yêu! Khuynh trà, ta mua tam con, người một cái, hai ta con, dấu chân về người, heo cùng con thỏ về ta, ngô, cứ như vậy.”

Thượng Hà Thanh trong lời nói dẫn tới đứng ở một bên niên kỉ khinh nữ nhân viên cửa hàng khách cười không ngừng, Chung Khuynh Trà chính là một chút cũng cười không nổi, cái gì gọi là mất mặt? Nàng xem như cảm nhận được một chút.

Cuối cùng Thượng Hà Thanh mua ngũ kiện nội y, hai kiện văn hung, một đen một trắng, thực thành thực, tam kiện quần lót, dấu chân tiểu trụ cùng con thỏ, thực ngây thơ. Chờ đi ra nội y điểm, Chung Khuynh Trà lại nhin không được nói ý kiến: “Hà Thanh, người cả ngày nửa người trên muốn làm phong tình vạn chủng, nửa người dưới muốn làm ngây ra như phỗng, không biết là rất không hài hòa sao? Không nói gạt người, mỗi lần nhìn đến người mặc phim hoạt hoạ khổ khổ, ta đều có dự đoán đồng tội ác cảm, nếu không người kia trái cây đã thành thực, ta quả thực phải cắt cổ tự sát!”

“Người không thích ta mặc phim hoạt hoạ nội y?” Thượng Hà Thanh câu hỏi lý pha là có điểm uy hiếp ý tứ hàm xúc.

“Đây cũng không phải, ý của ta là nói, người nên thường thường thay đổi phong cách, ” Chung Khuynh Trà bài khai nhu toái địa giảng đạo lý: “Người xem, người hảo hảo đáng người, trời sinh móc treo quần áo, tại sao có thể lão mặc phim hoạt hoạ đâu? Nữ nhân thôi, hẳn là thường xuyên biến hóa mặc quần áo, không cần luôn một loại kiểu dáng mặc vào đến không để yên, đúng không?”

“Người nói rất đúng, ” Thượng Hà Thanh thực nhận chân cho khằng định, tiếp theo, nàng lại hạ một đạo thánh chỉ: “Như vậy đi, về sau ta mặc của người thành thực phong cách, người mặc của ta đáng yêu phong cách, hai ta không có việc gì liên đối mặc, cái này gọi là tình thú!”

“Ta không mặc phim hoạt hoạ !” Chung Khuynh Trà đầu lay động cùng trống bỏi dường như.

“Không được!” Thượng Hà Thanh khởi xương oai vũ: “Ta cho người mặc người phải mặc! Không được không nghe lời! Nôn, ta khát , khuynh trà, bên kia có bán thủy , người đi giúp ta mua bình nước khoáng lại đây.”

“Cùng nhau qua đi mua thật tốt.”

“Không cần, người đi mua, ta chờ người, cái này gọi là tình thú!”

“Gặp quỷ tình thú!”

Thừa dịp Chung Khuynh Trà đi mua thủy công phu, Thượng Hà Thanh lại rất nhanh chạy trở về nội y điểm, ở nhân viên cửa hàng giới thiệu hạ, mua một bộ đỉnh khêu gợi lồi ti nội y, Chung Khuynh Trà nói qua trong lời nói, Thượng Hà Thanh vẫn là thực đế ý, nếu Chung Khuynh Trà thích thành thực phong cách, nàng cũng liền không ngại đem “Thành thực phong” mặc cho Chung Khuynh Trà xem, nữ vi duyệt mình giả mặc thôi.

Đi dạo phố động lực là vô cùng lớn, hai người vẫn đi dạo đến tối mới chuẩn bị trở về gia, mua nhất đồng lớn ăn dùng là, Thượng Hà Thanh mặc chính là giày cao gót, đi dạo ban ngày phố, ngồi xuống đến trên xe mới phát hiện một thằng không dậy nổi thất lưng đến, lưng mí mắt một tá cái, đã nghỉ ngủ. Mặc vải bạt hài Chung Khuynh Trà nếu so với nàng tốt hơn rất nhiều, Thượng Hà Thanh trạng thái, là khai không được xe, chỉ có thể từ Chung Khuynh Trà làm lái xe, chở nhắm mắt liền ngủ Thượng Hà Thanh nhanh như chớp chạy trở về gia.

Thượng Hà Thanh ngủ rất quen thuộc, Chung Khuynh Trà không đành lòng đánh thức nàng, khả cũng không có thể từ nàng ngủ đi xuống, đành phải nhẹ nhàng vỗ vỗ Thượng Hà Thanh mặt, nói: “Hà Thanh, về đến nhà, nên xuống xe.”

Thượng Hà Thanh mơ mơ màng màng than thở: “Đừng sao, vậy.”

Thượng Hà Thanh bộ dáng thực đáng yêu, Chung Khuynh Trà nhìn thích, trong lòng rung động dạng, liền thấu qua đi thân mật của nàng, nhất thân hai thân tam thân, thân ra nhiệt tình, thân mật đã muốn thỏa mãn không được cơ bụng đói, nàng đơn giản đem Thượng Hà Thanh cúi đến trước ngực đầu bàn đứng lên, bắt được miệng thân cái đủ.

Thượng Hà Thanh hoàn toàn là bị Chung Khuynh Trà hôn môi cấp nghẹn tỉnh, tỉnh về sau, nàng thẳng tắp thất lưng, hướng lên trên ngưỡng cửa đầu, né tránh Chung Khuynh Trà hôn, nói: “Ta tỉnh, đi lên lầu đi.”

“Không vội,” Chung Khuynh Trà kia hai hàng tiểu nha khăng Thượng Hà Thanh cổ, tay trái bắt tri bất giác hướng Thượng Hà Thanh vấy lý chui, qua lại quấy rầy cặp kia trắng mịn nị chân, tay phải tắc cách mỏng manh quần áo chà đạp Thượng Hà Thanh hung, nàng trên tức bàn nói thầm: “Hà Thanh chi nữ, trắng mịn nếu như tắc thượng tô.”

“Đừng hồ nháo!” Thượng Hà Thanh dè lại Chung Khuynh Trà thủ, chỉ đảo mắt châu, bất động cổ hướng hai bên nhìn một cái, nói: “Ồ trên xe đâu, bị người thấy nhiều không tốt!”

“Không ai, nhìn không thấy,” Chung Khuynh Trà hôn Thượng Hà Thanh miệng, không hề làm cho nàng nói chuyện, vấy trong vòng lộ sơn chi thảo cũng tăng lớn khiêu khích động tác.

Vài lúc sau, Thượng Hà Thanh thân mình bắt đầu miểu xa vời mang nhấp nhoáng vài giờ ánh lửa, nhưng đối hoàn cảnh lo lắng cũng là buộc nàng thanh tỉnh, nàng đột nhiên có một chút không thể tự lập, là thiếu đốt hảo đâu? Vẫn là tắt lửa hảo?

Cuối cùng vẫn là lý trí chiếm thượng phong. Nàng dùng sức túm ra Chung Khuynh Trà kia thâm nghĩ hướng quần lót lý lưu loan thủ, rất nhanh mở cửa xe, nhảy xuống tới, sắc giọng: “Chung Khuynh Trà! Nơi này cách phòng ngủ liền như vậy vài bước, người liền như vậy không kịp đợi?”

“Ta sợ người không kịp đợi,” Chung Khuynh Trà theo sát xuống xe, nàng cùng cái yêu tinh dường như chọn mi, đem giờ tay lên, phóng tới cái mũi dưới nghe thấy vừa nghe, quỷ bí thân thân đầu lưỡi: “Đều ướt...”

“Nôn! Người bắn, đánh cho ta ngụ ở!” Thượng Hà Thanh khuôn mặt nhỏ nhắn nhất mã thủy nhiễm đỏ thắm, ngược lại, của nàng tiểu não qua hoặc như là bị lôi mãnh bổ một đạo đường như, hốt bốc lên khói đen, ánh kia trương tiểu mặt đỏ, gọi người phân không rõ là xấu hổ vẫn là cấp, nàng liếm liếm môi, lẩm bẩm: “Ấn, này ít nhất chứng minh người nói sai rồi một sự kiện, người nên hướng ta giải thích.”

“Chuyện gì?”

Thượng sư thái cắn chặt răng, ắn nhẩn mà đau kịch liệt nói: “Lão ni nửa người dưới, đều không phải là gây ra như phỏng!”

“Một chút không tồi, là ta hình dung không đến vị, ta hướng người giải thích, ” Chung Khuynh Trà thiên gặt đầu, chân thành phụ họa: “Mất bò mới lo làm chuồng, ta một lần nữa sữa đúng, thân mến, ngài chỗ kia, động nếu thỏ chạy, giấu phong uẩn vũ, quả thực chính là cái hỏa được dừng, một chút liền tặc!”

56. Chương 56

Ở thuộc loại ẩm ôn đới đại lục tính khí hậu gió mùa phương bắc, nếu hỏi mọi người thích nhất người nào mùa, tin tưởng có không ít người hội trả lời mùa thu. Phương bắc hạ, rất lửa nóng, nhiệt đến tùy tiện hướng đường cái thượng ném trứng chim, nó lập tức có thể giúp người chữ thành thực, nhiều tính khí than! Phương bắc đông, rất rét lạnh, bao bánh chèo, hướng ngoài phòng nhất phóng, không dùng được vài có thể đông lạnh đặc bang bang cứng rắn, có thể nói hoàn mỹ tốc đông lạnh! Mà phương bắc xuân, phong lại quá lớn, giả như chính là đơn thuần quát phong, mọi người còn có thể chịu được, cố tình nó thích bí mật mang theo chút bụi đất, hừ, ai thích nhất khu cái mũi mắt chính là đây tay nê đâu! Chỉ có ôn hoà không nhiều lắm phong thu, nhất thảo nhân hi.

Phương bắc thu, tới thực thông thả, hơn nữa, dừng lại thời gian rất ngắn tạm. Mặc kệ nói như thế nào đi, tới rồi chín tháng để, xấu hổ Thu cô nương kia xinh đẹp đáng người, cuối cùng bắt đầu ở nhân gian bày ra. Loa đường như vinh quang buổi sáng là Thu cô nương cười mở mặt, lại đại lại tử cây nho là Thu cô nương như nước trong veo mắt, đỏ bừng quả hồng là Thu cô nương thịt đỏ đỏ cái miệng nhỏ nhắn thần, giòn ngọt tiểu táo là Thu cô nương nhếch lên tiểu mũi. Thu cô nương không riêng bộ dạng đẹp, mặc cũng tốt lắm xem, tuyết trắng đám mây là của nàng phi bạch, thanh có thể thấy được để bích thủy là hồng của nàng mang, không nhiễm một hạt bụi trời xanh là của nàng tay áo sam, tiểu kia rơi xuống đất hạ thường thượng, còn sao nhiều điểm tú liệt miệng thân nhạc cây lữ, cỡ nào đáng yêu!

Vì đi theo Thu cô nương nên bước, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh thu hồi mùa hè xiêm y, thay thu trang. Hai nữ nhân cùng một chỗ cuộc sống là tối tình tiền chuyện, bởi vì quần áo giấy có thể đổi mặc (chuyên chỉ vóc người không sai biệt lắm nữ đồng bào), trang sức đồ trang điểm có thể xài chung. Đồng thời, hai nữ nhân cùng một chỗ cuộc sống cũng là tối lãng phí tiền chuyện, bởi vì nữ nhân trời sinh yêu cách ăn mặc, đổi tử quần áo lý quần áo, hài quý lý hài, trang sức hạp lý trang sức cùng trang điểm trên bàn đồ trang điểm, vĩnh viễn chỉ ngại ít, chê ít.

Thường thường, các nữ nhân nhìn thấy vừa gì đó, mặc kệ hữu dụng vô dụng, mặc kệ có thể xử dụng vài ngày, dù sao, vô luận như thế nào đặc mua xuống dưới, nếu không trong lòng ngứa, lão nhớ thương không bỏ xuống được, phải không thế nào nói nữ nhân tiền tốt nhất kiếm đâu! Lăng Gia cùng Lộ Lộ là như thế, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh cũng là như thế, tính tiền chính là các nàng, lãng phí tiền cũng là các nàng, ai kêu người ta là nữ nhân đâu, chuyện có thể nguyên.

Theo thời tiết càng phát ra di nhân, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh cuộc sống gia đình tạm ổn cũng trôi qua càng phát ra làm dịu. Đi làm thời điểm, hai người liên tiếp gọi điện thoại hoặc phát tin nhắn, vì Trung Quốc đi động bay lên làm ra không thể xóa nhòa cống hiến, mất đi nặc cơ á chất lượng luôn luôn vang dương dương, nếu không thế nào cũng phải bị các nàng đánh bạo biển không thể. Tan tâm thời điểm, hai người hoặc là người đón ta, hoặc là ta đón người, hoặc là ai cũng không tiếp ai —— ước hẹn rạp chiếu phim.

Bởi vì hai người đều có đều tự phòng ở, cho nên hai người cũng còn có hai cái gia, hôm nay đi người chỗ, ngày mai đến ta đây mà, qua lại mở ra xe đẩy buôn bán chạy, lại vì Trung Quốc đầu mỡ làm ra một phần đáng mừng cống hiến, đương nhiên, tình hình chung hạ, Thượng Hà Thanh ở Chung Khuynh Trà nơi đó thời gian tương đối dài, thượng bác sĩ chính là thực thích chiếm tiện nghi, ai làm cho Chung Khuynh Trà phòng ở so với của nàng đại bí của nàng hảo đâu, còn có nhiều như vậy tranh chữ đồ cổ, nàng xem liếc mắt một cái liền lướt tiển na chân đi. Mà các nàng sống về đêm, hơn nữa muốn màu muôn vẻ, phong phú, chỉ thức ăn phong phú —— ăn ngon ăn được ăn no mới có khí lực vận động giảm béo; nhiều màu, chỉ trên người nhiều màu —— cổ sàng đan khi lưu lại dấu hiệu tính kiến trúc.

Đối với chính ở vào tình yêu cuồng nhiệt kỳ chung thượng hai người mà nói, hận không thể một ngày có thể 25 mấy giờ ôm cùng một chỗ, tách ra từng giây từng phút đều là tiên lòng người tra tấn, đáng tiếc, một ngày chỉ có 24 mấy giờ, tái nị oai tình lữ, cũng luôn luôn tiểu biệt thời khắc.

Ở chín tháng phân cuối cùng một vòng, hác tự mình cố gắng gọi điện thoại hẹn Thượng Hà Thanh ăn cơm.

Lúc ăn cơm, hác tự mình cố gắng cũng không vô nghĩa, đi lên đã nói: “Trước tuần phát hiện một cái nguyên đại huyết, ước chừng là nguyên đại đức thời kì, cụ thể là ai mộ còn có cần nghiên cứu thêm sát, cấp trên phải tổ chức khảo cổ đội tiến đến khai quật, ta là trong đó nhất viên, thuận tiện mang hai một học sinh đi công trường thực tập, người muốn hay không đi?”

Thượng Hà Thanh vừa nghe, trực giác nghĩ muốn gật đầu, nhưng tưởng tượng phải cùng Chung Khuynh Trà tách ra, lại không lớn nguyện ý nghĩ muốn gật đầu, nàng hỏi: “Khi nào thì đi?”

“Ngày mốt.”

“Ngày mốt? Ngày mốt bước đi người hôm nay mới nói với ta!” Thượng Hà Thanh kinh ngạc thiếu chút nữa hiên cái bàn.

“Hôm nay đối với người nói cũng không chậm nha! Ngày mai cả ngày công phu còn chưa đủ người thu thập?” Hác tự mình cố gắng cợt nhả, “Ta xem quá của người chương trình học biểu, tới gần mười một, người cũng không có gì khóa, cùng ca đi thôi! Vé máy bay ta đều giúp người định được rồi!”

“Người đều tính kế tốt lắm, còn hỏi ta gì chứ!” Thượng Hà Thanh giáp khởi một cái sư tử đầu, há to mồm cắn một hơi, ô thì thầm nói: “Ta trở về suy nghĩ một chút, ngày mai cho người hồi âm.”

“Hải! Có cái gì hảo lo lắng nha!” Hác tiên sinh nhân khuôn nhân dạng câu dẫn Thượng Hà Thanh: “Lần này khảo cổ đội trưởng người biết là ai đi? Của ta thụ nghiệp ân sư, lão Triệu! Tiền trận người không phải còn nói quá rất muốn bái phỏng bái phỏng hần sao? Hiện tại có cơ hội, người còn không quý trọng!”

“Một chút đúng vậy, ta vẫn định nghĩ muốn bái phỏng hần, đối với người là muốn bái phỏng nhà hần giấu này bảo bối!” Thượng Hà Thanh lại đại cắn một hơi sư tử đầu, giống như sư tử đầu là Chiến quốc cổ mộ lý khai quật củ lạc giống nhau, hận không thể một hơi sẽ đem nó nuốt vào, hảo thành tiên.

Hác tự mình cố gắng nhỏ giọng nhắc nhở: “Hà Thanh, lão Triệu trong nhà có cất chứa là ta cho người biết, người bình thường cũng không biết! Người theo ta nói không có việc gì, cũng, nhưng đừng đến bên ngoài chung quanh nói lung tung nha!”

“Ta có như vậy toái miệng sao? Ta muốn chung quanh nói lung tung, báo chí thượng còn có thể loạn khoa lão Triệu là cái gì phẩm tính cao thượng thanh liêm nhất chỉ mai? Người vị này từ danh sư mang ra tới cao đồ còn có thể có cái gì có thể so với hoa sen thật là tốt thanh danh?” Thượng Hà Thanh để dũa xuống, sờ khối giấy ăn sát lau miệng, nói: “Yên tâm đi, cái gì nên nói cái gì không nên nói, cô nương ta có sổ! Không cần người nhắc nhở.”

“Đối, đối, ta chỉ biết, người là cái đáng tin nhân!” Hác tiên sinh thiếu chút nữa cảm động đến rơi nước mắt. Sau đó, hần lại phát cảm thán: “Ta đã nói với người rồi, vì tị hiềm, muốn làm khảo cổ không muốn làm cất chứa, này không quy củ bất thành văn ai cũng biết, ta đều là lén lút cất chứa đồ vật này nọ, huống chi là lão Triệu. Người ta một cái đức cao vọng trọng danh nhân, có thể tùy tiện người làm cho một cái con nhóc xem bảo bối? Đây không phải là tạp chính mình chiêu bài sao!”

“Ít nói với ta đức cao vọng trọng, ” thượng bác sĩ khinh thường nói lảm bảm hai tiếng, “Các người trường học hiện tại biến thành cái dạng gì, chân chính đức cao vọng trọng nhân còn có mấy người, không cần ta nói, chính người tối hiểu được, ít không có việc gì liên hưởng chính mình trên khuôn mặt thiếp vàng, người nào không biết ai đó, theo ta còn muốn làm này nọ, không thật ở.”

“Người đừng theo ta tích cực nha! Ta trường học thay đổi chút – ý vị, người trường học cũng giống nhau, phạm là quốc nội trường cao đẳng, mặc kệ nhất lưu nhị lưu vẫn là tam lưu, khung đức hạnh đều giống nhau, chúng ta cũng vậy, ai cũng bằng chề cười ai.” Hác tự mình cố gắng phù phù kính mắt, do dự do dự, rốt cục sử xuất đòn sát thủ: “Người xem, ta đây quay về muốn dẫn hai một học sinh đi, hai người bọn họ chưa từng trải qua điền dã khảo cổ, đối thổ tầng cấu tạo và tính chất của đất đai nhất loại khoa học tự nhiên cùng mặt khác công trình kỹ thuật phương diện nhận thức cũng chỉ cực hạn có lý luận phương diện, ta phải một

chút làm chỉ đạo. Làm chỉ đạo sẽ không hảo gian lận, ta cần một cái đáng tin cậy giúp đỡ, người trước kia theo ta đi qua không ít lần công trường, đối khảo cổ có điểm kinh nghiệm, hai ta phối hợp cũng vẫn rất tốt, người chính là tốt nhất chọn người. Lúc này đội trưởng là lão Triệu, lão Triệu người này ta thực hiểu biết, chỉ cần động tĩnh không nháo đại, hẳn cho tới bây giờ đều là mở một con mắt nhắm một con mắt. Chúng ta nếu có thể phối hợp ăn ý, nói không chừng đến lúc đó còn có thể cùng trước kia giống nhau, cùng nơi kiếm vạc trần bình lạn ngồi trở về!”

Thượng Hà Thanh con mắt trái da kịch liệt địa nhảy dựng, tăng cường hỏi: “Bên trong đại khái có bao nhiêu đồ vật này nọ?”

“Người phải theo ta đi, ta sẽ nói cho người biết.”

“Hừ! Ngày mai rồi nói sau! Không tán thưởng!”

Buổi tối Về đến nhà, Thượng Hà Thanh tắm quá tắm lúc sau, đem hác tự mình cố gắng bên này tình huống đối Chung Khuynh Trà nói nói, sau đó hỏi: “Người nói ta có đi hay không?”

Chung Khuynh Trà hỏi lại: “Người có nghĩ là đi?”

“Không biết, ” Thượng Hà Thanh vụt sáng vụt sáng mắt to, thản nói nói: “Có thể hay không lấy điểm đồ vật này nọ nhưng thật ra thứ yếu , chủ yếu chính là, ta có thể từ đầu tới đuôi đi theo khảo cổ đội cùng nhau khai quật cơ hội không nhiều lắm, nói thật, ta đỉnh thích khảo cổ chuyến đi này, theo hứng thú xuất phát, ta có chút muốn đi. Nhưng ta vừa đi, sẽ không nhân giúp người ăn cơm chiều , một mình người ăn cơm nhiều tịch tịch a, lại có điểm không muốn đi.”

Chung Khuynh Trà nắm ở Thượng Hà Thanh, hỏi: “Đi trong lời nói phải ở vài ngày?”

“Một vòng tả hữu đi, ” Thượng Hà Thanh ngoan Chung Khuynh Trà ngón tay, nói: “Hác tự mình cố gắng nói, cái kia mộ không lớn, cho nên tiến triển hội rất nhanh, nếu không ngoài ý muốn trong lời nói, mười một phía trước có thể chấm dứt.”

Chung Khuynh Trà nghĩ nghĩ, nói: “Vậy đi thôi.”

“Nôn! Người bỏ được ta đi?” Thượng Hà Thanh mắt trừng đặc cùng chuông dường như.

“Một chút cũng luyến tiếc. Chính là người có điểm muốn đi không phải sao?” Chung Khuynh Trà hôn nhẹ Thượng Hà Thanh cái trán, nói: “Tổng cộng một cái tuần, nhần nhần liền quá khứ, chúng ta ngày còn dài rất, không kém mấy ngày nay.”

“Được rồi, đến lúc đó ta mua điểm địa phương đặc sản trở về cho người ăn.”

“Ân, ” Chung Khuynh Trà ân cần dạy bảo: “Người đặc nhớ rõ, không chính xác lộn xộn công trường thượng gì đó, khảo cổ đội viên tùy tiện lấy di sản văn hóa chính là phạm pháp !”

“Làm quan tham ô còn phạm pháp đâu, còn không phải làm theo một đám đều suy nghĩ pháp mà tham!” Thượng Hà Thanh cái mũi cùng miệng đồng thời thượng quyết, tỏ vẻ không phục.

“Người ít già mồm!” Chung Khuynh Trà cố ý không nể mặt, nói: “Người thiếu tiền ta cho người, người thích cái gì đồ cổ ta mua cho người, gì chứ không có việc gì mạo hiểm phiêu lưu đi làm kẻ trộm a? Người phải là vì hứng thú mà đi, ta duy trì người, người phải là vì lấy đồ vật này nọ mới muốn đi, ta xem người vẫn là đừng đi thật là tốt.”

“Nếu hai người đều có đâu?”

Chung Khuynh Trà không nói gì, cân nhắc ban ngày, mới nói: “Hà Thanh, người trước kia vẫn là một nhân sinh sống, đối rất nhiều chuyện, đều là lấy chính mình vì trung tâm đi thi lự. Chính là, hiện tại chúng ta là hai người, mặc kệ làm cái gì, đều phải lấy người sử dụng trung tâm đi thi lự. Chỉ cần có thể bình an sống, mạo hiểm chuyện, liền tận lực đừng đi làm. Công trường trên có nhiều như vậy ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn, sao có thể dễ dàng như vậy ra bên ngoài lấy đồ vật này nọ? Trước kia người cùng hác tự mình cố gắng có thể lấy ra nữa, là các người vận khí tốt, vận khí tốt cổ vũ hai người các người không kiêng nể gì, khả người có thể bảo chứng các người vận khí hội cả đời vẫn hảo? Được tiện nghi về sau, chuyển biến tốt

hãy thu, đúng lúc chậu vàng rửa tay mới là thượng sách, không hiểu khổng chế tham dực , sớm muộn gì sẽ xảy ra chuyện. Người coi như là vì ta, được không?”

“Hảo, vì người, lúc này ta giống nhau đồ vật này nợ cũng không lấy!” Thượng Hà Thanh lời thề son sắt điểm một cái đầu to, liền cùng cái một lần nữa làm người tội phạm đang bị cải tạo dường như, trong lòng nhưng thật ra ở tính kế, ta không lấy, ta cấp hác tự mình cố gắng đánh yểm trợ, làm cho hần lấy, cũng có thể đi?

Chung Khuynh Trà hung hăng hôn Thượng Hà Thanh khuôn mặt một hơi, tự đáy lòng đánh giá: “Miệng thật sự là ngoan đã chết! Người trong lòng ở cân nhắc cái gì ta cũng đều biết!”

“Nôn, người thật nói nói, ta đang suy nghĩ gì?” Thượng Hà Thanh cười nhạt.

“Không phải là muốn cho hác tự mình cố gắng làm chúa hung, người làm đồng lõa sao!” Gặp Thượng Hà Thanh ngoài ý muốn trừng mắt, Chung Khuynh Trà cười to hai tiếng, thân thủ dạn dạn của nàng cái ót, đề cao âm điệu, nói: “Đồng chí, người nói mỗi một câu ta đều đặc phản nghe nghịch suy nghĩ! Đừng ngoài ý muốn! Ta cảnh cáo người, phạm là tiến cục cảnh sát tiểu thâu, đại bộ phận đều là thâu thượng nghiệm mới đi vào , hác tự mình cố gắng thâu không ăn trộm ta mặc kệ, cũng không xen vào, nhưng người phải đặc chạy nhanh đem ngón tay cho ta khổng chế được, nếu không đến lúc đó hối hận cũng không kịp! Đừng đem lời nói của ta việc không đáng lo, nếu không trở về có nhĩ hảo xem !”

“Hảo hảo hảo, ” Thượng Hà Thanh giơ lên hai tay làm đầu hàng trắng, “Nghe lời người nghe lời người, kiên quyết nghe lời người!”

“Này còn không sai biệt lắm!”

Thượng Hà Thanh cười hì hì trở mình cái thân, nằm úp sấp đến Chung Khuynh Trà trên người đông cộ tây cộ, quả thực cùng heo mẹ đi thụ là một dạng. Đây là nàng dùng để tỏ vẻ vô cùng thân thiết một loại độc đáo biểu đạt phương thức. Phương thức này, trước kia chỉ dùng để ở mẫu thân lưu đồ trên người, khi đó nàng còn nhỏ, không có việc gì ngay tại mẫu thân trên người đi ngoạn, có vẻ thịt dồ dồ tiểu thân mình quá đáng yêu. Mà hiện tại, phương thức này tắc thành Chung Khuynh Trà độc nhất vô nhị độc quyền, chính là, hiện giờ thân thể của nàng không nhỏ , cũng không trước kia trẻ con phì , tái cùng mới trước đây giống nhau đi, nói thật, thật là thấy thể nào như thể nào giống chỉ gầy heo ở đi thụ.

Phân biệt ngày nháy mắt đi ra , Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh đưa đi sân bay, hác tự mình cố gắng cùng hần hai một học sinh đã muốn ở nơi nào đợi, vài người nói trong chốc lát nói, chờ khảo cổ thành viên toàn bộ đến đông đủ, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh lưu luyến không rời nói lời từ biệt.

Chung Khuynh Trà dặn: “Chỗ kia thực hẻo lánh, hạ phi cơ về sau, đừng quên trước tiên ở dặm mua điểm ăn dùng là, còn có khu muối dùng gì đó, chiếu cố tựa-hình-dường như mình. Khảo cổ đội lý nam nhân nhiều nữ nhân ít, tắm rửa và vân vân phải chú ý. Tái chính là, người thanh nhẹ nhàng khoan khoái thích tiêu sái, thanh nhẹ nhàng khoan khoái thích quay về, đừng làm cho đỏ mắt hoen ố hứng thú, về điểm này đồ vật này nợ ta không hiếm lạ, nhớ kỹ?”

“Ân, nhớ kỹ, ta tới rồi về sau điện thoại cho người, người 24 giờ khởi động máy, ” Thượng Hà Thanh lông mi run lên tấu: “Nôn, không được, ông thực thích điện thoại cho người, người buổi tối vẫn là tắt máy thật là tốt, ta đánh trong nhà máy bay riêng, không được thừa dịp ta không ở hát hoa ngắt cỏ!”

“Đã biết, ta chờ một lát lại đi mua cái di động mua trương tạp, dãy số ta phát tin ngắn nói cho người biết, vạn nhất ta có xã giao không về nhà được, người liền bắt, đánh cho ta cú điện thoại kia. Cũng chờ người sao, mau qua đi đi.”

“Ân...” Thượng Hà Thanh lạp lạp Chung Khuynh Trà thủ, nữ nhân nhớ nắm , muối dường như ong ong: “Hôn nhẹ mặt được không?”

Chung Khuynh Trà mỉm cười, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, cái đầu dài phóng tới của nàng trên vai, ở tóc che hạ, hôn thân của nàng cổ, tuy nói cổ không phải mặt, nhưng Thượng Hà Thanh cũng thực thỏa mãn .

Nói hoàn dừng, Chung Khuynh Trà huy nhất phát ống tay áo, không mang theo đi một mảnh đám mây, Thượng Hà Thanh huy nhất phát ống tay áo, nhắm phía một mảnh đám mây. Cùng là một mảnh ngày, cùng là một mảnh vân, không mang theo đi , khắp là chính nhắm phía .

Có thể đi theo khảo cổ đội đi điền dã khảo cổ, đối rất nhiều khảo cổ ham giả mà nói, đều là thực cơ hội khó được, Thượng Hà Thanh sở dĩ có thể đi, tất cả đều là dính trong triều có người dễ làm sự quang. Dĩ vãng, mỗi lần đi theo hác tự mình cố gắng đi công trường, nàng đều là hưng trí tràn đầy sức sống bắn ra bốn phía, không có việc gì liền cùng khảo cổ đội viên chấp nối tán gẫu, vui vẻ ngụy, mà lúc này đây, hình như là thay đổi một chút hương vị, nàng không có hưng trí, thiếu sức sống, thậm chí ngay cả khảo cổ đội viên chủ động cùng nàng nói chuyện, nàng cũng có chút mặc kệ.

Ở tọa lên phi cơ một khắc kia, nàng mà bắt đầu tưởng niệm Chung Khuynh Trà , ở phi cơ cất cánh một khắc kia, của nàng tưởng niệm loại tình cảm bắt đầu nước lên thì thuyền lên, cơ hồ phải thủy mạn Kim Sơn. Đột nhiên , nàng không muốn đi , cái gì khảo cổ? Cái gì đồ cổ? Cái gì hứng thú? Cái gì chiếm tiện nghi? Hết thấy, cũng không bằng cùng Chung Khuynh Trà cùng một chỗ tới vui vẻ thích ý, nàng quả thực muốn theo trên phi cơ nhảy xuống, hảo chạy nhanh về nhà đi tìm cái kia mỗi ngày cho nàng nấu cơm ăn, mỗi ngày cưng chiều nịch nàng, mỗi ngày làm cho nàng cười không có mắt tiểu nữ nhân.

Chính là, không thể trở về, phi cơ phi đặc như vậy cao, cũng không thể thật sự nhảy xuống nha! Có thể ngã chết nhân ! Nói sau, hác tự mình cố gắng mặt mũi, tổng hay là muốn cấp , bảy ngày, rất nhanh, vẫn là nhần nhần đi! Thượng sư thái trương há mồm, đánh vài cái ngáp —— không vậy, chính là đánh ngoạn.

Tưởng tượng Chung Khuynh Trà còn có khiêu phi cơ dục vọng, vẫn là tạm thời dừng nghĩ , để cho phi cơ còn muốn, tích mệnh thượng bác sĩ lơ đãng nữ nữ cổ, liếc mắt một cái tiêu tới rồi ngoài cửa sổ trắng xoá vân, nàng chạy nhanh đoạn chính tư thế ngồi, hai mắt nhắm nghiền —— nàng chỉ cao. Tình hình chung hạ, phàm là có thể trên mặt đất đi , nàng tuyệt không phải ở trên trời phi, thượng không thiên hạ không chấm đất rất không cảm giác an toàn, vẫn là làm đến nơi đến chốn làm cho người ta yên tâm.

Thượng Hà Thanh từ từ nhắm hai mắt nghĩ muốn, phải làm chút chuyện phân phân tâm, làm cái gì hảo đâu? Phút chốc, nàng đến đây linh cảm.

Nàng hướng hác tự mình cố gắng phải chi bút, lại hướng tiếp viên hàng không phải tờ giấy, cầm bút trên giấy đồ vẽ loạn lau vài, rốt cục bức tranh ra một cái nàng trong lòng đại hãm bính, thượng bác sĩ âm thầm khoe khoang, lão ni bức tranh bức tranh tuy nói không được tốt lắm, nhưng bức tranh cái hãm bính vẫn là thực có thể ứng phó , tiêu này hãm bính, tròn đẹp tròn đẹp , da thượng còn đốt chi ma lap, vừa thấy là tốt rồi ăn!

Chờ tự kỷ xong rồi, nàng vỗ vỗ hác tự mình cố gắng cánh tay, đem hãm bính đưa cho hắn, phân phó nói: “Người nâng lên cánh tay, đem này tờ giấy theo ta từ đỉnh đầu thượng đi xuống ném, động tác dừng quá đại, phải cam đoan làm cho nó bay tới trong tay của ta.”

“Người đây là gì chứ?” Hác tự mình cố gắng mặc danh kỳ diệu.

“Dừng hỏi nhiều như vậy, cho người ném người liền ném, người cho ta ném xong rồi, ta lại cho người ném.”

Hác tự mình cố gắng lười cùng nàng so đo, liền nâng lên cánh tay, làm cho bức tranh hãm bính chỉ theo Thượng Hà Thanh đầu thượng khinh từ từ bay tới tay nàng lý. Thượng Hà Thanh hai tay đang cầm chỉ, cùng đang cầm cái đại bảo bối dường như, ánh mắt so với 250 ngôi bóng đèn còn lượng.

Xem Thượng Hà Thanh thần đạo thần nói , hác tự mình cố gắng nhin không được hỏi lại: “Người đây là gì chứ?”

Thượng Hà Thanh thần bí hề hề chứa chứa hãm bính: “Người xem, này chỉ thượng bức tranh là cái gì?”

Hác tự mình cố gắng đục lỗ đảo qua: “Một vòng tròn!”

Thượng Hà Thanh pha chịu đả kích, “Người tái nhìn một cái, cẩn thận nhìn một cái.”

Hác tự mình cố gắng cẩn thận tiêu tiêu: “Lốp xe!”

Thượng Hà Thanh có điểm chịu không nổi, chỉ có thể hơi chỉ nêu lên: “Người hướng ăn phương diện nghĩ muốn!”

Hác tiên sinh cố gắng ngấm lại ăn gì đó bên trong có cái gì là phù hợp này vòng , suy nghĩ nửa ngày cuối cùng nghĩ tới: “Bánh mì vòng!”

Thượng Hà Thanh nhin một chút, nhắc lại kỳ: “Người Trung Quốc thường ăn ! Làm cơm ăn !”

Người Trung Quốc làm cơm ăn , điểm tâm? Hác tiên sinh lắc lắc đầu, không giống! Ma đoàn? Không giống! Bánh trung thu? Có điểm ý tứ! Cũng không nhân thường đem bánh trung thu làm cơm ăn! Cuối cùng, hác tự mình cố gắng linh quang mỏng manh chợt lóe, không đủ tự tin nói: “Bánh nướng?”

“Có về điểm này ý tứ , ” Thượng Hà Thanh tiếp tục nêu lên: “Bánh nướng đã hoài thai là cái gì?”

Lúc này Hác tiên sinh trả lời thực tự tin: “Bánh bao thịt!”

“Thúi lắm! Đều nghe nói qua bánh bao thịt dả cẩu, ai nghe nói qua bánh bao thịt đánh người? !” Thượng bác sĩ rất cục không thể nhin được nữa , nàng nghĩa chính lời nói thượng thưởng thức khóa: “Bánh nướng đã hoài thai, là hăm bính! Về sau phi cơ cơm hắc là vì mỗi vị hành khách đều chuẩn bị một phần hăm bính! Bầu trời rụng hăm bính, cỡ nào cát tường!”

Hác tự mình cố gắng bưng tỉnh đại ngộ: “Vây người nhanh đưa này lớp xe hướng ta trên đầu ném nhất ném, làm cho ca cũng dính điểm cát tường!”

57. Chương 57

Trải qua hơn một giờ phi hành, phi cơ cuối cùng tới mục đích địa, phi cơ tới rồi mục đích địa, cũng không phải là khảo cổ đội tới rồi mục đích địa, bọn họ còn phải ngồi nữa tứ mấy giờ tả hữu xe buýt mới có thể tới chung cực đứng.

Lần này bọn họ đi địa phương, là ở phương bắc trung bộ khu một cái tương đối hẻo lánh nông thôn, vị trí hẻo lánh cũng không có nghĩa là cuộc sống khốn cùng, vùng này thôn dân cuộc sống vẫn là có thể nói đặc qua đi , trên cơ bản, mọi nhà có TV, hộ hộ mở điện nói, thương phẩm giá cả tiện nghi phải chết, nói thí dụ như, ở thôn đầu duy nhất một nhà tiểu khách sạn, một khối tiền có thể mua bốn đại bánh bao, trông nom ăn no! Đương nhiên, điều này cũng đặc xem với ai so với, cùng kinh hồ quảng loại này thành phố lớn so với, nơi này hiển nhiên là khu dân nghèo. Nhưng cùng tây bộ này ở vào xa xôi vùng núi giao thông không khoái, nhà chỉ có bốn bức tường nhìn thấy ghê người thực chính nghèo khó thôn so với, nơi này thôn dân, chính là trước thế kỷ 80 niên đại mỗi người hướng tới vạn nguyên hộ . Quốc nội cư dân thu vào chênh lệch chính là như vậy kịch liệt mà rõ ràng, không có biện pháp.

Thôn nam bắc hai mặt núi vây quanh, phải khai quật huyết ngay tại chân núi đất vườn thượng. Ở nguyên hướng đại đức trong năm, này nhất mảnh đất tăng phát sinh quá một lần động đất, có sử ký tái: thật tấn phòng ốc, thổ bình, nhân dân cùng tử, không người mai táng. Này mộ, nghe nói chính là trên mặt đất chấn phát sinh tiền kiến thành , thiên tai khiến cho vô số sinh linh chịu khổ đồ thân, lại sử rất nhiều trân quý di sản văn hóa bảo tồn xuống dưới, lệnh thế nhân sợ hãi than , nhân núi lửa bùng nổ mà bảo tồn xuống dưới bằng bồi cổ thành chính là nhất điển hình ví dụ. Làm cho người ta khóc chính là ông trời, làm cho người ta cười đến cũng là ông trời, ông trời thật là cái làm cho người ta cân nhắc không ra bướng bỉnh quỷ.

Khảo cổ đội tổng cộng 12 cá nhân, phàm là có điểm danh khí , tuổi ngay tại 40 tuổi đã ngoài, trong đó 40 tuổi đã ngoài có 4 cái, lấy hác tự mình cố gắng nổi tiếng, tuổi của hắn tại đây vài cái danh nhân giữa xem như trẻ tuổi nhất . Còn lại vài cái thành viên đại bộ phận đều là không có tiếng tăm gì nhưng kinh nghiệm phong phú tiểu binh tiểu tốt, Thượng Hà Thanh là một đánh tạp , ở khảo cổ giới hoàn toàn không danh khí, có thể xem nhẹ bất kể, bất quá, có kia hai cái càng không danh khí thực tập sinh vì nàng điểm đề, bưng trà rót nước chạy chân nhiệm vụ cũng luân không nàng làm.

Ở xe buýt thượng, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng lần lượt tọa, nàng trước cấp Chung Khuynh Trà phát một cái báo bình an tin ngắn, sau đó trộm hỏi hác tự mình cố gắng: “Mộ lý rốt cuộc có bao nhiêu bảo bối?”

Hác tự mình cố gắng dùng sức đè nặng cổ họng nói: “Theo đoán, đây là địa phương một cái nhà giàu người ta mộ, chủ nhân mộ bên cạnh là con cháu mộ, bước đầu phỏng chừng, bảo bối phải là có một chút, bắt

quá cũng nói không chính xác, ai kêu nó không đủ đại đâu! Nhất định dẫn không dậy nổi cái gì oanh động. Người xem, ngay cả cái phóng viên đều đi theo không có tới.”

“Phóng viên căn bản không biết, làm sao có thể đi theo đến? Người ít đánh với ta giọng quan, có mặt hay không nha!”

“Ta cũng không giở giọng a!” Hác tự mình cố gắng nhắc nhở nói: “Ngày mai bắt đầu công tác, đến lúc đó cái gì có thể động cái gì không thể động, người nên đều biết điểm.”

“Yên tâm đi, ta có sổ.” Thượng Hà Thanh nói có điểm có lệ. Nàng một lòng thầm nghĩ chạy nhanh tới mục đích địa, chạy nhanh tìm một chỗ không người, hảo cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại, xe buýt thượng có nhiều người như vậy, ngay cả tất cái kiểu đều rất khó lo liệu, thật đáng ghét.

Từ lúc hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh nhận thức tới nay, mỗi quay về hác tự mình cố gắng có khảo cổ nhiệm vụ, Thượng Hà Thanh thường thường hội giống cái đuôi giống nhau đi theo phía sau vô giúp vui, nàng cái gọi là vô giúp vui khả luôn luôn là đáng giá thực, ở khai quật trong quá trình, Thượng Hà Thanh hội cùng này chuyên nghiệp khảo cổ nhân viên giống nhau có bài bản hẳn hoi tìm kiếm di sản văn hóa, nhưng ở thừa dịp nhân không chú ý thời điểm, nàng cũng sẽ thuận tay lấy điểm lão tổ tông nhóm lưu lại gì đó, sau đó làm cho hác tự mình cố gắng bắt được chợ đêm đi lên bán, được tiền hai người liền bình nửa phần, đó cũng là vì cái gì hác tự mình cố gắng nguyện ý làm cho Thượng Hà Thanh cùng hẳn cùng đi lớn nhất nguyên nhân, Thượng Hà Thanh nữ nhân này, đảm mà đủ phi, thủ cũng rất nhanh, thần không biết quỷ không hay là có thể đem đồ vật này nọ cấp thuận đi ra, đối điểm này, hác tự mình cố gắng lần nữa tán thưởng khần trù không cho tu mi.

Hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh nhiều ít vẫn có chút chức nghiệp đạo đức, phạm là vô giá gì đó, hẳn chưa bao giờ sẽ đi động, bọn họ có điều, so sánh cao thượng lý do là, này quốc bảo nhất loại vật cái hẳn là kiên quyết lưu cho nhà bảo tàng, làm cho hậu thế đều có thể đủ nhìn đến. Bọn họ có điều, so sánh không cao thượng lý do, liền đơn giản hơn —— không dám. Bọn họ không dám động, người bình thường cũng không đại cảm động, dù sao mỗi người trong lòng đều có sổ, cái gì có thể động cái gì không thể động, tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng. Khảo cổ đội cùng trộm mộ kẻ trộm lớn nhất khác nhau chính là, khảo cổ đội hợp pháp, quang minh chánh đại lợi nhân lợi kỷ, mục đích chủ yếu là muốn làm nghiên cứu khoa học, đối xã hội có cống hiến; trộm mộ kẻ trộm phạm pháp, lén lút hại người ích ta, mục đích chủ yếu là vì kiếm tiền, đối xã hội không cống hiến.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng —— chính là mặt khác một ít tự hạn chế độ không đủ cao khảo cổ thành viên —— động gì đó, nhiều là một ít không ảnh hưởng toàn cục tiểu ngoạn ý, mấy thứ này có cất chứa giá trị, nhưng không nghiên cứu giá trị, nói trắng ra, bọn họ động chính là một ít “Tàn canh lãnh chích”, —— ăn không đủ no, ăn không ngon, nhưng cũng không đến mức đói bụng. Này đó tàn canh lãnh chích, cùng ký có cất chứa giá trị lại có nghiên cứu giá trị gì đó khi xuất ra, phải kém hơn vài cái trình tự, động động chúng nó, bỏ pháp lý, chỉ tại tình lý thượng giảng, cũng đúng là không ảnh hưởng toàn cục. Dù sao cho dù hẳn nhóm bất động, người khác cũng sẽ động, cùng với để cho người khác động, không bằng làm cho mình động, đây là một loại điển hình, chẳng phân biệt được biên giới nhân tính trung thói hư tật xấu, chỉ cần xã hội phát triển không đến chủ nghĩa cộng sản kia từng bước, loại này thói hư tật xấu sẽ vĩnh viễn tồn tại.

Không cầm quyền ngoại khảo cổ, cũng không có trong tưởng tượng như vậy mạo hiểm kích thích, nó là nhất kiện cực kỳ gian khổ lại buồn tẻ tồi, nghĩ muốn ăn ngon, khả năng không lớn, nghĩ muốn ngủ ở thật là tốt, càng khả năng không lớn, có chút đội viên trưởng thành thành nguyệt không gia, thời tiết tái ác liệt cũng muốn lấy công tác vì trước, có không kiên trì xuống dưới, toàn bộ bằng ý chí cùng hứng thú làm động lực, bọn họ cầm gậy cầm tiền lương, làm đối hậu thế hữu ích chuyện, theo này cùng lúc mà nói, này chân chính vì khảo cổ sự nghiệp kính dâng cả đời khảo cổ công tác giả thật là đỉnh vĩ đại, cứ việc bọn họ nghiên cứu thành quả có khi sẽ bị người khác đạo thủ hoặc lợi dụng, nhưng này cũng không ảnh hưởng bọn họ thân mình vĩ đại. Đáng tiếc chính là, như vậy đội viên thật sự quá ít, đại bộ phận vẫn là cùng hác tự mình cố gắng giống nhau, lợi nhân đồng thời cũng lợi một chút mình, tục xưng: song thắng. Vì chăm sóc công trường, khảo cổ đội không thể ngủ ở quá xa, bình thường là ở tại lý công trường gần đây nhà khách hoặc tiểu khách sạn lý, hoặc là ở công trường phụ cận trong thôn ở nhờ, tái hoặc là, rõ ràng ở công trường chung quanh đáp lều trại. Tỷ như Thượng Hà Thanh này hỏa nhân, sẽ ngủ ở lý công trường không tính xa, điều

kiện có điều, so sánh đơn sơ tiểu khách sạn lý, lái xe ước chừng có 20 đa phần chung lộ trình.

Công trường không ai trông coi không được, vì thế, lớn tuổi ngủ ở khách sạn, tuổi trẻ chút ngủ ở lều trại, cũng tốt coi chừng dùm công trường. Thật bất hạnh, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng đều có điều, so sánh tuổi trẻ, bởi vậy ở khảo cổ buổi chiều đầu tiên, ở vi tâm “Xung phong nhận việc” hạ, bọn họ hắc nghiêm mặt, cùng mặt khác hai cái 30 tuổi cao thấp nam đồng bào, còn có kia hai cái thực tập đệ tử tiến vào mới vừa trát tốt ba cái lều trại —— Thượng Hà Thanh một mình chiếm lấy một cái tiểu nhân.

Tại đây 12 cái khảo cổ thành viên lý, cận có hai nữ nhân, một cái là Thượng Hà Thanh, người là 40 hơn tuổi phó giáo sư vương bình, vương bình thượng tuổi mà Thượng Hà Thanh thực tuổi trẻ, nàng xung phong nhận việc nói phải lưu lại, vốn tưởng rằng đội trưởng lão Triệu xem ở nàng là một nữ búp bê phần thượng, hội lác đầu không đáp ứng, ai biết lão Triệu nghĩ đến ái đồ hác tự mình cố gắng đang theo bác sĩ Thượng Hà Thanh muốn làm đối tượng, vừa nghe đến Thượng Hà Thanh muốn xem thủ công trường, hẳn liền nghĩ đến người ta vợ chồng son không muốn tách ra, liền một hơi đáp đồng ý. Cho nên, Thượng Hà Thanh lưu lại, đúng là bị bắt đắc dĩ.

Đoàn người buổi sáng tám giờ nhiều tọa phi cơ, ở dặm lưu lại trong chốc lát tái cưỡi xe buýt, đợi cho chung điểm đứng về sau, đã là buổi chiều 4 điểm, đợi lát nữa trát hảo lều trại, một cái nhiều giờ lại không có ảnh, cũng may chín tháng để ngày coi như dài, đêm sẽ không tới nhanh như vậy, bọn họ hoàn toàn có khi đang lúc đi trước khách sạn rửa mặt một phen tái chạy về đến thủ công trường.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng nhận thức nhiều năm như vậy, cùng hẳn cùng nhau không cầm quyền ngoại khảo cổ trải qua cũng có mấy lần, nhưng ngủ ở lều trại trải qua, lại thật sự là rất ít. Mới đầu, nàng thực hưng phấn, đem mình tiền buộc-boá mui thuyền cách ăn mặc cùng cái hoàng cung đường như, dưới trải ra hai tầng đệm giường, cấp trên đắp ba cái đèn pin, bên cạnh bày đặt một đồng đồ ăn vặt, còn riêng hái được điểm cỏ dại hoa dại sắp đến nước khoáng cái chai lý, này đó còn chưa đủ, lại xuất ra nước hoa đến văng lên phun, thật sự là làm cho ai xem ai nghĩ muốn đi vào ngủ một giấc.

Chính là, đến buổi tối, đai hưng phấn kính vừa mất đi xuống, khó tránh khỏi, nàng liền sợ sẽ, nhất sợ hãi, liền chạy nhanh cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại, nhất gọi điện thoại cũng sẽ không sợ, khả điện thoại luôn luôn cắt đứt thời điểm, điện thoại nhất cắt đứt, nàng lại sợ, rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể đem hác tự mình cố gắng đánh thức, làm cho người ta gia bồi nàng trò chuyện.

Dã ngoại muỗi nhiều, chín tháng muỗi lại đặc biệt độc, dính một hơi chuẩn có thể khởi cái bao, Thượng Hà Thanh ở lều trại bên trong tự nhiên là không có gì, liền khổ ngồi xổm lều trại bên ngoài bởi nàng nói chuyện hác tự mình cố gắng.

“Ba” một tiếng, hác tự mình cố gắng chụp tử một con muỗi, vẻ mặt đau khổ hỏi: “Ta có thể hay không quay về đi ngủ?”

Thượng Hà Thanh tuyệt vời thanh âm theo lều trại lý truyền đến: “Hai ta trò chuyện, chờ ta đang ngủ người tái trở về ngủ.”

“Người ở lều trại bên trong quá thoải mái, ta con mẹ nó khả bị muỗi cắn đâu!” Hác tự mình cố gắng gãi cánh tay, nói đề nghị: “Nếu không, người cũng cho ta đi vào? Chờ người đang ngủ ta trở ra.”

“Cô gia nam quả nữ, ảnh hưởng nhiều không tốt! Nói sau, lều trại liền như vậy điểm đại, cũng không cách nào phóng hai người a!”

“Kia cũng không có thể làm cho ta ai một đêm cắn a! Trên người của ta đều mười bảy mười tám cái đại bao!”

Thượng Hà Thanh đệ ra một lọ thương thủ đến, lay động lay động, nói: “Cho người, hướng trên người phun điểm.”

“Tới địa ngục đi đi! Đây là hướng trên người phun sao!”

...

Đêm nay, Hác tiên sinh vẫn bồi đến Thượng Hà Thanh rạng sáng một giờ rưỡi mới quay về đi ngủ, trên người màu sắc rực rỡ bị muỗi thân ra vô số đại bao, thật sự là khổ hẳn.

Cách ngày thái dương cứ theo lẽ thường dâng lên, khảo cổ công tác cũng đang thức triển khai. Bởi vì niên đại cừu viễn, huyết sớm sụp xuống , ngày đầu tiên trước dùng hiện đại dụng cụ đối hiện trường tiến hành rồi sự phân hình, đánh dấu, trắc lượng chờ một loạt chuẩn bị công tác, sau đó vùi đầu vào cẩn thận đào móc bên trong.

Thượng Hà Thanh mặc một cái từng từng suy sụp suy sụp trừu điệp túi khó, này quần, chính là dấu điểm huyền cơ , mặt ngoài thoát nhìn, nó cùng bình thường quần thường cũng không có gì khác nhau, nhưng là, Thượng Hà Thanh ở ống quần bên trong phùng một cái mồm to túi, nguyên nhân thực dễ dàng đoán được —— ngồi chồm hổm tử, nhắc lên ống quần, giả dạng làm cong ngựa, thuận tay đem đồ vật hướng lý nhất phóng, lợi ích thực tế lại an toàn! Cứ việc nàng đáp ứng rồi Chung Khuynh Trà sẽ không ở công trường thượng lấy đồ vật này nọ, chính là, mặc quần cùng lấy đồ vật này nọ cũng không thành có quan hệ trực tiếp, bởi vậy, thượng bác sĩ đem quần mặc rất là nghĩa chánh từ nghiêm.

Một địa không tính đại, cộng 3 cái tham phương, thỉnh phụ cận niên kỉ khinh lực tráng thôn dân trợ giúp khởi công, lại có hiện đại dụng cụ gia dĩ phối hợp, tốc độ tiến triển có điều,so sánh mau, cũng đưa tới không ít nam nữ già trẻ vây xem. Thôn dân vây xem không có gì, chỉ sợ thôn dân đến trộm mộ, lão Triệu vì an toàn suy nghĩ, liên hệ sảng khoái địa công an ngành, thỉnh bọn họ chạy tới làm một chút an bảo công tác, chủ yếu ở ban đêm tuần tra. Vì thế, ở công trường chung quanh lại,vừa nhiều vài cái lều trại —— cảnh sát chuyên dụng.

Tới rồi ngày thứ ba, khai quật công tác bắt đầu xâm nhập, cổ tẻ, dụng cụ, đồ sứ chờ các loại chôn theo vật lần lượt khai quật, đánh số đánh số, chụp ảnh chụp ảnh, một đám theo sáng sớm vội đêm khuya, vội bắt diệp nhạc hồ, một nằm đến ngằm liền ngủ, cảnh sát cũng cùng chịu tội. Từng lập nhiều chí nguyện không hề lấy đồ vật này nọ Thượng Hà Thanh, nhìn đến nhất kiện kiện làm cho nàng đỏ mắt bảo bối, nhịn không được , trong lòng bàn tay lại bắt đầu khởi xướng dương. Trong lòng bàn tay càng dương, nàng liền cảnh cáo chính mình: đừng quên người đã đáp ứng khuynh trà cái gì, không thể để cho nàng thất vọng!

Chính là, chán ghét , vì cái gì thủ động tác so với có lỗi suy nghĩ mau nhiều như vậy đâu? ! Chung Khuynh Trà cảnh cáo câu kia “Chạy nhanh đem ngón tay cho ta khổng chế được” mới vừa nhảy lên đến bên tai, ống quần nội túi tiền lý cũng đã trước tiên cắt vào hai cái tiểu từ hồ, a! Này khả nên làm cái gì bây giờ? Một lần nữa thả lại đi? Luyến tiếc! Không để trở về? Cùng Chung Khuynh Trà không có cách nào khác công đạo! Thượng bác sĩ rồi rầm đứng lên, dùng dím đẩy thổ thủ chủy chủy thất lưng, hạ quyết tâm, liền lúc này đây! Cuối cùng một lần! Lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa!

Buổi tối, Thượng Hà Thanh làm đuối lý sự, không dám cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại, Chung Khuynh Trà nhưng thật ra đúng hạn ấn điểm cho nàng đánh lại đây, Thượng Hà Thanh không hề không đề cập tới công trường thượng chuyện, Chung Khuynh Trà tấp lấy ra một chút tư vị, nhưng cũng không tốt trực tiếp trạc phá Thượng Hà Thanh da mặt, chỉ có thể có điều,so sánh uyển chuyển nói: “Hà Thanh, ngày hôm qua người nói di sản văn hóa bắt đầu khai quật, vụng trộm lấy đồ vật này nọ nhân hản là có mấy người đi? Bọn họ lấy bọn họ , ta cũng không nên lấy, một người nếu là ngay cả tay của mình đều khổng chế không được, nàng còn có thể khổng chế những thứ gì? Người nói đúng không?”

“Úc! Là, là!” Thượng Hà Thanh vuốt kia lưỡng tiểu từ hồ, khuôn mặt một trận đỏ, nàng chạy nhanh cùng Chung Khuynh Trà xả mặt khác, hảo đem xấu hổ ý chạy nhanh mai táng rụng, nàng hỏi: “Ta không ở mấy ngày nay, ông thực lại điện thoại cho người đi?”

“Đánh, ” Chung Khuynh Trà chi tiết báo cáo: “Không riêng đánh, còn tìm quá ta một lần, ta tránh được, không cùng nàng gặp mặt.”

“Hừ! Ông thực da mặt thực hậu, người cũng không thể vi của nàng da mặt dày cảm động!”

“Ta chỉ đối với người da mặt dày cảm động!”

“Mặt của ta da cũng không hậu!”

“Đối, da mặt của người mỏng so với tường thành, xa không địa hậu.”

“Nôn! Người lại ghét bỏ ta!” Thượng Hà Thanh kiêu kiêu đầu ngón chân, vui cười hỏi: “Khuynh trà, ta không có ở, người có nhớ ta không?”

“Người nói cho ta biết trước, người có nhớ ta không?”

“Suy nghĩ! Ta cả ngày nghĩ người ngủ ngon!”

“Nga! Ta đây cả ngày nghĩ người ăn bữa tiệc lớn!”

...

Hai người mới vừa nói chuyện điện thoại xong, hác tự mình cố gắng cứ tới đây tìm Thượng Hà Thanh, hần loan thất lạng chui vào lều trại lý ngồi xếp bằng hạ, cùng ảo thuật dường như từ trong lòng ngực lấy ra một cái bàn tay đại lá sen cái quán đến, nói: “Ta cùng đệ tử ngụ ở cùng nơi, phóng thứ này không có phương tiện, trước thả người trong bao, nên cất kỹ.”

Nho nhỏ lá sen cái quán cổ phúc vòng chùng, đủ để vô dửu, thai thể hậu, thai chất cứng rắn, chính thể xem ra coi như có thể, không được hoàn mỹ chính là đắp lên có cái tiểu lỗ thủng. Thượng Hà Thanh cầm lấy tiểu bình đến coi trộm một chút, đem bên trên còn dính thổ địa phương lau khô tịnh, hỏi: “Giá trị bao nhiêu tiền? Đây là long tuyến chỗ trú?”

“Một chút không tồi, long tuyến chỗ trú, có lỗ thủng, thai chất cũng không coi là thượng đẳng, quý không được, cũng liền 8 vạn đến khỏi đi. Ta chuyên môn kiểm thử đẳng hàng lấy, tốt cũng không thể động. Người cầm cái gì?”

“Ta lấy tiểu từ hồ,” Thượng Hà Thanh đem kia đối ước chùng có mười ly thước cao tiểu từ hồ theo trong bao lấy ra nữa, nói: “Người xem, thanh hoa, mẫu đơn văn, ảnh thanh dửu, cảnh đức trấn chỗ trú, hai cái, một đôi! Người nhìn một cái thể nào.”

Hác tự mình cố gắng tháo xuống kính mắt đến sát nhất sát, tiếp theo mang cho, nhìn kỹ xem, nói: “Khá tốt! So với ta lấy cường không ít! Cũng không tính hàng thượng đẳng, có thể động!”

“Buổi chiều lão Triệu cùng vương bình lay ra tới kia ba cái tượng viên vàng thanh hoa đại bàn người xem không có?” Thượng Hà Thanh thân thủ nhất khoa tay múa chân: “Cừ thật! Kia ngoạn ý mới là ta thích nhất!”

“Đánh đổ đi! Người thích tất cả mọi người thích, nhưng ai cũng không có thể động! Ta đã nói với người, kia ba cái đại bàn, tùy tiện lấy một cái đi ra ngoài bán, sẽ không hạ trăm vạn! Này ngoạn ý ai dám động nha!” Hác tự mình cố gắng lông mi vừa nhú, nói: “Nói thật, ta có thể đoán được lúc này có thể sẽ có điểm đồ vật này nọ khai quật, nhưng không nghĩ tới hội nhiều như vậy, lão Triệu cũng thật bất ngờ, nếu không hần như thể nào hội thỉnh cảnh sát đến đầu, phỏng chừng một cái tuần thời gian không chính xác đủ dùng, tám phần đắc sau này diên. Có cảnh sát ở, hơn vài hai mắt, người đắc chừa chút thần. Còn có, vương bình là một thật khảo cổ chuyên gia, cá nhân tác phong luôn luôn thực chính, nàng cùng lão Triệu không giống với, có nàng ở, người đắc phá lệ cẩn thận điểm.”

“Ta biết, cảnh sát bình thường sẽ không ly công trường thân cận quá, ứng phó đứng lên dễ dàng chút, cảnh sát đến đây cũng tốt, bọn họ gần nhất, ta buổi tối thể nhưng sẽ không sợ. Vương bình ta cũng hiểu biết, nàng bốn sự không thể so lão Triệu tiểu, nhưng hồn không có lão Triệu hảo, nàng chịu thiệt liền chịu thiệt ở tác phong thực chính thượng, nói trở về, nếu chúng ta sở hữu giáo thụ đều cùng vương bình dường như, cũng thật là một phúc,” Thượng Hà Thanh đánh giá xong rồi cảnh sát cùng vương bình, tiến tới chuyên chú của nàng tiểu hồ: “Đây đối với tiểu hồ, người xem giá trị nhiều ít?”

“Mười đến vạn đi.”

“Nôn! Thật sự là không có cách nào khác cùng đại bàn so với!” Thượng Hà Thanh có điểm thất vọng.

“Đừng không biết đủ! Chúng ta chỉ có thể lấy mười vạn đồng tiền tả hữu hoặc mười vạn đồng tiền dưới,” hác tự mình cố gắng ho khan một tiếng, nói: “Hà Thanh, người cũng trưởng thành rồi, cá nhân vấn đề lo lắng quá không có?”

“Người sẽ không coi trọng ta đi?” Thượng Hà Thanh hai tay ôm ngực, một bộ cảnh giác trạng.

Hác tự mình cố gắng vội vàng giải thích: “Ca coi trọng ai cũng sẽ không coi trọng nữ bác sĩ! Ném qua một lần mệt còn có thể tái ăn lần thứ hai? Ta cũng không muốn tìm tội chịu! Người khả ngàn vạn lần đừng hiểu lầm, loại này hiểu lầm ta khả chịu không nổi!”

“Vậy người hỏi ta cá nhân vấn đề gì chứ? Ăn no chống đỡ người!”

“Hà Thanh, ta so với người đại bảy tám tuổi, vẫn đem người làm muối muối xem, người đều lớn như vậy, ta cũng phải giúp người thao quan tâm, đúng không? Người chỉ cần nói ra người thích cái gì loại hình, ca liền giúp người tìm xem xem.”

“Ta thích loại hình a,” Thượng Hà Thanh nhớ lại Chung Khuynh Trà tiểu dáng người, tròn mắt mỉ thành một đạo phùng, nàng tay phải nâng cằm, ngón trỏ xao má, nhìn như hay nói giỡn nói: “Ta thích làn da bạch lại nộn, ánh mắt lượng lại đại, cái miệng nhỏ nhắn hồng lại ngọt, hai chân dài lại thẳng, mông đỉnh lại kiêu, nách không tóc gáy, cả người thơm ngào ngạt...”

“Đủ liễu đủ liễu đủ liễu!” Hác tự mình cố gắng nghe không nổi nữa, chạy nhanh đánh gãy nàng: “Người vì cái gì tìm không ra nhà chồng, ca xem như biết rồi!”

“Người có biết cái gì?”

“Ta biết ——” hác tự mình cố gắng đếm trên đầu ngón tay, có chút trịnh trọng nói: “Thứ nhất, ca đời này không tìm nữ bác sĩ quyết sách là hoàn toàn chính xác! Thứ hai, không nghĩ tới a Hà Thanh! Người thế nhưng thích gay hình! Đây khẩu vị! Hải hải hải! Thật không khinh!”

58. Chương 58

Ngày thứ tư buổi sáng 5 điểm nhiều chung, ngày mới tờ mờ sáng, các đội viên mà bắt đầu công tác. Không trung bay một tầng tế vụ, vụ không nùng, cũng không hậu, thần nhiên mỏng manh, vì liên miên pháp phòng mẫn sơn thương thúy cái lồng thượng một tầng sợi nhỏ. Nhất đám đám tiểu hoa đại thượng đỉnh đầy lộ, giọt sương trong sáng lại tinh lượng, ở nó trước mặt, kim cương cũng muốn kém cõi vài phần, xa xa thôn xóm còn đang trong giấc mộng, cần lao gà trống cũng đã đã khởi mình, minh thanh ngẩng cao lại ngân nga, đó là nhất thủ thiên nhiên không mượn cố che đậy thuần phác ca.

Im lặng, im lặng, trừ bỏ im lặng, vẫn là im lặng, nơi này có ở thành thị trung vĩnh viễn tìm kiếm không đến yên tĩnh, nhưng mà, các đội viên lại vô tình đi hiểu rõ này đó, công tác áp thân, phải vội đâu!

Thượng Hà Thanh cùng sở hữu khẩu cổ nhân giống nhau, còn thật sự mà cẩn thận sưu tầm di sản văn hóa, 2 hào tham một dặm vuông chỉ có bốn người —— Thượng Hà Thanh, hác tự mình cố gắng, cùng kia hai cái thực tập sinh. Những người khác phân biệt ở 1 hào cùng 3 hào tham một dặm vuông công tác. Hác tự mình cố gắng trừ bỏ tìm kiếm di sản văn hóa bên ngoài, còn muốn phân ra tâm đến chỉ đạo đệ tử, Thượng Hà Thanh cũng không cần phân tâm, nàng cẩn thận rửa sạch nhiều loạn tầng trung gồm sứ mảnh nhỏ, tinh lực có điều, so sánh tập trung.

Đột nhiên, nàng ở ướn át nhuận bùn đất lý phát hiện một cái ngọc sai, kia ngọc sai thượng mặc dù dính đầy thổ, cũng ónh nhuận nhuận phát ra âm thâm nhợt nhạt quang, Thượng Hà Thanh hai tay run lên, trái tim bùm bùm nhấm thẳng cổ họng mắt thượng chui, nàng chạy nhanh hướng ngọc sai thượng tát một tầng thổ, dùng tay phải cái ngụ ở, đầu gối tiền khuynh, cổ vĩ đỉnh, tay trái tiến vào ống quần chân, tay phải bất động, nâng gương mặt da nhìn xem ngày, không tính lượng, lại dùng khước mắt tả hữu nhìn xem, gặp không ai chú ý, cổ không hơn đem thổ cấp dọn dẹp rụng, tay phải liền một phen nắm lấy ngọc sai, hướng ống quần chân lý tay trái nhất đưa, lại cực nhanh rút về, tay trái cổ tay hướng lên trên đồng dạng nói hình cung, liền cực nhanh chóng đem ngay cả nê mang thổ ngọc sai đưa vào ống quần lý túi tiền.

Đã ngoài, là Thượng Hà Thanh toàn bộ động tác, nàng ở làm này đó động tác khi, cái gì cũng không nghĩ muốn, cái gì cũng không lo lắng, tựa hồ chính là máy móc ẩn thường quy hoàn thành nhất kiện nhiệm vụ. Ngọc sai đều cất vào túi tiền hai phút, thượng bác sĩ mới đột nhiên kinh giác, lại lấy đồ vật này nọ! Lại phạm quy! Lại thực xin lỗi Chung Khuynh Trà! Nàng chỉ có thể lại một lần nữa hạ quyết tâm, đây là cuối cùng một lần! Tuyệt đối! Cuối cùng một lần! Lần sau tái phạm quy tự hành đóa ngón tay! Không không! Đóa ngón tay rất đau, không có lần sau!

Giữa trưa cơm nước xong, hơi chỉ nghỉ ngơi thời điểm, Thượng Hà Thanh trở lại lều trại, đem ngọc sai rửa sạch sạch sẽ, này mới phát hiện, nàng lúc này thuận một cái đại bảo bối. Kia ngọc sai, ngọc chất ónh nhuận, ngọc liêu bạch nếu như nồn nà, hơi có mặc ban, đầu chạm rồng, điêu có vân văn, mài nghệ kỹ càng. Thượng Hà Thanh đánh giá thứ này muốn cho hác tự mình cố gắng đã biết, hắc thể nào cũng phải làm cho mình tái thả lại đi không thể, nghĩ tới nghĩ lui, nàng cũng sẽ không dám đối với hác tự mình cố gắng nói. Nàng muốn đem ngọc sai đưa cho Chung Khuynh Trà, nhưng là, sai là thuận ra tới, nàng lại lo lắng hội nhạ đắc Chung Khuynh Trà mất hứng.

Không dám đối hác tự mình cố gắng nói, lại sợ Chung Khuynh Trà hội thất vọng, thượng bác sĩ đầu một hồi có làm người nan cảm khái, nàng đem ngọc sai cất kỹ, chằm ba lô, gõ chính mình nộn cái bụng, lần nữa tự hỏi tự đáp: khuynh trà hội thất vọng đi? Hắc là hội! Vậy phải làm thế nào? Không biết! Nàng sẽ thích ngọc sai sao? Nói không chính xác! Nàng có thể hay không tha thứ ta lần này? Mới có thể! Trở về hay không phải nói xin lỗi? Xem tình huống! Giải thích nói cái gì? Thực xin lỗi, ta yêu người!

Đối! Ta yêu người! Thượng Hà Thanh hốt ngồi xuống, kích động nắm nổi lên tiểu nắm tay, chính mình chưa từng đối khuynh trà nói qua ta yêu người, chính là, lão ni là thật đỉnh yêu người, bởi vì ta yêu người, cho nên, người đắc nhạ của ta thực xin lỗi! Từ giờ khắc này, lão ni thề, vì không hề phạm quy, ta tình nguyện chảy nước mắt trăm hứng thú! Về sau đánh chết cũng không được thi đỗ cái gì cổ ! Ta liền nhất giới tục nhân, không cao như vậy tư tưởng giác ngộ, thấy vàng mắt liền lượng, nhìn bảo bối thủ liền dương, bên cạnh còn không có cái giám sát , thật sự là chuyện nan điều khiển tự động, nhịn không được a!

Thượng Hà Thanh đem túi khó bị thay thế, mặc vào một cái quần bò, hừ! Đã không có gây công cụ, cầm đồ vật này nọ cũng không cách nào phóng, lúc này tuyệt đối không có khả năng tái phạm quy !

Lúc này đây, đuổi kịp lần giống nhau, Thượng Hà Thanh đồng dạng không có can đảm tử cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại, vẫn là Chung Khuynh Trà cho nàng đánh lại đây, Thượng Hà Thanh vẫn là không có nói công trường thượng chuyện, Chung Khuynh Trà cũng không truy vấn, nàng biết Thượng Hà Thanh thủ không có khả năng như vậy thành thật nghe lời, nàng đang chờ đợi Thượng Hà Thanh đối nàng thẳng thắn, Thượng Hà Thanh lại là cái gì cũng không nói. Nói không thất vọng, đó là giả , nàng không thể nào quai Thượng Hà Thanh lấy đồ vật này nọ, khả năng thực so đo Thượng Hà Thanh đối nàng giấu diếm, nàng an ủi mình, có lẽ chờ Thượng Hà Thanh trở về về sau sẽ theo thực nói tới đi, dù sao ở công trường thượng, không tốt nói lung tung việc này, vạn nhất tai vách mạch rừng đâu! Bị người đánh cấp nghe xong đi, cũng không phải là đùa giỡn .

Như vậy nhất làm mình an ủi, Chung Khuynh Trà cũng liền thoải mái rất nhiều, nàng cùng Thượng Hà Thanh nhu tình mật ý nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng phan cãi nhau, lớn tiếng cười hai tiếng, cũng vui.

Chủ nhân mộ phân trước sau hai thất, ngày thứ năm giữa trưa, hậu thất bích hoạ lộ ra thổ, bích hoạ tầm quan trọng cũng không nhỏ thực vật, nó thậm chí so với thực vật cũng có nghiên cứu ý nghĩa, công tác tới rồi thời khắc mấu chốt, cố tình này làm khẩu hạ nổi lên mưa to. Khảo cổ đội viên là vất vả , đi sớm về tối chiếu cố đến đêm khuya là thường có sự, gặp được ác liệt thời tiết cũng là thường có sự, đối bọn họ mà nói, chỉ cần không chết được, phải liều mạng làm, bởi vì hàng năm chôn ở ngầm di sản văn hóa một khi khai quật, đối chúng nó cứu giúp cùng bảo hộ nhất định phải đắc tranh thủ ở trước tiên hoàn thành.

Vũ tái đại, công tác cũng không có thể đình, cảnh sát nhóm cũng hạ công trường, hiệp trợ khảo cổ đội viên cẩn thận vì bích hoạ đắp lên một tầng lại một tầng plastic bố, nhân có thể bị vũ lâm, nhưng di sản văn hóa trăm triệu không thể. Một chút vũ, dưới chân hội trượt, Thượng Hà Thanh ôm plastic bố vây quanh tham phương qua lại chạy, không nghĩ qua là quãng ngã nhất giao, hác tự mình cố gắng tiến lên đi sam nàng, mới vừa nâng khởi nàng đến, chính mình lại ngã nhất giao. Lão Triệu mạo hiểm vũ chỉ huy hiện trường, vương bình cùng hai cái thực tập sinh qua lại hướng trong xe khuân vác đã muốn khai quật di sản văn hóa, sở hữu đội viên quần áo đều ướt đầm, bùn quần lấy chân, mu bàn tay cọ ra huyết, chính là, không có ai sẽ ở hồ này đó. Giờ khắc này, bọn họ không có vĩ đại nghĩ muốn quốc gia, cũng không có ích kỷ nghĩ muốn cá nhân, bọn họ một lòng nghĩ , chính là đem bích hoạ đem di sản văn hóa bảo vệ tốt, tái vô mặt khác. Cái này giống vậy thể vận hội Ô-lym-pic thượng bắn thủ, ở giờ súng lên một khắc kia, trong tim của hắc chỉ biết tồn tại một cái hồng tâm giống nhau, trúng mục tiêu hồng tâm, là của hắc toàn bộ có lỗi suy nghĩ. Cái gọi là hội nghĩ muốn này hội nghĩ muốn cái kia, trên cơ bản, tất cả đều là vô nghĩa.

Di sản văn hóa đã muốn bảo vệ tốt, vũ cũng là không có đình, mọi người đều bị vây đến công trường thượng,

không có cái gì khả ăn, đều đói hốt hoảng. Cuối cùng lão Triệu hạ thánh chỉ: “Tự mình cố gắng, Hà Thanh, hai người đi phía trước trong thôn nhìn xem có quầy bán quà vật không có, có nói mua điểm bính đang làm gì trở về.”

Lão Triệu như vậy phân phó, cũng không có nhất định điểm ý xấu, hẳn nghĩ đến hác tự mình cố gắng cùng Thượng Hà Thanh đang ở muốn làm đối tượng, hẳn làm như vậy, hoàn toàn là vì cấp hác tự mình cố gắng một cái cùng mỹ nhân đồng hành cơ hội, người nghĩ muốn a, rơi xuống vũ, đánh tán, hai người qua lại đi tới chuyển, kia đặc có bao nhiêu lãng mạn!

Hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh tỏ vẻ vì nhân dân phục vụ không ý kiến, hai người quay về lều trại đổi thân xiêm y, mặc vào dép mủ, một người đánh một phen tán phải đi thực vật tiền tuyến. Thượng Hà Thanh dép mủ có điểm đại, đi khởi lộ đến kéo địa, phúc sư phúc sư muốn làm động tĩnh, quá khó nghe.

Trời mưa, lộ không dễ đi, đi rồi gần nửa giờ, cuối cùng tới rồi thôn khẩu, thôn đầu có cái bọn họ thường đi ăn cơm tiểu khách sạn, cũng không phải là cơm điểm, người ta trong điểm không bán bao, bọn họ cũng không cách nào làm cho lão bản nương tổ thái, mười đến lỗ hồng nhân, đặc làm nhiều ít đồ ăn nha! Hai người bọn họ cần bản lấy không quay về, xa không bán bích quỳ hảo mang.

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể tái tìm quầy bán quà vật, ai ngờ vòng vo hai mươi đến phút, quầy bán quà vật không có thể tìm được, nhưng thật ra lạc đường, còn rất hướng, trời đầy mây trời mưa, cũng không có bóng dáng chỉ tham khảo, hai người ai cũng không biết không phải nam không phải bắc, nếu không nói bác sĩ loại này cao chỉ số thông minh động vật đối nhau sống thường thức bình thường là biết rất ít đâu, lúc trước bọn họ ở khách sạn dễ gọi hỏi một chút lão bản chỗ nào có quầy bán quà vật là cỡ nào chuyện đơn giản, cố tình một nam một nữ hai cái bác sĩ ai cũng không có thể nghĩ đến hỏi, thẳng đến lạc đường mới nhớ tới cái mũi dưới kia há mồm —— không riêng có thể ăn uống có thể phạm bản, còn có thể hỏi đường.

Muốn tìm nhân hỏi đường, bọn họ cuối cùng trở về tới rồi người bình thường có lối suy nghĩ, nhưng ở loại này thời tiết hạ, thôn dân nhiều là trốn được trong nhà, thôn im ắng, bọn họ nhưng lại không có thể tìm tới một người. Sau đó bọn họ lại không bình thường, tùy tay chụp hộ người ta cánh cửa thuận miệng hỏi một câu lộ là cỡ nào chuyện đơn giản, cố tình bọn họ là ai cũng không có thể nghĩ vậy một tầng. Đây thật không được đầy đủ trách bọn họ, ở trong thành thị cuộc sống lâu, phòng nhân hòa bị phòng quan niệm sớm xâm nhập lòng người, bọn họ nếu không thích bị người xa lạ quấy rầy, cũng liền không thích đi quấy rầy người xa lạ, cái gọi là lạnh lùng hoặc chết lặng, chính là như vậy luyện thành.

Bọn họ giống vô đầu ruồi bọn họ giống nhau loạn chuyển, chuyển tới một cái chuồng heo giữ, cuối cùng phát hiện một cái đang ở uy heo hai mươi xuất đầu tiểu tử, hác tự mình cố gắng thấy tiểu tử tựa như thấy ân nhân cứu mạng, chạy nhanh lớn tiếng chào hỏi: “Hải! Anh em, người người này có quầy bán quà vật không có?”

“Có a, ” tiểu tử thao địa phương đặc biệt có đáng yêu khẩu âm, nói: “Ở thôn tây đầu đầu, cách đây biên cũng không gần.”

“Chúng ta là tới nơi này khảo cổ, mới đến, lạc đường, không biết nên đi như thế nào, ” Thượng Hà Thanh trước cho thấy chính mình không phải bại hoại lúc sau, mới hỏi: “Ngài có thể hay không giúp chúng ta chia chia lộ?”

“Đi! Các người đợi lát nữa mà a, ta phải trước uy heo, buổi trưa không uy nó, ” tiểu tử lấy cái tiểu mộc côn ở heo thực lý giảo nhất giảo, quấy đều đặn, đem heo thực rót vào heo bồn lý, nói: “Các người lạc đường, ta chỉ cho các người phương hướng, các người cũng không nhất định có thể đi ra ngoài, này thôn không phải chính nam chính bắc, nó là nghiêng về một bên, không cá nhân dẫn, thật đúng là dễ dàng đi mơ hồ. Ta trả lại cho ta ông nội ngao được đâu, chờ hẳn uống thuốc ta tái lĩnh các người đi, thành đi?”

“Thành! Không thành vấn đề.”

Tiểu tử uy xong rồi heo, theo chuồng heo lý từng bước bước ra đến, càng làm mưa to mạo đội, thật thà chất phác cười, nói: “Ông nội của ta kia được, đặc có người nhìn, còn phải ngao thượng mười đến phút, nếu không, các người theo ta một khối gia đi thôi.”

Hác tự mình cố gắng hỏi: “Có được hay không?”

“Phương tiện, ” tiểu tử đem đã muốn vãn rất cao ống quần tái hướng lên trên vãn vãn, nói: “Các người là chúng ta thôn phía sau núi thượng kia hỏa mà bào mộ phần , các người vừa tới lúc ấy, ta đi xem qua nào nhiệt, còn giúp các người đào hơn một ngày hăm hại, tránh 20 đến đồng tiền đâu! Ta đã thấy hai người.”

“Hắc! Một chút đứng vậy! Bào mộ phần !” Hắc tự mình cố gắng cười ha ha.

Tiểu tử gia, là ngũ đang lúc có chút niên đại thanh ngói phòng, tường viện không cao, sân không lớn, nhưng thoát nhìn coi như thể diện, trong phòng thu thập cũng thực lưu loát. Hắc tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh một bên cùng tiểu tử ngao du, một bên cùng hắc chậm rãi trò chuyện, chờ lão nhân uống thuốc xong, tiểu tử mang theo bọn họ ra thôn, ở thôn tây đầu quầy bán quà vật lý, bọn họ mua mười đến hạp bánh bích quy cùng tinh thuần thủy, cùng tiểu tử tái tán gẫu vài câu, lúc sau nói lời từ biệt.

Hết mưa rồi, mọi người tiếp tục công tác, vẫn vội đến tối chín giờ mới tan vỡ nghỉ ngơi. Thượng Hà Thanh đi trước khách sạn gội rửa tắm, tái trở lại lều trại thủ công trường. Bởi vì trời mưa, lều trại lý đệm giường chần đều phỉm triều, thấp hồ hồ không có cách nào khác dùng, cũng may thời tiết không tính lạnh, chấp nhận một chút cũng có thể ứng phó. Thượng bác sĩ vẫn là đỉnh có thể chịu được cực khổ , tối thiểu năng trừ bỏ oán giận hai tiếng quý thời tiết ở ngoài, không tái oán giận cái gì khác, cũng không thiện tạm rời cương vị công tác thủ đi ngủ ở khách sạn.

Có sao quái ở trên trời, đêm không tính quá đen, Thượng Hà Thanh nghĩ muốn Chung Khuynh Trà , nghĩ muốn trong lòng mãi đương đương lại vắng vẻ , nàng kỳ quái vì cái gì hôm nay buổi tối Chung Khuynh Trà không gọi điện thoại cho nàng, chẳng lẽ đoán được chính mình lấy đồ vật này nọ , thất vọng rồi, cho nên không đánh? Không thể đủ! Nàng lại không đi theo đến công trường, không thấy được không gặp , làm sao có thể đoán được! Bất quá, ra về cũng đỉnh dễ dàng đoán được ...

Mặc kệ , trước cho nàng gọi điện thoại nói sau! Thượng Hà Thanh sờ lấy điện thoại ra đến bấm điện thoại, trước dò xét tham Chung Khuynh Trà khẩu phong, vừa nghe thanh âm của nàng đỉnh vui, Thượng Hà Thanh cũng liền yên tâm, sau đó đối với Chung Khuynh Trà hảo là một phen lải nhải, nàng đem mình hôm nay mạo vũ bảo hộ di sản văn hóa suất chó khăng nê, mạo vũ mua bánh bích quy xảo ngộ uy trư nhân, cùng với cần trọng thủ công trường quang vinh sự tích, thêm mắm thêm muối gia dĩ miêu tả, biến thành Chung Khuynh Trà lần nữa đối nàng không biết sợ tinh thần tỏ vẻ sùng bái kiêm khen: “Hà Thanh, người đoán ta nhìn thấy ai? Ta nhìn thấy lưu hồ lan! Người quả thực chính là nàng hóa thân! Nhưng là, người cũng không thể giống nàng giống nhau, một cái không cẩn thận, bại lộ ‘ cá nhân cơ mật ’, phút cuối cùng chỉ có thể đem cổ hướng dao cầu thượng phóng! Đến lúc đó ta nghĩ cứu người, cũng là hữu tâm vô lực, người khả ngàn vạn lần không thể để cho ta quang ôm ‘ sinh quang vinh, hoăng vĩ đại ’ tám chữ to sống!”

Chung Khuynh Trà nhất khen, thượng bác sĩ liền lên mặt, cứ việc Chung Khuynh Trà “Khen” là thực rõ ràng thoại lý hữu thoại, nhưng thượng bác sĩ chính ở vào hưng phấn điểm cao, lẳng là cái gì cũng không có nghe đi ra, một cổ não , liền đem mình hướng lời phong con bà nó phương hướng miêu tả.

Cuối cùng, Thượng Hà Thanh trang mô tác dạng thở dài: “Đã trải qua hôm nay, người đoán dù thế nào? Khuynh trà, ta phát hiện người của chính mình sinh chân lý!”

“Cái gì chân lý?” Chung Khuynh Trà theo nàng hỏi.

“Chân lý chính là, người này a, không có ăn không hết khổ không có chịu không nổi tội! Cừ thật! Ta quả thực phải thoát thai hoá cốt!”

Thượng Hà Thanh cảm thán xong rồi, liền chính mình trộm nhạc —— nàng đang đợi Chung Khuynh Trà tiếp tục khoa khoa nàng, ai ngờ khen thanh nàng không có nghe đến, nhưng thật ra nghe được ông thực kia mềm mại nhuyển nũng nịu oán giận thanh: “Khuynh trà, điện thoại của ai a? Tại sao lâu như thế?”

Cái này khả khó lường! Thượng Hà Thanh lập tức nổ tung oa, nàng hướng về phía di động kêu to: “Chung Khuynh Trà! Người nếu dám cho ta mang nón xanh (cắm sừng!), ta liền... Ta liền... Ta liền liền...” Không mặt mũi thấy người! Những lời này rất không khí thế! Thượng bác sĩ kiên quyết không chỉ nói! Thư đến dùng khi phương hạn ít, thượng bác sĩ nhất sốt ruột, “Liền” nửa ngày, cũng “Liền” không ra cái trừ bỏ “Không mặt mũi gặp người” bên ngoài, càng có thể biểu đạt ra chân thật tình cảm hình dung từ đến, chỉ có thể dọa chân đất cổ họng quý hào: “Ta liền ——! Người có biết! Tức chết ta !”

Hào hoàn, thượng bác sĩ thở phì phì bắt tay cơ nhất suất, trở về! Nàng lung tung đem đồ vật hương ba lô lý nhất tắc, trở về! Tìm ông thực tính sổ đi! Thừa dịp ta không ở dám thông đồng người của ta, người chính là ăn hùng tâm con báo đảm lão nương cũng phải cho người đào ra! Trở về! Tìm Chung Khuynh Trà tính sổ đi! Thừa dịp ta không ở dám cùng ông thực ám độ trần thương, lão nương quán người cái thẳng nhóc tam đại hồ cây ớt thủy!

Thở phì phì thượng người nào đó cận ở gần gần nửa phần chung nội, liền rất có hiệu suất đem đồ vật thu thập xong, có thể thấy được hiệu suất này ngoạn ý, nhiều là bị bức ra tới.

Nàng mới vừa khoá thượng ba lô, mới vừa đi khoản chi mui thuyền, chợt nghe đến con cú một tiếng thảm thiết kêu, thượng sư thái đánh cái giạt mình, sợ tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, lại chạy nhanh nhảy vào xong nợ mui thuyền, còn thực không tiền đồ đem đầu chui được chặn lý.

Này nhất dọa, nhưng thật ra đem khí cấp dọa chạy, rừng núi hoang vắng, vạn nhất bị lang ăn, còn làm sao tìm được ông thực tính sổ? Khuynh trà cùng nàng cùng một chỗ nhất định có khổ trung! Đối! Nhất định là ông thực cố ý thông đồng khuynh trà! Này lão yêu bà, thật đáng ghét! Hừ! Khuynh trà đợi lát nữa mà nhất định còn có thể gọi điện thoại cho ta lại đây, nhất định sẽ giải thích vì cái gì đã trễ thế này nàng còn cùng ông thực cùng một chỗ, được rồi, ta trước chờ điện thoại, ngày mai lại đi, sáng sớm bước đi! Thượng bác sĩ tỉnh hạ tâm đến, nàng bàn chân, chuyên tâm bài đầu ngón chân chờ điện thoại, chuyên tâm đến liên thủ cơ không điện tự động tắt máy cũng không phát giác.

Thiên thời không bằng địa lợi, người định không bằng trời định, di động một đêm không vang, bác sĩ một đêm không.

59. Chương 59

Điện thoại nhất tức không nhúc nhích tĩnh, Thượng Hà Thanh nhất tức không chớp mắt.

Đều không phải là nàng không nghĩ nghỉ ngơi, mà là nàng ngủ không được, nhắm mắt lại, nghĩ muốn Chung Khuynh Trà, mở to mắt, vẫn là nghĩ muốn Chung Khuynh Trà. Chung Khuynh Trà chiếm cứ nàng sở hữu nào tế bào, nàng nghĩ muốn tâm dương, tâm tảo, hoảng hốt, còn có đau lòng, nàng nói không rõ sở này đến tội cùng là như thế nào một loại tư vị, có lẽ là từ dương tảo hoảng đau sấm tạp lên toan lật phẫn, lại có lẽ, chính là đơn thuần tưởng niệm.

Khiến người chán ghét để vĩnh viễn dất phá la cổ họng đại xướng bài hát ru con, kết quả đâu? Hừ, thúc dục nhất tức, càng thúc giục càng nhập không được miên! Nàng ý đồ dùng nàng sở trường a Q tự liệu pháp đến đuổi đi hết thấy không khoẻ cùng bất an, chính là, không quá dùng được. Mặc kệ thế nào đi, loại này trăm vị trần tạp trào tâm cong phế không có thuốc nào cứu được chứng mất ngủ trạng, ở nàng 28 năm năm tháng trung, hoàn toàn có thể nói là lần đầu tiên.

Vẫn đợi cho rạng sáng tứ điểm, nàng mới cảm lấy di động nhìn nhìn, nhấn một cái, hắc bình, tái ấn, vẫn là hắc bình, được rồi, hồi này biết không điện.

Nàng thay pin, mở ra di động, chưa kể đó điện bắt đầu một người tiếp một người ra bên ngoài bính, tất cả đều là Chung Khuynh Trà đánh tới, gần đây một lần, là rạng sáng tam điểm năm mươi, Thượng Hà Thanh trên mặt cuối cùng có điểm ý cười, khuynh trà cũng một đêm không ngủ! Coi như người còn có lương tâm, biết theo giúp ta!

Thượng Hà Thanh oai đầu cong cong cổ, cấp Chung Khuynh Trà giàu to rồi một cái bốn chữ tin ngắn: mau ngủ đi! Phát xong rồi, càng làm di động đóng cơ, hừ! Sao có thể dễ dàng như vậy đón người điện thoại! Chờ ta trở về hảo hảo tìm người tính sổ! —— để như thế nào đột nhiên kêu to như vậy ngọt rồi đó!

Buổi sáng lục điểm, Thượng Hà Thanh tìm cái lấy có, ly khai khảo cổ đội, đi thời điểm, nhiều ít, đối này khối công trường có chút lưu luyến, nàng xuất ra cameras đem công trường từng cái góc đều nhất nhất chụp được đến, còn cùng khảo cổ đội viên hợp ảnh, theo sau cáo biệt. Nàng biết, này khối thổ địa, nàng cả đời

này có thể cũng sẽ không lại đến , có đội viên, nàng cả đời này có thể cũng sẽ không tái kiến , khiến cho ảnh chụp đem này đó sao nhiều điểm nhớ lại đều lưu lại đi.

Hác tự mình cố gắng đem Thượng Hà Thanh đuổi về dặm, ban ngày vé máy bay đã muốn mua không được , chỉ có thể mua buổi tối , hác tự mình cố gắng giúp nàng mua vé máy bay, trước khi đi, dặn dò: “Một người trở về, cẩn thận một chút, buổi tối 7 điểm đa tài đi, buổi chiều người có thể đi dặm đi một chút đi dạo, cũng, nhưng đừng một người chuyển mơ hồ. Chúng ta lấy vài thứ kia, chờ ta trở về tái xử lý đi, ta ở trong này cũng sẽ thấy gốc ba bốn ngày, đến lúc đó gặp, cúi chào.”

“Hảo, người ở dặm mua điểm ăn tái trở về, cúi chào.”

Hác tự mình cố gắng đi rồi, Thượng Hà Thanh lấy điện thoại di động ra đến lại khởi động máy, bên trong lại có Chung Khuynh Trà N cái chưa kể đó điện, còn có hai cái tin nhắn, một cái viết: Đúng vậy ông thực tới tìm ta , người đừng hiểu lầm, ta cùng nàng thật sự không có gì, Hà Thanh, trừ người ra, ta ai cũng không muốn, tin tưởng ta “, một khác con liền có điều, so sánh đối , bên trên viết: “Người không nghe ta liền không ngủ được! Ta tra xét vé máy bay, giữa trưa có một tranh, đến lúc đó đi tìm người!”

Thượng Hà Thanh lúc này cười mở, khuôn mặt nhỏ nhắn cười so với hoa loa kèn còn loa, nhìn một cái thời gian, mau 12 điểm, đã là giữa trưa , nàng sợ Chung Khuynh Trà phác cái khoảng không, chạy nhanh một chiếc điện thoại đánh qua đi, điện thoại mới vừa vang, Chung Khuynh Trà liền chuyển được , nàng vội vàng hỏi: “Hà Thanh, là người sao?”

Thượng Hà Thanh nhìn dùng sức nói: “Không phải ta, nan có thể nào là quỷ sao!”

“Người không tức giận đi? Ngày hôm qua ông thực...”

“Trước miễn bàn ông thực!” Thượng Hà Thanh cắt đứt Chung Khuynh Trà trong lời nói, cướp lời: “Người mua vé máy bay sao? Mua trong lời nói lui rụt.”

Chung Khuynh Trà sờ sờ trong tay vé máy bay, thực buồn bực hỏi: “Người không muốn gặp ta?”

“Gặp quỷ người! Ta so với ai khác đều muốn gặp người!” Thượng Hà Thanh ở hậu cơ thính ghé trên ngồi xuống, ôm cấp cho Chung Khuynh Trà một kinh hỉ tâm tư, tát nổi lên nói đối: “Chỗ này của ta rừng núi hoang vắng , người làm sao tìm được? Hướng chỗ nào tìm? Sở hữu đội viên đều ở vội, liều mạng đều vội bất quá đến, ai có rảnh đi đón người? Tốt lắm, nghe lời, đừng tới tìm ta , đỡ phải làm cho ta lo lắng, ta hai ngày nữa trở về đi.”

“Vậy người còn sinh khí không sinh?”

“Không tức giận, ta tin người. Người cùng ông thật sự chờ buổi tối nói sau, người hiện tại chạy nhanh hướng ta cam đoan người sẽ không đến.”

“Ta đã muốn ở sân bay , tiếp qua hơn nửa canh giờ sẽ lên phi cơ!”

“Trở về! Quay về người công ty đi! Người nếu dám đến, ta cắn chết người! Ta cam đoan với người ta không tức giận, người mau hướng ta cam đoan người sẽ không đến!”

Thượng Hà Thanh bên kia có điểm ồn ào, Chung Khuynh Trà cẩn thận nghe xong nghe, cúi đầu nhất cần nhắc, nở nụ cười, “Hảo, ta cam đoan sẽ không đi tìm người.”

Cúp điện thoại, Thượng Hà Thanh đối Chung Khuynh Trà khí xem như hoàn toàn tiêu không có, vừa nghĩ tới buổi tối có thể đủ về nhà, buổi tối có thể đủ nhìn thấy Chung Khuynh Trà, nàng khoái hoạt quả thực phải bay lên!

Buổi chiều nàng ở dặm vòng vo chuyển, mua không ít địa phương đặc sản, trước kia nàng bên ngoài địa mua đặc sản, nhiều là mua cho cha mẹ ăn, mà lần này, còn lại là chuyên môn mua cho Chung Khuynh Trà ăn. Đó đi ra ngoài khuê nữ bát đi ra ngoài thủy, lời này thật đúng là đỉnh có điểm đạo lý.

Chung Khuynh Trà cùng ông thực cùng một chỗ, thật là có khổ trung . Phòng điền sản cùng gia cụ công ty quan hệ là có điều, so sánh thân mật , dù sao mua phòng ở đều đắc người mua đủ, nếu nói là này hai cái ngành sản xuất là thân gia, thực tại không đủ. Ông gia Khánh Hoà mình hào có điểm hợp tác, tỷ như ông gia khánh bản mẫu trong phòng dùng là cơ hồ đều là mình hào gia cụ. Lại nói tiếp, ông thực bình thường

công tác cũng là đỉnh vợi , ở dĩ vãng, nàng tìm đến Chung Khuynh Trà số lần đỉnh hữu hạn, cấp Chung Khuynh Trà gọi điện thoại tần suất nhưng thật ra có điều,so sánh cao, nề hà Chung Khuynh Trà nhất đến tối liền tắt máy, nàng chung quanh tìm không thấy nhân, đành phải thôi.

Thực đúng dịp , đúng là Thượng Hà Thanh đi mấy ngày nay, ông thực sự đi nhẹ nhàng thời gian, nàng đánh công tác cờ hiệu tìm đến Chung Khuynh Trà, Chung Khuynh Trà nếu luôn tránh đi, quả thật cũng có chút nói không qua đi, rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể ứng phó, nàng tất cả phó, ông thực sẽ kính, tìm nàng số lần càng phát ra thường xuyên, mà Chung Khuynh Trà cũng càng phát ra bởi vậy cảm thấy một cùng phiền, nhưng là, nàng không thể biểu hiện ra ngoài.

Tạc trời xế chiều lâm tan tầm phía trước, ông thực lại đây tìm Chung Khuynh Trà , Chung Khuynh Trà cùng nàng ăn cơm tối, đang định cùng nàng nói cúi chào thời điểm, ông thực lại nói: “Về nước lâu như vậy , ta chỉ biết là người ở tại chỗ nào, còn không biết người là như thế nào trang hoàng đầu, phương tiện làm cho ta đi xem sao?”

Chung Khuynh Trà gia, người bình thường nàng chắc là không biết làm cho đi , liền nói: “Ngượng ngùng, ta đêm nay phải về công ty tăng ca, chỉ sợ không thể để cho người đi nhìn.”

Ông thực lập tức sắc nói: “Ta đây cùng người cùng nhau quay về công ty đi, một mình tăng ca đỉnh cô đơn .”

Chung Khuynh Trà chạy nhanh cự tuyệt: “Không cần, ta một người cũng thói quen .”

“Ta bất quá là nghĩ muốn nhiều với người gốc trong chốc lát mà thôi, người yên tâm đi, người vợ của người, ta sẽ không quấy rầy người.”

Chung Khuynh Trà hết chỗ nói rồi, chỉ có thể đem ông thực lại mang về công ty, nàng vội công tác, ông thực an vị ở trên ghế sa lon lẳng lặng xem nàng, hai người trong lúc đó cũng không trao đổi. Nàng bị ông thực xem phiền muộn, tức giận không chỗ phát, đem bàn phím xao tác hi lý rầm nháo động đất.

Hoàn hảo, ở Chung Khuynh Trà buồn bực mau không được thời điểm, Thượng Hà Thanh cho nàng đánh tới điện thoại. Nàng miết mắt nhìn chăm chăm vào nàng xem ông thực, hướng nàng chĩa chĩa di động, tỏ vẻ nàng có việc, sau đó đi đi nghỉ ngơi thất, đóng cửa lại, nằm ở đan nhân trên giường, ngọt kết kết nghe. Thượng Hà Thanh ngay cả cái rầm đại chuyện đều đã khoa trương ba hoa chích choè, nàng yêu cực kỳ Thượng Hà Thanh kia tự kỷ thành phần tương đương dày đặc lao thao, nàng thậm chí có thể tưởng tượng đến Thượng Hà Thanh ở lầu nhảu tình hình đặc biệt lúc ấy có như thế nào một bộ vẻ mặt đáng yêu. Nàng thích nghe Thượng Hà Thanh nói chuyện, bởi vì Thượng Hà Thanh tuy rằng nói nhiều, lại khô hài hài hước, cũng không làm người ta chán ghét, hơn nữa nàng kia tương thực có thể lừa dối người xem đỉnh ngây thơ mặt, liền lại càng không làm người ta chán ghét —— Tây Thi bị bệnh, kia kêu mỹ, đông thi bị bệnh, kia kêu xấu, thế giới này thời khắc không quên trông mặt mà bắt hình dong. Nói nhiều mà không chọc người phiền, đây là một loại bổn sự, Chung Khuynh Trà đối có được loại này bổn sự Thượng Hà Thanh tỏ vẻ vạn phần kính ngưỡng.

Chung Khuynh Trà đi nghỉ ngơi thất “Làm việc “, ông thực ngay tại bên ngoài chờ, đợi một hồi lâu mà, Chung Khuynh Trà còn không có đi ra, nàng ngồi không yên, đơn giản đứng lên, vây quanh văn phòng một vòng vòng chuyển, chuyển tới trước bàn làm việc, nàng cầm lấy Chung Khuynh Trà điện tử cùng sách, mở ra vừa thấy, bên trong hé ra tương thể nhưng toàn bộ là Thượng Hà Thanh ảnh chụp, trong đó hé ra vẫn là PS về sau Thượng Hà Thanh trẻ con chiếu, ảnh chụp phía dưới cũng dùng phấn hồng tự thể viết “Đáng yêu tiểu “, ông thực thực hiểu được loại tình huống này ý vị như thế nào.

Chung Khuynh Trà cùng Thượng Hà Thanh nói chuyện phiếm tán gẫu thuận , cũng sẽ không đại chú ý thanh âm của mình , nàng bị Thượng Hà Thanh chọc cho cười to, tiếng cười khắp bị ông thực nghe được, ông thực nhắm lại mi, Chung Khuynh Trà cười, vẫn đều là thực dịu dàng , nàng chưa từng nghe được Chung Khuynh Trà như vậy không kiêng nể gì cười to quá, mà hiện tại, nàng ở lớn tiếng cười, này đang nói mình cái gì?

Ông thực nhìn xem Thượng Hà Thanh ảnh chụp, kia ngậm núm vú cao su bộ dáng quá khó khăn nhìn! Nàng cười lạnh một chút, có điểm tức giận Chung Khuynh Trà đối nàng lừa gạt, nàng tìm nhiều như vậy thấy thuốc, hỏi nhiều như vậy có liên quan nhân công thụ thai cùng ông nghiệm trẻ con y học thường thức,

chỉ vì Chung Khuynh Trà nói câu kia “Thích đứa nhỏ”, khả sự thật đâu? Trên thực tế là nàng căn bản không thích đứa nhỏ, mà là thích này tên là Thượng Hà Thanh nữ nhân! Ông thực thâm hút một hơi, làm cho mình phải trấn tĩnh, hừ! Thượng Hà Thanh, đệ ba loại người, có điểm nào nhất có thể theo ta so với? Chỉ cần người thích chính là nữ nhân, ta liền có tin tưởng cho người trở lại bên cạnh ta!

Chung Khuynh Trà cười duyên thanh lại rơi vào tay ông thật sự trong lỗ tai, ông thực thậm chí không cần nghĩ muốn, liền đoán được cú điện thoại kia chuẩn là Thượng Hà Thanh đánh tới, nàng chậm rãi khí, đẩy ra phòng nghỉ cánh cửa, đỉnh thân thiết hỏi một câu: “Khuynh trà, điện thoại của ai a? Tại sao lâu như thế?”

Câu này thân thiết vô địch câu hỏi, khắp bị Thượng Hà Thanh nghe xong nhất vừa vặn, thượng bác sĩ sinh khí, rống lên một câu sẽ đem di động cấp suất chạy. Chung Khuynh Trà cũng sinh khí, sinh khí ông thật sự không gõ cửa liền tiến vào, nàng nắm đã bị cắt đứt điện thoại, chịu đựng khí, từ trên giường ngồi xuống, nói: Đúng vậy bằng hữu.”

“Ta nhận thức sao?” Ông thực trang tò mò hỏi.

“Người không biết,” Chung Khuynh Trà không muốn đem nàng hòa Thượng Hà Thanh quan hệ nói cho ông thực, nàng xem nhìn lên đang lúc, hạ lệnh trực khách: “Quá muộn, người cần phải trở về.”

“Người đã nói, người có thai hoan người,” ông thật không cam lòng tiếp tục hỏi: “Người kia, rốt cuộc là ai? Hẳn không phải là cái kia phó nguyên hân đi?”

Chung Khuynh Trà thần nhiên nói: “Là ai không trọng yếu, quan trọng là ..., ông thực, chúng ta chính là bằng hữu. Không còn sớm, trở về đi.”

Người ta hạ hai lần lệnh đuổi khách, người thông minh trong lời nói, liền cần phải đi, nếu không liền thảo nhân ngại, ông thật sự là người thông minh, lòng của nàng ở sắc nhọn rít gào, mặt bộ đường cong lại tốt hơn nhu hòa, “Ta đây đi về trước, chính người tăng ca, không cần quá muộn, đợi lát nữa mà chịu chút bữa ăn khuya, chú ý nghỉ ngơi.”

“Ân, cúi chào.”

Chờ ông thực đi rồi, Chung Khuynh Trà chạy nhanh cấp Thượng Hà Thanh gọi điện thoại, chính là, đánh một đêm, chết sống đánh không thông. Nàng trong lúc vô ý phiêu cùng sách liếc mắt một cái, cảnh giác phát hiện cùng sách là bị người động qua, động cùng sách nhân, không cần phải nói, nhất định là ông thực. Xem ra lúc này nàng hòa Thượng Hà Thanh quan hệ là man không được ông thực, đã biết cũng tốt, nên biết đến, tổng sẽ biết, về sau hết sức bảo vệ tốt Thượng Hà Thanh an toàn là được, Chung Khuynh Trà ánh mắt đình chỉ chuyển động, ánh mắt cũng là trở nên so với điều hâu còn sắc bén.

Mọi sự cẩn thận tuyệt vời, lần này bị ông thực nhìn đến, lần sau không chừng còn có thể bị ai nhìn đến, nàng đem cùng sách bỏ vào trong bao, suy tư một lát, nàng xoa bóp cái trán, tạm thời đem ông thực để một bên, lại cấp Thượng Hà Thanh gọi một cú điện thoại, vẫn là không thông, nàng lo lắng Thượng Hà Thanh hội hiểu lầm, nàng nghĩ muốn lập tức bay đến Thượng Hà Thanh bên người làm ra giải thích, liền tuần tra một chút vé máy bay, ngày hôm sau sáng sớm liền đích xuống dưới.

Ông trời dài quá một hồi mắt, ở nàng mắt thấy sẽ đăng ký thời điểm, Thượng Hà Thanh cho nàng đánh tới điện thoại, nàng mơ mơ hồ hồ nghe được Thượng Hà Thanh bên người có cái nam nhân tại nói “Hai điểm phi cơ, chúng ta đi trước chịu chút cơm”, nàng cân nhắc cân nhắc, cân nhắc ra Thượng Hà Thanh nhất định là cùng nàng giống nhau đã ở sân bay, vì không cho lẫn nhau phác cái hai đầu khoảng không, nàng đáp ứng rồi Thượng Hà Thanh sẽ không đi tìm nàng, ngược lại về đến nhà, trước mua gọi món ăn, bổ khuyết thêm vừa cảm giác, tiểu khế một cái nhiều giờ, lại phụ mặt trên màng, thay xinh đẹp quần áo, đem mình hảo hảo thu thập một phen, Thượng Hà Thanh buổi tối phải trở về gia, Chung Khuynh Trà phải thanh nhẹ nhàng khoan khoái thích chờ hắn trở lại.

Buổi chiều tứ điểm, có người ở chủ cánh cửa, Chung Khuynh Trà tưởng Thượng Hà Thanh đã trở lại, bay nhanh chạy tới cửa, một phen mở cửa ra, nhưng mà, sự thật luôn làm cho người ta thất vọng, chủ cánh cửa không phải Thượng Hà Thanh, mà là uống say khướt ông thực.

Ông thực đối Chung Khuynh Trà cảm tình, bằng nói thật, vẫn tương đối thâm, giả như Chung Khuynh

Trà có thể đối nàng thẳng thắn thành khẩn gặp lại, nàng có thể sẽ không quá mức khó chịu, cố tình Chung Khuynh Trà đối nàng lần nữa lừa gạt, trong cốc lát nói thích nam nhân, trong cốc lát còn nói thích đứa nhỏ, nàng còn ngốc vì vì đem phó nguyên hân trở thành quân xanh, ngốc vì vì hơn cấp Thượng Hà Thanh bằng hữu cổ hồng kỳ bồi thường kim, ngốc vì vì đi tìm thầy thuốc hỏi cái này hỏi kia, đây quả thực cùng bị người làm hầu tử đùa giỡn không có gì hai dạng, khác biệt!

Ông thực đều có ông thật sự kiêu ngạo, nàng nghĩ muốn trả thù Chung Khuynh Trà, chính là, nàng lại yêu Chung Khuynh Trà, tình yêu đủ để cho nhân mất đi kiêu ngạo, nàng nghĩ muốn phát tiết, mà không chỗ khả phát, đành phải mua say. Say có thể, nhưng không thể uống say không hề ý nghĩa! Khi nào thì say một màn hảo đâu? Vừa lúc hôm nay là cuối tuần, vậy hôm nay đi! Ngày hôm qua mới vừa bị thương, hôm nay rèn sắt khi còn nóng, còn không dùng chuyên môn vì mua say đi xin phép, thiên thời địa lợi đều toàn bộ, còn kém cá nhân cùng! Hiện giờ nhất say, sẽ đem nhân hòa cấp bổ thưởng, khiến cho Thượng Hà Thanh uống tây Bắc Phong đi thôi! Xem ông thực ngay cả uống cái rượu đều phải tính kế nhiều như vậy, cỡ nào thông minh! Ngày mới là chân chính nữ cường nhân nên có tác phong.

Ông thực chắc là không biết đi khách sạn hoặc quán bar mua say, nàng phải bận tâm đến chính mình hình tượng vấn đề. Nàng ở nhà uống ngay hai bình rượu đỏ. Ông thực sự tửu lượng không phải bình thường đại, hai bình rượu đi xuống, trừ bỏ bụng có điểm chống đỡ, đầu óc trả hết nợ tính nguy, nhưng đầu chính là xác xác thật thật có điểm hôn mê, đã có điểm hôn mê, như vậy, liền tạm thời xem như say đi, nàng vững vàng đương đương lái xe, trực tiếp tìm tới Chung Khuynh Trà gia môn, ở trước cửa cố ý lắc lư hai cái, đối với cánh cửa thân thủ liền tạp, chợt vừa thấy đi, chân tướng cái hán tử say.

Ông thực cả người tán một cỗ mùi rượu, thân mình hoảng a hoảng lão nghĩ muốn hướng trên mặt đất nằm úp sấp, Chung Khuynh Trà không thể đem nàng lượng ở ngoài cửa không để ý tới, bắt đắc dĩ, chỉ có thể để cho nàng đi vào.

Ông thực vào phòng, vui đùa “Rượu điên” hướng Chung Khuynh Trà trên người thiếp, một bên thiếp một bên phải uống rượu. Ông thực sự thân mình giống con xà, ký nhuyển lại nị, bò lên đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ không dễ dàng thoát khỏi, nàng mặc quần áo lại rất mỏng, cổ áo đại sườn, hiển sơn sương sớm, bên trong phong cảnh thực tại thực dễ dàng làm cho người ta động điểm tâm tư. Chung Khuynh Trà đồng chí tuy nói đối nàng vô cảm, khả chợt vừa nhìn thấy, vẫn là náo loạn thật lớn một cái mặt đỏ, liều mạng mới đem ông thực an trí ở trên ghế sa lon.

Chung Khuynh Trà không nghĩ bất kể nàng, liền sờ soạng hai bình rượu nho nhâm nàng uống, nàng một bên uống một bên kể ra nàng đối Chung Khuynh Trà là cỡ nào tình thật sâu vũ mệnh mông, xem qua đi, triển vọng tương lai, nói rất đúng không nóng nháo. Chung Khuynh Trà không muốn nghe, rồi lại không thể không nghe, ai có thể cùng hán tử say không chấp nhận đâu! Nàng nhất thời phiền nguy, liền xuống lầu mua nhất hạp yên đi lên, muốn mượn trợ yên ma lực đến tiêu trừ hậm hực. Không nghĩ tới, ông thực nhìn thấy yên, đột nhiên chảy một hàng lệ, kia rơi lệ chính là thật thật mà sắc đẹp, lệ không nhiều lắm, tam tích, xuyên thành một hàng, trên mặt biểu tình là thất phân ai lý hàm hai phân oán, còn ẩn ẩn lộ ra chia ra sắp sửa giải quyết xong hồng trần nguyện vọng, khắp có lẽ hoa đài vũ chọe người liên hiệu quả, nàng nói: “Khuynh trà, người không biết, mấy ngày nay, ta hút quá nhiều ít yên, nhớ rõ trước kia, người có khi hội một người im lặng hút thuốc, khi đó ta đã nghĩ a, người là cái cô độc đứa nhỏ, ta muốn cùng người đi hoàn cả đời này, a, thẳng đến hiện tại, ta còn là nghĩ như vậy.”

Chung Khuynh Trà không nói lời nào, yên lặng mà đem yên mở ra, chính mình rút ra một cây, mới vừa hút hai cái, đột nhiên nhớ tới Thượng Hà Thanh tặng làm cho nàng giới yên chuyện, nàng đem còn lại kia hơn phân nửa tiết yên bóp tắt, ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm uống một chén rượu trừu một điều thuốc ông thực lắc lắc đầu, lúc sau nhắm mắt dưỡng thần. Nàng không có cách nào khác quái ông thực, ai làm cho ông chân ái nàng đâu! Yêu, bị thương, uống chút rượu, say, đây là thực bình thường chuyện. Khả nàng cũng không cách nào đi đồng tình ông thực, ai làm cho nàng không thương ông thực đâu! Đồng tình lý cũng có “Chuyện” thành phần, một người, một lòng, không thể chia làm hai nửa, chân chính yêu cho tới bây giờ đều là một chọi một, cái gọi là một người cùng giải quyết khi yêu thượng hai cái thậm chí ba người, kia không gọi tình yêu, mà kêu lạm chuyện. Nàng chính là cảm thấy được ông thực thực đáng thương, dù sao, cùng là nữ nhân a!

Nên đều nói, nên cự tuyệt đều cự tuyệt, hiện tại Chung Khuynh Trà có thể làm, chỉ có bình tĩnh trầm

mặc.

Các nàng ở phòng khách vượt qua hai mấy giờ, này hai mấy giờ, Chung Khuynh Trà cũng không nói gì quá một câu, vẫn đều là ông thực ở nói nhỏ rồi lại thực có chừng mực tổ tâm sự, hai mấy giờ về sau, rượu kính đi lên, ông thực tựa vào trên ghế sa lon đang ngủ, Chung Khuynh Trà giúp nàng đắp lên mao thảm, hít một hơi thật dài khí.

Nhìn nhìn lại thời gian, hơn sáu giờ, Hà Thanh như thế nào còn chưa tới gia? Chẳng lẽ nói, là chính mình đã đoán sai, nàng gọi điện thoại thời điểm căn bản không ở sân bay? Sẽ không, nàng nhất định là ở sân bay, người kia, cả ngày đùa giỡn tiểu thông minh! Hơn sáu giờ, như thế nào vẫn chưa trở lại? Nàng tọa rớt cuộc là vài giờ phi cơ chuyển? Chung Khuynh Trà gọi điện thoại tuần tra một chút, biết được buổi tối 7 điểm có nhiều một chuyến phi cơ chuyển, thoáng yên tâm, Hà Thanh khẳng định chính là tọa lần này phi cơ chuyển trở về! Bấy giờ nhiều trở về, bay lên hơn một giờ, tái đánh cái xe, ngồi trên gần hai mấy giờ cho thuê, như vậy, về đến nhà sau, phải nhanh đến 11 điểm.

Vạn nhất Hà Thanh trở về, ông thực còn chưa đi, này có thể hay không lại rắc kíp nổ bom nguyên tử? Chung Khuynh Trà nâng má, nhìn xem đang ở ngủ say ông thực, hậm hực thật chén rượu, một hơi uống ngay đi xuống, tú khí lông mi cũng ninh thành một cái tiểu ngật đáp.

Buổi tối bảy giờ nhiều, Thượng Hà Thanh liền đi lên phi cơ, bay trở về chính mình ổ chó, chính như Chung Khuynh Trà sở liệu, nàng về đến nhà sau đã là 11 điểm, Chung Khuynh Trà không có ở, xem ra là ở nhà mình đâu. Thượng Hà Thanh đem đặc sản buồng, rửa cái mặt, đổi thân xiêm y, cách ăn mặc cách ăn mặc, không kịp nghỉ ngơi trong chốc lát, liền mang theo bọc nhỏ chạy ra khỏi nhà cánh cửa, nàng tưởng niệm Chung Khuynh Trà, nàng phải nhanh một chút nhìn thấy Chung Khuynh Trà, hung hăng thân nàng một chút, hảo giải quyết tương tư nỗi khổ.

Mới vừa khóa kỹ cánh cửa, nàng chợt nghe đến cách vách hàng xóm trước cửa “Phù phù” một tiếng, nàng xoay người sang chỗ khác xem, một cái 23 tuổi tả hữu, bàn tóc, thần tình nùng trang, bộ dáng y hi coi như thanh lệ nữ hài tử té trên mặt đất, nàng mặc bảy tám cm giày cao gót, tay phải nâng lên nắm cánh cửa duyên, tay trái không được nhu mắt cá chân, xem bộ dáng là đi gấp, bị trặc chân, cửa nàng vấy dính chút thổ, rơi trên mặt đất bao da đã muốn rộng mở, bao da lý đồ trang điểm tan nhất địa.

Thượng Hà Thanh ngụ ở tiểu khu, có không ít phòng ở là ra bên ngoài cho thuê, cửa nàng hàng xóm, trước kia là một 30 có ngọn người đàn ông độc thân, sau lại bởi vì công tác nguyên nhân đi Tô Châu, lui phòng, cô bé này, phải là tân thuê hộ gia đình. Thượng Hà Thanh cũng không nhận ra nàng, thấy nàng nữ đến chân, cũng không dám đi hỗ trợ, Nam Kinh lão rất ví dụ liền ở đằng kia bãi, nàng không phải không nguyện trợ giúp nhân, mà là không dám.

Do dự một giây, nàng làm bộ như không phát hiện, nhắc chân hướng dưới lầu đi, mới vừa hạ hai tầng bậc thang, cô gái liền sợ hãi nói một câu: “Người... Người có thể giúp ta đem cái chìa khóa kiếm một chút sao?”

Hàng hiên lý liền các nàng hai người, Thượng Hà Thanh thực hiểu được cô gái là ở đối với mình nói chuyện, nàng đánh giá một chút cô gái, cảm thấy được cô gái hẳn không phải là Nam Kinh lão rất một loại kia hình nhân, nàng chần chờ một chút, tảo liếc mắt một cái mặt đất, ở hàng hiên góc chỗ tìm được lẫn ra đây cái chìa khóa, nhặt lên đến, thuận tiện đem đồ trang điểm đều nhặt lên đến, đi đến cô gái trước mặt, nâng dậy nàng, giúp nàng mở cửa, nói: “Về sau phải cẩn thận chút a.”

“Ân, cảm ơn,” cô gái cảm kích cười cười, “Ta là tân đưa đến, người sẽ ngụ ở đối diện sao?”

Đúng vậy a, ở phía đối diện.” Thượng Hà Thanh vô tình cùng người xa lạ nói chuyện nhiều, trong lòng còn lộ vẻ Chung Khuynh Trà, liền nói: “Ta còn có việc, đi trước, cúi chào.”

Thượng Hà Thanh ngay cả binh mang khiêu chạy xuống lầu, tiến vào Chung Khuynh Trà vì nàng mua tiểu áo thác, cúi đầu thân nhất thân tay lái, thần tình xuân phong hướng Chung Khuynh Trà gia chạy tới.

Buổi tối 11 điểm chính, ông thực tỉnh ngủ, nàng muốn gột rửa tắm, cũng là không tắm rửa quần áo, Chung Khuynh Trà đành phải đem mình áo ngủ lấy ra nữa đưa cho nàng, sau đó chạy đến ban công, hai tay tạo thành chữ thập cầu nguyện ông thực tắm rửa xong sau chạy nhanh đi, nàng không đi chính mình cũng phải đuổi nàng đi, nếu không vạn nhất làm cho Thượng Hà Thanh nhìn thấy, nàng này khóa bom nguyên tử thể

nào cũng phải nổ mạnh không thể! Chung Khuynh Trà nhớ tới Thượng Hà Thanh cùng bọn rắn độc cãi nhau khi chửi đồng hình dáng, thành linh đánh cái giặt mình.

Vội vàng Thượng Hà Thanh đem xe khai bay nhanh, sắc bén tiểu phong xuyên thấu qua cửa sổ, nhắm thẳng trên khuôn mặt trát, chỉ dùng không đến 20 phút, nàng đi ra Chung Khuynh Trà gia, có thể thấy được, tiểu áo thác tiềm lực vô cùng lớn, thực chạy đứng lên, một chút không thể so BMWs đại bọn kém! Thượng Hà Thanh đầu một hồi tiêu xe, liền tiêu ra loại này khả quan quả lớn đến, thật sự là cao hứng phá hủy, nàng nhạc đại liệt miệng, vỗ vỗ xe mô tô, một lòng một dạ, liền nhận định mình là trên thế giới may mắn nhất nhân.

Không vài cái bình thường sinh vật dám nói mình là trên thế giới may mắn nhất nhân, thượng bác sĩ như thế lạc quan đánh giá chính mình, thật sự làm cho người ta khó có thể đoán nàng đến tốt cùng hướng ai mượn đảm mà. Chính là, nàng không có thể nghĩ đến, hạnh cùng bất hạnh trong lúc đó khoảng cách, cận có trong nháy mắt nháy mắt dài như vậy.

60. Chương 60

Cùng hỏa tiễn dường như nhảy lên lên lầu, Thượng Hà Thanh lập ở trước cửa, xuất ra cái gương nhỏ đến tả chiếu chiếu hữu chiếu chiếu, xác định chính mình trang dung không thể khủng hoảng lúc sau, mới đề xuống chuông cửa, hợp với xoa bóp hai lần, không ai đáp lại, nàng nghĩ đến Chung Khuynh Trà đang ngủ, liền lấy ra cái chìa khóa, mới vừa tính toán mình mở cánh cửa, cánh cửa liền mở ra, một cỗ gay mũi yên mùi rượu hương nàng đánh úp lại, nàng nhin không được cao nhãn lại tiểu mũi, cơ hồ có thể quải cái tương du bình.

Chung Khuynh Trà mặc chỉnh tề, lợi lưu loát tác đứng ở cửa, cười khanh khách hướng tới Thượng Hà Thanh thâm tình chăm chú nhìn, đi ra ngoài vài ngày, gầy, cũng đen điểm, Chung Khuynh Trà hảo một trận đau lòng.

Vì thỏa mãn Thượng Hà Thanh muốn dẫn cho mình kinh hỉ nguyện vọng, nàng theo Thượng Hà Thanh tiểu thông minh, ra vẽ kinh ngạc hỏi: “Không phải hai ngày nữa rồi trở về sao? Như thế nào trước tiên đã trở lại? Khi nào thì trở về?”

“Vừa trở về! Người có vui vẻ hay không?” Thượng Hà Thanh nhìn đến Chung Khuynh Trà kinh ngạc, giống cái vừa mới được đến món đồ chơi đùa nhỏ giống nhau, cao hứng điểm gót chân nhảy khiêu, lại một lần nữa cảm thán, ta là trên cái thế giới này may mắn nhất nhân! Nàng ôm Chung Khuynh Trà cổ, chớp mũi cùng con chó nhỏ dường như ở trên biên cộ cộ, “Quần áo trên có yên vị, người hút thuốc? Ta nghe thấy được!”

“Ân, rút hai cái, không nhiều lắm, liền hai cái, ta miệng một chút yên vị cũng không có, không tin người nghe thấy nghe thấy,” Chung Khuynh Trà hưng hăng hôn Thượng Hà Thanh—— rất nghĩ muốn nàng! Ở cửa, không dám nộ hôn dài, vài giây sau, nàng hơi hơi rời đi Thượng Hà Thanh thân, sờ sờ hông của nàng, thương tiếc loại tình cảm dặt vu ngôn biểu: “Hà Thanh, người gầy, gầy chỉ còn một phen xương cốt, nơi đó thực khổ đi?”

“Dù sao, đối với người ở nhà hưởng thụ,” thành linh xảy ra hôn, làm cho Thượng Hà Thanh có điểm ngượng ngùng, nàng xoa bóp Chung Khuynh Trà vành tai, cố ý bản nổi lên khuôn mặt nhỏ nhắn: “Ở cửa liền dám thân, càng lúc càng lớn mặt người! Hừ, trong phòng lại là yên vị lại là mùi rượu ... Nôn! Người còn uống rượu đi?”

“Ân, uống ngay một ly, nhất chén nhỏ, thật không nhiều,” Chung Khuynh Trà giống như cũng không có làm cho Thượng Hà Thanh vào nhà ý tứ, nàng cùng tôn môn thần dường như xử ở cánh cửa trung ương, hai chân không chút sút mẻ.

“Còn làm gì?” Thượng Hà Thanh nói xong nghĩ muốn hướng trong phòng đi.

“Không làm gì.” Chung Khuynh Trà ngăn ở cửa, thật sự không dám làm cho nàng tiến, ông thực còn ở đây! Vạn nhất bom nguyên tử nổ mạnh, này khả như thế nào được! Khả nên thấy sớm muộn gì có thể thấy,

Chung Khuynh Trà mâu thuẫn cực kỳ.

“Hừ! Ta đã nói với người phải giới yên ! Người cùng ông thực là chuyện gì xảy ra?” Thượng Hà Thanh nói xong, lại muốn hướng trong phòng đi.

“Chúng ta không có việc gì, người đừng nghĩ nhiều.” Chung Khuynh Trà rõ ràng một phen nắm ở Thượng Hà Thanh, sủy có thể vẫn nổ mạnh một phút đồng hồ là một phút đồng hồ đã điều tâm tư, hôn nhẹ mặt của nàng, nói: “Tối hôm qua người treo ta điện thoại, ta như thế nào đánh đều đánh không thông, lo lắng gần chết.”

“Người cùng nàng ở cùng nơi, còn đem ta tức chết rồi đâu!” Thượng Hà Thanh nhìn phong tình chân thành Chung Khuynh Trà, thích ngụy, nàng nhẹ nhàng đẩy ra Chung Khuynh Trà, theo trong bao lấy ra ngọc sai, nhét vào tay nàng lý, nói: “Ngọc sai, đưa người”, trông mắt nhất kêu cầu nhàu, lại nói dối: “Nôn, đây là ta theo địa phương đồ cổ trên thị trường mua tới!”

Chung Khuynh Trà là biết hàng, nàng đục lỗ hướng ngọc sai thượng nhìn lên, chỉ biết thứ này tuyệt đối không thể có thể là mua tới, ngọc sai mới ra thổ dấu vết thực rõ ràng, đầu ngón chân cũng không dùng động có thể đoán được nó là Thượng Hà Thanh ở công trường thượng cấp thuận tới. Nàng đột nhiên có điểm sinh khí, Thượng Hà Thanh trước kia không nói nàng ở công trường thượng lấy đồ vật này nọ, có thể là sợ tai vách mạch rừng, không nói thật chuyện có thể nguyên. Khả hiện tại đâu? Hiện tại nàng thế nhưng còn nói dối! Chung Khuynh Trà không trách Thượng Hà Thanh lấy đồ vật này nọ, nhưng nàng thực so đo Thượng Hà Thanh nói với nàng dối, này quan hệ đến lời lẽ tầm thường “Tín nhiệm” vấn đề, đối sống, ngẫu nhiên tất điểm tiểu hoảng không quan hệ, nhưng này ngọc sai rõ ràng là thập phần hiếm lạ gì đó, vạn nhất bị mỗ cái hiểu công việc nhân phát hiện, vạn nhất bị ai đi tìm hiểu nguồn gốc, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, nếu như thế, như thế nào còn có thể cả lơ phát phơ ăn nói bừa bãi!

Nàng chọn bối móc thiếu sót sừng, quyết định lại cho Thượng Hà Thanh một lần thẳng thắn theo khoan cơ hội: “Thứ này rốt cuộc là theo không nên?”

Thượng Hà Thanh sợ Chung Khuynh Trà biết được chính mình loạn lấy đồ vật này nọ hội thất vọng, liền một mực chắc chắn: “Theo đồ cổ thị trường mua tới!”

“Người xác định?”

“Tương đương xác định!”

Chung Khuynh Trà thường thức ngọc sai, tự giấu bàn cười: “Hà Thanh, đối ta, người có nói dối tất yếu sao? Người cả ngày trộm đạo sẽ không có thể đứng đắn chút sao?”

Chung Khuynh Trà vừa dứt lời địa, ông thực theo phòng tắm đi ra, Chung Khuynh Trà nghe được tiếng bước chân, vội vàng phản thủ nhất khẩu trừ, đem ngọc sai khẩu trừ đến lòng bàn tay lý, đỉnh may mắn, ông thật không có có thể nhìn đến sai tồn tại.

Ông thực mại miêu chạy bộ đến Chung Khuynh Trà phía sau, thân thủ hoàn ngụ ở hông của nàng, cảm để ở của nàng trên vai, cố ý làm ra một bộ vô cùng thân thiết bộ dáng làm cho Thượng Hà Thanh hiểu lầm, đồng thời phi thường thân cùng hướng Thượng Hà Thanh chào hỏi: “Thượng lão sư, gần đây được? Đã lâu không gặp a!”

Chung Khuynh Trà lo lắng ngọc sai bị phát hiện, nhất thời liền cố không hơn đem ông thực đẩy ra. Ngọc sai đủ dài, mà bàn tay không đủ đại, hơi chút vừa động, cũng rất có thể lộ ra cái đầu hoặc toát ra cái vĩ, nàng thẳng tắp lập ở nơi nào, trong lòng lo lắng lại bại hoại, thân thể cũng là tuyệt không cảm động.

Ngọc sai là an toàn, Thượng Hà Thanh nhưng thật ra bị lừa, nàng trăm phần trăm thuận ông thật sự tâm ý, hiểu lầm.

Chung Khuynh Trà vừa mới câu kia “Trộm đạo” đã muốn làm cho Thượng Hà Thanh lòng nhiệt tình lương hơn phân nửa tiết, trực giác của nàng đặc là chính mình nhiệt mặt tiếp thượng người ta lãnh mông, lại nhìn Chung Khuynh Trà căn bản không có thỉnh nàng nhập thất ý tứ, oán khí cứ như vậy bỗng bật mọc lan tràn, cái này nhìn đến ông thực cùng Chung Khuynh Trà như thế thân mật, Chung Khuynh Trà còn tuyệt không cự tuyệt, lại oán khí vô địch. Nàng xem xét ông thực mặc kia kiện Chung Khuynh Trà bình thường yêu mặc màu trắng áo ngủ, cùng với áo ngủ dưới rõ ràng không một vật thân thể, không tự chủ được, phải

đi nghỉ muốn Chung Khuynh Trà cùng ông thực có phải hay không vừa mới phong lưu quá? Phải không thể nào không để cho mình vào cửa đầu! Nàng nổi giận.

Nàng một phen đoạt qua ngọc sai, ông thực còn không kịp thấy rõ nàng đoạt là cái gì đâu, sai cũng đã bị nàng ma lưu mà tắc trở về trong bao, thượng bác sĩ cấp kia móng vuốt, người bình thường thật sự là không có cách nào khác so với!

Nàng tức giận mọc thành bụi muốn mắng nhân, chính là, Chung Khuynh Trà mặt mũi, luôn cấp cho , chính mình mặt mũi, cũng là phải giữ gìn , nàng vô tâm chuyện đến hỏi hậu ông thực, chỉ một phen kéo qua Chung Khuynh Trà, túm của nàng cái lỗ tai, tiến đến nàng bên tai dưới, ở cam đoan ông thực nghe không được điều kiện tiên quyết hạ, cần rằng, cùng muối đường như nhỏ giọng nói lầm bầm phát tiết: “Yêu muốn hay không, không cần đánh đổ! Ta còn có thể cầu người nhận lấy có thể nào! Người nhận thức ta cũng không phải một ngày hai ngày , Thượng Hà Thanh cho tới bây giờ sẽ không là người đứng đắn, người đứng đắn không phải Thượng Hà Thanh! Chung Khuynh Trà! Người so với ta còn không đứng đắn! Người vô liêm sỉ!”

Nói xong, Thượng Hà Thanh mào dùng sức khấp Chung Khuynh Trà cái lỗ tai một phen, quay đầu bước đi , Chung Khuynh Trà bước ra một chân, nghĩ muốn truy qua đi, khả tưởng tượng nàng đối với mình không nói thật, sờ nữa sờ cái lỗ tai, hỏa lạt lạt địa đau! Nhất đổ, thu hồi chân, không truy!

Chờ Thượng Hà Thanh thở phì phì chạy đi về sau, Chung Khuynh Trà quyết định muốn đem đổi vấn đề tạm thời phóng nhắt phóng, trước giải quyết ông thực vấn đề nói sau, tối thiểu, đặc trước đem ông thực cất bước, mới có thể an tâm đuổi theo Thượng Hà Thanh. Dù sao, Thượng Hà Thanh hiểu lầm , có thể hồng hảo, khả ông thực chưa từ bỏ ý định, thì phải là một cây ngòi nổ, động bất động là có thể đem Thượng Hà Thanh này khóa tạc đạn cấp kíp nổ, ba năm liền tạc một viên, trái tim thật đúng là không chịu nổi.

Nàng tựa tiểu phi tiểu xoay người, đối ông thực nói: “Người đây là tội gì đâu?”

Ông thực không trả lời, chuyển hỏi cái khác: “Có muốn ăn chút gì hay không bữa ăn khuya?”

“Không đói bụng, ” Chung Khuynh Trà đi trở về phòng khách, đem trên bàn trà bình rượu phóng tới trong giỏ rác, cần nhắc trong chốc lát, nói: “Ông thực, chúng ta hảo hảo tâm sự đi.”

“Hảo, ” ông thực ngồi vào của nàng tà đối diện, nhìn ánh mắt của nàng, nói: “Người nghĩ muốn tán gẫu cái gì?”

“Tâm sự người cùng ta, ” Chung Khuynh Trà đột nhiên không hiểu nở nụ cười một chút, “Kỳ thật vấn đề này, chúng ta tán gẫu quá rất nhiều lần, thật sự là không nên tái hàn huyền. Người ngày hôm qua xem qua của ta cùng sách, có thể người đã muốn đoán được, ta cùng Hà Thanh đang ở kết giao, ông thực, người đoán không lầm, chúng ta quả thật đang ở kết giao.”

“Các người kết giao là người cùng nàng trong lúc đó chuyện, theo ta có rất đại quan hệ sao?” Ông thực nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Nếu các người cảm tình rất sâu khắc, thực ổn định, vô luận ta như thế nào làm, các người cũng sẽ không chịu ảnh hưởng, không phải sao?”

“Theo đạo lý nói, phải là, ” Chung Khuynh Trà mặt không chút thay đổi xem ông thực liếc mắt một cái, “Nhưng là, ngàn dặm chi đề, cũng mới có thể bị hủy bởi nghĩ huyệt, ta cần đem có thể xuất hiện hết thảy ngoài ý muốn đều ngăn chặn rụng. Ông thực, ta không nghĩ khuyên người cái gì, cũng không nguyện nói chút đạo lý lớn, ta còn là câu kia cách ngôn, làm bằng hữu, ta hoan nghênh, khâm phục lắm, không có khả năng.”

Tựa hồ có tích a- xít sun-phu-rit ở trong lỗ tai qua lại chạy, ông thực đau nhói lên mi, đãi bình phục một ít, nàng giống nói việc nhà đường như, nói: “Khuynh trà, chúng ta là bằng hữu, bằng hữu trong lúc đó khiến dặt tay ấp ấp thất lưng thậm chí hôn nhẹ mặt, là thực bình thường chuyện, người cần gì phải như vậy nếu như lý miếng băng mỏng thật cần thận? Không phiền lụy sao? Tốt lắm, không nói trước này , ta vừa mới mơ hồ nghe được, người nói nàng trộm đạo không đứng đắn, nan có thể nào, nàng còn thâu quá đồ vật này nọ?”

Đúng vậy a, nàng thường thường nhìn lên ta tắm rửa, ta quả thực rất đúng nàng không có biện pháp!” Chung Khuynh Trà trong lời nói sấm đầy oán giận.

“A, chúng ta vừa mới kết giao lúc ấy, người cũng từng nhìn lên quá ta tắm rửa, như vậy ngây ngô vừa thẹn sắp bộ dáng, ta đến bây giờ còn nhớ rõ.” Ông thực miễn cưỡng tựa vào trên ghế sa lon, châm một điếu thuốc, hút một hơi, phun ra làn khói, động tác cùng biểu tình có nói không nên lời hấp dẫn.

Chung Khuynh Trà có điểm xấu hổ nói: “Chuyện quá khứ, sẽ không nếu nói ra.”

Ông thực không thèm nhắc lại, chờ trù hoàn một điếu thuốc, mới hỏi: “Vì cái gì gạt ta? Gạt ta nói muốn phải đứa nhỏ, gạt ta nói người hội kết hôn, như vậy rất thú vị sao?”

“Thực không thú vị, ta vẫn cảm thấy thực không thú vị,” Chung Khuynh Trà hướng ngoài cửa sổ nhìn xem hắc hắc đêm, “Nhưng là, ta có năng lực làm sao bây giờ? Ta không muốn làm cho người khác biết ta cùng Hà Thanh quan hệ, ta phải bảo vệ tốt nàng.”

“A!” Ông thực cười lạnh: “Ta nhưng lại thành người khác!”

Chung Khuynh Trà hiền lành nói: “Ông thực, đừng nữa để tâm vào chuyện vụn vặt, người biết rất rõ ràng ta và người không hề có thể, làm sao khổ lẫn nữa làm cho mình bị thương? Chúng ta chia tay khi thực bình thản, không có ai thực xin lỗi ai, chia tay sau người cùng người khác kết giao, ta chưa từng quấy rầy quá các người. Đến hiện tại vẫn là như vậy, không có ai thực xin lỗi ai, có lẽ có lẽ làm bằng hữu, là chúng ta tốt nhất đường ra, người cần gì phải phi đem cân tiểu ly làm cho nghiêng về một phía? Đừng ở đây đi.”

“Nàng rốt cuộc có cái gì hảo?” Ông thực tựa hồ có tinh điểm không kiên nhẫn.

Đúng vậy a, nàng có cái gì hảo?” Chung Khuynh Trà cúi đầu, ngoạn tình khiết ngân zippo cái bật lửa, mang theo một tia vi không thể nhận ra cười, nói: “Nàng miệng đầy chạy xe lửa, có điểm tiểu ích kỷ, yêu đùa giỡn tiểu thông minh, ham tiểu tiện nghi, người ngoài không thật thành, tổn hại nhân không lưu tình, chính là, này lại có cái gì quan hệ đâu? Ta yêu nàng.”

Thiên ngôn vạn ngữ, đều để bắt quá một câu “Ta yêu nàng”, ông thực nhận thức Chung Khuynh Trà lâu như vậy, chưa từng ở miệng nàng lý nghe được quá một tiếng “Yêu”, các nàng kết giao khi, Chung Khuynh Trà cũng nhiều nhất nói với nàng câu “Thích”, nàng nghĩ đến Chung Khuynh Trà ở cảm tình thượng là một lý trí lại nội liêm nhân, nàng nghĩ đến Chung Khuynh Trà thích chính là yêu, nhưng hôm nay, nàng đang nói yêu, nàng yêu nhân, lại không phải mình.

Bật lửa lý ngọn lửa chợt lóe nhất diệt, ánh Chung Khuynh Trà mặt là như vậy không đúng thiết, ông thực ngờ ngác nhìn, đau lòng nhìn, không thể nói rõ là xem ngọn lửa, hay là đang xem Chung Khuynh Trà, có một giọt lệ theo hai má lướt qua, rơi xuống bên môi, trầm mặc.

Thượng Hà Thanh hỗn hển chạy xuống lầu, cả đời khí, liền đã quên tọa thang máy, suốt mười hai tầng, nàng qua lại chuyển vòng đi xuống chạy, chờ một hơi chạy xuống, đầu thật sự là vững đủ có thể.

Nàng đoán Chung Khuynh Trà chuẩn đắc đi theo nàng chạy đến, khả sau này uốn éo đầu, ngay cả cái quỷ ảnh đều không có! Nôn, có thể là nàng chạy không ta mau, ta đây chờ một chút! Đợi năm phút đồng hồ, vẫn là ngay cả cái quỷ ảnh đều không có! Cái này thượng bác sĩ càng sinh khí, họ Chung không nhìn ra lão nương thực sinh khí sao? Thế nhưng không đi theo ta chạy! Cái gì vậy! Không được! Ông thực thông đồng Chung Khuynh Trà, Chung Khuynh Trà là của ta! Lão ni không thể để cho cái kia yêu quái thông đồng đi!

Như vậy tưởng tượng, thượng bác sĩ cả người đều lai liễu kính, gần nhất kính lại đã quên tọa thang máy, nhất quyết mộng liền hướng trên lầu đi, mười hai tầng! Suốt mười hai tầng! Nàng chạy cả ngày lộ, còn từ trên xuống dưới nhảy lên 24 tầng lầu, chờ đi đến cửa nhà, một nàng thiếu chút nữa hướng sinh mệnh từ chức.

Nàng dán vách tường, băng bó nhịp tim đập loạn cào cào, đại thổ phì phò, hồng hộc lâm lâm lầu lầu: “Mệt... Mệt chết ta! Này, lúc này lão nương... Phải... Muốn nói một ngàn biến, ta... Ta là trên cái thế giới này tối bất hạnh nhân!”

Phòng trộm cánh cửa vẫn là mở ra, bên trong cửa gỗ nhưng thật ra che, suyễn đủ tức giận thượng bác sĩ, lúc này ngay cả chuông cửa cũng chưa ầm, nhắm ngay cửa phòng liền đại đoán, cũng may cửa phòng chính là hở khép, nàng nhất đoán liền mở rộng ra, nếu không vậy cũng liền cánh cửa thế nào cũng phải bị nàng đá ra một cái lỗ thủng đến không thể.

Ông thực cùng Chung Khuynh Trà chính một cái đứng một cái ngồi muốn làm giằng co, Thượng Hà Thanh thỉnh linh nhảy lên tiến vào, dọa các nàng hảo nhất cú sốc, Thượng Hà Thanh miết miết ông thực, cũng không nói nói, chỉ đá rơi xuống hài, quả hảo bao, quen thuộc tìm được cái chén, đón mẫn tinh thuần thủy, ừng ực ừng ực hướng dạ dày lý quán, ngứa ẩm hoàn một ly, không đủ, tái đón một ly, tiếp tục quán. Nàng hôm nay một ngày tiêu hao quá lớn, cổ họng mất phát làm, không thể không uống nước. Thủy chính là sinh mệnh chi nguyên, giờ khắc này nàng tràn đầy hiểu được.

Uống đủ liễu thủy, nàng táp chặt lưỡi, đối Chung Khuynh Trà nói: “Về sau đốt điểm nước sôi phóng trong tủ lạnh, ta thích uống nước sôi.”

Chung Khuynh Trà còn không có hoan quá thần lai, một ngơ ngác gật gật đầu. Ông thực cũng không có thể hoan quá thần lai, Thượng Hà Thanh kia một loạt động tác, là hợp với xuyên , ông thực cùng Chung Khuynh Trà cũng chưa có thể dự đoán được Thượng Hà Thanh sẽ đi mà quay lại, loại này trở tay không kịp pháp, ai đều rất khó rất nhanh lấy lại tinh thần.

Thượng Hà Thanh thoải mái tiêu sái đến Chung Khuynh Trà bên người, thoải mái hôn nhẹ mặt của nàng, thoải mái nói: “Trong nhà đến đây khách nhân, người cũng không nói cho ta một tiếng, các người ăn cơm chiều không có?”

Chung Khuynh Trà quay về qua thân, cười so với Hoa nhi còn sáng lạn, “Còn không có đâu.”

“Vừa lúc, ta cũng chưa ăn, người đi làm điểm đi, ” Thượng Hà Thanh cùng cái nãi nãi, bà nội dường như phân phó: “Ta nghĩ uống điểm gạo kê cháo, còn muốn ăn tạc tương mặt, người tái rau trộn cái hoàng qua cùng cà chua, liền ăn, ăn ngon. Hơn nửa đêm , không cần làm nhiều lắm, liền điểm này đi.”

Liền này còn gọi một chút! Chung Khuynh Trà bĩu môi: “Hảo, ta đi làm.”

Chung Khuynh Trà đi phòng bếp, trước ngao thượng gạo kê cháo, tái làm tạc tương mặt, phòng bếp cùng phòng khách là tương thông , nàng thực phương tiện nhìn đến Thượng Hà Thanh kế tiếp hội làm những thứ gì.

Thượng Hà Thanh đem cửa sổ đều mở ra, cùng cái hiền lành phụ nhân dường như, cười tùm tùm , đối ông thực nói: “Ta cùng khuynh trà nói qua rất nhiều lần, ít uống chút rượu, không cần hút thuốc, ai biết nàng chính là không nghe, người xem, nháo trong nhà chướng khí mù mịt , cũng không sợ làm cho người ta nhìn chê cười.”

Đúng vậy ta uống rượu hút yên, khuynh trà không nhúc nhích, ” ông thực ngoài cười nhưng trong không cười , “Ngẫu nhiên hút điểm yên, cũng không có gì, trông nom rất nghiêm khả dễ dàng hoàn toàn ngược lại.”

“Vì nàng hảo, biết rõ hoàn toàn ngược lại cũng phải trông nom , ” Thượng Hà Thanh rất có kinh nghiệm nói: “Cái này cùng mẫu thân giáo dục đứa nhỏ giống nhau, người nào mẫu thân hội làm cho con của mình không có việc gì trừu cái yên đâu? Nên vẫn là phải nói, cai vẫn là đặc trông nom , nàng sửa không thay đổi là của nàng vấn đề, ta đặc trước đem trách nhiệm kết thúc, người nói đúng không?”

Ông thực hừ một tiếng, xem như trả lời. Nàng tối hôm qua mới biết được Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh quan hệ, nàng cảm thấy được Thượng Hà Thanh khẳng định còn không rất rõ ràng các nàng bí mật đã bị mình biết được, lợi dụng khẳng định khẩu khí, hỏi: “Lần trước chúng ta cùng nhau lúc ăn cơm, ta nhớ rõ bạn trai của người, kêu cổ hồng kỳ? Các người tính toán kết hôn đi?”

“Úc! Người có thể còn không biết, ta cùng hồng kỳ chia tay , khuynh trà nhưng thật ra bị ta bài loan rồi!” Thượng Hà Thanh không biết sợ biểu lộ nàng cùng Chung Khuynh Trà quan hệ.

Chung Khuynh Trà nghĩ muốn học máu, ông thật muốn bạo đi, dầy như vậy da mặt nhân, nàng quả thực không có cách nào khác nói chuyện với nhau! Quá trong chốc lát, ông thực lại hỏi: “Vạn nhất cha mẹ thúc giục người kết hôn đâu?”

“Nhận thức khuynh trà phía trước bọn họ liền thúc giục qua, không có gì, đối phó bọn họ, ta có biện pháp của ta.” Thượng Hà Thanh cùng cái nữ cường đạo dường như.

“Biện pháp gì?”

“Đơn giản nói, chính là giả cảm vờ điếc, cha mẹ lớn tuổi , có thể không kích thích bọn họ liền không kích thích bọn họ, đúng không?” Lúc này Thượng Hà Thanh lại từ nữ cường đạo biến thành ngoan ngoãn nữ.

Ông thực chỉ tốt ở bề ngoài điểm điểm cảm hài, “Hà Thanh, ta nhận thức không ít bác sĩ, theo bọn họ nói, bọn họ lớn nhất ham chính là nghiên cứu học vấn, người cũng là như thế này đi?”

“Một chút đúng vậy, ” Thượng Hà Thanh tán thưởng nhìn ông thực, “Bất quá, ta nghiệp dư ham cũng là đỉnh nhiều .”

“Tỷ như?”

“Tỷ như viết chữ, vui đùa một chút khắc dấu, lữ du lịch, mua điểm đồ cổ và vân vân.”

“Mua đồ cổ...” Ông thực do dự một phần, hỏi: “Không thể thiếu cùng chợ đêm giao tiếp đi?”

“Ta trên cơ bản là từ đồ cổ thị trường mua điểm tàn thứ phẩm, chợ đêm thôi, ân, ngẫu nhiên cũng sẽ chuẩn bị giao tế, người có biết, chợ đêm thượng gì đó thực tiện nghi.”

“Không nghĩ tới, làm lão sư , cũng sẽ cùng chợ đêm người trên giao tiếp.” Ông thực rất muốn tái cười nhạt vài câu, cuối cùng lại chính là nhấp hé miệng, tỏ vẻ chính mình rất có tinh dưỡng.

“Này thực bình thường, ” Thượng Hà Thanh không cần nói: “Làm cảnh sát , còn cả ngày cùng xã hội đen xưng huynh gọi đệ đâu! Nôn, các người làm phòng điền sản , hẳn là đối cảnh sát tin tức hiểu rõ hơn mới đúng, đúng không?”

Ông thực ăn nhất miết, nàng chậm rãi khí, nghiêm mặt nói: “Khuyên trà giao quá hai một người bạn gái, người thứ nhất, nàng chỉ kết giao mấy tháng, người thứ hai là ta, chúng ta cũng chỉ kết giao mấy tháng, mấy người ... kia nguyệt, không nói gạt người, là ta trong cuộc đời tốt nhất thời gian. Đáng tiếc a, có thể một đường đi đến đầu bầu bạn, thật sự không nhiều lắm. Người cảm thấy được, hai nữ nhân có thể ở chung bao lâu?”

“Thiên trường địa cửu.” Thượng Hà Thanh học ông thật sự bộ dáng, cũng bày ra vẻ mặt chính se.

“A!” Khẩu khí không nhỏ! Ông thật đáng ghét cực kỳ Thượng Hà Thanh tự đại, nàng thoải lý hữu thoải nói: “Hai người ở chung, tính cách thượng tốt nhất có thể tương tự một chút, nếu không không đối ở chung, nói thí dụ như đi, một cái đặc biệt mê cùng một cái đặc biệt không thương đùa nhân cùng một chỗ, nhất định rất khó tìm đến cộng đồng hứng thú điểm. Ta nhận thức một đôi tình lữ, trong đó một cái yêu du lịch, người thích trạch ở nhà, hai người mới đầu chịu lẫn nhau tính cách hấp dẫn, cảm thấy mới mẻ, yêu nhau , nhưng ngày lâu, mới mẻ kính mà nhất quá, khó tránh khỏi , sẽ đối với chọn tật xấu, cứ như vậy, bọn họ chia tay .”

“Đối, người nói như vậy tình lữ, ta cũng đụng tới quá, bất quá ta đụng tới , là hai cái tính cách rất tương tự chính là nhân, kia là bằng hữu của ta hác tự mình cố gắng cùng hân vợ trước, bọn họ đều là đại học lão sư, đều có theo đuổi có chủ gặp thực mạnh hơn, hơn nữa hứng thú nhất trí, mới đầu đã bị hấp dẫn, kết hôn , sau lại châm chọc đối rầu, ai cũng không phục ai, liên ly hôn , thật sự là đáng tiếc.” Ông thực minh nói tính cách, Trên thực tế chỉ vật chất, Thượng Hà Thanh không phải ngốc tử, nàng có thể nghe được ra ông thực đến tốt cùng là có ý gì, nàng chìm chìm, chủ động lộ ra chính mình sơ hở: “Nói thật, ông thực, có đôi khi ta thường nghĩ muốn, mặc kệ là ở tính cách thượng, hay là đang những phương diện khác, ta cùng khuyên trà kỳ thật tuyệt không xứng, ta cùng nàng cùng một chỗ, xa đối với người cùng nàng cùng một chỗ tới xứng, đó cũng là ta cho tới nay không muốn ra bên ngoài nói gì đó, ” Thượng Hà Thanh nghiêm túc nổi lên mặt, một bộ tiếc nuối cùng, “Ở điểm này thượng, ta cho tới bây giờ đều cũng có số thực.”

Ông thật không nghĩ tới Thượng Hà Thanh hội như vậy thẳng thắn, thẳng thắn Thượng Hà Thanh làm cho ông thật sự trên mặt hiện lên phát ra từ nội tâm mỉm cười, nhân a, chỉ sợ tự ti, nhất tự ti , cảm tình liền dễ dàng xuất hiện cái khe, ruồi bọ cũng liền dễ dàng hướng lên trên đỉnh. Chung Khuyên Trà nghe xong Thượng Hà Thanh trong lời nói, tang hoàng qua thủ dừng lại , nàng không biết luôn luôn tự kỷ Thượng Hà Thanh, thế nhưng còn có thể có tự ti tình tự, trên đời này thật là có quý có thể nào!

“Như thế nào hội loại nghĩ gì này?” Ông thực nhìn như ân cần hỏi.

“Ai, này nên nói như thế nào đâu?” Thượng Hà Thanh cúi đầu, thần tình hậm hực chuyển trên bàn trà chén nước, vòng vo trong chốc lát, nàng ngẩng đầu lên, một đôi khăn thiết mắt to nhìn thẳng ông thực: “Người xem, ta là bác sĩ, khuynh trà chính là cái tiểu to lớn; ta phát biểu quá rất nhiều luận văn, nàng nhất thiên cũng không phát biểu quá; ta đào lý khắp thiên hạ, nàng ngay cả cái tảo mà đều không có; ta đọc chính là hàng hiệu, ở quốc nội địa vị, mặc dù so với không được ha phạt, cũng có thể so với được với kiếm kiều, nàng đọc vừa không là ha phạt Yale, cũng không phải kiếm kiều ngư tân; ta đàm tiểu có học giả uyên thâm, lui tới vô bạch đình, nàng động bất động phải cùng ngực không vết mực nhà giàu mới nổi giao tiếp, người nói đôi ta, có phải hay không rất không xứng?”

Thượng Hà Thanh lần này “Mình phê bình”, không riêng tổn hại Chung Khuynh Trà, còn thuận tiện tổn hại ông thực, ai làm cho nàng lương bằng cấp là giống nhau, đọc trường học không sai biệt lắm, tiếp xúc nhân còn xấp xỉ đâu! Thượng Hà Thanh mình phê bình, thật là có trăm phần trăm nhất tiễn song điều hiệu quả.

Ông thật sự da mặt ở rút gân —— tức giận; Chung Khuynh Trà thủ ở run run —— cũng là tức giận. Nàng lương khó được theo có cùng ý tưởng đen tối, còn đều là bị Thượng Hà Thanh nhạ, loại này ăn ý tồn tại, thật sự rất không đẹp diệu.

Cho các người tái ám độ trần thương! Cho các người tái khi dễ ta! Cho các người cho ta vợ ngoại tình! Thượng bác sĩ rốt cục học ra nhất cái miệng nhỏ ác khí, nàng đỉnh ngây thơ, cười mỉa xem xét xem xét ông thực, tái quay đầu nhìn một cái Chung Khuynh Trà, đặc ý nhếch lên đầu ngón chân, kia đại mẫu đầu ngón chân cùng cái vương bát đầu đường như, theo rất nặng vương bát lục xác lý tìm hiểu đến, từng từng gân cốt, thân thân bột mà, trên mặt đất phẩm thượng đánh cái cổn, tả lắc lắc hữu lắc lắc, hảo tựa như nói, cuối cùng có thể hô hấp điểm mới mẻ không khí, ta là trên cái thế giới này tối ghen ghét quý!

61. Chương 61

Ông thực không có để lại tới dùng cơm, cùng Chung Khuynh Trà một phen nói chuyện, làm cho nàng nản lòng, cùng Thượng Hà Thanh một phen nói chuyện, làm cho nàng cảm tức, nàng nếu là lưu lại, không chừng còn phải tạo điểm tội gì. Nàng đêm nay tâm tình có thể nói không xong tới cực điểm, nhưng tốt đẹp chính là giáo dưỡng lại buộc nàng vẫn duy trì tốt đẹp chính là phong độ, nàng đi phòng tắm thay cho quần áo, đi đến Chung Khuynh Trà bên người, cũng không kiêng dè Thượng Hà Thanh tồn tại, nhẹ nhàng hôn Chung Khuynh Trà thần một chút, áp lực, nhỏ giọng đối nàng nói một câu “Mặc kệ người yêu ai, ta đều yêu người, đừng cho người lựa chọn hối hận”, lúc sau, tiêu sái lại cô đơn rời đi.

Chung Khuynh Trà không phải ý chí sắt đá, nàng cùng ông thực tái như thế nào sớm trở thành qua đi thức, nhưng mà, các nàng chung quy là có quá một đoạn chuyện, từng có một đoạn khoái hoạt thời gian. Ông thực cường giả vờ tiêu sái, thật thật tại tại cô đơn, mặc dù làm cho người ngoài cuộc nhìn đi, cũng sẽ nhận không được thần tin tức, huống chi là Chung Khuynh Trà vị này cục vợ.

Ông thực đi rồi, Thượng Hà Thanh này chỉ đang ở chiến đấu gà mẹ không có đối thủ, nhất thời có điểm hứng thú rồi, lại nhìn ông thực hôn Chung Khuynh Trà miệng, Chung Khuynh Trà thể nhưng không lau miệng, nón xanh (cắm sừng!) không lớn không nhỏ chính chính hảo hảo khẩu trừ đến cùng thượng, nháy mắt lại làm cho nàng châm đủ để lửa cháy lan ra đồng cỏ sao chi hỏa. Hơn nửa đêm, nàng không muốn mở lại chiến, nàng liều mạng đem ngọn lửa diệt, liều mạng làm cho lực chú ý chuyển dời đến mới vừa làm tốt tạc tượng trên mặt, chính là, rõ ràng một ngày chưa ăn cơm, đã đói bụng thực, cố tình đối với thực vật một chút ăn uống cũng không có. Nàng đem chiếc đĩa buông, hai tay nâng đầu, chuyên tâm buồn bực.

Chung Khuynh Trà nhanh chóng điều chỉnh tốt cảm xúc, ngồi vào Thượng Hà Thanh bên người, hướng nàng trong bát giáp khối hoàng qua, cùng hồng tiểu hài tử dường như, cười khanh khách nói: “Hà Thanh, ta biết người hôm nay thực sinh khí, ông thực uống rượu tới tìm ta, ở trên ghế sa lon đang ngủ, ta không có biện pháp đem nàng đuổi ra cánh cửa. Nhiều ít ăn một chút, chờ ăn xong rồi, tái theo ta sinh khí, được không?”

“Không tốt! Ông thực đi lên đối với người nói cái gì ?” Thượng Hà Thanh nhìn chăm chăm Chung Khuynh Trà hai mảnh môi, tròn mắt thẳng phun hỏa.

Chung Khuynh Trà ngẩn ra, chạy nhanh lấy khăn tay sát lau miệng, thẳng đến sát làm cho Thượng Hà Thanh vừa lòng , mới nói: “Ông thực vừa rồi nói với ta, mặc kệ ta yêu ai, nàng đều yêu ta. Ta hiểu biết nàng, nàng nói những lời này, liền ý nghĩa nàng có rời khỏi quyết định, tối thiểu, nàng về sau sẽ không sử thủ đoạn trả thù ai.”

“Ông thực rời khỏi , người liền đau lòng ? Luyến tiếc ? Ngay cả miệng cũng không biết sát! Muốn mang của nàng hương vị cả đời sao? !” Thượng Hà Thanh thanh âm mang theo một chút chua ngoa.

“Không có, người đừng khí, ” Chung Khuynh Trà hảo tính tình giải thích: “Ta vừa mới đang suy nghĩ chuyện gì, đã quên sát, ta chỉ là cảm thấy được, yêu một người yêu đến tuyệt vọng, kỳ thật là thật khó khăn chịu một sự kiện, ông thực cũng không sai không phải sao? Bất quá, ta cũng không có làm sai cái gì.”

“Đúng vậy, các người cũng chưa sai!” Thượng Hà Thanh ngay cả ki mang phúng , toan không lưu nói: “Sai chính là ta, đột nhiên toát ra đầu đến đánh gãy các người thật là tốt sự!”

Chung Khuynh Trà hảo ngôn hảo ngữ tiếp tục hồng: “Hà Thanh, người vừa trở về, đừng nữa theo ta cãi nhau , được chứ? Ta là của người, vĩnh viễn đều là một mình người , ta biết người đánh tâm trong mắt tin tưởng ta, nếu không người sẽ không đi mà quay lại, ta còn biết, người tin tưởng ta cùng ông thực căn bản không chuyện tốt, đúng hay không?”

“Đối! Ta tin tưởng cực kỳ!” Chuyện tốt thứ này, ở nữ nhân trên người còn có một khác tầng hàm nghĩa —— nguyệt sự. Thượng Hà Thanh miết liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà nửa người dưới, tiêm cổ họng kêu to: “Ông thực mặc của người áo ngủ, bên trong một khối vải dệt cũng không quải! Ta thật sự là tin cực kỳ các người không chuyện tốt! Không chuyện tốt mới phương tiện làm tốt sự!”

“Nói như thế nào nói đầu người!” Thượng Hà Thanh lần nữa nói không tốt nói, thẳng đem Chung Khuynh Trà khiêu khích cũng có điểm tức giận ý tứ, nàng đem khí sinh sôi nhịn xuống, tâm bình khí hòa nói: “Hà Thanh, ta không có cách nào khác làm cho ông thật không yêu ta, nhưng ta có thể làm cho mình vĩnh viễn yêu người. Nhân cả đời này, nói đoán cũng đoán, nói dài cũng dài , về sau không chừng còn có thể ở ta và người trong lúc đó sẽ xuất hiện nhiều ít cái ông thực. Nhưng là, chỉ phải tình cảm của chúng ta đủ chắc chắn, vô luận có bao nhiêu cái ông thực, cũng sẽ không đối chúng ta tạo thành ảnh hưởng, không phải sao?”

“Nôn! Một cái ông thực còn chưa đủ? ! Người còn muốn làm cho N cái ông thực đến? ! Chung Khuynh Trà! Rất tham người!” Dấm chua uống nhiều quá, sẽ làm bị thương đầu óc, thượng bác sĩ hiển nhiên không có thể lĩnh ngộ Chung Khuynh Trà trong lời nói hàm nghĩa.

“Ta không phải cái kia ý tứ!” Chung Khuynh Trà hung buồn nghĩ muốn nhảy lầu, nàng không thể cùng Thượng Hà Thanh vị này chính ăn toan lật phần ăn nghiện heo ngộ có thể tiếp tục tán gẫu ông thực, chỉ có thể đem đề tài chuyển cái phương hướng: “Hà Thanh, người không nên giải thích giải thích vì cái gì đối ta nói dối sao? Ngạc sai rồi cuộc là từ đâu tới đây ?”

Ăn nhất hang dấm chua còn chưa đủ, mắt thấy sẽ ăn thứ hai hang Thượng Hà Thanh tử vị chết mạnh miệng: “Đồ cổ thị trường mua !”

Chung Khuynh Trà nguyên tưởng rằng lúc này Thượng Hà Thanh khẳng định hội ăn ngay nói thật, ai ngờ nhưng lại một cách không ngờ, nàng thiếu kiên nhẫn , trực tiếp chỉ trích: “Người lại nói dối!”

“Ta không nói dối! Chính là theo đồ cổ thị trường mua !” Thượng bác sĩ vẫn là ngạnh cổ không tiếp thu sai, “Người lại không cần, người trông nom ta từ nơi này làm ra !”

“Hà Thanh, đối ta nói thật rất khó sao?” Chung Khuynh Trà sắc mặt hướng âm trầm phương hướng đi, “Người đi lên ta dặn quá người, không cần ở công trường thượng lấy đồ vật này nọ, báo chí đăng báo nói quá khảo cổ đội viên trông coi tự đạo chuyện, người có biết loại chuyện này vạn nhất cho hấp thụ ánh sáng hậu quả sẽ có nhiều nghiêm trọng! Hảo, ta lui từng bước nói, của người thói quen một chốc không đối được, người lấy đồ vật này nọ, ta không nên trách người, khả người vì cái gì đối ta nói dối? Nói với ta lời nói thật có khó như vậy sao? Người không biết hai người ở chung để cho nhân sợ chính là lừa gạt sao? Người lặp đi lặp lại nhiều lần rất đúng ta nói dối, người đem ta đến tột cùng đặt đất, chỗ nào?”

“Ta là sợ người thất vọng mới tát hoảng! Ta là sợ người không thích cá xoa mới tát dối! Ta đúng vậy!” Thượng Hà Thanh nhất sốt ruột, kiên quyết ngọc sai nói thành “Cá xoa” .

Du muối không tiến! Còn không nhận sai! Chung Khuynh Trà cũng nóng nảy mắt: “Cùng này đó khi xuất ra, người dối với ta nói dối càng làm cho ta thất vọng! Người ở công trường thượng tùy tiện lấy điểm tàn canh lãnh chích cũng thì thôi, khả chi kia sai không phải bình thường đồ vật này nọ, mặt trên bùn đất vị vẫn chưa xong toàn bộ tiêu đi xuống, vừa rồi một khi bị ông thực thấy, nàng phải nổi lên trả thù tâm, tìm hiểu nguồn gốc bắt được người cùng hác tự mình cố gắng thậm chí toàn bộ khảo cổ đội, các người một chút hảo đều đòi không ! Ta đều thiếu chút nữa dọa ra một thân mồ hôi lạnh, người như thế nào còn có thể thờ ơ? Vừa nghĩ tới người ở lên phi cơ phía trước lệ đi kiểm tra thời điểm, vạn nhất bị hiểu công việc nhân nhìn ra miêu nị, ta liền sợ hãi ngồi không yên! Ta luôn mãi hỏi người ngọc sai rốt cuộc đánh chỗ nào tới, người chính là không nói thật! Nếu ta cùng ông thực rõ ràng ám độ trần thương, ta sẽ chết sống nói chúng ta không quan hệ, người hội nghĩ như thế nào!”

“Nôn! Người cùng ông thực sự nhất chân? Không thể đủ! Ta tin người, người không phải loại người như vậy!” Thượng Hà Thanh đầu nhất cúi, càng làm nhất hang dấm chua uống ngay cái tinh quang, nàng pha cảm nói: “Nếu các người thực sự nhất chân, được rồi, người không muốn nói với ta, làm cho ta bịt tay trộm chuông tốt lắm.”

Chung Khuynh Trà quả thực muốn khóc: “Người biết rất rõ ràng ta cùng ông thực không có gì! Ta chỉ là giả nếu như!”

“Mặc dù là nếu, người dối với ta nói lời như thế, ta cũng thực thương tâm!” Thượng Hà Thanh xác xác thật thật thương tâm , nàng tối hôm qua nhất tức không ngủ, hôm nay lại một ngày không ngủ, không như thế nào ăn cái gì không nói, hơn nửa đêm còn tới tới lui lui chạy 24 tầng lầu, cảm xúc thực dễ dàng bị gây xích mích, hỏa được dưng thực dễ dàng bị điểm nhiên, thương tâm đến đỉnh điểm, khí đến cực đoan, rõ ràng, nàng vỗ cái bàn nhảy dựng lên: “Chung Khuynh Trà! Người biết rõ sai là từ công trường thượng lấy tới, biết rõ ta nói dối là sợ người thất vọng, vậy người còn hỏi cái điều! Người nghĩ rằng ta và người nguyên ý dối người nói láo sao! Người tội gì dối ta hoành cái mũi dựng thẳng mắt chọn tất xấu đầu! Ta chính là người như vậy, ta đã muốn cố gắng đi sửa lại, vì ta và người đều quyết định về sau không hề đi theo hác tự mình cố gắng đi công trường , người còn muốn làm cho ta dù thế nào? Ta lấy đồ vật này nọ, ta có sai, ta phạm vào quy, ta có tội, này đó ta cũng biết, không cần phải người để giáo huấn ta! Ta tân tân khổ khổ theo công trường thượng chạy về đến, không phải đến người người này đến bị khinh bỉ ! Ba mẹ ta cũng chưa như thế nào khí quá ta, người dựa vào cái gì khí ta!”

Vừa nghe câu kia “Người dựa vào cái gì khí ta “, Chung Khuynh Trà lập tức nổi trận lôi đình: “Thượng Hà Thanh! Ta chỉ biết người là cái ích kỷ quỷ! Con một có một nhiều hơn phân nửa là ích kỷ quỷ! Người cũng không ngoại lệ! Ba của người mẹ cả ngày quán người cùng chịu người, đem người quán kỳ cục! Người mở to hai mắt cẩn thận nhìn một cái, ta, là bạn gái của người! Là muốn với người quá cả đời bạn gái! Ta hoàn toàn có tư cách đi quán người! Sai là như thế nào tới, ta biết là một chuyện, khả người chính mồm nói ra là một khác hồi sự! Người bình thường có điểm da lông ngắn bệnh ta có thể bắt kể góc, nhưng người dối với ta tát đại dối ta không thể không so đo! Mỗi người đều có điểm mấu chốt, đừng ý vào ta yêu người, người là có thể không kiêng nể gì nói nói dối! Người có biết cái gì gọi là vợ sao? Vợ là tốt có thể cùng nhau chia xẻ, phá hư có thể cùng nhau đảm đương, vợ trong lúc đó không nên có một phân nhất hào : ...chút nào giấu điểm! Mặc kệ có phải hay không xuất phát từ hảo tâm, dối vợ nói dối thành tánh , đều đáng chết!”

“Nôn nôn! Ta liền nói dối thành tánh! Ta nên giết! Ta liền ích kỷ! Không mượn người xen vào!” Thượng Hà Thanh tại chỗ chuyển một vòng, tức giận đỉnh đầu ứa ra khói đen: “Ta một người trôi qua hảo hảo , người tới trạc lộng ta, đem ta trạc lộng cú , ông thực nhất tới tìm người, người lại ghét bỏ ta! Thậm chí đem ta ngăn ở cửa, không muốn làm cho ta vào nhà cánh cửa! Ta lừa người nói ngọc sai là mua tới là không đúng, người sao? Ông thực ở nhà người không làm theo cũng không dám dối ta lời nói thật! Chỉ cho phép châu quan phóng hỏa không được dân chúng đốt đèn, người quả thực so với hoa tâm nam nhân còn phá hư!”

Chung Khuynh Trà ghen vốn là trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn thẳng phạm xanh mét: “Ta nói rồi ta cùng ông thực không quan hệ, ông thực tới tìm ta, ta đều là có thể tránh khai liền tránh được, nàng uống ngay rượu, ta cũng không thể làm cho nàng ở ngoài cửa đứng nhất tức đi? Ta sợ có nàng ở, hội nhạ cho người hiểu lầm, sẽ không dám để cho người tiến, không dám dối với người nói, ta chỉ là không dám, nhưng cho tới

bây giờ không đối với người tát quá đối! Không dám không phải nói đối! Ông thực ở gia sự ta chưa từng tính toán quá phải giấu diếm người! Người vây quanh hồ lô cứng rắn nói biều, quả thực không thể nói lý!”

“Đối! Đúng vậy! Ta một ... không ... Là lời phong nhị không phải lưu hồ lan, đại tặc nhân một quả, chính là không thể nói lý!” Thượng Hà Thanh lưỡng trưỡng trưỡng mắt, đùa giỡn nổi lên hồn: “Người nói trong nhà của người trừ bỏ người nhà cùng ta bên ngoài, ai đều không có vào quá, khả người làm cho ông thực vào được! Ta không ở thời điểm người hút thuốc lại uống rượu! Người đã đáp ứng ta giới yên ! Chẳng sợ chỉ trừu hai cái cũng là phạm giới! Ta không nhéo của người không sai phóng, người gì chứ nhéo của ta sai kỷ oai đứng lên không để yên! Người đã xem ta không vừa mắt, ta đây sẽ không ở người trước mắt hoảng! Người mua cho ta áo thác ta còn người, người đưa ta gì đó ta ngày mai đóng gói toàn bộ cho người còn trở về! Ông thật không này đây vì hai ta không xứng sao? Lão nương coi trọng không phải người về điểm này tiền dơ bẩn! Ông thực sự tiền, sẽ không lấy đồ vật này nọ, sẽ không trộm đạo, sẽ không để cho người giới yên, phẩm cách cao thượng chỉ biết lấy nhân phần mộ tổ tiên, chỉ biết vội xong rồi nàng chuyện của mình mới sẽ nghĩ tới người, chỉ biết uống ngay rượu không có việc gì trang say câu dẫn người! Người đi tìm với người xứng chính trực còn gái đi thôi! Ai không – lý khai ai đó! Rời đi ai địa cầu đều làm theo chuyện! Lão nương không hầu hạ rồi!”

Thượng Hà Thanh nói xong, liền hùng củ củ khí phách hiên ngang suất cánh cửa đi rồi, đi đến bãi đỗ xe, nghĩ muốn đoán tiểu áo thác lớp xe một cước, khả lại luyến tiếc, chỉ có thể đoán đoán địa, vung vung hướng chính mình tiểu oa đi đến.

Chung Khuynh Trà tức giận quá, nàng thật mạnh hướng trên ghế sa lon ngồi xuống, dỗi dưng như, sờ nổi lên một điều thuốc, vừa định châm, càng làm cái bật lửa ngã văng ra ngoài, đem yên cũng ném tới trên mặt đất thải cái dập nát.

Thượng Hà Thanh phải về nhà , nàng mong đợi suốt một ngày, nàng nghĩ đến nàng hòa Thượng Hà Thanh hội tiểu biệt thắng tâm hồn, nàng đem mình cách ăn mặc trang điểm xinh đẹp, không nghĩ tới, nhưng lại nháo thành loại này cục diện. Nàng thực thất vọng, không thể nói rõ là đúng Thượng Hà Thanh thất vọng, là đối với mình thất vọng, vẫn là đối lão thiên gia thất vọng, tóm lại, chính là thực thất vọng.

Nàng không muốn đi truy Thượng Hà Thanh, cũng không muốn đi hồng Thượng Hà Thanh, bởi vì Thượng Hà Thanh nói ra trong lời nói rất làm giận, cùng là nữ nhân, dựa vào cái gì chỉ làm cho mình đi hồng nàng, mà nàng không đến hồng chính mình đâu! Nói cãi nhau liền cãi nhau, nói rồi rầm rầm rồi rầm! Ta muốn không đem người khẩu không chọn ra nói tạt xấu sửa đúng lại đây, ta sẽ không họ Chung!

Chính là, hơn nửa đêm , Thượng Hà Thanh một người chạy ra đi, nàng lại chỉ không được vì Thượng Hà Thanh lo lắng, nàng cầm lấy di động, nghĩ muốn cấp Thượng Hà Thanh gọi điện thoại, mới vừa ấn kế tiếp kiện, lại thả đi xuống, tái cầm lấy di động, tái ấn một cái kiện, tái buông đi, phản lặp lại phục , giằng co hảo một trận, cánh tay đều toan , điện thoại cũng có thể không có thể đánh ra đi một cái.

Thôi, thôi, vẫn là đuổi theo đi! Chung Khuynh Trà chạy xuống lầu, chạy đến bãi đỗ xe, liếc mắt một cái liền thấy được Thượng Hà Thanh không khai đi tiểu áo thác, nàng suy sụp dựa cửa xe, phiền lòng cơn tức một cổ đui thẳng hướng đỉnh đầu, áo thác thực để lại! Nàng thật muốn chia tay? Hừ! Nào có dễ dàng như vậy chuyện! Vô liêm sỉ đồ vật này nọ, vô liêm sỉ! Chịu điểm tóa đã nói không hầu hạ! Mười phần đại vô liêm sỉ!

Chung Khuynh Trà hướng về phía xe mòng thượng “ ” tự quạt một cái tát, xe có đau hay không nàng không biết, dù sao tay nàng là hỏa lạt lạt đau, thậm chí đau đến nước mắt giàn giụa.

Ấm áp lệ theo hốc mắt dâng lên mà ra, kéo tơ bác kiến bàn đau.

Từ nhỏ đến lớn, nàng cơ hồ chưa từng lấy chồng cãi nhau cái, không nghĩ tới lần đầu tiên cãi nhau, đối tượng vẫn là nàng ngậm trong miệng sợ hóa , phùng ở trong tay sợ nát Thượng Hà Thanh.

Nàng khổ sở cực kỳ, khổ sở giống cái bị cha mẹ vứt bỏ đứa nhỏ, nàng phân biệt rõ Thượng Hà Thanh không có khả năng thật sự cùng nàng nháo chia tay, phân biệt rõ Thượng Hà Thanh nói đều là khí nói, tuyệt không có thể tin, nhưng là, vẫn là chỉ không được khổ sở. Phun dưng khổ sở khóa lại nàng muốn đi truy Thượng Hà Thanh chân, nàng giống mất hồn giống nhau phản hồi trong nhà, ôm gối đầu, miên man suy nghĩ.

Thượng Hà Thanh rời đi, làm cho nàng nhớ tới phụ thân rời đi, bọn họ đều là yêu chính mình, khả bọn họ cũng là cũng không muốn chính mình. Không, không phải như vậy, nàng thật mạnh lay động một chút đầu, phụ thân không có rời đi, hẳn luôn luôn tại thiên đường yên lặng coi chừng dùn chính mình. Hà Thanh cũng không có rời đi, lòng của nàng còn ở lại ta đây mà. Hà Thanh, Hà Thanh, người lần đầu tiên nói thương yêu, lần đầu tiên theo ta cãi nhau, như vậy trải qua, cảm giác thật không tốt đi? Mặc kệ rời đi ai, địa cầu đều làm theo chuyển, lời này một chút sai cũng không có, chính là, chính là, ta không – ly khai người, người cũng không – ly khai ta, trong đó gì một cái rời đi, đều đã làm cho người không có cách nào khác chuyển. Ta sẽ đi hống người, cũng chịu người, nhưng không phải hiện tại, ai cho người khẩu không chọn ra nói đâu! Tạm thời trước hết để cho người khó chịu một trận rồi nói sau! Hừ! Của người khó chịu cũng không cô đơn, người đem áo thác lưu lại, lão nương cũng thực sinh khí!

Áo thác! Nghĩ đến áo thác, nàng đột nhiên vứt bỏ gối đầu, bước nhanh chạy xuống lầu, lập tức đi Thượng Hà Thanh tiểu khu, ở trên đường, nàng đổ khí không nghĩ tìm Thượng Hà Thanh, rồi lại không tự chủ được đem xe khai chậm rãi, đưa ánh mắt chung quanh tát, Thượng Hà Thanh tựa hồ rất phối hợp của nàng đổi, lẳng là không có ra hiện tại của nàng trong tầm mắt.

Tới rồi dưới lầu, nàng cẩn thận môi, ngẩng đầu nhìn xem không đèn sáng cửa sổ, hừ một tiếng, là của người, vĩnh viễn cũng chạy không được! Tiểu, xe của người lại quay về tới tìm người! Nàng thần khí vỗ vỗ xe mô tô thượng “”, giống cái hồn nhiên nữ đồng bình thường nháy mắt mấy cái, nhìn lên hắc cũng không thấu triệt đêm.

Đột lạc giọt mưa bay tới khoe môi, nhiễm nổi lên một luồng trong suốt mà đau tích cười.

Nàng đem áo thác lưu lại, tránh ở có thể ẩn thân nhưng không cách nào dứt mưa góc, thẳng đến rất xa trông thấy Thượng Hà Thanh dặm chân nã pháo tiêu sái tiến tiểu khu, mới vừa rồi một mình đánh xe rời đi.

Thượng Hà Thanh là một đường đi trở về gia đi, nàng đi rất chậm, dưới lòng bàn chân giống thả bông dường như, phiêu mơ hồ hốt. Nghe hồng chợt lóe chợt lóe, cảnh đêm thực mê người, nàng ở trong thôn ngày người vài ngày, nhưng lại nhất thời có điểm không quá thích ứng này ngày người 20 nhiều năm thành thị, nàng có điểm hoài niệm công trường thượng im lặng, cũng dễ tiếng kêu, cái kia thời điểm, nàng cùng Chung Khuynh Trà còn nhu tình mật ý cả ngày ngao diện thoại cháo, như thế nào một hồi đến, liền tất cả đều thay đổi chút – ý vị đâu!

Chíp bông mưa phún tích tí tách lịch từ không trung đi xuống phiêu tán, đánh vào trên mặt, hơi lạnh. Thượng Hà Thanh không có mang tán, cho dù có tán, nàng cũng không nguyện tạo ra. Nàng chạy một ngày đường, dạ dày lý không có nhất định điểm thực vật, thật sự là mệt mỏi thấu, nàng lâm vũ, từng bước một quả hương trong nhà đi, đi đến nửa đường, nàng ngồi chồm hổm tử, ôm chân, ô ô khóc lên tiếng.

Nàng là như vậy yêu cười, như vậy không thương khóc, nàng cũng không thập phần rõ ràng nàng đến tốt cùng vì cái gì mà khóc, khả nàng thập phần rõ ràng, vào giờ khắc này, nàng rất muốn khóc. Nàng khóc thực ủy khuất, thực bị đè nén, nàng biết mình có sai, khả Chung Khuynh Trà vì cái gì chỉ đã gặp nàng lỗi, mà nhìn không tới của nàng hảo đâu? Nàng không hay sinh sự, cứ việc nàng có thực phong phú cãi nhau sử, nói ví dụ, cùng tả tiểu thanh cãi nhau, cùng bọn rắn độc cãi nhau. Nhưng cãi nhau sử phong phú, cùng hay sinh sự không thể bức tranh ngang bằng, cái này cùng buôn bán thuốc phiện nhân không có nghĩa là hẳn cũng thích hít thuốc phiện là đồng dạng đạo lý.

Là tối trọng yếu là, cùng người khác sảo hoàn cái, nàng hội cảm thấy được thống khoái, mà cùng Chung Khuynh Trà sảo hoàn cái, nàng chỉ cảm thấy ghen khuất. Nàng nghĩ muốn khôi phục từng một người khi tiêu sái, lại không có kia phân tiêu sái tâm tình. Nên làm cái gì bây giờ đâu? Không biết, dĩ vãng rõ ràng mục tiêu, hiện giờ toàn bộ biến thành không biết. Không biết, không biết, cái gì cũng không biết, tựa hồ thiên địa trong lúc đó chỉ tồn tại ba chữ, không biết.

Khóc đủ liễu, nàng mở ra bọc nhỏ, nghĩ muốn lấy tờ giấy khăn sát sát nước mũi, thủ lại trong lúc vô ý va chạm vào lạnh lạnh ngọc sai, lòng của nàng cũng đi theo ngọc sai phạm vào lạnh, sớm biết hội nháo thành như vậy, lúc trước ta chính là dọa đoạn hai tay, cũng sẽ không động người vừa động!

Lấy ra khăn tay, sát sát nước mũi, nàng đứng lên, ngồi chồm hổm lâu lắm, mạnh vừa đứng, đầu có chút vựng, trong nháy mắt, chung quanh hết thấy đều trở nên mờ mờ lung lung, nàng ngửa đầu, đón mưa

bụi, vỗ vỗ mặt mình, đem đã dùng qua khăn tay đầu đến phía trước cách đó không xa rác rưởi đồng lý, tiếp tục đi phía trước đi.

Một hồi thu vũ một hồi hàn, hai chân đã muốn quán đầy duyên, lộ ở vô hạn đi phía trước đuổi thân, nhân lại mơ hồ hốt , tìm không ra phương hướng rồi.

Đây là chỗ nào đâu? Cuối đường là cái gì đâu? Vì cái gì hội dính vào tình yêu đâu? Tình yêu tại sao lại như vậy khổ đâu? Nàng hỏi mình.

Không biết. Nàng đối với mình nói.

Nhân còn sống là vì cái gì đâu? Nàng hỏi ông trời.

Không biết. Ông trời nói với nàng.

Nhân còn sống là vì cái gì? Nàng khinh thường cười cười, loại này cao thâm triết học vấn đề, Phảng phất tự sát nhân, ở tự sát phía trước, hội nghị thường kỳ hỏi một chút những lời này, nàng cũng không muốn tự sát. Vì cái gì? Vì ăn, vì uống, vì tiền, vì ăn chơi đàn điểm, vì cái gì cũng tốt, dù sao, chính là không cần tự sát. Sớm muộn gì đều có tử ngày nào đó, nàng thủy chung lộng không rõ này mình chấm dứt nhân vì cái gì hội vội vả như vậy đi gặp diêm vương, đồng thời, nàng còn chưa hiểu rõ, vì cái gì tại đây trong nháy mắt, nàng hội đột nhiên nghĩ đến vấn đề này.

Tình yêu rất ngọt, ngọt phải chết, tình yêu thực khổ, khổ muốn chết. Ngọt thời điểm, hận không thể dài đằng đẳng, khổ thời điểm, hận không thể giải quyết xong cả đời. Lão thiên gia thời khắc không quên muốn đem này hai loại tư vị, cho nhau sấm tạt giao cho mỗi đối người yêu đi ném thử.

Đi phía trước đi, luôn đúng vậy ! Không dứt mê mang không phải Thượng Hà Thanh tính cách, đã khóc lúc sau, phát tiết qua sau, lấy tục nhân góc độ tự hỏi một chút triết học cái vấn đề sau, không quá nhiều đại hội mà, nàng lại cố lấy tinh thần, chết tiết Chung Khuynh Trà, như thế nào còn chưa hống ta! Ngay cả cái điện thoại cũng không đánh, liền như vậy yên tâm ta một cái như hoa như ngọc đại mỹ nhân hơn nửa đêm ra bên ngoài chạy? Dây có tin nhắn cũng đúng nha! Người càng, ta trở về đi hầu hạ người! Khả người chính là không phát! Vô liêm sỉ biểu diễn! Quý hẹp hòi! Lộ như thế nào dài như vậy! Một chết nhân! Hắc hắc hắc mụ mụ mụ nó xác! Sớm biết rằng liền khai áo thác đi rồi!

Nàng một bên đô than thở nang nén giận , một bên lắc lắc túm túm hướng gia đi, đi vào tiểu khu, nhìn đến dưới lầu kia lượng ra về thực nhìn quen mắt tiểu áo thác, đại não đình trệ hai giây. Nàng ngừng thở, cùng trảo kẻ trộm cảnh sát đường như, thoáng loạn thất lưng, nâng mông, một bước nhỏ một bước nhỏ hướng phía trước na, na đến áo thác giữ, hướng lý nhìn lên, tối như mực , hiển nhiên không ai, nhìn nhìn lại biển số xe, nó không phải là xe của mình thôi! Nàng cấp tốc đứng thẳng, vây quanh tiểu khu sư hai vòng, không có thể lục soát Chung Khuynh Trà thân ảnh, tái hướng trên lầu chạy, rất nhanh mở cửa, mở ra đằng, vây quanh gia sư một vòng, cũng không có thể sư Chung Khuynh Trà thân ảnh, hỗn đản a! Dem xe đưa tới , người người ni? Còn thế nào cũng phải chờ ta đi hống người có phải hay không! Mười hai lâu! Lão nương lão cánh tay lão chân qua lại chạy 3 tranh ! Người cho là đùa giỡn đâu! Ta khiếm người nha!

Xe đến đây, nhân đi rồi! Nôn! Ta đã hiểu! Ngày lành quá nì , nghĩ muốn muốn làm rùng mình đúng hay không? Hảo! Lão nương phụng bồi rất cuộc! Thượng Hà Thanh dữ tợn cười, buồn kính liên tiếp dọa tam chân địa, muốn làm rùng mình, ta chịu khổ sở, người cũng tốt chịu không đến chỗ nào đi! Người tự tìm tội chịu thì thôi, còn phải làm cho lão nương cùng người chịu tội! Lớn như vậy tuổi , còn giống cái đứa nhỏ đường như theo ta ngoạn trốn Miêu Miêu! Người rất cuộc đồng không hiểu cái gì tên là thành thực nha! Thông minh một đời, hồ đồ nhất thời, thế nhưng tìm cái tiểu hài tử sống! Lão nương sẽ đối ông trời rống to một vạn biến, hắc ba ba , ta là trên cái thế giới này tối bất hạnh mẹ!

Thượng bác sĩ bị thúc giục không được, lại buồn kính liên tiếp dọa tam chân địa, đem sà nhà dọa vang, dưới lầu lão thái thái đang ngủ say đâu, thỉnh linh bị trên lầu muốn làm ra động đất cấp làm tỉnh lại, hảo một trận kinh hãi kiêm thịt khiêu, thiếu chút nữa sẽ tìm lên lầu đến mắng nàng một chút.

May mắn lão nhân gia thực sáng suốt không có tìm lên lầu đến mắng, nếu không y Thượng Hà Thanh hiện tại trạng thái, nàng thế nào cũng phải hảo hảo “Tôn tôn lão” không thể.

62. Chương 62

Thượng Hà Thanh sau khi trở về ngày hôm sau, đi ra mười một.

Tháng mười một ngày, quốc khánh lễ, cả nước thật to nhỏ đơn độc vị, trên cơ bản, đều nghỉ , Chung Khuynh Trà nhưng không có. Nàng bề bộn nhiều việc, vội đến thủ hạ chính là công nhân có thể nghỉ ngơi, mà nàng không thể. Chính là, ở bận rộn thời điểm, nàng đi rồi nhiều lắm. Nàng nghĩ muốn Thượng Hà Thanh, lúc nào cũng khắc khắc, phân giây phút giây tưởng niệm, làm cho nàng không thể đem lực chú ý toàn bộ tập trung đến công tác thượng.

Nàng muốn đi tìm Thượng Hà Thanh, nghĩ muốn nói với nàng chúng ta cùng được rồi, chính là, của nàng quật cường cùng kiêu ngạo chế phục nàng, Thượng Hà Thanh nói này khí nói cũng chế phục nàng, nàng không thể dễ dàng đem cúi đầu đến, ở Thượng Hà Thanh trước mặt, nàng có thể vứt bỏ kia phân vô ích kiêu ngạo, nhưng là, đầu tạm thời vẫn không thể thấp, nàng đã đem áo thác cấp Thượng Hà Thanh tặng trở về, đã muốn chủ động biểu đạt hòa hảo ý tứ, còn lại , chính là đợi, nàng phải đợi Thượng Hà Thanh chủ động tìm đến nàng, phải đợi Thượng Hà Thanh nói với nàng, rồi đi người, ta không có cách nào khác chuyển, chúng ta phải quá cả đời.

Tối hôm qua mắc mưa, Thượng Hà Thanh có điểm tiểu cảm mạo, thượng bác sĩ là tích mệnh , trước kia, mỗi lần cảm giác mau bị cảm, nàng hội ăn mau đi tốt uống tốt, giao thân xác đường hảo hảo , nhưng lần này, nàng không để ý đến điểm ấy cảm mạo, cái mũi kín gió tính cái gì? Chung Khuynh Trà ngay cả cái điện thoại cũng không đánh tới, mới là thật làm cho người ta nín thở!

Mười một ngày đầu tiên, Thượng Hà Thanh về nhà nhìn nhìn cha mẹ, cha mẹ muốn đi phần đất bên ngoài du ngoạn, hy vọng nàng có thể cùng cùng đi, nàng không có đùa tâm tình, tùy tiện xả cái lấy cớ, theo cha mẹ trong nhà chạy ra.

Nàng đem mình giấu ở rậm rạp nhốn nháo khách qua đường trung, ở trên đường mạn vô mục đích du dãng. Trên đường cái, chung quanh đều là nhân, một đám xa lạ nhân, hé ra trương xa lạ gương mặt, nàng không biết ai, ai cũng không biết nàng, mọi người chỉ theo chân bọn họ quen thuộc người ta nói nói giỡn cười, đối xa lạ nhân, ngay cả tiêu cũng không tiêu.

Nếu muốn đem những người này toàn bộ tạc phi, một cái tạc đạn, chỉ sợ không đủ dùng! Thượng bác sĩ tự tiêu khiển tự nhạc nghi, không khỏi cười lên tiếng, sau khi cười xong, trong lòng lại nổi lên chua xót, chua xót giống thực nhân thụ giống nhau, dùng quỹ dị cảnh khô một vòng một vòng đem nàng cuốn lấy, nàng tránh không ra, cũng không muốn tránh ra, nàng tùy ý khổ như thế sắp theo trong lòng tràn ra đến toàn thân, đột nhiên tìm được rồi một loại tự ngược thức thống khoái.

Đi đến nhân tể nhân công viên, nàng tìm cái băng ghế dài, ngồi xuống. Cách đó không xa, có đôi tiểu tình lữ ở cãi nhau, sảo xong rồi, lại tay cầm tay đi phía trước đi, Thượng Hà Thanh có điểm bất bình hành , vì cái gì người ta cãi nhau có thể sảo như vậy ngọt ngào, chính mình liền sảo như vậy oa khúc đâu! Không công bình!

Nàng chân chính luyện ái thời gian quá ngắn, nàng vẫn không thể hoàn toàn thể hội, tình lữ cãi nhau, người ở bên ngoài xem ra thường là ngọt ngào, nhưng trong đó tình tự pháp phòng, chỉ có mình mới có thể sáng tỏ.

Tọa phiên , nàng đứng dậy tiếp tục cuống, cuống cuống , đụng phải đang ở một bên khăng kem ly một bên liếc mắt đưa tình Lộ Lộ cùng Lăng Gia, Lộ Lộ vừa nhìn thấy thất hồn đầu phách Thượng Hà Thanh, lập tức tỏ vẻ ra kinh ngạc: “Bác sĩ! Người như thế nào một người a? Khuynh trà đâu? Như thế nào không cùng người?”

“Nàng vội, không thời gian.” Thượng Hà Thanh tin ngưỡng việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, đánh chết cũng không nói cãi nhau chuyện.

Lộ Lộ thực không lưu tình đoán: “Các người sẽ không cãi nhau đi?”

“Chúng ta như là hội cãi nhau người sao?”

“Khuyên trà không giống, người thôi, quả thực quá giống!”

Thượng Hà Thanh hậm hực, “Ta làm sao giống ?”

Lộ Lộ hi hi cười, “Người làm sao cũng giống như.”

Đôi chuyện, ngoại nhân tốt nhất đừng lắm miệng, Lăng Gia kháp Lộ Lộ cánh tay một phen, bày ra cái lỗ dự thức biết tính hình dáng, đối Thượng Hà Thanh nói: “Khuyên trà vội, Hà Thanh, muốn hay không theo chúng ta cùng đi đi vui đùa một chút?”

“Cùng nhau chơi đùa? Nôn! Chủ ý này khá tốt! Hảo, hảo hảo!” Có người cùng ngoạn cũng lạ hảo, tổng so với cô đơn đơn một người hảo, này thời đại, đối cảm tình thất ý người đến nói, có thể chia rẽ một đôi là một đôi, có người cùng buồn bực, không tịch tịch! Thượng bác sĩ không có một chút làm bóng đèn tự giác, chỉ cảm thấy mình là một làm cho người ta chỉ dẫn phương hướng đại thái dương, nàng phiêu xinh đẹp lượng tế đến Lăng Gia cùng Lộ Lộ trung gian, tay trái kéo Lộ Lộ cánh tay, tay phải kéo Lăng Gia cánh tay, ba người đi, cùng nhau chơi đùa! Bóng đèn độ sáng, 250 ngói.

Vừa mới Lăng Gia cũng chỉ là khách sáo khách sáo, nàng không có thể nghĩ đến Thượng Hà Thanh hội thật sự đi theo các nàng đi, vì thưởng cho thượng bác sĩ như thế ra sức tán quang nóng lên, nàng cấp Thượng Hà Thanh mua một cái kẹo đường, Thượng Hà Thanh không khách khí tiếp nhận đến, thơm ngào ngọt ăn, ăn thẳng kêu Lộ Lộ kinh hô tịnh dần sử giả hạ phạm, Hà Thanh bác sĩ hiện thân.

Ba người vẫn ngoạn đến ăn nghỉ cơm chiều mới tan vỡ, đùa thời điểm, Thượng Hà Thanh vẫn tạp ở Lăng Gia cùng Lộ Lộ trung gian, chết sống không cho người ta dặt tay. Lúc ăn cơm, gặp Thượng Hà Thanh ăn không nhiều lắm, Lăng Gia giống tán gẫu chuyện phiếm đường như, nói lên đôi cãi nhau vẩn vơ, nàng nói: “Hà Thanh, người có thể còn không biết, ta cùng Lộ Lộ cãi nhau, là thường có sự. Chúng ta đánh nhận thức tới nay liên luôn luôn tại cãi nhau, coi như là không hòa thuận. Lợi hại nhất một lần, ta cực kỳ tức giận nói phải cùng nàng chia tay, nàng phát cáu, chạy đến sơn động gây người hai ngày, đại trời lạnh , đem mình tra tấn không cá nhân hình, nàng là cố ý chọc ta đau lòng đầu! Người cùng khuyên trà về sau nếu là phạm khước miệng , nói cái gì cũng có thể, nhưng ngàn vạn lần không chỉ nói chia tay, đối cũng có thể, nhưng ngàn vạn lần đừng giầy vò chính mình. Hai người sống, nào có không cãi nhau ? Đầu giường cãi nhau giường vĩ cùng, sảo thời điểm có thể thương tâm động khí, hòa hảo về sau đã cảm thấy thỏa mãn ngọt ngào. Hiện tại ta cùng Lộ Lộ ở cùng nơi, càng là cãi nhau, càng là ăn ăn no ăn no , ăn no , mới có khí lực sảo, cũng mới hữu lực khí đối, người nói đúng không đối?”

Thượng Hà Thanh dùng sức gật gật đầu, liên tiếp bối, lột hai chén cơm, còn cùng Lộ Lộ đoạt một cây chân gà, chống đỡ phải chết, cũng thật ăn no ! Cơm chiều về sau, Lăng Gia cùng Lộ Lộ về nhà, nàng chống đỡ không được, ở trên đường cái vẫn cuống đến đêm khuya mới trở về. Đi vào hàng hiên, nàng lại nhìn đến cách vách cô gái, cô gái vẫn như cũ hóa nùng trang, ngại ngùng rất đúng nàng cười cười, nàng với cô gái cười cười, hai người một trước một sau lên lầu, lẫn nhau không có nói chuyện với nhau.

Tắm rửa xong, nàng đem mình suất ở trên giường, ôm lấy đại cầu hùng, vuốt cầu hùng trên người vòng, nghĩ muốn Chung Khuyên Trà. Nàng tin tưởng Chung Khuyên Trà, cái loại này tín nhiệm, là khắc vào cốt tủy ở chỗ sâu trong , nàng tin tưởng Chung Khuyên Trà cùng ông thực không có gì, nàng tin tưởng Chung Khuyên Trà đối nàng chỉ trích, đều là vì nàng hảo, của nàng xác thực không nên nói rời đi ai địa cầu đều làm theo chuyển, như vậy, hẳn là đi tìm nàng sao? Hẳn là hướng nàng giải thích sao? Đáp án rõ ràng, hẳn là.

Chính là, đi tìm nàng, tổng giác ở nơi nào có điểm quái ngược ngược! Thượng Hà Thanh đô chu cái miệng nhỏ nhắn, một bàn tay nhéo cầu hùng mao, một bàn tay sờ tờ giấy khăn sát sát nước mũi, hạ quyết tâm, ba ngày, liên ba ngày! Trong vòng 3 ngày, tháng mười ngũ hào : số năm phía trước, nếu khuyên trà không tới tìm ta, ta phải đi tìm nàng! Hừ, rùng mình tuyệt không chơi thật khá! Lão nương bồi không dậy nổi! Không lạnh chiến ! Cùng lắm thì không cần này Trương lão mặt ! Nói trở về, da mặt thật sự không đáng giá tiền! Đối, không đáng giá tiền! Ta muốn hay không không quan hệ!

Tháng mười số 2, nhiều mây. Thượng Hà Thanh giống Quỷ Hồn giống nhau ở nhà bảo tàng phiêu bơi một ngày, đi theo nhà bảo tàng công tác hai cái bằng hữu cùng nhau, uống ngay mấy chén tóc dong cả phê, nàng

học tiểu tư thường thức, bắt giữ hảo một phen nhàn lo, ban đêm bị cà phê kích thích ngủ không yên, cấp phải cùng cà phê nháo ly hôn. Chung Khuynh Trà ở công ty vẫn vội đến rạng sáng hai điểm, tinh lực tiêu hao, cùng với đối Thượng Hà Thanh tưởng niệm, khiến nàng tình trạng kiệt sức nằm đến phòng nghỉ trên giường nhỏ, nhắm mắt lại liền ngủ, nàng làm một đêm mộng, trong mộng tất cả đều là cùng Thượng Hà Thanh sảo đại cái, thật sự là ngay cả đang ngủ, Thượng Hà Thanh cũng không kêu nàng sống yên ổn.

Tháng mười số 3, mưa nhỏ. Thượng Hà Thanh cảm mạo có tăng thêm xu thế, nước mũi giống Hoàng Hà thủy giống nhau, tổng cũng lưu không xong, nàng ăn hai mảnh dược, giữ vững tinh thần, gấp gờ mới từ công trường trở về hác tự mình cố gắng, thực không biết vị cùng hần ăn một bữa cơm, thuận tiện hần huyền tán gẫu chia của vấn đề. Chung Khuynh Trà liên tiếp tiếp kiến rồi ba cái hộ khách, lãng phí không ít não tế bào, ban đêm ngủ không ngon, lạnh, có cảm mạo khuynh hướng. Hai người đều nghẹn kính, ai cũng không tìm ai.

Tháng mười tứ hào, trời đầy mây. Thượng Hà Thanh nước mũi không hề chảy xuôi như vậy hoan , nàng uống ngay một ngày nước sôi, hy vọng mượn dùng nước sôi lực lượng, đem cảm mạo hướng đi. Chung Khuynh Trà hợp với đánh tứ ngũ nhảy mũi , bắt đắc dĩ , tìm ra dược đến ăn, cảm mạo dược nhất ăn hết, sự buồn ngủ theo sát mà đánh úp lại, nàng lại làm một đêm mộng, cùng Thượng Hà Thanh sảo một đêm cái. Tỉnh lại về sau, nàng chịu không nổi bắt giữ chải tóc, quyết định vội hoàn chuyện của ngày mai lúc sau, chạy nhanh đi tìm Thượng Hà Thanh, chạy nhanh hòa hảo.

Tháng mười ngũ hào : số năm, sáng sủa. Hôm nay là tốt thời tiết, tiến đến du lịch mọi người đại đô đi trên đường về, các đại cảnh điểm du khách tuy nói vẫn là rất nhiều, nhưng cùng mấy ngày hôm trước khi xuất ra, ít nhất chẳng phải chật chội .

Thượng Hà Thanh cuối cùng không hề lưu nước mũi , ngược lại khởi xướng sốt nhẹ, nàng muốn đi đánh nhất châm, lại sợ đau, bài đầu ngón chân rồi rầm rầm rầm, không đi, lại ăn hai mảnh dược, giữa trưa vững vững hồ hồ ngủ hai mấy giờ, ra một thân hần, cảm giác tốt lắm chút. Nàng cho mình quy định ba ngày chỉ hạn tới rồi kỳ, nàng tắm cái nước ấm tắm, thay đổi y phục, hóa hảo trang, tính toán buổi tối đi tìm Chung Khuynh Trà.

Buổi chiều bốn giờ rưỡi, hác tự mình cố gắng đánh tới điện thoại, khẩn cầu Thượng Hà Thanh ở buổi tối bảy giờ cùng hần cùng đi mở giải trí thành, đương nhiên, loại này giải trí thành còn có một tục xưng —— câu lạc bộ đêm.

Hác tự mình cố gắng ở ân sư lão Triệu dẫn tiến hạ, nhận thức ông gia khánh, ông gia khánh thực thích cùng đại văn nhân lôi kéo tình cảm, cùng văn nhân bộ nộp lên chuyện, ra về mình trong bụng có mực nước, nhiều thể diện! Ngày hôm qua hần cùng hác tự mình cố gắng nói chuyện phiếm thời điểm, biết được hác tự mình cố gắng chưa từng đi qua giải trí thành, vừa lúc hôm nay hần phải cùng vài cái bằng hữu đến giải trí thành nhất du, vì thế, hần nhiệt tình mời hác tự mình cố gắng đi giải trí trong thành được thêm kiến thức, hơn nữa, hác tự mình cố gắng có thể mang cho hần đồng sự hoặc bằng hữu cùng nhau qua đi ngoạn, hết thấy phí dụng ông gia khánh toàn bộ bao.

Hác tự mình cố gắng cùng Thượng Hà Thanh giống nhau, bằng hữu nhất đồng lớn, nhưng tri tâm không vài cái, hần đảo trên điện thoại di động tính danh, đức cao vọng trọng , bình thường không đi cái loại này địa phương, hần không thể gọi; tuổi trẻ đầy hứa hẹn , nhiều là lén lút đi chỗ đó tròng trọt phương, hần cũng không có thể kêu. Nghĩ tới nghĩ lui, hần liền cấp Thượng Hà Thanh gọi điện thoại, hần hòa Thượng Hà Thanh là nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn một cây tuyến thượng châu châu, Thượng Hà Thanh cũng cho tới bây giờ không đi qua giải trí thành, hần này làm đại ca , nghĩ muốn lĩnh muối muối đi được thêm kiến thức. Thượng Hà Thanh nhất cân nhắc, đáp ứng rồi, bởi vì hác tự mình cố gắng ở trong điện thoại lộ ra, cùng ông gia khánh cùng đi giải trí thành bằng hữu lý, có nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà.

Có thể cùng Chung Khuynh Trà ở giải trí trong thành “Vô tình gặp được “, tổng so với chính mình không nề mặt quay lại tìm nàng có mặt mũi hơn, thượng bác sĩ thập phần cao hứng, Trường Số 1 hưng, nàng ở trên giường hợp với lăn vài vòng, thẳng đến cú ngằm mới tính hoàn.

Khoảng cách bảy giờ còn có hơn hai giờ, thời gian đi như thế nào chậm như vậy a! Thượng Hà Thanh nhìn chăm chăm đồng hồ, nảy sinh ác độc quả muốn bắt nó hai vòng.

Lục điểm hai mươi, hác tự mình cố gắng lái xe, mang theo Thượng Hà Thanh, cùng đi bọn họ chưa từng đi

qua thiên đường của nhân gian, Thượng Hà Thanh vò đầu bứt tai kích động một đường, muốn gặp Chung Khuynh Trà , cùng với tốt lắm, phải tiểu biệt thắng tâm hồn rồi đó!

Bọn họ đi giải trí thành, cùng bình thường câu lạc bộ đêm không quá giống nhau, nơi đó là một nhà đại hình sa hoa câu lạc bộ đêm, tiêu phí tương đương quý, đầu lý không lường tiền , đừng nghĩ đi vào.

Giải trí ngoài thành đình một chiếc lượng hàng hiệu xe đẩy, giải trí trong thành bố trí tráng lệ, trang hoàng thiết kế xa xỉ phải chết, các loại giải trí phương tiện đều có, tắm rửa , bơi lội , mát xa , bồi rượu , ca hát , khiêu ông tuýp vũ , nước ngoài giá cả tiến cử , quốc nội tự chủ sinh sản , vân vân, tóm lại, nơi này chỉ có người không thể tưởng được , không có người không thể đùa. Đến nơi này đến vì háo thời gian mà tiêu khiển , có người trong nước, cũng có người nước ngoài, bọn họ đều không ngoại lệ , đều là cầm tiền mặt làm bó củi đốt người giàu có. Đến nơi này đến vì khách nhân phục vụ , có nữ nhân, cũng có nam nhân, bọn họ đều không ngoại lệ , đều là dáng người hảo tướng mạo giai “Cao tố chất” người trẻ tuổi. Nói nơi này là thiên đường của nhân gian, tuyệt không quá mức.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng đến thời điểm, Chung Khuynh Trà còn chưa tới, ông gia Khánh Hoà ông thực cùng với bọn họ hai cái bằng hữu nhưng thật ra sớm đến đây trong chốc lát, ông gia khánh hai cái bằng hữu là Xin-ga-po nhân, một nam một nữ, nam 50 nhiều, diện mạo bình thường mà khí độ bất phàm, nữ 30 nhiều, vẻ mặt có khả năng cao thả một thân quý khí, bọn họ đều có chính mình đứa con, đều có nhà mình đình, bọn họ hồ vi lẫn nhau trong gia đình tiểu tam. Bọn họ là ông gia khánh bằng hữu, cũng là nhâm xa hộ khách, bọn họ mỗi lần đến Trung Quốc đến, cùng ông gia Khánh Hoà nhâm xa cùng nhau chơi đùa nhất ngoạn, cũng tự thành cố định hình thức.

Ông thực vẫn là trước sau như một xinh đẹp nhiều vẻ, đáng tiếc, Thượng Hà Thanh không có biện pháp đãi thấy nàng, nàng cũng không có biện pháp đãi gặp Thượng Hà Thanh, nhưng hai người còn là phi thường lễ phép cho nhau đánh tiếp đón.

Thượng Hà Thanh riêng đánh giá liếc mắt một cái ông gia khánh —— tam trạch cả đời, cao đẳng trang phục; không mập không gầy, lớp giữa đáng người; cấu mắt heo miệng, hạ đẳng tướng mạo, giả như tái lưu trong đó phân công nhau, kia thật sự là dị thường giống cái Hán gian ! Kỳ thật ông gia khánh trừ bỏ môi đầy điểm, mặt khác bộ vị lớn lên coi như có thể, Thượng Hà Thanh cái nhìn kia đánh giá, hiển nhiên là dẫn theo rất nhiều cá nhân thành kiến ở bên trong, ai làm cho ông gia khánh là ông thực nàng thúc đầu! Bởi vì nhìn hần không vừa mắt, cho nên hần lớn lên nhục nhả!

Vài người hàn huyền một trận, liền vào ghế lô, vừa xong ghế lô không bao lâu, nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà đã tới rồi, Chung Khuynh Trà kéo nhâm xa cánh tay, chợt nhìn đến Thượng Hà Thanh, sững sốt một chút, lông mi cũng hơi hơi cau —— nàng không thích làm cho Thượng Hà Thanh tới chỗ như thế, phi thường không thích —— tiếp theo lại khôi phục bình thường biểu tình, cùng nhâm xa cùng nhau cùng ông gia khánh bọn họ khách sáo.

Nhâm xa cùng Chung Khuynh Trà luôn luôn đối loại này giải trí thành nhượng bộ lui binh, thật sự trốn không qua đi, mới tiến đến ứng phó, lần này cũng giống nhau. Kia hai cái Xin-ga-po nhân không lịch sự thường đến Trung Quốc, một năm đến cái tứ ngũ tranh, đại bộ phận vẫn là đi phía nam Quảng Châu hoặc Thẩm Quyển, người ta thật vất vả đến một lần, bất quá đến nhất bồi, nói không qua đi.

Cùng là thành công thương nhân, ông gia Khánh Hoà nhâm xa có rất lớn bất đồng, ông gia khánh là độc thủ lập nghiệp, có thể ngoạn hội ngoạn, nhâm xa tắc có điều,so sánh tự chế, bên ngoài biên xã giao hộ khách thời điểm, vẫn thực có chừng mực, hần có thể cấp hộ khách tìm cao cấp quan hệ xã hội, nhưng chính hần theo chưa làm qua thực xin lỗi lão bà đưa nhỏ chuyện, đó cũng là vì sao Chung Khuynh Trà hội kính trọng nhâm xa một trong những nguyên nhân.

Ông gia Khánh Hoà nhâm xa đối lẫn nhau tính cách đều rõ như lòng bàn tay, tình hình chung hạ, ông gia khánh chắc là không biết mời nhâm ở xa tới trường hợp này , nhưng này hai vị bằng hữu thích tới chỗ như thể đốt đốt tiền, hần cũng không có cách. Vì chiều cổ đến nhận chức xa mặt mũi, hần riêng ở trong điện thoại nói cho nhâm xa, hần hội mang theo hác tự mình cố gắng cùng ông thực cùng đi, ý là, có đại văn nhân ở, có ta chất nữ ở, chúng ta sẽ không đùa quá mức hỏa. Đỉnh đúng dịp , hần cùng nhâm xa nghĩ tới cùng nơi đi, nhâm xa đã ở trong điện thoại riêng nói cho hần biết, vì làm cho khuynh trà nhiều hơn hiểu biết hộ khách, nàng cũng sẽ đi, ý là, có nữ nhi của ta ở, người không có cách nào khác đùa quá mức hỏa. Hai cây

lão bánh quẩy nhìn nhau cười, ăn ý đều ở không nói trung.

Ông thực cùng Chung Khuynh Trà đối với mình tới nơi này phải khởi cái cái dạng gì tác dụng, làm cái cái dạng gì quân cờ, đều trong lòng biết rõ ràng. Nhâm xa ông gia Khánh Hoà kia hai cái Xin-ga-po nhân, đối ông thực cùng Chung Khuynh Trà cùng với hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh sắp sửa khởi đến hạn chế tác dụng cũng trong lòng biết rõ ràng. Chỉ có hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh không trong lòng biết rõ ràng, bọn họ không nghĩ tới mình là khóa bàn cờ thượng tiểu quân cờ, không nghĩ tới ông gia khánh thỉnh bọn họ đến, chủ yếu là vì cấp nhâm xa mặt mũi, đồng thời cũng cấp kia hai cái Xin-ga-po nhân mặt mũi, ai làm cho bọn họ ở đều tự chuyên nghiệp bên trong lĩnh vực đều có như vậy một chút nhủ danh khí đâu! Đại thương nhân có thể cùng đại văn nhân xưng huynh gọi đệ, xưng tả nói muội, liền hai chữ, thể diện!

Tại đây đàn lão bánh quẩy trước mặt, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng quả thực đơn thuần kỳ cục, bọn họ chỉ nghĩ đến ông gia khánh là ăn no chống đỡ phát thiện tâm, đã có bầu trời rụng hăm bính mỹ sự, không cần chính mình tiêu tiền, đến sẽ đi, được thêm kiến thức cũng lạ hảo. Giáo sư cùng thương nhân ở tính bằng cửu chương khi khác nhau, vào giờ khắc này tấn hiển thực hoàn mỹ.

Nhất hỏa nhân ở bố trí có thể so với hoàng cung đại ghé lô lý, ngồi ở đa thật vòng tròn trên ghé sa lon nói nói cười cười, mới đầu là quay chung quanh hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh chuyên nghiệp triển khai đến đàm, hai cái Xin-ga-po nhân đối bọn họ rất là thích, hai người bọn họ cũng thực có thể được thể ứng phó, nữ kia còn thân thiết nắm Thượng Hà Thanh thủ liên tiếp khoa, thắng khoa Thượng Hà Thanh như lọt vào trong sương mù. Ông gia khánh đối này đặc biệt vừa lòng, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng so với kia chút chỉ biết bồi ăn bồi uống cao cấp quan hệ xã hội càng có thể dồi bằng hữu niềm vui, xem ra về sau thật đúng là nhiều lắm cùng văn nhân giao tiếp.

Sau lại bọn họ đàm phần lớn là này thị trường hoặc cái kia phú thương, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng lúc này thành quang hội liệt miệng cười đại người câm, hai người bọn họ không hiểu thị trường, cũng không biết người ta nói này cái phú thương, nghĩ muốn xen mồm cũng sắp không hơn nha! Nhâm xa nhìn hai người bọn họ quá đáng thương, đãi một cơ hội liền theo chân bọn họ tán gẫu vài câu chuyện nhà, làm cho hai người bọn họ trong lòng to tiếng hô, lần nữa thầm khen nhâm xa thật là một người tốt.

Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh cũng không có ngồi cùng một chỗ, Chung Khuynh Trà ngồi ở Thượng Hà Thanh tả đối diện, Thượng Hà Thanh thường thường liền phiêu liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà, Chung Khuynh Trà cũng thường thường đảo liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh, hai cái đang ở rừng mình trung nhân, lẫn nhau đang muốn chủ động cùng người tốt, ánh mắt một khi gặp phải, liền đều cùng làm đuối lý sự dường như rất nhanh na khai, na mở, lại nhịn không được nhìn nhìn lại, vừa thấy, tầm mắt lại đụng vào cùng nơi đi, đụng phải, tái e lệ na, na xong rồi, tái co đầu rút cổ xem, thỉnh thoảng mím môi cái miệng nhỏ nhắn tấp tấp tư vị, khiếp sinh sinh, lại ngọt kết kết, giống như mới vừa ngâm vào nước trà ngon, nhập hầu, vi khổ, nhập tâm, vi cam. Hai người giống như đều thực thích loại này tầm mắt va chạm đầu quả tim run lên tuyệt vời, mất đi mây lại thật là tốt không vui mau.

Hà Thanh vừa gầy! Chung Khuynh Trà âm thầm nghĩ, xã giao hoàn, sẽ đem nàng dụ dỗ về nhà đi, nhất định phải đem nàng tuần đắc ngoạn ngoạn!

Khuynh trà tiêu tụy! Thượng Hà Thanh âm thầm nghĩ, cơm nước xong, sẽ đem nàng lừa dối trên giường đi, nhất định phải đem nàng uy đắc ăn no ăn no!

Nâng lên mí mắt, ánh mắt tương giao, hai người rất có ăn ý đồng thời kiêu kiêu khóe miệng, rất có ăn ý đồng thời hỏi mình, nàng đối ta nở nụ cười, này xem như hòa hảo sao? Nghe được phương xa truyền đến tri âm tri kỷ sao? Đáp án là ở chỗ này...

Ông thật không biết các nàng đang ở muốn làm rừng mình, nàng ở một bên cẩn thận quan sát đến các nàng nhất cử nhất động, thẳng nghĩ đến các nàng là ở dùng ánh mắt liếc mắt đưa tình, lòng chua xót nguy.

8 điểm hơn, nên chịu chút cái gì, Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng chưa từng ở giải trí trong thành ăn cơm xong, đều thực chờ đợi đồ ăn có thể nhanh lên đã đến. Ông thực tựa hồ nhìn ra bọn họ tâm ý, nàng đi trước đến kia hai cái Xin-ga-po nhân thân biên, loan hạ thất lưng, ở bọn họ bên tai dưới không biết nói những thứ gì, Thượng Hà Thanh chỉ nhìn đến kia hai người đồng thời mỉm cười gật gật đầu, sau đó ông thực đồng dạng ở nhâm xa bên tai không biết nói những thứ gì, nhâm xa ánh mắt ở Thượng Hà Thanh

cùng hác tự mình cố gắng trên người đình trệ một giây, cũng là mỉm cười gật gật đầu, tiếp theo, ông thực đứng dậy, bối quá thân đi, không hiểu cười lạnh một chút, gọi điện thoại làm cho phục vụ sinh tiến vào, nhỏ giọng hướng phục vụ sinh phân phó một phần lúc sau, lại âm thầm cười lạnh một chút.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng nhìn nhau, đồng thời đoán ra ông thực vừa rồi nhất định là ở thu xếp đồ ăn, chính là, đánh chết bọn họ cũng không có thể nghĩ đến, ông thực gọi tới cơm, dĩ nhiên là theo Nhật Bản tiến cử nhân thể thịnh, mà nhân thể thịnh người mẫu, dĩ nhiên là Thượng Hà Thanh hàng xóm.

Thượng Hà Thanh tròn tròn mắt, hác tự mình cố gắng cũng tròn tròn mắt, bọn họ không có Giang tỷ bàn tư tưởng giác ngộ, không có lối phong thức cao thượng tình cảm sâu đậm, chính là, bọn họ đều có bọn họ đạo đức điểm mấu chốt, bọn họ là dự nhân người làm vườn, không phải ăn thịt người ác ma! Bọn họ gần nghĩ muốn tới nơi này tiêu cái mới mẻ, nhất nhìn đã mắt, bọn họ không nghĩ tới muốn đem nhân trở thành cơm, nhất ăn no miệng phúc! Đối mặt phong nhã hào hoa cô gái, bọn họ cảm thấy xấu hổ, đối mặt ra vẻ đạo mạo đại thương, bọn họ cảm thụ vũ nhục.

Ông gia khánh, ông thực cùng kia hai cái Xin-ga-po nhân, tất cả đều nhân bọn họ vậy cũng yêu há hốc mồm mà cười to, nhâm xa giật nhẹ da mặt, cũng phối hợp hoàn cảnh xả ra một tia cứng ngắc ý cười, chỉ có Chung Khuynh Trà không cười, nàng không phải lần đầu tiên tới chỗ như thế, không phải lần đầu tiên ăn loại này cơm, nàng bình tĩnh nhìn Thượng Hà Thanh, khắc sâu nhìn, các nàng còn không có chân chính hòa hảo, nàng không hiểu được Thượng Hà Thanh còn sinh khí không sinh, nàng không biết Thượng Hà Thanh nhìn đến này đó, hội như thế nào suy nghĩ nàng. Đây nhất sát kia, sắc mặt của nàng bạch giống tờ giấy, chỉ lễ thanh giống chôn ở nê lý măng, nàng đang cực lực nhẫn nại người khác đối Thượng Hà Thanh cười, cực lực chờ đợi Thượng Hà Thanh kế tiếp thái độ.

Hoàn hảo, ngốc hoàn mắt Thượng Hà Thanh, như là độ cứng quá cứng tám mươi một nan Đường Tam giấu đường như, thật to con người vu nháy mắt trở nên làm sáng tỏ mà sáng, nàng một bên vỗ vỗ hác tự mình cố gắng cái ót, kêu gọi một tiếng A di đà phật, làm cho hác chạy nhanh hoàn hồn, một bên rất nhanh tìm được Chung Khuynh Trà ánh mắt, gờ lên nho nhỏ má lúm đồng tiền, hướng nàng cười khê thè lưỡi.

Lúc này đây, ông thực lãnh hạ mặt, Chung Khuynh Trà âm áp địa nở nụ cười.

63. Chương 63

Đó là như thế nào một bữa cơm a! Mềm mại mà cô gái xinh đẹp nằm ở trong phòng ương, ánh mắt vi hợp, trắng nõn khuôn mặt bình tĩnh vô ba, mỹ vị món ngon là y phục của nàng, đóa hoa hoa quả là của nàng trang sức, một đám cả trai lẫn gái quay chung quanh nàng, một bên sắc hương vị nùng tế tước chậm nuốt, một bên ngồi nghiêm chỉnh bình phẩm từ đầu đến chân.

Thượng Hà Thanh thương hại nhìn cô gái, đây là của nàng hàng xóm, nhiều nhất 23 tuổi, thật tốt niên kỷ kỷ, thật tốt thanh xuân, tại sao có thể tới nơi này đáp hư chính mình! Khó trách mỗi lần nhìn thấy nàng, nàng đều là vẻ mặt nùng trang, là sợ bị người nhận thức xuất hiện đi?

Nàng đáng giá đồng tình sao? Không, này dùng trí yếu hai vai khiêng lên gia đình gánh nặng bọn nhỏ càng đáng giá đồng tình; nàng đáng giá tôn trọng sao? Không, này vì một miếng cơm ăn mà vất vả tảo đường cái đại thúc bác gái nhóm càng đáng giá tôn trọng; nàng đáng giá chán ghét sao? Không, này ra vẻ đạo mạo mặt người dạ thú nhóm càng đáng giá chán ghét. Đối mặt cô gái, Thượng Hà Thanh tình tự thực phức tạp, nhân thể thịnh nàng đã sớm nghe nói qua, cũng là lần đầu tiên cùng này “Truyền thuyết” mặt đối mặt, giả như cô gái không phải của nàng hàng xóm, của nàng cảm xúc có lẽ còn không hội phức tạp như thế, có tình cô gái là của nàng hàng xóm, các nàng khoảng cách, thoát nhìn, chỉ có nhất tường chi cách; các nàng khoảng cách, Trên thực tế, lại cách muôn sông nghìn núi. Nàng đột nhiên cảm thấy một loại bị thương, bị người này sinh trăm thái sau lưng không thể nề hà, lạnh này phù hoa thế giới sau lưng đậm dật trống rỗng.

Cô gái vừa vào nhà, đầu tiên mắt, liền thấy được Thượng Hà Thanh. Thế giới thật sự là tiểu a, của nàng khách hàng, đúng là của nàng hàng xóm, trong nháy mắt, nàng có vài phần khinh thường, thoát nhìn thanh xuân dào dạt hàng xóm, cư nhiên cũng tới nơi này lêu lổng, quả nhiên nhân không thể tưởng mạo a! Đãi bắt giữ đến Thượng Hà Thanh đôi tròn mắt kia lý toát ra thương hại, nàng lại có nói không nên lời xấu hổ, giả như Thượng Hà Thanh toát ra tới không phải thương hại, mà là lạnh lùng hoặc mặt khác, nàng có thể hội càng dễ dàng nhận một ít. Nàng thực xấu hổ, xấu hổ muốn chạy trốn, nhưng của nàng “Chức nghiệp đạo đức”, lại bức bách nàng phải mỉm cười kỳ nhân. Nàng là đáng thương, cùng là thật giận, chính là, đây là xã hội, không có biện pháp.

Hác tự mình cố gắng dùng sức nâng chiếc đĩa, vô luận như thế nào cũng không hạ thủ, loại này cơm, căn bản không phải người bình thường có thể vào khẩu! Người đọc sách thói tính tình vừa lên đến, hác tự mình cố gắng thẳng khỏi thất lưng, một cổ não muốn lôi Thượng Hà Thanh phát tay áo từ chạy lấy người.

Thượng Hà Thanh kháp hấn đầu gối, đem hấn chết tử đề xuống, nàng có thể không để ý tới sở hữu cùng nàng không thể làm chung sinh vật, lại không thể không để ý tới Chung Khuynh Trà, nàng cùng Chung Khuynh Trà là muốn tư thủ cả đời, Chung Khuynh Trà hết thấy, nàng đều phải học lý giải, học nhận. Đi có thể, nhưng không phải hiện tại, như thế nào cũng phải quá cái một phần thập phần chung lại đi mới giống nói. Cơm mới vừa lên bàn, bọn họ bước đi, đặc ý sẽ chỉ là ông thực, khổ sở sẽ chỉ là Chung Khuynh Trà. Đối mặt cuộc sống trung cát không xong u ác tính, ai đi tích cực, ai liên thua, nàng không thể cho mình mất mặt, càng không thể làm cho Chung Khuynh Trà khổ sở.

Hác tự mình cố gắng bị Thượng Hà Thanh kháp thẳng hút lương khí, đầu gối tê rần, hấn nhưng thật ra bình tĩnh không ít, hấn buộc chính mình trấn định xuống dưới, không hề xem vậy cũng liên cô gái. Hấn không thể nhìn, nhìn đến cô gái, hấn hội cảm thấy được chính mình thực vô sỉ, hội cảm thấy được chính mình thực ghê tởm, hấn có thể ở công trường thượng lấy đồ vật này nọ, có thể đi chợ đêm thượng bán đồ vật này nọ, khả hấn không thể đủ đem nhân trở thành đồ vật này nọ đến ăn. Hấn phải một ly nước đá, hỗn khối băng một hơi nuốt đi xuống, Phảng phất là muốn mượn dùng thủy lưu động, đến hướng rụng hấn giờ khắc này tội ác cảm.

Thượng Hà Thanh gặp hác tự mình cố gắng trấn định, nàng cũng an tâm, có hác tự mình cố gắng cùng chịu tội, nàng phi thường vui mừng. Bằng hữu thôi, chính là chuyên môn dùng để có nạn cùng chịu, ta uống ngay cây ớt thủy, người như thế nào cũng phải ngồi một chút ghế hùm, như vậy mới có vẻ cảm tình thâm. Về phần có phúc hay không phải cùng chung, trên nguyên tắc, thị tình huống mà định.

Đối hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh mà nói, nhân thể thịnh không thể nghi ngờ là xảy ra bọn họ trước mặt một ngọn núi, khó khăn chỉ dùng để đến vượt qua, vì vượt qua khó khăn, đồng thời cũng vì cấp hác tự mình cố gắng vị này nhân nhớ “Gái lơ thì” làm không biết sợ làm gương mẫu, thượng sự thái nắm chặt chiếc đĩa, ý đồ theo cô gái cánh tay thượng giáp khối tiểu bánh ngọt ăn, ở chiếc đĩa mắt thấy sẽ chạm được bánh ngọt khi, nàng giống bị chó săn mạnh cắn một hơi giống nhau, vừa vội tốc rút tay trở về, nàng khóa nhanh mày, nhanh nhắm mắt lại, thâm hút một hơi, theo trên thân nam nhân vất sữa đường như, cứng rắn bài trừ một luồng cười, —— làm gương mẫu là làm không nổi nữa, trước liền mạng đem đáng về duy trì hảo rồi nói sau!

Chung Khuynh Trà thấy thế, lông mi thật dài hơi hơi run rẩy, trái tim Phảng phất đang ở bị ngàn vạn lần con kiến khăng phê, đau a, âu yếm nữ nhân, vì mình đi miễn cưỡng cười vui, có thể nào không đau?

Ông thực thấy thế, khóe miệng nhất câu, gọi lên một đóa nhợt nhạt hoa nhỏ, kia đóa hoa, nghiêm nhiên có ba loại nhan sắc, màu đỏ thực vui mừng, màu đen giả trầm ổn, cùng màu trắng trang khờ dại.

Ông gia khánh thấy thế, trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng hiện lên vài tia nan kham, ông thực gọi người thể thịnh, nói thật, hấn có điểm một cách không ngờ. Ông thực ở thu xếp đồ ăn tiền không có hỏi quá ý kiến của hấn, nếu hỏi quá, hấn khẳng định sẽ không đồng ý kêu loại này cơm. Gần nhất là nữ hài tử kêu thứ này, có thất thể diện; thứ hai là hác tự mình cố gắng hòa Thượng Hà Thanh đều là đại học lão sư, bọn họ lần đầu tiên tới nơi này, còn coi chừng dùm một đám người xa lạ, làm sao có thể ăn hạ loại này cơm?

Nghe được mệnh lệnh, Chung Khuynh Trà đầu nhất mông, chân mềm nhũn, thực nghe lời ngồi xuống, Thượng Hà Thanh vừa lòng vỗ vỗ của nàng bả vai, đối với những người khác lớn tiếng lời nói muốn đi cấp

cha mẹ gọi điện thoại, nhanh như chớp chạy ra ghé lò.

Hác tự mình cố gắng vừa thấy không bạn mà , cũng vội vàng lời nói thượng toilet, đi theo Thượng Hà Thanh mông phía sau chạy ra.

Chung Khuynh Trà cũng rất muốn đuổi theo ra đi, nhưng là, nàng vừa muốn một lần nữa đứng lên, ông thực liền đúng lúc giữ nàng lại thủ, đùa Xin-ga-po nữ nhân cùng nàng không ngừng nói chuyện, Xin-ga-po nữ nhân bị ông thực đẩy ra nói hạp, cũng đỉnh thân thiết giữ chặt Chung Khuynh Trà thủ nói chủ nhà tây, Chung Khuynh Trà không có cách nào khác đi ra ngoài, nàng ngậm dùng sức sứa rưng ông thật sự thủ, nôn nóng thiếu chút nữa muốn làm tự cháy.

Hành lang lý có một màu trắng tượng sáp, cụ thể nói, là từ hai cái mang cánh tiểu thiên sứ cùng một cái nửa thân trần Venus tổ hợp mà thành màu trắng tượng sáp, Venus đứng ở trung ương, hai cái thiên sứ vừa lên một chút vòng quanh nàng phi, tượng sáp thực tinh xảo, cái mũi là cái mũi mắt là mắt , nên đáng yêu đáng yêu, nên đoan trang đoan trang, trông rất sống động, rất sống động, muốn làm không rõ trạng huống nhân một khi nhìn đến này tượng sáp, tám phần hội nghĩ đến đi tới cái gì không thể khinh nhờn thánh địa.

Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng ở trong hành lang, mắt to trừng đôi mắt nhỏ rất đúng tượng sáp oán giận, Hác tiên sinh oán giận: “Người xem xem trong phòng đám kia cổ tay mà, thường thường liền hô hào hô hào bảo hộ cái gì động vật, không ăn thịt chó không ăn lang thịt , kết quả bọn họ ăn thịt người thịt! Này mẹ nó cái gì cơm nha! Giày xéo nhân! Không bao giờ ... nữa tới rồi!”

Thượng Hà Thanh oán giận: “Đúng vậy! Tiểu Nhật Bản muốn làm biến thái, người Trung Quốc cùng phong giày xéo nhân, tốt không học, tịnh học chút bát nháo biểu diễn! Đáng thương ta thịnh đường tinh thần hiện giờ biến mất không còn một mảnh! Hừ, ông gia khánh còn có một đôi giấu ngao, hần công khai tỏ vẻ quá không ăn thịt chó, ta mua cho người đem Thụy Sĩ mã tấu, người đi đem kia đôi giấu ngao làm thịt, hai ta nướng ăn!”

Hác tự mình cố gắng trừng mắt: “Giấu ngao thực hung, hội cắn người, ta không đi!”

Thượng Hà Thanh đi theo trừng mắt: “Ngay cả chỉ cẩu đều sợ, không tiền đồ! Về sau người tái làm cho ta với người tới chỗ như thế dài kiến thức, lão nương phi thiên người không thể! Người nói, cô bé kia làm này, về sau còn như thế nào lập gia đình nha!”

“Ai nói không phải đâu! Người nào đang hoàng phụ nam dám phải trải qua này tội nữ nhân nha!” Hác tự mình cố gắng tiếp tục oán giận: “Ta suy nghĩ mang người quá đến xem thoát y vũ ống tuýp vũ và vân vân mới mẻ mới mẻ, nhìn xem cùng điện ảnh trình diễn giống nhau không giống với, nghe nói người này còn có người yêu hầu hạ, ai biết là hần mẹ ăn thịt người a!”

“Nôn! Còn có thoát y vũ ống tuýp vũ?” Thượng bác sĩ không ôm oán , nàng hưng trí bưng bưng hỏi: “Nam khiêu vẫn là nữ khiêu? Vẫn là gay khiêu? Ta còn theo chưa thấy qua gay đâu! Nếu gay khiêu, ta nhìn một cái đi?”

“Đánh đổ đi! Nhìn này cơm, na còn có tâm tình tiêu gay! Không đi!” Hác tự mình cố gắng miệng nhát oai, tăng cường hỏi: “Hắc! Hà Thanh, người sẽ không thực thích gay đi?”

“Cổn đi một bên! Người mới thích gay! Người cả nhà đều thích gay!”

“Người cấp cái rắm! Đầu vài ngày ở công trường thượng, người không trả nói người thích cả người trơn nách không có mao sao? Nam nhân bình thường nách bình thường đều có mao! Ca còn có!” Hác tự mình cố gắng góc nổi lên thực, nâng lên cánh tay đã nghĩ làm cho Thượng Hà Thanh xem hần thực sự lông nách.

“Được rồi được rồi!” Thượng Hà Thanh hướng về phía cánh tay của hần phiến một cái tát: “Người có thể hay không đừng như vậy ghê tởm nha! Tính ta cầu người rồi!”

“Thành, không bần , nghiêm chỉnh mà nói, ta phải đi ăn cơm, ” Hác tiên sinh xoa bóp bụng, lại oán giận: “Ta bụng còn đói đâu! Đói bụng một ngày, sẽ chờ này đồn đầu, bản tính toán bạo chà xát một chút ăn cái đủ, kết quả liền khẳng một cái chung quanh có thể gặp cây táo! Lúc này tốt lắm, đêm nay thật là ăn không vô nữa, chỉ có thể trở về phao bát mặt, ta oan không oan! Này góc không phải ta có thể hưởng thụ chỗ ngồi, ta là góc không nổi nữa, ta phải đi, người có đi hay không?”

“Ta còn phải từ từ Chung Khuynh Trà, tìm nàng có chút việc, người đi đi, đi lên người đi ghé lô nói thanh đường, đã nói hai ta còn có chút chuyện khác, đi trước một bước, không ngờ đường không tốt. Đợi lát nữa mà ta làm cho khuynh trà đưa ta trở về.”

“Đi, ta đi nói một tiếng lại đi, kia ghé lô, con mẹ nó, cách ứng với! Ta xem người vẫn là chỗ đi vào, bên ngoài hạng nhất đi.”

“Hào, cúi chào.”

Hác tự mình cố gắng đi rồi, Thượng Hà Thanh đi một chuyến toilet, giải quyết hoàn quá mót vấn đề, nàng một bên tắm bắt tay vào làm, một bên xem Chung Khuynh Trà cách ăn mặc, Chung Khuynh Trà đêm nay mặc nhất kiện tạp nầy màu tu thân tây khổ cùng lòi ti biên con vằn tiểu quần áo trong, bên trên tóc dài xỏa vai, phía dưới giày cao gót thả địa, trung gian màu trắng đai lưng hơi lộ ra, trong cổ lộ vẻ ngọc thạch điêu trụy, trên cổ tay đội tạp địa á thạch anh biểu, cái lỗ tai thượng cúi phục cổ vòng tai, thần nhiên trang dung ổn trọng lại lạnh lùng, thoạt nhìn mang theo điểm dã tính, tao nhã lại có khả năng cao.

Thượng Hà Thanh xem xét xem xét chính mình cách ăn mặc, mấy ngày hôm trước cùng Lộ Lộ cùng Lăng Gia đi dạo phố khi, thừa dịp mười một xúc tiêu ăn mặc theo mùa đánh gậy, mới vừa mua tới Bohemian váy dài, mới vừa mua tới trung cùng lạnh tha, mới vừa mua tới mới mũ rơm, mới vừa mua tới thanh hoa gồm sứ nhĩ đinh, mới vừa mua tới địch sĩ ni nhĩ đồng biểu —— phóng trọng bao, tốt xấu không hướng trên cổ tay mang. Toàn thân cao thấp, trừ bỏ bên trong kia hai kiện vì “Tiểu biệt thắng tân hôn” mà chuẩn bị lòi ti nội y có điều, so sánh liêu nhân, địa phương khác, thật sự là rất hiển tình khiết rất hiển nộn. Rõ ràng đến phía trước muốn đem mình cách ăn mặc thành một cái thực thành thực thực phong tình tiểu thư khuê các, kết quả cùng Chung Khuynh Trà nhất so với, chính thành một cái phong tình có thừa mà thành thực không đủ con gái rượu, Thượng Hà Thanh có điểm thất vọng.

Nàng đối với gương chiếu chiếu, chỉ vào gương lý thực nữ, đuổi kịp để đường như phát cảm thán: “Người xem, người cùng khuynh trà đồng chí ngay cả mặc cái quần áo đều một cái quần trang một cái khổ trang, một cái lòi ti biên tiểu quần áo trong một cái lòi ti biên tiểu khổ khổ, các người thật sự là trăm phần trăm, tuyệt đối tuyệt phối! Cây lựu váy cây lựu váy, mỗi người đều thích quỳ gối ở cây lựu váy dưới, nôn ——! Mặc váy đại mỹ nhân! Người so với mặc quần tiểu nhị càng dễ dàng làm cho người ta khuynh đảo!”

Tự kỷ đủ liễu, nàng đi đến một cái tương đối im lặng góc, ngồi ở đan nhân trên ghế sa lon, mới vừa lấy điện thoại di động ra, hãy thu đến Chung Khuynh Trà phát tới một cái tin nhắn: “Hà Thanh, ta biết người không cùng hác tự mình cố gắng cùng đi, người ở chỗ?”

Thượng Hà Thanh long tâm đại duyệt mặc niệm tam biến tin nhắn, nàng xoa bóp cái mũi, cấp Chung Khuynh Trà trở về tin nhắn tức: “Hoàng Thượng, ta là Đại Minh ven hồ hạ vũ hà, hiện giờ chính hai mắt đắm lệ ở ghé lô ngoại trường hành lang tây đầu trong đại sảnh cửa sổ sát đất bên cạnh chờ người vị này phụ lòng nhân.”

Chung Khuynh Trà thu được Thượng Hà Thanh tin nhắn, nhảy nhót nguy, khả nhâm xa cùng ông gia khách đều tại bên người, Xin-ga-po nữ nhân còn luôn quần quít lấy nàng nói chút lễ mễ, nàng nhất thời nửa khắc, thật sự là không thể phân thân. Nàng đành phải cấp Thượng Hà Thanh tái phát một cái tin nhắn: “Chờ ta 20 phút! Hà Thanh, chúng ta cùng hảo được không? Nhất định phải chờ ta!”

Chung Khuynh Trà trước đưa ra hòa hảo vấn đề, đối này, Thượng Hà Thanh rất là cao hứng, nàng dẫn đo cái giá nhanh chóng quay về một cái: “Người trước xã giao của người, ta chờ người, buổi tối cùng nhau trở về, hòa hảo cùng phủ, nhìn người biểu hiện, xem ta tâm tình.”

Rõ ràng muốn cùng hảo, còn xem tâm tình! Thật có thể trang a! Chung Khuynh Trà thu hồi di động, chọn chọn đuôi lông mày, đem đầu óc chuyển giống cái bay nhanh con quay, hảo chạy nhanh tìm cái khéo lấy có rồi đi nơi này. Bình thường lấy có là không được, đang ngồi mỗi người đều so với hầu tử đều tinh, Thượng Hà Thanh rồi đi khi nói cấp cha mẹ gọi điện thoại, hác tự mình cố gắng rồi đi khi nói đi toilet, đầu óc chưa đi đến thủy đều có thể đoán được bọn họ là chịu không nổi nơi này hoàn cảnh, nhảy lên. Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng cùng người nơi này đều không có gì ích lợi liên lụy, có thể tự tiện rồi đi, lý khai cũng không có ai sẽ đi trách bọn họ, mà nàng không thể, đối mặt đại hộ khách, nàng không thể tùy tiện tìm cái lý do suất cánh cửa bước đi, lý do một khi tìm sút sẹo, sẽ cho hộ khách lưu lại không tốt ấn tượng,

nàng đắc tìm cái hợp tình hợp lý lấy có rồi đi, như vậy, nên nói cái gì đâu? Hảo hảo ngẫm lại, chạy nhanh ngẫm lại...

Nhân là không thể cấp, càng nhanh càng nghĩ không ra biện pháp, cái gọi là cái khó ló cái khôn, cực ít có người có thể làm được. Chung Khuynh Trà không phải thần tiên, nhất thời nửa khắc, nàng nghĩ không ra tốt nhất lấy có, trái lại cấp ứ ra hân, rất bị tội.

Chung Khuynh Trà không có biện pháp, Thượng Hà Thanh chính là thực có biện pháp, nàng hiểu được Chung Khuynh Trà tình cảnh, nàng cũng không vội làm cho Chung Khuynh Trà đi ra hướng nàng chịu đòn nhận tội, đêm còn dài, gấp cái gì? Mà của nàng biện pháp cũng đỉnh đơn giản —— chờ.

Không có việc gì thượng bác sĩ, dừng cảm cong cong mặt, cùng bối bài khoá đường như, ngang nhau đãi hai chữ hơi chút trừ một chút chuyện: nhân cả đời này trung, phần lớn thời gian đều là đang chờ đợi trung vượt qua, chờ đợi thi đỗ thử, chờ đợi tan tằm, chờ đợi tình yêu buông xuống, chờ chờ cơ hội sinh ra, có thể chờ đợi, chứng minh có hi vọng, có hi vọng, chứng minh có hi vọng, nhân đời này, trôi qua không phải là một hy vọng sao?

Loại này cùng với tự tin cùng hi vọng chờ đợi, có điểm bị hỏa nung dày vò, có điểm bị trùng căn dương, có điểm nóng lòng muốn thử xúc động, cũng có chút ổn như bàn thạch bình tĩnh, có bao nhiêu tình lữ là ở loại này chờ đợi trung sẽ thành thân thuộc, lại có bao nhiêu nhân là ở loại này chờ đợi trung ta luyện thành tài a!

Trừ hoàn chuyện, Thượng Hà Thanh cũng liền ưa loại này đầy cõi lòng hy vọng chờ đợi, thượng bác sĩ tin tưởng vững chắc mình là làm Đại tướng quân liêu, tướng quân không đều là thực có thể giống lang giống nhau chờ sao? Cho nên, vô luận Chung Khuynh Trà ra tới có bao nhiêu văn, nàng đều đã chờ đợi, chờ thời gian càng dài, tác dụng chậm càng chừng, sức bật càng lớn, nàng phải dốc lòng nổi lên loại này sức bật.

Đại tướng quân! Cỗ nào làm người ta hướng tới ba chữ a! Thượng Hà Thanh thông dong mà trấn tĩnh mỉm cười, hừ, không làm siêu nhân sự, nan làm người bề trên, chờ! Giống tướng quân giống nhau chờ!

Nhưng là, thượng bác sĩ cùng Đại tướng quân lại thật là có không ít chênh lệch, loại này chênh lệch rất cuộc có nhiều hơn? Tạm thời có thể dùng phi điều cùng cá khoảng cách để hình dung.

Đãi dừng cảm kính mà nhất quá, ở nàng sổ kim giây dày vò năm phút đồng hồ lúc sau, nàng kia thông dong mà trấn tĩnh nếp nhăn trên mặt khi cười, đuổi dần biến thành mạnh mẽ cùng vô cùng lo lắng gấp. Nhịn không được, nàng giãn ra giãn ra cổ tay, sờ khởi di động, phe phẩy chứa đầy rít gào đầu, nghe răng nhếch miệng cấp Chung Khuynh Trà giàu to rồi một cái tin ngắn: “Chung Khuynh Trà! 20 phút nội người phải ra không được, hạ vũ hà liền lần dung mẹ! Lão thân không tha cho người phía dưới kia đoá tử vi hoa!”

Thượng bác sĩ tác dụng chậm đến tốt cùng có hay không, không ai có thể nói đắc thanh, dù sao, bạo lực là trước tiên ở phán đoán trung bạo phát.

Ông thực chính là quay chung quanh “Lừa dối” vấn đề nhận việc nói sự, Chung Khuynh Trà lại xả đến “Chính trị” mặt thượng vây quanh oa nói bát, điều này làm cho nàng có điểm phát não. Não quá về sau, nàng chìm trầm xuống, chậm lại ngữ khí: “Chuyện quá khứ sẽ không nhắc lại. Khuynh trà, đêm nay chúng ta chính là ăn một bữa cơm mà thôi, cho người động lớn như vậy nóng tính, về phần sao? Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng nếu lại tới đây, nên thích ứng nơi này hoàn cảnh, ta gọi là nhân thể thịnh, cũng là y kia hai cái bằng hữu ăn uống tới, bọn họ nếu là không thích ăn, ta có thể loạn điểm sao? Người có điểm chuyện bé xé ra to.”

“Đến tốt cùng là không phải chuyện bé xé ra to, người trong lòng ta đều có số.” Chung Khuynh Trà vẻ mặt sắc lạnh lắc đầu, cũng chậm lại ngữ khí: “Đêm nay người nhằm vào rất đúng giống không chỉ là Hà Thanh, còn có hác tự mình cố gắng. Hác tự mình cố gắng là thúc thúc của người mời đến, thúc thúc của người đem hân mời đến ý tứ chính là làm cho chúng ta vừa phải chơi một chút, này đó người cũng biết, nhưng người vẫn là cố ý chơi đùa đầu. Hác tự mình cố gắng trừ bỏ khẳng một cái cây táo, từ thủy tới chung không nhúc nhích quá một lần chiếc đĩa, thúc thúc của người không có khả năng không chú ý tới. Người làm như vậy, làm cho thúc thúc của người cũng có vài phần xấu hổ. Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng có từng đây hứa hẹn khổ sở người? Không có. Nhân thể thịnh vừa lên đến, các người nhìn đến bọn họ há hốc mồm, cười ha ha giễu cợt bọn họ, bọn họ không có lập tức trở mặt, trái lại nhẫn nại ngồi xuống cười làm lạnh lại

bồi tán gẫu, người chẳng lẽ nhìn đoán không ra, bọn họ bắt động chiếc đĩa, là vì bảo trì tự tôn, bọn họ ngồi xuống cười làm lành, là vì cho chúng ta mặt mũi sao? Mặc dù là ăn đến trên đường bọn họ đều chạy ra đi, hác tự mình cố gắng cũng trở về đến nói thanh dừng không phải sao? Nên có lẽ nghĩ bọn họ đều có, ở bọn họ trước mặt, ta cảm thấy hổ thẹn, hổ thẹn thăm nghĩ đi càng thêm quý trọng Thượng Hà Thanh người này, cùng với bằng hữu của nàng nhóm. Ta đối với người nói qua rất nhiều biến chúng ta trong lúc đó không hề có thể, hôm nay ta không nghĩ hơn nữa, về sau cũng sẽ không nói sau, nói hơn không đáng giá tiền. Nhân phải mặt thụ phải da, Hà Thanh chưa từng có ở công chúng trường hợp tê quá mặt của người, ông thực, suy bụng ta ra bụng người, tự giải quyết cho tốt đi.”

Chung Khuynh Trà lưu lại một lũ lãnh hươu, xoay người rời đi, ông thực nhìn của nàng bóng dáng, ủy khuất, không cam lòng, mắt mắ, một cổ não hướng lên trên dừng, nàng nữ quá mặt, quay mắt về phía tượng sáp, áp lực nhắm hai mắt lại.

Lại nói tiếp, này từ tiểu thiên sứ cùng Venus tạo thành màu trắng tượng sáp thật sự đỉnh vĩ đại, nó không đợi đem Thượng Hà Thanh cùng hác tự mình cố gắng oán giận tiêu hóa hoàn đầu, lại tiếp nhận rồi Chung Khuynh Trà cùng ông thật sự tận một vòng đánh sâu vào, thật thật mà là làm nhân nan, làm thần cũng khó a.

64. Chương 64

Chung Khuynh Trà bước nhanh đi đến đại sảnh, ở cửa sổ sát đất giữ tìm được Thượng Hà Thanh, rất xa chăm chú nhìn nhất tiểu một lát. Thượng Hà Thanh đang ở nhắm mắt dưỡng thần, cũng có thể nói thành là đang ở tu thân dưỡng “Tĩnh”, nàng toàn bắt tay vào làm cơ, thường thường liên quyết quyết miệng, hoặc là đem ánh mắt xé mở một cái phùng, ngẩng ngẩng trên điện thoại di động thời gian, tái dặm chân một cái, hiển nhiên cùng phật gia nhập định cảnh giới cùng đi khá xa.

Cùng phật khi xuất ra, Chung Khuynh Trà càng thích ra vẻ hoạn có bao nhiêu động chứng, thập phần yêu giở trò Thượng Hà Thanh, xem nàng nhiều giống cái đứa nhỏ a! Làm sao giống cái lập tức tiến vào trung niên con gái. Lão nhân chỉ dùng để đến tôn trọng, đứa nhỏ chỉ dùng để đến bảo hộ, Chung Khuynh Trà kia vốn là rất mạnh thịnh ý muốn bảo hộ bắt đầu nháo gà bay chó sủa, nàng tam hai cái bước dài qua đi, móng vuốt sáng ngời, chế trụ Thượng Hà Thanh cổ tay, một câu cũng không nói lời nào, chỉ lôi kéo hé ra mặt không chút thay đổi mặt, túm Thượng Hà Thanh một đường chạy xuống lầu.

Chính nhắm mắt bế đã nghiền thượng bác sĩ, nghiêng ngả lão đảo bị Chung Khuynh Trà túm hướng dưới lầu tha, rất là có điểm phạm mộng, y ở điện ảnh thượng xem qua tình nhân hòa tốt chính quy bộ sách võ thuật, phải là ở du dương âm nhạc bối cảnh hạ, trước rơi lệ đầy mặt tự trách một phen, tái lời ngon tiếng ngọt khoa đối phương một phen, sau đó tái tình thâm thâm vũ mệnh mộng ôm một phen, cuối cùng tái xuất ra cái vòng cổ giới chỉ cái gì, ký kết hiệp ước tuyên bố giải hòa đi? Khả Chung Khuynh Trà muốn làm chính là na vừa ra? Lôi kéo cái hắc lư mặt, không nói hai lời cùng thảo con gà con đường như cầm lấy lão nương bước đi, ta khiếm người bạc a! Rơi lệ đầy mặt nàng không có, lời ngon tiếng ngọt nàng không có, thâm tình ôm nàng không có, vòng cổ nhẫn... Hừ! Nhất định mà cũng không chuẩn bị! Người như thế nào không ấn trình tự đến nha! Trong mắt vô quốc dân đảng, nên trạc!

Đi đến xe giữ, Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh một phen nhét vào đi, chính mình cũng cực nhanh tiến vào đi, khóa ngồi ở Thượng Hà Thanh trên đùi, “Phanh” một tiếng đóng cửa xe, bắt được Thượng Hà Thanh liền hung hăng thân, nàng nghĩ muốn Thượng Hà Thanh, nghĩ muốn ăn không ngon cũng ngủ không ngon, nàng không biết nên dùng cái dạng gì ngôn ngữ đến miêu tả loại này tưởng niệm, đành phải dùng hôn để diễn tả, —— đó cũng là rất nhiều người quen dùng thường quy biểu đạt pháp, thường quy mặc dù tục, nhưng dùng bền, tính so giá có điều, so sánh cao, không có biện pháp.

Hôn môi là hai người chuyện, chính mình thân không được miệng mình, tại đây cái tràn đầy mãn yêu say đắm, tưởng niệm, kiếm mang theo ý muốn bảo hộ cùng giữ lấy dục hôn lý, Chung Khuynh Trà về phía trước tiến thực kịch liệt —— bảo vệ gia hương bảo vệ Hoàng Hà bảo vệ Hoa Bắc bảo vệ Thượng Hà Thanh, không thể không kịch liệt. Thượng Hà Thanh hướng lui về phía sau cũng thực kịch liệt —— mới vừa từ trên lầu chạy xuống, khí còn không có suyễn một hơi đầu đã bị bịt mồm áp cái mũi, kịch liệt lui về phía sau là đỉnh bình thường phản xạ có điều kiện. Hai người đến tột cùng kịch liệt đến loại nào trình độ, có thể dùng miêu

thấy con chuột về sau dững cậm tiến tới đuổi theo tốc độ, cùng chuột thấy mèo về sau hoảng không chọn ra lộ chạy trốn tốc độ đến so sánh.

Đêm nếu như một mặt tím màu kính, thành thực mà ổn trọng. Thưa thốt mấy vì sao, ở mở mang kính trên mặt qua lại khiêu tang ba, có điểm bướng bình, có điểm làm âm ỉ.

Thượng Hà Thanh khuôn mặt so với hoá táng bàn ủi còn nhiệt còn hồng —— nín thở ghen , cùng tình cảm mãnh liệt không quan hệ. Thẳng đến nàng đá chân phiến trứ bạch nhãn mau cùng hắc bạch vô thường gặp gỡ , Chung Khuynh Trà mới ý do chưa hết đem miệng dời đi một chút —— nhiều nhất hai ly thước.

Thượng Hà Thanh quay kiếng xe xuống, đem đầu thân đến bên ngoài vù vù thở, giống như bên trong xe không khí có bao nhiêu khó nghe dường như, kêu Chung Khuynh Trà không biết nên khóc hay cười.

Chờ đem khí thuận hảo, nàng lùi về đầu, quay cửa xe lên, lưỡng mắt cùng bóng đèn giống nhau trừng mắt Chung Khuynh Trà, trách cứ: “Người là chức lang sao? Mạnh như vậy! Ta đầu lưỡi đều cho người cấp loát thẳng ! Phải mạng già! Ta đáp ứng với người hòa hảo sao? Đi lên liền thân, cũng không hỏi xem ta nguyện ý không muốn! Người đàn ông độc thân cưới vợ, tự chủ trương, mắt không thể kỹ, đáng chết!”

Chung Khuynh Trà không để ý tới trách cứ, lời kéo trường âm làm nũng: “Hà Thanh, người nghĩ muốn ta không nghĩ? Ta rất nhớ người.”

Thông minh nữ nhân hợp thời làm nũng, thực dễ dàng thay đổi thế giới vận mệnh, nghe được Chung Khuynh Trà tát ra thâm tình kiều, Thượng Hà Thanh kia lưỡng bóng đèn mắt nháy mắt biến thành nhiều chỉ nhu, nàng vỗ vỗ Chung Khuynh Trà mặt, râm rì: “Nghĩ muốn ta, còn không đi tìm ta, đem áo thác đưa đi , còn theo ta ngoạn trốn Miêu Miêu, phi chờ ta trước nói cho người nói, người là ba tuổi tiểu hài tử sao? Nghĩ muốn ta rất khó chịu đi? Hừ, đón gió phun nước miếng, trên lưng cổ ai chủ, tự làm tự chịu! Xứng đáng!”

“Ân, ta nghĩ người khó chịu, người nghĩ muốn ta cũng khó chịu, hai ta đối với xứng đáng, trời đất tạo nên một đôi.”

“Đồng dục, ta không nghĩ người, không xứng đáng, một chút không khó chịu.”

“Khẩu thị tâm phi, rõ ràng rất khó chịu, người đi chiếu soi gương, người xứng đáng đều gầy.”

“Người cũng gầy, ” Thượng Hà Thanh miêu Chung Khuynh Trà đẹp xương quai xanh hình dáng, nói: “Người xem, người toàn thân cao thấp đều lộ ra chịu cùng, ta thật sự là lao lực mệnh.”

Chung Khuynh Trà không có thể khắc sâu lý giải Thượng Hà Thanh trong lời nói, chỉ nghĩ đến Thượng Hà Thanh là xem nàng gầy, quan tâm nàng, vì nàng quan tâm lao lực, cảm động nguy, nhất cảm động, liền chỉ không được nghĩ muốn phiền chuyện, nàng để ở Thượng Hà Thanh cái trán, thấp giọng nói: “Ngày đó người nói đi là đi, lưu ta một người ở nhà, không biết sao cũng nhớ tới ba của ta, hẳn cũng là súp đầu vừa đi liền rời đi ta , ta nghĩ đến hẳn còn có thể trở về, kết quả không có...” Cảm giác được Thượng Hà Thanh đặt ở chính mình xương quai xanh thượng ngón tay ở phát cương, nàng cấp tốc đổi cái khuôn mặt tươi cười, đầu thú nói: “Xem ta nhiều đáng thương, người mau đồng tình đồng tình ta.”

Thượng Hà Thanh ôm Chung Khuynh Trà cổ, trầm mặc một lát, lại ngẩng đầu, khó được ôn nhu hôn nhẹ Chung Khuynh Trà khóe môi, lời thề son sắt nói: “Hảo, ta đến đồng tình người, đáng thương oa nhi, chuyện cũ chờ chúng ta lão liễu về sau nhắc lại, từ nay về sau, ta chính là ba ba của người!”

“Tới địa ngục đi!”

Chung Khuynh Trà vẫn khóa ngồi ở Thượng Hà Thanh trên đùi, nàng mặc dù không nặng, nhưng tốt xấu cũng có 90 đến cân, Thượng Hà Thanh đùi khó tránh khỏi run lên, nàng hướng lên trên vui vẻ Chung Khuynh Trà mỉm cười, hảo hoạt động hoạt động chân, để gọi hỏi: “Các người đều ăn uống no đủ ?”

“Không có, lại thượng một bàn tử rượu và thức ăn.” Chung Khuynh Trà bị Thượng Hà Thanh điên có điểm xuân ý kéo dài.

“Sớm biết như vậy ta cùng hắc tự mình cố gắng sẽ không chạy đến !” Hai người bọn họ chạy đến , người ta ăn bình thường rượu và thức ăn , nàng cảm thấy được thực chịu thiệt. Ngược lại đầu sáng ngồi, lại trách cứ: “Chung Khuynh Trà! Người khẳng định không phải lần đầu tiên ăn thịt người thể thịnh, người cũng chưa nói với ta người ném qua này! Người chính là cái làm bằng sắt hỗn đản!”

Chung Khuynh Trà chạy nhanh thẳng thắn: “Hai năm trước ta chỉ ném qua một lần, hôm nay là lần thứ hai, người đang giang hồ, thân bất do kỷ, người khả ngàn vạn lần đừng tưởng rằng ta thích ăn này, về sau ta tuyệt không tái ăn!”

“Người phải thích ăn này, ta lập tức đập người! Người nhiều như vậy vây quanh một cái cô gái xem, người không biết là bọn họ thực ghê tởm sao?”

“Ăn ghê tởm vẫn là cô gái ghê tởm?” Chung Khuynh Trà thực lo lắng Thượng Hà Thanh đối với mình có cái nhìn.

“Ông gia khánh bọn họ ăn ghê tởm! Người ngoại trừ. Cô gái...” Thượng Hà Thanh có điểm thất vọng nói: “Khuynh trà, cô bé kia là của ta hàng xóm, nàng mới vừa bàn đến ta cách vách không lâu, thật không nghĩ tới, nàng là làm này, đêm nay chạm mặt, thực xấu hổ.”

“Nàng là người hàng xóm?” Chung Khuynh Trà kinh ngạc há to mồm: “Thiệt hay giả? Trùng hợp như thế?”

“Thật sự! Ai, bất kể nàng là gì chứ, ngày phải trời mưa nường phải lập gia đình, các hữu các lựa chọn, các quá các ngày, cùng chúng ta không quan hệ. Đêm nay gặp các người ăn cái gì, ta còn đang suy nghĩ, làm người mẫu, cũng là người bình thường, có bình thường sự trao đổi chất, vạn nhất các người ăn đến nửa thanh, người mẫu nhịn không được, thả cái rắm, các người đắc có phản ứng gì?” Thượng Hà Thanh nói xong nói xong, chính mình cảm thấy được buồn cười, rõ ràng nằm úp sấp đến Chung Khuynh Trà trong lòng,ngực cạc cạc cười cái không ngừng.

Chung Khuynh Trà nghe xong cũng hiểu được buồn cười, đơn giản đi theo Thượng Hà Thanh cùng nhau cười khanh khách, cười đáp nửa thanh lại không cười, Thượng Hà Thanh nói rất đúng “Các người ăn đến nửa thanh, các người đắc có phản ứng gì”, thực rõ ràng, Thượng Hà Thanh đem Chung Khuynh Trà cũng hàm quát tới rồi “Các người” giữa. Chung Khuynh Trà nắm Thượng Hà Thanh cái mũi, giận dữ: “Người như vậy ngầm tổn hại ta, cảm giác thực hạnh phúc sao?”

“Quả thực hạnh phúc giống Hoa nhi giống nhau!” Thượng Hà Thanh cười lớn nâng lên Chung Khuynh Trà nhũ, cách quần áo cùng chỗ xồm xạch như loạn căn, một bên cắn một bên than thở: “Muốn chết ta! Về sau không bao giờ... nữa muốn làm rùng mình, khuynh trà, ta hướng người giải thích, ta không nên nói rồi đi ai địa cầu đều làm theo chuyển, người cũng nhanh lên hướng ta giải thích, nói người hản là nhận lấy ta đưa cho người ngọc sai, không nên hút kia hai cái yên.”

“Àn,” Chung Khuynh Trà cầm cọ Thượng Hà Thanh đầu, thiệt tình thực lòng giải thích: “Ta hướng người giải thích, ta hản là nhận lấy ngọc sai, không nên hút thuốc. Chờ trở về, ta sẽ đem ngọc sai đội, được không?”

“Lúc này mới giống nói, nôn, ta còn phải đối với người nói một sự kiện, có điều,so sánh trọng yếu, ta chỉ nói một lần, người hãy nghe cho kỹ.”

“Hảo, người nói.”

Thượng Hà Thanh giảo bắt tay vào làm chỉ, đem đầu hướng Chung Khuynh Trà trong lòng,ngực dùng sức mai, nữu nhảu nhó nắm, lén lút hừ một câu: “Ta yêu người.”

“Người nói cái gì?” Chung Khuynh Trà nhìn xem ngoài cửa sổ ngày, không sét đánh.

Thượng Hà Thanh hàm hàm hồ hồ pha trò: “Người yêu ta.”

“Bên trên câu kia! Lập lại lần nữa!”

“Không có! Ta nói rồi chỉ nói một lần, người không cần khó xử ta.”

“Nói sau nói sau thôi!”

“Không cần, dù sao, ta là thái dương, người là địa cầu, địa cầu rời đi thái dương không có cách nào khác quay quanh!” Bãi đỗ xe nội ngọn đèn xuyên thấu qua cửa kính xe tấp nhập một chút, Thượng Hà Thanh đem đầu theo Chung Khuynh Trà trong lòng,ngực túm đi ra, khuôn mặt đỏ bừng giống cái hồng phú sĩ, ở mơ hồ âm u ánh sáng hạ có vẻ phá lệ đáng yêu lại ngon miệng.

“Đối! Người chính là kia màu vàng thái dương, cỡ nào ấm áp cỡ nào hiền lành!” Chung Khuynh Trà cảm động phải khóc, nàng hôn Thượng Hà Thanh, kín không kể hở hôn, hôn đủ liễu, mới nói: “Ta bị cảm, còn không có hảo lưu loát đâu!”

“Úc! Vừa lúc! Ta cũng bị cảm, cũng không hảo lưu loát, hai ta cho nhau lây bệnh đi!” Thượng Hà Thanh đẩy đẩy Chung Khuynh Trà thất lạng, nói: “Mau theo ta trên đùi xuống dưới, đều ma không tri giác! Nghe nói này giải trí trong thành còn có khiêu thoát y vũ ống tuýp vũ, người lĩnh ta vào xem đi.”

“Không được!” Chung Khuynh Trà xoa bóp Thượng Hà Thanh chân, ngồi vào người lái chỗ ngồi, “Muốn nhìn ta khiêu cho người xem.”

“Nôn ——! Người còn có thể khiêu cởi quần áo cùng ống tuýp vũ? Ta nhưng lại tìm một cái nữ lưu manh!” Thượng Hà Thanh đá một cước cửa xe, vội vả phân phó: “Mau mau, chúng ta mau trở lại gia! Làm cho ta xem nhìn người khiêu chuyên nghiệp không chuyên.”

“Như thế nào?” Chung Khuynh Trà mỉa nhàn ném đi, mỉa hoặc nói: “Vội vả như vậy suy nghĩ ăn ta đậu hủ?”

“Sỗ sàng? Người không chỉ nói như vậy tục, quả thực tục khó dần nổi, ” Thượng Hà Thanh sửa đúng nói: “Người hẳn là nói như vậy: ta là Đại Minh ven hồ bán đậu hủ não hạ vũ hà, non mịn mới mẻ, thanh phé vị cam, người gặp người thích! Ai tiêu ai ngờ ra giá cả mua đến chính mình ăn, nhưng ta chỉ bán cho Hà Thanh đồng chí!”

“Người thực nhã, quả thực nhã khó dần nổi!” Chung Khuynh Trà sùng bái tà miết Thượng Hà Thanh, “Vậy người có phải hay không hẳn là nói như vậy: ta là bác đột tuyền bạn bán tạc bánh quẩy dung mẹ, nhạt như nước ốc, khó có thể tiêu hóa, nhân gặp người sợ! Ai tiêu ai ngờ không tiêu tiền mua đến uy cầu ăn, nhưng ta chỉ cấp lại cấp khuynh trà đồng chí.”

“Quá khen, quá khen, ” Thượng Hà Thanh nghĩ đến chính mình đêm nay phải “Bùng nổ” nhiệm vụ, cả người đều tràn ngập kích động, nàng khiêm tốn cười, nói: “Khuynh trà, người đối với ta còn chưa đủ hiểu biết, người đừng xem ta mặt ngoài đường hoàng không bị cản trở, kỳ thật của ta nội tâm còn là phi thường có tiết chế, tóm lại, chính là... Ngại ngừng, đối, ngại ngừng, ngại ngừng thật sự a!”

“Được rồi, người thực ngại ngừng, ” Chung Khuynh Trà khởi động xe, khai hướng hoạn lộ thênh thang, thuận tiện cảm thán: “Ta tin tưởng ta đã muốn thói quen người đồng dạng nói láo. Người đêm nay còn không có ăn cơm đâu, chờ về nhà về sau, ta trước làm điểm cơm, người chịu chút, ta cũng chịu chút, chúng ta đặc ân trình tự đến.”

Thượng Hà Thanh không đại nghe hiểu, hỏi: “Ăn cơm còn muốn trình tự? Cái gì trình tự?”

“Nhĩ hảo ngọt là một bác sĩ, thế nhưng như thế không tri thức!” Chung Khuynh Trà khinh bỉ bỉu môi, cả vú lấp miệng em nói: “Chỉ có trước ăn no ấm, mới có thể tư thâm / dục a! Nhấn đối tiêu phí chính là thực thương thân tử! Người đừng như vậy gấp gáp, thân là nữ nhân, ở trên giường phải cuồng vọng một chút, ở dưới giường phải rụt rè một chút, người như thế nào vừa lúc đảo lại nha!”

Thượng Hà Thanh không tái nói tiếp, liền đem chân bàn đứng lên, dùng cánh tay khừ tay thống thống bản thân xương sườn, bài đầu ngón chân lâm vào minh tuyền trạng thái.

Chung Khuynh Trà nghĩ đến vừa mới nói trong lời nói bị thương của nàng tự tôn, đang định mở miệng an ủi an ủi phũ, thượng bác sĩ liền mang theo hoàng gia tôn nghiêm, họa xuất một đạo trầm ổn mà xinh đẹp thanh tuyến: “Khuynh trà, người nói câu kia trên giường cuồng vọng dưới giường rụt rè, ta xem, có điểm đạo lý, nôn, người có bút không có? Ta muốn sau tội đã chiếu!”

65. Chương 65

Đêm, có rất nhiều loại hàm nghĩa, nó có lẽ ý nghĩa cô độc, ý nghĩa thê lương, ý nghĩa thần bí, ý nghĩa áp lực, lại có lẽ, nó ý nghĩa yên tĩnh, ý nghĩa tối, ý nghĩa đêm nhàn, ý nghĩa xinh đẹp.

Bất đồng nhân, đối đêm có bất đồng giải thích, bất đồng nhân, ở cùng phiên dưới bầu trời đêm, có đều không đồng nhất suy nghĩ. Đến tốt cùng là cảnh đã khổng chế chuyện, vẫn là tình cảm nhiễm cảnh, không ai có thể nói đắc thanh.

Mà đối Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đây đối với mới vừa hòa hảo tình lữ mà nói, này đêm, cùng cô độc không quan hệ, ly yên tĩnh rất xa. Này đêm, vu các nàng, tiền nửa thanh là nghiêm túc, phần sau tiết hay sống bát.

Theo giải trí thành đến cửa nhà ước chừng có nửa giờ đường xe, trên đường, Chung Khuynh Trà đối Thượng Hà Thanh nói: “Ông thực đã muốn biết cổ hồng kỳ là GAY, người nhắc nhở nhắc nhở cổ hồng kỳ, làm cho hẳn chú ý một chút.”

Thượng Hà Thanh thực kinh ngạc: “Ông thực đã biết? Nàng làm sao mà biết được? Hồng kỳ bình thường rất bề bộn nha!”

“Ông thật muốn điều tra một người thực dễ dàng,” đèn đỏ lượng, Chung Khuynh Trà dừng lại xe, nói: “Cổ hồng kỳ thường đi G đi, có tâm, hơi chút nhất chú ý có thể phát hiện hẳn riêng tư.”

“Xong rồi, ông thật không là người cũng không phải Lăng Gia, nàng phải nói ra, hồng kỳ đắc ngoạn xong rồi! Ta đáng thương oa, vậy phải làm sao bây giờ!” Thượng Hà Thanh ninh nổi lên lông mi.

Chung Khuynh Trà an ủi nàng: “Người cũng không cần quá lo lắng, ông thực có đôi khi làm cho điểm thủ đoạn nhỏ, nhưng ở đại tình thế thượng nàng người này vẫn là đỉnh không tồi, huống chi, cổ hồng kỳ cùng nàng không có gì ích lợi liên lụy, nàng hẳn là sẽ không bắt người gia riêng tư nơi nơi tuyên dương.”

“Hừ! Vậy cũng nói không chính xác, nàng chính là chảy một nửa người Nhật Bản huyết!” Thượng Hà Thanh nghĩ đến đêm nay ăn nhân thể thịnh, lông mi vắn vắt chắc hơn, quả thực có thể ninh hạ một cộng lông đến, “Người Nhật Bản biết không? Chúng nó phải nói mình là biến thái thứ hai, không ai dám xưng thứ nhất!”

“Mọi người là giống nhau, mặc kệ ở đâu mà, đều có người tốt cùng người xấu,” Chung Khuynh Trà đem nàng lông mi vuốt lên, “Đừng tức giận, àn?”

“Được rồi, ta không tức giận, chỉ mong ông thực sẽ không nói ra đi.” Thượng bác sĩ theo Chung Khuynh Trà thủ dùng sức đem lông mi giãn ra khai, “Bất quá, mặc kệ gì thời đại, là người đều đã vì tư lợi —— chân chính thật là tốt nhân rất ít, là người đều có điểm lương tâm —— chân chính người xấu cũng ít. Vì nhân cũng tốt, phạm nhân cũng thế, tuyệt đại bộ phận đều là chạy ở người tốt cùng người xấu trong lúc đó người trung gian. Ông thực theo chúng ta giống nhau, không phải người tốt cũng không phải người xấu, nàng xem ta không vừa mắt, liên quan xem bằng hữu của ta cũng không vừa mắt, nàng đem hồng kỳ riêng tư chấn hưng đi ra ngoài có thể tính vẫn là rất lớn, vạn nhất hồng kỳ cha mẹ đã biết... Nôn! Vạn nhất nàng đem hai ta tái thống đi ra ngoài, vạn nhất ba mẹ ta đã biết...” —— thượng bác sĩ lông mi một lần nữa vắn vắt căng thẳng —— “Không được! Ta phải làm tới phá hư tính toán!”

“Tối phá hư là cái gì tính toán?” Chung Khuynh Trà âm thanh rất nhẹ, hơi mang theo điểm vội vàng.

“Nhiều nhất, cá chết lưới rách đi!” Thượng Hà Thanh âm thanh cũng rất nhẹ, hơi mang theo điểm quyết tuyệt.

Đèn xanh sáng, xe chậm rãi đi trước. Chung Khuynh Trà khoảng không ra một bàn tay đến, kéo qua Thượng Hà Thanh thủ phóng tới bên miệng thân một hơi, ánh mắt hết sức minh nhuận, “Yên tâm đi, ông thực còn không có này đảm đem chúng ta đều thống đi ra ngoài, người, ta, cổ hồng kỳ, đều sợ bị cha mẹ biết, chẳng lẽ nàng sẽ không sợ? Ông thực đem sự nghiệp nhìn xem so với chúng ta đều nặng, nàng so với chúng ta càng sợ bị cha mẹ biết. Nhân không đáng ta, ta không đáng nhân, cho dù nàng thật sự đem hai ta thống đi ra ngoài, ta cũng sẽ không làm cho nàng sống khá giả. Hà Thanh, có người ở, ta còn có người tâm phúc, có ta ở đây, người sẽ không có việc gì. Ta sẽ không thê, ta chỉ nghĩ muốn với người cùng nhau làm đến nơi đến chốn tiêu sái hoàn cả đời này, tin tưởng ta.”

“Hảo! Ta tin người!” Thượng Hà Thanh vương bát dường như tham đầu, thân đến Chung Khuynh Trà trên mặt khăng một hơi, “Người sẽ không thê, ta khả thường xuyên thê, vì người, ta phát cái thẻ đi,” thượng bác sĩ mặt hướng Chung Khuynh Trà, giơ lên tay phải, sóng vai nắm tay, làm ra một bộ so với nhập đảng tuyên thệ đều phải trình trọng tư thế, tuyên bố: “Ta, Thượng Hà Thanh, thê cả đời chỉ ăn Chung Khuynh

Trà này bàn đồ ăn, chỉ uống Chung Khuynh Trà này bát trà, vĩnh không làm phản, nếu không mọi sự như ý, không được hảo sống! Nôn, còn sống so với đã chết nan, mọi sự cũng như ý, còn sống cũng không có gì tư vị, người xem, ta đây cái thế, đủ độc không đủ?”

“Độc cực kỳ! Quả thực so với Quan Thế Âm còn độc!” Chung Khuynh Trà thề, giờ khắc này nàng thật không nguyện phản ứng quỷ.

Thượng bác sĩ thời khắc không quên nàng ở lại giải trí trong thành tiệc nuôi —— không thấy cỡi quần áo. Về nhà về sau, nàng yêu cầu Chung Khuynh Trà nhanh lên bù lại của nàng tiệc nuôi, Chung Khuynh Trà tỏ vẻ đồng ý, khiêu liền nhảy đi, không có gì.

Chung Khuynh Trà nhảy lên thoát y vũ, vòng eo nhẹ lay động, biểu tình quyến rũ, động tác lớn mật mà gợi cảm, nhẹ nhàng xoay tròn, đôi mắt – đẹp bá u lan, nhu mỹ cúi người, la sam bán cỡi bả vai, thoát nhìn đỉnh giống như vậy một hồi sự. Nói thật, cỡi quần áo thứ này, nàng là lần đầu tiên khiêu, cứ việc có điểm không lớn thuần thực, nhưng có vũ đạo bản lĩnh bãi ở đằng kia, lừa dối lừa dối Thượng Hà Thanh vị này vũ đạo mạnh vẫn là đỉnh dễ dàng, nàng phải tận tình ở Thượng Hà Thanh trước mặt khoe khoang của nàng kỹ thuật nhảy, làm cho Thượng Hà Thanh ý thức được nàng tìm một cái cở nào đáng giá quý trọng văn vũ toàn tài.

Quả nhiên, thượng bác sĩ bị câu hồn, nàng kia một đôi mắt to châu nháy mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm Chung Khuynh Trà dùng sức tiêu, Chung Khuynh Trà mỗi cỡi nhất kiện quần áo, nàng liền hai tay khinh võ một cái, trang nghiêm túc mục đích phun một chữ —— hảo! Chung Khuynh Trà xem nàng này phản ánh, muốn khóc vừa muốn cười, cuối cùng, khế cắn môi, chuyên tâm khiêu.

Nghĩ muốn khoe khoang vũ đạo, là thực dễ dàng, nghĩ muốn khoe khoang thoát y, còn có điểm không dễ dàng như vậy. Cỡi đến nội y, Chung Khuynh Trà vốn là tin tưởng tràn đầy muốn dùng một ngón tay đầu đẩy ra nội y khẩu trừ, ai ngờ nội y khẩu trừ không đủ nghe lời, bát hai bát, không có thể đẩy ra, nàng có điểm cấp, quỳnh lên, vũ bước còn có điểm loạn, nhất loạn, càng cấp, nội y khẩu trừ lại bát không ra, văn hung thực phụ trách bảo hộ lưỡng nhũ, lưỡng nhũ theo hơi hiển hỗn độn vũ bước lên hạ xóc nảy cười nhạo Chung Khuynh Trà —— sẽ không cho người như ý, nhìn người làm sao bây giờ! Chung Khuynh Trà cấp nổi giận, đơn giản lập ngục ở chân, lưỡng thủ nhất túm —— vạch tìm tòi.

Thượng Hà Thanh đầu tiên là đại há hốc mồm, nhanh tận lực bồi tiếp một trận cuồng tiếu, nàng vỗ bập đùi của mình khen: “Khuynh trà, người thật giỏi! Cừ thật! Cởi lớn gây người! Tức giận thế, uy vũ!”

Mất mặt! Thực mất mặt! Chung Khuynh Trà bị tức giận tắt đi âm nhạc, quay đầu hướng phòng tắm đi, không nhảy! Gột rửa tắm, làm chính sự quan trọng hơn!

Thượng Hà Thanh một người nhạc đủ liễu, cũng đi phòng tắm, nàng đem váy cỡi ra, ném tới máy giặt quần áo thượng, mặc nội y đi đến bồn tắm lớn tiền, xem xét xem xét vừa thấy nàng tiến vào liền nhắm mắt không để ý tới Chung Khuynh Trà, bãi cái liễu nhân tư thế, ôm muốn cho Chung Khuynh Trà kinh diễm ý tưởng, cùng gà mái đường như cười khanh khách: “Khanh khách lạc! Khuynh trà, về sau người mua nội y, đặc mua dùng chỉ làm, tề đứng lên phương tiện! Khanh khách lạc!”

Chung Khuynh Trà nghe chói tai, ánh mắt bể chắc hơn, nàng che cái lỗ tai hừ một tiếng: “Không mặc quần áo dễ dàng hơn!”

“Không nên không nên, không mặc quần áo, còn như thế nào khiêu thoát y vũ nha!” Chung Khuynh Trà vẫn là từ từ nhắm hai mắt, Thượng Hà Thanh có điểm chịu không nổi, mặc quay về như vậy phong tao nội y dễ dàng sao! Nàng thế nhưng không nhìn! Thương tâm!

“Ta căn bản sẽ không khiêu thoát y vũ, đêm nay là lần đầu tiên khiêu, còn bị người chê cười, chê cười liền chê cười đi, còn cùng gà mái dễ trứng đường như nháo động tĩnh, người...” Chung Khuynh Trà vừa nói chuyện một bên mở ra mắt, thỉnh linh nhìn đến bên người phong cảnh, nàng hào : ...chút nào vô ý thức hét quát một tiếng thượng bác sĩ quen dùng ngữ khí từ —— “Nôn!” Nôn xong rồi, lẳng thượng hai giây, vừa cười cười run rẩy hết cả người, “Mỹ! Thật đẹp! Uy vũ!”

Thượng Hà Thanh liền chuyên môn chờ Chung Khuynh Trà ca ngời nàng đâu, chính là, Chung Khuynh Trà ca ngời, như thế nào nghe có điểm không được tự nhiên a! Nàng ra về ngưỡng ngừng cong cong cái bụng, rất khiêm tốn nói: “Nghe nói, mỹ nhân mặc kệ mặc cái gì, đều là xinh đẹp.”

“Nhất định !” Chung Khuynh Trà nâng lên cánh tay, ướm sững đầu tay Thượng Hà Thanh tiểu khó khó, khiêm cung nói: “Thật sự tốt lắm xem, Hà Thanh, nói thật ra , người đem của ta thẩm mỹ xem làm cho có điểm vận vẹo , rõ ràng là mặc kệ mặc ai trên người đều tốt lắm xem nội y, như thế nào mặc trên người của người liền biến vị đâu! Ta phỏng chừng, ta là xem thói quen người nửa người trên gọi cảm nửa người dưới ngây thơ chất phác nghệ thuật đặc sắc. Còn có còn có, rõ ràng mặc kệ là ai bày ra đến đều thực khêu gợi tư thế, như thế nào đến trên người của người tựa như sử nỡ so với đâu! Nga! Người nên le lưỡi, đem đầu lưỡi nhô ra, càng giống!”

Thượng bác sĩ lòng tự trọng đã bị nghiêm trọng dả kích, nàng thuần thực đem nội y cởi ra, ném tới Chung Khuynh Trà trên mặt, gầm lên: “Chung Khuynh Trà! Người đừng không tán thưởng!”

“Gấp cái gì nha! Người vừa rồi vỗ đùi cười ta, vẫn không thể làm cho ta khai hay nói giỡn ?” Chung Khuynh Trà đem nội y theo trên mặt bắt đến, lưỡng thủ nâng, cùng nghe thấy tiên đào đường như nghe thấy vừa nghe, trở về chỗ cũ một phần, thán: “Thơm quá!”

“Của ta mẹ! Người còn có thể càng đáng khinh một chút sao?” Thượng Hà Thanh trợn thân mình lần nữa rét run.

Chung Khuynh Trà cười một cái, ngón út chọn nội y phóng tới bồn tắm lớn bên cạnh, thân thủ kéo qua Thượng Hà Thanh, mặt dán vào của nàng trên bụng, nói: “Đêm nay người có biết ta đi giải trí thành, riêng mặc cho ta xem , thật không? Hà Thanh, rất được, thật sự, vừa mới chính là đậu người ngoạn.”

“Hừ!” Thượng Hà Thanh xoa bóp Chung Khuynh Trà cái ót, “Hác tự mình cố gắng nói người đi giải trí thành, ta mới đi theo đi , đầu quay về mặc này biểu diễn, phía dưới lão cảm thấy được theo vào phong đường như, không lớn thích ứng.”

“Nhiều mặc vài lần liền thích ứng , ” Chung Khuynh Trà liếm Thượng Hà Thanh tiểu rốn, nói: “Về sau người thói quen mặc cái gì sẽ mặc cái gì, không cần cho ta riêng thay đổi tác phong, đương nhiên, ngẫu nhiên cho ta thay đổi một chút, ta vẫn là rất cao hứng .”

Thượng Hà Thanh bị Chung Khuynh Trà liếm cả người ngứa, nàng nhấc chân bước vào bồn tắm lớn, sườn nằm úp sấp đến Chung Khuynh Trà trên người, ôm của nàng nhũ, há mồm nuốt ngụ ử, lúu rúu rất đúng nhũ nói chuyện: “Hai người các người có nhớ ta không? Ta chính là thực tư niệm tình các người , mấy ngày nay, các người không ở, làm hại ta cả ngày ăn oa bánh ngô.”

Chung Khuynh Trà chủ chủ Thượng Hà Thanh bả vai, “Người liền không thể dùng tốt nghe điểm so sánh sao!”

“Dễ nghe...” Thượng bác sĩ chần chờ một phần, nói: “Thì phải là... Rõ ràng bánh mỳ thượng chuế một vượng tử tiểu bánh mỳ, không đúng, là bạch bánh mỳ thượng tương một viên tiểu táo đỏ, hảo, cứ như vậy đi, táo đỏ bánh mỳ, dễ nghe!”

“Người vẫn là làm người cảm thật là tốt!” Chung Khuynh Trà xoay người ngăn chặn Thượng Hà Thanh, hôn đi, nhũ nhũ cùng thiếp, đẩy cùng ma, ma Thượng Hà Thanh một trận kích động.

Thượng Hà Thanh hôn trả Chung Khuynh Trà, ôm hông của nàng, thoáng hướng lên trên nhất động thân, phía dưới um tùm phương cây cỏ lại thiếp hợp tới rồi cùng nhau, khát vọng tình tố ở hai người mâu trung cùng nhau mạnh xuất hiện, mỉm cười khóe mắt đuổi dần lâm vào mê ly ti mạn.

Gió nổi lên , va phải đá ngầm , động tình , nghĩ muốn yêu , vậy yêu đi.

Ôn nhu an ủi, đã lâu dựa sát vào nhau, bên thành nhất mặt lửa đỏ ánh nắng chiều. Mây đỏ nếu như sa, mùi hoa bốn phía, từng trận xông vào mũi.

Đó là yêu hương vị, là từ linh cùng thịt nổi lên cộng đồng nổi lên ra tới yêu hương vị. Tại đây loại hương vị lý, linh cùng thịt, hai loại đồ gia vị thiếu một thứ cũng không được. Nó làm cho nhân điên cuồng, làm cho nhân say mê, làm cho người đang nguyên thủy thảo nguyên thượng làm cho linh hồn lơ lửng, cùng thượng đế đối thoại.

Hát hay múa giỏi, kéo dài luật động. Không có ai là chúa, không có ai là khách, hồ vi lẫn nhau chúa, hồ vi lẫn nhau khách. Một đôi thiên hạ nếu như một đôi con cá bần, ở trong nước / cộng phun tức, cộng chìm

nổi, cộng chơi đùa, nhẹ nhàng lay động lạc nhất địa mưa phùn, đem một tia nhu hòa cuộn sóng, một cổ đùi đưa vào sâu kín phía chân trời.

Trong phòng tắm ngọn đèn, không hề phương hướng tản ra, trong phòng tắm không khí, tràn ngập thân nhiên hoa mai cùng ướt át thanh phương. Nhẹ nhàng lay động cầm huyền, làm cho trí nhớ giấu ở năm tháng thấm thoát sinh mệnh, sáng lạn rực rỡ dây dưa, đem chuyện vận thật sâu khắc dấu ở thật dài sợi tóc lý.

Nhất thủ dạ khúc, hai tiếng kiều thán, nghiêm nghị, giải tán.

Chính là, đêm còn dài, mộng chưa xong, hai người ở phòng tắm hơi chỉ nghỉ ngơi lúc sau, lại nhớ tới phòng ngủ triều miên một phen.

Ở phòng tắm khi, hai người vừa mới động tình, bồn tắm lớn cứng rắn, không gian lại nhỏ hẹp, chầm chậm ma ma đậu hủ, đỉnh thích hợp sự thật hoàn cảnh, nhưng phòng ngủ sẽ không cùng, giường nhiều nhiều nhuyển nha! Nghĩ muốn như thế nào đến có thể như thế nào đến, chẳng sợ đánh quyền đánh đầu, nơi sân cũng đủ dùng, ném tới trên giường còn không đau, thật tốt!

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đều ôm tiểu biệt thắng tâm hôn ý niệm trong đầu, thú tính quá, người khăng ta, ta cắn của người, toàn bộ không có ở phòng tắm khi ôn nhu kính, Chung Khuynh Trà có kinh nghiệm, các loại tư thế đến một lần, nàng dùng sức cả người thể võ, lấy đề phóng thủy, đem Thượng Hà Thanh trêu ghẹo mãi quá.

Thượng Hà Thanh học được cũng không thập phần mau, nhưng mà, tư thế vạn lần, bản chất không thay đổi, loại này đổi thang mà không đổi thuốc gì đó, chỉ phải bắt được kia mấu chốt vài cái điểm, liền có thể giải quyết hết thấy vấn đề. Vạn hạnh, thượng bác sĩ khác không được, trào bản chất còn đi, hướng chi, nàng còn so với Chung Khuynh Trà nhiều giống nhau ưu thế —— thủ kính đại. Hơn nữa, cả ngày nói nói đối chạy xe lửa, còn luyện liền một bộ hảo môi, bởi vậy, nàng đem Chung Khuynh Trà trêu ghẹo mãi cũng quá.

Chờ hai người đối với trêu ghẹo mãi xong rồi, cũng đến rạng sáng hai điểm hơn, đi vào giấc ngủ tiền, Chung Khuynh Trà hôn Thượng Hà Thanh bả vai, giống cái mối tình đầu tiểu cô nương giống nhau, hỏi: “Ta ở người trong mắt, có phải hay không vĩnh viễn tốt nhất kia một cái?”

“Ân ——” thượng bác sĩ xoa bóp buồn ngủ ánh mắt: “Cám ơn người như vậy coi chính người.”

“Ta không phải tốt nhất?” Chung Khuynh Trà dùng cao nhất điệu kêu to một tiếng.

“Đừng hào! Hù chết thần!” Thượng Hà Thanh đem đầu theo gối đầu thượng bàn đứng lên, nhìn chăm chăm Chung Khuynh Trà, nói: “Không nói gạt người, ở trong mắt ta, người còn kém điểm, chỉ có trưởng tôn hoàng hậu cùng chu ừ đến kia loại hình, mới là ở nhà sống tốt nhất vật hi sinh.”

“Người hàm lượng nguyên tố trong quặng thật đúng là không thấp!” Chung Khuynh Trà cười nhạt.

“Quá khen quá khen.” Thượng bác sĩ càng làm đầu an bỏ vào gối đầu thượng, nàng điều động toàn thân khí lực, thán ra một hơi giống như mất mát thật dài khí, khép hờ mắt, phác thác phác thác lông mi, làm như uy nghiêm, lại làm như ẩn nhẫn trữ tình: “Ta lúc nhỏ liền thường nghĩ muốn, phải gả phải gả cho chu ừ đến như vậy, lấy chu công chính trực, cả đời không cần lo lắng hấn bên ngoài... Muốn kết hôn phải thú cái trưởng tôn hoàng hậu như vậy, lấy trưởng tôn hoàng hậu trí tuệ, cả đời bên ngoài... Cũng không có việc gì. Ai, khuynh trà, ta cỡ nào hy vọng người là trưởng tôn hoàng hậu a!”

Chung Khuynh Trà đoạn chính mũi mắt, nhất xả nhất xả đánh chiến hướng hai bên nứt ra, muốn nói cái gì mà nói không nên lời, cuối cùng, chỉ cùng chụp ruồi bọ đường như đánh ra hai chữ: “Ngủ đi.”

66. Chương 66

Tháng mười đễ, xanh biếc càng lúc càng xa, vàng óng ánh hoá trang lên sân khấu.

Này nhất thời lễ, khắp là Thu cô nương oai vũ sơ phát thời khắc, nàng vung tay lên, nhu toái dương quang liên tinh tế chiếu vào rộng rãi diên dã thượng, nàng nhất mỉm cười, ửng đỏ phong diệp liên ôn nhu phiêu ở trầm ổn đỉnh núi thượng, nàng nhất vuốt cằm, buồn thiu quả thực liên thật mạnh đặt ở lỗ lướt cảnh thượng, nàng nhất ngưng mắt, ánh lượng thanh lộ liên sâu kín dán tại thanh nhã cúc cánh hoa thượng. Động lòng người Thu cô nương một vạn năm không thay đổi tận chức tận trách, lập vu chỗ cao chung quanh vừa nhìn, chỗ ngồi này cổ thành nghiêm nhiên xuyên qua thời không, trở về trong vắt thanh lịch cổ kính.

Như thế khả quan mùa, không ra đi đi vừa đi, hiển nhiên rất thực xin lỗi chính mình. Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh quyết định ở tháng mười cuối cùng một vòng mặt ra ngoài dạo chơi ngoại thành, thuận tiện muốn làm cái nấu cơm dã ngoại, mới mẻ mới mẻ.

Cuối tuần tiền một đêm, Chung Khuynh Trà có xã giao, Thượng Hà Thanh ăn ba cái bánh bao thịt, dạ dày lý cổ túi túi, liền một người đi xuống lầu, tán tán bước, hảo tiêu hóa thực.

Trong tiểu khu có hai cái bàn đu dây, ngày thường nhiều bị tiểu bằng hữu nhóm chiếm lấy. Hôm nay giữa trưa hạ một chút mưa nhỏ, nhiệt độ không khí hàng tứ ngũ độ, có thể là có chút lạnh nguyên nhân, hai cái bàn đu dây đều không, một đứa bé cũng không có, Thượng Hà Thanh tính trẻ con quá, ngồi vào bàn đu dây thượng, chậm rì rì qua lại dạo chơi.

Dạo chơi trong chốc lát, nàng cảm giác cách vách bàn đu dây tốt nhất giống ngồi một người, quay đầu vừa thấy, liền thấy được của nàng hàng xóm, vị kia làm người thể thịnh người mẫu cô gái.

Cô gái bên chân cách đó không xa bày đặt một cái siêu thị mua sắm túi, bên trong có trườ chỉ bằng vệ sinh chờ cuộc sống tất đồ dùng, nghĩ đến là vừa mới vừa mua sắm trở về. Nàng hé ra tổ nhan, không có hoá trang, khoá màu đen tiểu bao da, mặc màu đen áo cánh dơi, màu đen quần xà cạp khố, màu đen giày cao gót, hơn nữa màu đen tóc dài, giống như một cái trong đêm tối u linh.

Nàng nhẹ nhàng đứng đưa bàn đu dây, không biết là làm bầm lâu bầu, vẫn là đối Thượng Hà Thanh nói chuyện: “Mỗi lần công tác xong, ta đều đã tới nơi này ngồi một chút, tái về nhà.”

“Người công tác xong rồi sao?” Mới 7 điểm nhiều, liền xong rồi? Thượng Hà Thanh đánh giá cô gái, thanh nhã đạm lệ mặt, hắc bạch phân minh mắt, vô luận như thế nào xem, cũng cùng người mẫu xả không hơn đỉnh điểm liên hệ.

“Không có, ” cô gái làm cho bàn đu dây yên lặng, mũi chân chĩa xuống đất, “Ta đến đây nguyệt sự, mấy ngày nay không có cách nào khác công tác.”

“Àn, ” Thượng Hà Thanh thường quy hỏi: “Người họ gì?”

“Họ Lưu, ta gọi là lưu nghiên. Người kêu Thượng Hà Thanh, là lão sư, ngày đó các người lúc ăn cơm, bọn họ đề cập tới.” Lưu nghiên mở ra thủ bao, lấy ra một chi nam nữ yên, nhìn nhìn Thượng Hà Thanh, lại thả trở về.

Thượng Hà Thanh đối với lưu nghiên bao da cười một cái, nói: “Người muốn hút yên liền hút đi, không cần cổ kỵ ta.”

“Cám ơn, mỗi lần ngồi vào bàn đu dây thượng, tổng nghĩ muốn trườ cái yên, thói quen.” Lưu nghiên phục lại lấy ra yên đến, châm, nhột nhột hút một hơi, phun ra một mảnh bạc hà hương, “Người theo chân bọn họ không giống với, còn có của người vị kia họ Hác bằng hữu, theo chân bọn họ cũng không giống với.”

“Nếu thường đi vào trong đó, nói không chừng chúng ta cũng sẽ theo chân bọn họ giống nhau.” Thượng Hà Thanh do dự trong chốc lát, hỏi: “Người... Như thế nào hội tuyển chuyên đi này đâu?”

“Tuyển chuyên đi này, rất đơn giản, kiếm tiền nhiều, ” lưu nghiên dài nhỏ mà hơi có vẻ tái nhợt ngón trở, rất quen đạn đạn khói bụi, “Cả đêm có thể kiếm bình thường công nhân một tháng tiền, thậm chí còn muốn nhiều, đối không bối cảnh người đến nói, điều kiện thực hấp dẫn nhân, đại giới chính là không thể phải mặt.”

Thượng Hà Thanh tỏ vẻ đồng ý, nàng na na mông, lại hỏi: “Đọc quá lớn học sao?”

“Đọc quá.”

“Cái gì chuyên nghiệp?”

“Vũ đạo.”

“Chỉ là vì an nhàn mới tuyển này được không?”

“Không phải, là ở nơi chốn vấp phải trắc trở lúc sau, mới tuyển này đi.”

“Nơi chốn vấp phải trắc trở?” Còn trẻ như vậy, có thể bính cái gì vách tường? Thượng Hà Thanh khó hiểu.

Đúng vậy a, năm trước tốt nghiệp tiền thi đồ quá nghiêm, kết quả bị đơn vị liên quan tể xuống dưới, a, nghệ thuật viện giáo thủy, trước sau như một ký thâm lại hắc. Năm trước tháng sáu sau khi tốt nghiệp, trải qua văn viên, kết quả mê đắm lão bản đối ta động tâm tư, không có cách nào khác cạn nữa. Năm trước chín tháng bải quá hàng via hè, kết quả bị thành trông nom đuổi theo chung quanh trốn. Năm nay một tháng ở quán bar làm quá múa dẫn đầu, kết quả bị tên côn đồ cả ngày triền. Đều nói, một người thất bại, phải trước theo trên người mình tìm nguyên nhân, ta cố gắng qua, liều mạng qua, thi đồ nghiêm thời điểm còn thật sự ôn tập, công tác thời điểm còn thật sự công tác, chính là, tổng sẽ có người theo ta không qua được. Ta ở trên người mình căn bản tìm không thấy thất bại nguyên nhân. Năm nay tháng tư, nghe nói giải trí thành nhận người thể thịnh người mẫu, một đêm có thể kiếm không ít tiền, ta phải đi. Ta cảm giác mình giống như là lạc đà tường tử phiên bản, ta biết mình đang ở sa địa, ta nghĩ hướng lên trên tránh, cũng từng liều mạng tránh, lại vẫn như cũ thất bại thảm hại. Trên đời này, có rất nhiều tường tử, ta là trong đó một cái.” Lưu Nghiên nói xong, cười khê một tiếng, làm như cười nhạo, lại làm như cười khổ, nói không đúng thiết.

“Nghĩ tới về sau sao? Về sau lớn tuổi, tuổi già màu suy, làm sao bây giờ?”

“Làm này làm được, sẽ không nghĩ muốn xa như vậy, nghĩ muốn xa như vậy cũng vô dụng.” Lưu Nghiên biểu tình có cùng tuổi của nàng cực không tương xứng tang thương, “Ta 23, này đi, nhiều nhất còn có thể cạn nữa hai năm, sáng nay có rượu sáng nay say đi.”

Thượng Hà Thanh trầm mặc, lưu nghiê cũng trầm mặc. Lưu Nghiên ngón tay bị màu lam sương khói nhiều ở, lần đầu tiên, Thượng Hà Thanh không có chán ghét yên vị, nàng bỗng nhiên cảm thấy được, đối có chút người đến nói, yên có lẽ là bọn họ trung thành nhất bằng hữu, có lời gì, đối yên nói, có cái gì khổ, đối yên tố, hút một hơi áp lực, phun một luồng giải thoát, tuy rằng này đó giảm bớt đều là tạm thời, nhưng là, mặc dù là tạm thời, cũng tổng so với không có cường, không phải sao?

Nàng đột nhiên có thể hiểu được Chung Khuynh Trà vì cái gì trước kia hội hút thuốc, nàng vì Chung Khuynh Trà từng cô tịch cùng buồn khổ mà đau lòng, đau lòng. Chính là, hiện giờ có nàng, Chung Khuynh Trà không cần tái hút thuốc. Ở đêm khuya một mình hút thuốc nữ nhân, ở các nàng kia sẵn giọng lạnh cứng rắn kiên cường hạ, thường thường che dấu một viên yếu ớt lại miễn cảm tâm, nàng muốn đem sở hữu sung sướng cùng ánh mặt trời tất cả đều đưa cho Chung Khuynh Trà, nàng sẽ không để cho Chung Khuynh Trà lại đi động yên, nàng phải làm cái xứng chức mẹ, phải giống trông nom đứa nhỏ giống nhau trông nom Chung Khuynh Trà.

Qua một hồi lâu mà, lưu nghiê nói: “Của người hàng xóm làm loại này công tác, người nhất định cảm thấy được không được tự nhiên đi?”

“Như thế nào hội nói như vậy?”

“Làm chúng ta này làm được, bị người xem thường là nhất định a, không nói gạt người, phụ mẫu ta cũng không biết ta đang làm này, cùng trước kia bằng hữu cùng cùng học cũng đều chặt đứt liên hệ, rất lâu, ta đều khinh thường chính mình.” Lưu Nghiên trên mặt lại có 23 tuổi cô gái nên có tính trẻ con, loại này tính trẻ con cũng không khiến người chán ghét, phản hội chọc người đau —— sơ ra cửa trường cô gái, chung quanh vấp phải trắc trở sau, ngộ nhập lạc lối, luôn gọi người đau lòng.

Lưu Nghiên tính trẻ con làm cho Thượng Hà Thanh hiểu được, nàng bất đồng vu này cam tâm rơi vào hồng trần nữ nhân, nàng còn có tự tôn, đồng thị phi, còn có được khả cứu. Nếu ở phía sau, có vị thầy tốt bạn hiền giúp nàng chiếu sáng phương hướng trong lời nói, nàng nói không chừng hội một lần nữa đứng lên, nếu không, nàng đỉnh mới có thể cứ như vậy cam chịu. Dù sao, hoàn cảnh là thực có thể thay đổi lần một người

a, giải trí trong thành nhiều là phong trần nữ, cùng các nàng tiếp xúc hơn, tái ương ngành tâm cũng sẽ bị ăn mòn.

Thượng Hà Thanh hô khẩu khí, nhìn lưu nghiên, thành thiết nói: “Nhân cả đời này là vì mình sống, người khác càng khinh thường người, người càng phải để ý mình. Người đều khinh thường chính mình, còn có tư cách gì đi để cho người khác để mắt người? Cùng ngày đầu, này nhạc vô cùng, ngày là cái gì? Ngày chính là chúng ta chính mình, chiến thắng chính mình, chẳng khác nào chiến thắng ngày. Người đọc quá thư, nhất định cũng từng có quá mộng, đã có mộng, phải đi truy đi, mặc dù qua tuổi thất tuần cũng không chậm, không cần uống cổ tuổi thanh xuân hoa. Người mới 23, không cần bởi vì nhất thời vấp phải trắc trở để lại khí chính mình. Không sợ chịu khổ, chịu khổ một chút, sợ chịu khổ, chịu khổ cả đời. 30 tuổi phía trước hẳn là nhiều trải qua một chút mưa gió, ngàn vạn lần không cần ham an nhàn, nếu không, người sẽ hối hận cả đời. Người thi đỗ quá nhiều, nói thật, thi đỗ học cũng là một cái đường ra, mặc kệ trường học thủy sâu đậm, công bình công chính thủy chung chiếm đại đa số. Bây giờ còn không đến 11 nguyệt, 31 hào báo danh chấm dứt, hai ngày này còn có thể trên mạng báo danh, nếu người nghĩ muốn tái thi đỗ một lần trong lời nói, phải đi báo một chút, tái bác một hồi đi, hơn hai nguyệt ôn tập thời gian, nếu thỏa đáng lợi dụng trong lời nói, đã trọn đủ. Nhưng điều kiện tiên quyết là, người đắc từ đi người hiện tại công tác, tâm vô không chuyên tâm chuyên tâm ôn tập, đem một ngày trở thành hai ngày thậm chí ba ngày qua dùng. Đương nhiên, ta chỉ là một đề nghị, cụ thể nên như thế nào lựa chọn, còn phải dựa vào chính người làm quyết định.”

Lưu nghiên cầm lấy bàn đu dây thừng thủ từ nhanh lần từng, lại từ từng lần nhanh, hảo một trận, nàng nói: “Ta sẽ hảo hảo suy nghĩ một chút, cảm ơn.”

“Khách khí.”

Hai người lại trầm mặc, trầm mặc trong chốc lát, lưu nghiên gắt gao quần áo, nói thanh dừng, một mình rời đi. Nàng đi đường tư thái, thoát nhìn là như vậy khinh, tựa như một cái trong suốt hồn phách, hư vô lại mờ ảo, Thượng Hà Thanh âm thầm thở dài một tiếng, ngẩng đầu nhìn lên chước tinh đặc đêm, đêm rất đẹp, ai có thể biết, ở xinh đẹp biểu tượng hạ, tồn nhiều ít chua xót khổ lạc?

Thượng Hà Thanh là thập phần không am hiểu muốn làm đa sầu đa cảm, nàng vậy vậy đầu, sús rúng miêu tả sinh động bị ngày sáng địa, miệng nhất khai hợp lại, hừ ra một câu ca đến: “Cho ta mượn cho ta mượn một đôi tuệ nhân đi, làm cho ta đem này hỗn loạn thấy rất rõ ràng rõ ràng thật thật nhất thiết.”

Rầm rì xong rồi, nàng tấp chặc lưỡi, thực khách quan đánh giá, điều chạy đến Đại Tây Dương đi, chính là, ca từ một chữ không kém! Trí nhớ thật tốt, quá khá tốt!

Nàng lại chơi trong chốc lát, tám giờ rưỡi thời điểm, lên lầu. Chung Khuynh Trà còn chưa có trở lại, nàng viết ngoáy hướng tắm rửa, mặc vào váy ngủ, ngồi ở thư phòng viết nàng vẫn chưa hết thành luận văn, luận văn đề mục kêu tinh thần tiêu dao —— thiên nghị Trung Quốc tranh thủy mặc trung văn hóa nội hàm, dĩ vãng nàng viết luận văn, nhiều là nhằm vào một cái điểm triển khai đến đậm, mà này thiên luận văn đề mục, còn lại là đại mà phiếm, tình hình chung hạ, nàng là không quá thích viết loại này đề cập mặt rất rộng lớn luận văn, bởi vì không nghĩ qua là liền dễ dàng đem văn vẽ viết trống rỗng, hoặc là viết tán loạn. Bất quá, cho mình một cái khiêu chiến, cũng mạn không tồi.

Này thiên luận văn nàng theo tháng mười số tám bắt đầu viết, đại nửa tháng quá khứ, tìm đọc vô số tư liệu, cũng chỉ viết lục thành bản nháp, bản nháp viết xong còn muốn tái sửa chữa, sửa chữa hoàn về sau còn muốn tái phiên dịch thành tiếng Anh, lộ từ từ hề tu xa dài, chậm rãi viết đi, nàng cũng không vội bắt nó viết xong, chỉ cần có thể ở tết âm lịch tiền phát biểu là tốt rồi.

Nàng chui đầu vào thư sơn thư trong biển, không ngừng ở giấy viết bản thảo thượng viết viết bức tranh bức tranh, bất tri bất giác, hơn một giờ quá khứ, Chung Khuynh Trà cũng trở về gia.

Nàng buông bút, thân cái lại thất lưng, 1.lẹp xếp dép lê đi đến Chung Khuynh Trà bên người, túm ngụ ở y phục của nàng cổ áo, ngửi nhất ngửi, hỏi: “Uống ngay bao nhiêu rượu?”

“Không nhiều lắm, ” Chung Khuynh Trà vươn tứ cái ngón tay: “4 chén.”

“Không tồi, ” Thượng Hà Thanh thân một hơi Chung Khuynh Trà, “Về sau bảo trì này lượng là được, không thể nhiều, chỉ có thể ít, một hơi không uống nhất hảo.”

“Hảo, nghe lời người, có thể uống ít tụt ít đi uống, có thể không uống sẽ không uống.” Chung Khuynh Trà đem áo khoác cởi ra, quải đến giá áo thượng, hỏi: “Người ở nhà đều làm gì?”

“Viết điểm luận văn, đi xuống chơi trong chốc lát bàn đu dây, ” Thượng Hà Thanh vỗ vỗ Chung Khuynh Trà bả vai đầu, ai thanh thờ dài nói: “Ta lại đụng tới cái cô bé kia.”

“Người nào cô gái?”

“Nhà bên cô gái.”

Thượng bác sĩ đem nàng cùng lưu nghiên nói qua trong lời nói thêm mắm thêm muối rất đúng Chung Khuynh Trà thuật lại một lần, đặc biệt nàng khuyên bảo lưu nghiên không cần ham an nhàn kia đoạn, lại thêm mắm thêm muối tới rồi tột đỉnh trình độ, kia khoa trường lại xúc động miêu tả, quả thực tuyệt không so với hi đặc biệt lạc diễn thuyết kém.

Chung Khuynh Trà nghe xong liên tục khen: “Người thật đúng là nhân loại linh hồn công trình sư, thời khắc không quên dạy người trẻ tuổi mỗi ngày hướng về phía trước.”

“Làm sao làm sao, ” Thượng Hà Thanh chấp tay hành lễ, niệm thanh A di đà phật: “Tục ngữ nói, cứu người một mạng, thắng tạo thất cấp Phật, ngã phật từ bi, bản ni chính là làm phật gia nên làm mà thôi.”

Chung Khuynh Trà bật cười: “Sư thái, người ta giống như không có nguy hiểm tánh mạng đi?”

“Ai nói không có?” Thượng Hà Thanh ra vẻ đau kịch liệt nói: “Có người còn sống, hần đã chết, phạm là hoạt tử nhân, đều có nguy hiểm tánh mạng.”

“Nguy biện nhất đồng lớn, ta đi tắm rửa.”

“Cùng nhau tắm.”

“Người hần là tắm qua đi?”

“Một ngày tắm hai lần không đáng pháp đi?”

...

Ngày hôm sau sáng sớm, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đang tỉnh lại, ở trên giường nị oai nị oai, rồi giường dọn dẹp một chút, ném qua điểm tâm, thay hừ nhân trang giấy thể thao, mặt mày hớn hở đi dã ngoại dạo chơi ngoại thành.

Hai người hôm nay có điều,so sánh đốt bao, không riêng mặc một thân cùng khoản cùng mầu tình lữ trang, còn dẫn theo đồng dạng che nắng kính, thả cai đầu dài phát cũng đều trát thành đuôi ngựa —— như thế nào hiển nộn như thế nào cách ăn mặc. Các nàng cái đầu cùng đáng người không sai biệt lắm, từ sau biên thình linh vừa thấy, cùng đối song bào thai dường như.

Vùng ngoại ô không khí là mới mẻ , vùng ngoại ô cảnh sắc là tốt đẹp chính là, khắp phùng cuối tuần, đến vùng ngoại ô đến đùa nhân cũng là quá nhiều .

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà tay cầm tay vừa đi một bên ngắm cảnh, thượng bác sĩ nhất kính mà hưng phấn: “Tiêu ngày đó, là cỡ nào so với nước biển còn muốn lam nha! Tiêu kia vân, là cỡ nào so với lông dê còn muốn bạch nha! Tiêu ta đây mặt, là cỡ nào so với mới vừa nở rộ hoa đào còn muốn mỹ nha!”

“Mẹ lạp cái chim!” Thượng Hà Thanh vừa dứt lời địa, phía sau nàng lại đột nhiên thực hợp với tình hình nhảy lên đi ra như vậy một tiếng cuồng nộ mắng.

Thượng Hà Thanh nổi giận, nàng phản xạ có điều kiện về phía sau chuyển, đẹp xem là ai đang mắng nàng, vừa thấy dưới, lập tức không giận —— một cái trắng kiện trung niên hần tử đầu thượng, bị bay qua chim chóc ban ân tam hai giọt điều tử, này tình huống, làm cho ai ai đều đắc mắng.

Trung niên hần tử giống như không có khăn tay, chỉ có thể lấy tay đến rửa sạch điều tử, hần sờ một chút đầu, mắng một tiếng: “Mẹ lạp cái chim!” Nghe thấy nghe thấy thủ, tái mắng một tiếng: “Điều biểu diễn! Mẹ lạp cái chim! Không hay ho!”

Chung Khuynh Trà thiện tâm quá, theo trong bao lấy ra hai tờ khăn tay đưa cho hán tử, hán tử liền thanh nói lời cảm tạ, Chung Khuynh Trà nói tiếng không khách khí, lôi kéo Thượng Hà Thanh về phía trước chạy vội.

Chạy ra hơn mười thước, nàng ôm Thượng Hà Thanh cười ha ha: “Tiền ta đây mất, là cỡ nào so với mới vừa nở rộ hoa đào còn muốn mỹ nha! Mẹ lạp cái chim! Cười tử ta !”

Chung Khuynh Trà đem Thượng Hà Thanh tự kỷ cùng trung niên nam nhân cuồng nộ học giống như đúc, Thượng Hà Thanh xanh mét khuôn mặt nhỏ nhắn dọa dọa địa: “Hừ! Cười tử ngươi đi!” Đi phía trước nhất ngẫm, ở một gốc cây bạch dương thụ dưới ngẫm đến một cái thầy tướng số , nàng lại hưng phấn : “Đừng cười ! Đi một chút, theo ta tính nhất quẻ đi!”

“Ngươi còn tin này? Đều là lừa dối nhân .” Chung Khuynh Trà vẫn là cười thượng khí không tiếp hạ khí.

“Ngươi biết cái gì? Thà rằng tin này có, không thể tin này vô, ” Thượng Hà Thanh đại vung tay lên: “Đi, làm cho hán tính tính ta đây con phú quý mệnh đi!”

Hai người nắm thủ đi tới thầy bói trước mặt, thầy bói tuổi chừng năm mươi, thấp người lợm, mặt tròn, mắt một mí, đại não cánh cửa, vừa thấy thì trách thông minh. Hắn thầy tướng số sạ cực kỳ đơn giản, phía dưới trải ra một bộ bát quái đồ, mặt trên bày nhất ông trúc ký, phía sau bày đặt năm sáu cái thủy tinh bình nhỏ, hai cái bạch dương thụ giữa lộ về một cái tiểu vải đỏ, bố thượng viết bốn bát đại chữ màu đen: chuyên trị bệnh mụn cơm. Xem ra vị tiên sinh này không riêng có thể thầy tướng số, vẫn là vị thâm tàng bất lộ thầy thuốc.

Sạ tiền có một đôi 20 xuất đầu tiểu tình lữ, thầy bói chưa kịp vị kia tiểu cô nương xem thủ cùng, tiên sinh mỗi trịnh trọng nói một câu, cô gái liền dáng vóc tiểu tụy gật gật đầu, tỏ vẻ hán tính tương đương chuẩn.

Thượng Hà Thanh nghe thú vị, liền ngồi xổm xuống nhạc vui vẻ nghe, Chung Khuynh Trà kinh ngạc: “Ngươi thật đúng là nghĩ muốn tính?”

“Tính ngoạn nhi thôi, ” Thượng Hà Thanh nhỏ giọng nói: “Ngươi xem, hán cấp Tiểu cô nương bị cho là ra vẻ đỉnh chuẩn, đợi lát nữa mà ta phải làm cho hán tính tính ta thượng người nào đó nầy mệnh giá trị bao nhiêu tiền.”

Chung Khuynh Trà không phản đối, nhưng nàng chú ý tới thầy bói đang nghe đến Thượng Hà Thanh trong lời nói về sau, bên tai tử giống như từng nhất từng.

Không bao lâu, tiên sinh cấp cô gái tính xong rồi mệnh, phải 50 đồng tiền, Thượng Hà Thanh kích động , mười đến phút tính một mạng, động động mồm mép có thể đến 50 đồng tiền, này mua bán là thật thật là tốt! Về sau thất nghiệp , hoàn toàn có thể lo lắng lấy lừa dối bởi vì sinh.

Cô gái vừa đi, thầy bói liền tiểu a a hỏi Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà: “Cô nương, các người cũng tới nhất quẻ?”

“Không, không, ” Chung Khuynh Trà lắc lắc thủ, lại chĩa chĩa Thượng Hà Thanh: “Ta không tính, nàng tính.”

“Đối, đối, ta tính, ” Thượng Hà Thanh xả quá bàn , ghé đến ngồi xong, đưa qua thủ đi: “Có phải hay không trước xem thủ cùng?”

“Đừng vội mà xem thủ cùng, ” tiên sinh cẩn thận thăm đi thăm đi Thượng Hà Thanh mặt, “Cô nương, ngày sinh tháng đẻ là bao nhiêu?”

Thượng Hà Thanh trên báo chính mình ngày sinh tháng đẻ, tiên sinh lấy ra một cái tiểu diễn thân thảo, đem nàng ngày sinh tháng đẻ đều viết đến vở thượng, qua lại bức tranh nhất bức tranh, nhìn xem Thượng Hà Thanh tướng mạo, suy nghĩ một chút, tái cúi đầu, chìm trầm xuống, giằng co ước chừng nửa phần chung, mới rốt cực đã mở miệng: “Cô nương, người trước xem ta nói chuẩn là không chính xác, nếu không chính xác, ta không lấy một xu. Của người họ, ở tang, vương, thượng, thường lý tất có một, chiếu của người bất tự đến xem, họ thượng có thể tính lớn nhất, người xem, là như thế này không phải?”

Chung Khuynh Trà không cho là đúng, trong lòng nói thầm tám phần là Thượng Hà Thanh mới vừa nói “Thượng người nào đó” thời điểm bị thầy bói nghe được, Thượng Hà Thanh cũng là ăn nhất kinh hãi, thiếu

chút nữa liền đối với thầy bói muốn làm cúng bái: “Nha! Ngài quả thực chính là thần tiên! Ta họ thượng, một chút đúng vậy! Người là như thế nào tính ra?”

Tiên sinh miệng nhất môn: “Căn cứ của người bát tự cùng tướng mạo đẩy ra , nơi này đầu học vấn đại rồi, nhất thời nửa khắc nói không xong.”

“Úc! Kia ngài tiếp tục đi xuống nói.”

Tiên sinh sờ sờ tron cằm, chậm chậm , tự tự châu ngọc nói: “Theo bát tự thượng xem, người Âm Dương Ngũ Hành cân bằng, thân thể khoẻ mạnh vô bệnh, ngẫu có tiểu bệnh, khả xem nhẹ, dịch đặc song thân âm trợ, khác phái duyên thiên. Theo tướng mạo thượng xem, người ẩn đường no đủ, học vấn hảo, sự nghiệp mang quan, đa tài nghệ, thích tự do, tư tưởng thanh cao, tương đối khủng hoảng, khó gặp si tình nam tử.”

Tiên sinh vừa nói như thế, không riêng Thượng Hà Thanh kinh ngạc, mà ngay cả Chung Khuynh Trà cũng cảm thấy kinh ngạc , ít nhất nàng đối tiên sinh nói câu kia “Khó gặp si tình nam tử” là thật kinh ngạc , ngẫm lại thượng bác sĩ cả đời này, truy nam nhân của nàng thật là có mấy người, nhưng là, đối nàng yêu chết đi sống lại , một cái không có, này tình trạng, cỡ nào làm cho người ta suy sút nha! Chung Khuynh Trà ngồi vào Thượng Hà Thanh bên người, nâng đầu cùng học sinh tiểu học đường như còn thật sự nghe tiên sinh giảng giải.

Tiên sinh xem xong rồi bát tự xem tướng mạo, xem xong rồi tướng mạo xem thủ cùng, trong chốc lát nói một câu người chứa tài đầy đủ, Phúc Thọ câu toàn bộ, trong chốc lát nói một câu người chỉ làm đoàn chính, có quý nhân đề bạt, mặc kệ là thật là giả đi, dù sao là người đều thích nghe lời hay, tối thiểu Thượng Hà Thanh liền cao hứng mi phi sắc vũ , so với khẳng tiên đào cao hứng.

Thủ nhìn nhau đến cuối cùng, tiên sinh nghiên cứu kia vài đạo chương văn, nặng trịch nói: “Cô nương, người tài vận tốt lắm, sự nghiệp phương diện cũng có khởi sắc, nhưng người ở nhân duyên thượng, chậm chậm không thể lập gia đình, lời nói không dễ nghe tiếng thông tục đi, người có khắc phu chi cùng.”

Một chút theo đây trời tán tụng thiên đường ngã vào khắc phu địa ngục, mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển quá lớn, thượng bác sĩ tương đương chịu không nổi, nàng ngũ quan na vị, uẩn ý bốc hơi: “Khắc phu cùng không đều là mặt miệng rộng đại xương gò má cao, mũi sụp đổ hai má tước sao? Người xem ta đây tương mỹ nhân mặt, cùng khắc phu cùng căn bản không vào đề!”

“Người đây sẽ không đồng lâu, ” tiên sinh bình tĩnh âm thanh, nói: “Nữ nhân khắc phu, có sinh trưởng ở trên mặt, có viết nơi tay thượng...”

“Thủ làm sao vậy?” Thượng bác sĩ cắt đứt thầy bói trong lời nói: “Ta cũng không phải đoạn chương!”

“Nhưng người có một con ẩn hàm khắc phu văn, ” tiên sinh theo Thượng Hà Thanh lòng bàn tay thượng đồng dạng nói: “Ngài ngưng thần nhìn xem, chính là này văn lộ.”

“Chỗ nào đâu?” Thượng Hà Thanh liếc mắt xem cũng không có thể tìm tới thầy bói vạch cái kia văn lộ đến, “Tìm không ra a! Quên đi, không nhìn ! Khắc phu? Khôi hài thôi! Ta không lão công, như thế nào khắc phu?”

“Cô nương, người bây giờ là nhìn đoán không ra , chờ người 30 lúc sau, nhân duyên đến, mệnh phạm hoa đào, khắc phu văn tất hiển.” Thầy bói thần căn nhìn sang Chung Khuynh Trà, nói: “Vị cô nương này vừa lúc với người tương phản, quang theo tướng mạo thượng xem, nàng chúc vượng phu cùng.” —— hần ở dẫn đường Chung Khuynh Trà cũng tới tính một mạng đầu.

Chung Khuynh Trà vượng phu, không phải là vượng chính mình thôi, Thượng Hà Thanh vừa nghe liền vui vẻ: “Nàng vượng phu là tốt rồi, nàng vượng phu là tốt rồi. Ta khắc không thể đi, không quan hệ.”

Chung Khuynh Trà khả không vui : “Khắc phu thứ này, có pháp khả giải không có?”

“Có, ” tiên sinh theo mông phía sau lấy ra một cái bình thủy tinh đến, nói: “Nhìn không có, đây là dùng tổ truyền bí phương phối chế tiên lộ, mỗi ngày hướng trên trán tích một giọt, khả gặp dữ hóa lành.”

Thượng Hà Thanh lấy quả bình thủy tinh lắc lư lắc lư, “Cùng hệ thống cung cấp nước uống không có gì hai dạng, khác biệt nha!”

Tiên sinh tăng cường nói: “Kém xa rồi! Như vậy nhất bình nhỏ tiên lộ, đặc ở bách hoa thượng thái lộ, ở trắng tròn đêm phối trí, chú ý khá! Ít nhất đặc phí ta một tháng công phu!”

“Úc!” Năm đó thượng bác sĩ đã làm tiên đan, cũng mất nàng không ít công phu, thầy bói thật sự cũng coi là của nàng tốt nhất cách mạng chiến hữu, nàng quả thực nghĩ muốn cùng tiên sinh kẻ vai sát cánh xưng tả nói muội ! Nàng mở ra cái nghe thấy nghe thấy, vị lạnh, mang điểm lạt, như là sâm thủy tinh dầu, khu muối cũng không dùng được, nàng làm tiên đan còn có thể trì trì tuột huyết áp đâu! Nàng hỏi: “Bao nhiêu tiền một lọ?”

“Chúng ta là người hữu duyên, ta không tham người tiền tài, người cấp năm mươi là được rồi!” Tiên sinh tạo ra bàn tay, ngũ cái thô đoản ngón tay dính đặc trắng tấp .

“Nôn! Thật đúng là tiện nghi!” Thượng Hà Thanh đem bình thủy tinh đầu cấp tiên sinh, oán não hừ một tiếng, nâng mông bước đi —— cách mạng chiến hữu! Ta tiên đan hơn vạn bán, người tiên lộ mới năm mươi khối! Mất mặt đầu đến bà ngoại gia !

Thầy bói hô lớn: “Người còn không có trả thù lao nột!”

Thượng Hà Thanh không để ý tới, quả đáp lễ cấp thầy bói một cái yểu điệu bóng dáng, khóa đi nhanh hướng phía trước đi, đem chuyện thanh toán đều đầu cho Chung Khuynh Trà. Chung Khuynh Trà cho tiên sinh 50 đồng tiền thầy tướng số phí, vừa định đứng dậy đuổi theo Thượng Hà Thanh, lại ngồi xuống, nàng cầm lấy kia bình tiên lộ, hỏi tiên sinh: “Ngũ đồng tiền, bán hay không?”

“Ngũ đồng tiền?” Tiên sinh cảm nhếch lên: “Không bán!”

“Không bán ta đã có thể đi rồi.” Chung Khuynh Trà nói xong bước đi.

“Ai ——!” Tiên sinh thân dài quá cổ kêu to: “Ta nói người... Hả, xem ta hữu duyên phân thượng, đặc! Cầm đi, cầm đi! Người đặc dặn nàng, đừng không tin hành vi bất chính, mỗi ngày hướng trên trán tích một giọt, nhất định gặp dữ hóa lành! Cô nương, người tướng mạo hảo, không đến nhất quẻ?”

“Tạ ơn ngài , ta chờ có rảnh lại đến đi!”

Chung Khuynh Trà ôm ngũ đồng tiền mua tới tiên lộ, đuổi theo Thượng Hà Thanh: “Hà Thanh, ta xem ông thầy tướng số kia , tính quái chuẩn.”

“Chuẩn cái rắm! Kém năng lực lão nhân, một lọ tiên lộ mới năm mươi! Phải quý điểm sẽ chết a? Giới tài cao hiển quý giá, không hiểu giá thị trường! Nhưng lại nói ta khắc phu! Tính cái mệnh đều không được ưa chuộng! Mẹ lạp cái chim!” Thượng bác sĩ đem trung niên hán tử mắng học được gia, quả nhiên, học cái xấu dễ dàng học giỏi nan.

Chung Khuynh Trà đại huấn: “Không chính xác học này đó thô tục!”

“Ta dễ gọi nói , lại không phải cố ý , ” Thượng Hà Thanh cợt nhả , “Kỳ thật, thô tục cũng là văn hóa một phần, chúng ta là người làm công tác văn hoá, hẳn là nghiên cứu một chút.”

“Ngụy biện lời lẽ sai trái! Về sau không được hơn nữa, nữ nhân mọi nhà , nói thô tục rất bất nhã.”

“Đã biết, theo ta cùng một chỗ lâu như vậy , người gặp ta bình thường na nói qua thô tục? Không phải mới vừa cấp sao.” Thượng Hà Thanh đỉnh ủy khuất, liên quan ánh mặt trời cũng ủy ủy khuất khuất lui tới rồi đám mây phía sau.

“Được rồi, ta tha thứ người lần này, lần sau không được viển vông nữa, ” Chung Khuynh Trà xem xét xem xét trong tay tiên lộ, vui sướng hài lòng nói: “Hà Thanh, ngày mai khởi, người mỗi ngày liền hướng trên trán tích một giọt đi.”

Thượng Hà Thanh khí hò hét : “Người còn tin này? Đều là lừa dối nhân . Đây là người mới vừa nói !”

Chung Khuynh Trà cười hì hì : “Người biết cái gì? Thà rằng tin này có, không thể tin này vô. Đây là người mới vừa nói !”

Thượng Hà Thanh thập phần muốn cắn đoạn Chung Khuynh Trà đầu lưỡi rể, chính là, đem Chung Khuynh Trà đầu lưỡi cắn đứt, ở trên giường chính mình liền thiếu một phần phúc lợi, không có lời! Nàng vòng vo

sách lược, quyết định lấy khoa học thái độ, đem đắm chìm ở mê tín vũng bùn lý Chung Khuynh Trà chứng cứ ra, nàng bề nghệ Chung Khuynh Trà hạ bộ, lời nói thâm thía nói: “Hắn nói ta khắc phu, người cũng không phải nam không phải phu, ta nghĩ khắc cũng khắc không đến người trên đầu nha! Hừ, người phải sợ ta khắc phu, không phải đầu bị cánh cửa gấp, liền nhất định là ra khác tặc xấu!”

“Thỉnh đem trông mắt phóng đang lúc, ít học nữ lưu manh! Biện chứng pháp hiểu không? Biện chứng pháp chính là chuyện tốt có thể đòi bại sự, chuyện xấu có thể lần chuyện tốt, hắc có thể lần bạch, phu có thể lần phụ, ” Chung Khuynh Trà ninh khai nắp bình, đổ ra một chút tinh dầu bài tiên lộ đến liền hưởng Thượng Hà Thanh ót thượng mặt, “Không sợ người khắc phu, chỉ sợ người khắc phụ, phòng ngừa chu đáo, tổng không kém!”

67. Chương 67

Mùa thu cảnh sắc là rất đẹp , mỹ trung mang huyền, huyền trung hàm mị.

Thu lâm chịu tải ánh mặt trời, gió thu mang theo thanh lương, thu thủy dựng dục sâu sắc, thu điệp hoài mang theo mùi thơm, đăng cao nhìn về nơi xa, nó giống như một bộ màu đậm nùng mặt bức tranh, nghỉ chân nhìn lại, nó lại giống như một vị đoạn chính thanh nhã thoát tục mỹ phụ.

Gần sơn tắc thực, gần thủy tắc trí. Biết giả nhạc thủy, nhân giả nhạc sơn.

Thượng thiện nếu thủy, hung giấu khâu hác. Đối nước từ trên núi chảy xuống gần như mê nhiệt tình yêu thương, là Trung Quốc văn nhân nhất đại đặc sắc, truyền lưu hậu thế kinh điển văn chương cơ hồ đều không thể thiếu đối nước từ trên núi chảy xuống miêu tả. Ngàn từ năm đó, yêu sơn nhạc thủy nước từ trên núi chảy xuống chuyện kết sớm thật sâu khắc dấu ở người Trung Quốc văn hóa huyết mạch lý, bởi vậy mà hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp xâm nhập dân gian phong thủy học, lại đem thiên nhân hợp nhất, âm dương cân bằng, ngũ hành tương sinh tương khắc đại quy luật tập vu nhất thể, làm cho mặc dù không đọc quá nhiều ít thư thô nhân, cũng nhận không được rất đúng sơn nước từ trên núi chảy xuống thủy dâng lên một phần kính sợ chi tâm.

Thích tranh chữ đồ cổ nhân, nhiều là vui hoan nước từ trên núi chảy xuống , Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà cũng không ngoại lệ. Các nàng vui đi qua ở nếu như bức tranh thu lâm lý, lưng đáng yêu ba lô, thỏi ố vàng lá rụng, giống cái mười bảy mười tám tuổi đại lứa nhỏ giống nhau, không ngừng vui đùa âm ỉ, không ngừng chụp ảnh. Các nàng sung sướng tiếng cười cuốn hút quanh thân nam nữ già trẻ, thậm chí có vị năm du hoa giáp lão rất từ ái chia về phía nàng nhóm bóng dáng, đối bạn già nói: “Tiền kia đối tỷ muội, tốt, thật tốt.”

“Có nghe hay không? Bà cố nội khoa chúng ta là tỷ muội đâu.” Thượng Hà Thanh nhỏ giọng nói.

“Tỷ muội tốt, ” Chung Khuynh Trà cũng nhỏ giọng nói: “Chúng ta đã tình lữ, lại là tỷ muội, kỳ có tình yêu lại có thân tình, rất tốt.”

“Người còn hạ xuống giống nhau.”

“Bên nào?”

“Chúng ta không riêng gì tình lữ là tỷ muội, vẫn là mẹ con, ” Thượng Hà Thanh làm mặt quỷ: “Người là của ta oa, ta là của người mẹ, đến đây đi đứa nhỏ, kêu mẹ mẹ.”

Chung Khuynh Trà giơ lên nắm tay: “Khiếm đánh người!”

Thượng Hà Thanh con thỏ giống nhau đi phía trước chạy, vừa chạy vừa hăm: “Người nếu có thể đuổi theo ta, ta nhâm người đánh!”

Hoan thanh tiểu ngữ lại gần một đường.

Ngoạn mệt mỏi, hai người tìm cái yên lặng góc, theo ba lô lý xuất ra một khối màu lam toái vải bông trải ra đến trên cỏ, tìm cái tiểu plastic túi làm rác rưởi túi, sẽ đem sữa mật kết sandwich thịt bò làm chờ cái ăn lấy ra nữa, bồi thiếp bồi ngồi, một bên nghỉ ngơi, một bên ngắm cảnh.

“Thượng —— hà —— ——!” Có người ở xa xa rống to.

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà theo thanh âm hướng lên trên xem, vừa thấy, nguyên lai là cổ hồng kỳ, hần đứng ở giữa sườn núi, lưỡng thủ làm loa trạng che ở ngoài miệng, cùng gọi hồn đường như kêu Thượng Hà Thanh tên. Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà cách cổ hồng kỳ ít nhất cũng có 100 thước, Cổ tiên sinh có thể xuyên thấu qua trùng điệp cây cối đã gặp các nàng, cũng thật khó cho hần cặp kia hoả nhãn kim tinh.

Chờ cổ hồng kỳ đã chạy tới, Thượng Hà Thanh vỗ vỗ cổ hồng kỳ bả vai, nói: “Đi ra ngoạn cũng có thể gặp được người, âm hồn không tiêu tan a!”

“Này, thời gian dài như vậy không thấy, na, nào có âm, âm hồn không tiêu tan!” Cổ hồng kỳ chạy có điểm thở hổn hển, thân mình đã nói nói bất lợi tác, nhất suyễn lại càng không lưu loát .

“Một mình người đi ra đùa?” Chung Khuynh Trà đem nước khoáng đệ qua đi.

“Người cô đơn, không bạn, một người đi ra đi một chút, ” Cổ tiên sinh ai oán tiếp nhận thủy, xem xét xem xét Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh, biết rõ cốt: “Hai người các người, quan hệ hoàn toàn định rồi?”

“Ân hừ, người xem thế nào?” Thượng Hà Thanh ra vẻ tao nhã nhún vai, đáng tiếc, từng biên độ quá lớn, bả vai đầu thiếu chút nữa trạc đến cái lỗ tai thùy, cũng không so với tạp tây sờ nhiều càng lịch sự.

“Hảo! Thật tốt!” Cổ tiên sinh đặt mông ngồi xuống, thần tình hâm mộ: “Tìm tới khuynh trà như vậy một cái kim, kim chúa, cả đời không cần lo rồi!”

“Tới địa ngục đi! Ta xem thượng cũng không phải của nàng tiền, ” Thượng Hà Thanh cùng cái tiểu bát lộ đường như, thần khí nói: “Bất quá, ta nghĩ muốn cái gì nàng có thể cho ta mua cái gì, nhiều tiền điểm, cũng lạ hảo.”

Chung Khuynh Trà trở mình trở mình mí mắt, không nói lời nào.

“Đương nhiên hảo, không có so với tiền, tiền, tiền rất tốt rồi!” Cổ tiên sinh nhất nhắc tới tiền liền kích động nói lấp, “Này thời đại, chỉ có tiền, tiền, tiền tôi thật sự! Ta như thế nào liền bằng, bằng, bằng không hơn một cái người giàu có đâu!”

“Người giàu có nào có tốt như vậy bằng ? Đầu năm nay, người giàu có tìm khắp người giàu có cường cường liền hợp đi.”

“Người ta khuynh trà, không phải tìm người cái cô bé lọ lem liền hợp sao.” Cổ tiên sinh hung hăng uống một hớp lớn nước khoáng, lấy kỳ không phục.

“Người gặp ta khi nào thì cùng cô bé lọ lem dường như cả ngày bị người khi dễ ?” Thượng bác sĩ nghiêm nhiên một bộ tự cao tự đại bộ dáng: “Ta có thể sánh bằng cô bé lọ lem cường nhiều rồi! Ta muốn thật sự là cô bé lọ lem, khuynh trà đồng chí còn không nhất định có thể coi trọng ta.”

Cổ hồng kỳ lên tiếng khoảng không cách: “Này, chỉ giáo cho?”

“Khuynh trà là một gian thương, nàng có thể coi trọng ta, toàn bộ là bởi vì ta tài mạo câu toàn năng độc lập có thể kiếm tiền, so với cô bé lọ lem cường ngàn vạn lần lần, ” Thượng Hà Thanh gọi lên Chung Khuynh Trà cầm, hàm kiều mang mỉa: “Khuynh trà, ta nói đúng hay không đúng?”

Chung Khuynh Trà thử nhe răng: “Một chút đúng vậy, người nếu cái trăm không một dùng là đại bao cỏ, ta cũng không hiếm lạ với người ở cùng nơi!”

Thượng bác sĩ cũng thử nhe răng: “Cũng vậy, người nếu cái trong bụng trống trơn đại bình hoa, ta cũng không hiếm lạ với người ở cùng nơi!”

“Ta, ta, ta có phải hay không quấy rầy các người?” Cổ hồng kỳ nghe được người ta đôi liếc mắt đưa tình, thậm cảm thê lương.

“Không quấy rầy, ” Chung Khuynh Trà hỏi: “Hồng kỳ, người liền như vậy vẫn đan phi đi xuống?”

“Đối tượng khó tìm, tìm , quan hệ cũng không hảo ổn định, theo cảm tình chuyên nhất độ mà nói, nam nhân quả thật không bằng nữ nhân.” Cổ tiên sinh cầm lấy thịt bò làm, phóng miệng một khối, dùng sức tước tước, “Lão phu trà trộn giang hồ mấy chục năm, hàng vạn hàng nghìn kinh nghiệm tập vu một chút, liền một chữ, nan. Kiếm tiền nan, tìm đối tượng nan, sống nan, thiên trường địa cửu nan, nữ nhân nan, nam nhân cũng khó, tóm lại, nan.”

Thượng Hà Thanh sờ sờ cổ hồng kỳ cái trán: “Không phát sốt nha! Khi nào thì trở nên như vậy bi quan ?”

“Không phải trở nên bi quan, là trở nên thực tế. Sự thật nhiều một chút, ảo tưởng tự ít đi một chút, nam nhân nữ nhân đều như vậy.”

Chung Khuynh Trà lược nhất suy nghĩ, khẳng định nói: “Tám phần là chịu kích thích , người chịu cái gì kích thích ?”

“Nữ nhân, dài, lớn lên đẹp, sẽ không phải như vậy thông minh.” Cổ hồng kỳ theo túi quần lý lấy ra nhất hạp gấu mèo nhỏ đến, “Ta trừu một cây, các người không ngại đi?”

“Không ngại.”

“Ít trừu điểm!”

Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh đồng thời nói. Không ngại là Chung Khuynh Trà nói , ít trừu điểm là Thượng Hà Thanh nói .

“Liền trừu một cây, không nhiều lắm trừu, ” cổ hồng kỳ đốt yên, ly Thượng Hà Thanh xa một chút, đỡ phải làm cho yên vị huân đến nàng, “Tiểu hài tử không nương, nói rất dài dòng, đơn giản nói, ba mẹ ta lại thúc giục hôn .”

“Mau 30 , thúc giục hôn còn không bình thường?” Thượng Hà Thanh vẻ mặt không sao cả.

“Người bình thường bị thúc giục hôn, đương nhiên bình thường, khả ta, ta, ta không phải người bình thường a! Gần đây, ta luôn luôn tại nghĩ muốn đối sách, nghĩ tới nghĩ lui, người đoán dù thế nào?” Cổ tiên sinh vỗ đùi: “Hắc! Thật đúng là nghĩ ra một cái nói mà đến!”

Chung Khuynh Trà chậm rì rì hỏi: “Cái gì nói mà?”

“Hình hôn nha!” Cổ hồng kỳ hốt thực xúc động, mắt của hắc châu quỷ bí chuyển một vòng, thân thiết bắt lấy Thượng Hà Thanh cổ tay, lắc lư lắc lư, “Hà Thanh, hai ta hình, hình hôn đi!” —— tái thật cẩn thận ngắm liếc mắt một cái Chung Khuynh Trà —— “Khuynh trà, người không, không, không ý kiến đi?”

Chung Khuynh Trà mặt lập tức liền đen, thực rõ ràng, cố ý gặp.

Thượng Hà Thanh rút ra cổ tay, mặt cũng đen: “Một bên đi chơi! Lão nương cho tới bây giờ không lo lắng quá kết hôn vấn đề, người tìm người khác đi đi!”

“Người khác không biết cái không biết để , nào có tốt như vậy tìm? Hai ta từ nhỏ ngoạn đến lớn, hiểu rõ, tối, tối, thích hợp nhất bất quá rồi!” Cổ tiên sinh thực nghiêm túc kéo dài mặt, phi thường giống mã.

“Thích hợp người cái đầu!” Thượng Hà Thanh linh khởi nước khoáng cái chai liền hướng cổ hồng kỳ đầu thượng tạp, mất đi cái chai lý thủy không nhiều lắm, nếu không cổ hồng kỳ đầu thế nào cũng phải bị nàng tạp ra một cái bao đến không thể. Thượng bác sĩ tạp xong rồi nhân, lại lượng khai giọng, pháo cỡ nhỏ dường như bãi sự thật giảng đạo lý: “Cho dù ta với người hình hôn , người là con một, ta là con gái một, đều nhanh 30 , tốt nhất sinh dục kỳ mắt thấy cũng sắp qua, hình hôn lúc sau cha mẹ khẳng định đắc thúc giục phải đưa nhỏ, đến lúc đó càng phiền toái! Ta chán ghét phiền toái, người cũng, nhưng đừng ở trên người của ta nghĩ cách! Đỉnh hảo tìm cái nguyên ý cho người sinh đứa nhỏ nữ nhân hình hôn đi. Nói sau, hai người là hoàn mỹ, nhiều nhân là trói buộc, ta lại không thích tiểu hài tử, cha mẹ kia bắt giam ta cũng có thể tha qua đi, gì chứ cho mình tìm tội chịu đầu!”

Chung Khuynh Trà lạp xả ra một tia so với cúc Bình tỷ tả còn muốn ám lòng người cười, nói: “Hồng kỳ, không phải ta nói người, hình hôn này ý niệm trong đầu, người tốt nhất đình chỉ, hình hôn là giải quyết vấn đề một cái lộ không giả, có này ý niệm trong đầu nhân cũng nhiều chi lại, vừa nhiều, nhưng là, chân chính thực tiễn này ý niệm trong đầu nhân lại ít chi lại ít. Sống không phải viết tiểu thuyết, cuộc sống trung có nhiều lắm ngoài ý muốn, nó căn bản không ấn kịch bản đến. Chân chính thành gia, mặc kệ người hình hôn không hình hôn, bấy đại cô bát dì cả loạn thất bát tao chuyện chỉ biết so với người không kết hôn phía trước nhiều, căn bản không có khả năng ít nhất đình nửa điểm, người đều năm gần 30 người, như thế nào ngay cả điểm ấy đều không hiểu được?”

Cổ hồng kỳ ghen khuất trừu điều thuốc: “Cha mẹ nhất kính mà thúc giục, ta cũng không có biện pháp nha!”

“Ta cho người biết, chỉ cần người không phải khăng lão tộc, chỉ cần người có thể kiếm tiền đem mình nuôi sống hảo hảo , cuối cùng thắng lợi luôn thuộc loại kim tệ ! Này thời đại, ai còn sống ai tử đều đắc bính vận khí, sầu lo hậm hực sốt ruột thượng hỏa mới tính trả thêm đầu! Cha mẹ thúc giục, người liền giả câm vờ điếc bá!” Thượng Hà Thanh nói thoải mái cực kỳ.

“Cha mẹ vi, vi, vi chúng ta làm lụng vất vả cả đời, có ai nhẫn tâm vẫn giả câm vờ điếc đi xuống đầu. Sống tiểu 30 năm, luyện ái cũng nói chuyện nhiều lần, nhìn tới nhìn lui, xuất phát từ nội tâm lấy phé đối với mình tốt, trừ bỏ cha mẹ, không người khác.” Cổ hồng kỳ đem còn lại nửa thanh yên ném tới trên mặt đất, nâng lên gót chân đến thả diệt, sẽ đem tàn thuốc nhặt lên đến phóng tới thịnh rác rưởi tiểu plastic túi lý, xoa bóp mặt, hô khẩu khí, nói: “Đắc rồi! Không nói này đó thương, thương thế tự , nói điểm phần chấn lòng người đi, các người đoán ta mới vừa mới nhìn đến cái gì ?”

“Nhìn đến cái gì ? Ma Căn? Tạp nội cơ? Vẫn là Locker phỉ lạc?” Thượng Hà Thanh không yên lòng đoán: “Không phải là quỷ đi?”

“Quỷ, quỷ có cái gì đẹp ?” Cổ tiên sinh khô cần nói: “Nhân so với quỷ còn quỷ, xem nhân liền xem đủ rồi!”

“Vậy người nhìn đến cái gì ?” Chung Khuynh Trà có điểm tò mò.

“Pháp, pháp, Ferrari nha! Mẹ ôi! Đồ au , tao bao ngây người! Ta kia lượng so với á địch liền đình nó bên cạnh, đục lỗ vừa thấy, Trường Số 1 nhất thấp, tối sầm đồ lên, hắc ——! Nó lưỡng còn đình xứng!”

“So với á địch cùng Ferrari đình xứng?” Chung Khuynh Trà không phải không thừa nhận, phàm là có thể cùng Thượng Hà Thanh hồn đến cùng nhau , không một cái không tự kỷ .

Cổ hồng kỳ thập phần tự tin: “Khởi chỉ đình xứng, quả thực rất xứng đôi!”

“Nha! Người vừa nói như thế, nhưng thật ra nhắc nhở ta , ” Thượng Hà Thanh dừng cảm : “Khuynh trà, ta kia lượng áo thác, với người kia lượng Cadillac, cũng tương đương xứng nha!”

Chung Khuynh Trà lấy khối tiểu mật kết tắc miệng nàng lý, “Thân mến, khiêm tốn một chút sẽ không chết.”

“Chỉ sợ ta khiêm tốn , người sẽ chết.” Thượng Hà Thanh tước mật kết, hàm hàm hồ hồ nói.

“Điều này cũng đúng, người vẫn là không cần khiêm tốn thật là tốt.”

“Người quả thực so với Gia Cát Khổng Minh còn sáng suốt!”

Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà lại liếc mắt đưa tình , Cổ tiên sinh thật sự ngượng ngùng tái làm bóng đèn , hấn đứng lên, vỗ vỗ hông, nói: “Các người tiếp tục hai người thế giới đi, ta đi rồi.”

Thượng Hà Thanh cũng đứng lên, “Anh đi đâu vậy?”

“Đi một mình đi, tán giải sầu, ngày mai giữ vững tinh thần kiếm tiền, người, người nói rất đúng, thắng lợi luôn thuộc loại kim tệ !”

“Nghĩ như vậy là được rồi. Cha mẹ thúc giục hôn chuyện đừng quá hướng trong lòng đi, người đắc nhớ kỹ, nhân đời này, cho dù là nhất đà thỉ, cũng muốn tiếng xấu lan xa! Cũng, nhưng đừng luẩn quẩn trong lòng a!”

“Ca là các ông! Luẩn quẩn trong lòng không phải các ông! Đi rồi, hẹn gặp lại!”

Cổ hồng kỳ mại khai đi nhanh hướng dưới chân núi đi, trời chiều đem bóng dáng của hắc lạc thật sự dài, bóng dáng theo bước chân nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái, tựa như ở sương mù dày đặc trung phiêu đảng lá cây, hư thật khó phân biệt.

“Cổ hồng kỳ nói đúng vậy, ” Chung Khuynh Trà ôm Thượng Hà Thanh, dừng ở phương xa, “Nữ nhân nan, nam nhân cũng khó, đi lên đạo này mà , mặc kệ nam nhân nữ nhân, đều nan.”

Thượng Hà Thanh nghiêng đầu, hôn hôn Chung Khuynh Trà khoe môi, “Câu cửa miệng nói, chỉ có đại đau khổ, mới có đại dũng cảm. Chỉ có đại dũng cảm, mới có đại trí tuệ. Có khiêu chiến nhân sinh mới kêu phần khích, quá mức thuận buồm xuôi gió , ngược lại không có ý nghĩa .”

“Hà Thanh, kỳ thật cổ hồng kỳ nói hình hôn, người có thể suy nghĩ một chút .”

“Như thế nào? Người bỏ được ta cùng người khác kết hôn?” Thượng Hà Thanh nhặt lên một mảnh lá rụng đến, lá cây thượng văn mạch dưới ánh mặt trời rõ ràng có thể thấy được.

“Không tha đắc, cho dù biết hình hôn là giả , cũng không bỏ được.” Chung Khuynh Trà cầm lấy sandwich, đưa đến Thượng Hà Thanh bên miệng, làm cho nàng ăn một hơi, sau đó, chính mình tái ăn một hơi, “Người theo ta không giống với, ta tốt xấu , phía dưới còn có cái đệ đệ, mẹ của ta mẹ cùng Nhâm thúc tổng cảm thấy được đối ta có thua thiệt, đối chuyện riêng của ta cũng không quá mức hỏi. Người sẽ không cùng , người là con gái một, từ nhỏ bị cha mẹ cưng chiều yêu , cha mẹ kia bắt giam nhất định rất khó quá, bức đến phần thượng, hình hôn một chút cũng không thường không thể.”

“Những lời này, người đối với ta nói một lần có thể, nói sau lần thứ hai, ta cần phải sinh khí.” Thượng Hà Thanh ngồi chồm hổm ở trên cỏ, nói: “Khuynh trà, người không biết phụ mẫu ta, bọn họ đều không có như vậy ngoan cố, đương nhiên, cũng không có mở ra đến có thể nhận chúng ta quan hệ nông nổi. Ý của ta là, ta chỉ muốn nói ta thích độc thân, bọn họ nhiều nhất lải nhải lải nhải, sẽ không chết đi sống lại thúc giục, cũng sẽ không buộc ta thân cận và vân vân. Chỉ cần không làm cho bọn họ biết hai ta quan hệ, ta nghĩ quá bọn họ kia bắt giam, thật sự rất dễ dàng.”

“Như vậy có tự tin?” Chung Khuynh Trà cả người ảm đạm dạt .

“Ân...” Thượng Hà Thanh nằm xuống đến, chằm Chung Khuynh Trà chân, bán híp mắt nhìn xem ngày, nói: “Như vậy đi, chờ ngày nào đó trừ cái thời gian, người theo ta về nhà một chuyến, tận mắt xem phụ mẫu ta là dạng gì, người chỉ biết ta vì cái gì như vậy tự tin .”

“Hảo, nghe lời người, ” Chung Khuynh Trà thân thủ khinh hoa Thượng Hà Thanh mặt khếch, hỏi: “Kia... Ta khi nào thì đi nhà người?”

“Không vội, tháng sau mẹ của ta sinh nhật, nàng sinh nhật thời điểm chúng ta cùng đi, ” Thượng Hà Thanh liệt khai miệng rộng ngây ngô cười: “Xấu người vợ muốn gặp cha mẹ chồng , nôn ——! Ta đều thay người kích động!”

“Cái gì cha mẹ chồng? Là bá kiến nhạc phụ nhạc mẫu.”

“Không đúng, chính là bá kiến công công bà bà thôi, cha mẹ chồng, cha mẹ chồng...” Thượng Hà Thanh đột nhiên theo ngây ngô cười biến thành cười to, “Người nói, hai cái Đại lão gia mà cùng một chỗ, trong đó một cái thể nào cũng phải kêu người lão bà, người nghe thoải mái sao?”

“Ai kêu ai lão bà ?”

“Hong kỳ một cái bằng hữu a!” Thượng Hà Thanh nâng lên cánh tay chống đỡ đầu, nói: “Hắc kia bằng hữu cũng là cái GAY, có cái bạn trai, hai người lớn lên đều đặc biệt dương mới vừa đặc biệt có nam nhân vị, nhận thức trước người, ta theo chân bọn họ ăn cơm xong, bọn họ mọi người rất tốt, chính là nói lý ra động bất động liền một hơi một cái lão bà lão công , nghe ta thiếu chút nữa đắc màng tai viêm.”

Chung Khuynh Trà hé miệng cười, hỏi: “Vậy chúng ta lưỡng hồ xưng lão công lão bà, người có thể hay không nghe thoải mái một chút?”

“Không thoải mái, người cũng, nhưng đừng hãm lão bà của ta lão công , chịu không nổi.” Thượng Hà Thanh xoa bóp Chung Khuynh Trà mặt, nói: “Ta còn là thích nghe người kêu tên của ta, vô cùng thân thiết một chút đâu, đã kêu thanh thân mến, cũng không sai. Nói trở về, này lớn lên thực đàn bà mà nam nhân, còn

có này lớn lên thực các ông nữ nhân, người khác gọi bọn hấn một tiếng lão bà hoặc là lão công, ta lại nhìn còn đi, đây là có chuyện gì?”

“Người xem rồi còn đi, tám phần là người đem đàn bà mà nam trở thành nữ nhân xem, đem các ông nữ trở thành nam nhân nhìn.” Chung Khuynh Trà tham thò người ra, sờ qua toan nãi, uy Thượng Hà Thanh một hơi, nói: “Tái các ông nữ nhân cũng là nữ nhân, nên thời mãn kinh thời mãn kinh, nên tuyệt kinh tuyệt kinh, nữ nhân nên có trải qua, sẽ không bởi vì của nàng cử chỉ lời nói và việc làm giống cái các ông tự ít đi một chút, lại càng không hội bởi vì nàng cách ăn mặc giống cái nam nhân bốn sự liền lớn một chút. Thực đàn bà mà nam nhân cũng giống nhau, sẽ không bởi vì hấn lớn lên giống cái nữ nhân, dưới tự ít đi cái linh kiện, ân, làm biến tính giải phẫu ngoại trừ. Bất quá, các hữu các yêu thích, chúng ta cũng không có thể nói cái gì, cuộc sống không đổi, có thể tôn trọng liền tôn trọng đi.”

“Ngô, đối, không nguy hại xã hội, đều đắc tôn trọng. Nếu người khác đều có chúng ta này tố chất, ly cộng sản sẽ không xa rồi!”

Chung Khuynh Trà nghi ngờ: “Người đây không phải là sờ nữ chính là chiếm tiện nghi còn miệng đầy chạy xe lửa cao tố chất, hội ly cộng sản rất gần?”

“Ta liền thích sờ nữ, không được ghét bỏ ta!”

Thượng Hà Thanh trở mình cái thân, nằm úp sấp đến Chung Khuynh Trà trên đùi, ở tóc che lấp hạ, trước nhắc lên Chung Khuynh Trà góc áo đến, dùng đầu lưỡi khiêu khích của nàng tiểu rốn, Chung Khuynh Trà bụng căng thẳng, vỗ vỗ của nàng cái ót, hờn dỗi: “Rõ như ban ngày, người muốn làm sao?”

“Nghĩ muốn thân người.” Thượng Hà Thanh theo rốn đi xuống hôn, đi vào bắp đùi, từng từng Chung Khuynh Trà đai lưng, thuận tay rút ra nàng quần thượng khoá kéo, đem đầu lưỡi vói vào đi, cách mỏng manh tiểu quần lót lấp lại bởi hồi, “Rất nhiều người không thích dùng miệng ba vì vợ phục vụ, bọn họ nói nơi đó bẩn, kỳ thật, ta cảm thấy được là bọn hấn yêu còn chưa đủ thâm, thật sự yêu thâm, không tự chủ được, sẽ muốn dùng miệng đi cúng bái đối phương từng cái góc. Khuynh trà, ta chỉ cho ta yêu nhân làm như vậy phục vụ, người mau tạ ơn đi!”

Thượng Hà Thanh đem áo khoác cởi ra, cái ngực ở đầu óc của mình cùng Chung Khuynh Trà bụng, đầu lưỡi càng thêm làm càn ở bên trong gây sức ép.

Cuối tuần vùng ngoại ô, người đến người đi, các nàng gốc địa phương cứ việc yên lặng, khả ai cũng không dám cam đoan không sẽ có người tới. Chung Khuynh Trà một bên bị Thượng Hà Thanh đùa gân cốt như nhũn ra, một bên lại lo lắng sẽ bị nhân nhìn đến, tinh thần khẩn trương cao độ, đây chính là chân chính băng hỏa lưỡng trọng thiên.

Chung Khuynh Trà rút rờ ngồi, Thượng Hà Thanh ôm hông của nàng sườn nằm úp sấp, chợt vừa thấy, tựa như một cái tỷ tỷ ở hồng muội muội ngủ, người bình thường sẽ không hướng oai cỡ nghĩ muốn. Chịu tư thế hạn chế, Thượng Hà Thanh muốn xâm nhập thám hiểm, là không quá có thể, chỉ có thể ở bờ sông thượng đi dạo đi dạo, tục ngữ nói, thường ở bờ sông đi, khẳng định hội thấp hài, đi tới trình độ nhất định, không riêng Chung Khuynh Trà nước sông tràn ra, thượng bác sĩ chính mình cũng bắt đầu lê hoa mang thủy.

Chung Khuynh Trà ngưỡng ngừng ánh mắt chảy ra một tầng sương mù, nàng cắn chặt răng, chỉ lẽ phiếm thanh xé rách mặt cỏ, liễu mạng không để cho mình rầm rì đi ra, nhưng là, người đang giang hồ, thân bất do kỷ, nàng vẫn là hào: ...chút nào vô ý thức học ra một chữ: “Mau...”

“Đã muốn so với tám trăm Ri-ga cấp khoái mã đều phải nhanh!” Thượng bác sĩ than thở oán giận một tiếng, hầu hạ nhân việc thật không phải là người làm!

Của nàng đầu lưỡi đã muốn đã tê rần, chính là, tái khổ không thể khổ chính phủ, nghe được Chung Khuynh Trà mệnh lệnh —— mau, thượng bác sĩ nội tâm nhất thời dâng vãn giá vũ siêu trần xuất thế, nàng phần đầu quên mình kéo quán mãn duyên lưỡi cái nhanh hơn lấy đề tốc độ. Trời thấy, mặc kệ như thế nào mau đi, thủy chung ở bên cạnh đảo quanh, Chung Khuynh Trà lại không dám đem chân tách ra, nghĩ muốn hoàn toàn phóng thích, luôn như vậy không rất dễ dàng.

Tốc độ là nhanh, không thể đi lên cũng sượng mặt cảm giác, cũng càng khó bị, Chung Khuynh Trà là thật ngao không được. Nhân một khi ngao không được, cũng liền không quan tâm, nàng đem chân thoảng mở

ra, ôm chặt lấy Thượng Hà Thanh đầu hướng lý ẩn, thượng bác sĩ càng ngoan, bắt được trọng điểm mãnh lực nhất hút, tốt lắm, hoa chiến , thủy mở, rốt cục giải thoát rồi.

Chung Khuynh Trà lại nhuỷ ngã vào trên cổ, một đầu như mực tóc đen trải ra địa, trên mặt lộ vẻ huy không xong đồ ửng, bị hú hú ánh nắng chiều nhất sần, bạch trung thấu hồng, hồng trung thấu nộn, nộn trung thấu kiều, kiều trung thấu yêu, thật sự là đẹp cực kỳ.

Thượng Hà Thanh giúp nàng đem quần áo sửa sang lại hảo, ngẩng đầu nhìn xem chung quanh tình huống, thực im lặng, không có một người, không ai phát hiện nàng lưỡng ngầm hoạt động, khá tốt!

Nàng đem Chung Khuynh Trà lăm đến trong lòng,ngực, yêu say đắm hôn nhẹ cái trán của nàng, xướng nhạc thiếu nhi bình thường nhắc tới: “Tả thanh long, hữu Bạch Hổ, trung gian tú cái Mễ lão thử. Ngày làm bị, địa làm giường, hai ta làm đôi dã uyên ương.”

“Người thật sự là ăn con báo đảm, vừa rồi vạn nhất bị người thấy làm sao bây giờ? Người quả thực sinh ra được một cái điều dân!” Chung Khuynh Trà hoàn quá mức đến, bạch nàng liếc mắt một cái, nương áo khoác che, một phen nắm lấy thượng bác sĩ tiểu nhũ, một chút chòng ghẹo. Nàng dùng cực kỳ câu nhân thanh tuyến, kiều mỵ hạ thánh chỉ: “Thân mến, mau mở ra chân, làm cho ta rình rập người, người cũng tốt nếm thử,chút mất hồn cùng khản trương cùng tồn tại tư vị.”

“Nôn, thân mến, người thực không bị cản trở! Người nhất không bị cản trở, ta đã nghĩ cát mạch!” Bị Chung Khuynh Trà nhất khiêu khích, thượng bác sĩ cả người ngứa ngáy hoảng, nàng thực muốn lập tức cỡi hết làm cho Chung Khuynh Trà đến giúp nàng dập tắt lửa. Nhưng là, đáng giận lý trí chiếm thượng phong —— trời giá rét, dịch cảm mạo, vẫn là không cần cỡi sạch thật là tốt. Nàng cấp tốc đứng lên, vỗ vỗ bị Chung Khuynh Trà chòng ghẹo có điểm nở nhũ, tại chỗ chuyển thượng ba vòng, phát tiết đường như, hổ đi kỷ cũng hạ thánh chỉ: “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế sắc viết, hôm nay nấu cơm dã ngoại, không dã chiến! Khâm tai!”

68. Chương 68

Lưu Đồ hòa thượng quân hà đối Chung Khuynh Trà đã đến tỏ vẻ hoan nghênh, Thượng Hà Thanh vừa thấy được mẹ liền gào to hướng lên trên lầu, ôm sẽ không phóng, có thể thấy được nàng cùng mẹ của nàng cảm tình không phải bình thường thật là tốt, Chung Khuynh Trà nghĩ đến Thượng Hà Thanh mến nhũ chuyện kết, không biết sao, đột nhiên thỉnh linh rừng mình một cái.

Thượng Hà Thanh lâu xong rồi mẹ, mới đem Chung Khuynh Trà giới thiệu cho cha mẹ: “Ba, mẹ, nàng chính là Chung Khuynh Trà, bán gia cụ , về sau chúng ta người mua đủ liền theo nàng chỗ mua, có thể đánh chiết ! Các người xem nàng có xinh đẹp hay không? Hợp các người ăn uống không hợp?”

Chung Khuynh Trà đầu đầy hắc tuyến.

“Hợp! Thực hợp!” Thượng quân hà cười vỗ vỗ Thượng Hà Thanh cái ót, nói: “Khuynh trà, đừng trách móc, nha đầu kia liền yêu ba hoa. Tùy tiện tọa, đừng khách khí.”

Hàn huyền qua đi, Chung Khuynh Trà đem bánh ngọt phóng tới trên bàn trà, theo trong bao xuất ra ống đựng bút, phóng tới lưu đồ trong tay, nói: “A di, sinh nhật khoái hoạt.”

“Cám ơn, ” lưu đồ tiếp nhận lễ vật, nói: “Khuynh trà, người ngồi trước, ta đi phòng bếp lấy hoa quả.”

Thượng quân hà nghiêng về một bên suy nghĩ, hỏi Thượng Hà Thanh: “Tiểu Bạch mắt lang, người chưa cho mẹ người chuẩn bị lễ vật?”

“Chuẩn bị , đợi lát nữa mà ăn bánh ngọt thời điểm ta lại cho mẹ của ta, ba, đến lúc đó người cũng,nhưng đừng ghen tị.”

“Không lớn không nhỏ!”

...

Chung Khuynh Trà lúc này trong lòng nhiều ít vẫn có chút khấn trương , trong phòng hệ thống sưởi hơi thực chừng, vừa vào cửa đã cảm thấy nhiệt, tái căng thẳng trương, liền càng nhiệt , Thượng Hà Thanh sẵn sóc làm cho nàng đem áo khoác cởi ra, hướng nàng tễ lộng tễ lộng mắt, ý là ba mẹ ta không phải lão hồ, mời người đừng hạt khấn trương.

Lưu Đồ hòa thượng quân hà đều 50 hơn tuổi , bởi vì cuộc sống điều kiện không tính kém, bình thường lại thực chú ý bảo dưỡng, bởi vậy, hai người thoát nhìn đều có điều,so sánh tuổi trẻ. Hàng năm kiên trì thân thể rèn luyện, khiến cho thượng quân hà thân thể rất là anh tuấn, cơ thể xuyên thấu qua mỏng manh ống tay áo T sơ mi mơ hồ có thể thấy được, hai con mắt cũng sáng ngời hữu thần, hấn thực thiện đàm, có thể thối có thể khấn, thả khỏe miệng vẫn thượng kiều , tựa hồ đặc biệt yêu cười.

Cùng thượng quân hà bất đồng, lưu đồ cũng không rất am hiểu lời nói, lời của nàng không coi là nhiều, thanh âm cũng tinh tế ôn nhu thực ôn hòa. Tóc của nàng không tính rất dài, vừa xong bả vai, có thể là mới vừa tắm quá tắm nguyên nhân, tóc còn có chút thấp, tản ra , cũng không có giống bình thường như vậy bàn đứng lên. Mà tuổi của nàng cùng diện mạo căn bản có thể nào có quan hệ trực tiếp, 50 hơn tuổi người, dáng người cũng là một chút cũng không có mập ra dấu hiệu, làn da tuy rằng không có cách nào khác cùng người trẻ tuổi so với, nhưng cùng của nàng bạn cùng lứa tuổi khi xuất ra, coi như là thập phần nhanh dòn , trên mặt hấn nếp nhăn thực rất thưa thớt, chợt vừa thấy, liền cùng cái 30 đến tuổi thiếu phụ dường như. Chung Khuynh Trà âm thầm cân nhắc, khó trách Thượng Hà Thanh mền mẩn, có như vậy mẩn thân, rất khó làm cho đứa nhỏ không đi dần đi.

Lưu đồ thoát nhìn thực tuổi trẻ, không có gì ngoài thân mình đối xinh đẹp theo đuổi ngoại, còn lại , nhất nhiều hơn phân nửa là thượng quân hà công lao. Thượng quân hà là một tam hảo nam nhân, không thú lưu đồ phía trước, hấn đem lưu đồ làm hoa xem, cưới lưu đồ lúc sau, hấn đem lưu đồ làm hoa dưỡng. Lưu đồ khát , hấn đệ thủy, lưu đồ đói bụng, hấn nấu cơm, trên cơ bản, hấn đem thủ công nghiệp tất cả đều một mình lăm xuống dưới. Hấn hiền lành, biến thành lưu đồ đến nay chỉ biết chữ cơm trắng mà sẽ không xào rau, cho dù là đơn giản khoai tây ti cũng sẽ không sao. Lưu đồ nếu là đến đây hưng trí, ngẫu nhiên , cũng sẽ làm một lần đồ ăn, mỗi đến lúc này, thượng quân hà hòa Thượng Hà Thanh đây đối với phụ nữ sẽ về mặt đau khổ mắt to trừng đôi mắt nhỏ —— lưu đồ sao ra kia ngũ vị câu toàn bộ đồ ăn, quả thực chính là đem ngũ phần hướng hoa tươi thượng sắp a!

Tình hình chung hạ, đứa con tùy nương khuê nữ tùy cha, nhưng Thượng Hà Thanh là một ngoại tộc, của nàng diện mạo tùy nương nhiều một chút, nàng cùng lưu đồ lớn lên rất giống, giống đến hai người đi ra ngoài mua đồ, cười, mẹ con lưỡng ánh mắt đều mị cùng Nguyệt Nha Nhi dường như, má lúm đồng tiền đều vệt sáng vệt sáng , người ta không cần đoán có thể biết các nàng chuẩn là mẹ con lưỡng hoặc chị gái và em gái lưỡng. Mà Thượng Hà Thanh tính tình, cũng là trăm phần trăm tùy thượng quân hà.

Thượng quân hà rất thích xem, miệng động bất động liền phạm bản, mới trước đây thường thường cùng xem không vừa mắt cùng học nói nhao nhao miệng làm một trận, cũng thường thường thực tự kỷ ở lưng quần mang lý người khác dùng bần làm súng pọc-hoọc đùa giỡn đùa giỡn suất, tuổi trẻ lúc ấy vì lừa điểm tiền tiêu vật còn đỉnh thích cùng cha mẹ đùa giỡn lòng dạ hẹp hòi, vì thế, hấn tốt đẹp ghen một chút không rơi tất cả đều di truyền cho Thượng Hà Thanh, này có phải hay không đã kêu làm tự làm vậy? Thượng quân hà nói không chính xác, nhưng hấn tuyệt đối không thừa nhận năm nào khinh lúc ấy cùng cha mẹ đùa giỡn quá lòng dạ hẹp hòi, —— xem, ngay cả điểm ấy bịt tay trộm chuông bốn sự đều bị Thượng Hà Thanh hoàn mỹ kế thừa .

Chung Khuynh Trà một bên cùng lưu đồ đôi nói chuyện phiếm, một bên nhìn quanh Thượng Hà Thanh từ nhỏ sinh trưởng hoàn cảnh.

Kỳ thật Thượng Hà Thanh cha mẹ gia trang hoàng là phi thường đơn giản , không nhiễm một hạt bụi màu trắng ngà vách tường, thuần trắng màu trần nhà, cùng lưỡng chứng giám nhân thiên màu vàng sàn nhà chuyên, phòng thượng trung hạ đều là đậm màu, gia cụ cũng không nhiều, làm cho người ta cảm giác cũng liền dị thường thông thấu thanh thoát.

Nhưng là, khiến cho Chung Khuynh Trà hứng thú chính là trên tường lộ vẽ một cái mộc chế la bàn, la bàn là thầy địa lý chuẩn bị công cụ, trong nhà có la bàn , tám phần cũng thích nghiên cứu phong thủy, Chung Khuynh Trà đối phong thủy có điểm hiểu biết, dù sao nàng công ty nhà xưởng thiết trí cùng với làm công bố cục chính là nhằm xa thỉnh thầy địa lý xem qua về sau, ẩn phong thủy học tiêu chuẩn bố trí , chính là,

nàng cũng không rất tín thứ này, đối phong thủy hiểu biết, cũng liền cận tồn vu da lông, thậm chí ngay cả da lông cũng không tính là.

Nàng hỏi thượng quân hà: “Thượng thúc thúc, người thích nghiên cứu phong thủy?”

“Nhân không có việc gì, liền nhìn xem thứ này,” thượng quân hà quay đầu nhìn một cái la bàn, nói: “Các người người trẻ tuổi cũng không lớn gió mùa thủy, chúng ta này thế hệ khả có không ít tín, ta theo 18 tuổi bắt đầu làm việc dư thời gian nghiên cứu phong thủy, đến hiện tại đều nhanh 40 năm rồi, người xem xem nhà của ta này bài trí, có thể nhìn ra điểm môn đạo đến không thể?”

Chung Khuynh Trà tái nhìn quanh một vòng phòng khách, trong phòng khách gia cụ cũng không nhiều —— phía đông màu trắng sô pha, thủy tinh bàn trà, phía tây tương có màu đỏ nhạt hoa văn màu trắng TV quý, cùng TV giữ vạn niên thanh, cửa phòng lấy nam cá hang cùng màu đen lập thức đàn dương cầm, cùng với tây nam sừng biên vài món kim hoàng sắc thủy tinh vật phẩm trang sức, một cái tì hưu, tái chính là mở cửa liền có thể nhìn đến một bức nước từ trên núi chảy xuống vẽ. Mấy thứ này hai ba mắt có thể xem hoàn, cùng bình thường gia đình bài trí cũng không quá lớn bất đồng, Chung Khuynh Trà nghĩ nghĩ, nghĩ không ra cái gì ảo diệu đến, chỉ có thể nói: “Ta không hiểu lắm phong thủy, thật là có điểm nhìn đoán không ra, có cái gì huyền cơ sao?”

“Phong thủy học thượng đem nơi ở lý sinh khí cùng vượng tức giận ngưng tụ điểm xưng là hoàng cực, một cái gia hoàng cực bình thường ngay tại chúa nằm cùng phòng khách, phòng khách phương vị thường gọi tài vị, nó quan hệ người một nhà ‘vận’, trước cho người nói tối dễ hiểu một chút đi, tục ngữ nói ngày thanh địa trọc, trần nhà đại biểu ngày, sàn nhà đại biểu địa, vách tường đại biểu nhân. Đây là chỉ, sàn nhà nhan sắc nếu so với trần nhà thâm, tường nhan sắc phải ở trần nhà cùng sàn nhà trong lúc đó, cho nên người xem ta đây mà, màu trắng trần nhà tối lượng, màu trắng ngà vách tường lẫn chi, đậm màu vàng sàn nhà tối ám. Phòng khách có tám phương hướng, đồ vật này nọ nên có cái gì nhan sắc, nam bắc nên có cái gì nhan sắc, đông nam, tây bắc, tây nam cùng đông bắc đều tự nên có cái gì nhan sắc cùng với nên phóng cái gì vật, cá hang hoặc bồn hoa loại này ‘liên quan’ gì đó hẳn là đặt ở chỗ nào? Những điều này là do có chú ý. Tái chính là, ở chúng ta này phòng khách, người trên cơ bản tìm không thấy bén nhọn hoặc góc cạnh rõ ràng gì đó —— mấy thứ này là dễ dàng sinh ra âm khí,” thượng quân hà cầm lấy hoa quả dao đến khoa tay múa chân khoa tay múa chân: “Này dao nhỏ không thuộc về phòng khách, dùng hoàn lúc sau còn muốn sẽ đem nó phóng tới tại trù phòng.”

Chung Khuynh Trà cẩn thận quan sát một lần phòng khách, thật đúng là không có phát hiện gì bén nhọn gì đó, nàng nghe thú vị, liền cùng thượng quân hà tán gẫu nổi lên phong thủy đến. Thượng Hà Thanh chính là nghe thực không thú vị, nàng xen mồm nói: “Ba, thầy địa lý bên trong mười lý có mười bán là gạt người, người muốn mang phá hư nguyện vọng của ta không có thể thực hiện, hiện tại đã nghĩ mang phá hư khuynh trà vị này có chí thanh niên a!”

“Hắc! Nha đầu, đừng không tin tà!” Thượng quân hà xoa bóp Thượng Hà Thanh não qua, trừng trừng mắt, nói: “Người có thể thuận thuận lợi lợi làm lớn như vậy, thuận thuận lợi lợi làm thi đậu nghiên thi đậu bác, cùng nhà chúng ta phong thủy đều cũng có quan hệ, thậm chí cùng phần mộ tổ tiên phong thủy đều có quan hệ. Chúng ta này tiểu khu ly trung tâm chợ xa một chút, phạm là có điểm tiền đều mua căn phòng lớn bàn tân trong nhà đi, vì cái gì ta và mẹ của người không chuyển nhà? Liền là bởi vì nơi này phong thủy hảo! Người xem, chúng ta lâu tiền là sơn, ta ở lâu sáu, trung gian một chút ngăn cản vật đều không có, tầm nhìn trống trải, lâu sau là buôn bán phố, buôn bán phố phía sau là đại học, mạch văn tài vận đều hướng người này tụ, nơi này, hiểu công việc chuyện không biết có bao nhiêu hăm mộ đâu! Ta không phải mua không nổi tân phòng đại phòng, người lúc trước mua phòng ở lúc ấy, vì cái gì ta sẽ đồng ý người mua kia bộ nho nhỏ nhị thủ phòng? Bỏ câu kia ‘ốc đại nhân ít là hung ốc’ không nói, lớn nhất nguyên nhân cũng là bởi vì vì kia đang lúc phòng ở phong thủy hảo, người cả ngày trên ghẹo mãi đồ cổ, đồ cổ âm khí nặng, vừa lúc người kia phòng từ lấy ánh sáng hảo, chúng nó lưỡng là trung hoà! Vận khí vận khí, vận là cái gì? Vận chính là phong thủy hoàn cảnh mang ra tới, phong thủy là khoa học, cha người ta nghiên cứu chính là khoa học! Sinh ở phúc trung không biết phúc người!”

“Lại tới nữa, lại là ốc đại nhân ít là hung ốc, người đều hướng ta nhắc tới mau ba mươi năm,” Thượng Hà Thanh kiều ngôn út trảo một cái cây táo, cắn một hơi, thử nhe răng, bữu môi: “Khuynh trà vẫn một người ngụ ở đặc biệt quý danh một bộ phòng ở, cũng không vẫn thuận thuận lợi lợi làm sao? Nói sau, trường học

của chúng ta đủ đại đi? Phùng đến nghỉ đông và nghỉ hè sẽ không nhân, cũng không gặp hung đến chỗ nào đi a!”

Thượng quân hà bất được Thượng Hà Thanh trao cây táo thủ, thấu qua đi khăng một hơi, cũng thử nhe răng, bĩ môi: “Căn phòng lớn hút nhân khí, ốc đại nhân ít là hung ốc là cổ đại phong thủy lý luận thượng nói , nó chỉ đại bộ phận tình huống là như thế này, cũng không phải tuyệt đối như thế. Khuynh trà một người ngụ ở căn phòng lớn vẫn thuận thuận lợi làm, khăng định cùng nhà nàng phong thủy có liên quan, nói không chừng cùng mạng của nàng cách còn có bất giam. Tái nói các người trường học đi, đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc là nổi danh âm khí nặng, các người kia thể kỷ quán vì cái gì hội lựa chọn từng từng có lảng mộ vị trí? Vì cái gì phải kiến thành quan tài bộ dáng? Quan tài quan tài, quán thông quan, tài người tài năng, quan tài chính là quan mới, trường học chính là bồi dưỡng quan cùng mới địa phương. Quan tài kiến bên ngoài biên, hút dương khí, đang theo âm khí cho nhau đối kháng phối hợp, lấy quan mới chính giáo khí, thực diệu! Mặc kệ thể kỷ quán là ai thiết kế , ta dám đánh cam đoan, lúc trước lựa chọn này thiết kế phương án nhân, nhất định là lo lảng vào phong thủy nhân tố ở bên trong.”

Thượng Hà Thanh không phục, lại cùng thượng quân hà đối với nói nhao nhao, phụ nữ lưỡng đều là đỉnh có thể nói nhân, người một câu ta một câu một hơi theo phong thủy xả đến đối tượng vấn đề, Chung Khuynh Trà thật sự muốn làm không rõ ràng lắm tìm đối tượng cùng phong thủy có cái gì quan hệ, bất quá ý thượng quân hà cách nói, thì phải là phong thủy quan hệ hết thảy, đương nhiên cũng ảnh hưởng tìm đối tượng.

Lưu đồ xoa bóp cái lỗ tai, đối Chung Khuynh Trà nói: “Hai người bọn họ không thấy mặt liền đối với nghĩ muốn, vừa thấy mặt liền đối với ồn ào, cho người chê cười.”

“Sẽ không , ” Chung Khuynh Trà cùng lưu đồ ly đắc không tính xa, nàng vừa chuyển mặt, cũng rất mất sắc phát hiện lưu đồ giấu ở tóc đen trung nhất cọng, nàng do dự mà, nói: “A di, người... Có cọng.”

Đúng vậy a, trước đó vài ngày còn có , mười một ngày đó trở về phía trước, ta còn nhổ xuống một cây đến, ” lưu đồ bắt tóc, đầu bạc một chút đã bị tóc đen che ở, nàng hướng Chung Khuynh Trà bên người ngồi một chút, thấp giọng nói: “Khuynh trà, ta có đầu bạc việc này, khả đừng nói cho a, nếu không, nàng trong lòng khó chịu.”

“Ân.”

Lưu đồ hàm chứa cười, nhìn Thượng Hà Thanh, nói: “Đứa nhỏ lớn, cha mẹ liền lão liễu, cũng tốt, rất tốt.”

Kia cọng thứ đau Chung Khuynh Trà ánh mắt, nàng trong lòng đau xót, không tự chủ được , liền nghĩ tới mẫu thân của mình.

Đứa nhỏ lớn, cha mẹ liền lão liễu, như thế nào một ... không ... Lưu ý, các người liên thanh tiếp đón cũng không đánh, cứ như vậy lão liễu đâu?

69. Chương 69

Buổi chiều năm giờ, sắc trời tối sầm xuống dưới, bụi không lưu đám mây đem thái dương che cái kín.

Ở phương bắc, một khi bắt đầu mùa đông, ngày hội lần càng ngày càng gầy, đêm hội lần càng ngày càng phì. Mùa đông đêm luôn tới như vậy mau. Do nhớ rõ buổi sáng tỉnh lại còn không nhiều lắm một lát đâu, vừa đi thần công phu, lại nên ngủ. Khó trách nhiều như vậy động vật đều đã ngủ đông, ngày đoán thành như vậy, mặc dù người không nghĩ ngủ đông, lão thiên gia cũng sẽ lảng khái thúc giục người đi miên nhất miên.

Năm giờ , nên nấu cơm .

Nấu cơm tài liệu, sáng sớm đã bị thượng quân hà vị này tam hảo phụ nam mua toàn bộ , kê a cá a rau xanh a, phàm là lưu Đồ hòa Thượng Hà Thanh thích ăn , muốn cái gì có cái gì.

Thượng quân hà đi phòng bếp nấu cơm, Chung Khuynh Trà qua đi giúp hẩn. Lưu Đồ hòa Thượng Hà Thanh mẹ con lưỡng cũng sẽ không nấu cơm, chỉ có thể đứng ở cửa phòng bếp khẩu cùng kia lưỡng hội nấu cơm trò chuyện.

Thượng quân hà một bên thiết đồ ăn, một bên hỏi Chung Khuynh Trà: “Khuynh trà, có bạn trai không có?”

“Còn không có đâu, ” Chung Khuynh Trà dễ gọi đáp.

” cũng không có, ” thượng quân hà lông mi nhất cúi, cúi ra một cổ tiếc nuối kính mà: “Thật không biết các người này đó đứa nhỏ là nghĩ như thế nào , tìm cái đối tượng, thành cái gia, thật tốt a!” —— nghĩ như thế nào ? Đều? Thực muốn làm không hiểu!

“Chúng ta cũng muốn tìm a, chính là, tìm tới tìm lui, giống thúc thúc ngài như vậy thật là tốt nam nhân, thật sự là quá ít a!” Chung Khuynh Trà hạ môi hướng lên trên nhất đầu, cũng đầu ra một cổ tiếc nuối kính mà.

“Cũng là, cũng là, ” cô nương này, thực hội khôi hài vui vẻ! Thượng quân hà hơi có vẻ đắc ý cao giọng cười to, tự kỷ bộ dáng cùng Thượng Hà Thanh không có sai biệt.

“Đứa nhỏ trưởng thành, cánh đều cứng rắn , làm cha mẹ nghĩ muốn trông nom cũng trông nom không được, chỉ có thể từ các người.” Nói xong, lưu đồ lấy quá mấy cái rau cần, hảo giúp đỡ trích trích rau cần lá cây —— điểm ấy việc nàng vẫn là hội , “Nhìn xem này công tác không tính như ý, còn phải chỉ vào trong nhà tiếp tế đứa nhỏ, sớm đều đó đi ra ngoài kết hôn sống chết , nhìn nhìn lại người cùng loại này hình , một đám , nam hài không muốn hưởng lý thú, cô gái không muốn ra bên ngoài đó, đều là hảo hảo đứa nhỏ, lại thành thẳng nữ thẳng nam quân chủ lực, làm cho ta nói các người thế là tốt hay không nữa yêu! Hiện tại ngẫm lại, đứa nhỏ có thể độc lập là chuyện tốt, nhưng rất độc lập , không nghe lời , giống như cũng không phải cái gì chuyện tốt .”

“Một chút đúng vậy, ” lưu đồ nói ra thượng quân hà tâm tư, làm cho hẩn thiếu chút nữa lệ nóng doanh tròn, “Hiện tại tối có thể làm cho ta cảm thấy thoải mái chuyện, chính là nghe được người nào bằng hữu gia đứa nhỏ mau 30 hoặc 30 hơn còn không nguyện kết hôn, nếu không, ta phải đi này tình yêu và hôn nhân trên mạng nhìn xem, nhìn một cái nhà ai đứa nhỏ ba tờ hơn còn không có kết hôn, hảo tìm cái an ủi. Vừa nhìn thấy bọn họ, ta đã cảm thấy hài tử của ta cũng không cô đơn, thật sự là nhân so với nhân, vui mừng nhân a!”

Chung Khuynh Trà không nói gì, nguyên lai a Q bốn sự cũng là cần di truyền .

“Không nói gạt người, ba, tiền trận ta tính quá mệnh, thầy bói nói ta tìm không ra đối tượng là có nguyên nhân .” Thượng bác sĩ bưng thịnh phóng cây nho mâm đựng trái cây, uy lưu đồ ăn một cái, chính mình tái ăn một cái, đỉnh ngọt!

“Một người còn là một bác sĩ, nhưng lại tin thầy tướng số , dọa người không đâu?” Thượng quân hà nguyên vẹn biểu đạt đối Thượng Hà Thanh khinh bỉ, theo sau, lại tăng cường hỏi: “Cái gì nguyên nhân?”

“Thầy bói nói, ta khắc phụ!” Phù một tiếng, cây nho da cùng cây nho tử đồng thời theo thượng bác sĩ trong miệng phóng xạ đi ra, thẳng vào giỏ rác, quả thực so với kiểu đan khẩu trừ cầu còn uy phong!

Thượng quân hà thâm thâm hút một hơi: “Khắc phụ? Chuẩn không đúng, cả ngày theo ta gọi nhíp, ta xem người khắc phụ!”

“Cái gì khắc phụ khắc phụ , hai người các người ít nhất chút điểm xấu .” Lưu đồ sát sát chớp mũi thượng tế hần, này hệ thống sưởi hơi, đốt quá nóng !

Chung Khuynh Trà cố ý chuyển hướng đề tài: “Hà Thanh kêu , a di kêu đồ, đồ hài âm, thượng thúc thúc, người bình thường đều là như thế nào xưng hô các nàng ?”

“Này đơn giản a!” Thượng Hà Thanh xen mồm nói: “Nếu ta cùng mẹ của ta giống như bây giờ đồng thời đứng cùng nơi, ba của ta đã kêu mẹ của ta đại đồ đồ, bảo ta tiểu .”

“Nói lên này xưng hô đến còn đỉnh thú vị, ” lưu đồ đem trích hoàn lá cây rau cần giao cho thượng quân hà, gột rửa thủ, nói: “Còn không có lúc ấy, quân hà liền vẫn trông nom ta gọi là đồ đồ, sau lại có , hẩn tái

kêu đồ đồ, hai chúng ta đều phân không rõ hẳn rốt cuộc kêu ai, làm cho này nháo ra quá không ít chê cười. Vì khác nhau khai, chỉ cần ta cùng đều ở gia, hẳn hảm của ta thời điểm liền thêm cái ‘ đại ’, đại đồ đồ, hảm đầu liền thêm cái ‘ tiểu ’, tiểu .”

Chung Khuynh Trà cười gật đầu, không thể không nói, nàng hâm mộ cực kỳ Thượng Hà Thanh gia đình, vợ chồng tình thâm ân ái, nữ nhân thông minh hiểu thuận, như vậy ấm áp sự hòa thuận gia, là vô luận dùng bao nhiêu tiền cũng mua không được a.

Lưu đồ tắm hoàn thủ, theo khăn mặt thượng sát nhất sát, nói: “Các người trước tán gẫu, ta đi cai dầu dài phát trước bàn đứng lên, lão tán , không giống hồi sự.”

Thượng Hà Thanh buông mâm đựng trái cây, “Mẹ, ta giúp người.”

“Không cần, chính mình là được, người bồi khuynh trà trò chuyện.” Lưu đồ lo lắng Thượng Hà Thanh hội đã gặp nàng dầu bạc phát. Nàng còn nhớ rõ nàng ở lần đầu tiên nhìn đến mẫu thân dầu bạc khi, trong lòng khổ sở quả thực không thể dùng ngôn ngữ đến miêu tả, nàng không muốn làm cho con gái của mình cũng trải qua như vậy khổ sở. Hoặc là, về sau nên nhuộm tóc , nàng nghĩ muốn.

“Có ta ba bồi khuynh trà đâu, ” Thượng Hà Thanh lời kéo lưu đồ đi phía trước đi, “Đi rồi, mẹ, ta giúp người bàn dầu.”

“Chậm một chút, đừng nóng vội, ” nhìn đến liền nhìn đến đi, dầu bạc hội càng ngày càng nhiều, luôn che dấu, cũng không hảo, lưu đồ có điểm bất đắc dĩ, đồng thời lại có điểm may mắn, dầu bạc không nhiều lắm, cũng liền nhất hai cây, hẳn là không thể nhanh như vậy nhìn đến.

Đi vào trang điểm trước đài, Thượng Hà Thanh khinh ấn lưu đồ bả vai, làm cho nàng ngồi xuống, tái cầm lấy lược đến, vì mẫu thân tinh tế chải vuốt sợi tóc, lưu đồ phát chất là tốt lắm , tinh mịn nhu lượng mà có co giãn, Thượng Hà Thanh hoàn toàn kế thừa của nàng hảo phát chất.

Sơ sơ , Thượng Hà Thanh thủ dừng lại , nàng dùng tay phải ngón út khời mào kia cái bạch chói mắt sợi tóc, ngón út run lên, hóc mắt đột nhiên trở nên đỏ bừng.

Xuyên thấu qua gương, lưu đồ nhìn Thượng Hà Thanh, âm thầm thở dài, càng không muốn làm cho nữ nhân nhìn đến, nữ nhân càng là nhìn đến nhanh như vậy. Nàng đối với kính trung nữ nhân khẽ mỉm cười, nói: “ , giúp ta bặt xuống đây đi.”

“Mẹ, ” Thượng Hà Thanh loan hạ thất lưng, ôm mẫu thân bả vai, đem mặt giấu ở mẫu thân cổ cùng cánh tay của mình trung, một tiếng thanh thấp hô: “Mụ mụ, mụ mụ...”

“Đứa, ” lưu đồ vỗ vỗ Thượng Hà Thanh thủ, ra vẻ thoải mái nói: “Lớn tuổi , có cọng là thực bình thường thôi, chờ người tới rồi ta đây mấy tuổi, cũng sẽ có . Mau giúp mụ mụ nhổ xuống đến, không được khóc nhè, nghe lời.”

“Ân, ” Thượng Hà Thanh sát sát khóe mắt lệ, xoa bóp cái mũi, nhổ xuống kia cọng, thật cẩn thận , như là gửi trân bảo bình thường , bỏ vào túi tiền lý, “Mẹ, kiếp sau, người làm nữ nhi của ta, được không?”

“Không tốt, ” lưu đồ oai đầu đập Thượng Hà Thanh: “Người cũng không phải là làm mẹ nó liêu, ta sợ bị người ngược đãi.”

Bị lưu đồ nhất đập, Thượng Hà Thanh tâm tình lập tức tốt lắm không ít, “Vậy người muốn làm ai nữ nhân?”

“Vẫn là muốn làm của người bà ngoại nữ nhân, người bà ngoại hiền lành hào phóng, có tri thức hiểu lễ nghĩa, có thể làm con gái của nàng, là của ta phúc khí.”

“Kia kiếp sau, ta còn là tiếp tục làm của người nữ nhân đi.”

“Đây là được rồi, người như vậy nghịch ngợm gây sự, cũng cũng chỉ có như ta vậy mẹ, mới có thể chịu được người.”

...

Buổi tối bảy giờ, đồ ăn thượng bàn, thọ tinh nhập tòa, sinh nhật yến chính thức bắt đầu.

Thiết bánh ngọt phía trước phải trước hứa nguyện, lưu đồ nhắm mắt lại, yên lặng hứa kế tiếp nguyện vọng, sau đó, thổi tắt ngọn nến.

Thượng Hà Thanh xuất ra vi lưu đồ chuẩn bị quà sinh nhật, nói: “Mẹ, sinh nhật khoái hoạt.”

“Hảo, hảo, ” lưu đồ mở ra một hộp, xuất ra khắc chương đến, còn thật sự mà cẩn thận nhìn một cái, nói: “So với người mới trước đây khắc mạnh hơn nhiều, công phu tăng trưởng a!”

“Đó là đương nhiên! Mẹ, người thích không thích?”

“Thích, đem ta và người ba tên đều khắc lên rồi, hảo, thực thích.”

Thượng quân hà đem khắc chương lấy qua đi, tả hữu nhìn xem, trừng mắt: “Này khối chương liệu, đặc bao nhiêu tiền?”

Thượng Hà Thanh chịu chút bánh ngọt, môi nhất bẹp: “Hơn ba ngàn đi.”

“Xả!” Thượng quân hà miệng sao mà đi xuống nhất khẩu trừ: “Cha người biết hàng! Hơn ba ngàn nếu có thể mua khối này chương liệu, ta đầu cắt bỏ cho người làm cầu đá!”

“Ba, hôm nay mẹ của ta sinh nhật đâu, tổng nói chút tiền a tiền , nhiều ảnh hưởng cảm xúc nha! Lời nói thật theo như người nói đi, chương liệu là khuyển trà đưa của ta, không tin người hỏi một chút nàng, ” Thượng Hà Thanh hướng tới Chung Khuyển Trà chớp chớp mắt: “Khuyển trà, có phải hay không?”

Chung Khuyển Trà gật gật đầu, dẫn đo nhỏ nói: “Thức thức, này chương liệu cũng là ta một cái bằng hữu đưa của ta, ta đối khắc dấu đốt đặc cán mai, phóng ta nơi đó, chính là một khối vật chết, vừa lúc nhìn Hà Thanh thích, sẽ đưa nàng .”

Lưu đồ tiếp nhận nói đến: “ đũa nhỏ này, đánh tiểu liên thích chiếm tiện nghi, ai tiện nghi đều chiếm, cho người gặp xấu a.”

“Không có, có thể làm cho tặng đá kia vật có điều giá trị là tốt rồi, ta cùng Hà Thanh là bạn tốt, trưởng bối sinh nhật, văn bối tặng lễ vật, là hẳn là . Ngàn vạn lần đừng với ta khách khí, nếu không, chỉ thấy ngoại .”

“Ta xem, chúng ta đều đừng nói khách khí trong lời nói , ” thượng quân hà đứng dậy giúp lưu đồ cùng Chung Khuyển Trà rót rượu, xem xét liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh, không thật, trực tiếp đầu cho nàng một lọ nước trái cây: “Người rượu phẩm thức kém, uống nước trái cây đi!” Thượng quân hà sợ cực kỳ Thượng Hà Thanh đùa giỡn ra tới rượu điên, hẳn tin tưởng vững chắc, thà rằng đuổi lão heo mẹ lên cây, không thể để cho Thượng Hà Thanh uống rượu!

“Ta lại chưa nói phi uống rượu không thể, ” thượng bác sĩ ôm nước trái cây một hơi quán hạ non nửa bình, không cho nàng uống rượu, phát tiết đầu.

Rượu quá ba tuần lúc sau, thượng quân hà hoài nỗi lên cũ: “Lại nói tiếp, ngày trôi qua thật sự là mau, ta còn nhớ rõ mới ra sinh lúc ấy, liền bàn tay đại một cái tiểu nhục đoàn, động bất động liền đồ cứt đá cùng nhau phóng, nếu không liền gào khóc khóc, cười khúc khích cũng cùng khóc đường như, đem ta cùng mẹ của nàng gây sức ép , cả đêm cả đêm ngủ không yên. Ai biết thời gian một cái nháy mắt, nàng liền trưởng thành cái gái lỗ thì ...”

Thượng bác sĩ cắt đứt thượng quân hà trong lời nói: “Ba, nói như thế nào nói đâu? Cái gì gái lỗ thì nha! Là đại cô nương!”

Thượng quân hà con mắt vòng quanh loan phiêu phiêu nàng: “Mau 30 còn không có nói qua luyện ái, không phải gái lỗ thì là cái gì? Ta và mẹ của người 28 thời điểm, người đều đã chạy rồi!”

“Cũng không phải là sao, ” nhắc tới chuyện cũ, lưu đồ cũng bắt đầu hoài cự : “Ta 28 thời điểm, vừa mới mãn cả đời ngày, nàng 3 tháng đại sẽ xoay người, 5 tháng đại sẽ đi, 9 tháng đại sẽ đi, nhất sinh nhật thời điểm, đi liền đỉnh thông thuận , cùng nàng cùng tuổi đứa nhỏ, tiểu thân thể cũng chưa của nàng linh hoạt. Một khi hội đi rồi, trong nhà liền tao ương , đái cái gì ngoạn cái gì, không ngoạn phá hư chưa từ bỏ ý định, lúc ấy hẳn ba kêu nàng Nã Phá Luân —— lấy cái gì, cái gì phá, cái gì rơi vào tay giặc. Thật sự là đánh tiểu liên da, đáng yêu lại khả khí.”

Chung Khuyển Trà thở dài: “A di, người nhớ rõ thực rõ ràng.”

“Chờ người có đứa nhỏ, người cũng khẳng định nhớ rõ rành mạch.” Lưu đồ trong giọng nói mang theo không để cho phủ nhận tự hào.

Chính mình từ nhỏ đến lớn nhất cử nhất động đều bị mẹ nhớ kỹ, Thượng Hà Thanh cũng cực kỳ tự hào, nàng khoe khoang nói: “Mẹ của ta còn giữ ta mới trước đây xuyên qua quần áo đâu, khuynh trà, đợi lát nữa mà ta lĩnh người đi xem.”

“Tốt, ” Chung Khuynh Trà trên ghẹo hỏi: “Có phải hay không cũng có quần yếm?”

“Quần yếm là Trung Quốc cha mẹ giỏi nhất phát minh, tiểu hài tử mặc quần yếm là phải , ta có vài con đâu!” Thượng bác sĩ càng thêm tự hào.

Thượng quân hà nhìn xem nàng kia không biết mặt đồ tiểu bộ dáng, một chút vui vẻ: “ mới trước đây thích nhất mặc quần yếm, cả ngày quang tiểu mông qua lại chạy, một hơi xuyên thủng tứ tuổi thượng nhà trẻ. Mặc quần yếm thời điểm, đi WC, đi xuống nhất ngồi chồm hổm liền có thể giải quyết vấn đề, thượng nhà trẻ sẽ không có thể tái mặc, khả năng khi đó đã muốn dưỡng thành đi WC không cởi quần thói quen , xuống chút nữa nhất ngồi chồm hổm, kết quả chính là tè ra quần, nước tiểu một hồi không lâu trí nhớ, thẳng đến nước tiểu tứ ngũ quay về về sau mới nhận giáo huấn.”

Chung Khuynh Trà cùng lưu đồ nhin không được cười.

Bị người yếm đoán, lúc này Thượng Hà Thanh khuôn mặt cuối cùng biết phát sốt , nàng hướng lưu đồ bên người thấu thấu, nói sang chuyện khác: “Mẹ, người vừa rồi cho phép cái gì nguyên?”

Lưu đồ bạch nàng liếc mắt một cái: “Nói ra sẽ không chuẩn .”

“Nói nói thôi, trước kia người đều nói trôi qua, người nói ra, chúng ta giúp người thực hiện.”

“Thật sự là khổ người phần này hiếu tâm, ” lưu đồ xoa bóp Thượng Hà Thanh mũi, nói: “Năm nay hứa nguyện cùng năm rồi giống nhau, hy vọng người với người ba đều hảo hảo , các người giúp ta thực hiện đi.”

“Kia chính người đâu?” Chung Khuynh Trà nhẹ giọng hỏi.

Lưu đồ không chút suy nghĩ, tự nhiên mà vậy nói: “Chỉ cần bọn họ có thể hảo hảo , ta có thể hảo hảo .”

Chung Khuynh Trà trầm mặc , chỉ cần trương phu cùng đứa con đều hảo hảo , mẫu thân có thể hảo hảo , đây là vĩ đại , vô tư , Trung Quốc , mẫu thân.

Cơm chiều ăn hai ba giờ khi, vài người vẫn nói nói cười cười, không khí hòa hợp.

Ăn nghỉ cơm chiều về sau, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà chưa có về nhà, mà là trực tiếp ở xuống dưới, Thượng Hà Thanh dẫn Chung Khuynh Trà đi cha mẹ phòng ngủ, từ tủ quần áo lý nhảy ra nàng mới trước đây xuyên qua quần áo, nhất kiện kiện khoe khoang cấp Chung Khuynh Trà xem, lưu Đồ hòa thượng quân hà ngồi ở bên giường, giúp đỡ giảng giải đây là Thượng Hà Thanh vài tuổi khi mặc váy, đó là Thượng Hà Thanh vài tuổi khi mang mũ.

Bất tri bất giác , lại qua gần hai mấy giờ, đêm đã khuya, nên nghỉ ngơi .

Đi vào Thượng Hà Thanh tiểu phòng ngủ, Chung Khuynh Trà liếc mắt một cái liền thấy được xảy ra đầu giường trước ngực bức tranh vòng một cái lớn cầu hùng, nàng đem cầu hùng ôm lấy đến, sờ sờ vòng, bật cười: “Hà Thanh, người mình mục trương đảm sờ nhũ, ba của người mẹ nhìn đắc cái gì tư vị?”

“Cái gì tư vị khó mà nói, dù sao không phải lỗi của ta. Ba của ta giúp ta đã thành thói quen, nghĩ muốn sửa là không có khả năng rồi!” Thượng bác sĩ nói đúng lý hợp tình.

“Này trương da mặt dày, quả thực thiên hạ vô địch!” Chung Khuynh Trà quát quát Thượng Hà Thanh mặt, nói: “Ba của người thật thú vị.”

“Đây là một định ! Ba của ta lớn nhất ưu điểm chính là khôi hài.” Thượng Hà Thanh tìm ra áo ngủ, đưa cho Chung Khuynh Trà nhất kiện: “Người xem ba mẹ ta đều tốt lắm đi?”

” xác, đều tốt lắm.”

“Đáng tiếc, bọn họ đều lão liễu, ” Thượng Hà Thanh từ trong túi tiền lấy ra kia cọng, phóng tới lòng bàn tay, chỉ cảm thấy lòng bàn tay hỏa hỏa nóng lên, “Khuyneh trà, ngươi xem, đây là ta giúp ta mẹ chải đầu thời điểm, theo nàng trên đầu nhỏ xuống tới, mẹ của ta bảo dưỡng thật là tốt, ta cuối cùng giác nàng vĩnh viễn sẽ không lão, chính là, ta xem nhẹ nàng cũng là hơn năm mươi tuổi người, dù cho bảo dưỡng cũng đánh không lại năm tháng trôi qua, nhìn đến này cọng, trong lòng ta đau.”

Đúng vậy a, dù cho bảo dưỡng cũng đánh không lại năm tháng trôi qua, ” Chung Khuyneh Trà an ủi: “Nhân từ nhỏ biến thành lớn, từ đại biến lão, là quy luật tự nhiên, chúng ta cũng sẽ có tóc trắng xoá ngày nào đó, nghĩ muốn khai chút đi.”

Thượng Hà Thanh hướng về phía nàng cười cười, ánh mắt lại nhuần lại lượng: “Khuyneh trà, về sau, thường về nhà nhìn xem mẹ mẹ ngươi, hảo hảo bồi bồi nàng đi.”

“Ân, hội , nhất định sẽ .” Chung Khuyneh Trà thay cho áo ngủ, chìm chìm, nói: “Hà Thanh, quan hệ của chúng ta, có thể gạt liên gạt đi, không bức đến phần thượng, kiên quyết không cần ra quỹ. Trốn trốn tránh tránh cảm tình không tốt, nhưng hiểu được tất có thất, tuyển con đường này, ở cha mẹ trước mặt trốn, không thể nhận cha mẹ chúc phúc, là chúng ta hẳn là thừa nhận . Lừa gạt cha mẹ không tốt, nhưng thiện ý lừa gạt, cũng là thiết yếu , trên đời này, không có ai có thể không nói dối mà thần nhiên quá cả đời.”

“Nghe lời ngươi, tát cái nói dối, đem Mi-xi-xi-pi hà nói thành nhĩ lỗ giấu bố giang, nôn! Đây biểu diễn ta sở trường nhất!” Nói dối thành tánh thượng bác sĩ vừa nghe đến Chung Khuyneh Trà thế nhưng cổ vũ nàng nói dối, bật người đã nghĩ thần khí quyết quyết tiểu hồ tử, nề hà miệng thượng một cọng lông đều không có, thật sự không tiểu hồ tử khả quyết, chỉ có thể sờ sờ cằm, làm cổ giả trạng: “Ngươi cũng thấy đấy, ba mẹ ta không phải người bảo thủ, bọn họ đối ta độc thân không có gì quá lớn ý kiến, chúng ta không thể yêu cầu bọn họ nhiều lắm, chỉ có thể yêu cầu chính mình không đi oán giận. Đối mặt cha mẹ, được chăng hay chớ đi.”

“Hảo, được chăng hay chớ.” Chung Khuyneh Trà vang dội lượng hướng Thượng Hà Thanh trên khuôn mặt thân một hơi: “Ta đi trước tắm rửa.”

“Cùng đi đi.”

“Thân mến, của ngươi cầu đảm là càng ngày càng phì !” Chung Khuyneh Trà chọn chọn đuôi lông mày: “Đây là đang cha mẹ gia, ngươi không nghĩ muốn chết không quan hệ, cha mẹ của ngươi mệnh ngươi cũng không cố ?”

“Vội, vội, kia...” Chung Khuyneh Trà đã muốn ra cửa, thượng bác sĩ chỉ có thể đối với không khí bỏ thượng chưa nói xong trong lời nói: “Ngươi đi trước, ta sau điện.”

Thượng Hà Thanh ngậy ngậy sưng sốt trong chốc lát, lại ở ngăn kéo lý nhảy ra một cái khéo léo bình thủy tinh, đem kia cọng thả đi vào.

Nhân tâm tựa như một cái cân tiểu ly, tình yêu hòa thân tình cảm đặt ở hai bên, bình thường nặng. Giả như chỉ có thể dùng nói dối mới có thể duy trì chúng nó cân bằng, mới có thể không cần làm ra cá chết lưới rách lựa chọn, như vậy, khiến cho ta vãi lên cả đời hoảng đi. Thượng Hà Thanh đem bình thủy tinh dán tại ngực, dưới đáy lòng mặc niệm , ta yêu ngươi, mẹ mẹ.

70. Chương 70

Có rất nhiều người thích mùa đông, nếu hỏi bọn hắn vì cái gì thích mùa đông, nghĩ đến có ít nhất một nửa nhân sẽ nói, bởi vì mùa đông hội tuyết rơi.

12 giữa tháng tuần, cổ thành nghênh đón năm nay trận đầu tuyết.

Tuyết không tính đại, nhưng là, không chịu nổi hạ thời gian dài. Hơn nửa đêm , thừa dịp mọi người buồn ngủ chính hằm thời điểm, tuyết búp bê tiểu không thanh mà tát nổi lên hoan, hẳn kia thịt vù vù tay nhỏ

bé, để chỗ nào mà, chỗ nào bạch, hấn kia thịt đô đô chân bó nha, thả chỗ nào, chỗ nào lượng. Không bao lâu, héo rũ dây cùng màu xanh thẫm thường thanh thượng, đều bị bao trùm thượng một tầng mỏng manh lụa trắng.

Tuyết búp bê ở nhân gian chơi đùa hai mấy giờ, ở thái dương công công tỉnh ngủ phía trước, hấn lưu lại một phiến bạch lượng thể giới, lưu tinh giống nhau bay trở về xa ở thiên giới gia.

“Nha! Tuyết rơi!” Đây là Thượng Hà Thanh rút ra bức màn lúc sau, phát ra thứ nhất thanh thét chói tai, một chút không thể so quỳ trầm trở khen ngợi nghe.

“Tuyết rơi?” Chung Khuynh Trà phủ thêm áo ngủ, đi đến Thượng Hà Thanh phía sau, ôm hông của nàng, nhìn lên: “Nha! Thực tuyết rơi!”

“Thừa dịp tuyết còn không có hóa, chúng ta đi ra ngoài chơi một chút trở lên ban đi, người không sợ muộn đi?”

“Không sợ, người sao? Buổi sáng không khóa?”

“Không khóa, chỉ tại buổi chiều có một lễ.”

“Kia... Thay quần áo, đi ra ngoài ngoạn.”

Không phải cuối tuần, đại nhân muốn lên ban, đứa nhỏ muốn lên học, chân chính có tâm tình ở cảnh tuyết trung lưu lại nhân, cũng không nhiều. Nhưng thật ra này cầu a miêu, tát bát ở trên mặt tuyết tán loạn, —— động vật so với nhân càng dễ dàng hưởng thụ thiên nhiên.

Tuyết sau sơ tễ dương quang là lạnh lùng mà nắng, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà mặc áo lông, tay trong tay đi công viên phần thưởng tuyết, ngoạn tuyết. Thượng Hà Thanh sợ lạnh, lí lí ngoại ngoại khóa vài tầng, đi khởi nói mà đến, tham đầu, lui bả vai, hai cái cánh tay ra bên ngoài kiêu, lòng bàn chân một tá hoạt liên đông oai tây nữ, đỉnh giống cái chim cánh cụt, bỗ bỗ. Chung Khuynh Trà nở nụ cười nàng một đường.

Nhìn tươi sống bát bát Thượng Hà Thanh, nghĩ Thượng Hà Thanh kia đối ân ái cha mẹ, Chung Khuynh Trà nhin không được lần nữa hâm mộ.

Trước đó vài ngày, nàng về nhà vấn an mẫu thân của mình trương tú vũ. Trừ bỏ lễ mừng năm mới ăn tết, nàng bình thường sẽ không về nhà, nàng về nhà số lần, xa không có đi phụ thân mộ tiền số lần nhiều, nàng tổng giác cái gia không phải của nàng, mà là mụ mụ, nhâm xa cùng đệ đệ. Bởi vậy, đối Chung Khuynh Trà “Đột nhiên tập đánh”, trương tú vũ lập tức lộ ra “Thụ sủng nhược kinh” biểu tình, cơm trưa cũng không làm cho bảo mẫu làm, tự mình hạ trù, thẳng kêu Chung Khuynh Trà xem lần nữa lòng chua xót.

Trương tú vũ so với lưu đồ tiểu một chút, nàng không có công tác, một lòng giúp chồng dạy con, trong ngày thường sống an nhàn sung sướng, ở bảo dưỡng thượng, cũng muốn so với lưu đồ hảo một chút, ít nhất, còn không có sinh ra đầu bạc.

Ngày đó thực chuyện mỹ, không có phong, ngày thực lam, ánh mặt trời thực ấm. Ăn nghỉ cơm trưa, Chung Khuynh Trà cùng trương tú vũ ngồi ở ban công thượng, một bên phẩm bích loa xuân, một bên nói chuyện phiếm.

Nói chuyện phiếm nội dung, khi đoạn khi tục, nhiều là trương tú vũ hỏi một câu, Chung Khuynh Trà đáp một câu. Mẹ con lưỡng trong lúc đó tăng gia thủy tinh, chung quy vẫn là tồn tại.

Chung Khuynh Trà hỏi: “Mụ mụ, ta không thường tới thăm người, người trách ta sao?”

Trương tú vũ nói: “Nào có mụ mụ quái đũa nhỏ? Mấy năm nay, người đang suy nghĩ gì, so đo cái gì, mụ mụ cũng biết, chỉ cần... Người không trách ta, là tốt rồi.”

Chung Khuynh Trà rất muốn giống Thượng Hà Thanh giống nhau, không hề cố kỵ bỏ nhào vào mẫu thân trong lòng, ngực đi khóc vừa khóc, cười một cái, hoặc là tát làm nũng. Nhưng mà, quanh năm suốt tháng hình thành làm bất hòa, nhất thời nửa khắc, rất khó tiêu trừ rưng. Chính là, chỉ cần có tâm, hết thấy mạnh khỏe.

Đúng vậy, có tâm là tốt rồi.

“Khuyh trà, nghĩ muốn cái gì đâu?” Thượng Hà Thanh vươn đội mao nhưng cái bao tay móng vuốt, ở Chung Khuyh Trà trước mắt lắc lắc: “Thất thần !”

“Nghĩ đến mẹ của ta mẹ , ” Chung Khuyh Trà thu hồi suy nghĩ, mang theo nhiều điểm u buồn, nói: “Ta suy nghĩ, ta theo ta mẹ, có thể vĩnh viễn cũng vô pháp làm được người cùng mẹ người như vậy vô cùng thân thiết .”

Thượng Hà Thanh nhìn tiền phương kia một mảnh im lặng mội mội bạch, nói: “Sự ở bởi vì, đừng nghĩ nhiều lắm, từ từ sẽ đến đi.”

“Hảo, từ từ sẽ đến.”

“Hài tử đáng thương, ” vì làm cho Chung Khuyh Trà tâm tình nhanh lên hảo đứng lên, thượng bác sĩ đầu nhất oai, bĩu môi thần, cùng Chung Khuyh Trà thương lượng: “Khuyh trà, về sau, người ở ta trong lòng,ngực khóc, ở ta trong lòng,ngực cười, ở ta trong lòng,ngực làm nũng, đem ta trở thành mẹ người, được không?”

Chung Khuyh Trà đem mặt nghiêm: “Ta làm mẹ người còn không sai biệt lắm!”

“Tốt, người cho ta mẹ, ” Thượng Hà Thanh mắt to lý hàm chứa hai khỏa nhiệt lệ, thâm tình chân thành lại nãi thanh nãi tức giận hăm: “Mẹ ——! muốn ăn nãi!”

“Của ta ngày!” Chung Khuyh Trà đánh cái run run, ót thượng mạch máu thành thạch đột quả muốn nổ mạnh, tâm tình cũng là thật sự tốt lắm không ít.

Mới vừa đi nhập công viên không bao lâu, Thượng Hà Thanh liền đụng phải của nàng hàng xóm, lưu nghiên.

Lưu nghiên cầm trong tay một quyển tiếng Anh từ điển, chính nhìn trên mặt đất một mảnh lá khô ngăn người, lá khô bị tuyết trông lên hơn phân nửa cái thân mình, đồ lưu nhất đoạn ngắn cuống lá lộ ở bên ngoài. Phía sau nàng là thành chuỗi dấu chân, trước người là chưa bị thổi trôi qua tuyết trắng, nàng một người đứng cô đơn ở nơi đó, tiểu mà tiêm Bắc Phong thổi bay của nàng màu đỏ khăn quàng cổ, có nói không nên lời thương cảm, tịch liêu, cùng duy mỹ.

Thượng Hà Thanh đi lên tiền, hướng nàng chào hỏi: “Lưu nghiên, thật là tẩu xảo.”

Lưu nghiên hơi mê mang ngẩng đầu lên, vừa thấy là Thượng Hà Thanh, cũng cười chào hỏi: “Thượng lão sư, là người.” Nhìn nhìn lại Thượng Hà Thanh bên cạnh Chung Khuyh Trà, càng làm đầu thùy đi xuống, nàng là nhận thức Chung Khuyh Trà , công tác ở ngoài trường hợp gặp được công tác khi khách hàng, luôn như vậy gọi người xấu hổ.

Chung Khuyh Trà cũng là nhận thức lưu nghiên , nàng không nhiều lắm nói, cũng không nhiều lời, chính là hàm chứa cười trầm mặc.

Có chút thời điểm, trầm mặc mỉm cười, là một loại so với gì lễ phép dùng từ đều phải ấm lòng người lễ phép. Chung Khuyh Trà thái độ, làm cho lưu nghiên từng một hơi, cũng làm cho Thượng Hà Thanh cảm thấy vô cùng vừa lòng.

“Chuẩn bị thi đồ nghiên sao?” Thượng Hà Thanh chỉ chỉ lưu nghiên trong tay từ điển, hỏi.

“Àn, nghĩ muốn thử một lần.” Lưu nghiên loan hạ thất lưng, nhặt lên lá khô, đem mặt trên tuyết chấn động rớt xuống, giáp đến từ điển lý, “Ta đem công tác từ , mặc kệ có thể hay không thi đậu, hết sức thử một lần đi. Chính là, có đôi khi hội cảm thấy được mệt chết đi.”

“Như thế nào?”

Lưu nghiên nhìn lên một chút nhánh cây, trên nhánh cây lá cây sớm cỗi hết, tuyết thành chúng nó tạm thời quần áo, quá không được lâu, chờ tuyết hóa rụng lúc sau, chúng nó vẫn như cũ hội thân thể trần truồng ở không trung đuổi thân. Nàng nói: “Người xem, ta trải qua cái loại này công tác, đã có điểm đen, không phải ta nghĩ tằm, có thể rửa đi .”

Thượng Hà Thanh thẳng chân đi phía trước đi từng bước, lại lui về đến, như vậy lặp lại hai lần, nói: “Lưu nghiên, người còn nhỏ, ở có một số việc thượng luận quần trong lòng, thực bình thường. Rất nhiều sự, rất nhiều đạo lý, là theo tuổi tăng trưởng mới có thể nghĩ muốn khai . Nhân đời này, có thể sống hèn mọn,

nhưng ngàn vạn lần không cần tự ti, có thể sống mỗi một, nhưng ngàn vạn lần không cần tự oán. Người chỉ phải nhớ kỹ những lời này là tốt rồi.”

“Ân.”

“Học tập mệt mỏi, giống như bây giờ đi ra đi một chút, rất tốt, làm phiên dịch kết hợp mới có hiệu suất.” Thượng Hà Thanh cổ vũ nói: “Còn có một nguyệt liên cuộc thi, cố lên a!”

“Hội, thượng lão sư...” Lưu Nghiên muốn nói lại thôi, một hồi lâu mà, mới cực khinh mà rơi địa có tiếng nói hai chữ: “Cám ơn.”

“Không khách khí.”

Cùng Lưu Nghiên nói lời từ biệt sau, Chung Khuynh Trà kéo Thượng Hà Thanh cánh tay, nói: “Lạc đường tiểu đệ con, bị người này đầu thức đồ lão Mã chiếu sáng phương hướng, cái gì cảm giác?”

“Cảm giác... Nói như thế nào đâu, đỉnh không tồi đi.” Không trung tràn ngập lạnh lẽo lại nhẹ nhàng vui vẻ tươi mát, Thượng Hà Thanh thật sâu hút nhất mầm to.

Chung Khuynh Trà chưa mà nói: “Cái cô bé kia, sẽ không thích thượng người đi?”

“Nôn ——!” Thượng Hà Thanh lẳng đầu lẳng não chĩa chĩa mặt mình, khờ thanh khờ ngữ nói: “Người xem xem ta này tương so với Tây Thi còn muốn xinh đẹp mặt cười, thích thượng ta là cỡ nào bình thường a!”

Lấy loại vẻ mặt này có thể nói ra lời như thế tới, xá Thượng Hà Thanh này ai? Chung Khuynh Trà lấy tay làm đao, lược ở bản thân trên cổ: “Trời ơi! Ta thật muốn mặt bột tự sát!”

“Chuẩn tẩu!” Thượng bác sĩ đáp rất là đúng lúc, phạm khởi bản đến, nâng cho tới bây giờ lạc không dưới nói.

“Tới địa ngục đi!”

Đi đến tuyết địa trung ương, thượng bác sĩ thi hứng quá: “Xem này trắng noãn tuyết a, cỡ nào giống lông ngỗng! Nga nga nga, khúc hạc hướng ngày ca, bạch mao di động nước biếc, hồng chưởng bát thanh ba!”

Chung Khuynh Trà không thể nhịn được nữa đả kích nàng: “Người có thể bối điểm thành thực thơ không thể? Ba tuổi tiểu hài tử đều đã bối gì đó, người cũng không biết xấu hổ lấy ra nữa khoe khoang.”

“Thiếu chuyện ít điều tên, người biết cái gì? Bài thơ này chính là thành thực không thể tái thành thực.”

“Thỉnh ngài chỉ giáo.”

“Từ với người cùng một chỗ lúc sau, ta liền phát hiện cổ nhân tư tưởng kỳ thật là có điều, so sánh màu cũng có điều, so sánh mỡ ra, ” Thượng Hà Thanh đem ngón tay na đến khoe miệng thượng, cong cong, động tác là nhất phái khờ dại ngây thơ, “Đã nói ta mới vừa bối kia thủ lạc tân vương bảy tuổi khi viết vịnh nga đi, mở đầu một câu chính là —— nga nga nga, khúc hạc hướng ngày ca. Nga, thiên nga, nữ nhân không phải là cao quý chính là thiên nga thôi, nữ nhân vừa đến H thời điểm, không phải là khúc hạc, hướng về ngày, rên rỉ giống như ca hát thôi. Màu xanh biếc sàng đan có khi là đi, thân mình, không phải là bạch sao, bạch mao di động nước biếc, hai người vừa động, rõ ràng chính là ở sàng đan thượng bơi sao, hình tượng a! Bàn tay, không phải là hồng thôi, động tình về sau chảy ra, không phải là thanh ba thôi, hồng chưởng bát thanh ba... Khanh khách lạc, người ta mới bảy tám tuổi có thể hiểu được tình hình, còn chỉ thơ ca ngời, người đoán hẳn nhiều lắm trưởng thành sớm?”

Chung Khuynh Trà miệng thỉnh linh rút rút gân, một chút sai lệch, “Người còn có thể càng lưu manh một chút sao? May mắn người không phải tiểu học lão sư, nếu không, ta thực thay này đứa nhỏ cha mẹ khó xử!”

“Hừ, không tình thú! Khuynh trà, cho ta chụp tương chiếu, ” Thượng Hà Thanh đứng ở cổ tùng dưới, cố gắng ưỡn ngực, bày ra một cái mình cảm giác thực khêu gợi tư thế.

“Đừng đỉnh, người khổ đặc tượng cái cầu, nhất đỉnh càng giống cầu!” Chung Khuynh Trà đề xuống mau cánh cửa, cười to nói: “Chân tướng cầu, quả thực chính là cái cầu!”

“Đừng cần nhẫn, nhũ vốn chính là cái cầu! Một cái tây bán cầu, một cái đông bán cầu, hợp cùng nơi, địa cầu!” Thượng Hà Thanh thối thối địa, tuyết địa bị nâng thối đặc hất xì hất xì vang, nghe quá thần khí.

Thượng Hà Thanh tùy tiện trong lời nói, khắp bị đi ngang qua một vị thất chùng mười tuổi lão gia tử không cẩn thận nghe xong vừa vặn, lão gia tử mại đi nhanh tử hướng phía trước đi, thuận tiện lắc đầu, làm như ở thán thối đời ngày sau.

Thượng Hà Thanh đưa lưng về phía lão gia tử, nhìn không tới hần, Chung Khuynh Trà đối diện, liếc mắt một cái có thể nhìn đến, thấy thế, nàng tốt hơn cười to, cười thiếu chút nữa đau sốc hông: “Hà Thanh, thực sự của người!”

“Quá khen quá khen, ai chưa ăn quá con mẹ nó nhũ a! Nhũ chính là cái cầu, người hỏi đầu trên đầu con rận, rõ ràng chuyện, không cần ta nói, mọi người đều biết.” Thượng bác sĩ nếu nhìn không tới lão gia tử, cũng liền không có cố kỵ, một mặt mặt không đỏ tâm không khiêu trình bày sự thật.

Lão gia tử cai đầu dài lay động lợi hại hơn, đi phía trước mại bước chân cũng càng lớn —— hần còn muốn sống lâu hai năm.

Chung Khuynh Trà cười đứng không được chân, đơn giản ngồi xổm xuống, bả vai đầu run lên run lên muốn làm động kinh.

Thượng Hà Thanh tự nhận lời của mình thực không có gì hay cười, nàng không quá lý giải vì cái gì Chung Khuynh Trà cười như vậy không quen nữ. Nàng xem xa xa đang ở quả cầu tuyết, hai cái tứ ngũ tuổi Tiểu cô nương, tự đáy lòng phát ra một câu cảm thán: “Xem kia đối tiểu tình nhân, a! Đội ngũ của chúng ta hướng thái dương!”

Chung Khuynh Trà đứng lên, theo Thượng Hà Thanh ánh mắt cũng nhìn thấy kia lưỡng tiểu cô nương, cái này nàng không cười, chính là, không cười cười, tựa hồ tổng giác ít điểm cái gì, vì thế, nàng liều mạng, bài trừ cái chỉ tốt ở bề ngoài cười, nói: “Thân mến, người ta mới tứ ngũ tuổi! Tứ ngũ tuổi! Không phải tứ năm mười tuổi lão phụ lão thê, còn không đến gia nhập chúng ta đội ngũ thời điểm.”

“Người không hiểu, đồng tính yêu nhau thứ này, từ nhỏ bồi dưỡng mới có tiền đồ,” Thượng Hà Thanh chớp mũi hướng lên trên nhất đỉnh: “Ta xem, các nàng thực có hi vọng, cỡ nào xinh đẹp một đôi tiểu bích nhân nha!”

Lưỡng đứa nhỏ đều khỏa so với Thượng Hà Thanh còn viên, làm sao xinh đẹp? Chung Khuynh Trà bắt tay nhất quán: “Ta thật sự không lời nào để nói.”

“Không lời nào để nói, liền theo ta thảo luận một chút học thuật vấn đề đi.”

“Cái dạng gì học thuật vấn đề?” Chung Khuynh Trà sợ Thượng Hà Thanh cùng nàng thảo luận này nghệ thuật gia có mấy người tình phụ cái kia văn học gia có mấy người tư sinh tử, trong lòng khua chiêng gõ trống.

“Người không cần cảm thấy sợ hãi, chúng ta sắp sửa thảo luận, là một khá lớn chúng hóa vấn đề,” thượng bác sĩ ngưỡng mộ trời xanh, đem ngũ quan lập xả so với toà án nhân dân còn nghiêm túc: “Xem thủy hử tây du tam quốc hồng lâu thời điểm, ta ngay tại nghĩ muốn như vậy một vấn đề, làm Tôn Ngộ Không yêu thượng Gia Cát Lượng, làm cổ bảo ngọc yêu thượng sa hòa thượng, làm Tào Tháo yêu thượng tổng giang, làm lưu huyền đức yêu thượng Đường Tam giáo, làm lỗ trí yêu thượng ngư ma vương, làm vương hi phượng yêu thượng tôn thượng hương, làm Lâm Đại Ngọc yêu thượng tôn Nhị nương, người nói, thế giới này hội biến thành cái dạng gì?”

Chung Khuynh Trà trả lời không ra, rõ ràng trào đem tuyết chụp đến Thượng Hà Thanh nào qua thượng: “Người quả thực chính là nhất thai hội tự hỏi mấy trộn bê-tông!”

“Nôn, nói như vậy, rất khách khí, rất khách khí.” Thượng bác sĩ cùng mới vừa tắm rửa xong tiểu kính ba đường như run rẩy run rẩy đầu, bông tuyết bị nàng run rẩy chung quanh tiên, trên mặt má lúm đồng tiền còn đi theo nhảy dựng nhảy dựng, đặc biệt giống cái bướng bình quý, “A! Bắc Kinh Kim Sơn thượng quang mang chiếu tứ phương, Thượng Hà Thanh tư tưởng cho ăn Chung Khuynh Trà lớn dần! Khuynh trà, theo ta cùng một chỗ, cuộc sống sau này, ngài liền kinh được rồi!”

71. Chương 71

Mùa đông, gió lạnh lạnh thấu xương, tàn chi phiêu duệ. Mặc dù là ánh mặt trời chiếu khắp, vạn vật cũng tổng hội lơ dang để lộ ra tinh điểm hiu quạnh.

Tại đây loại nước đóng thành băng mùa, rất nhiều động vật ngủ đông đi, thái dương công công cũng thường thường thâu cái lại, tránh ở bụi áp áp tầng mây phía sau ngủ ngon. Ngẫu nhiên , nó cũng hội lộ cái mặt, trả lại cho không trung một mảnh sự yên lặng lam, phùng đến lúc này, vào đông hạ này đơn điệu nhan sắc, đột nhiên sẽ trở nên mạn diệu thanh nhã đứng lên, cấu thành một bức thiên nhiên mà giản lược tranh thủy mặc.

Mặc vì màu lạnh, diệu thành tro. Nùng mặc điểm sơn, chìm hàm đoan nghiêm; đậm mặc câu thủy, tú dật tao nhã; khô mặc miêu thạch, loang lổ cứng cáp; nhuận mặc cái lông vũ, mông lung tuần thích. Tiều, thủy mặc chi đông, cũng là rất đẹp .

Nhưng là, có đôi khi, mùa đông cũng là rất không xinh đẹp, bởi vì tại đây cái mùa, một cái không cẩn thận, liền đỉnh dễ dàng cùng cảm mạo kết lương duyên.

Chung Khuynh Trà bị cảm, cái mũi kín gió, thân mình rét run, đầu nặng nề , quái chịu khổ sở. Nàng cảm mạo rất là thời điểm, thứ bảy, không cần đi làm, cũng không cần xin phép, có thể ở nhà an tâm đáng người bệnh.

Thượng Hà Thanh rốt cục có cơ hội làm nhất làm chuyên môn hầu hạ nhân lão mục tử , nàng cảm nhiệt kế cấp Chung Khuynh Trà trắc trắc, 37. 6°C, đốt không lợi hại, không cần phải chích truyền dịch, uống thuốc hẳn là có thể đình qua đi.

Thượng Hà Thanh xuất ra được đến, thật chén nước ấm, một bên uy Chung Khuynh Trà uống thuốc, một bên cần nhàn: “Người bị cảm, chỉ do xúng đáng, lạnh như thế ngày, sẽ mặc như vậy điểm đồ vật này nọ, cũng không biết người yêu cái gì mỹ. Người đều cũng có chúa con gái , còn muốn hát hoa ngất cỏ có thể nào? Cái này khó chịu đi? Nên!”

Chung Khuynh Trà thì thầm cái mũi, làm nũng: “Nữ vi duyệt mình giả dung, ta là mặc cho người xem thôi.”

“Trời giá rét địa đông lạnh , người mặc dù cho xem, chỉ cần khó giữ được ôn, ta cũng không hiếm lạ xem, ” nhìn Chung Khuynh Trà đem được ăn hết, Thượng Hà Thanh đem cái chén buông, ninh ba lông mi, nói: “Trong phòng có hệ thống sưởi hơi, bên ngoài chính là lãnh, lạnh lòng nóng lên , dễ dàng nhất cảm mạo, lớn như vậy người, ngay cả điểm ấy thường thức cũng không biết? Người chê cười ta cả ngày khỏa đắc tượng cái cầu, trông nom hẳn cầu không cầu đâu, dù sao ta không cảm mạo, người thật không khỏa giống cái cầu, cả ngày trang điểm xinh đẹp , nhưng thật ra bị cảm, tìm tội chịu! Về sau, ta cho người mặc cái gì, người phải mặc cái gì, có nghe hay không?”

Chung Khuynh Trà dễ gọi ứng phó: “Nghe được, người làm cho ta mặc cái gì, ta sẽ mặc cái gì, mặc thành gấu mèo cũng không có thể phát biểu ý kiến.”

“Lúc này mới giống nói.” Thượng Hà Thanh lại rót một chén nước, đưa đến Chung Khuynh Trà bên miệng, nói: “Người tái uống chén thủy, uống nhiều thủy, tốt mau.”

“Không nghĩ uống, muốn ngủ giấc.”

“Uống ngay ngủ tiếp, nghe lời.”

“Ân, ” Chung Khuynh Trà đem nước uống hạ, cút giường trung ương, nói: “Hà Thanh, người ngủ cùng ta.”

“Hảo, ” Thượng Hà Thanh đá rơi xuống miên tha, ôm lấy Chung Khuynh Trà, nói: “Ngủ đi, ta cùng người.”

Không bao lâu, Chung Khuynh Trà ngủ say, Thượng Hà Thanh hôn nhẹ môi của nàng, lưu xuống giường. Mau 10 điểm, chờ Chung Khuynh Trà tỉnh, cũng đi ra nên ăn cơm trưa lúc, cơm trưa ăn cái gì? Đây rất là cái vấn đề.

Chung Khuynh Trà không sinh bệnh thời điểm, cho tới bây giờ đều là nàng nấu cơm, hiện tại nàng sinh bệnh, cũng không thể tái làm cho người ta gia nấu cơm. Thượng Hà Thanh đi vào phòng bếp, hệ thượng tạp dề, lần đầu tiên, nàng nghĩ muốn nhận thức còn thật sự thật sự vì Chung Khuynh Trà làm bữa cơm.

Làm cái gì hảo đâu? Phúc tạp sẽ không làm, vậy làm điểm đơn giản đi —— phiên gia sao dẫn, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Xuất ra cà chua, xuất ra trứng chim, thượng bác sĩ chà xát chà xát thủ, bắt đầu rồi của nàng tổ thái nghiệp lớn.

Thiết hảo cà chua, hướng trong nồi rót du, trước đem đánh tốt trứng chim bỏ vào, quá trong chốc lát, càng làm cà chua thả đi vào, thượng bác sĩ cong cong mặt, có phải hay không hẳn là thêm giờ thủy? Thêm giờ đi! Vì thế, hơn phân nửa chén nước lại bỏ thêm đi vào. Cứ như vậy, cà chua sao trứng chim thành cà chua trứng chim thang. Đối này, thượng bác sĩ tỏ vẻ rất bất mãn ý, nàng xem kia nhất oa trừ đô đô hồng thủy, quả thực không hài lòng đến ngũ khiêu khói bay.

Không hài lòng, vậy một lần nữa đến. Lúc này nàng nhớ kỹ giáo huấn, không hề thêm nhiều như vậy thủy, chính là, càng làm trứng chim phóng hơn, ba cái cà chua, sáu cái trứng chim, vừa ra oa, cà chua không có ảnh, náo nhiệt hỏa tất cả đều là dẫn, đây không phải là phiên gia sao dẫn, đây là dẫn sao phiên gia. Đối này, thượng bác sĩ vẫn như cũ tỏ vẻ rất bất mãn ý.

Còn không hài lòng, tiếp tục một lần nữa đến, đáng tiếc, cà chua không có, đặc xuống lầu tái mua. Thượng bác sĩ cấp hỏa hỏa đi chợ, vừa vội hỏa hỏa chạy trở về. Ma đao không làm đồn củi công, trải qua hai lần thất bại về sau, Thượng Hà Thanh dài quá tâm mất, nàng đi trước trên mạng nhìn nhìn thực đơn, tái nghiêm túc hồi tưởng một chút Chung Khuynh Trà nấu cơm khi bước(đi), cảm giác định liệu trước, mới đem cà chua gọt rửa, nhất thiết, hít sâu ba mươi giây, thề lần này nhất định phải thành công.

Đem ba cái trứng chim đánh quân, phóng điểm muối, du nhiệt lúc sau, nhập oa, đồ ăn cái xéng rất nhanh nhất giảo, lục thất phân thực thời điểm, ra oa. Tái hướng trong nồi thật điểm du, đem thiết tốt cà chua bỏ vào, sao, phóng muối, thêm một chút đường, đem trứng chim rót vào đi, tiểu hỏa trở mình sao, lại thêm điểm kê tinh cùng hành thái, tắt lửa, xong.

Đây là Thượng Hà Thanh làm ra phần thứ nhất làm cho nàng cảm thấy được vừa lòng đồ ăn, ném thử, có điểm hàm, muối phóng hơn, bất quá, còn có thể nhập khẩu, quái khá tốt! Đối này, thượng bác sĩ tỏ vẻ thập phần vừa lòng, nàng cho mình tìm lấy cớ, lần đầu tiên nấu cơm liền cùng lần đầu tiên trên giường giống nhau, cần ở thăm dò trung sở soạn, ngàn vạn lần đừng hy vọng một chút liên H, có thể ăn liền rất tốt!

Thượng bác sĩ là thực am hiểu suy một ra ba, làm xong phiên gia sao dẫn, nàng một tiếng trống làm tỉnh thần hăng hái thêm thế nếu như hổ, tiếp theo lại làm dây mướp sao dẫn, hoàng qua sao dẫn, thanh tiêu sao dẫn, mộc nhĩ sao dẫn, cùng tây hồ sao dẫn. Hai mấy giờ, làm sáu cái đồ ăn, sáu cái đồ ăn lý toàn bộ có dẫn, tại trừ phòng ném dây trứng chim xác, Chung Khuynh Trà mua tới kia tương trứng chim, một chút không dư thừa đều bị nàng dùng xong rồi.

“Tỉnh? Người thực hồi tỉnh, ta mới vừa làm tốt cơm, vừa định gọi người rời giường đâu!” Thượng Hà Thanh đứng ở phòng ngủ cửa, đối với mới vừa mở mắt ra Chung Khuynh Trà nói.

“Người làm tốt cơm? Không phải từ bên ngoài mua tới?” Chung Khuynh Trà thân cái lại thất lưng, ra một thân hân, thân thể một chút nhẹ nhàng không ít.

“Coi khinh nhân!” Thượng Hà Thanh lấy quá miên áo ngủ đến phi đến trên người nàng, “Đi, đi ném thử, chút ta làm đồ ăn thế nào, ta cảm thấy được rất tốt, người khẳng định cũng sẽ cảm thấy được khá tốt.”

“Hảo, ta đi ném thử, chút.” Chung Khuynh Trà nóng lòng muốn thử.

Đi đến nhà ăn, Chung Khuynh Trà cảm giác đầu tiên chính là, nàng thấy được vàng! Kia một bàn tử mỡ bò du dẫn a, quả thực so với vàng còn lượng!

Chung Khuynh Trà ngồi xuống, đem mỗi đạo đồ ăn đều thưởng thưởng —— hàm có thể đem người chết hàm sống, đậm đậm có thể đem người sống đậm tử, nói thật, hương vị thực không được tốt lắm. Chính là, nàng lại cảm thấy được, đây là nàng từ lúc chào đời tới nay nếm qua đẹp nhất vị đồ ăn.

Nàng kéo qua Thượng Hà Thanh thủ, cẩn thận nhẹ vỗ về ngón áp út thượng bị du tiên khởi nước tiểu phao, hỏi: “Rất đau đi?”

“Không đau, ” Thượng Hà Thanh không thêm để ý chút nào nói: “Ta ngoạn khắc dấu bị khắc đao cắt qua thủ thời điểm, so với này đau hơn.”

Chung Khuynh Trà cúi đầu hôn nhẹ cái kia tiểu phao, lại cầm lấy chiếc đĩa, tái ăn một hơi đồ ăn, giống phẩm rượu giống nhau chậm rãi phẩm , một hồi lâu mà, mới nói: “Hà Thanh, cảm ơn.”

“Nói cái gì cảm ơn? Thật đáng ghét!” Thượng Hà Thanh xoa bóp cái lỗ tai, trên mặt lộ vẻ một ngàn cá biệt nữ: “Người một nhà không nói hai nhà nói, người cho ta nấu cơm là hẳn là , ta cho người nấu cơm cũng là hẳn là , làm cho khách khí như vậy gì chứ? Về sau không cần nói sau cảm tạ, có nghe hay không?”

“Hảo, kia ta đối với người không khách khí !” Nói xong, Chung Khuynh Trà bày ra một bộ không khách khí bộ dáng: “Lời nói thật nói, Hà Thanh, người xem người làm đồ ăn, phải bộ dáng không bộ dáng, phải hương vị không hương vị, có thể so với bất chúc bữa, thật sự là thất bại! Về sau nhiều hơn luyện tập đi!”

“Nôn! Chung Khuynh Trà! Không có việc gì không chỉ nói lời nói thật được không! Thật sự là chán ghét!” Người ta thực không khách khí , thượng bác sĩ ngược lại càng không được tự nhiên —— từ một ngàn cái mạnh thêm một vạn cái, không được tự nhiên!

“Người xem người xem, ta khách khí người sinh khí, ta không khách khí người còn sinh khí, thân mến, ta thật không biết nên lấy cái gì mới có thể cứu vớt người.”

“Sát ngôn quan sắc!” Thượng Hà Thanh mí mắt nhất chọn, con mắt trừng: “Đồng chí, sát ngôn quan sắc hiểu hay không? Nô tài đối chủ tử đều đắc sát ngôn quan sắc, người nghĩ muốn cứu vớt ta, phải học được sát ngôn quan sắc —— nên chuyện ma quỷ thời điểm ngàn vạn lần không chỉ nói tiếng người!”

Chung Khuynh Trà trịnh trọng gật gật đầu: “Yên tâm đi thân mến, sát ngôn quan sắc ta đồng thực, ta lần đầu tiên đồng sát ngôn quan sắc thời điểm, lục bảy tuổi tương bách chi còn phải là cái xử nữ!”

“Nôn ——! Người sớm như vậy thực, ta thực cảm động, cảm động cùng...” Đối mặt Chung Khuynh Trà đột nhiên phát ra ra nhi đồng không nên nghe trong lời nói, thượng bác sĩ muốn dùng một cái hình dung từ để hình dung nàng có bao nhiêu sao cảm động, nề hà suy nghĩ nửa ngày, nghĩ không ra cái gì thích hợp từ ngữ, đành phải đánh cái ngôn che lấp qua đi: “Cảm động cùng cái gì đường như!”

“Khách khí như vậy, thật sự là chán ghét!” Chung Khuynh Trà học Thượng Hà Thanh điệu “Chán ghét” một hồi, tiếp theo, nàng lại giáp nhất đại chiếc đĩa dẫn, nuốt đến miệng liên tục nhắm nuốt, đại tán: “Thật không lại, Hà Thanh, lần đầu tiên có thể làm ra mùi vị kia, có của người! Cừ thật, lớn cực kỳ!”

“Quá khen, quá khen.” Bị người khen ngợi , thượng bác sĩ mỹ lên trời, đứng ở đám mây khinh phiêu phiêu , thật sự là mỹ!

“Không cần khiêm tốn, ta mới vừa nói rất đúng chuyện ma quỷ!” Chung Khuynh Trà cầm lấy cái chén, đem thủy một hơi uống cạn: “Má ơi! Hàm tử ta !”

Thượng Hà Thanh da mặt thượng lập tức thiếp một tầng đáy nổi bụi.

Buổi chiều 4 điểm, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh cùng đi siêu thị, trong nhà đồ ăn cùng dẫn đều bị Thượng Hà Thanh đập hư xong rồi, dù sao cũng phải tái đi mua một ít. Chung Khuynh Trà còn đang ở cảm mạo trung, Thượng Hà Thanh buộc nàng mặc vào giữ ấm nội y, hậu áo lông cùng áo lông lúc sau, mới bằng lòng làm cho nàng đi theo xuất môn.

Kháp phòng cuối tuần, hai ngày nữa chính là nguyên đán, siêu dậm nhân cũng liền đặc biệt nhiều.

Thượng Hà Thanh phụ giúp mua sắm xe, nói: “Đi trước trên lầu mua điểm vật dụng hàng ngày, xuống lầu nữa đến mua thức ăn đi.”

“Ân, giấy vệ sinh mau dùng xong rồi, đắc mua điểm, còn có băng vệ sinh, khăn ướt, trầu chỉ, đều đắc mua.” Chung Khuynh Trà lắc lắc Thượng Hà Thanh cánh tay, nũng nịu yếu ớt nói: “Hà Thanh, ta bị cảm, ở trên giường không thể cùng người chơi, đêm nay chúng ta làm cái gì?”

“Không thể ngoạn, vậy ôn lại lão điện ảnh đi, ” Thượng Hà Thanh ra một cái lựa chọn đề: “ Ru-an-đa khách sạn cùng một đêm phong lưu , người muốn nhìn người nào?”

Chung Khuynh Trà oai đầu làm lựa chọn: “ Ru-an-đa khách sạn quá nặng nề, vẫn là xem nhẹ từng điểm một đêm phong lưu đi, này cuộn phim ta chỉ ở trên trung học thời điểm xem qua một lần, nên ôn lại một chút .”

“Ai, ” Thượng Hà Thanh tiếc nuối hu khẩu khí, nói: “Đêm nay không thể một đêm phong lưu, vậy nhìn xem một đêm phong lưu đi, đợi lát nữa mà nhắc nhở ta mua điểm đồ ăn vặt, chúng ta xem điện ảnh thời điểm ăn. Khuynh trà, người có cái gì phá lệ thích sao kim không có?”

“Mới trước đây ưa áo đại lệ hách bản, người sao?”

“Ta thích trác dừng lâm, nói đến hách bản, ta cảm thấy được ta so với nàng cường không ít.” Thượng bác sĩ trước sau như một tự kỷ.

“Người so với hách bản cường không ít?” Chung Khuynh Trà rất là khiếp sợ: “Cường ở nơi nào? Người khả ngàn lần không muốn nói cho ta, người so với nàng cường ở người sẽ nói tiếng Trung Quốc, nàng sẽ không.”

“Kia chỗ nào có thể nha! Nữ nhân thôi, nếu so với, nhất so với dung mạo, nhị so với dáng người, ta cùng hách bản lớn lên cân sức ngang tài, bất phân thắng phụ, dung mạo đánh cái ngang tay. Về phần dáng người...” Thượng bác sĩ dĩnh uồn ngực, không ai bì nổi nói: “Hừ! Cửa ta nhũ so với cửa nàng đại! Ta thắng, nàng bại!”

...

Hai người mới vừa mua xong rồi vật dụng hàng ngày cùng đồ ăn vặt, ngay tại thang máy góc chỗ đứng phải đồng dạng đến mua sắm Lộ Lộ cùng Lăng Gia.

“Ha lâu! Bác sĩ!” Lộ Lộ liệt miệng rộng chào hỏi: “Đã lâu không gặp, mỗi ngày tưởng niệm, gần đây được?”

“Vốn rất tốt, khả thành linh bính kiến hắc bạch vô thường, còn có điểm không ổn rồi!” Lộ Lộ một thân bạch, áo trắng bạch khổ bạch hài, Lăng Gia một thân hắc, hắc y hắc khổ hắc hài, rõ ràng là tiểu sinh sinh hắc bạch tình lữ xứng cách ăn mặc, nhưng nhìn đến Thượng Hà Thanh trong mắt, tựa thành mười đại âm suất trung hung thần ác sát vô thường Nhị gia .

Lăng Gia tà suy nghĩ xem xét xem xét Thượng Hà Thanh, vui đùa nói: “Lộ Lộ, đợi lát nữa mà chúng ta mua lương dài mũ, người mũ thượng viết ‘ người cũng tới ’, ta mũ thượng viết ‘ đang ở tróc người ’, làm cho bác sĩ không ổn tới cực điểm, cũng tốt tuyệt chỗ phùng sinh.”

“Mua mũ rất lao lực, vạn nhất chọn hoa mắt, mua đỉnh nón xanh (cắm sừng!), sẽ không phong nhã .” Chung Khuynh Trà lấy ra ký tên bút, khoa tay múa chân khoa tay múa chân: “Ta trực tiếp ở hai người các người trên trán viết nhất viết quên đi, có điều,so sánh bớt việc, nói sau, các người đi chỗ nào, chỗ nào phải lập nguy hiểm cảnh báo, còn mang cái gì mũ.”

Mấy người trêu ghẹo một phen, theo sau, Chung Khuynh Trà hỏi Lăng Gia: “Hai ngày nữa nguyên đán, nguyên đán lúc sau là tết âm lịch, hai người các người như thế nào quá?”

Lăng Gia cười tủm tỉm nói: “Đại đêm 30 cùng lần đầu đều tự ở đều tự trong nhà quá, chờ sơ nhị ta phải đi Lộ Lộ trong nhà quá. Chúng ta so với không được các người, các người cha mẹ đều ở một cái thành thị, muốn gặp mặt cũng phương tiện, ta cùng Lộ Lộ không được, phùng đến ngày tết, phải qua lại chạy.”

“Lộ Lộ, ” Thượng Hà Thanh đá đá Lộ Lộ gót chân, có điểm khó hiểu hỏi: “Người cùng Lăng Gia quan hệ cha mẹ người đều tiếp nhận rồi, như thế nào không lo lắng đem bọn họ tiếp nhận đến, theo các người ngụ cùng chỗ nha?”

“Xa xứ phải có dễ dàng như vậy, sẽ không có lá rụng về cội này vừa nói . Cha mẹ tuổi đều lớn, tại kia khối thổ địa ăn nằm với cả đời, luyến tiếc rời đi gia.” Lộ Lộ hướng Lăng Gia nháy mắt mấy cái, nói: “Chỉ có thể vất vả tiểu bối rồi!”

Lăng Gia xoa bóp Lộ Lộ tóc, ha hả cười, nói: “Làm sao vất vả ? Tuyệt không vất vả.” Tùy theo, nàng lại hỏi Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh: “Hai người các ngươi chuyện, trong nhà đều còn không biết đi?”

Chung Khuynh Trà gật đầu nói: “Không biết, không dám nói.”

“Có thể không nói liền không chỉ nói đi, ” Lộ Lộ cũng không cao trong thanh âm mang theo năm tháng lắng đọng lại: “Cha mẹ mở lại mình, một khi đụng tới chúng ta loại tình huống này, cho dù hấn nhóm đồng ý , tiếp nhận rồi, trong lòng nhiều ít cũng sẽ có điểm không trôi chảy. Có thể man liên man, có thể lừa dối liên lừa dối đi.”

Thượng Hà Thanh hùng tráng nói: “Hai chúng ta chính là nghĩ như vậy , thiếp đại đường nhân, bán đại quả niệm áo khoác ngoài, có thể lừa dối liên lừa dối, không thể lừa dối, liền sáng tạo điều kiện đi lừa dối.”

Thượng Hà Thanh bộ dáng cùng lời lẽ hùng hồn đem tất cả đều chọc cười . Lát nữa mà, Chung Khuynh Trà hỏi: “Lộ Lộ, Lăng Gia, các ngươi cùng một chỗ vài năm ?”

Lộ Lộ vươn ba ngón tay đầu: “Mau ba năm , như thế nào?”

Chung Khuynh Trà trầm tĩnh cười, nói: “Ba năm nếu như một ngày, cảm tình như lúc ban đầu, thật không sai.”

Lăng Gia xem liếc mắt một cái Thượng Hà Thanh, cười nói: “Chỉ phải hiểu được quý trọng, các ngươi cũng sẽ , Hà Thanh, có phải hay không?”

“Đương nhiên, ” thượng bác sĩ đỉnh khởi sống lưng đến bề ngễ mọi người, lại vỗ vỗ Chung Khuynh Trà mặt, mang theo ngạo mạn thần khí, nói: “Không phải là cùng người nào đó cùng nhau lẫn lộn thôi, ba tiền du lưỡng tiền dăm chua chuyện, Aha! Dễ dàng cực kỳ!”

Đúng vậy, rất nhiều sự tình nguyên bản thực dễ dàng, chính là, chúng ta thường thường bởi vì địa đi bắt bộn nó nghĩ muốn quá mức phức tạp, quá mức gian nan .

Chung Khuynh Trà nở nụ cười, Lộ Lộ cùng Lăng Gia nhìn nhau, cũng cười .

72. Chương 72

Rất nhanh , nguyên đán tới rồi, một tháng số 1 cùng ngày, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đều tự trở về nhà, đều tự cùng phụ mẫu của chính mình qua cả ngày.

Nguyên đán qua đi không bao lâu, năm cũ đi ra , năm cũ ngày đó, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đều chưa có về nhà, hai người không có cách nào khác cùng một chỗ quá lớn năm, như vậy, liền cùng nhau quá hết năm cũ đi.

Chung Khuynh Trà bao bánh chẻo, Thượng Hà Thanh liền ngày mồng tám tháng chạp tối ăn một cái bụng mà viên. Chung Khuynh Trà vỗ Thượng Hà Thanh tròn vo tiểu cái bụng, vui cười nói: “Ngươi xem, chúng ta đứa nhỏ năm nguyệt lớn!”

“Năm nguyệt đại nữ búp bê, nên khởi cái danh , ” Thượng Hà Thanh sờ sờ bản thân viên bụng mà: “Nôn, đã kêu nàng Thần Chung Quỷ đi!”

Chung Khuynh Trà không nói gì.

Năm cũ nhất quá, tết âm lịch liền theo sát mà đuổi tới.

Đại đêm 30 giữa trưa, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh thâm tình hôn dừng, sau đó, các quay về các gia, các tìm các mẹ.

Giao thừa luôn náo nhiệt , truyện cười thanh cùng với pháo thanh, thanh thanh hoà thuận vui vẻ.

Một đêm này, Thượng Hà Thanh cùng Chung Khuynh Trà đối với giàu to rồi một đêm tin ngắn, các nàng cùng tồn tại một cái thành thị, ly cũng không xa, nhưng ở này cùng người nhà đoàn tụ ngày hội lý, các nàng đều đối lẫn nhau dâng lên một loại trước nay chưa có tưởng niệm.

Tưởng niệm người kia thật là tốt, tưởng niệm người kia cười, tưởng niệm tại đây một năm trung, cùng người kia cùng một chỗ khi nhiều điểm tích tích. Tưởng niệm cùng bánh sủi cảo cùng nhau vào oa, nhận nước sôi lễ rửa tội, thượng bàn sau, thành trở về chỗ cũ vô cùng mỹ thực.

Cùng cha mẹ xem pháo hoa thời điểm, Thượng Hà Thanh ưng thuận nguyện vọng: nguyện cha mẹ thân thể an khang, nguyện khuynh trà công tác thuận lợi, nguyện mình và khuynh trà, cùng đức đồng tâm hạnh phúc dài.

Buổi tối 12 điểm, làm nhâm xa một chút nhiên pháo hoa thời điểm, Chung Khuynh Trà có lẽ hạ nguyện vọng: nguyện người nhà khoẻ mạnh sự hòa thuận, nguyện vợ cả đời bình an.

Pháo hoa nhiều điểm, tịnh lệ loá mắt. Hồng , tử , lục , tất cả đều là pháo hoa nhóm cười mở mắt, nổ rộ khi, chúng nó kể ra ngắn ngủi vĩnh hằng, trôi đi sau, chúng nó điêu khắc hạ nháy mắt vĩnh viễn. Không hỏi sinh mệnh dài ngắn, chỉ cầu phần khích khoanh khắc, này đó là pháo hoa thế giới, cùng nó tồn tại ý nghĩa.

Tháng giêng mười lăm, tiết nguyên tiêu, Chung Khuynh Trà hòa Thượng Hà Thanh cùng đi kim điểm, mua hai quả kiêu dáng giống nhau bạch kim nhẫn kim cương, làm đem nhẫn mang đến đối phương ngón áp út thượng thời điểm, hai người trong lòng đều nặng trĩu mãn đương đương lại vui rạo rục .

Ở hữu tình nhân trong mắt, nhẫn, không chỉ có là một loại trang sức, nó là yêu chuyện tín vật, đại biểu cho cả đời hứa hẹn, hạnh phúc chờ đợi, cùng một đời trách nhiệm. Mặc kệ nam nữ, vẫn là cả trai lẫn gái, ở lẫn nhau trao đổi nhẫn một khắc kia, tình yêu, dĩ nhiên hướng về thân tình thăng hoa .

Tết âm lịch quá hoàn lúc sau, cuộc sống lại đi vào nguyên lai quỹ đạo —— đi làm, tan tầm, ăn cơm, nghỉ ngơi.

Phương bắc mùa xuân, luôn luôn tới phi thường vẫn. Ba tháng phân nhiệt độ không khí, cho tới bây giờ đều cao không đi nơi nào, động bất động liền vây quanh linh độ đảo quanh, ông trời còn có thể thường thường hạ điểm tuyết, hảo cấp thế giới này một chút nhan sắc nhìn một cái, cho nên, ba tháng xuân, thật sự không tính là xuân.

Vào tháng tư đại môn, không khí bắt đầu từ lạnh như băng hướng ấm áp quá độ, phía sau, mới là chân chính mùa xuân .

Này nhất thời lễ, cỏ nhỏ tái rồi, cành nẩy mầm , côn trùng kêu vang bắt đầu vang dội , chim én bắt đầu lúc cao lúc thấp bay, con cá bắt đầu người truy ta trục bơi, bách hoa cũng bắt đầu người tranh ta đoạt nở rộ . Nếu không quát phong trong lời nói, mùa xuân là đỉnh đáng yêu , đáng giận chính là, mùa xuân đã đến, thường thường tiện thể quát không xong phong.

Phong theo ba tháng bắt đầu quát, giáp sa mang thổ rỗng giận, hoặc là lừa gạt loan mà ô ô ô, hoặc là đánh tròn vù vù hô, thật sự là so với quỷ phiến lý thanh âm hảo nghe không đi nơi nào. Có nhiều chỗ, bạch hồng bán trong suốt plastic túi bị gió thổi trúng bay đầy trời, che trời cái ngày , có thể nói kỳ quan. Loại này ngày, không thể không nói, làm cho người ta nhóm rất là chịu tội. Buổi sáng mới vừa tắm tóc, buổi tối trở về dùng lược nhất sơ, chuẩn có thể sơ tiếp theo tầng nê đến, đương nhiên, nếu là người hói đầu trong lời nói, liền không cần phải lược , trực tiếp lấy tay đi xuống run rẩy bụi là được.

Nơi nơi rêu rao gió to vẫn quát đến tháng tư trung tuần, mới biết được nghỉ một chút chân, đuổi dần từ cường biến yếu, chuyển thành tương đối có điều,so sánh cùng hi gió mát.

Hôm nay, Thượng Hà Thanh nghênh đón nhất vị khách nhân —— hàng xóm lưu nghiên.

Lưu nghiên đưa cho Thượng Hà Thanh một cái khá lớn thủy tinh bình, thủy tinh bình ước chừng 40 cm cao, lý đựng đủ mọi màu sắc sao nhỏ tinh, cái chai đại, bên trong sao, ít nhất cũng phải có hơn một ngàn khóa. Lưu nghiên nói: “Thượng lão sư, bên trong sao, là chính mình chiết , một chút tâm ý, mời người nhận lấy đi.”

“Cám ơn, ” Thượng Hà Thanh tiếp nhận tròn trịa bình lớn tử, nói: “Nhiều như vậy sao, đắt phí không ít công phu đi?”

“Có khỏe không.” Lưu Nghiên cúi đầu, chần chờ một phần, lại nâng lên đến: “Thượng lão sư, ta thi đậu .”

“Thật sự? Chúc mừng!” Thượng Hà Thanh thiết tình vì nàng cao hứng, “Người nào trường học?”

“Quảng Đông một cái trường học, ” lưu nghiên hơi câu nệ lạp lạp góc áo, nói: “Ta là chế thuốc qua đi , là tự trả tiền, trường học tuy rằng không phải rất như ý, nhưng là, ta cũng đành thấy đủ . Có thể lý cái thành phố này xa một chút, cũng tốt.”

“Tốt lắm, rất tốt, ” Thượng Hà Thanh đem thủy tinh bình phóng tới trên bàn trà, bệnh nghề nghiệp vừa lên đến, nàng nói: “Tới rồi nơi đó, hảo hảo học, ha phạt có câu khẩu hiệu của trường: ta hoang phế hôm nay, đúng là hôm qua chết người khẩn cầu ngày mai. Ngàn vạn lần không cần lãng phí ba năm a!”

“Ân, phụ mẫu ta nghe nói ta thi đậu , đều cao hứng nguy. Không nói gạt người, thật sự thi đậu , ta cũng cũng không có trong tưởng tượng cao hứng như vậy, trải qua nhiều chuyện như vậy, ta làm không được giống người giống nhau lạc quan.” Lưu Nghiên nói chuyện thanh âm rất thấp, lộ ra mê mang.

“Đừng nóng vội, vượt tầng đá qua sông đi.” Thượng Hà Thanh khuyên nhủ: “Nhiều xem chút dốc lòng thư, nhiều căn cứ tự thân tình huống làm làm người sinh quy hoạch, tìm cái mục tiêu hướng lên trên bên, tổng hội khá hơn.”

“Ân, ta hôm nay buổi tối trở về gia , cái thành phố này, về sau có thể sẽ không tái thường đến đây, ” lưu nghiên nhìn Thượng Hà Thanh, khẩn thiết nói: “Thượng lão sư, cảm ơn.”

“Không khách khí, ” Thượng Hà Thanh cười nói: “Đem chuyện cũ buồn, về nhà hảo hảo bồi bồi cha mẹ, hảo hảo chơi một chút đi.”

Cất bước lưu nghiên, Thượng Hà Thanh mở ra thủy tinh bình, phát hiện bên trong có trương tiểu tạp phiên, nàng bắt tay thân đến cái chai lý, đem tạp phiên đem ra.

Đó là hé ra tâm hình kim hoàng sắc tiểu tạp phiên, tạp phiên thượng viết: You are the first ray of sunshine in my life, shining at the bottom of my heart(người là ta sinh mệnh thứ nhất lù ánh mặt trời, lóng lánh ở lòng để).

Thượng Hà Thanh nở nụ cười. Có thể nhìn một cái cô gái, từ sa đoạ sửa vi tiền tới, đối một cái lão sư mà nói, không thể nghi ngờ là kiện nhất vui vẻ chuyện .

Chung Khuynh Trà đánh tới điện thoại, hỏi nàng ở đâu mà, Thượng Hà Thanh nói: “Ở tiểu gia, trong chốc lát quay về mọi người, người tan tâm lúc sau trực tiếp quay về mọi người là tốt rồi.” Hai người bọn họ đều có phòng ở, vừa nói “Về nhà” hoặc “Ở nhà “, thường thường muốn làm không rõ ràng lắm là ở người nào gia, vì khác nhau khai, Thượng Hà Thanh phòng ở tiểu, liền được xưng là tiểu gia, Chung Khuynh Trà phòng ốc rộng, liền được xưng là mọi người.

Chung Khuynh Trà dặn dò: “Người về nhà phía trước trước mua gọi món ăn, muốn ăn cái gì liền mua cái gì, ta trở về làm cho người.”

“Hảo. Khuynh trà, ta vừa lấy được nhất kiện lễ vật, lưu nghiên đưa , người quay về đến xem, chuẩn thích.”

“Tốt, chờ trở về ta xem xem.”

Chung Khuynh Trà tan tâm trở về, Thượng Hà Thanh hướng nàng khoe khoang này sao nhỏ tinh, nàng hỏi: “Đây là lưu nghiên đưa cho người lễ vật?”

Thượng Hà Thanh đoán Lan Hoa Chỉ, xướng kinh kịch dường như, hét to: Đúng vậy —— a ——!”

“Người quả nhiên là cái ngũ âm không được đầy đủ hàng!” Chung Khuynh Trà tổn hại nàng một câu, “Lưu nghiên thế nào ? Thi đậu không có?”

“Thi đậu , thật không lại.”

“Quả nhiên khá tốt, ” Chung Khuynh Trà thuận miệng hỏi: “Nhiều như vậy sao, không phải là chính cô ta chiết đưa cho người đi?”

“Một chút đúng vậy, chính cô ta làm cho.” Thượng bác sĩ thử rằng hàm nở nụ cười một tiếng, tiếng cười cạc cạc, dị thường không tốt nghe.

Chung Khuynh Trà lập tức quán một lọ Sơn Tây lão dấm chua, nàng đem cái mũi hương thượng một quyển, cuộn cuộn nổi lên độ cao bất mãn: “Người ta đối với người cũng thật để bụng!”

“Ta thực thích nhìn người ghen.” Thượng Hà Thanh nắm bắt sao qua lại xem: “Này sao, là như thế nào chiết đâu?”

Chung Khuynh Trà toan khí mọc lan tràn nói đề nghị: “Người mở ra một cái chính mình nghiên cứu một chút chẳng phải sẽ biết.”

“Nôn, đối, ta như thế nào liền không nghĩ tới mở ra nhìn xem đâu!”

Thượng Hà Thanh cẩn thận mở ra một viên màu đỏ sao nhỏ tinh, vừa định cẩn thận nghiên cứu một chút cấp trên đường gãy, ai ngờ nhưng lại ở dài nhỏ trên tờ giấy phát hiện vài cái nhọt nhọt tự: thượng lão sư, cảm ơn.

Thượng Hà Thanh cả kinh, tái mở ra một cái màu lam sao, bên trên cũng viết tự: thượng lão sư, cảm ơn.

Thượng Hà Thanh liên tiếp mở ra hơn mười cái sao, đều không ngoại lệ, bên trên đều viết tự —— thượng lão sư, cảm ơn.

Thượng Hà Thanh sợ ngây người, Chung Khuynh Trà cũng sợ ngây người. Một cái chỉ nói quá nói mấy câu, chỉ tán gẫu quá vài lần ngày nhân, một cái bình thường căn bản không như thế nào để ý trôi qua nhân, đột nhiên ở trên ngàn cái sao lý, yên lặng địa viết hơn một ngàn câu cảm ơn, rất khó làm cho người ta không đi chán khiếp sợ.

Có một số việc chính là như vậy, một người trong lúc vô ý hành động, vô cùng có khả năng hội thay đổi một người khác khi còn sống.

Thượng Hà Thanh kinh ngạc đến ngây người hoàn, sét đánh dường như nhượng một câu: “Khuynh trà! Nhìn đến không có! Rất cực có người đối ta để bụng rồi!”

Chung Khuynh Trà đem mặt lồi kéo: “Nói cái gì! Ta không phải người sao?”

“Người đương nhiên không phải người!” Nhìn đến Chung Khuynh Trà mặt lại muốn hướng hắc lý đi, Thượng Hà Thanh chạy nhanh thân thiết bồi thêm một câu: “Người là của ta bảo hộ thần! Thần không phải người!”

Chung Khuynh Trà đem mặt giãn ra khai, “Cho người lời nói đứng đắn nói, quả thực so với hợp kim có vàng quặng mỏ còn khó hơn!”

“Một chút không khó, người chính là mỏ vàng, ta cả ngày khai phá người!” Thượng bác sĩ ngay cả bính mang khiêu ôm lấy Chung Khuynh Trà cổ, phải cái miệng mà, nói: “Sống mấy năm nay, như vậy dụng tâm đưa ta lễ vật, không vài cái.”

“Thật không nghĩ tới, lưu nghiên là như vậy có tâm một vị hảo cô nương,” Chung Khuynh Trà nói xong, lại làm ra một bộ vô cùng đau đớn trạng: “Thân mến, ta giao trái tim đều tặng cho người, người còn không biết chừng, lễ vật nho nhỏ có thể cùng lòng so sánh với sao?”

“Xin cho ta lặp lại lần nữa, ta thực thích nhìn người ghen.” Thượng Hà Thanh quát quát Chung Khuynh Trà mũi, mặt mày hớn hớn.

“Hừ!” Chung Khuynh Trà giống gió xoáy dường như tại chỗ nhiều một vòng, cực khó được làm ra cái mặt quỷ, nói: “Chờ ngày nào đó ta đem này sao toàn bộ đốt!”

Thượng Hà Thanh tròn mắt chậm rì rì vòng vo một cái 45 độ sừng, cừu dường như phiêu Chung Khuynh Trà liếc mắt một cái, hì hì cười: “Chỉ cần người cảm thấy được có thể làm cho ta vui vẻ, đốt không nóng đi, tùy người liền.”

Chung Khuynh Trà hừ một tiếng, đi đến đàn dương cầm tiền, đối với đàn dương cầm phát tiết —— phần khởi khảy đàn quốc tế ca.

Thượng Hà Thanh nghe xong quốc tế ca, không hiểu cả người kích động, nàng chạy đến thư phòng, tìm ra giấy và bút mực, lại đến phòng khách, bắt tay công mao biên quán ở đàn dương cầm bên cạnh, sau đó, quỳ ngồi dưới đất, ngưng khí hai giây, mân mê mông, loan hạ thất lưng, nhắc tới bút, trảm mẫn mẫn, ở quốc tế ca nhạc đệm hạ, rồng bay phượng múa viết tám thật to tự: chấp tử tay, cùng chi huê lão.

Chung Khuynh Trà rời đi đàn dương cầm, ngồi ở Thượng Hà Thanh phía sau, ôm nàng, nhẹ giọng nói: “Chấp tử tay, cùng tử giai lão, chúng ta nhất định có thể làm được.”

“Ân,” Thượng Hà Thanh so với hùng kê còn muốn uy vũ vũ móng vuốt, nói: “Đợi lát nữa mà ta đem này tám chữ bồi đứng lên, bắt tại chúng ta trong phòng khách, được không?”

“Hảo, vừa vào cửa có thể nhìn đến, thực dốc lòng!” Chung Khuynh Trà nhếch miệng, mí mắt bán thù, niệm kinh dường như nhắc tới: “Yêu là sinh mệnh ngọn lửa, không có nó, hết thấy đem biến thành đêm tối.”

Rất ương mà phiền cái gì chuyện? Thượng Hà Thanh méo mó miệng tử: “Người nói thực triết học!”

“Quá khen!” Chung Khuynh Trà đem miệng của nàng ba phù chính: “Đáng tiếc đây không phải là ta nguyên chế.”

“Ai là nguyên chế?”

“Roland.”

“Nôn, người trích dẫn thực triết học!” Thượng Hà Thanh tìm được Chung Khuynh Trà thủ, cầm, mười ngón giao triền, “Khuynh trà, nếu ta không phải năm đó Tiểu cô nương, người lúc trước còn có thể phá lệ chú ý ta sao?”

“Ai biết được,” Chung Khuynh Trà tha trường âm điều, thập phần to rõ nói: “Ta chỉ biết là, minh minh bên trong, hết thấy đều có định số, duyên phận, cũng như thế.”

“Ta thật muốn cho người đạo thần quát một tiếng màu! Ít giả thần giả quỷ nói chút ăn nói thiếu lễ độ!” Thượng Hà Thanh dùng cánh tay khừ tay thống thống Chung Khuynh Trà eo nhỏ, nói: “Lúc trước, người có biết ta không phải LES, người cũng không giống như là thích cổ sức đi đem thẳng bài loan nhân, nói thật đi, khuynh trà, lúc ấy, người vì cái gì không nên bắt được ta không để?”

“Nếu là không nên tìm cái lý do, như vậy, ta chỉ có thể nói...” Chung Khuynh Trà cố ý ngừng lại, thẳng đến Thượng Hà Thanh quay đầu xem nàng, mới nói: “Bởi vì ta kêu khuynh trà, người kêu Hà Thanh, hợp nhau đến, kêu khuynh trà Thượng Hà Thanh.”

Thượng Hà Thanh run rẩy run rẩy môi: “Hảo hảo thanh minh thượng hà đồ bị người xuyên tạc thành như vậy, tương chọn ra đoan mau theo dưới nền đất hạ nhảy ra tấu người!”

“Vậy làm cho hấn đến tấu đi!” Chung Khuynh Trà quỷ bí thân một chút đầu lưỡi, sao cái yêu áo liệt thân còn rác rưởi thực phẩm!”

Chung Khuynh Trà nhượng mảy: “Ta mới mệnh khổ, hoành chọn xương cốt dựng thẳng chọn thứ, nhưng lại coi trọng người như vậy cái miệng đầy chạy xe lửa phé vật điểm tâm!”

Thượng Hà Thanh thở dài một tiếng: “Mệnh có chung sẽ có, mệnh không cần quên, tất cả nan so đo, đều ở trúng mục tiêu đến. Trên đời tối bi ai chuyện, chớ quá vụ tin vận mệnh.”

Chung Khuynh Trà thần nhiên mỉm cười: “Thủy ở thư điểm gặp nhau. Người nơi đó có thanh minh thượng hà đồ tường bức tranh, chỗ này của ta có ‘chấp tử tay cùng tử giai lão’ thệ ước. Chúng ta duyên phận là nhất định, chúng ta vận mệnh cũng là nhất định, người trốn không thoát, cũng trốn không thoát, chỉ có thể theo ta cùng đi hưởng thụ.”

Thượng Hà Thanh hờn dỗi: “Ta thực mệnh khổ, bắt bẻ, nhưng lại tìm người như vậy cái yêu áo liệt thân còn rác rưởi thực phẩm!”

Chung Khuynh Trà nhượng mảy: “Ta mới mệnh khổ, hoành chọn xương cốt dựng thẳng chọn thứ, nhưng lại coi trọng người như vậy cái miệng đầy chạy xe lửa phé vật điểm tâm!”

Thượng Hà Thanh thở dài một tiếng: “Mệnh có chung sẽ có, mệnh không cần quên, tất cả nan so đo, đều ở trúng mục tiêu đến. Trên đời tối bi ai chuyện, chớ quá vụ tin vận mệnh.”

Chung Khuynh Trà thản nhiên mỉm cười: “Thủy tái đại cũng mạn bất quá vị chết đi, ta mệnh từ ta không khỏi ngày, trên đời hạnh phúc nhất chuyện, chớ quá vụ nắm trong tay vận mệnh.”

Lưỡng lưỡng cùng vọng, niệp nổi lên đồng dạng ôn nhu cười, cho nhau tới gần, ẩn hạ một cái chuyện chân ý thiết hôn.

Phấn nộn đình hương, hơi thở nếu như lan. Có yêu, đồng yêu, hội yêu, dám yêu, mục cũng có thể hóa thành thần kỳ.

Chung Khuynh Trà lôi kéo Thượng Hà Thanh đứng lên, một lần nữa ngồi ở đàn dương cầm tiền, linh động mười ngón, khấu trừ hạ phím đàn, đó là một khúc yêu kỷ niệm .

Âm phù uyển chuyển mà thanh dương, linh hồn thẳng thắn thành khẩn mà rõ ràng.

Phong thanh phát, liêm lướt nhẹ. Thảng ể ảm lung sa, phình thướt tha đình, nhỏ vụn quang ảnh, vô tức lưu động.

Có lẽ, chỉ có ở thốn tấn duyên hoa lúc sau, chỉ có ở hiểu được kỷ niệm lúc sau, mới có thể hiệt một mảnh thanh nhân, cúc nhất phủng thanh lương, lẳng lẳng địa, dụng tâm , đi lắng nghe phong ngâm vật ngữ đi.

Mùa xuân bố ân trạch, vạn vật sinh quang huy.

Một năm chi kế ở chỗ xuân.

Nam phong đưa ấm, mùa xuân đến đây.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-minh-thuong-ha-do>